

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

#1 NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR

CHRISTINE FEEHAN

DARK PERIL

A Carrington Novel

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

DARK PERIL

BİR CARPATHIAN NGVEL

HRISTI2JE ÜEEHAN

BERKMY B0BK6, NEWYORK

İçindekiler

[Başlık Sayfası Telif](#)

[Hakkı Sayfası İthaf](#)

[Teşekkür](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

Bölüm 19

Bölüm 20

"SEN BENİM KALBİMİN TA KENDİSİSİN"

EK 1 - Karpat Şifa İlahileri EK 2 - Karpat Dili

Christine Feehan tarafından yazılan başlıklar

SOKAK OYUNU
CINAYET OYUNU
YIRTICI OYUN
ÖLÜMCÜL OYUN
KOMPLO OYUNU
GECE OYUNU
AKIL OYUNU
GÖLGE OYUNU

GIZLI AKINTILAR
ÇALKANTILI DENİZ
GÜVENLİ LIMAN
TEHLİKELİ
GELGITLER ATEŞ
OKYANUSLARI

VAHŞİ ATEŞ
YANAN VAHŞİ
YAĞMUR

SUYA BAĞLI

KARANLIK
TEHLİKE
KARANLIK
AVCI
KARANLIK
LANET
KARANLIK
AÇLIK

KARANLIK ELE

GEÇİRME KARANLIK
KUTLAMA KARANLIK
IBLIS

KARANLIK SIR
KARANLIK
KADER
KARANLIK
MELODI

KARANLIK SENFONI
KARANLIK
MUHAFIZ
KARANLIK EFSANE
KARANLIK ATEŞ
KARANLIK
MEYDAN OKUMA
KARA BÜYÜ
KARANLIK
ALTIN
KARANLIK
ARZU
KARANLIK
PRENS

Antolojiler

SICAK KANLI

(Maggie Shayne, Emma Holly ve Angela Knight ile)

AŞIKLAR DİKKAT

*(Fiona Brand, Katherine Sutcliffe ve Eileen Wilks ile
birlikte)*

FANTAZİ

(Emma Holly, Sabrina Jeffries ve Elda Minger ile birlikte)

ATEŞ
(THE AWAKENING *ve* WILD RAIN'i *içerir*)

DARK PERIL

A CARPATHIAN NOVEL

CHRISTINE FEEHAN

BERKLEY KİTAPLARI, HEWYORK

BERKLEY YAYIN GRUBU

Penguin Group Penguin Group

(USA) Inc. tarafından

yayımlanmıştır.

375 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3, Kanada

(Pearson Penguin Canada Inc.'in bir bölümü)

Penguin Books Ltd., 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Penguin Group Ireland, 25 St. Stephen's Green, Dublin 2, İrlanda (Penguin Books Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Group (Avustralya), 250 Camberwell Road, Camberwell, Victoria 3124,

Avustralya (Pearson Australia Group Pty. Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Books India Pvt. Ltd, 11 Community Centre, Panchsheel Park, Yeni Delhi-110 017,

Hindistan Penguin Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, North Shore 0632, Yeni Zelanda

(Pearson New Zealand Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Books (South Africa) (Pty.) Ltd., 24 Sturdee Avenue, Rosebank, Johannesburg 2196,

Güney Afrika

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Bu kitap The Berkley Publishing Group'un orijinal bir yayınıdır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

Telif hakkı © 2010 Christine Feehan'a aittir.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın.

BERKLEY® Penguin Group (USA) Inc. şirketinin tescilli ticari markasıdır.

"B" tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketinin ticari markasıdır.

Kongre Kütüphanesi Yayın Verileri Kataloqlaması

Feehan, Christine.

eISBN : 978-1-101-44250-0

1. Vampirler-Kurgu. 2. Şekil Değiştirme-Kurgu. 3. Güney Amerika-Kurgu. I. Başlık. PS3606.E36D3856 2010

813'.6-dc22

2010017424

<http://us.penguinroup.com>

*Alexa Bridges için,
sevgilerimle*

OKUYUCULARIM İÇİN

ÖZEL kitap duyuru listeme kaydolmak ve *Dark Desserts*'ın ÜCRETSİZ e-kitabını indirmek için <http://www.christinefeehan.com/members/> adresine gitmeyi unutmayın. Topluluğuma katılın ve ilk elden haberler alın, kitap tartışmalarına katılın, sorularınızı sorun ve benimle sohbet edin. Lütfen bana Christine@christinefeehan.com adresinden e-posta göndermekten çekinmeyin. Sizden haber almak isterim.

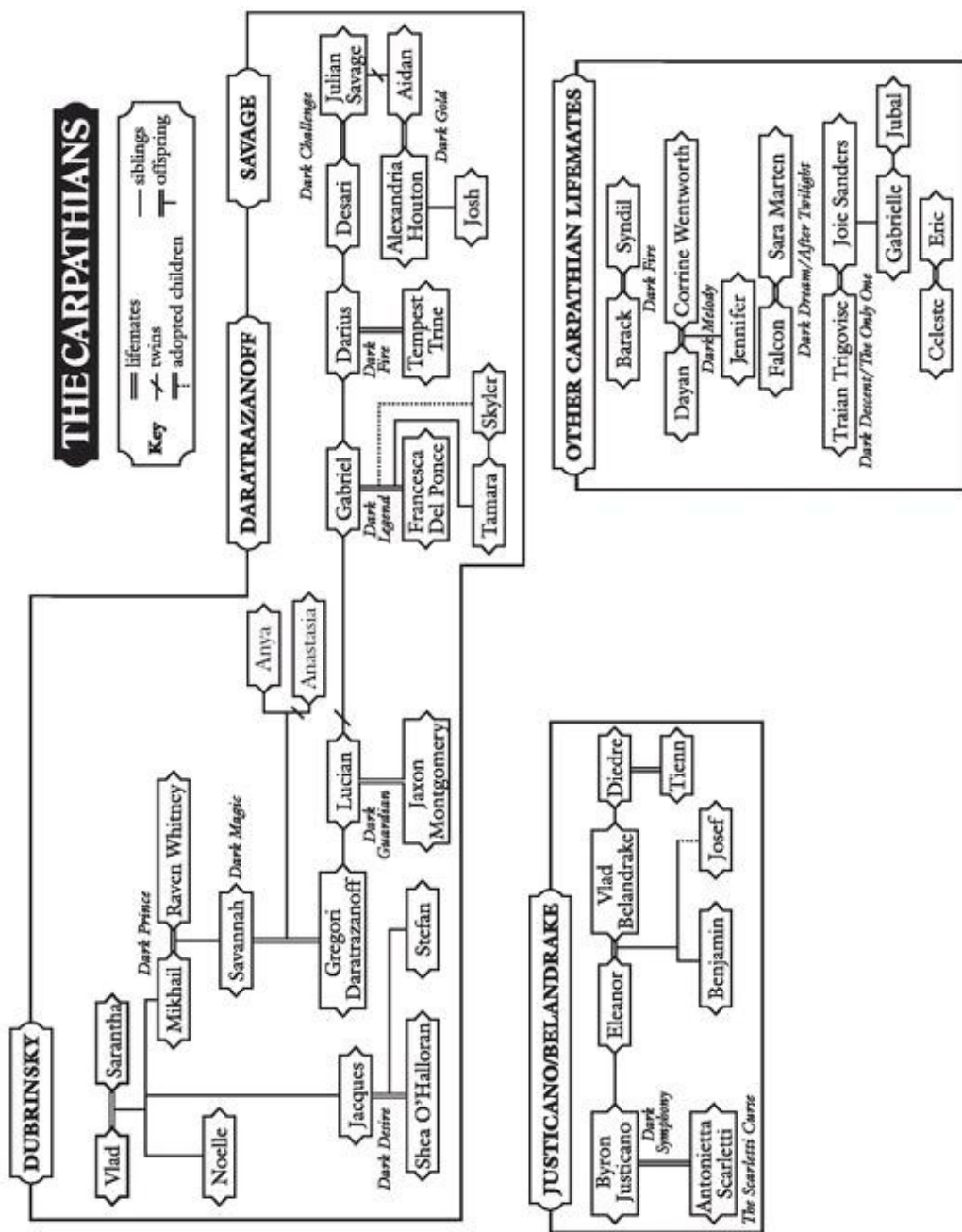
TEŞEKKÜRLER

İki harika adamın yardımı olmadan bu kitabı asla yazamazdım. Dr. Christopher Tong sürekli desteğiyle her zaman harikadır. Şarkısı Dominic ve Solange için çok güzel ve mükemmel. Her zaman olduğu gibi, dil konusundaki yardımlarınız için teşekkür ederim; Tanrı'ya şükür her zaman işleri halletmenin bir yolunu buluyorsunuz.

Brian Feehan, her zaman olduğu gibi ihtiyaç duyduğum anda yanımda oldu ve vampir kalesini yok edişimizin haritasını çıkarmak için benimle birlikte geç saatlere kadar çalıştı.

Kelimenin tam anlamıyla on birinci saatte bana çok değerli geri bildirimler veren ve onlar olmadan kitabı bitiremeyeceğim Cheryl Wilson ve Kathie Firzlaff'a teşekkürler.

Ve Domini, ne diyebilirim ki. Kitabı olabilecek en iyi hale getirmek için uzun saatler ve hafta sonlarına kadar çalışıyorsunuz. Sana çok minnettarım!

Key

- lifemates
- twins
- triplets
- siblings
- cousins
- parents not lifemates

DRAGONSEEKER

Solange Sangria — Dark Peril — Dominic — Rhiannon — Soren

VON SHRIEDER

Tatjana — Branislava — Vikirnoff — Nicolae — Destiny

Dark Slayer

Ivory Malinov — Razvan — Virginia Jansen — Gary Jansen

Dark Demon

Natalya Shonski — Lara Calladine — Colby Jansen — Paul — Ginny

Dark Curse

Nicolas — Rafael — Riordan

Dark Hunger

Juliette Sangria — Jasmine

DE LA CRUZ

Zacarias — Manolito — MaryAnn Delancy

Solange

1

*Bin yıldır yarı canlıydım.
Bu süre içinde buluşacağımızdan umudumu kesmiştim.
Çok fazla yüzyıl. Hepsi kaybolur
Zaman ve karanlık renkleri ve kafiyeleri çalarken.*

DOMINIC'TEN SOLANGE'A

Hayat arkadaşı olmayan Karpat erkekleri rüya görmezdi. Renkli görmezlerdi ve kesinlikle duygu hissetmezlerdi. Acı, evet, ama duygu değil. Öyleyse neden son birkaç yıldır bir rüyaya uzanıyordu? O bir kadimdi, deneyimli bir savaşçıydı. Fanteziye ya da hayal gücüne ayıracak zamanı yoktu. Onun dünyası sade ve çoraktı, kaçınılmaz olarak bir arkadaşı ya da aile üyesi olan bir düşmanla savaşmak için bir gereklilikti.

Duygularını kaybettikten sonraki ilk yüz yıl boyunca umudunu korumuştı. Yüzyıllar geçtikçe, hayat arkadaşını bulma umudu azalmıştı. Onu bir sonraki yaşamında bulacağını kabul etmişti ve halkına karşı son görevini yerine getirme kararlılığını sürdürüyordu. Ama işte buradaydı, büyük deneyimlere sahip bir kadim, Ejderha Arayıcı soyundan Dominic, zamanın kendisi kadar eski bir soy, bilgelik sahibi bir adam, ünlü ve korkulan bir savaşçı, zengin toprağın altında uyanık yatıyor, rüya görüyordu.

Rüyalar asılsız hissettirmeliydi ve ilk başta onunki de öyleydi. Bir kadın. Görünüşü hakkında sadece belli belirsiz bir fikir. Ona kıyasla çok gençti ama kendi çapında bir savaşçıydı. Kendisine eş olacak kadın onun kafasındaki kadın değildi ama yıllar geçtikçe onun kendisi için ne kadar mükemmel olduğunu fark etti. Kılıcını bırakamayacak kadar uzun süre savaşmıştı. Başka bir yaşam biçimi bilmiyordu. Görev ve fedakârlık onun iliklerine işlemişti ve onu anlayabilecek bir kadına ihtiyacı vardı.

Belki de rüyalar böyle bir şeydi. Birkaç yıl öncesine kadar hiç rüya görmemişti. Hiçbir zaman. Rüyalar duygulardı ve onları uzun zaman önce kaybetmişti. Rüyalar renkti, onun olmasa da. Ama yıllar kadını şekillendirirken renk gibi hissediyorlardı. O bir gizemdi, dövüştüğünde kendine güveni tamdı. Sık sık taze çürükleri ve yumuşak teninde izler bırakan yaraları olurdu. Her karşılaştıklarında onu dikkatle incelemeye başlamıştı; onu iyileştirmek geleneksel bir selamlaşma haline gelmişti. Konu kendini bir kadın olarak görmeye geldiğinde onun kendine güvenin tam tersi olduğunu düşünerek içinden gülümsüyordu.

Birkaç dakika boyunca neden içten içe gülümsemesi gerektiğini düşündü. Gülümsemek mutlulukla eşdeğerti ve böyle şeyleri hissedecek duyguları yoktu ama hayatının sonuna doğru ilerlerken duygularına dair anıları beklediği gibi azalmak yerine keskinleşiyordu. Çünkü rüyayı çağırdığında, bir rahatlık, esenlik ve mutluluk duygusu hissetti.

Yıllar geçtikçe kadın onun için daha da netleşmişti. Bir jaguar-kadın. Sadakat, aile ve görev konularında kendisiyle tamamen aynı değerlere sahip azılı bir savaşçı. Sadece bir hafta önce, onun gözlerinin rengini gördüğü geceyi asla unutamayacaktı. Bir an nefes alamadı, şaşkınlıkla ona baktı, renkleri bu kadar canlı hatırlayabildiği ve kedisinin gözlerine gerçek bir renk atfedebildiği için şok oldu.

Gözleri çok güzeldi, altın ve kehribarın belli belirsiz ipuçlarıyla parlayan yeşil, ondan bir kahkaha çıkarmayı başardığında kararan. Sık sık ya da kolay kolay gülmezdi ve güldüğünde, bunun kazandığı tüm savaşlardan daha büyük bir zafer olduğunu hissederti.

Rüyalar ilerledikçe -ki sadece uyanırken gerçekleşiyorlardı- her zaman biraz odak dışı görünüyorlardı. Ama onu görmeyi dört gözle bekliyordu. Ona karşı korumacı hissediyordu, sanki bağlılığı çoktan hayalindeki kadına yönelmişti. Ona aşk şarkıları yazıyor, hayat arkadaşına söylemek istediği her şeyi söylüyordu. Ve o dinlenmeyi reddettiğinde, başını kucağına koyarak onu yatırıyor, gür saçlarını okşuyor ve ona kendi dilinde şarkılar söylüyordu. Kendini hiç bu kadar mutlu ya da tamamlanmış hissetmemiştir.

Etrafını saran zengin toprağı rahatsız ederek kıpırdandı. Hareket ettiğı anda acı onu ele geçirdi, binlerce bıçak içten dışa doğru saplandı. Kasten yuttuğı bozuk vampir kanı parazitlerle doluydu ve içinde hareket ediyor, çoğalıyor, vücudunu ele geçirmeye, her hücrelerini, her organını istila etmeye çalışıyorlardı. Ve sayılarını azaltmak için bazılarını temizledikçe, çoğalmak için daha çok çalışıyor gibiydiler.

Dominic ayağı kalkmaya zorlanırken nefesini dişlerinin arasından tıslayarak çıkardı. Henüz tam olarak gece olmamıştı ve o, adına birçok savaş ve öldürme sığdırmış eski bir Karpatlıydı. Kural olarak eskiler güneş batmadan kalkmazlardı ama onun düşmanını keşfetmek ve bu yürüyen efsaneler ve mitler diyarında yönünü bulmak için fazladan zamana ihtiyacı vardı.

Amazon ormanında seçtiğı mağaranın derinliklerinde, toprağı nazıkçe hareket ettirdi ve uyandığında etrafına yerleşmesine izin verdi, bölgeyi mümkün olduğunca rahatsız edilmeden tutmak istiyordu. Türünün yaptığı gibi sadece geceleri seyahat ediyor, kötülüğün fısıltısını dinliyor, Karpat türünü sonsuza dek yok etme planları hakkında bilgi sahibi olduğundan emin olduğu usta bir vampirin izini sürüyordu. Halkı, vampirlerin Beşli'nin yönetimi altında bir araya geldiğini biliyordu. İlk başlarda gruplar küçük ve dağınıktı, saldırılar kolayca savuşturuluyordu ama son zamanlarda komplo fısıltıları bir kükremeye dönüşmüştü ve gruplar düşünüldüğünden daha büyük, daha organize ve daha yaygındı. Lekeli kandaki parazitlerin, beş *efendiye* bağlılık yemini eden herkesi tanımlamanın anahtarı olduğundan emindi.

Seyahat ettiğı günler boyunca bu kadarını öğrenmişti. Teoriyi birkaç kez test etmiş ve üç vampire rastlamıştı. İkisi nispeten yeniydi ve ikisinde de parazit yoktu ve deneyimli bir avcının öldürmesi kolaydı. Ama üçüncüsü sorularını tatmin etmişti. Yakınına geldiğı anda parazitler tanıma çılgınlığına kapılmıştı. Gecenin büyük bir bölümünde vampirin böbürlenmesini dinlemişti; ona büyüyen lejyonlarından ve Amazon'da elçilerin nasıl bulunduğundan, jaguar-adamlarda müttefikleri olduğundan ve yok etmek istedikleriyle aynı yatakta olduklarını bilmeyen bir insan toplumundan bahsediyordu. *Efendiler*, Karpatyalıları avlamak ve öldürmek için hem insanları hem de jaguar-adamları kullanıyorlardı. Dominic vampiri öldürmüştü, hızlı bir kalp çıkarma işlemi ve

yıldırım onu yaktı. Bölgeden ayrılmadan önce, varlığına dair her türlü izi ortadan kaldırmak için büyük özen göstermişti.

Zamanın hızla tükenmekte olduğunu biliyordu. Parazitler sıkı çalışıyorlardı, ona fısıldıyorlardı, şeytani ayartmalar mırıldanıyorlardı, *efendilere* katılması için amansız bir arayış içindeydiler. O hayat arkadaşı olmayan bir kadimdi ve karanlık onun içinde çoktan güçlenmişti. Sevgili kız kardeşi yüzlerce yıl önce ortadan kaybolmuştu; artık onun öldüğünü ve çocuklarının Karpat halkıyla birlikte güvende olduğunu biliyordu. Bu son görevi yerine getirebilir ve kısır varoluşunu onurlu bir şekilde sonlandırabilirdi.

Zengin topraktan, kanında parazit olan birinin olabileceği kadar gençleşmiş olarak çıktı. Toprağın altındaki mağara güneşin tenine değmesini engelliyordu ama yine de güneşi hissediyor, karanlığın hemen dışında onu kavurmak için beklediğini biliyordu. Beklentiyle derisi karıncalandı ve yandı. Mağarada kendinden emin adımlarla ilerledi. Bir savaşçının rahat özgüveniyle hareket ediyor, karanlığın içindeki engebeli zeminde akıp gidiyordu.

Yüzeye tırmanmaya başladığında onu düşündü - hayat arkadaşını, rüyalarındaki kadını. Elbette o gerçek hayat arkadaşı değildi, çünkü öyle olsaydı sadece onun gözlerini değil, renkleri de canlı bir şekilde görürdü. Yağmur ormanında yeşilin çeşitli tonlarını görürdü ama etrafındaki her şey gri renkte kalırdı. Onunla teselli bulmak hile miydi? Hayat arkadaşına olan aşkını ona söylemek hile miydi? Onu özlüyor, kanı alev alev yanarken ve içten dışa doğru canlı canlı yenirken geceyi atlatmak için zaman zaman onu çağırmaya ihtiyaç duyuyordu. Onun yumuşak tenini düşündü, kendisi meşe ağacı gibiyken, sert bir demirken, derisi deri kadar sertken inanılmaz görünen bir his.

Mağaranın çıkışına yaklaştığında, tünelin içine sızan ışığı görebiliyordu ve bedeni ürperdi, yüzyıllardır gecenin içinde yaşadktan sonra otomatik bir tepkiydi bu. Nerede ya da hangi kıtada olursa olsun geceyi severdi. Ay bir dosttu, yıldızlar ise çoğu zaman ona yol gösteren ışıklardı. Bilmediği bir bölgedeydi ama De La Cruz kardeşlerin yağmur ormanında devriye gezdiklerini biliyordu, her ne kadar çok geniş bir bölgeyi kapsayacak şekilde beş kişi olsalar ve çok dağınık olsalar da. İçinden bir his beşinin

Karpatlar'a karşı küçük vampirleri toplayanlar, De La Cruz bölgesini kasıtlı olarak karargâh olarak seçmişlerdi.

Malinov kardeşler ve De La Cruz kardeşler birlikte büyümüşlerdi, arkadaştan öte bir akrabalıkları vardı. Karpat halkı tarafından en güçlü ailelerden ikisi olarak görülüyorlardı, pek çokları tarafından eşsiz savaşçılar olarak. Dominic onların kişiliklerini ve rekabete dönüşen yoldaşlıklarını düşündü. Malinov kardeşlerin karargâhlarını, Dubrinsky soyunu Karpat halkının yöneticisi olmaktan çıkarmak için teorik planlar yapan ve sonunda prene bağlılık yemini edenlerin burnunun dibine kurmayı seçmeleri mantıklıydı. Malinov kardeşler, De La Cruz kardeşlerin en azılı ve amansız düşmanları olacaktı.

Dominic'in mantıklı muhakeme çizgisi, Karpat Dağları'nda öldürdüğü vampir tarafından doğrulanmıştı; bildiği her şey hakkında övünmek isteyen, çok konuşkan, daha küçük bir vampirdi. Dominic tabiri caizse hiç kimseyi esir almadan yoluna devam etmiş, parazitlerin nasıl bu kadar harika bir uyarı sistemi olduğuna şaşırmıştı. Malinov kardeşlerin aklına herhangi bir Karpatyalı'nın kanlarını içmeye ve kamplarını istila etmeye cesaret edebileceği hiç gelmemişti.

Mağaranın girişine yaklaştığında önce gürültüyle karşılaştı; kuşların ve maymunların sesleri ve aralıksız yağın yağmura rağmen böceklerin bitmek bilmeyen uğultusu. Hava sıcaktı ve gökyüzünden yağın nemle birlikte mağaranın hemen dışındaki zeminden buhar yükseliyordu. Ağaçlar nehrin kabarmış kıyılarından sarkıyor, kök sistemleri büyük budaklı kafesler oluşturuyor, kalın dallar tahta yüzgeçlerden oluşan dalgalar yaratmak için toprağın üzerinde yılan gibi kıvrılıyordu.

Dominic yağmura ya da sığağa karşı dayanıksızdı; rahat etmek için kendi ısını ayarlayabiliyordu. Ama mağarasının girişinden kalın gölgeliğin altındaki görece güvenli yere kadar olan o otuz metre kadarlık mesafe cehennem gibi olacaktı ve bunu dört gözle beklemiyordu. Başka bir formda bile olsa güneşte seyahat etmek acı vericiydi ve cam parçalarının içini parçaladığını hissettiğinde, yeterince mücadele etmesi gerekiyordu.

Rüyaya ulaşmamak çok zordu. Onun yanındayken acısı hafifliyor ve kafasının içindeki fısıltılar kesiliyordu. Sürekli mırıldanmalar, parazitler

Efendileri ve planlarını kabul etmek için çalışmak yorucuydu. Rüya, hayat arkadaşının gerçek olmadığını bilmesine rağmen ona teselli veriyordu.

Hayat arkadaşını zihninde yavaş yavaş oluşturduğunu biliyordu - görünüşünü değil, özelliklerini, onun için önemli olan özelliklerini. Her şeyden öte sadık bir kadına ihtiyacı vardı, çocuklarını şiddetle koruyacak, başlarına ne gelirse gelsin yanında duracak, onun yanında olduğunu bileceği ve kendisini ya da çocuklarını koruyamayacağından endişelenmesine gerek kalmayacak bir kadına.

Sadece ikisi olduklarında onun yolundan gidecek, kadınsı ve kırılgan olacak ve savaşmak zorunda kalacakları zamanlarda olamayacağı her şeyi yapacak bir kadına ihtiyacı vardı. Ve onun bu yönünün tamamen kendisine ait olmasını istiyordu. Bencilceydi belki ama hiçbir zaman kendisi için bir şeyi olmamıştı ve kadını da sadece kendisi içindi. Başka erkeklerin onu kendi gördüğü gibi görmesini istemiyordu. Onun başka erkeklere bakmasını istemiyordu. Kadın sadece onun içindi ve belki de hayal etmek aslında buydu - asla sahip olamayacağını bildiğin halde zihninde mükemmel kadını inşa etmek.

Onun dövüş yeteneklerinin farkındaydı. Savaş yaralarını görmüştü. Onunla birlikte yürürken ona saygı ve hayranlık duyuyordu, ancak onun görüntüsünü uzun süre elinde tutamıyordu. Rüyalarında ona geliyordu, ağır bir perdeyle korunuyordu, konuşmaları kelimelerden çok görüntülerdeydi. İkisinin de savaşçı dışında herhangi bir parçasını ortaya çıkarması uzun zaman almıştı. Aralarındaki güveni yavaş yavaş inşa etmişlerdi ve onun bu yönünü seviyordu. Bağlılığını kolay kolay göstermiyordu ama gösterdiğinde de bütünüyle gösteriyordu. Ve bunu ona yapıyordu.

Bu yaşta böylesine saçma bir fantezi karşısında kendini yine gülümserken buldu. Zihninin kötüye gittiğinin bir işareti olmalıydı bu. Bunaklık başlamıştı. Ama onu yanına getiremediği zaman nasıl da özlüyordu. Ormanın sıcağında, gümüşü tabakalar halinde yağan yağmurla birlikte daha yakın görünüyordu. Nem perdesi ona rüyasında sisin içinden bakmayı başardığı ve onun yüzünü bu kadar net gördüğü ilk anı hatırlattı. Kız onun nefesini kesmişti. O kadar korkmuş görünüyordu ki, sanki kendini kasten ortaya çıkarmıştı.

-Sonunda şansını denedi, ama titreyerek onun hakkında karar vermesini bekledi.

O anda kendini gerçek aşka daha önce hiç olmadığı kadar yakın hissetmişti. Bu duyguyu, kız kardeşi Rhiannon'a karşı hissettiği duyguyla karşılaştırmaya çalıştı; o zamanlar hepsi mutluydu ve o hâlâ duygularına sahipti. Yüzyıllar boyunca aşkın hatırasına tutunmuştu ama şimdi, rüyasını tamamlamak için bu duyguya ihtiyaç duyduğunda, savaşmaya gitmeden önce, bu his tamamen farklıydı.

Duygu. Bu kelimeyi zihninde evirip çevirdi. Bu ne anlama geliyordu? Anılar mı? Yoksa gerçeklik mi? Ve neden anıları burada, ormanda birdenbire bu kadar keskinleşmişti? Yağmuru kokladı, kokusunu içine çekti ve bu hissin içinde bir haz vardı. Neredeyse bu duyguyu yakalamak ama yine de ondan kaçmak sinir bozucuydu. Bu sadece vampir kanı içmenin bir yan ürünü değildi - çok daha önce "rüya görmeye" başlamıştı. Ve rüyalar o uyanıkken gerçekleşiyordu.

Mantıklı olmayan her şeye şüpheyle yaklaşıyordu. Rüyalara ya da fantezilere yatkın bir adam değildi ve bu efsanevi kadın onun hayatının bir parçası haline gelmeye başlamıştı. Kendisinin gerçek bir canlı olduğunu düşünmesi için onu kandırıyordu -bir efsane yerine bir gerçeklik- ama burada, efsanelerin ve mitlerin hayat bulduğu topraklarda, neredeyse kendisini onun gerçek olduğuna inandırabilirdi. Ama öyle olsa bile, artık çok geçti. Karnını tırmalayan sürekli ağrı ona zamanının dolduğunu ve düşman kampına sızma, planlarını öğrenme, bilgileri Zacarias De La Cruz'a gönderme ve ölmeden önce öldürebildiği kadar çok vampiri öldürme planını gerçekleştirmesi gerektiğini söylüyordu. Halkı için savaşmayı seçti.

Yer değiştirerek göklerin efendisi olan harpi kartalının şeklini aldı. Kuş normalden daha büyüktü ve harpiller zaten büyük kuşlardı. Kanat açıklığı bir metreyi buluyordu, pençeleri ise devasa boyutlardaydı. Bu form, gölgeliklerin göreceli sığınağına ulaşmadan önce güneş ışığına çıkarken onu korumaya yardımcı olacaktı. Yere zıpladı ve ışığa doğru ilerledi. Şiddetli yağmura rağmen, ışık onun üzerinde patladı. Koyu renkli tüylerinden yükselen dumanlar kuşun formundan dökülüyordu. Yanıklar geçirmişti ve zamanla hafiflese de vücudu yara izleriyle harap olmaya devam ediyordu ama bu acıyı asla unutamayacaktı. Bu onun iliklerine kadar işlemişti.

Nefesini sertçe içine çekerek, kanatlarını açmaya ve o iğrenç yakıcı ısı kütlesine doğru yükselmeye zorladı kendini. Yağmur onun üzerinde cızırdadı,

Büyük kuş uçarken kızgın bir kedi gibi tükürüyor ve tıslıyordu, kanatlarını sertçe çırparak onu ağaçların arasına götürecek yüksekliğe ulaşmaya çalışıyordu. Işık onu neredeyse kör ediyordu ve kartalın içinde, yağmur tarafından ne kadar dağıtılmış olursa olsun, ışıklardan uzaklaştı. Kuş neredeyse anında ağaçların arasında olmasına rağmen, otuz metreyi geçmesi sonsuza kadar sürecekmış gibi görünüyordu. Güneşin artık doğrudan tüylerinin üzerinde olmadığını fark etmesi sadece birkaç dakika sürdü. Tıslama ve tükürme sesleri yerini bir kez daha kuşların ve maymunların çağrısına bıraktı, bu sefer keskin bir alarm halinde.

Altında bir kirpi, kartalın gölgesi tepesinden geçerken yemekte olduğu incirleri yere düşürdü. Fermente meyvelerle sarhoş olmuş iki dişi örümcek maymunu ona bakıyordu. Amazon yağmur ormanı sekiz sınırdan geçiyor, kendine özgü yaşam formlarıyla ülkelere doğru uzanıyordu. Bir ağacın dallarına tırmanan ipeksi bir karıncayiyen duraksayarak ona dikkatli gözlerle baktı. Parlak kırmızı ve mavi papağanlar o üzerlerinden uçarken uyarılarda bulundular, ama o onları görmezden geldi ve daha fazla bölgeyi ele geçirmek için çemberini daha da genişletti.

Kartal ormanın içinde, gölgenin izin verdiği kadar yüksekte, onun üzerine çıkmadan, kilometrelerce yol kat ederek gürültüsüzce ilerledi. Işığı engellemek için bükülmüş dalların ve ağır yaprakların barınağına ihtiyacı vardı. Harpy kartalının gözleriyle bir inç kadar küçük bir şeyi iki yüz metreden daha uzaktan görebiliyordu. Açık arazideyse saatte elli mil hıza kadar uçabilir ve gerektiğinde baş döndürücü bir hızla düşebilirdi.

Kartal formunu seçmesinin başlıca nedeni görme yeteneğiydi. Yanından geçerken dalları ve gövdeleri süsleyen yüzlerce kurbağa ve kertenkele gördü. Yılanlar bükülmüş dallar boyunca kıvrılıyor, yağmurda ıslanmış çiçeklerin arasına saklanıyordu. Bir margay uzun bir Kapok ağacının yaprakları arasına büzülmüş, iri gözlerini avına dikmişti. Kartal daha da alçalarak büyümüş bitki örtüsünü inceledi. Kireçtaşı blokları yarı yarıya enkaza gömülmüş, sanki kasıtlı bir el tarafından etrafa saçılmıştı. Bir düden, bir yeraltı nehrinin varlığını kanıtlarcasına mavi sularla parıldıyordu.

Kartal, aradığı şeyi bulana kadar çemberini genişletmeye, daha fazla mil kat etmeye devam etti. Kuş, insan yapımı bir açıklığın kenarındaki uzun ağacın dallarına yerleşti. Çelik ve cıvatalardan yapılmış büyük bir bina parça parça getirilmiş ve inşa edilmişti

Geçen yıl içinde bir ara. Muhtemelen saklamak amacıyla etrafındaki büyüme teşvik edilmişti, ancak ormanın kaybettiği araziye geri kazanması için yeterli zaman olmamıştı.

Bir şey dışarıdan metale doğru bir delik açmış ve yangın başlamıştı. Duman kokusu, kuşun formunun derinliklerinde bile derisini ürpertmek için yükselen çürümüş et kokusunu maskeleyemedi. *Vampir*. Koku oradaydı ama sanki ölümsüzler burayı ziyaret edeli çok olmuş gibi solmuştu. Yine de etrafındaki topraktan ölülerin feryatları yükseliyordu.

Binanın sağ tarafı kararmıştı ve delikten içerisi görünüyordu. Burada çok yakın bir zamanda, belki de son birkaç saat içinde bir savaş yaşanmıştı. Kartalın keskin gözleri içeride devrilmiş mobilyaları, bir masayı ve iki kafesi görebiliyordu. Yerde kıpırdamadan yatan bir ceset vardı.

İki adam -insan olduğundan emindi- savaş kıyafetleri içinde, omuzlarına büyük silahlar bağlanmış halde binanın dışında duruyordu. Biri bir şişe suyu ağzına götürdü ve sonra kapı aralığının görece korunaklı yerine geri çekilerek sürekli yağın yağmurdan korunmaya çalıştı. İkincisi, binanın etrafını dolaşmaya devam etmeden önce ilk muhafıza birkaç kelime söylerken, su onu ıslatırken, metanetle durdu. Her ikisi de dikkatle etrafı izliyordu ve kapı aralığındaki muhafız yaralanmış gibi sol bacağına destekliyordu.

Kartal, açıklığın yukarısındaki kalın, kıvrık dalların ve şemsiye yapraklarının arasına gizlenmiş, hareketsiz bir şekilde onu izliyordu. Çok geçmeden ormandan çıkan üçüncü bir adam görüldü. Çıplaktı, kalın göğüslüydü, tıknaz bacakları ve ağır kaslı kolları vardı. Omzunun üzerinde başka bir adam taşıyordu. Omzundan ve sırtından kan akıyordu ama kanın baygın adamdan mı yoksa kendisinden mi geldiğini anlamak imkânsızdı. Kapıya varmadan hemen önce sendeledi ama muhafız ona yardım etmek için hareket etmedi. Onun yerine bir kenarda durdu, silahının namlusu zar zor kalktı ama yeni gelenleri korumaya yetti.

Jaguar-adamlar. Şekil değiştirenler. Dominic'in aklında hiç şüphe yoktu. Birisi bu tesise saldırmış ve önemli miktarda hasar vermişti. Belli ki insan muhafızlar jaguar-adamlardan çekiniyordu, ama o

binaya girmelerine izin verdi. İkinci muhafız geri çekilmiş ve iki şekil değiştireni korumuştı, parmağı tetikteydi. Belli ki iki tür arasında huzursuz bir ateşkes vardı.

Dominic jaguar-adamların soyunun tükenmek üzere olduğunu biliyordu. Birkaç yüz yıl önceki düşüşü görmüştü ve bunun kaçınılmaz olduğunu biliyordu. O zamanlar Karpatlar onları yaklaştırmakta olan şey konusunda uyarmaya çalışmıştı. Zaman değişmişti ve bir türün hayatta kalabilmesi için evrim geçirmesi gerekiyordu ama jaguar-adamlar bu tavsiyeyi reddetmişti. Eski yöntemlere sadık kalmak, ormanların derinliklerinde yaşamak, bir eş bulmak, onu hamile bırakmak ve yollarına devam etmek istiyorlardı. Vahşi ve huysuzdular, asla yerleşemediler.

Dominic'in birlikte vakit geçirdiği birkaç jaguar erkeği muazzam bir hak ve üstünlük duygusuna sahipti. Diğer tüm türleri aşağı görüyorlardı ve kadınları da yavruları taşıyacak bir kaptan biraz daha fazlası olarak görülüyordu. Kraliyet ailesinin kadınlarına ve kız çocuklarına karşı uzun bir zalimlik ve istismar geçmişi vardı ve bu diğer erkeklerin örnek aldığı ve takip ettiği bir uygulamaydı. Diğerlerini kadınlarına ve çocuklarına mal gibi davranmak yerine değer vermeleri gerektiğine ikna etmeye çalışan nadir birkaç jaguar-erkek vardı, ancak bunlar hain olarak görülüyor ve dışlanıp alay ediliyor ya da daha kötüsü öldürülüyorlardı.

Sonunda Karpatlar, türün sonunun geldiğini bildikleri için jaguar-erkekleri kendi hallerine bırakmışlardı. Nadir bir siyah jaguar olan Onuncu Brodrick, tıpkı babası ve ondan önceki atalarının yaptığı gibi erkeklere liderlik ediyordu. Zor ve acımasız bir adam olarak görülüyordu; yaşamaya uygun olmadığını düşündüğü melezlerin, tüm köylerin katledilmesinden sorumluydu. Malinov kardeşler ve vampirleri yok etmeye adanmış insan topluluğu ile ittifak kurduğu söyleniyordu.

Dominic bu ironi karşısında başını salladı. İnsanlar bir Karpatyalı ile bir vampiri ayırt edemiyordu ve gizli topluluklarına tam da yok etmeye çalıştıkları kişiler sızmıştı. Malinovlar Karpatlara karşı savaşlarında her iki türü de kullanıyorlardı. Şimdiye kadar kurtadamlar iki tarafa da yanaşmamış, tamamen tarafsız kalmışlardı ama Manolito De La Cruz'un hayat arkadaşıyla birlikte keşfettiği gibi, onlar da vardı.

Dominic kanatlarını açıp yaklaştı ve binanın içindeki konuşmaları yakalamak için kulaklarını ayarladı.

"Kadın öldü, Brodrick. Uçurumdan aşağı yuvarlandı. Onu durduramadık." Sesinde yorgunluk ve hoşnutsuzluk vardı.

Acı dolu ikinci bir ses ekledi: "Daha fazla kadınıımızı kaybetmeyi göze alamayız."

Üçüncü ses daha alçaktı, katıksız bir güç hırıltısıydı, taşıdığı mutlak otoriteyle şaşırtıcıydı. "Ne dedin sen Brad?" Ses belirgin bir tehdit içeriyordu, sanki tebaasından herhangi birinin kendine ait bir düşüncesi olması onu bir şekilde hain yapıyormuş gibi.

"Bir doktora ihtiyacı var, Brodrick," diye araya girdi ilk ses aceleyle.

Dominic, bol bir kot pantolon ve açık bir gömlek giymiş iri yarı bir adamın evden çıkışını izledi. Saçları uzun, dağınık ve çok gürdü. Dominic, jaguar-adamların hükümdarı Brodrick'e baktığını hemen anladı. Prensi Karpatlar'ın bu türü kendi kaderine terk etmesine karar vermişti, aksi takdirde Dominic adamı durduğu yerde öldürmek isteyebilirdi. Brodrick sayısız erkek, kadın ve çocuğun ölümünden doğrudan sorumluydu. Kötülükle doluydu, kendi gücünden ve diğer herkesten üstün olduğu inancından sarhoştı.

Brodrick iki muhafıza küçümseyerek baktı. "Kapının önünde ne halt ediyorsunuz? Bir iş yapıyor olmanız gerekiyordu."

İki insan adam karşılıklı daireler çizerek ilerlerken ikinci muhafız silahını Brodrick'e doğrultmaya devam etti; kapı aralığına sığınmış olanın topallaması Dominic'in onun yaralandığına dair inancını doğruluyordu. Brodrick kaşlarını çatarak yağmura baktı ve yüzüne dökülmesine izin verdi. Tiksintiyle tükürdü ve yangının olduğu binanın yan tarafına doğru yürüdü. Çömelerek yeri aradı. Bu konuda çok titizdi, eğilip kokluyor, düşmanın izini bulmak için tüm duyularını kullanıyordu.

Birden topuklarının üzerine oturdu ve sertleşti. "Kevin, buraya gel," diye seslendi.

Yaralıyı taşıyan jaguar-adam aceleyle dışarı çıktı, yalınayaktı ama kot pantolon giymişti ve göğsünü zorlayan bir tişört çekiyordu. "Ne oldu?"

Bu mu?"

"İçeri girip Annabelle'i serbest bırakan kişiyi iyice görebildiniz mi?"

Kevin başını salladı. "Çok iyi bir nişancı. İki korumayı indirdi, kurşunlar birbirine o kadar yakındı ki herkes sadece bir el ateş edildiğini sandı."

"Hiç iz yok. Hiç yok. Hangi cehennemdeydi? Annabelle'i kurtarmak için binayı havaya uçuracağı yeri nereden biliyordu? Hiç pencere yoktu."

Kevin muhafızların olduğu yöne baktı. "Sence biri ona yardım mı etti?"

"Orada ne oldu?" Brodrick eliyle ormanı işaret etti.

Kevin omuz silkti. "Annabelle'in peşinden gittik. Ormanın içinden nehre doğru koştu. Bahsettiği insanın onu kurtarmaya gelen adamı olabileceğini düşündük. Onunla savaşmak için silaha ihtiyacımız yoktu, bu yüzden ikimiz de yer değiştirdik. Dönüşüm geçirmiş olsa bile ormanda Annabelle'den daha hızlı yol alırdık."

Dominic tepelerindeki yüce tüneğinden, bunun mantıklı bir düşünce olduğunu kabul etti ama kadını kaybetmişlerdi.

Brodrick başını salladı. "Brad nasıl vuruldu? Ve Tonio nerede?" Kevin

içini çekti. "Cesedini mağaraların diğer tarafında bulduk.

Başka bir kediyle kapışmıştı. Brad onun yanında diz çökmüştü ve bir de baktım ki yere düşmüş ve sıkışmıştık. Silahım yoktu ve etrafından dolaşıp ateş edeni bulmak için yer değiştirdim ama hiçbir iz bulamadım."

Brodrick yemin etti. "Bu o. Bunu o yaptı. O olduğunu biliyorum. Bu yüzden hiç iz bulamadınız. Ağaçlara sığındı."

İkisi de kim olduğunu söylemedi. Dominic, açıkça nefret ettikleri ve korktukları gizemli kadının kim olabileceğini bilmek istiyordu. Tanışmaktan çekinmeyeceği biri. Beş De La Cruz kardeşten dördünün hayat arkadaşı vardı. Bu zor kadın onların hayat arkadaşlarından biri olabilir miydi? Bu mümkündü ama o bundan şüpheliydi. De La Cruz kardeşler kadınlarını savaşta istemezlerdi. Onlar son derece korumacı bir doğaya sahip erkeklerdi ve

sadece baskın eğilimlerini artırmıştı. Devriye gezmeleri gereken sekiz ülke vardı ve Malinov kardeşler yağmur ormanlarının her karışını taramanın ne kadar imkânsız olduğunu bilirlerdi. Hiçbir zaman, hiçbir koşulda kadınlarını yalnız göndermezlerdi. Hayır, bu başka biri olmalıydı.

Kartal devasa kanatlarını açtı ve havalandı. Güneş solmaya başlamıştı, bu da onu biraz daha rahatlatıyordu ama parazitlerin fısıltısı daha da yükseliyor, baştan çıkarıyor, açlığını doyumsuz bir seviyeye çıkarıyordu, ta ki doğru düzgün düşünemez hale gelene kadar. Artan işkence seviyesine uyum sağlamaya çalışırken akıl sağlığını koruyan tek şey kuşun formuydu. Gece yaklaştıkça, vampir kanı asit gibi yanarken parazitler durgunluktan aktif hale geçerek iç organlarına saplanmaya başladı. Beslenmesi gerekiyordu ama deliliğin onu ele geçirdiğinden ve beslenirken öldürmenin cazibesine karşı koyacak gücü bulamayacağından giderek daha fazla endişe duymaya başlamıştı.

Her yükselişinde doymak bilmez bir açlıkla uyanıyordu ve her beslenişinde parazitler daha yüksek sesle, öldürmek için bastırıyor, gücün acelesini, gücün haklı acelesini hissetmesini istiyor, kanında tatlı bir serinlik vaat ediyor, yorgun vücudundaki her acıyı yok edecek bir coşku hissi veriyordu.

Keşiflerini genişletirken gölgelikten ayrılmıyor, kartalın adamların fark edemediği bir şeyi fark edebileceğini umarak savaş alanına doğru ilerliyordu. Çok küçük ve kireçtaşından yapılmış mağara girişlerini buldu, ancak bunlar kilometrelerce ötedeki mağara sisteminin yaptığı gibi tünellerden oluşan bir labirent oluşturmak için yeraltına doğru kıvrılmıyor gibiydi. Sadece üç küçük oda vardı ve her birinde duvarlarda Maya sanatına rastladı. Her üç mağarada da, kısa süreli de olsa, bir şekilde şiddet içeren bir işgalin izleri vardı. Hepsinde kurumuş kan lekeleri vardı.

Tekrar gökyüzüne çıktı, içinde belli belirsiz bir huzursuzluk vardı. Bu onu rahatsız ediyordu. Korkunç savaş, işkence ve ölüm manzaraları görmüştü. O bir Karpat savaşçısıydı ve duygusuzluğu ona iyi hizmet ediyordu. İçindeki karanlığı dengeleyecek bir hayat arkadaşı olmadığından, bin yıl boyunca gördüğü zulüm ve ahlaksızlık karşısında akli başında kalabilmek için duygusuzluğa ihtiyacı vardı. Yine de o mağaradaki kanı görmek ve kadınların jaguar-adamlar tarafından diledikleri gibi kullanılmak üzere oraya getirildiğini bilmek onu hasta ediyordu. Ve bu *asla olmamalıydı*. Entelektüel olarak belki. Entelektüel bir

tepki kabul edilebilirdi ve içindeki onur böyle bir davranıştan nefret etmek için ayağa kalkacaktı. Ancak fiziksel bir tepki tamamen kabul edilemezdi ve imkânsızdı. Yine de . . .

Kararsız kalan Dominic araştırmasını nehrin yukarısındaki kayalıkları da kapsayacak şekilde genişletti. Yağmur şiddetini artırarak devam ediyor ve dünyayı gümüşü bir griye dönüştürüyordu. Bulutların örtüsüne rağmen, nehrin üzerindeki açıklığa daldığında parlak sıcağın istila ettiğini hissetti. Suyun içinde buruşuk ve cansız bir beden yatıyordu, kayalara takılmış, hırpalanmış ve unutulmuştu. Uzun, kalın saçları yosun gibi dağılmıştı ve bir kolu iki büyük kayanın açtığı yarığa sıkışmıştı. Yüzü yukarı dönüktü, ölü gözleri gökyüzüne bakıyordu, yağmur üzerine yağıyor ve bir gözyaşı seli gibi yüzünden aşağı akıyordu.

Dominic küfrederek daireler çizdi ve sonra yere düştü. Onu bu şekilde bırakamazdı. Yapamazdı. Kaç kişinin ölümünü gördüğü önemli değildi. Onu, eskiden olduğu kadına karşı hiçbir onuru ya da saygısı olmayan kırık bir oyuncak bebek olarak bırakamazdı. Brodrick ve Kevin arasındaki konuşmadan anladığı kadarıyla, onun bir ailesi ve onu seven bir kocası vardı. O ve onlar, su tarafından hırpalanmış, şişmeye ve çürümeye terk edilmiş, balıklar ve etoburlar için yem olmaya bırakılmış bedeninden daha fazlasını hak ediyordu.

Kuş onun bedeninin hemen üstündeki kayaya kondu ve o da ağır bir pelerinle derisini örtmek için yer değiştirdi, kukuleta boynunu ve yüzünü korumaya yardımcı olurken eğilip kızın bileğini yakaladı. Güçlüydü ve onu sudan çıkarıp kollarına almakta hiç zorlanmadı. Kızın başı boynunun üzerine düşmüştü ve adam kızın tenindeki morlukları ve boynunun etrafındaki izleri gördü. El ve ayak bileklerinin etrafında siyah ve mavi halkalar vardı. Verdiği tepkiyle bir kez daha sarsıldı. Hüzün öfkeyle karışmıştı. Hüzün kalbinde o kadar ağırdı ki, yavaş yavaş öfkeyi sildi.

Bir nefes aldı ve bıraktı. Başka birinin duygularını mı hissediyordu? Parazitler etrafındaki duyguları güçlendiriyor, vampirin kurbanının hissettiği dehşetten aldığı keyfe adrenalin yüklü kanın sağladığı keyfi mi ekliyordu? Bu bir olasılıktı ama bir vampirin üzüntü hissedebileceğini düşünemiyordu.

Dominic kadını ormana taşıdı, her adım kalp ağrısını artırıyordu. Ağaçların arasına girer girmez kan kokusunu aldı. Burası ikinci savaşın gerçekleştiği ve Brad'in yaralandığı yer olmalıydı. Üçüncü jaguar adamın elbiselerini çıkarıp ava çıktığı yeri buldu, etrafından dolaşp tetikçiyi yakalamayı umuyordu.

Jaguarın geçtiğini gösteren çok az iz vardı, küçük bir tüy parçası ve yağmurun doldurduğu kısmi bir iz, ama kedinin cesedini bulması uzun sürmedi. Burada iki kedi arasında bir savaş olmuştu. Ölen kedinin izleri daha ağırdı ve daha uzaklara yayılmıştı, bu da onun daha büyük olduğunu gösteriyordu. Ama küçük kedi belli ki deneyimli bir savaşçıydı; şiddetli bir boğuşmanın ardından kafatasına aldığı bir ısırıkla öldürmüştü. Yapraklar kana bulanmıştı ve yerde daha fazlası vardı.

Dominic jaguarların düşen kediye yakmak için geri döneceğini biliyordu, bu yüzden muzaffer jaguarın izlerini hafızasına kaydetmek için zemini dikkatlice inceledikten sonra kadını bulabildiği en gür noktaya taşıdı. Karmakarışık çiçek sarmaşıklarıyla kaplı bir kireçtaşı mağarası onun tek işareti olacaktı ama toprağı derinlemesine açtı ve ona dinlenebileceği bir yer verdi. Toprak kadının üzerine kapandığında, ana dilinde ölüm duasını mırıldandı, huzur ve ruhunun bir sonraki hayata kabul edilmesini istedi, aynı zamanda toprağın bedenini almasını ve etine ve kemiklerine hoş geldin demesini istedi.

Güneş ışınları gölgelik ve yağmurun örtüsü arasından onu bulup ağır pelerinini yakarak derisinde kabarcıklar oluştururken bir süre öylece kaldı. Parazitler tepki verdi, kafasının içinde dönüp çılgılık attılar, içi kan tükürmesine neden olan bir yığın kesikle doldu. Bazılarını gözeneklerinden vücudundan dışarı itti. Sayılarını azaltmazsa fısıltıların daha da arttığını ve işkencenin görmezden gelinemez hale geldiğini fark etti. Kıvranan mutasyona uğramış sülükler toprağı karışp efendilerine geri dönmenin bir yolunu bulmaya çalışmadan önce onları yakmak zorundaydı.

Mezarın tüm izlerini örtmek için yerdeki bitki örtüsünü hareket ettirdi. Jaguar-adamlar türlerinin tüm izlerini silmek için geri geleceklerdi ama onu bulamayacaklardı. Onların ulaşamayacağı bir yerde dinlenecekti. Ona verebileceği tek şey buydu. Küçük bir iç çekişle Dominic son bir kez daha kontrol etti, seçtiği yerin tertemiz görüldüğünden emin olduktan sonra bir kez daha yer değiştirdi,

kartal şeklini alıyordu. Muzaffer jaguarın nereye gittiğini bulması gerekiyordu.

Kartalın keskin gözlerinin avını savaş alanından birkaç mil ötede fark etmesi uzun sürmedi. Ormandan gelen sesleri takip etti, canlılar birbirlerini yakınlardaki bir avcıya karşı uyarıyordu. Kartal ağaç dalları arasından sessizce süzüldü ve orman tabanından yüksekte, geniş bir dalın üzerine kondu. Maymunlar uluyarak ve çığlık atarak uyarılarda bulunuyor, birbirlerine sesleniyor, ara sıra çalılıarın arasından bilinmeyen bir yere doğru ilerleyen büyük benekli kediye dallar fırlatıyorlardı.

Jaguar dişiydi, kalın kürkü koyu renkli rozetlerle ve yağmura rağmen kanla beneklenmişti. Topallıyor, en kötü yırtıkların olduğu arka bacağını hafifçe sürüklüyordu. Baş eğikti ama ölümcül görünüyordu, yaprakların arasından öyle sinsice girip çıkıyordu ki, kartalın olağanüstü görüş yeteneğiyle bile onu orman zeminindeki bitki örtüsünde fark etmek zordu.

Maymunlara ve kuşlara aldırmadan tam bir sessizlik içinde ilerliyor, kasları kalın kürkünün altından akarak sabit bir tempoda ilerliyordu. Ağır yaralarına rağmen inatla yol almaya devam etmesi Dominic'in o kadar ilgisini çekmişti ki, zihnindeki iğrenç fısıltıların önemli ölçüde hafiflediğini fark etmesi birkaç dakika sürdü. Kendisini biraz rahatlatmak için parazitleri boşalttığı onca zaman boyunca, beynine yaptıkları sürekli saldırıyı hiç durduramamışlardı; ancak şimdi neredeyse sessizdiler.

Merakla gökyüzüne çıktı, tepesinde daireler çizdi, güneşin son ışınlarını dışarıda tutmak için gölgeliklerin içinde kaldı. Jaguar'dan uzaklaştıkça fısıltıların daha da yükseldiğini fark etti. Jaguar'a yaklaştıkça parazitler faaliyetlerini durdurdular, böylece iç organlarını kesen cam parçaları hareketsiz kaldı ve kısa bir süre için acımasız acıdan kurtuldu.

Jaguar ormanın derinliklerine, nehirden uzağa ve iç kısımlara doğru ilerlemeye devam etti. Gece çöktü ve o hâlâ yoluna devam ediyordu. Onu bırakmadığını, bırakmak istemediğini fark etti. Parazitlerin garip sakinleşmesini onunla ve daha da garip olanı onunla eşleştirmeye başladı.

Duygular. Öfke yerini amansız bir keder ve ıstıraba bırakmıştı. Kalbi o kadar ağır bir yükü ki, başının üzerinde hareket ederken güçlükle iş görebiliyordu.

Aşağıda, yarısı toprağa gömülmüş büyük kireçtaşı blokları belirdi. Büyük bir Maya tapınağının kalıntıları çatlamış ve kırılmış, ağaçlar ve sarmaşıklar bir zamanlar etkileyici olan yapıdan geriye kalanları neredeyse yok etmişti. Sonraki birkaç mil boyunca eski bir uygarlığın kalıntıları dağılmıştı. Mayalar yağmur ormanlarının ortasında altın renkli mısırlarını yetiştiren, jaguara saygılarını fısıldayan ve gökyüzü, yeryüzü ve yeraltı dünyasını bir araya getirmek için tapınaklar inşa eden çiftçilerdi.

Düdeni ve onun altında, akşamın erken saatlerinde fark ettiği yeraltı nehrinin serin sularını gördü. Jaguar başka bir Maya bölgesine gelene kadar duraksamadan yoluna devam etti, ancak bu bölge daha yakın zamanda kullanılmıştı. Karışık sarmaşıklar ve ağaçlardan oluşan sık bitki örtüsü yaklaşık yirmi yıl öncesine işaret ediyordu ama burada daha modern evler olduğu da açıktı. Uzun zamandır paslanmış, kalın sarmaşıklar ve yeşil filizlerle sarılmış bir jeneratör yan yatmıştı. Toprak, savaşın ve burada gerçekleşen katliamların anılarıyla ağlıyordu. Keder artık o kadar ağırdı ki Dominic'in bu yükü hafifletmesi gerekiyordu. Harpy kartalı jaguardan biraz uzaktaki gölgelikten uçtu ve hareketsiz kalarak jaguarın uzun zaman önceki savaş alanında ilerleyişini izledi, sanki orada feryat eden ölümlerle bir bağı varmış gibi.

2

*Hayatım ıstırap içinde geçti, ailem benden koparıldı.
Öfkem beni ayakta tutmuştu. Umudumu yitirmiştim.
Gözyaşları yağmur ormanına düştü, kalp kan toprağında kanadı.
Babam bana ihanet etti. Zar zor başa çıkabildim.*

SOLANGE'DAN DOMINIC'E

Yağmur durmadan yağıyor, sefil sıcaklığı daha da kötüleştiriyordu, amansız bir sağanak, hafif bir çiseleme değil, kör edici, sonsuz yağmur tabakaları. Kuşlar rahatlama umuduyla kalın, kıvrımlı dalların arasına, yüksek gölgeliklere saklandı. Kertenkeleler yaprakları şemsiye olarak kullanırken ağaç kurbağaları gövdeleri ve dalları süslüyordu. Ormanın zemininde hava durgun ve boğucuydu ama yukarıda, gölgelikte yağmur orada yaşayan birçok canlıyı ıslatmaya kararlı görünüyordu.

Jaguar, gri yağmurun ve nemli sıcaklığın altında, çürüyen bitkilerin ve devrilmiş ağaçların üzerinden, akla gelebilecek her çatlak ve yarıktan fişkıran dantelli dev eğretili otlarının arasından sessizce ilerledi. Takip ettiği küçük dere, yağmur ormanının dış kenarlarındaki geniş, hızlı akan nehirden derin iç kısımlara doğru uzanıyordu. Son yirmi yıldır yılda iki kez bu patikadan geçiyor, her şeyin başladığı yere geri dönüyordu; yorulduğunda ve yaptığı şeyi neden yaptığını hatırlamaya ihtiyaç duyduğunda yaptığı bir hac yolculuğuydu bu. Orman ne kadar değişirse değişsin, ne kadar yeni büyüme ortaya çıkarsa çıksın, yolu şaşmaz bir şekilde biliyordu.

Çiçekler parlak renklere bürünmüş, büyük gövdelere sarılmış, dalların etrafında kıvrılmış, taç yaprakları sırlıklam olmuş ve damlamış, yağmur ormanını oluşturan yeşilin çeşitli tonları arasında canlı bir güzellikle canlanmıştı. Gelişmekte olan ağaçların - gölgelikleri delen devasa ağaçlar - payanda kökleri orman zeminine hakimdi. Bükülmüş, özenli şekiller hem besin hem de destek sağlıyordu

Yağmur ormanlarındaki en büyük ağaçlara kadar. Kök sistemleri muazzamdı ve her şekle, yüzgeçlere, kafeslere ve karanlık, bükülmüş labirentlere sahipti; yaprak ve çürüme katmanlarını halı gibi kaplayan böceklerle cesaret edecek kadar çaresiz yaratıklara barınak sağlıyor, alanı etkileyici Kapok ağacının devasa kök ağında yuva yapan küçük şafak yarasalarıyla paylaşıyordu.

Jaguarın üzerinde, onun ilerleyişini takip eden, normalden çok daha büyük, koyu renkli kanatlarını iki metreye kadar açmış büyük bir harpi kartalı uçuyordu. Sessizce hareket ediyor, gökyüzünde tempo tutuyor, dallardan oluşan labirentin içinden kolaylıkla dolanıyordu. İki yırtıcı hayvan sinsice yaklaşırken, hayvanlar perişan bir şekilde titreyerek yere çömeldi. Kartal aşağıya baktı, bir tembel hayvanın ve bir grup maymunun cazip görüntüsünü görmezden gelerek jaguarın çok aşağıdaki orman zeminindeki bitki örtüsü karmaşasında ilerleyişini inceledi.

Kökler zeminde yılan gibi kıvrılıyor, besin arıyor ve zeminin bazen aşılmaz engellerden oluşan bir kütleye dönüşmesine neden oluyordu. Devasa gövdelerin etrafına sarılmış binlerce tırmanıcı bitki, ağaçları güneşe uzanan merdivenler olarak kullanıyordu. Odunsu lianalar, gövdeler ve hatta tırmanıcı bitkilerin kökleri devasa ipler gibi sarkıyor ya da ağaçtan ağaca birbirine dolanarak hayvanlar için havada bir otoyol sağlıyordu. Birbirine dolanmış ve bükülmüş sarmaşıklar, gövdelerde ve dallarda barınan hayvanlar için ideal saklanma yerleri olan yarıklar ve oluklarla doluydu.

Jaguar duraksadı, onunla birlikte seyahat eden büyük yırtıcı kuşun farkındaydı. Gece hızla çöküyordu ama büyük kuş onun ilerleyişini takip etmeye devam ediyor, bazen tepesinde tembel daireler çizerek süzülüyor, bazen de ağaçların arasına dalıp vahşi yaşamı karıştırıyordu. Kuşu görmezden gelmeye ve içgüdülerini takip ederek hedefine doğru ilerlemeye karar verdi.

Tepeler ve yamaçlar, büyük nehirlerle doğru akarken kayaların ve bitki örtüsünün üzerinden akan tatlı su dereleri ve çaylarla delik deşikti. Tortuyla ağırlaşmış beyaz sulu nehirler kremalı kahve renginde görünüyordu. Yaşam açısından zengin olan bu sular, nadir bulunan nehir yunuslarına ev sahipliği yapıyordu. Siyah su nehirleri ise tortusuz oldukları için berrak ve belki de daha davetkâr görünüyordu, ancak neredeyse cansız, doğal olmayan bir berraklıkta, kırmızımsı kahverengi renkte ve çürüyen bitki örtüsünden toprağa sızan tanenlerle zehirlenmişlerdi.

Jaguar beyaz su nehirlerinin zengin sularında avlanmayı biliyordu, acıktığında balıkları kolayca kıyıya vuruyordu.

Sıcağı ve yağmuru çılginca karşılayan ve kana ihtiyaç duyan keneler ve sülükler, sıcak kanlı bir av bulmak için etrafı sarmıştı. Jaguar, sıcaklığından ve sol böğründeki açık yaradan etkilenen bu can sıkıcı kan emicileri görmezden geldi. Gök gürledi, ağaçları salladı, uğursuz bir belanın habercisiydi. Bir tembel hayvan sonsuz bir yavaşlıkla hareket ediyordu, yosun kaplı kürkü yeşildi ve o anda yemek yediğı ağacın yapraklarına karışmasına yardımcı oluyordu. Ama jaguar, ormandaki her şeyin farkında olduğı gibi, başının üstündeki bu hareketin de farkındaydı; gece kıpırdanmalarına rağmen, gökyüzünde, her hareketini takip eden kartalın da farkındaydı. Jaguar bitki örtüsünden oluşan labirentte durmaksızın ilerlerken, bu olağandışı varlık onu rahatsız etmek yerine rahatlattı, artan korkusunu ve bıkkınlığını yatıştırdı.

Jaguar çalılarının arasından, devrilmiş kütüklerin üzerinden ve su damlayan şemsiyeye benzeyen yaprakların arasından sessizce ilerledikçe sarmaşıklar daha da kalınlaştı. Kendinden emin bir şekilde hareket ediyordu, belirgin topallığına rağmen ağır çalılarının arasından akan bir benek denizi gibiydi. Suyun kıydan taşıp aşağıdaki nehre yuvarlandığı yamaçlara yaklaştığında suyun sesi kulakları sağır ediyordu.

Büyük kedi ormanda ilerlerken ve yırtıcı kuş gökyüzünde süzülürken, maymunlar ve kuşlar her iki yırtıcının da yemek olarak görebileceğı pekarilere, geyiklere, tapirlere ve pacalara uyarıda bulundu. Uluyanlar korkuyla çğlık atıyor, birbirlerine sesleniyorlardı. Bir jaguar ısırığı kafataslarını fındık gibi kırabilirdi. Ağaçlara tırmanabilen ya da aynı yetenekle yüzebilen Jaguar, karada, ağaçlarda ya da suda avlanabilirdi. Harpy kartalı avını bir daldan kolayca koparabilir, gafil bir kurbanı yakalamak için gözetleme tüneğinden sessizce düşebilirdi.

Jaguarın şık, benekli kürkünün altında kas ipleri dalgalanıyordu. Rozetleri bir leoparınkinden daha fazla benek barındırıyordu ve postu hem gece hem de gündüz gölgelerinin rengindeydi, bu da ormanda sessiz bir hayalet gibi hareket etmesini sağlıyordu. Rozetlerle işaretlenmiş altın samur, bazıları onun kürkünü gece gökyüzünün haritası olarak görüyor ve hazine için onu avlıyordu.

Belirgin yarasına rağmen asaletle hareket ediyor, bölgesinde sinsice dolaşıyor ve ormanın diğer tüm sakinlerinden saygı görüyordu. Gizlenmek ve pusuya yatmak için yaratılmıştı, geri çekilebilir pençeleri ve bir insaninkinden altı kat daha iyi bir görüşü vardı. Hayvanlar o geçerken ürperdi, uyarılarda bulundu ve dikkatli gözlerle izledi ama o tırmanmaya devam etti, şelalenin tepesini zar zor kaplayan ince toprak şeridinden geçti, geçmiş gezilerinden bitki kaplı ince köprünün dikkatsiz birinin yanlış bir adım atmasını bekleyen tehlikeli bir tehlike olduğunu biliyordu. Daha dolambaçlı bir yoldan ilerledi, sarmaşıklar ve köklerden oluşan karanlık arapsaçına doğru ilerleyerek karanlık iç kısma ulaştı.

Kayrak siyahı tüyler harpi kartalının kanatlarını ve sırtını kaplıyordu. Beyaz manto aynı siyahla çizgiliydi ve siyah bir bant güçlü yırtıcı kuşun yakasını sarıyordu, böylece gri kafa tepesindeki çift tüyle öne çıkıyordu. Siyah ve beyaz çizgili tozluklar, neredeyse bir boz ayının pençeleri büyüklüğündeki devasa pençelere uzanıyordu. Kanatlarını ardına kadar açmış olan bu güçlü yırtıcının, düğümlenmiş ve bükülmüş dallar ve sarkan sarmaşıklarla dolu gölgelikteki dar geçitlerde manevra yapması imkânsız gibi görünüyordu ama kartal bunu görkemli bir kolaylıkla yaptı ve yerdeki yırtıcıya ayak uydurdu.

Jaguar ormanda ilerlemeye devam etti ve sol böğründeki yaraların ağırlığını hafifletmeye çalıştıkça topallaması daha da belirginleşti. Derisindeki su ile birlikte topaklanan kan, bacağından aşağı akarak orman zeminine damlamaya başladı. Jaguar aynı sabit tempoyu sürdürdü, başı eğikti, hedefine ulaşmaya kararlı bir şekilde kökler ve sarmaşıklardan oluşan kıvrımlı ağda giderek artan bir acıyla ilerlerken yanları kabarıyordu. Gölgeleklerin üzerindeki gökyüzü karardı ve yağmur sonunda azaldı.

Yarasalar havalandı ve orman zemini milyonlarca böceklerle canlandı. Ağaçların arasında ilerlemeye devam etti. İki kez hızlı akan suların üzerinden geçmek için dalları kullanarak hava otoyoluna çıkmak zorunda kaldı. Yüzebiliyordu ama çok yorgundu ve yağmur en küçük derelerin bile kıyılarını şişirmişti, bu yüzden tüm orman zemini suyla dolup taşıyor gibiydi. Tüm bu süre boyunca kartal ona eşlik etti ve yolculuğuna devam etmesi için ona güç verdi.

Tanıdığı ilk işarete, eski bir tapınağın kırık dökük kalıntısına, gökyüzünü, yeryüzünü ve yeraltı dünyasını birleştiren yıkıntılara rağmen etkileyici bir yapıya gelene kadar gecenin çoğunu yürüdü. Kalıntıları koruyan, kireçtaşından yapılmış jaguar heykeli ona hırladı, gözleri fal taşı gibi açılmıştı ve onun değerini yargılayarak bakıyordu. Şu anda, bitkin ve çok yorgundu, kendini pek de değerli hissetmiyordu.

Başını eğdi ve heykelin yanından süzülerek geçti, ilk kez çenesini düşürdü, eski taşların üzerinden sessizce geçerken bakan gözlerden kaçındı ve büyümüş çalılıkların derinliklerine doğru ilerledi. Birkaç mil daha gidince gece daha karanlık, ağaçlar daha yakın görünüyordu. Bitki örtüsü her gövde boyunca kıvrılıyor ve mevcut her alanı kaplıyordu, o kadar yakındı ki, bir zamanlar açıklık olan yeri kaplayan kalın bitki örtüsüne yarı gömülü, etrafa saçılmış kırık kireçtaşı bloklarını itmek çaba gerektiriyordu.

Küçük bir köye ve çiftliğe yol açmak için arazinin temizlendiği noktayı ağaçlar çoktan kaplamıştı. Mısır çoktan yok olmuştu ama jaguar onu hatırlıyordu; parlak yeşil sapların sıraları, çevreleyen ormanın ortasında başlarını güneşe ve yağmura kaldırıyordu. Kabak ve fasulye sıralar halinde dizilmişti, çünkü halkı eski yöntemlere geri dönmüş, unları için atalarının bir zamanlar burada, aynı yerde yaptığı gibi aynı mısır, kireçtaşı tozu ve su karışımını kullanıyordu.

Ayaklarının altındaki büyük sualtı nehri gibi akan kanı hissedebiliyordu, akıyor, toprağa kalıcı olarak gömülüyordu. Ataları burada ölmüştü; yirmi yıl önce de ailesi ve arkadaşları. Onların çığlıklarını sonsuza dek duyacak, gerçek kötülüğün dehşetini ve korkusunu bilecekti.

Tepedeki kartalın çığlığı uyuyan maymunları bir uluma dalgasına sürükledi, ses ormanda yankılandı ama yine de bu gürültü onu rahatlattı. Gökyüzünün efendisi kartal gölgeliklere kondu, kanatlarını katladı ve jaguara baktı. Jaguar başını kaldırarak onun varlığını onayladı ve kalın gölgelikte yukarı doğru baktı. Bu büyük yırtıcı hayvanın gece avlanması alışılmadık bir durumdu ve tedirgin edici olmalıydı. Efsanelerin ve kâbusların hayat bulduğu bu ormanda sıra dışı olan her şey

ve gece yürüyüşü onu tedirgin etse de kuşla garip bir arkadaşlık hissetti.

Jaguar ve kartal uzun süre birbirlerine baktılar, ikisi de gözlerini kırpmadı, ikisi de yer vermedi. Jaguar gökyüzündeki yırtıcıyı inceledi, gündüz avlanan bir avcının geceleri azalan yağmurda dolaşmasının ne anlama geldiğini belli belirsiz merak ediyordu. Cevapla fazla ilgilenemeyecek kadar yorgundu ve göz temasını ilk kesen o oldu. Burada, katledilmiş iki köyün harabelerinde, intikam için uluyan hayaletlerin feryat ettiği yerde, çok ihtiyaç duyduğu dinlenmeyi bulabileceği bir yer değildi. Yoluna devam etti, kırık taşlar ve yarı gömülü temeller arasından kartalın tünediği uzun Kapok ağacına doğru ilerledi.

Kuş görkemli bir şekilde havaya yükseldi, Maya harabelerinin etrafında bir daire çizdi ve daha yakın zamanda yıkılan temellerden geriye kalanlara bakmak için alçaldı. Keskin gözleri tepesinde uçarken zemini inceledi, sonra daha da alçaldı, aniden yükselmeden önce neredeyse jaguarı sıyrıp geçti, dev kanat açıklığı büyük yırtıcı kuşu gölgeliklerin içine geri götürdü.

Jaguar, kendisine çok yakın geçerken o güçlü kanatların vuruşunu hissetti. Başını kaldırdı ve kartal gözden kaybolana kadar onu izledi; ağaca tırmanmadan önce verdiği tek tepki pençelerini kullanarak yükselmesine yardımcı olmaktı. Bir an durup boş gökyüzüne baktı, kendini tamamen yalnız hissediyordu, üzüntüsü ağır bir yükü. Kederlenmeyi göze alamazdı. Öfke duymak için bu yolculuğa ihtiyacı vardı; hayır, öfke değil - yalnız, bitkin ve yaralıyken bu onu ayakta tutmaya yetmezdi. Bir öfke kuyusuna, yıllarca kötülükle savaşıyor, kendileri için savaşamayan kadınlar için savaşarak bilenmiş bir silaha ihtiyacı vardı.

Geniş bir dalda rahat bir kıvrım buldu ve ağrıyan bedenini sonsuz yağmurdan korunarak yerleştirdi ve başını patilerinin üzerine koyarak köyünün enkazına baktı. Harabeler gözden kayboldu ve bir zamanlar evi olan yerin yıkılışına baktı. Aşırı büyümüş çalılar zihninde kayboldu ve kutsal nokta artık kanla ıslanmış bir mezarlık değil, dört küçük ev, bir mısır tarlası ve sebze bahçesi ile yaşayan bir yerdi.

Bir anda kahkaha seslerini, temizlenmiş toprakta top teperek oynayan çocukların sesini duydu. Küçük kardeşleri Avery ve Adam, sevgili üvey babasına o kadar çok benziyorlardı ki. Çok uzun boylu ve yakışıklıydı, yüzü her zaman gülümsüyordu, onu havaya kaldırıyor ve bir topaç gibi döndürüyordu, yağmur ormanının ortasında bir prenses gibi hissetmesini sağlıyordu. En iyi arkadaşı Marcy ve Marcy'nin erkek kardeşi Phin vardı; uzun boylu, ciddi ve okumayı seven bir çocuktur. Marcy kazanan gülümsemesi ve kocaman yeşil gözleriyle onu her zaman oyunlarına çekebiliyordu. Ebeveynleri .

..

Jaguar gözlerini kırıştırarak Marcy ve Phin'in ebeveynlerinin isimlerini hatırlamaya çalıştı. Nasıl unutabilirdi ki? Bu insanları asla unutmayacaktı. Onların varlığından geriye kalan tek kişi oydu. Tedirgin bir şekilde ayağa kalktı, yanları kabarıyor, nefes nefese kalıyor, küçük çiftlikteki herkese çok iyi davranan iki insanı hatırlamak için halsiz beyniyle mücadele ederken dili dolanıyordu. *Annika ve Joseph*.

Ağır ağır nefes alarak bir kez daha dala yerleşti. Üçüncü ev Audrey Teyze'ye aitti, annesinin küçük kız kardeşi, kızları Juliette ve en yeni kuzeni küçük Jasmine ile birlikte. Juliette'le aralarında bir yaştan az fark olduğu ve iki ev arasında sürekli gidip geldikleri için ona çok yakındı. Dördüncü yapı çocukların çoğunu barındırıyordu -dört erkek ve iki kız, hepsi de Benet ve Rachel çiftinin alıp baktığı yetimler.

Diğer uygarlıklardan uzakta, ormanın derinliklerinde yaşadılar, çalıştılar ve oynadılar ve onlara yakınlardaki mağaralarda ve yeraltı tünellerinde kendilerini gizlemeleri öğretildi. Ne yazık ki mağaralar genellikle su altındaydı ve tünelleri su bastığında içeride mahsur kalmamak için dikkatli olmaları gerekiyordu. Ama yine de, birkaç günde bir ebeveynleri tatbikatlar yapar, hızlı koşar, arkalarına bakmaz, iz bırakmamak için suyun içinden geçerlerdi.

Phin içlerinde en büyükleriydi ve sık sık onu takip eder, dış dünya ve neden bazen bu kadar sessizce saklanmak zorunda oldukları hakkında sorular sorardı. Üzgün görünüyordu ve elini başının üstüne koyup ona ne kadar özel olduğunu söylüyordu. Ve hepsinin ona göz kulak olması gerektiğini.

Jaguar iç çekti. Yağmur yağmaya başladı ve yüzünü kaldırarak damlaların ağzındaki gözyaşlarını yıkamasına izin verdi. Geçmiş için ağlamanın bir faydası yoktu. Olanları değiştiremezdi; sadece başkalarının onun acısını ve kaybını hissetmesini engellemeye çalışabilirdi.

Yıkıntılara bakarken, çocukların kahkahaları çığlıklara dönüştü, ormandan adamlar ve onlarla birlikte büyük kediler akın etti, pençeleri parçaladı ve yırttı, çocukların boğazlarını parçaladı. Adam ve Avery mısır tarlasının ortasında yakalanmıştı. Üçü saklambaç oynuyordu ve aniden büyük jaguar-adamlar etraflarını sardı. Hiç acımadan kardeşlerinin kafalarını ezdiler, yere beyin ve kan döktüler ve mısır tarlasını çiğnediler. Kaçmaya çalıştı ama büyük canavarlardan biri tarafından kapıldı ve Phin ile babasının, adamların annesini evden sürüklemesini engellemek için sırt sırta dövüştükleri açıklığa götürüldü.

Bir hıçkırık yükseldi, jaguarın boğazının tam olarak kaldıramadığı boğuk bir feryat. Nefes nefese kaldı, yüzü gökyüzüne dönüktü, gözyaşları yağmur damlalarına karışarak yanıyordu. Adam ve Avery ondan uzaklaşmış, acımasızca bir kenara atılmış, bedenleri çöp gibi savrulmuştu. Bir kolun altına sokulup tarlada koşturulduğu, mısırların yüzüne çarptığı, her yere kan sıçradığı o baş döndürücü yolculuğu hatırladı. Palalı bir adamın önce Benet'i, sonra da yere düşmüş cesedinin arkasındaki dört çocuğu, hatta en küçüğü olan, henüz iki yaşındaki küçük Jake'i öldürdüğünü gördü. Rachel onlara silahla karşılık verdi, üç küçük kızıdan uzak tutmak için adamlara ateş etti. Adamlardan biri pompalı tüfek kullandı ve Rachel evinin kapısında kanlar içinde yatıyordu. Adamlar çığlık atan kızları içeriden çıkarırken Rachel'in bedenini çiğnediler.

Çok fazla kan vardı. Çok fazla. Ay çıktığında önce kırmızı, sonra siyah ve parlaktı. Biri yangın çıkarmış, evlerini ve bahçelerini yakıp kül etmişti. Jaguar-adamlardan biri böbreğine bir bıçak saplarken Phin başını çevirip doğrudan ona baktı. Birbirlerine baktılar, Phin'in ağzı sessiz bir çığlıkla açılmıştı, onunkiyile eşleşiyordu. Onu kaçıran kişi onu Phin'in yere yığılmış bedeninin yanına attı ve Phin gözlerindeki yaşamın tükenişini dehşet içinde izledi.

Üvey babası annesini korumak için cesurca savaştı. Göğsündeki ve sırtındaki bıçak yaralarının izini kaybetmişti. İri yarı bir adam boğazını keserek kavgayı bitirdi ve annesi aynı adam tarafından evden sürüklenerek çıkarıldı, kocasının kanı ellerini kaplamıştı. Adam annesinin yüzüne defalarca vurdu ve onu adamların üzerine itti, sonra da hiçbir erkeğin ya da erkek çocuğun hayatta kalmadığından emin olmak için tek tek cesetlerin yanına gitti. Sonra kızlara doğru döndü.

Jaguarın içinde kalbi çarpıyor, korkunun ve öfkenin başlangıcının tadını alıyordu. Öfke. Ona ulaştı. Ona ihtiyacı vardı. Korkunç adam onun gür saçlarını yakalayıp kanlar içinde sürükleyerek genç kızların her birini getirdikleri eve götürürken umutsuzca içinde birikmesine izin vermeye çalıştı.

Küçük köyde keşif yapmış olmaları çünkü adamlar Audrey, Juliette ve Jasmine'i aramaya çıkmışlardı. Neyse ki üçü de gitmiş, erzak almaya gitmiş, saldırganlar saldırdığında erzak teknesini karşılamak için nehre doğru yürüyorlardı. Saldırganlar, hâlâ hayvan formuna geçebilen kadınları arayan jaguar-adam-şekil değiştiricilerdi. Pek çoğu annesinin yaptığı gibi yapmış, kalıp onları sevecek, onlarla bir aile kuracak bir insan bulmuştu. Ancak bu, şekil değiştiren türünü zayıflatmıştı ve artık giderek daha az sayıda dişi bir şekil değiştiren sağlayabiliyordu. Nadir bulunan siyah bir jaguarın başını çektiği bazı erkekler, kadınları hizmetçiliğe zorlamaya, onları damızlık olarak kullanmaya başlamıştı. Şekil değiştirme yeteneğine sahip olmayan tüm çocuklar tasfiye edildi.

Solange Sangria atalarının ve ailesinin kanıyla ıslanmış yere baktı. Buraya sadece jaguar formunda dönebilirdi, insan formundaki kaybıyla yüzleşemiyordu. Yağmur yüzünü ıslatırken ve kalbi parçalanırken, o büyük siyah canavarın gözlerine baktığını hatırlayarak ağlayabilirdi, büyük sarı-yeşil gözler onun değerini tartıyordu. Babası-Brodrick *the Terrible*. Saf kanı yüzünden annesini zorla çiftleştiren ve sonra kaçtığı anda onu acımasızca avlayan adam. Sonunda onu bulmuş ve kocasını, oğullarını ve küçük köylerinde yaşayan, dünyada yürümeye uygun olmadığını düşündüğü ebeveynlerin çocuklarını katletmişti.

O göz kırpmayan bakışı sonsuza dek hatırlayacaktı. Soğuk. Acımasız. Onu kızı olarak sevmesi gereken ama sadece bir şekil değiştireni başarılı bir şekilde yetiştirebilirse ona değer veren bir adam.

Kızlar bağlandıktan sonra işkence başladı. Teker teker. Kızlar, bir jaguarın çocuğu korumak için ortaya çıkmasını kışkırtmak amacıyla her birinin küçük kesiklerle ve ardından daha büyük kesiklerle defalarca kesilmesini izlemeye zorlandı. Teker teker, hiçbir kedi ortaya çıkmadığında, diğerlerinin önünde, lider - babası - onları değersiz ilan etti. Kız öldürülmüş ve cesedi diğerleriyle birlikte evden dışarı, açıklığa atılmış.

Sonra sıra ona geldi, son kıza. Onu doğuran adam büyük bir bıçak kullanarak titizlikle üzerinde çalıştı, kedisini kendini göstermesi için kışkırtmaya çalıştıkça buz gibi öfkesi artıyordu. Acı dayanılmazdı. Annesi yalvarıp çırpınana ve sonunda dişi bir jaguar formuna bürünüp adamlar tarafından bayıltılıp zaptedilene kadar, kanayana kadar bacaklarını kesmiş. Annesini götürmüşler ve Solange'ı çelik bakışlı, acımasız babasıyla yüz yüze bırakmışlardı. Ona Korkunç Brodrick denmesinin bir sebebi vardı.

Hem annesi hem de kendisi en güçlü jaguar-adam soyundan geldikleri için, onun yer değiştirebileceğinden emin olarak ona saatlerce işkence etmişti. Diğerleri tarafından saygı duyulan bir soy. Babasının kötü olduğunu bildiği halde annesine itaat ederek kedisini ondan saklamıştı. Acıdan kurtulmak için genç zihnini çocukça intikam düşünceleriyle doldurmuştu. Saatlerce, günlerce yattı. Geceler ve gündüzler birbirini kovaladı ve ona babalık eden adam sabırlı davrandı, rahatsızlığını umursamadı, sanki bıçağıyla insan derisini soyup jaguar formunu bulabilecekmiş gibi derisine küçük kesikler attı, dürttü.

Hiçbir şey söylememişti. Sonunda ağlamamıştı. Adam onun keçeleşmiş, kanlı saçlarından tutup yataktan yere fırlattığında ve başını tiksintiyle salladığında bile ağlamamıştı. "Benim doğurduğum bir çocuk ve kimseye faydası yok," dedi. "Gerçekten değersiz."

Büyük pençenin onu parçalamak için boğazına doğru geldiğini gördü ve irkilmedi, yolundan çekilmeye çalışmadı, meydan okurcasına gözlerinin içine baktı. İcini yırtan o korkunç acıyı asla unutamayacaktı,

Cesedi, kana bulanmış zeminde ölülerin arasında yatması için dikkatsizce bir kenara fırlatırken kan fışkırıyordu.

Solange ne kadar süre baygın yattığını bilmiyordu ama uyandığında gün ışıdı. Susamıştı ve vücudundaki her kemik kırılmış gibi hissediyordu. Jaguar-adamlar gitmişti ve etrafındaki her yerde arkadaşlarının ve ailesinin cesetleri vardı. Tökezleyerek ayağa kalktı ve mezbahaya benzeyen bir yerde dolaşmaya başladı. Zemin kırmızı ve nemliydi ve böcekler cesetlerin üzerine üşüşmüştü bile.

Boğazı açılıp kan pıhtılaştığında, yapışkan ve ıslak olduğunda neden hâlâ hayatta olduğuna dair hiçbir fikri yoktu. Tanıdığı ve sevdiği herkes ölmüş ve katledilmişken ormanda tek başına sekiz yaşında bir kız çocuğu olarak her bir cesede gidip onları uyandırmaya çalıştı. Susuzluk onu kireçtaşının altındaki yeraltı nehrinin aktığı düdene götürdü. İçti ve karanlığın onu ele geçirmesine izin vermek için bir kez daha uzandı. Çığlık sesleriyle uyandı. Kalbi göğsüne sertçe çarptı ve dehşet onu dondurdu. Geri mi dönmüşlerdi? Soğuk, ölü gözleriyle onu değersiz bulan o korkunç adam?

Audrey Teyze, Juliette yanında olduğu halde ormanın içinden fırladı ve kan izlerini takip ederek obruğa ulaştı. Audrey'nin yüzünden yaşlar süzülürken Jasmine onun kollarında ağlıyordu. Solange'ın yanında dizlerinin üzerine çökerek yeğenini kucağına çekti ve dördü de sevdikleri herkes için durmadan ağladı.

Jaguar gerindi, ağırlığını yaralı bacağından hafifletti, gözleri ağrırken ve kalbi korkunç bir acıyla çarparken gözlerini kırıştırdı. Önleyemediği çok fazla ölüm vardı ve o çok yorgundu. Hem de çok yorulmuştu. İnsan nefretini nasıl canlı tutabilirdi? Ve görevine devam edebilmek için öfkeyi körüklemeye nasıl devam edebilirdi? Hepsinden önemlisi, insan nasıl tamamen yalnız kalabilirdi?

Kuzeni Jasmine hamileydi ve Juliette de Karpatyalı bir erkekle çiftleşmişti. Bu adamların yeryüzünün belası olduğunu söyleyebilirdi ama gerçekte Juliette için mutluydu. Ve Jasmine artık onların himayesindeydi. Juliette ve Jasmine'i kardeşleri gibi seviyordu ve onlar için bu hayatı istemiyordu ama yine de birinin kadınları ormanda onları avlayan canavarlardan kurtarması gerekiyordu.

Ağzını patilerinin üzerine dayadı ve tek yoldaşını çağırarak gözlerinin kapanmasına izin verdi. Bir efsane. Bir rüya. Juliette ve Jasmine, erkeklerden nefret eden Solange'ın hayatının dehşetinden nasıl kurtulduğunu bilselerdi gülerlerdi. Hayalindeki sevgiliye, onu her korkunç olaydan kurtaran tek erkeğe uzandı. Ve Tanrı biliyordu ki, bu gece ona umutsuzca ihtiyacı vardı. Zihnine ulaştı, rüyayı artık çok yakından biliyordu. Önce onun sesi - o kadar nazik ve zorlayıcıydı ki. Kaç gece onu uyutmak için şarkı söylemişti? Onun şarkısını, yaşadığı sürece asla unutamayacağı o unutulmaz melodiyi seviyordu.

Amazon, efsanelerin ve mitlerin hayat bulduğu, gerçekte rüyanın bulunduğu bir yerdi. Gökyüzü, yeryüzü ve yeraltı dünyasının atalarının büyük tapınaklarıyla birleştiği yerdi. Tarih boyunca şamanlar jaguarın ruhuna saygı duymuş, şekil değiştirenlerin hem insan hem de hayvan olarak, gece ya da gündüz, bilinmeyene hükmederek avlandıklarını bilmişlerdi. Uzun zaman önce, kireçtaşından bir mağaranın derinliklerindeyken, yaraları ağırlaşmış ve umutları azalmışken, zihninde bir efsane canlanmıştı. Belki de sayıklıyordu ve belki de şimdi olduğu gibi ona ihtiyaç duyduğunda hâlâ öyleydi.

Elbette bir savaşçı olmalıydı. Ona saygı duyabilmeliydi. Onu bazen geceleri, bazen de gündüzleri rüyasında görüyor, yavaş yavaş zihninde şekillenmesine izin veriyordu. Uzun boylu, dalgalı siyah saçlı, geniş omuzlu, güçlü kollu ve bir erkeğin yüzüne sahipti. Birçok savaşa katılmıştı ve tıpkı onun gibi yalnızlıktan bıkmıştı ama ona sadece rüyalarında sahip olacağını biliyordu. Savaşlarından sonra ona gelecek, kollarını bırakacak ve onda teselli bulacaktı.

Onun gözlerinin rengine asla tam olarak karar veremezdi. Onları yoğun mavi yapmayı seviyordu, ama bazen de zümrüt yeşili gibi oluyorlardı. Hayalindeki sevgilinin gözleri onu her zaman büyülemiştir. Asla aynı olmayan, her zaman tahmin edilemez olan bu gözler adamın gizemini yansıtıyordu. Bir şairin ruhuna sahipti. Çok nazikti, sesi büyüleyici, melodik ve oldukça güzeldi. Acı zihnini bulandırdığında ve karanlıkta kalbi çarparken ve ağzında korkunun tadı varken tek başına yattığında sık sık ona şarkı söyleyerek uyuturdu.

İnsan formundayken ya da başka birinin yanındayken onu hayal etmeye cesaret edemiyordu. O sadece kendisine aitti ve onu koruması gerekiyordu, bu yüzden sadece

Bir jaguar şeklindeyken onun rüyalarını istila etmesine izin verdi. Hayvanın bedeninin derinliklerinde, bir başkasının onu duyabileceği bir yerde yüksek sesle mırıldanamazdı. Jaguar onun gizli zayıflığıydı - ya da gücüydü - rüya hayatını nasıl görmek istiyorsa öyle.

Üvey babası gibi, bir eş ve çocuk edinen ve onları her şeyiyle seven asil bir adamın tüm özelliklerine sahip olduğundan emin oldu. Oğulları doğduğunda bile ona hiç farklı davranmamıştı. Onu sevmiş ve ona bir prenses gibi davranmış, hatta onu şımartmıştı. Onu çok sevmişti ve eğer kendi erkeği olursa, ki bunun imkansız olduğunu biliyordu, onun da bu cömert, sadık, verici ruha sahip olması gerekiyordu.

Küçük bir parçası gülümsedi. Bu özellikleri hayalindeki adama vermişti. Ve şimdi ona ihtiyacı vardı, geçmiş çok yakinken ve her şey çok yanlış gitmişken. Başarısız olduğunda ve bir kadın öldüğünde.

Sana ihtiyacım var. Bu gece bana gel. Çok yorgunum. Onlar kadını yakalamadan önce onu kurtaramadım ve o da kendini öldürüp nehre attı. Dört hafta boyunca onları takip ettim ve onu geri almak için savaştım ama çok geç kalmıştım. Bazen hep çok geç kalmışım gibi geliyor.

Onu hayalinde canlandırdı, zihninde santim santim inşa etti. Güçlü kalçalar, dar bel ve yanan gözler, bu gece çok yeşil. Son zamanlarda, onu yanına çağırdığında, yeni yara izleri taşıyordu, hokkabazın kendisi olduğu bir rüyada garip bir şeydi ama yine de ona yeni yara izleri atfettiğini hatırlayamıyordu. Yüzünün ve boynunun sol tarafında birkaç yanık izi, omzundan aşağıya doğru yayılıyor, kolu boyunca kötüleşiyordu. Belki de kendisi yara aldığı için rüyasındaki sevgilisi de yara almıştı.

Onunla buluşmak için yerin altındaki bir kireçtaşı mağarasını seçti; jaguar-adamların arasalar bile onları bulamayacakları güvenli bir yer. Sık sık iyileşmek için seçtiği rahat mağarayı hafızasından çıkardı ve sıcak bir ateş ile birkaç yumuşak sandalye ekledi. Rüyasında, Juliette ya da Jasmine gibi güzel olmasa da kadınsı olmayı göze alabiliyordu; vücudunda çok fazla yara izi vardı ve uzun zaman önce gülümsemeyi unutmuştu - onunla birlikte olmadığı sürece. İstese bile

Hayal dünyasında kendini güzel olarak görmesi imkânsızdı. Pürüzsüz, kusursuz bir cilt ya da söğüt gibi bir vücut hayal edemiyordu.

Hayalindeki erkeğin en güzel yanı, mükemmel olmamasını ya da yeterince kadınsı olmamasını umursamamasıydı. Bazen ağlamasına ya da dünyanın geri kalanına gösteremediği şeyleri ona göstermesine aldırımıyordu. Ve ona asla ihanet etmez, onu asla hayal kırıklığına uğratmazdı; en derin korkularını ve en kötü sırlarını fısıldayabilirdi ve onu yine de kabul ederdi. Onun hakkında kimsenin bilmediği şeyleri biliyordu.

Mağarayı, duvarları süsleyen Maya sanat eserlerini, çoktan geçmiş hayatların hikâyelerini, uzak geçmişte ayın ve yıldızların yakın olduğu ve jaguarların geceleri dik yürüdüğü bir dünyayı hayal etti - saygı duyulacak ve hürmet edilecek adamlar, kaçılacak ve hor görülecek değil. Çok daha mutlu bir zaman. Kendini bir elbise içinde hayal edemiyordu, Juliette'in sık sık giydiği gibi yumuşak, kadınsı bir kıyafet, ama olabildiğince güzel göründüğünden emin oldu. En sevdiği bluzu, yumuşak ve yapışkan, bazen kendisini biraz aptal gibi hissettiren bir bluzdu. Bunu asla toplum içinde giymezdi, kuzenlerinin yanında bile, ama kendini kadınsı ve belki biraz da güzel hissetmek istediğinde, sadece bir an için giyerdi.

Tabii ki kot pantolon giyiyordu, asla tam etek giymiyordu çünkü bacaklarındaki yara izlerini görecekti. Onun umursamayacağını biliyordu ama onun için en iyi şekilde görünmek istiyordu. Küpe takmayı düşünmüştü ve bir keresinde, tanıdığı ve hayran olduğu bir kadın olan MaryAnn tırnaklarını boyamıştı, bu da garip bir nedenden ötürü kendisini daha kadınsı hissetmesine neden olmuştu, ancak bu ayrıntıyı rüyalarında da canlandırmaya çalışamayacak kadar utanıyordu.

Ateşin yanında oturmuş, yalınayak, olabildiğince güzel görünüyor, kalbi küt küt atıyor, onu bekliyordu. Gerçek olmayan bir adama bu kadar bağlanmış olması gerçekten aptalcaydı ama başka kimsesi yoktu. Bir elini gür saçlarının arasında gezdirdi. Postunun altın sarısı renginden çok jaguarın kürkündeki koyu rozetlerin rengindeydi. Neredeyse samur rengindeydi, uzama şekli neredeyse kontrol edilemezdi.

Fazla zaman kalmamıştı. Savaşmaya devam edip ölmek imkânsızdı. Birkaç santim daha ilerlese son yarası onu öldürebilirdi. Ve jaguar kampında yaşamak ölmekten çok daha kötüydü. Eğer başarılılarsa

Onu yakalama girişimlerinde -ki artık onu tanıyorlardı ve aktif olarak onu arıyorlardı- kendi canına kıymanın bir yolunu bulacaktı.

Bunu söyleme. Aklından bile geçirme. Sana gelirim. Sana destek olurum. Ve seni kurtarmanın bir yolunu bulacağım.

Jaguar gözlerini daha sıkı kapattı, sanki bu onu yanında tutabilirmiş gibi. Onun kendisine doğru geldiğini, ateşin kenarlarının oluşturduğu gölgelerin arasından çıktığını gördü. Onun hareketlerini, kendine olan güvenini, uzun adımlarını seviyordu. Her zaman böyleydi, kendine o kadar güveniyordu ki, onu korkaklığı yüzünden azarlarken bile sesini yükseltmiyor ya da sinirli görünmüyordu.

Korkaklık değil, diye itiraz etti, her zamanki zarafetiyle odanın bir ucundan öbür ucuna geçerek kızın önünde belirdi, onun üzerinde yükseldi ve kendini bir Amazon kadını yerine küçük ve kadınsı hissetmesine neden oldu. Hiçbir şekilde uzun boylu değildi; tıknazdı, kesinlikle modaaya uygun şekilde ince değildi. Bir savaşçı olarak kendine böylesine tam ve mutlak bir güven duyarken, bir kadın olarak hiç güven duymamak garip bir şeydi.

Yorgunsun, Csitri, hepsi bu. Gel kollarıma uzan ve dinlenirken sana sarılmama izin ver. Ama önce, yarana bakmalıyım.

Ona sık sık *csitri* derdi, dili bu kelimeyi okşardı. Ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikri yoktu ama bu tek kelime midesinde bir sürü kelebeğin uçuşmasına neden oldu. Kıpırdamaya ya da göz kırpmaya korkarak ona baktı, ortadan kaybolacağından, mükemmel rüyasının paramparça olacağından korkuyordu. Onun yarasını görmesini istemiyordu. Rüyasında bir yarası olmaması gerekiyordu. Rüyalarını her zaman kontrol edebilmişti ama son zamanlarda gerçeklik biraz fazla içine girmişti.

Eliyle çenesini kavradı ve yüzünü titreyen ateşin ışığına doğru çevirdi, sert yüz hatlarına küçük bir kaş çatma yerleşti. *Yüzün morarmış.*

O morluklar orada olmamalıydı. Yaralarını artık rüyalarından uzak tutamayacak kadar yanlışı olan neydi? O kadar yorgun muydu? Her zaman yaptığı gibi onun düşüncelerini okuyan savaşçısı, nazik parmaklarıyla saçlarını yüzünden süpürdü.

Adımı hiç söylemiyorsun. Kelimeleri zihnine iterken bile parmakları çürüklere doğru hareket etti.

Solange bir anda morarmış yüzündeki ağrının azaldığını hissetti. Tereddüt etti. Onun duygularını incitmeden nasıl açıklayacaktı? *Bu bir rüya. Seni ben uydurdum. Sana uygun bir isim bulamadım.*

Ona gülümsedi, gözleri artık çok ama çok maviydi. *Seni benim uydurmuş olabileceğimi hiç düşündün mü? Benim hayalim olduğunu?*

Birinin hayali olmayı çok isterdi ama bunun gerçekleşip gerçekleşmeyeceği konusunda ciddi şüpheleri vardı. Gerçek hayatta yıpratıcıydı, çok fazla şey hissettiğinde tek koruması buydu. Bazen sanki sürekli kalbi parçalanıyormuş gibi görünüyordu. *Nedense senin gibi birinin daha iyi bir hayal kurabileceğini düşünüyorum.*

Benim gibi biri mi? Ben hayat arkadaşımı aramak için bin yılını harcamış bir savaşçıyım. Onun kim olduğunu ve hangi niteliklere sahip olduğunu çok iyi biliyorum.

Solange iç çekti. Bu konuşma, eksikliklerini kabul etmek zorunda kalmasına çok yaklaştı. Yalnız, korkmuş ve yorgun olduğu için mızızlandığı onca zamanı ona hatırlatmak istemiyordu. *Seni Karpatyalı yaptım. Bunu yapmak istememiştin, biliyorsun. Juliette ve MaryAnn'in kocalarına saygı duyuyorum.*

Hayat arkadaşı, diye nazikçe düzeltti. Ruhumuz ruhumuza bağlandığında, bize hayat arkadaşı denir. Bu bağlılık bir yaşamdan diğerine devam eder.

Ona gülümsedi ve ateşin yanına uzandı. Mağarayı erkeksi gücüyle doldurdu. *Bu çok güzel bir kavram. Juliette, hayat arkadaşı Riordan ile çok mutlu. Otoriter biri ama gerçekten, onları izledikten sonra, onu mutlu etmek için her şeyi yaptığını görebiliyorum.*

Ben de senin gibi. Çok uzun yıllar bekledim Csitri ve bu dünyadaki zamanım sona eriyor. En büyük düşmanımızın kampına girip onları gözetlemek umuduyla vampir kanı içtim. Sana gelemeyeceğim. Kan beni şimdiden tüketmeye başladı, belki de sandığımdan daha hızlı. Şafağı aramadan ya da savaşarak ölmeden önce görevimi tamamlamak için sadece birkaç uyanışım olacak. Seni bu hayatta bulamadım ama bir sonraki hayat için umudum var.

Kalbi neredeyse duracaktı. Panik başladı. Tam anlamıyla panik. Rüyalar böyle bitmezdi. Kabuslar biterdi. O gerçek değildi ama hayat içine kapandığında ve gidecek başka bir yeri olmadığında onun için tek gerçeklikti. Kulağa ne kadar aptalca gelse de ona aşık olmuştu. Savaşçı yaraları olan bu adam, bir meleğin ve iblisin yüzü, hepsi bir arada, bir şairin ruhuna sahip bu adam.

Hayır. Gitmene izin vermeyi reddediyorum. Bırakmayacağım. Sahip olduğum tek şey sensin. Beni yalnız bırakamazsın.

Saçlarına dokundu, ipeksi telleri parmaklarının arasında ovuşturdu. *İnan bana küçüğüm, hayal dünyamızda seninle kalmayı tercih ederdim. Beni pek çok kez rahatsız eden anları atlatmamı sağladın. Ama halkıma karşı bir görevim var.*

Beklenmedik gözyaşlarıyla boğazı tıkanı. *Eğer bahsettiğin hayat arkadaşım bensem, ilk görevin bana karşı değil mi?*

Gülümsemesi hüznünlüydü. *Gerçekten hayat arkadaşım olsaydın, sesini duyduğumda bana renkleri ve duyguları geri kazandırırdın.*

Üzgün hissediyorsun. Bunu gözlerinde görebiliyorum ve sesinde duyabiliyorum.

Sadece bir numara, Csitri. Bu duyguları diliyorum ve anılardan yararlanıyorum.
Son birkaç yıldır beni ayakta tuttunuz ve bunun için size teşekkür ediyorum.

Hayır! Senden vazgeçmeyeceğim. Bu onun bencilliği. Asaletini ve fedakârlığını göstermeye hakkı vardı. Tüm hayatını kendi türünün kadınları için feda etmemiş miydi? Ama onu vampirlere vermek . . .

Solange çaresizlik içinde, kararını tam olarak düşünmeden, Kapok ağacının kıvrımına doğru kaydı ve dala tutunarak kendisi için önemli olan tek erkeğe seslendi. Solange Sangria, hiçbir zaman bir erkeğe ihtiyaç duymamış ya da onu istememiş olan, kraliyet kanından gelen, kendi başına güçlü bir kadın. Ünlü ve korkulan bir savaşçı.

İnsan formunda, çaresizlik ve ihtiyaçtan doğan kendi sesiyle, hayalindeki sevgilisinin gerçek olabileceğinden ve halkı için hayatını feda etmek üzere tehlikeye atılabileceğinden korkarak, sesini göklere yükseltti ve gökyüzünün onu uzaklara taşımasına izin verdi. Onu kurtarmak için orman sakinlerinin önünde kendini alçalttı -kendini kurtarmak için.

"Beni bırakmayın!" Bu ığlık boğazından, ruhundan kopmuş, ıstırabı ailesinin kanı gibi sevdiği herkesin katledildiği ve kendisinin yalnız bırakıldığı yere dökülmüştü - türünün kadınları ve çocukları için son adalet umudu.

Sesi kuşları gölgelikten kaldırdı ve rüzgar gibi ormana yayıldı, her boşluğu doldurdu, üzüntüsü o kadar şiddetliydi ki ağaçlar titredi ve hayvanlar yağmurla birlikte ağladı.

3

*Ama sonra umudun ötesinde, rüyama girdin. Bir
kedi gibi parlayan gözler, ama bir çocuk gibi
şiddetli ihtiyaç
Savaşçı kalbin, sadık. İstirabın, "Beni bırakma." Başın
kucağında: Csitri! Güçlü ve vahşi.*

DOMINIC'TEN SOLANGE'A

Kuşlar sustu. Maymunların sesi kesildi. Böcekler bile nefeslerini tuttu. Ormandaki her şey sustu. Renkler Dominic'in gözlerinin arkasında patladı, kartalın bedeninde bile onu kör etti, böylece bir an için görebildiği tek şey canlı, keskin renkler, yeşilin her tonu, göz kamaştırıcı kırmızılar ve menekşeler, ağaçlardaki çiçekler suyla ıslanmış ve tüm hayal gücünün ötesinde parlaktı. Midesi sıkıştı ve yer değiştirdi, mide bulantısı bir gelgit dalgası gibi yükseldi, renkler o kadar parlaktı ki yüzyıllardır grinin tonlarında gördüğü zihnini dövüyorlardı.

Kartalın onu koruyacağını düşünmüştü ama renklerin gidecek hiçbir yeri yoktu, kuşun gözlerinin ardında dağılacak hiçbir yolu yoktu, ona vuruyor, zihnini dolduruyor, onu parlaklığın çeşitli tonlarıyla boğuyordu. Yere doğru süzülüp kendi formuna geçerken papağanlar dalların üzerinde durmuş, merakla ona bakıyorlardı. Dominic sendeledi, bir elini fokurdayan midesine bastırırken diğerini gözlerini korumak için kaldırdı. Renkleri durdurmanın hiçbir yolu yoktu; sanki beyinde bir baraj patlamıştı ve akla gelebilecek her ton ve renk, her renk tonu birbirine karışmış ve üstünlük için savaşıyordu.

Keder onun içinde yaşıyor, nefes alıyordu. Pişmanlık. Korku. Şok. Hissedilebilecek her duygu bir sonraki saldırı dalgasında ona çarptı. Tek dizinin üzerine çöktü, ne hissettiğini ve kızın ne hissettiğini anlamaya, çözmeye çalıştı, duygular o kadar baskındı ki kafası karıştı ve

savunmasızdı. Hayat arkadaşı hayattaydı - burada, bu yağmur ormanında, yakınlarda bir yerdeydi. Hayalindeki kadın, o kadar yavaş kur yaptığı, aralarında güven inşa ettiği kadın gerçektir, onun sandığı gibi asılsız bir efsane değildi.

Hayır. İnkârı düşüktü, paramparça olmuş çağrısı ona geri döndü.

Bu gerçekleşiyor olamaz. Şimdi olmaz. Onca yüzyıldan sonra olmaz. İkisini de yok edecek bir yola girmişken ve pes etmişken olmaz. O gerçek olamazdı. Bu gerçek olamazdı. Yaşamak için sadece günleri vardı. Eğer ona dokunursa, onu sahiplenirse, onları birbirine bağlarsa, onun kaderine kilitlenmiş olacaktı.

Beni terk edersen mahvolurum. Kadının sesi zihnini doldurdu, tonları yumuşak ve acı verici bir şekilde tanıdıktı. Neden onun gerçek olduğunu düşünmemişti ki? Bunca zamandır gözünün önündeydi ve o bunu fark etmemişti.

Bin yıldır onu aramak için yeryüzünde yürüyordu. *Hayat arkadaşı.* Bu kelimeyi ağzında tadabiliyor, ruhunda hissedebiliyordu. Uzun zamandır yalnızdı, onurlu bir yolda yürüyordu, kendi seçtiği bir yolda, ama onu istiyordu

-Hayır, ona *ihtiyacı vardı.* Karanlık ruhunu çağırıyordu. Binlerce adam, çoğu arkadaşı ve akrabası, onun ellerinde ölmüştü. Hiçbir teselli yoktu, dönecek hiçbir yer yoktu, sadece onurun hatırası ve onun kendisine geleceğine dair solmakta olan umudu vardı.

Geceleri kaç kez ihtiyaç içinde yürümüştü? *Kurtar beni.* Zaman zaman kendini deli sanmıştı. Akıldan çıkmayan yalnızlık, kötülüğün çağrısı her zaman onu çekiyordu, *bir şeyler* hissetme ihtiyacı -herhangi *bir şey*- sonsuz yıllar amansız bir izolasyon içinde uzadıkça çok bunaltıcıydı.

Sana ihtiyacım var. Sesindeki ıstırap onu parçaladı.

Ne yapmıştı? *Vazgeçti.* Tüm umudunu kaybetmiş ve onuru hâlâ yerindeyken dünyayı terk etmek için adımlar atmıştı. Bu karar bir Ejderha Arayıcı'nın varlığına son vermesi için uygun bir yol olan asaletle örtülmüştü ama yine de bir korkaklık eylemiydi. Karanlığa çok yakın olduğunu bildiği bir noktaya gelmişti, güçlü hissetme ihtiyacı o kadar güçlüydü ki güçlü soyunda bile kök salmaya başlamıştı. Vampirin çağrısına boyun eğen ilk Ejderha Arayıcısı olma riskini almak istemiyordu. Ruhundan vazgeçme riskini almayı reddetmişti ve bunu yaparken de

risk keskinleşiyor ve acı veriyordu, günlerini sonlandırmaya karar vermişti.

Kal. Benimle kal. Kızın ıstırabı onu pençeledi.

Artık çok geç olduğunu ona nasıl söyleyecekti? Eliyle yüzünü kapatıp kanlı gözyaşları döktü. Vampir kanı içme ve hayatına son verme kararı, ona son bir hayal kırıntısına mal olmuştu. Daha da kötüsü, ona mal olmuştu. Onun kadınına. Çok güçlü ama bir o kadar da kırılgan. Ne yapmıştı ki? Hayatındaki diğer tüm erkeklerin yaptığı gibi ona ihanet etmişti.

Onu tanıyordu, en mahrem korkularını biliyordu. Düşüncelerini. Ona söylemişti ama o dinlememişti, bir hayat arkadaşı olarak değil. Bilmesi gerekirdi ama vazgeçmiş, umutsuzluğa kapılmış, hayatındaki en önemli insana sırtını dönmüştü.

Bu ihanet değildi.

Ses tonunda teslimiyet vardı. Kabullenme. Bu neredeyse onu bulmaktan vazgeçtiğini bilmek kadar acı veriyordu. İlk tuhaf rüyayı, uyanırken gördüğü rüyayı gördüğü anda, onu bulma çabalarını yenilemesi gerekirdi. Genç Karpatyalıların aksine, bazı yaşlıların anlattığı, hayat arkadaşlarının çağrısının çok uzak mesafelerden duyulabildiğine ve çeşitli garip şekillerde kendini gösterebildiğine dair tuhaf hikâyeleri duymuştu. Farkında olmadan kendi türünden pek çok kişinin düştüğü tuzağa düşmüştü. Umudunu kaybetmişti ve bu da onu vampirin cazibesine karşı açık ve savunmasız bırakmıştı. Buna ihanet demiyordu ama onurlu bir adam olan onun için, sahip olduğu tek şey onur olduğunda, bu işleyebileceği en büyük günahı.

Belki bir başkası anlayamazdı. Birçok kez umudumu yitirdim. Sahip olduğumuz tek şey onurumuz olduğunda, gördüğümüz gibi dehşetlere karşı tek başımıza durduğumuzda, bazen bize kalan tek şey umutsuzluktur.

Onu utandırdı ama yine de gururlandırdı. Onun yanında duran bir kadın. Onun ne yaptığını biliyordu. Ona anlatmıştı. Bir Karpatyalı'nın ne olduğunu, yolundan bir an bile sapması halinde neler olabileceğini biliyordu. Ve ona vampir kanı içtiğini ve casusluk yapmak için kamplarına girdiğini söylediğinde bunun ne anlama geldiğini bilmeliydi.

Etrafındaki yağmur ormanı başka bir dünyaya dönüşmüştü. Yağmurun sesi yumuşak bir ritim, kalp atışlarıyla aynı anda çalan bir müzikti. Gri, her damlası parıldayan kristal bir prizma gibi inanılmaz güzellikte gümüşü bir sise dönüşmüştü. Boncukları tek tek teninde hissetti ve bu his ilk kez şehvetliydi. Ağzını açtı ve yağmurun tadına baktı, ona verdiği değerli hediyeği paylaşmak için zihnini açarken bile etrafına şaşkınlıkla bakıyordu. Aralarındaki bağın büyüklüğünü kavrayan kadının nefesini tuttuğunu duydu. Bu, deneyimlemeyi hiç beklemediği bir paylaşımdı ve onun varlığı bedeninin tepkisini artırdı.

Kan kasıklarına hücum ederken derin bir nefes aldı, vücudundaki her sinir ucu alarma geçti ve derisi yağmurun dokunuşuyla cızırdıyor gibiydi. Garip bir şekilde, parazitler sessizdi, sanki onun varlığından en az onun kadar büyülenmişlerdi. Zihnindeki iğrenç fısıltılar tamamen kesildi.

Kendini sadece hissetmeye, onun varlığını içmeye, yalnız olmadığı o anın tadını çıkarmaya bıraktı. Aynı zihni paylaşıyorlardı ve o an için içindeki her şey duruldu, huzur buldu. Her ne kadar ortak rüyalarında ona kendisiyle ilgili anlattığı şeylerden dolayı dehşete düştüğünü bilse de, ondaki doğruluğu da hissedebiliyordu. Bu kadar savunmasız olduğu için, dünyadaki diğer herkesten sakladığı bir yönünü gördüğü için utanıyordu.

Sizi bu kadar yakından tanıdığım için kendimi hem onurlu hem de ayrıcalıklı hissediyorum - sadece savaşçıyı değil, kadını da tanıyorum.

Erkeksi bir yanı baskın, korumacı ve başka bir erkeğin kadının savunmasızlığını ortaya çıkarması fikrine karşı kıskançlıkla doluydu. Kadın sadece ona aitti - tıpkı onun kadına olduğu gibi. Dünya ikisinin de içindeki savaşçıyı görebiliyordu ama adam ve kadın başkalarının bilmesine gerek olmayan bir yakınlık içindeydi.

Yukarıda, son ışık da kayboldu ve arazi tamamen karanlığa gömüldü. Her şey durdu, yağmur ormanı nefesini tuttu. Rüzgâr yoktu ama kara bir bulut, alçalan gecenin durgunluğunda kanat çırparak hızla ilerliyordu.

Yarasalar. Dominic zihnindeki uyarıyı tısladı. *Yaşayan ölümler yükseliyor.*

Kapok ağacının yüzgeç gibi köklerinin oluşturduğu karışık oyuklardan binlerce minik yarasa akıyor, *ustaların* çağrısına cevap veriyordu. Yer keneler ve karınca ordularıyla dolup taşıyor, ağaçların ve kayaların üzerinden akın ediyordu.

Aç olacaklar. Yer değiştirin ve saklanın, güvenli bir yere gidin. Bu şekilde iletişim kurmak güvenli değil. Güçteki herhangi bir dalgalanma onları uyaracaktır.

Ayağa kalkmış, çoktan hızlı hareket etmeye başlamış, eşsiz bir savaşçının tanıdık kişiliğine bürünmüştü. Yaşam arkadaşı olmak onun için yeniydi ama bunu nasıl yapacağını biliyordu. Havalandı, gökyüzünde süzüldü, kara bulutların arasında kara bir bulut, binlerce yarasanın şekli, hepsi dişleri ve pençeleriyle, hepsi açlıktan ölüyordu, tıpkı kendisi gibi. Açlığının artmasına izin verdi, gökyüzünde seyahat eden doğal olmayan şeyleri protesto eden rüzgarın uğultusunu duydu. Yollarına çıkan her şey yok olacaktı. Hayvanlar sessizleşti, gece yırtıcıları gizlendiler. Gece gökyüzünde çatallanan şimşekler, beyaz-sıcak elektrik kamçılarıyla gökyüzünü yarıyordu. Gök gürledi, yer sarsıldı.

Bana gel, Dominic. Erkek sesinde bir emir vardı.

Derin, güçlü bir otorite sesi, anında itaat etmeye alışkın bir adam. Dominic bu sesi tanıdı. Çok uzun zaman önceydi. Bir çeşit arkadaşlıklar, eski günlerde birlikte savaşmışlardı. Adama ve onun inanılmaz dövüş yeteneklerine büyük saygı duyuyordu.

Zacarias. Burayı terk edin.

Sana yardım edeceğim. Yaptığın şey hakkında haber gönderildi. Böyle bir görev için mümkün olan her yardıma ihtiyacın olacak. Ben güneydeyim, nehir kenarında tek başına yürüyen yaşlı bir adamım.

Dominic eski yoldaşlığının birdenbire ortaya çıktığını hissetti. Bu yükselişte ya da bir sonrakinde ölecekti ve yine de hayat arkadaşı ona bu güçlü duygu armağanını vermişti. Zacarias'ın kıvrak zekası ve şiddetli dövüş becerilerinden ne kadar hoşlandığını hatırlamakla kalmıyor, hissedebiliyordu da. Herhangi bir vampirin De La Cruz kardeşlerin en büyüğünün sesini taklit edebileceğinden şüphe duymuyordu, tınlama çok mükemmeldi - hiç kimse sadece sesiyle adamın gücünü yeterince tasvir edemezdi.

Seni görmek güzel olurdu, eski dostum, ama tehlikeli. Beşli seni ele geçirebilirse, muhtemelen prensi yakalamayı başarmalarından daha mutlu olacaklardır. Dominic, Zacarias'ın vampir ayaklanmasına öncülük edenlerin Malinov kardeşler olduğunu çok iyi bildiğinden emin olarak bu uyarıyı gönderdi. Bir zamanlar De La Cruz kardeşler ve Malinovlar aile kadar yakındılar; şimdi Malinovlar De La Cruz kardeşlerden kara ruhlarının yaratabileceği her türlü kötülük ve hainlikle nefret ediyorlardı.

Diğer kardeşlerin burada olup olmadığını biliyor musun? Dominic güneye döndü. Bunu başka herhangi bir sebepten çok Zacarias'ı korumak için yapmıştı. Hortlaklardan biri onu fark ederse, bir dövüş başlayabilirdi. Zacarias'ın bir dövüşte neler yapabileceğinden hiç şüphesi yoktu ama ölümsüzlerin sayısı oldukça fazla görünüyordu ve Zacarias'ın yeteneklerine sahip bir savaşçı bile yenilebilirdi.

Onları avladım. Görünüşe göre yeni işe alınmış birkaç ölümsüz ve daha deneyimli birkaç kişi daha var. İki efendi tespit ettim ama ikisi de Malinov değil. Kardeşlerimi hedef aldılar, Dominic. Onları avlamaktan başka çarem yok.

O Zacarias'tı. Kardeşleri her zaman önce gelirdi. Kendi hayatını pek önemsemezdi ama küçük kardeşlerine yönelik herhangi bir tehdidi ortadan kaldırmak için hayatta kalırdı. Ki bu gülünçtü. Diğer dört De La Cruz kardeş, her biri son derece yetenekli, Zacarias tarafından eğitilmiş, binlerce savaş tecrübesine sahip, yetenekli savaşçılardan daha fazlasıydı.

Yarasalar gökyüzünde dönüyor, yere daha iyi bakabilmek için yaklaştıkça siyah kanatlarını çırpıyordu. Çok aşağıda, ağaçların arasında yürüyen yaşlı bir adam eğilmiş, uzun bir baston kullanıyordu, çok savunmasız görünüyordu, kendine saygısı olan her vampir için baştan çıkarıcıydı. Dominic kendi kendine gülümsedi. Zacarias çok fazla konuşmaya eğilimli değildi. Düşmanını kendine çeker ve onu tantana ya da kabadayılık yapmadan bertaraf ederdi.

Düşman bölgesinin ortasında ihtiyatlı davranmayı gerektirdiği için güvenli bir mesafeden yeryüzüne indi. Yaşlı adam ondan birkaç metre uzakta kaldı. Birbirlerini incelediler. Zacarias yaşlı görünümünü koruyordu, ama o delici çelik gözlerden şaşmak mümkün değildi. Saçları kırışmıştı ama Dominic saçlarının kılık değiştirmemiş bir kuzgunun kanadı kadar siyah olduğunu biliyordu.

"*Arwa-arvod mäne me* ködak-şerefiniz karanlığa engel olsun," diye selamladı Dominic öne doğru adım atarak. Zacarias'ın kollarını iki savaşçı arasındaki en büyük saygıyı ifade eden eski selamlaşmayla kavradı.

Zekeriya hatırladığı bir şefkatle onu sıkıca kavradı. "*Arwa-arvo olen isäntä, ekäm-onur* seni korusun kardeşim," diye resmi bir şekilde karşılık verdi. "Dilimizi duymayalı uzun zaman oldu. Genelde Portekizce ya da İspanyolca konuşuruz. Bazen Hollandaca. Vampirler için hangi ülkeyi tarıyorsak oraya uyum sağlamak zorundayız. Beşimizin devriye gezmesi için büyük bir kıta ve Malinovlar da bunu biliyor."

Birbirlerinden ayrıldılar ve birbirlerine baktılar. Dominic gülümsedi. "Çok uzun zaman oldu, Zacarias."

Zacarias başını salladı. "Uzun zamandır onurumu koruyarak savaşıyorum. Kardeşlerim hayat arkadaşlarını buldu ve benim işim neredeyse bitti."

Dominic ona sertçe baktı. "Kendine ait bir hayat arkadaşı bulma umudunu tamamen yitirmişsin."

"Bu hayattan yoruldum, Dominic," diye kabul etti Zacarias. "Ve artık zamana uymak için değişemem. Kadınlar farklı, bildiğimiz her şeyin ötesine geçtiler. Çok uzun süre baskın bir erkek olarak yaşadım, benim sözüm kanun, her şey benim yolum. Gözlemlediğim kadınlar benim onlara koyacağım kısıtlamalar altında yaşamaktan mutlu olmazlar, ben de olduğumdan başka biri olamam." Başını iki yana salladı. "Bilmediğim bir şeyden pişmanlık duyamam. Bir hayat arkadaşı olmaya uygun değilim. O günler çoktan geride kaldı."

"Bu kadar aceleci olma eski dostum," dedi Dominic başını sallayarak. "Umudumu yitirdim ve halkım için hayatımdan vazgeçmeyi seçtim. Artık çok geç, kanı aldım ve beni içten dışa doğru yiyor. Yakında beynim çürüyecek ve casusluk yaptığım kişilere kendimi ifşa etmekten başka seçeneğim kalmayacak. Savaşarak öleceğim ama arkamda hayat arkadaşımı bırakacağım. Sonunda onu buldum, son saatimde. Benim gibi kendi kadınına ihanet etme."

Uzun bir sessizlik oldu. Zacarias'ın bakışları Dominic'in yüzünden hiç ayrılmadı.

Dominic başını salladı. "Renklerle görüyorum.

Duyguları hissediyorum." "Ve düşmanın ininin

tam kalbine gidiyorsun."

"Öyle. Keder taşımak için ağır bir taş," diye itiraf etti Dominic. "Ve suçluluk. Onu buldum ama yine de onu yalnız bırakmalıyım. Eğer ona sahip çıkarsam, o da beni takip edecektir."

Zacarias'ın görünüşü bir kez bile bozulmadı. Yaşlı bir insan izlenimi kusursuzdu. Görünüşü, kokusu ve hatta bir vampirin taraması durumunda beyinde gece kamerası kuran bir adamın düşünceleri vardı. Yine de bu görüntünün ardında, Dominic'in çok uzun zaman önce tanıdığı adam vardı.

"Yer değiştirmenin bir yolunu bulmalıyız. Beni enfekte et ve sonra seni kurtarabilecekler mi diye görmek için kendini şifacılar götür."

Dominic, Zacarias'ın sesindeki talep karşısında gülümsemek istedi. Belki de adam çok uzun zamandır baskın bir yırtıcı olduğunu söylerken haklıydı. Geriye dönüş yoktu. Yaşadıkları deneyimler kim ve ne olduklarını ve neye dönüşeceklerini şekillendiriyordu. Zacarias modern bir kadına ait değildi. Bir hayat arkadaşı kendini diğer yarısını mutlu etmeye adanmıştı. O sadece kendi yolunu biliyordu.

Adam ve onun ömür boyu verdiği hizmet için duyduğu üzüntü Dominic'in üzerine çöktü. Zacarias, sanki Dominic'in düşüncelerini okumuş gibi omuz silkti.

"Benim için duygulanmana gerek yok Dominic, çünkü ben kendim için duygulanamam. Buraya ilk olarak bir aile üyesini kurtarmak, ikinci olarak da Malinovların nerede olduğunu ortaya çıkarmak için geldim. Planınızda yardıma ihtiyacınız olabileceği haberi geldi. Eğer gerçekten mümkünse, benim sizin yerinizi almam mantıklı olacaktır."

Dominic kaşlarını çattı. "Asi aile üyesi mi?" Zacarias'ın ailesinden herhangi bir üyenin onun kurallarına boyun eğmediğini düşünemiyordu.

Zacarias başını eğdi. "Solange Sangria. O bir jaguar. Kuzeni Juliette, Riordan'ın hayat arkadaşı ve Juliette'in kız kardeşi Jasmine de ailemizin bakımı ve koruması altında. Solange bir sorun, başıboş dolaşan küçük bir kedi. Bir savaşçı olarak ona saygı duyduğumu -istemeyerek de olsa- kabul etmek zorundayım ama seçtiği yolda ilerlemeye devam ederse öldürülecek. Her iki kuzeni de onun için üzüyor ve hayatından endişe ediyor."

Dominic kalbinin sıkıştığını hissetti. *Solange Sangria*. İsim çok güzeldi. Sesi ruhunda yankılanıyordu. Kız *onun* kızıydı. Zacarias'ın değil, onun değil.

O sadece Dominic'e aitti. Solange Sangria, tüm dünyada kendisi için istediği tek kişiydi, tek şeydi. Solange'ın hayat arkadaşının adı olduğunu kesin olarak bildiği için bu ismi kendine saklıyordu. Bir savaşçının kalbi, kadınlığı dünyadan gizlenmiş, ama sadece onun için orada olan bu isim doğruyd.

"O benim."

Zacarias'ın gözleri çakmak çakmak oldu. "Bunun Solange olacağını bilmeliydim. Kadın yağmur ormanlarındaki kediler kadar kurnaz ve vahşi. Tüm bunlara rağmen Dominic, o dünyaya bedel bir kadın ve senin gibi bir savaşçı için değerli bir eş. Çok fazla dehşet ve katliam gördü. Sadece savaş için yaşıyor. Korkarım bu savaştan geri çekilmeyecek. Bakıma ihtiyacı olacak Dominic. Senin yerini almam için bir sebep daha."

"Kanı yutmak ve düşman kampına girmek benim kararımdı," diye cevap verdi Dominic. "Bu benim savaşım Zacarias. Bu benim seçimimdi ve bu yükü sonuna kadar taşımaktan başka onurlu bir seçeneğim yok."

"Hayat arkadaşınız farklı hissedebilir."

"Eğer o benim gerçek hayat arkadaşım, bu yolda devam etmekten başka bir şey yapamayacağımı anlayacaktır. Ne kadar cömert bir teklif olursa olsun, bir başkasının benim yerimi almasını beklemem. Bu hem ona hem de hayat arkadaşına kötülük olur. Kendi kadınından bu kadar erken vazgeçerek onu hayal kırıklığına uğratamazsın, Zacarias."

Zacarias'ın ağzında belli belirsiz bir gülümseme belirdi ama ne sert yüz hatlarını yumuşatabildi ne de gözlerindeki soğuk çeliğe ulaşabildi. "Onu uzun zaman önce hayal kırıklığına uğrattım dostum. Ben değişemem. Bu yüzyılın uygun gördüğü gibi olamam, olmak da istemiyorum. Bir kadının benim kurallarımla yaşamasını talep edemem." Omuz silktili. "Bunu uzun zaman önce kabul ettim."

"Belki de özgür iradesiyle bunu yapmayı seçecektir."

"Demek istediğim. Benimleyken nasıl bir özgür iradesi olabilir ki? İkimiz de biliyoruz ki hiçbir özgürlüğü olmayacak."

"Gerçekleşene kadar bilemezsiniz," dedi Dominic. "Dünya değişir. Şu anda hiçbir şey hissetmiyorsunuz, ama bir kadın duygularınızı geri getirirse ..."

"Ona çok sıkı sarılırdım. Ben çok yaşıyım Dominic, kendi yöntemlerime çok bağlıyım.

Taleplerim mutlak olacaktır."

"O zaman hayat arkadaşın seninle başa çıkmanın yolunu bulacak olağanüstü bir kadın olmalı," diye öngördü Dominic. "Henüz umutlarını bir kenara atmaya bu kadar hevesli olma. Hayat arkadaşlarının kaderi bellidir, Zacarias. Onları öyle her yerde bulamayız. Bizi tamamlayacak yalnızca bir kişi vardır ve bunun her zaman kolay olduğuna inanmasam da, bağlanmanın yalnızca ruhumuzun diğer yarısı olan kişiyle gerçekleşebileceğine inanıyorum."

Zacarias omuz silkti, ikna olmamıştı. Daha fazla söze gerek duymadan bileğini dişleriyle kopardı ve sunuyu Dominic'e uzattı. "Bu işi yapmak için güçlü bir kana ihtiyacın olacak kardeşim. Sana özgürce sunduğum şeyi al. Çağrın üzerine geleceğim ve bu deneme boyunca sana destek olacağım."

Dominic bileğini ağzına götürdü ve içti; güçlü, kadim kanın hücumu bir ateş topu gibi çarptı, enfekte olmuş organlara nüfuz etmek için sistemine hücum etti. Parazitler bıçak gibi saplanan bir acıyla tepki verdi. Onları damarlarında, derisinin altında sürünürken, bağırsaklarını parçalayıp pençelerken hissedebiliyordu. Zacarias'ın bileğindeki yarayı kapattı ve hemen parazitlerin mümkün olduğunca çoğunu gözeneklerinden içeri iterek sistemindeki hasarı mümkün olduğunca az tutmak için kanlarını akıttı.

Zacarias peruk takan mutasyonlara ilgiyle baktı. "Riordan bana böyle şeylerden bahsetmişti. Malinovlarla çalışanları bu şekilde mi tespit ediyorlar?"

Dominic elini kaldırarak şimşeği çağırdı ve iğrenç yaratıkları yaktı. "Evet. Onları içimde tutmak zorundayım ve çok hızlı çoğalıyorlar. Gregori bunları ilk kez Nicolae'nin hayat arkadaşı Destiny'de bulduğunda dikkatimizi çekti. Onunla yakın çalışan bir insan olan Gary, bu parazitleri o zamandan beri yuttuklarımla karşılaştırdı ve yeni olanların çok daha güçlü olduğunu gördü. Bunun ne anlama geldiğinden emin değil, sadece Xavier'in onları daha da mutasyona uğrattığını düşünüyor. Sanırım onları barındıranları deliliğe sürüklüyorlar. Sürekli fısıldıyorlar ..." Sesi kesildi ve gözleri Zacarias'ın kollarıyla buluştu.

"Jaguar'a yaklaştığımda sesler kesildi. Parazitler içimde hareket etmeyi bıraktılar, sanki korkuyorlarmış, sanki saklanıyorlarmış gibi."

"Neyden?" Zacarias sordu. "Senin kadından mı?"

Dominic, "Eğer bir dışiden korkuyor olsalardı, Destiny'yi enfekte edemezlerdi," diye belirtti.

"Belki de Solange yakındayken acıyı görmezden gelmek daha kolaydı."

Dominic başını salladı. Zacarias'ın kaşı havaya kalktı. "Şu anki vampir kılığınızı takdir etsem de, gözünüzün yanında kıpırdayan parazitler biraz fazla."

Dominic rahatsız edici yaratığa bir fiske vurdu ve yanışını izledi. Şimşek tepelerinde çatallandı ve ağaçlar titredi.

"Yaklaşıyorlar, Zacarias."

Zacarias soğukkanlı gözlerle ona baktı. "Bunca yolu düşman yaklaştığında kaçmak için mi geldiğimi sanıyorsun? Burada kalacağım ve yakalanması zor jaguarı görebilmek için bu gece kameralarını yerleştirmeye kararlı bir araştırmacı olarak üzerime düşeni yapacağım. İşim için uygun bir iznim ve kimlik bilgilerim bile var. Bunun kötüler için iyi bir yem olduğunu keşfettim."

"Kardeşlerin yakın mı?"

"Onların yanında kalmıyorum. Onların mutluluğunu güvence altına almaya çalışıyorum, ama yine de onların yakınında olmak söyleyemeyeceğim kadar tedirgin edici." Bir başka mizahsız gülümsemeyle parladı. "Taleplerimle onların yaşam arkadaşlarını rahatsız ediyorum. Görünüşe göre onların güvenliğini istemek için doğru bir yöntemim yok."

Dominic güldü, vampir sivri dişlerinin gecenin içinde siyah ve iğrenç bir şekilde parlamasını umursamadan. "O kadınlara nasıl sesleneceğini hayal edebiliyorum."

Zacarias omuz silkti. "Hiçbirinin yaptıklarını yapmasına izin verilmemeli. Rafael bile yumuşadı."

Bir karınca ordusu Zacarias'ın hemen arkasındaki devrilmiş gövdenin üzerine üşüştü. Kamyon bir an yosun ve mantarla kaplanırken, bir an sonra üzerine siyah ve kırmızıdan oluşan hareketli bir halı döküldü. Dominic, diğer adamı korumak için içgüdüsel bir tepki olarak Zacarias'ı gövdeden uzaklaştırıp arkasına attı. Bunu yaparken bile bir elini gökyüzüne doğru kaldırdı ve birkaç çatal yıldırım düşürdü.

Beyaz ışık, sıcak ve parlak, devrilmiş ağaca çarptı. Karıncalar alevler içinde kaldı, çatırdadı ve cızırdadı, bazıları havaya sıçradı, diğerleri ormanın zeminindeki bitki örtüsünde süründü, Zacarias'a ulaşmak için Dominic'in çizmeli ayaklarının etrafından dolaştı.

Dominic'in nefesi dişlerinin arasından tıslayarak çıktı. *Vampir. Sana doğru geliyor.*

O zaman korkaklığımdan senin arkana saklanmalıyım. Zacarias'ın sesinde neredeyse kaba bir mizah vardı, sanki ironi ve mizahı zar zor hatırlıyordu.

Karınca sürüsünün ardından birkaç şimşek çaktı ama çok sayıda karınca Zacarias'ın etrafını sarmak için yere yayıldı. İki savaşçı sırt sırta verip enkazı temizlemek için etraflarındaki zemini ateşle süpürdü.

"Muoniak te avoisz te - Sana kendini göstermeni emrediyorum," diye emretti Dominic, sesi alçaktı ama tonu mutlak bir otoriteye sahipti.

Kadim savaşçının gücüyle kullanılan kadim kelimeler, en az bir şimşek kadar güç taşıyordu.

Böcek yığını dalgalandı, canlı bir halı isteksizce kendini yerde sürünen karanlık bir gölgeye dönüştürmeye başladı. Belli ki direnmeye çalışan gölge, cisimsiz gölge ile binlerce karınca arasında gidip geliyordu.

"Veriak ot en Karpatiak, muoniak te avoisz agbaainad és avoisz te ete kadiket-Prensin kaniyla sana gerçek şeklini almanı ve adaletin araçları önünde kendini göstermeni emrediyorum," diye talepte bulundu Dominic.

Kara tahtaya çakılmış çiviler gibi feryat eden bir çığlık ağaçların arasında yankılandı. Orman acı dolu çığlıklarla karşılık verdi. Maymunlar inliyor, kuyruklarını kıstırıyor, başlarını eğiyor, ellerini kulaklarına götürüyorlardı.

Vampirin kolları Zacarias'a doğru uzanmış, ellerinin parmakları kemikli ve boğumlu, tırnakları keskin ve pençe gibi hafifçe kıvrılmıştı. Vampir meydan okurcasına başını kaldırdı, kemiğin üzerine gerilmiş, yer yer incelmış derisi ortaya çıktı.

Çiğ kazınmış gibi görünüyordu, açılan deliklerden kurtçuklar akıyordu. Dominic'e tükürdü.

"Hain. Sen bizden birisin. Bu aptalı paylaş." Vampir tırnaklarını yere geçirdi ve Zacarias'a yaklaştı, dikkati "insan araştırmacı" üzerinde yoğunlaşmıştı. Konuşurken hırıltılı sesler çıkarıyordu, ses telleri paslanmış ve gerilmişti. Sesi insandan çok hayvana benziyordu. Kemikli dizleri toprağı derinlemesine kazıyordu ve vücudunun altında toprak inliyor, küçük çirkin beyaz kurtçuklar kıvranıyor ve onları düşürürken kıpırdanıyorlardı. Vücudu uzun süredir çürümüştü, bu da onun uzun yıllardır, belki de yüzyıllardır vampir olduğunu gösteriyordu ama yine de bir *usta* değildi.

Dominic her zamanki gibi hızlı davrandı. Kabadayılığı ya da konuşmayı uzun zaman önce bırakmıştı. Orada tek bir amaç için bulunuyordu, o da yaşayan ölüleri yok etmek. Bilgi almadığı sürece onlarla konuşmak için bir neden yoktu ve bölgede daha fazlası olduğunu biliyordu. Bu seferki Zacarias'a çok yakındı ve hikâyeler taşıyabilirdi.

Vampir hâlâ karnı üzerinde sürünerek Zacarias'a doğru ilerlerken vurdu, Zacarias tamamen hareketsizdi, bir kâbusun canlanmasıyla şok olmuş bir insanın mükemmel bir resmiydi. Dominic'in yumruğı vampirin sırtına çarptı, kasları ve kemikleri parçaladı, derinlere işledi, kalbine ulaştı.

Elinden ve kolundan vampir kanı fışkırdı, ormanın karanlığında siyah ve parlaktı. Derisini yakıp geçti. Tüm bunlar olurken Dominic'in içindeki parazitler çaresizce çığlık atıp protesto ediyor, sanki cam yutmuş gibi hissetmesi için iç organlarını bıçaklıyordu. Ölümsüzün sülükleri onu korumaya çalışırken, sıcak ateş bileğinin ve kolunun etrafını sardı, Dominic'in etini sardı ve hızla çiğnedi. Dominic acıyı görmezden gelerek daha derine itti.

Avcının kalbine yaklaştığını hisseden çaresiz vampir hızla yuvarlandı, uludu, diğer eli Zacarias'ın bileğine uzanırken bile tırtıklı dişlerini Dominic'e geçirdi. Dominic çürüyen cesedin altında yere yığıldı, kendi vücudundakiler tedirginlikle tepki verirken bile eli hatasız bir şekilde saldıran parazitleri itti, bıçakladı ve pençeledi, onu kontrol etmek için organlarını parçaladı.

Zacarias vampirin arayan elinden kurtuldu, birkaç metre ötede yeniden ortaya çıkmak için eriyip gitti, soğuk gözleri avcı ve av arasındaki mücadeleden ziyade gökyüzünü ve yeri inceliyordu. Birkaç metre ötedeki incir ağacının gövdesinden siyah kan gibi bir özsü sızıyordu. Yapraklar büzüştü ve özsuyn damlaları yavaş bir damlayla yere düşerek cızırdadı ve ağacı çevreleyen kalın bitki örtüsünde bir delik açtı. Küçük bir kirpi tüylerini dik konuma getirerek ağaçtan uzaklaştı ve meyveyi pençelerinden düşürdü.

Bir maymun çığlık attı ve sanki yanmış gibi alt dallardan bir sonraki ağaca sıçradı. Birkaç kuş havalandı ve bir yılan başını kaldırdı, çatalı dili karanlık, sızan özsuya doğru uzandı. Aniden kıvrıldı ve komşu ağacın birbirine kenetlenmiş bir dalına uzandı. Kurbağalar ve kertenkeleler dalları terk etti ve böcekler toplu bir göç yaptı.

Zacarias yaklaştı, toprağın üzerinden akarak hızla ilerledi, ağaca ulaştı, tam o sırada devasa gövde yarıldı ve onu zehirleyen iğrenç yaratığı dışarı attı. Bir anda çürüyen yumurtaların kokusu çürüyen etle karışarak durgun havaya yayıldı. Etraftaki ağaçların ve çalılıkların yaprakları soldu. Çiçekler taç yapraklarını kapattı ve iğrenç yaratıktan uzaklaştı.

"Drago, eski dostum. Görüyorum ki beni ziyarete gelmişsin," dedi Zacarias nazikçe. "Seni uzun zamandır davet ediyorum ama sen reddettin. Sonunda adaleti seçmiş olman çok güzel. Çok gecikmiş bir karar."

Drago hırladı, dudaklarını hırıldayarak geriye çekti ve aldığı birçok canın kanıyla lekelenmiş, sivri ve siyah, iğrenç dişlerini ortaya çıkardı. Görünmez bir yaratığı okşar gibi ellerinin altındaki havayı okşadı, tırnakları hançer gibiydi, her vuruşu kesindi.

"Aptal sonradan görmeler. Bir yemek kırıntısı için kavga etmekle o kadar meşguller ki, sahip oldukları ödülü fark edemediler." Drago konuşurken her kelimeyi tıpkı elinin hareketleri kadar hassas bir şekilde hırıldayarak söylüyordu.

"Ama sen yaptın," dedi Zacarias nazikçe. Soğuk gözleri etraflarını taramaya devam etti. Drago, avantajlı olduğunu düşünmediği sürece onunla asla bu kadar sakin bir şekilde yüzleşmezdi.

Dominic arkalarında, olay yerindeki ikinci vampirin farkındaydı ama etrafında, yerden fıskıran dokunaçlar ormanın zemini boyunca koşarak av arıyordu. Dominic vampiri üzerinden kaldırdı, yuvarlandı, çürüyen yüzü dokunaçların arasında yere çarptı, yumruğu kıvranan parazit yığını itip kalbine ulaşırken bile.

Dokunaçlar hemen vampirin boynunu ve kafatasını çevreledi; daha fazlası onu yeraltına sürüklemek için bacaklarını ve kollarını çekti. Dominic'in parmak uçları soğuk, solmuş kalbe ulaştı. Hortlak çığlık attı ve Dominic'i üzerinden atmak için çabalarını iki katına çıkardı. Avcının mutlak sessizliği sinir bozucuydu. Vampir, Dominic'in parazit kanının işaret ettiği gibi *efendiler* için çalışan arkadaşlarından biri mi yoksa daha önceki emirlerinin işaret ettiği gibi çok yetenekli bir avcı mı olduğu konusunda hiçbir fikre *sahip* değildi. Dominic hiçbir vampirin yapmayacağı bir şey yaparak prensin adını anmıştı.

Dominic'in parmakları kararmış organın etrafında dolandı, ödülü yumruğunun içine alıp vampirin vücudundan çıkarmaya başladığında daha fazla parazitin avucunun içinde kıpırdadığını hissetti. Dokunaçlar ona sahip olmak için savaştı. Tepesinde şimşekler çakmaya hazırlanıyordu. Gök gürültüsü uğursuzca yuvarlandı. Çıkan ses korkunçtu; ölümsüzün kalbe tutunmaya çalışan asitli kanının emilişi, vampirin tiz çığlıkları ve parazitlerin bedeninden çoktan dökülüp konaklarını terk eden feryatları.

Dokunaçlar, onu Dominic'in ulaşamayacağı bir yere, toprağın altına çekmek için hortlağa doğru çılgınca hamle yaptı ama Dominic ayağa kalktı, kalbi avucunun içindeydi, parazitleri ve asidi yere damlatarak sıçradı ve yıldırıma komut verdi. Dokunaçlar onu kurtaramadan yıldırım cesede çarptı. Kalbi beyaz alevlerin içine fırlattı ve her dokunaç ve her parazit yanıp kül olana kadar enerjiyi kararmış zemine yönlendirdi. Kolu ve eli yanmış, eti neredeyse kemiğine kadar yenmişti. Kanı temizlemek ve derisine bulaşmış olabilecek parazitleri öldürmek için etini ışığın kenarlarında duruladı.

Vücudunun derinliklerinde, damarlarda ve organlarda, parazitler kör edici sıcaktan saklanmak için koşuşturdular ve ona bir an için

Sürekli acı veren bir işkence. Görünüşünün vampir kişiliğinden Karpatyalı bir avcıya dönüşmesine bir kez bile izin vermedi. Ancak işi bittiğinde başını kaldırıp Drago'nun gözleriyle karşılaştı. Hırladı, ince dudaklarını geriye çekerek tırtıklı, kan lekeli dişlerini ortaya çıkardı, hırıltısı bir meydan okumaydı.

"Oynadığın şey benim yemeğim," diye tersledi ve bedenini Zacarias ile yeni tehdit arasına sokmak için ağaçların arasından ilerledi.

Kim olduğumu biliyor, diye uyardı Zacarias. Eğer elinde küçük, kötü bir sürpriz olmasaydı bana asla açıkça meydan okumazdı.

"Bunun kim olduğu hakkında hiçbir fikrin yok," diye hırladı Drago. "O kıyaslanamayacak kadar büyük bir ödül."

"Seni eski günlerden hatırlıyorum," diye dürtükledi Dominic. "Drago, mızımız, sümüklü bir korkak. Bir savaşta hep ortadan kaybolurdun."

Drago sıırttı. "Diğerleri düşerken ben bir gün daha yaşamayı başardım."

Dominic düşmanını inceledi. Drago'nun eli, sanki bir köpeği severmişçesine, aşağıya, kalçasına yakın bir yerde, o hassas vuruşlara devam etti. Ses tonunda garip bir ritim vardı, her kelime ayrı ayrı, sanki her kelimenin ardından bir durak koyarak noktalıyordu. Dominic vampirlerle savaştığı yüzyıllar boyunca pek çok tuzak görmüştü ama burada yeni bir bölgedeydi.

Aradaki mesafeyi hızla kapatmak ve vampirin işini tuzak kurulmadan önce bitirmek için zombiye bir adım daha yaklaştı.

Drago başını salladı. "Sen bizden birisin, beş *efendiye* yemin ettin. Bu Zacarias De La Cruz, liderlerimizin yeminli düşmanı. Onu canlı isteyeceklerdir."

Dominic omuz silkti. "Onu bulduğum için bana teşekkür edemezsiniz."

Zacarias omuzlarını büktü ve soğuk gözlerle ikisine de baktı. "Henüz yakalanmadım, ikinizin de beni tek başınıza ya da birlikte savaşta yenebilecek yeteneğe sahip olduğunuzu sanmıyorum, ama denemekte serbestsiniz."

Dominic alay etti. "Hunter, ben bu aptalla uğraşırken sessiz kal." Bakışlarının çevredeki ormanı taramasına izin verdi, dikkatini

onlara en yakın ağaçlar.

Drago belli ki toprağın içinden geçmiş ve incir ağacına köklerinden girmiş, güvenli olduğunu düşündüğü anda da gövdesinden çıkmıştı. Eğer başkalarıyla birlikte seyahat ediyorsa -ki Dominic kendine olan güveninden öyle olduğundan emindi- ağaçları saklanmak için kullanıyor olabilirlerdi.

Ağaçlardan uzak dur, diye uyardı Zacarias.

Zacarias da Dominic'le aynı şeyi düşünmüş olmalıydı çünkü çoktan pozisyon değıştirmiş, etrafındaki ağaçları gözetleyebileceğı bir yer bulmaya çalışıyordu. Dominic arkasında avcı olduğu için minnettardı. Avcı ve av gibi görünebilirlerdi ama geçmişte, eski günlerde vampirleri ve hem insanların hem de Karpatların düşmanlarını avlarken birçok kez birlikte savaşmışlardı. Onunla birlikte savaşmak için seçeceğı başka kimse yoktu.

Drago'nun parmakları görünmez arkadaşının üzerinde yükselip alçaldı. "Bu avcı *efendilere* teslim edilecek."

Dominic risk alarak Zacarias'a bir bakış attı. Geniş omuzları, uzun dalgalı saçları ve ateş altında soğukkanlı gözleriyle tam bir Karpat avcısıydı ama birkaç dakika önce ağaçların arasında eğilmiş, kamerasını kurcalayan yaşlı bir adamdı. *Senin kim olduğunu nereden biliyordu?* Zacarias'ın kılık değıştirmesi kusursuzdu.

Hiçbir fikrim yok.

"*Ben bir efendiyim,*" diye hırladı Dominic Drago'ya, pek çok ölümsüz gibi palavracı ve kabadayı rolünü sürdürerek. "Bana avımla ne yapmam gerektiğini söyleyemezsin. Uzak dur yoksa bana meydan okuyan o aptalla aynı kaderi paylaşırsın."

Drago ormanın zeminine tükürdü ve küçük parazitler kurumuş ve çürümekte olan yaprakların arasında müstehcen bir şekilde kıpırdandı. Gözleri koyu kırmızı parlıyordu ve başını geriye atıp uludu. Dominic'in solundaki bir ağaç titredi. Dallara dolanmış büyük bir yılan başını kaldırdı ve gövdesi boyunca sürünerek yere indi ve neredeyse Drago'nun ayaklarına kadar süründü. Uzun dili havayı yokladı ve sonra

parazitlerin üzerinden geçerek, iğrenç gerçek formuna bürünüp arkadaşından birkaç adım ötede durmak üzere ayağa kalktı.

Zacarias'ın hemen arkasındaki toprak yarıp üçüncü bir vampir püskürürken Drago'nun parmakları avucunun altındaki havayı okşamaya devam etti. Drago'nun geldiği kararmış incir ağacının bükülmüş dallarından bir dördüncüsü çıktı ve Dominic onu otomatik olarak en zayıf halka olarak değerlendirdi. Yüzü hâlâ yarı yarıya tanınabiliyordu, eti hâlâ küçülen kemiklerini örtüyordu. Dominic onunla henüz bir avcıyken, hatta bir kadim bile değilken karşılaşmıştı ama duygularına hâkim olamamış ve belli ki karanlığın fısıltısına teslim olmuştu. Adı Robert'tı ama Dominic onun bir solucan olduğunu düşünüyordu.

Zacarias etraflarını saran dört vampire baktı. *Burada başımız biraz belada olabilir.*

Dominic kendini beğenmiş bir gülümseme gönderdi. *Tıpkı eski günlerdeki gibi.*
Ben böyle seviyorum.

Her zaman biraz deliydin. Savaşı seviyorsun. Zacarias'ın sesi alaycıydı.

Peki ya siz? Soruya gülüşmeler oldu.

4

*Ama sonra umudun ötesinde, rüyama girdin.
Melodin unutulmaz, nazik sesin iyileştirici.
Bir şairin ruhu, bir savaşçının büyük kalbi.
Halkımız için her şeyinizi verdiniz. Kızın verin size bir his
vereyim!*

SOLANGE'DAN DOMINIC'E

Ne yapmıştı ki? Solange yağmurun altında durdu, elleriyle yüzünü kapattı, boğazı ağrıyordu, kalbi göğsünde gümbürdüyordu. Ona kendisiyle ilgili her gizli şeyi anlatmıştı. Onun gerçek olmadığını, kendini güvende hissettiğini sanmıştı. Bütün zayıflıklarını ortaya dökmüştü. Rüyalar bir çeşit oyun muydu? İnledi ve korkunç acıyı hafifletmek için bir eliyle boğazını okşadı. Ses telleri tıpkı kalbi gibi parçalanmış gibiydi.

Bir Karpat savaşçısı. Onu uydurmuştu. Onun imajını detay detay inşa etmişti, değil mi? O zamanlar, hayal kurmaya ilk başladığında, tüm umudunu yitirdiğini ve günlerinin sonuna geldiğini biliyordu. Tüm savaşlar ve karşılaştığı tüm korkunç katliamlar boyunca onu ayakta tutan tek şey savaşçısıydı. Korkunç Brodrick, bulabildiği her seyreltilmiş jaguar türünü temizlemeye kararlıydı. Sadece yer değiştirebilenler kurtulmuştu - erkek ve dişi.

Babasının içindeki kötülüğü durdurmanın hiçbir yolu yoktu. Hastalık yüzlerce yıl önce başlamış, kadınlara köle gibi, damızlık gibi davranılmış, erkekler de kraliyet ailesinin izinden gitmişti. Kendilerine düşkün, ahlaksız, gücü arzulayan ve bunun üzerine inşa eden, farklı bir şey olmaya çalışmak yerine türlerinin en kötü özelliklerini teşvik eden kişiler olmuşlardı. Brodrick öldürmekten zevk alıyordu. Etrafını tıpkı kendisi gibi adamlarla çevirmişti.

Tanıdık yağmur, baştan çıkarıcı bir yabancı gibi hissettiriyor, duyularıyla alay ediyor, göğüslerinin vadisi arasından ve karnından bacaklarının arasındaki birleşme noktasına doğru ilerliyordu. Bu hisle garip bir şekilde tahrik olan Solange yüzünü yağmura doğru kaldırdı, birkaç damlayı ağzına aldı ve ağrısını hafifletmek için boğazından aşağı akmasına izin verdi. Bacaklarının arasındaki ağrıyı hafifletecek bir şey yoktu.

Güneş kadar parlak renkler gözlerinin önünde dönüyor, neredeyse onu kör ediyordu. Her duygu binlerce kez büyütülmüştü. Aşağılanma. Utanç. Keder. Öfke. Korkunç bir cinsel açlık, çığ ve uçucu, daha önce hiç yaşamadığı bir arzu. Yağmur göğüslerinin uçlarından damlıyordu, şimdi sımsıkı, ikiz sert tepelere dönüşüyordu. Vücuduna baktı ve gözlerinin arkasında yaşlar yandı.

Bu ihtiyaç, bu arzu, şimdiye kadar deneyimlediği tüm sıcaklıklardan daha güçlüydü. Nefesini kesiyor ve akıl sağlığını çalıyordu. Tutku sadece bedenini kapsamıyordu; kalbi ve ruhu, her bir parçası onunla birlikte olmak için karşı konulmaz bir arzu duyuyor gibiydi. Hayat arkadaşı. Kuzeni Juliette'in hayat arkadaşının ona olan bağlılığını görmüştü. En küçük şeye bile dikkat ediyor, her an tamamen ona odaklanmış görünüyordu ve bu tür bir konsantrasyon Solange'ı çıldırtabilirdi. Çok uzun zamandır yalnızdı. Başka birini görmeden ya da onunla konuşmadan haftalar geçiriyordu. Nasıl bir ilişkisi olabilirdi ki? Nasıl olacağını bilmiyordu. Hayatını ya da *herhangi bir* şeyi paylaşmakla ilgili ilk şeyi bilmiyordu.

Paniğe kapılmıştı, zar zor nefes alabiliyordu, ciğerleri hava almak için yanıyordu. Ona asla gidemezdi. *Asla*. Vücudunda yara izi olmayan neredeyse hiçbir yer yoktu. Sunabileceği pürüzsüz bir teni yoktu, bir dövüş makinesinden başka bir şey olmayan sert kenarlı kadının yumuşak bir tarafı yoktu. Hayalindeki kadın bir yanılsamaydı. MaryAnn, Manolito'nun hayat arkadaşı, sahip olduğu en yakın arkadaşındı ve MaryAnn bile onu vahşi saçları ve kadınlık eksikliği nedeniyle azarlamıştı. Kadınsı olmamasının bir önemi yokmuş gibi davranmıştı ve o zaman da olmamıştı. Ama şimdi -artık hayatında olduğuna göre, artık geldiğine göre, erkekler arasındaki bu adam, diğerlerinden omuz omuza üstün olan bu savaşçı

İnledi ve yumruklarını gözlerine bastırdı. Ağlayacak bir kadın değildi. Ya da bir erkeği arzulayacak. Ya da ona ihtiyaç duyan. Yine de bir şekilde, son birkaç ay içinde bunların hepsi değişmişti. Değişmişti.

Seçtiği hayatın sonsuz dehşetiyle yıkıma uğramıştı. Ondan başka soluklanacak bir yer yoktu. Karpatyalı. *Onun Karpatyalı'sı.*

Keskin bir nefes aldı ve sessizce Karpatyalı'ya ihtiyacı olduğunu kabul etti, sadece son günlerini paylaşmak için bile olsa. Halkına karşı görevi olarak algıladığı şeyden asla çekinmezdi, onun da çekinmeyeceği kadar. Bu korkunç bir karmaşaydı ve olabilecek en kötü zamanda gelmişti. Sonunda Brodrick'i bulmuştu. Nerede olduğunu biliyordu ama orada uzun süre kalmayacağını da biliyordu. Ve genellikle en azılı askerleriyle birlikte seyahat ederdi.

Etrafındaki hava durdu. Ormandaki tüm sesler kesildi. Jaguar'ı dondu, onu korumak istercesine tenine yaklaştı. Kollarındaki tüyler diken diken oldu ve omurgasından aşağı bir korku dalgası kaydı. Böcekler yere dökülüyor, karıncalar ve böcekler kaynaşüyor, önlerine çıkan her şeyi kaplıyordu. Devrilmiş gövdelerin üzerinden siyah bir nehir gibi akarak kendisine doğru ilerlediklerini gördü. Tepesinde, gökyüzü yarasalarla doluydu, gölgelikte hızla ilerliyordu, uğursuz bir kara bulut, gelecek şeylerin karanlık alametleri.

Vampirler ayaklanmıştı. Hızla yer değiştirdi ve değişimin onu ele geçirmesine izin verdi. Yaşayan ölümler aç ve av arıyor olacaktı. İnsan formundayken onları kolayca çekebilirdi. Jaguar formuyla gölgeliklere girip onlar geçene kadar bekleyebilirdi.

Yarasalar. Hayalindeki sevgilisinin sesi zihninde bir uyarı tıslıyordu. Ölümsüzler yükseliyor.

Çoktan ağaçlara geri dönmüştü, jaguar kalın yapraklardan oluşan bir şemsiyenin altında, yükseklerde bir dalın kıvrımına tırmanıyordu. Hiç kıpırdamadan durdu.

Aç olacaklar. Yer değiştirin ve saklanın, güvenli bir yere gidin. Bu şekilde iletişim kurmak güvenli değil. Güçteki herhangi bir dalgalanma onları uyaracaktır.

Kuyruğu kızgınlıkla seğirdi. Ne yapacağını farkında olmadığını mı sanıyordu? Aptal değildi. Manolito ve Riordan ona, Juliette'e ve Jasmine'e ihtiyaç halinde bir vampiri nasıl öldüreceklerini öğretmişti. Son zamanlarda, son birkaç hafta içinde, aldıkları eğitim onun hayatını birçok kez kurtarmıştı. O her şeyden önce bir savaşçıydı. Her zaman. Cevap verme riskini göze almadı çünkü Karpatyalı'nın haklı olduğunu ve ölümsüzün telepatik iletişim kurmak için gereken güç artışını hissedebileceğini

biliyordu. Muhtemelen yapılabilirdi

Ama yeterince deneyimli değildi ve Solange asla gereksiz risklere girmezdi.

Yarasalar havada dönüp dururken, bazıları uçan böcekleri yerken, diğerleri ağaçlardaki meyvelere konarken başını patilerinin üzerinde tuttu ve her şeyi zihninden uzaklaştırdı. Diğerlerinin sıcak bir av bulmak için yerde süründüğünü görebiliyordu. Yarasalar yavaşça yeni bir bölgeye geçene kadar kıpırdamadan durdu, hatta kuyruğunun ucunu bile sabit tuttu. Ancak o zaman ayağa kalktı ve bir kedinin durgun tavrıyla gerindi.

Bir işi vardı. Bir tuzak kurmuştu ve Brodrick ile adamlarının tuzağa düşeceğini biliyordu. Onun dönmesini asla beklemeyeceklerdi. Şimdiye kadar onun yaralı olduğunu anlamışlardır. Ona karşı güvende olduklarını düşüneceklerdi. Ve Brodrick vampirlerle huzursuz bir ittifak kurmuştu. Ölümsüzler seyreltilmiş kanla ve hatta saf kanla jaguarların zihinlerini kontrol edebilirdi ama kesinlikle bir kraliyetle değil. Brodrick vampirlerden istediğini aldığı sürece onlarla ilişki kurmaya devam edecekti. Ona göre bu cehennemde yapılmış bir anlaşmaydı. Brodrick değişim geçiremeyen tüm jaguarları yok etme yoluna girmişti. Vampirler onun amacına ulaşmasına yardım etmeye yemin etmişti, bu yüzden onlara yardım etmekte bir sakınca görmüyordu.

Kendilerini vampirleri avlamaya ve öldürmeye adanmış bir grup insan olan insan topluluğu tarafından inşa edilen devasa laboratuvar sözde sadece araştırma için kullanılıyordu ama o içeride bulunmuştu ve binanın çok daha kötü amaçlar için kullanıldığını biliyordu. Düşmanlar orada tutuluyor ve işkence görüyordu. Jaguar kadınları Brodrick ve adamları tarafından kullanılmak üzere sık sık oraya götürülüyordu. Ama binanın asıl kullanım amacı çok daha tuhaftı. Bilgisayar bankalarını görmüştü. Vampirler saatlerce bilgisayar başında oturup veri derleme yeteneğine sahip değildi ama hem insanlar hem de jaguar-erkekler bunu yapabiliyordu ve vampirlerin, kendileri için dünyanın dört bir yanındaki psişik kadınlardan oluşan bir veri tabanı oluşturma görevini yerine getirmeleri için onlara ihtiyaçları vardı.

Ayrıntıların çoğunu Brodrick'in adamları hallediyor gibiydi ve jaguar kanı taşıyan insanların -özellikle de kadınların- bir ölüm listesi hazırladıklarından emindi. Bunu teyit edememişti ama sık sık ağaçların dallarına uzanıp saatlerce tesisi izliyordu -kuşkusuz korkunç bir riskti ama yine de tek bir parça bile olsa önemli bir bilgi vereceğini umuyordu.

Vampirlerin kan aramak için ilerlediğinden artık emin olan Solange, Annabelle adlı kadının kendisini avlayan adamlar tarafından tekrar yakalanmaktansa kendini aşağıdaki kayalıklara attığı nehre bakan kayalığa doğru ilerlemeye başladı. Çaresiz kadının yüzünü zihninden uzaklaştırmaya çalıştı. Solange yer değiştirmiş ve ona seslenmiş, onu durdurmak için kendini açığa vurmuştu ama Annabelle o kadar çaresizdi ki, adamlar Solange'a ateş etmeye başladığında risk almayı reddetmişti.

Jaguar başını salladı. Ölüler sık sık onunla alay etmek için ayağa kalkıyordu. Bazen onların çığlıklarında, onlara yapılan korkunç zulümde boğulabileceğini düşünüyordu. Solange insan ticaretinin başka yerlerde büyük bir sorun haline geldiğini biliyordu ama burada, kendi dünyasında, halkının liderleri sayesinde yüzyıllardır devam ediyordu. Kadınlar nesneden başka bir şey değildi. Kaplar ve mallar. Erkeklerin böyle bir hakkı vardı, kendilerini tüm yasaların, hatta genel ahlak yasalarının bile üstünde görüyorlardı. Kadınlar sadece onların vahşi cinsel ihtiyaçlarına hizmet etmek ve onlara çocuk vermek için oraya konmuştu.

Solange, ağaçlık otoyolunu oluşturan birbirine kenetlenmiş dallardan oluşan labirent boyunca yumuşak adımlarla ilerledi. Kötülüğün geçişinden hâlâ korkmuş olan hayvanlar ve kuşlar, o yanlarından geçip hedefine doğru ilerlerken sadece ürperdiler. Hızlı ilerliyordu; çocukluğunun geçtiği yere varmak için gün boyunca kilometrelerce yol kat etmişti ve şimdi de dönmesi gereken uzun bir yol vardı. Yolculuk için gölgelikleri kullanmak daha hızlıydı ama birkaç kez orman zeminine inmek zorunda kaldı.

Kalçasındaki yara açıldı ve daha fazla kan sızmaya başladı. Havadaki kokuyu kaldıramazdı. Sabırsızlıkla burnunu çekerek ormandaki pek çok zulasından birine doğru ilerledi. Köklerden oluşan bir kafesin içine küçük, su geçirmez bir kutu saklamıştı. Bir dizi giysi, silah, mühimmat, kuru gıda, temiz su ve tıbbi bir kit onu bekliyordu. Yer değiştirmeli ve yarayı dikmeliydi.

Yağmur ormanlarında bir yarayı temizlemek, kapatmak ve antibiyotik krem sürmek her zaman önemliydi ve bu da bir istisna değildi. Enfeksiyonlar yaygındı, bulaşması ve ölmesi kolaydı. Kural olarak yaralar konusunda titiz davranırdı ve yarasının olduğu yere kadar seyahat etmiş olması

Ailenin yaraları umursamadan yaptığı katliam ona ruhsal durumu hakkında çok şey anlatıyordu. Bir çıkış yolu bulması gerekiyordu yoksa yakında ölecekti. Verecek hiçbir şeyi kalmamıştı ve bu onu utandırıyordu.

Tekrar jaguar formuna geçti. Akıl sağlığını tehdit eden derin duygularla baş etmek, hayvanı tarafından tamponlandığında daha kolaydı, özellikle de Brodrick'in ahlaksızlıklarının sonu gelmeyeceğini fark ettiğinde. Yağmur ormanlarında, hatta kenarlarında yaşayan o kadar az kadın vardı ki, Brodrick başka ülkelerdeki jaguar-kadınları bulmak için vampir veri tabanını kullanmaya başlamıştı. Onları kaçırtıp kendisine getirtirdi. Annabelle de bu şekilde kaçırılmıştı. Solange'ın anladığı kadarıyla kocası insandı ama bu Brodrick'in tuttuğu adamların onu kaçırmasına engel olmamıştı.

İnsan topluluğu Brodrick'le yakın işbirliği içindeydi, ancak laboratuvarı koruyan tüm adamların ondan korktuğunu fark etmişti. Olmaları gerektiği gibi. Brodrick herhangi bir vampir kadar zalim ve ahlaksızdı ve bir o kadar da kurnazdı. Yağmur ormanlarını biliyordu, orası onun ana sahasıydı. Yıllar geçtikçe ünü artmıştı ve artık safkan bir dişi şekil değiştirenin planlarına zarar verdiğini biliyor olmalıydı. İtaatsizlikten nefret ederdi ve cezaları hızlı ve acımasızdı. Özellikle bir dişiden tam bir teslimiyet isterdi. Onu canlı istiyordu, tek avantajı buydu. Karşılaştığı erkekler onu Brodrick'e hâlâ nefes alırken getirmeye çalışarak ellerini kollarını bağlayacaklardı.

Şimdi acele ediyor, ara sıra topukluyordu. Varlıklarını gizlemek için bu gece öldürdüğü jaguar erkeğinin cesedini yakacaklardı. Annabelle'in cesedini de yakmak isteyeceklerdi. Umarım Brodrick operasyonu bizzat yönetmek için orada olur, ama olmazsa ve ona bir ya da iki ceset daha göndermeyi başarırsa, onu avlamak için kalırdı. Bir kadından böyle bir tokat yemeyi asla kaldıramazdı. Onu bulmak için yeri göğü birbirine katacaktı. Kadın ona izin verecek ve onu öldürecekti. Ölmeyi bekliyordu ama yalnız gitmeyecekti. Geriye kalan jaguar-kadınları onun şeytani varlığından kurtaracaktı, bunun bedelini ölümüyle ödeyecek olsa bile.

Nehrin uğultusunu duyabiliyordu ve karnına doğru gitti, dinledi, havayı kokladı, hayvanlarda da işaretler aradı. En az iki erkeğin, jaguar-erkeklerin varlığının kokusunu aldı, ama hayvan formlarında değillerdi.

Duyuları biraz daha körelmiş, işitme duyuları daha az keskinleşmiş olabilirdi. Onların güneyine doğru ilerleyerek, yine bir ağacın kökleri tarafından dış etkenlerden korunan küçük zulalarından birine geldi. Bu kutu daha uzundu ve içinde özenle temizlenmiş silahları ile bol miktarda mühimmat vardı. Hızla yer değiştirip giyindi, bir bıçak, bir arbalet, fazladan oklar ve tüfeğini kuşandı. Fena olmasa da tabanca kullanmakta pek iyi değildi ama uzaktan hem tüfekte hem de arbaletle çok iyi atışlar yapabiliyordu.

Ormanda hayvan izlerini takip ederek ilerledi. Küçük ve kompakt olma avantajına sahipti, bu da daha büyük jaguar erkeklerinin kokusunu almak için giremeyeceği alanlara girmesine izin veriyordu. Saldırı için seçtiği yere ulaşmak için bazen elleri ve dizleri üzerinde sürünüyor, bazen de karnının üzerinde kayıyordu.

Ağaca çıkmadan önce etrafına dikkatlice baktı, havayı koklayarak test etti. Yarı insan yarı kedi olmak çok daha zordu ama bu tekniği yıllar boyunca sık sık kullanmıştı, böylece hem hızlıca tepeye tırmanabilir hem de ihtiyaç duyabileceği silah ve giysileri yanında taşıyabilirdi.

Ağacın kıvrımına yerleşti ve nehrin kenarından gelen sesleri dinledi. Bir sürü küfür. Mırıldanmalar. Kayaları incelemek için yaprakların arasından bakarak görüşünü daralttı. O açıdan bir ceset göremedi. Cesedin yerini değiştirmiş olmalıydılar ya da ceset kayalıklardan suya düşmüş ve akıntıya kapılmış olabilirdi. Belli ki iki adam da bu sonuca varmıştı.

"Onu kıyıya çekmeliydin, Kevin," diye yakındı biri.

Konuşmacıyı tanıdı. Onu yaralamıştı. Daha iyi bir iş çıkarmış olmayı umuyordu ama adam artık kendi başına yürüyordu.

"Kanamayı durdurmak için seni laboratuvara geri götürmekle meşguldüm. Eğer yapmasaydım burada ölecektin Brad," diye tersledi Kevin.

Jaguar-adamlar çirkin öfkeleriyle ünlüydü. İkisi de cesedi bulma umuduyla nehri kilometrelerce takip etmek istemiyordu ama başka seçenekleri yoktu. Türlerine ait tüm kanıtları yok etmek, hepsinin uyduğu bir yasaydı. İki adam durup kıyıda aşağı baktılar ve sonra neredeyse aynı anda tükürdüler, iğrendikleri her hallerinden belliydi. Solange dudağını sertçe ısırды,

Acımasızca kullandıkları, intihara sürükledikleri kadına böyle bir saygısızlık gösterdikleri için öfkeliydi. Tüfeği omzuna dayadı, bir nefes aldı, parmağı tetikteydi ve Kevin'i tam olarak görüş alanına aldı.

Her zaman bunu yapıp yapamayacağını merak ettiği bir an vardı - tereddüt edip onları varlığından haberdar ederek önce kendisini öldürmelerine izin verip vermeyeceğini. Asla canlı ele geçirilemezdi. Çok fazla kadın kurtarmış ve kurbanlarına neler yaptıklarını yakından görmüştü ve asla onların eline düşmesine izin vermeyecekti. Kuzeni Jasmine de aynı adamlar tarafından kaçırılmıştı. Solange onlardan nefret ediyordu. Ölmeyi hak ediyorlardı. Her biri cinayet işlemiş, erkekleri, kadınları ve çocukları öldürmüştü. Yine de . . . O korkunç anın önünde uzandığını hissetti. Bunu tekrar yapabilir miydi? Adalet olup olmadığına bakmaksızın kendinden ne kadarını kaybedecekti? Can almanın bedeli o kadar yükselmişti ki, artık ödemek istediğinden emin değildi.

Tetiğe bastı. Kevin sarsıldı ve kafasının arkasında bir delik açılmış olan ceset yavaşça yere yığılırken silah sesi ormanda yankılandı. Brad dönüp havaya sıçrayarak sesin kaynağını bulmaya çalışırken, kadın ikinci kurşunu sıktı. Kurşun onu omzundan yakaladı ve uçuşunun kenarından aşağıdaki azgın nehre doğru düşmeye başlarken onu döndürdü. Kükreyen suyun içine düşerken çılgınca kıyafetlerini yırtmaya çalışarak havada yer değiştirdi.

Yüzündeki teri silerken midesindeki safra çalkalandı ve boğazına kadar yükseldi. İkinci adam muhtemelen yaşayacaktı ama bir süre iş göremez halde olacaktı. Onu daha sonra avlamak zorunda kalacaktı. Ve bir daha asla başka bir cesedi gözetleyemezdi; onu bekliyor olacaktı. Daha şimdiden silahlarını otomatik olarak iniş için uygun yerlere koyuyor, her an titriyor ama tamamen deneyim ve refleksle hareket ediyordu. Hızlı hareket etmeli ve bölgeden uzaklaşmalıydı. Brodrick bir grup savaşçıyla birlikte seyahat ediyordu ve onları savuşturacak durumda değildi. Ses geceleri de duyulurdu ve silah seslerini duymuş olmalıydılar.

Bir kuş çığlık attı. Daldan sıçradı, ellerini uzattı, tüm ağaçlardan sarkan kalın, odunsu liana sarmaşıklarını yakaladı ve sertçe sallandı,

ileri doğru ivmesini kullanarak onu bir sonraki asmaya doğru sürükledi. Vücudunu açık alanda bir sonraki ağaca doğru savururken kolları neredeyse yuvalarından çıkacaktı. Kendini bir dala çekmeyi başardı ve ağırlığını değiştirerek sonraki iki ağacın arasında asılı duran sarmaşıklara doğru en iyi sıçramayı yaptı.

Zıplarken omzunun üzerinden baktı ve devasa siyah jaguarın boşalttığı ağacın dalları boyunca koştuğunu gördü. Kalbi göğsüne sertçe çarptı, nefesi ciğerlerinden dışarı fırladı. *Korkunç Brodrick*. Bir an için yeniden dehşete kapılmış bir çocuk oldu. Etrafında ailesi ölmüş sekiz yaşında bir kız çocuğu ve hayattan daha büyük bir adam, düz, ölü gözlerle ona bakıyor, kedisini kendini göstermesi için kışkırtmaya çalışmak için bıçağının ucunu derisine sürüyordu.

Panik yapma, diye kendi kendini azarladı, ağaçların arasında ilerlerken beynini çalışmaya zorladı. Rotasını kurnazca değiştirdi, her zaman o vahşi, öfkeli kediden bir adım öndeydi. Sarmaşıkları kullanamayacak kadar ağırdı, dallar boyunca koşmak zorunda kalmıştı. Onun avantajı havadaydı ve dalları birbirine kenetlenmeyen ağaçlara yöneldi, onu kovalamacasında yavaşlamaya zorladı, ilerleyişini takip etmek için orman zeminine gitmesini sağladı. Onun altında, öfkeli bir şekilde koşuyor, hırlıyor, kükremesi geceyi dolduruyordu.

Bu ilk şoktan sonra Solange dehşetini kontrol altında tuttu. Yağmur ormanının bu kısmını muhtemelen Brodrick'ten daha iyi biliyordu. Onun, yıllar önce öldürüp bir çöp gibi attığını sandığı kızı olduğunu bilmiyordu. Aklını başına toplarsa birkaç avantajı vardı. Kendisini hızla akan nehre en yakın ağaca götürecek olan sarmaşığı yakaladı. Bitmek bilmeyen yağmur nedeniyle kabaaran su, her iki taraftaki kıyılara taşıyor ve kayaların üzerinde çalkalanıp yuvarlanarak bir dizi akıntı oluşturuyordu. Nehre bakan ağaçların arasından ilerledi.

Brodrick tekrar kükredi ve tam kavradığı sırada kalın sarmaşığa atladı, ivmesi ahşap ipi hedefine doğru savurdu. Sarsıntıyı hissetti ve kalbi boğazına kaçtı. Vücudu sertçe dala çarptı, elleri umutsuzca tutunmak için uzanıyordu. Sol eliyle ıskaladı ama sağ eli budaklı dalı sıkıca yakaladı. Sol eliyle tutunmayı başardı ve ağırlığını bir sarkaç gibi kullanarak kendini dalın üzerinde sallamaya devam etti.

Dallar boyunca koşarak yayına bir ok yerleştirdi. Brodrick gövdeden yukarı tırmandı ve ağacı sarsacak kadar sert bir şekilde arkasına indi. Onunla yüzleşti, yerinde durdu ve o şeytani sarı gözlere baktı. Adam ona bakıyordu, hareketsiz, çömelmiş, saldırmaya hazırlanıyordu. Büyüleyici gücünün çekimini hissetti, o gözler onun üzerinde yanıyor, onu av olarak işaretliyordu.

Yayı kalçasına dayadı, gevşekçe nişan aldı ve adamın gözlerinin içine baktı. Nefretini görmesine izin verdi. Onu hor görüyordu. Saygı olmayacaktı. Bu canavara boyun eğmek yok. Ve korku da. Ona bir daha *asla* korku göstermeyecekti. Onun itaatsizliği karşısında dudağı kıvrıldı. Yetişkin jaguar-adamlar, deneyimli dövüşçüler onun önünde eğilirdi ama işte o, alçakgönüllü bir kadın, onun bakışlarıyla karşılaşılıyor, gözlerini kaçırmıyor, otoritesine *meydan okumaya* cesaret ediyordu.

Solange onun küçümsemesini görebildiğinden emindi. Meydan okuyuşunu. Onun olduğu her şeyden tamamen tiksilmesi. Onunla alay ediyordu. Onu tanıyordu. Onu incelemişti. Tam bir hürmet istiyordu ve bunu korkutma ve zulüm yoluyla elde ediyordu. Herkes onun önünde eğilmeliydi, özellikle de kadınlar. Bedenlerinde hayat taşıyan ama onun isteğini yerine getirmeyi reddeden kadınlardan nefret ederdi. Dünyaya erkeklerine hizmet etmek, erkeklerin uygun gördüğü şekilde kullanılmak için gelmişlerdi ama yine de insan erkekleri bulmak için yağmur ormanından ve onun otoritesinden kaçmışlardı. Bu onun yüzüne inen bir tokattı ve onları hor görüyordu. Eline geçen her fırsatta onları aşağılayıcı ve acımasız bir şekilde cezalandırıyordu. Meydan okumasının onu öfkeliendireceğini biliyordu ve onun öfkelenmesini istiyordu.

İkisi de gözlerini kırpmadan uzun süre birbirlerine baktılar. Adamın kaslarında toplanan gücü, bakışlarındaki şiddetli doğrudanlığı gördü.

"Uzun zaman oldu baba." Kelimeyi tükürdü.

Jaguar hareketsiz kaldı, kasları kaskatı kesildi. Onu saldırısından vazgeçirmişti.

Bakışlarını ondan ayırmıyor, onunla ölüm kalım oyunu oynuyordu.

"Kraliyet kanı istiyordun. Yok etmeyi başaramadığın tek kişi ben miyim?"

Tereddütü, şaşkınlığı gördü. Saf kan bir dişi şekil değiştiren istiyordu ama o nereden gelmişti? Peki *ya asil* kan? Yok ettiği yüzlerce kız çocuğu arasında bir tanesini bile hatırlamıyordu. O

onu canlı isterdi. Onun bir şekil değiştiren olduğunu ve bu konuda çok hızlı olduğunu biliyordu. Şekil değiştirebilen çok az kadın kalmıştı.

Sabırla bekledi, nefes aldı. İçeri. Dışarı. Ne dediğini duymasını bekledi. Saf değil. Asil. Onun anladığı anı gördü. *Baba. Kraliyet.* Evet, bir araya getirdi. Başını salladı, açıkça şok olmuştu, gözleri onun yüzünden hiç ayrılmıyordu.

Dişlerini gösterdi. "Evine hoş geldin demeyecek misin?
Baba?"

Bu bir alaydı. Bir meydan okuma. Bir kadın ona meydan okuyordu.

Adam hırladı ve değişmeye başladı, kadının da bildiği gibi. Sadece saniyeleri vardı. Adam hızlıydı, tahmin ettiğinden de hızlıydı. Arbaletini kaldırdı ve bir ok fırlatarak doğrudan adamın değişen boğazına sapladı. Dönerek bir sonraki ağaca sıçradı, hızlı hareket ediyordu, onu öldürmezse peşinden geleceğini biliyordu.

Kükremeyi duydu, etrafındaki yapraklara sıçrayan kanı yakaladı ve yoluna devam etti. Jaguar öfkeliydi ve yaralı bir kedi iki kat daha tehlikeliydi. Arkasındaki ağaca büyük bir şey çarptı ve tüm ağaç sarsılarak neredeyse onu yerinden oynatacaktı. Kendini tehlikeli bir şekilde bir sonraki dala attı ve sallanan dalın üzerinden geçmek için çabaladı. Ağaç kurbağaları yolundan sıçradı. Yaprakların altından bir kertenkele fırladı ve koşmaya başladı. Hareketi göz ucuyla yakaladı ama yavaşlamadı, bir sonraki ağaca sıçradı, çömeli etrafında döndü ve ikinci bir ok fırlattı.

Siyah jaguar iğrenç görünüyordu, tamamen dişliydi, boynundan geniş göğsüne doğru kan akıyordu. Karanlıkta gözleri kıpkırmızı parlıyordu, ona sabitlenmişti, öfkeli ve kararlıydı, dolu arbaleti gördüğünde kulakları dümdüz oldu. Ok onu omzundan vurdu ve öfkesiyle kükredi, sesi ormanda yankılandı.

Kuşlar çığlık atarak karanlığa rağmen gölgelikten yükseliyor, öfkeli bir jaguarın intikamından kaçınmak için gökyüzüne çıkıyorlardı. Solange büyük bir kedinin nasıl bir güçle vurabileceğini herkesten iyi biliyordu ve Brodrick ona doğru hamle yapınca bir sonraki ağaca atladı. Elleri dalı ıskaladı ve kalbi takla attı. Uzattığı kolları ince bir dala çarptı. Çatırtı

duyulabiliyordu ama çaresizlikten tutundu. Parmakları uzvun etrafına dolandı ve jaguar sertçe sırtına indi, pençeleri eti parçaladı.

Jaguar omzunu ısırmaya çalışırken sıcak nefes boynundan aktı. UzuV kırıldı ve birlikte düştüler. Solange yaylı tüfeği kedinin kabaran yanlarına saplamak için yeterince dönmeye çalıştı ama bu imkânsızdı. Omurgası çok esnekti ve onunla birlikte dönerek onu yerinden oynatmasını engelledi. Vücudu bir dala çarpıp onu ikiye böldü ve ağır jaguarı gövdesine doğru savurup nihayet ondan uzaklaştırdı.

Solange önce çalkalanan suya, sonra da başka bir bahar için kendini toplayan jaguara baktı. Başını eğerek daldan aşağıya ve azgın suya doğru takla attı. Jaguarın böğürtüsü onu takip etti. Suya düz girmeye çalıştı, önce ayakları. Karanlık sular başının üzerine kapanıp onu akıntıya doğru yuvarlarken, soğuk vücutunda şok etkisi yarattı. Ciğerleri yanarak defalarca yuvarlandı. Tüfeğini ve yaylı tüfeğini hemen kaybetti, vahşi akıntı onu alıp götürürken silahlar ellerinden koptu.

Bitkin düşmüş, vücudu uyuşmuş olan Solange, akıntı onu tekrar altına almadan önce bir ciğer dolusu hava almak için yüzeye doğru mücadele etti. Bacaklarını göğsüne bastırdı ve artık akıntıyla mücadele etmeden, sadece nehrin gücünün onu düşmanından uzağa taşımaya izin vererek kurtulmaya çalıştı. Fırsat buldukça hava almak zorunda kaldı ve iki kez kayalara çarptı. Yüzeyleri tutunamayacağı kadar kaygandı, bu yüzden tekrar nehrin aşağısına doğru dönmeye başladı.

Mürekkepli karanlıkta, kıyıda uzanmış yatan alaca bir jaguarı gördü ve o kadar hızlı geçti ki ölü mü diri mi olduğunu anlayamadı. Sessiz kalmaya, nefes nefese kalışlarını, yanan ciğerlerinden kaçmaya çalışan hıçkırıklarını bastırmaya çalıştı. O kadar bitkin düşmüştü ki, kollarını hareket ettirmek ya da vücudunu düz tutmaya çalışmak, ayaklarını önüne doğrultmak zorlaşıyordu. Üzerlerine çıkana kadar kayaları göremiyordu ve kendini sudan çıkarma şansı yoktu.

Bir an için suyun onu almasına izin vermek aklından geçti. Mücadele etmekten yorulmuştu ve vücudu hırpalanmış ve morarmıştı. Kendini sudan çıkaracak gücü bulmak bir yana, kollarını bile zorlukla hareket ettirebiliyordu.

Su. Birkaç delik ve ısırık yarasından dolayı kanaması vardı. Yüzemiyordu, göremiyordu ve kıyafetleri ona ağırlık yapıyordu. Kendini bırakabilirdi ... ama Karpatyalı sorunu vardı.

Su onu bir dönemeçten geçirdi ve önünde büyük bir şey belirdi. Kalbi yerinden fırladı. Devrilmiş bir ağaç kısmen nehrin karşısına uzanmış, dalları dışarı fırlamıştı. Kafasını ağaın gövdesine çarparak kendini öldürmezse bir şansı olabilirdi. Dış dallara yaklaşırken kendini topladı. Beklediğinden daha sert vurdu, sert ahşap dizlerini göğsüne doğru itti ve ciğerlerindeki az miktardaki havayı çaldı. Nehir onu içine çekerken, ellerini dışarı attı ve kolunu bir dala dolamayı başardı. Dalın suyun çekimine karşı koyacak kadar güçlü olması için sessiz bir dua göndererek bir sonraki adım için gücünü topladı.

Kendini dalların üzerine sürükleyemeden, ürpertici bir ses duydu. Nehrin uğultusu ve kafasının içinde gümbürdeyen kendi kalp atışları arasında sesi zar zor yakaladı ama hırıltı ve insan vokallerinin karışımı, kendine özgü bir ses vardı. Korkunç bir an için neredeyse daldaki tutuşunu kaybediyordu, yalnız olmadığını ve sesin belirgin bir şekilde jaguar olduğunu fark edince şok oldu. Sürekli titreyerek kendini sabit tuttu ve kesik kesik nefesinin kaçmasına izin vermemeye çalıştı.

"Yaşıyor olamaz," diye hırladı ses yaklaşırken. "O aklını kaçırmış."

Kendini dalların arasına çekmeye çalıştı. Bırakmak istemedi. Boğulacağını biliyordu. Dallardan oluşan labirentin içinde ilerlerken kaval kemiği su seviyesinin altındaki kalın bir dala çarptı ve bacaklarını hızla onun etrafına sardı. Daha yüksekteki dala tutunduğu ölümcül tutuşu bırakmak zorunda kaldı. Böyle bir aptallığı düşünmek bile dehşet vericiydi ve vücudu artık gözünün önünde uzanmayana kadar parmaklarının dal boyunca kaymasına izin vermek için kendini zorlaması birkaç saniye sürdü. Gözlerini kapadı ve bacaklarıyla tutunmak için sahip olduğu tüm gücü kullanarak kendini bıraktı.

Akıntı onu sürüklüyordu, güçlü bir kuvvet onu serbest bırakıp nehrin aşağısına doğru sürüklemeye niyetliydi. Ama o karşı koydu, yavaşça onu bastırdı

Vücudunun üst kısmı bacaklarına doğru geri çekildi. Parmak uçları yapraklara ve küçük dallara değdi. Daha fazla zorladı ve parmaklarını su altındaki dalın etrafında kıvrımayı başardı. Yüksek sesle nefes almamak için mücadele ederek sakin kalmaya çalıştı. Tehlikeli bir pozisyondaydı, gücü tükenmişti. Ağaç sallanıyordu ve üzerine ağır bir şeyin sıçradığını biliyordu. Kalp atışları nehrin gürültüsünden daha yüksek sesle atıyordu.

"İçinde iki ok var," dedi ikinci bir ses. "Eğer onsuz geri dönersek, ikimizi de öldürebilir."

"Belki de bir süreliğine ayrılmalı, nehrin aşağısını aramalı ve birkaç gün geri dönmemeliyiz. O tembel muhafızlara kıyıları aratacak ve hincini onlardan çıkaracak."

"Kevin'i o öldürdü."

Solange gözlerini kapadı ve titrememeye çalıştı. Adam tam tepesindeydi. İnsan formundaydı ama ıslak kedi gibi kokuyordu. Kendisinin de aynı şekilde kokup kokmadığını merak etti. Muhtemelen daha çok boğulmuş fare gibiydi.

"Birçoğumuzu öldürdü, Brett," diye devam etti ikinci ses bankadan. "Ve eğer onu yakalayamazsak, birkaç kişiyi daha öldürecek."

"Evet," diye yanıtladı Brett küçük bir iç çekişle. "Anladım."

"Brad berbat durumda. Kendini laboratuvara zor sürüklüyor. Brodrick'in onları yem olarak kullandığını söyledi. Cesetleri yakmak için geri döndüklerinde kadının onları yakalamaya çalışabileceğini tahmin etmiş ama Brodrick ikisini de kadının onları pusuya düşürebileceği konusunda uyarmamış."

"Brodrick çıldırmış," dedi Brett nefesinin altından.

"Ne?" diye tısladı diğer ses yumuşak bir korku akışıyla.

Brett, "Onu ya da cesedini bulana kadar asla rahat etmeyecek, Steve," dedi. "Kafayı takacak."

Steve yaklaşarak devrilmiş devasa ağacın üzerine çıktı. Solange suyun altındaki titreşimi hissetti. Artık sürekli titriyordu. Bir an önce gitmezlerse dallara tutunma yeteneğini kaybedecekti. Artık parmaklarını hissedemiyordu ama bıçak yanı başında güven verici bir ağırlık oluşturunuyordu, tabii ona asla ulaşamayacağından değil.

"Bu eskiden eğlenceliydi. İstedığımız kadına istediğimiz şekilde sahip olabiliyorduk," dedi Steve. "İstedığımızı yapabileceğimiz, istediğimizi alabileceğimiz başka bir yer bulmak zor olacak. Ama belki de gitmeliyiz, Brett. Buradan gitmeliyiz. Kosta Rika'ya gidebiliriz, başka bir yere."

Brett ağacın gövdesine doğru ilerleyerek Steve'e doğru yürüdü. Solange nefesini tuttu. Adam tam onun üzerindeydi. Onun kokusunu alabiliyordu. Derisinin hemen altındaki koyu renkli kürkü, içindeki ahlaksızlığı ve şiddeti.

"Gitmeyi düşünmüyorum ama eğer gidersek, sahip olduğumuz o küçük tatlı bakireyi bulmak isterim. Uzun geceler boyunca onu da yanımızda götürebiliriz." Yumuşak bir şekilde güldü. "O küçük bir savaşçıydı."

"Bütün dişleri ve pençeleri," diye ekledi Steve. "Evet, benim de aklıma takıldı ama ona yaklaşmamın imkânı yok. Brodrick onun De La Cruz kardeşlerin koruması altında olduğunu söyledi. Ona asla yaklaşamayız." Sesinde spekülasyon vardı.

"Muhtemelen intihardır," diye kabul etti Brett. "Onun korkusundan beslendim. Bu çok tahrik ediciydi. Düşündükçe bile sertleşiyorum."

"Her zaman sert oluyorsun," diye kıs kıs güldü Steve.

Solange kimden bahsettiklerini çok iyi biliyordu. Kuzeni Jasmine jaguar-adamlar tarafından esir alınmıştı. Solange ve Juliette, Riordan'ın yardımıyla onu geri almayı başarmışlardı. Kurtarma neredeyse Juliette'in hayatına mal oluyordu. Riordan Juliette'i kurtarmak için onu Karpatyalıya dönüştürmüştü. Ancak Jasmine'i jaguar-adamların elinden kurtarmak için çok geç kalmışlardı ve Jasmine bir çocuk taşıyordu.

Solange dişlerini sıkarak takırdamalarını engellemeye çalıştı. Yorgunluğunun yerini öfke almıştı. Sudan çıkıp bıçağını Brett'in boğazına saplamak istedi. Jasmine'in yüzünü hatırladı, morarmış ve hırpalanmış, gözleri şoktan kocaman olmuştu. Bir daha asla o kaygısız kız olamayacaktı. Eskiden parlak olduğu yerde şimdi gölgeler vardı. Nefret Solange'in içinde yaşıyor ve nefes alıyordu; zayıf ve çaresiz olmaktan, kabarmış bir nehirde sinmekten, bir çocuk gibi ağaç dallarına tutunmaktan nefret ediyordu. Ama yaralı ve bitkin durumdaydı. Bırakın ikisiyle birden savaşmayı, o anda adamlardan biriyle bile savaşması imkânsızdı.

Steve ağaçtan tekrar kıyıya atladı. "Brodrick hepimizi öldürmeden buradan gidelim derim. Birlikte çalıştığı aptal insanlara katlanamıyorum."

"Bizim için kadın bulmuşlar," dedi Brett. Steve'i takip e d e r e k kıyıya çömeldi ve nehre bakmaya başladı. "Kimsenin bilmediği küçük bir ada bulup bir koleksiyon başlatmalıyız. Onları istediğimiz her şeyi yapmaları için eğitebiliriz."

Steve dudaklarını yaladı. "Seks köleleri. Brodrick'in bir oda dolusu seks kölesi vardı, ta ki vahşileşip onları teker teker öldürene kadar. Lanet olası manyak. Onun küçük köleleriyle çok zaman geçirdim."

"Aldırmadı mı?"

Steve başını salladı. "Onlar umurunda bile değildi. Seyretmeyi severdi, özellikle de onlara zarar verirsem. Onları incitmekten zevk alırdı."

Brett gülümsedi. "Ben de beğendim."

Steve güldü. "Kafan çok karışık."

"Küçük ateşli bir orospuyu paylaşıırken şikayet ettiğini duymuyorum."

"Kahretsin, onları işaretlemekten hoşlanman umurumda değil. Tek umursadığım onları." Kasıklarını müstehcen bir şekilde avuçladı. "Buraya tek bir şey için kondular."

"Brodrick'in yanıldığı nokta da bu. O yavru istiyor. Unut bunu," diye hırladı Brett. "Onları kullan ve istismar et. Eğlencenin yarısı onları bulmak, takip etmek ve güvenli küçük hayatlarından uzaklaştırmak. Bir barda dans eden bir kadını izlemeye bayılıyorum, onu istediğim zaman sevdiği herhangi birinin burnunun dibinden alabileceğimi biliyorum. Erkek arkadaşını, sevgilisini ya da kocasını öldürebilir ve onu cesedinin yanına götürebilirim." Bir kez daha sıırttı. "Erkeği izlemeye zorladığımda daha da iyi oluyor. Kaltağın, adamın önünde onu mümkün olan her şekilde almam için bana yalvarmasını, ona ne kadar değersiz olduğunu ve ne kadar fahişe olduğunu göstermeyi seviyorum."

"Çok berbat durumdasın." Steve kahkahalarla güldü.

"Hadi buradan defolup gidelim," dedi Brett. "Buradan çok uzağa. Ama sana söylüyorum Steve, o küçük olanı istiyorum. Onu koleksiyonumuzda istiyorum."

Jasmine. Solange gözlerinin arkasındaki yaşların yandığını hissetti ve duygularını sertçe bastırdı. Duyguları göze alamazdı. Yapabilirdi

Bir şekilde bu ikisini avlayacak gücü bulacaktı. Kuzenini tehdit eden herkes ölecekti. Bu sadece bir zaman meselesiydi. Ama çok yorgundu. Yorgunluğu acımasızca bir kenara itti.

Zayıf anları vardı, buna izin vardı. Yazık değildi. Bu hayatı o *seçmişti*. Bunun için eğitim almıştı. Bir kez bu yola adımını attığında geri dönüş olmadığını biliyordu. Çok fazla kötülük vardı ve görmezden gelinemezdi. Medeniyetin yasaları henüz yağmur ormanlarına gelmemişti ve gelene kadar da yırtıcılarla avları arasında sadece bir avuç insan duruyordu.

Sesler gecenin içinde kayboldu. Cesaret edebildiği kadar bekledi ve sonra kıyıya doğru ilerlemeye başladı. Yine elini bırakmaktan korkuyordu ama kurşuni bedenini hareket ettirebilirse, suyun altındaki dal yığnında tırmanmak için daha iyi bir konumdaydı.

Önce elini gevşetti, yüzeyin hemen üzerindeki dallardan birine uzanmadan önce parmaklarını suyun altında esnetti. Dalı sıkıca kavradı ve diğer eliyle bıraktı. Çok yavaş bir şekilde üçe kadar saydı ve kalan tüm gücünü topladı. Bacaklarını bıraktı ve kendini yukarı doğru itmek için güçlü bir tekme attı. Başını ve göğsünü tamamen suyun dışına sürükleyerek dal yatağının üzerine uzandı.

Orada ne kadar yattığı hakkında hiçbir fikri yoktu ama nehrin sürekli kükremesi dışında ormanda sessizlik hakimdi. Başını tekrar kaldıracak gücü bulup dallardan oluşan labirentte sürünerek sağlam gövdeye ulaştığında böcekler yeniden vızıldıyor, kurbağalar vıraklıyor ve yağmur ince gümüşü bir sise dönüşüyordu.

5

*Benimle
buluştuğunda, beni
tamamlarsın.
Beni tekrar hayata döndürdün.*

DOMINIC'TEN SOLANGE'A

Dominic etraflarını saran diğer dört vampire yavaşça bir kez daha baktı. Bu kadar çok ölümsüzün bir araya gelmesinin alışılmadık olduğunu söylemek hafif kalırdı. Drago'nun yaltaklandığı şey hâlâ ortadaydı. Dominic Zacarias'a göz ucuyla bile bakmadı ama diğer Karpatyalı'nın çelik gibi sinirleri vardı. Vampirlerden akan açlığı hissedebiliyordu. Doymak bilmez bir iştahla ortaya çıkmışlardı ve eğer vampirleri izlemeye ve öldürmeye yardım ettikleri görüntüsünü sürdürmek istiyorlarsa laboratuvardaki insanların kesinlikle yasak olduğunu tahmin ediyordu - Karpatyalılar sözde vampirlerdi. Bu da Zacarias'ın hepsi için yiyecek olduğu anlamına geliyordu.

Drago sırıttı. "Sanırım sayıca azsınız."

Dominic'in kaşları havaya kalktı. "Gerçekten mi?" Omuzlarını büktü. "Ödül benim. Onu ben sahiplendim ve kimse, *hiç kimse* onu benden alamayacak."

Gevşek çemberin etrafında bir hırıltı yükseldi. Dominic, çoğunlukla Zacarias'la arka arkaya dövüşebilmek için biraz geri çekildi. Normalde Dominic herhangi bir ön sevişme olmadan sadece saldırmayı tercih ederdi ama henüz partiye katılmamış bir kişi daha olduğundan şüpheleniyordu ve bu da öfkeli vampir rolüne devam etmesi anlamına geliyordu.

"Bu sürüyle seyahat etmenin beni korkutacağını mı sanıyorsun Drago? Şuradaki" -Dominic savaş meydanlarında karşılaştığı hafif yapılı vampiri gösterdi- "her savaşta karnının üzerinde sürünen bir solucan. O

hiçbir işinize yaramayacak." Sesi küçümseme doluydu. "Ve bir de bu var." Dominic grubun en iyi giyimli olanını gösterdi. Daha uzun boylu ve daha dolgundu, vücudu derli toplu duruyordu, tırtıklı dişleri zar zor kararmıştı. "Jason, renkli kıyafetleri işini yapmaya tercih eden bir züppe. Seçtiğin savaşçılarla beni eğlendiriyorsun Drago. Kendin dövüşemiyorsun ve savaşta sana yardım edecek kişileri de seçemiyorsun."

Bir protesto mırıltısı yükseldi ama hiçbiri saldırmaya cesaret edemedi, ne izin almadan ne de Dominic kendinden bu kadar emin görünürken. Protesto çığlıkları atan Drago'nun ağzından tükürükler fışkırdı. Eli kalçasının ortasında sert bir şeyi kavradı, keskin, sivri tırnakları okşadığı şeye derinlemesine saplandı.

Yumruğunun altından duman ve alevler fışkırdı ve Drago çığlık atarak elini çekti. Kabarmış ve çiğ olan et kemiklerden ayrıldı. Bir gölge maddeyi ele geçirdi. Drago inleyerek geri çekildi ve elini göğsüne götürdü. Diğer üç vampir gelişmekte olan hayaletle aralarına mesafe koydular, süzöldüler ve bunu belli etmemeye çalıştılar. Dominic ve Zacarias hareketsiz kaldı.

Gölgelerin arasından çıkan adam uzun boylu, geniş omuzlu ve uzun dalgalı saçlıydı; teni kusursuz, giysileri tertemizdi. Koyu renk gözleri kısa bir an Dominic'in üzerinde durdu, Zacarias'a kaydı ve sonra tekrar Dominic'e döndü. Bir *efendi* olduğu belli olan bu heybetli güç figürü Malinov kardeşlerden biri değildi. Her nasılsa, tüm tuhafılıklara rağmen, sapkın kardeşler kendilerine hizmet etmeleri için başka *efendiler* bulmayı başarmışlardı.

Tiranul soyundan Demyan. Dimitri'nin kardeşi. Yıllardır öldüğünü sanıyorduk. Dominic, ustayı Zacarias'a teşhis etti. Onunla birlikte büyüdü. O bir savaş ustasıdır.

Yeni duyguları kontrol etmek zordu; Demyan'la arkadaş olmuşlardı. Bir süre birlikte seyahat etmişler, düşmanla savaşmışlar, karşılarına çıkan vampirleri öldürmüşlerdi. Keder kabardı, şiddetlendi ve bir an için onu sarstı. Tiranul ailesi usta kılıç ustaları olarak ünlenmişti ve Demyan'ın kılıç sevgisinden asla vazgeçmeyeceğinden emindi. Ölümsüz başını eğdi.

"Görüyorum ki kılık değiştirmişsiniz ve bu embesiller sizi tanıyamamış." Sesi büyüleyiciydi. Alçak perdeden.

Dominik o büyüleyici sesteki gücü unutmuştu. Yüz hatlarını değiştirdi, her yara izini gizleyerek Demyan'ın onu hatırladığı gibi görünmesini sağladı. Dominic onun, prensi kurtarmak için verdiği savaşta yanmadan çok önce, her standartta yakışıklı bir adam olduğunu biliyordu. Uzun siyah saçlarının atkuyruğu şeklinde sırtından aşağı düzgünce dökülmesine izin verdi, ince deri kordonla bağladı, gerektiğinde her zaman bir silahtı.

"Çok daha iyi. Dominic Dragonseeker."

Dominic başını asilce eğdi. "Bunlar ..." Etrafını saran vampirleri işaret etmek için elini aşağılayıcı bir daire şeklinde salladı. Suçlulara bakma zahmetine girmede, hareketi ve ses tonu her şeyi anlatıyordu. "Akşamımı böldünüz."

"Ne kadar aptallar. Ama sonra, gerçekte kim olduğunuzu bilmelerine izin vermediniz."

Dominic omuz silkti. "Kimliğimi bu gibi kişileri korkutmak için gerekli bulmuyorum."

Drago hırladı ama Demyan ona soğuk bir bakış fırlatınca sakinleşti. "Bir Ejderha Arayıcı'nın saflarımıza katıldığı haberini duymadım - ve bu çok büyük bir haber olurdu - yine de kanınız beni çağırıyor."

Dominic ona esrarengiz bir gülümseme gönderdi. "Karpatlar arasında onların şüphelerinden korkmadan yürüyebiliyorum. Zaman zaman sıkıcı olsa da faydalı oluyor. Bu" - Zacarias'ı gösterdi, kayıtsız bir hareketle - "Onu öldürmeden önce niyetimi anladı." Derin bir nefes aldı, güçlü kanın cezbedici kokusunu ciğerlerine çekti ve Zacarias'a bir sırtıma gönderdi, Demyan'a dönerken gözlerinin sadece birkaç saniyeliğine yakut kırmızısı parlamasına izin verdi. "Kanı çok güçlü."

Demyan bir an için soğukkanlılığını kaybetti, kadim kanın cazibesi kontrolünün ötesindeydi. Derisi gerildi, yıprandı ve sonra yer yer yarıldı, kıvranan solucan yığınları ortaya çıktı. Dudakları inceldi, sivri dişlerini ortaya çıkarmak için geri çekildi, çukur bir ağzın içine yerleştirilmiş iğrenç kararmış iğneler. Kafatası ç ö k m ü ş , kemikler ete saplanmıştı.

kararmış kalp gibi çarpık ve bükülmüştü. Usta vampir havayı kokladı, ava çıkmış bir köpek gibi, kadimlerin zengin ve güçlü kanına susamıştı.

Küçük vampirler tepki gösterdi, salyalarını akıttı, tısladı ve Zacarias'a yaklaştı. Dominic ellerini gökyüzüne doğru kaldırdı ve hemen yatıştılar.

"Anlamıyorsunuz," dedi Demyan, artık sesi titriyordu ama soğukkanlılığını yeniden kazanmayı başarmış, güzellik yanılsaması üzerine çökmüştü. "Bunun laboratuvara götürülmesi gerekiyor. Onu beslenmek için istediğin kadar kullanabilirsin ama öldüremezsin."

Dominic yavaşça ellerinin bir kez daha yanlarına düşmesine izin verdi, sanki usta vampir onu sesiyle uyutuyordu. "Onu burada paylaşmadan da kullanabilirim," diye belirtti Dominic. Demyan'a küçük bir adım daha yaklaştı, Zacarias da onunla birlikte hareket ediyordu, öyle ki bu hareket etrafındakilerin gözünden kaçacak kadar inceydi.

"O liderlerimizin en nefret ettiği düşmanı. Onu yakaladığımız için hepimizi büyük ödüllendirecekler."

"Yani en çok korkulan benim." Zacarias ilk kez konuştu, küçümseyen bir kırbaç. "Benden korkuyor, hepsi korkuyor." Durakladı. "Korkmaları gerektiği gibi."

Demyan tısladı. "Siz beşli için yersiniz. Onların önünde sürüneceksiniz."

Zacarias'ın gözleri simsiyahtı. "Sanırım artık beş kişi değiller. Birkaçı adaleti aradı ve buldu."

"Onlarla alay etmeyi mi düşünüyorsun? Onlarla alay etmeyi mi? Onlar ölmene izin vermeden önce çok acı çekeceksin."

Zacarias kollarını iki yana açtı. "Peşimden çok kişiyi gönderdiler, yüzyıllar boyunca avlandım ama yine de yaşıyorum."

"Zacarias'ı kandıran benim." Dominic sahipliğini ilan etti. "Başka kimse değil."

"Bir Ejderha Arayıcı." Zacarias tiksintisini tükürdü. "Bu unvanı kullanmaya hakkın yok. Şerefini lekeliyorsun. *Te kalma, te jama níňkval, te apitász arwa-arvo*- Sen onursuz, kurtçuk bulaşmış yürüyen bir cesetten başka bir şey değilsin." O

Dominic'e doğru başını eğdi. "Hak ettiğin adaleti aradığını biliyorum ve birlikte seyahat ettiğin bu solucanlar gittikten sonra küçük dansımızı bitireceğiz."

Drago kendini tutamadı. Dişlerini göstererek, hırlayarak ve tükürerek Zacarias'a doğru uçtu. Demyan ve Dominic ellerini kaldırarak ona doğru döndüler. Küçük vampir görünmez bir bariyere çarptı ve geri sıçradı.

Dominic kısa, esprisiz bir kahkaha attı. "Canavarının biraz daha eğitime ihtiyacı olduğunu görüyorum, Demyan. Senin standartlarına pek uygun değil."

Demyan omuz silkti. "Bugünlerde doğru dürüst yardım almak zor. Bildiklerinden daha fazlasını bildiklerine inanıyorlar. Bir avcının nasıl öldürüleceğini öğrenmek için sabırları yok."

"Neden zahmet ediyorsunuz? Böyle birine ihtiyacın yok." Dominic Drago'yu işaret etti, küçümsediği her halinden belliydi.

Demyan, çoğu vampir gibi, övgülerin altında ezildi. "Senin de göreceğin gibi çok faydalılar. Yalnız çalışmaya alışkınsın ama sana hizmet edecek solucanlara sahip olmanın avantajlı olacağını göreceksin, özellikle de böyle bir pozisyonda. Bize katıl."

"Evet, *hän ku lejkka wäke-sarnat-traitor*, yalancı. Yeni efendine doğru sürün," diye ısrar etti Zacarias.

Demyan dönerek onunla yüzleşti. "İstedığın kadar böbürlenebilirsin ama kanın yakında saflarımızı besleyecek."

Dominik boğazını temizledi. "Küçük bir ayrıntı, Demyan." Usta vampir yüzünü ona dönene kadar bekledi. "Onun kanı bana ait ve ben hiçbir zaman paylaşmaya inanmadım." Gülümsedi ve gülümsemesinde açık bir meydan okuma vardı.

Solange kendini ellerinin ve dizlerinin üzerine itti ve etrafına dikkatlice baktı. İki jaguar-erkeğin kokusunu içine çekti. İstiyordu ki

Onları hatırlayabilmek, onları her yerde tanıyabilmek, sevgili kuzeninin gözlerinden ışığı alan adamları tanıyabilmek için.

Olabildiğince güç toplayarak gövdeden kıyıya doğru süründü ve kendini yere, çamur ve otların içine bıraktı. Dev kök kafesleri, yaratıkların korku dolu ya da aç gözlerle onu izleyebileceği, karanlık ve gizemli, tuhaf görünümlü bir orman oluşturunuyordu. Ayağa kalktı ve iki kez düştü, bu yüzden kendini daha derin ormana sürükledi. Yer değiştirebilirdi ama o kadar çok yarası vardı ki, jaguarın insandan daha iyi durumda olacağından şüpheliydi.

Kendini tekrar yukarı çekmek için asılı bir sarmaşığı kullandı ve tökezleyerek beş küçük kireçtaşı mağarasına doğru yola koyuldu. Her biri tek kişilik küçük odalar gibi görünüyordu ama yıllar önce bunlardan birinde, yerin çok daha altındaki mağaraların bal peteğine açılan bir giriş keşfetmişti. Yaralarını iyileştirmek ve güvende olmak istediğinde birden fazla kez bu mağaralara çekilmişti. Kuzenlerine ya da başka birine gitmek hiç aklına gelmemişti. Yaralıydı ve savunmasızdı. Bir düşmanı ailesinin kapısına kadar getirme riskini asla göze alamazdı. Bu onun kodlarında yoktu.

Kollarını ortasına doladı ve yolculuğuna devam etti. Yarım düzine yarası kanarken gece vakti yağmur ormanında ilerlemek tehlikeliydi ama vücudunu incelemeye cesaret edemedi. Her sarsıcı adımda yanıyordu ve geçmiş deneyimlerinden pençelerin ve dişlerin verebileceği zararı biliyordu ama kural olarak hızlı iyileşiyordu. Brodrick onu öldürebilirdi ama öldürmemişti. Kızgındı ama onun kraliyet kanını ve yer değiştirme yeteneğini istiyordu. Onun kendisine bir kraliyet oğlu verebileceğini düşünecek kadar ahlaksızdı.

Elini keçeleşmiş, tel tel saçlarının arasından geçirdi. Kontrolden çıktığında sık sık keserdi. Çoğu jaguar-insanında olduğu gibi onun saçları da gürdü ve hızlı uzuyordu. Ne kadar çok keserse, o kadar hızlı uzuyor gibiydi. Rengi tıpkı jaguar kürkü gibi koyu samurdu ve üzerinde birkaç altın çizgi vardı. Eğer onda güzel sayılabilecek bir özellik varsa, o da saçlarıydı. Artık o kadar da değil.

Ağaçların ve çalılarının arasından, dev eğrelti otlarının ormanından ve zeminde yılan gibi kıvrılan köklerin arasından ilerlerken kedi gözleri karanlıkta görmesini sağlıyordu. Bir ayağını diğerinin önüne attı. Buraya daha önce de gelmişti, yaralı, yorgun, kalp hastasıydı ve yine gelecekti. Bazen, bu geceki gibi, kimse için kazanç yoktu. Annabelle ölmüştü; evine, kocasının yanına gidemeyecekti. Annabelle muhtemelen adamların onu Fransa'daki evinden neden kaçırdıklarını bile bilmiyordu.

Solange gözlerini kısa bir süreliğine kapadı ve sonra açarak derin bir nefes aldı, böceklerin sessizliğinin farkındaydı. Genelde uğultu sürekliydi, hiç kesilmeyen bir arka plan gürültüsüydü ama ormanın bu kısmı anormal derecede durgundu. Burada tehlikeli bir şey gizleniyordu. Doğal olmayan bir şey. Bu bir jaguar değildi. Yağmur ormanı sakinlerinin aşına olduğu gece yürüyen bir yırtıcı değildi. Tehlike yaşayan ölümler olmalıydı.

Ağaçların arasında eridi, vücudu gövdesine yakındı. Jaguarını kullanarak geceyi test etti. Kalbi çarpmaya başladı. Az ileride bir değil birkaç tane vardı. Damarlarında tanıdık ve çok garip bir tepki hissetti. Adrenalin vücuduna yayıldı. Kaçmak için döndü ve tanıdık bir koku yakaladı.

De La Cruz.

Bu kokuyu her yerde tanıyabilirdi. Juliette de MaryAnn gibi bu kokuyu üzerinde taşıyordu. Nefesinin altında küfretti. Çok yorgundu ama o bir aileydi ve aile kutsaldı. Beynini temizlemeye ve doğru düşünmeye çalıştı. Şu anda kafası bulanıktı, dengesi bozulmuştu ve vampirlerle savaşa bir planı olmadan ya da kafası net olmadan giremezdi. Yakınlarda bir yerde bir zulası vardı ama ... Her yöne döndü, savaşa hazırlanmak için yorgunluğunu atmaya çalışıyordu.

Vampirleri öldürmek zordu. Bir jaguar gibi kalplerini sökebilirdi ama onları yakamazdı. Yaşayan ölümler için özel silahlar gerekiyordu. Riordan ve Manolito onunla birlikte çalışmış, yeteneklerini mükemmelleştirmiş ve itiraf etmeliydi ki, ona biraz avantaj sağlamak için özel silahlar bulmuşlardı, ki buna ihtiyaç vardı. Onlar korkunç yaratıklardı.

Birkaç metre kuzeye doğru koşarak ilerledi ve artık vücudundaki acıyı görmezden geliyordu. Hangi kardeşiyse ona yardım etmekten başka hiçbir şeyin önemi yoktu.

sorun. Önbelleğini ilk kireçtaşı mağarasına giden patikanın hemen dışında buldu. Vampirlerin ve Karpatlar'ın dinlenmek için yeraltına indiklerini bildiği için hiçbir zaman bir mağaranın içine saklanmazdı. İhtiyacı olan silahları çıkardı, vücudundaki yakıcı acıyı uyuşturmaya yardımcı olacak ama zihnini bulandırmayacak birkaç yaprak çiğnedi ve savaş alanına doğru koşmaya başladı.

Rüzgârı arkasına alarak geldi, devam edemeyeceğinden korktuğunda jaguarının gücünü kullandı. Bacakları onu destekleyemeyecek kadar lastik gibi hissettiğinde, yaralarının çektiği böcek sürüsünü görmezden gelerek karnına doğru ilerledi ve bitki örtüsünün arasından kayarak geçti. Ayak parmaklarını ve dirseklerini kullanarak ağaçların altında toplanan adam grubuna yaklaştı.

Hortlaklar eğretili otlarını ve çalıları çiğnerken, çiçekleri ve yaprakları soldururken, dokundukları her şeyi zehirlerken ağaçların iniltisini ve çimlerin feryadını duyabiliyordu. De La Cruz kardeşler kolayca tanınabilirdi. Hepsinde o etkileyici mutlak otorite damgası, geniş omuzlar ve yakışıklı bir yüz vardı. Bu, beş kardeşin en büyüğü olan ele avuca sığmaz Zacarias olmalıydı. Nicolas'ı bir kez görmüştü ve Riordan, Rafael ve Manolito'yu da tanıyordu. Zacarias sakin ve kendinden emin görünüyordu ve etrafının vampirlerle çevrili olmasından en ufak bir endişe duymuyordu.

Önünde duran adam hafifçe döndüğünde ve onu gördüğünde nefesi kesildi. *Onun* Karpatyalı'sı, rüyalarındaki adam. Hiç yara izi yoktu ama en kötü anlarında ona gelen kesinlikle oydu. O kadar mutlu ve aptalca içini döktüğü ve önünde mızımız bir bebek gibi ağladığı adam. Gerçek hayatta hayalindekinden bile daha yakışıklıydı, bu da ona en karanlık sırlarını anlatmış olmasını daha da kötü hale getiriyordu.

Nefesini yavaşça bıraktı ve bir savaşçı yerine bir kadın gibi tepki verdiği için kendine lanet okudu. Şu anda bir kadına ihtiyacı yoktu; onun dövüş yeteneklerine ihtiyacı vardı ve *bunu* ona verebilirdi. Bu onun için sahip olduğu tek hediye olabilirdi ama onu etrafını saran çürümüş et çemberinden kurtarmak için vücudundaki her nefesle savaşacaktı.

Yaklaştı ve uzun boylu Karpatyalı'nın gözlerinin parıltısını yakaladığında aniden durdu. Bakışları onun üzerinde gezindi; onun orada olduğunu biliyordu. Kız onun bildiğinden emindi. Adam başını hafifçe salladı.

görmezden gelmeye niyetliydi. Zacarias ona doğru baktı ve onun onaylamamasının ağırlığını hissetti. Bu onun ruh halini önemli ölçüde hafifletti. Onu her zaman onaylamamıştı ve hayatındaki bu sabitlik ona bir enerji daha verdi. Otoriter erkekleri kızdırmaktan gerçekten de gizli bir zevk alıyordu.

Biraz tatmin edici düşünceleri bir kenara itti ve son güç rezervlerini kullandı.

Dominic kanında ani bir değişim hissetti; her şey sessizleşti ve hareketsizleşti. Parazitler onu içten dışa doğru öldürmeye çalışarak saldırıya geçmişlerdi ama şimdi ölümcül bir düşmandan kaçır gibi geri çekiliyorlardı. Vücudundaki her sinir ucu alarma geçti. Havayı kokladı ama belirgin bir koku yoktu. Bu önemli değildi. O biliyordu. Hayat arkadaşı yakındaydı. Çok yakındı.

Zacarias'ın başı aniden uyanık bir şekilde yukarı kalktı, karanlık bakışları Dominic'in yüzüne dokunmadan önce çevredeki ormanı taradı.

Misafirimiz var.

Demyan daha küçük vampirleri kontrol altında tutarken etraflarında güç parladı. İki Karpatyalı'nın iletişim kurduğunu anlamalarına imkân yoktu.

*Hayat
arkadaşım.*

Onu uyar.

Dominik yüz ifadesini hiç değıştirmede. Sadece Zacarias'a baktı ve dikkatini Demyan'a yöneltmeye devam etti. *Hayat arkadaşını asla terk etmezsin Zacarias, hele ki bir dövüşte. Sen bunu yapamazsın, o da yapamaz.*

O bir kadın.

O benim kadını ve ihtiyaçlarıma uygun bir savaşçı.

Zacarias birçok anlama gelen tek bir ses çıkardı. Öfke. Onaylamama. Anlaşmazlık. Solange onun koruması altındaydı, ama hayat arkadaşları

her şeyden daha öncelikliydi. Her halükarda, kadının ününü biliyordu. Bir katır kadar inatçıydı.

Peki onu öldürürlerse ne olacak? İntihar edeceksin.

İntihar görevindeyim, diye cevap verdi Dominic. *Ben zaten ölüyüm.*

Zacarias iç çekti. *Öyle olsun, eski dostum.*

Küçük vampirler sallanıyor, ayakları bir törendeki davul ritmine benzer bir düzende hareket ediyordu. Güç havada çatırdadı. Gök gürültüsü uzaklarda yuvarlandı. Bir şimşek kırbacı tepelerinde şakladı.

"Sabırsızlandığını görüyorum Demyan," dedi Dominik.

"Müdahaleye alışık değilim," diye tersledi. Gecikmenin onu takipçilerinin gözünde zayıf gösterdiğini Dominic kadar o da biliyordu ama bir Ejderha Arayıcı'ya saldırmak konusunda isteksizdi.

"Açıkça benim olan şeyle arama girecek kadar aptal biriyle hiç karşılaşmadım."

"Bu haini *efendilere* götürmemizi engellemeyi mi düşünüyorsun?" Demyan hırladı. Dudakları bir kez daha geriye çekildi ve kararmış, iğneye benzeyen dişleri yakışıklı görüntüsüyle alay eder gibiydi.

Dört küçük vampirden iğrenç hırıltılar ve protesto mırıltıları geldi. Ayrıldılar ve Dominic'in etrafında gevşek bir yarım daire şeklinde pozisyon aldılar. Böcekler ağaç gövdelerine ve devrilmiş kütüklerin üzerine üşüştü. Yarasalar üstlerinde havada dönüp duruyordu. En yakın ağaç dalında bir yılan sürünüyor ve minik parlak kurbağalar yuvarlak kara gözleriyle bakıyordu. Demyan ordusunu toplamıştı.

Dominic, Karpatyalı'ya dövüşmek için yer açmak amacıyla Zacarias'tan biraz uzaklaştı. Dominic en büyük tehdit olan Demyan'a saldıracaktı. Diğerlerini ondan uzak tutması için Zacarias'a güvenmek zorundaydı. Kolay olmayacaktı ama yapılabilirdi.

"Belki *sen* başka bir *efendi* çağırırsın Demyan, ama ben çağırmayacağım." Drago bir öfke çılgılığı attı. "O yeminli. Onun kanı çağırıyor."

"Bana yakışanı yaparım. Ödülümü hepinize teslim edip sonra da *üçünüzün* bana ait olan kanla beslendiğini görmek bana yakışmaz." Demyan kasıtlı olarak onlara beş Malinov kardeşin Karpat halkını yok etme kampanyasını başlattığını ama şimdi sadece üçünün hayatta kaldığını hatırlattı. Zacarias'ın kardeşleri usta vampirlerin yok edilmesinde büyük rol oynamışlardı.

"Güneş doğmak üzere ve ben bu küçük oyundan bıktım. O zaman bu dansı kim başlatacak Dominic?" Demyan sessizce sordu.

Sessizlik çöktü. Orman nefesini tuttu. Vampirler ileri geri sallandılar.

Solange gölgelerin arasından çıktı, silahını aşağıya doğru tutuyordu ve çoktan şık kıyafetler giymiş vampire nişan almıştı. Onu kolay bir cinayet olarak işaretlemişti ve Tanrı biliyordu ki kolay bir cinayete ihtiyacı vardı.

Dominic dönüp ona bakmadı. Zacarias'ın bakışları soğuktu, tanıımıyordu. Sallanan vampirler bir an durdu, mırıldandılar ve siyah dişlerini gösterdiler. Demyan'ın zarif kaşları havaya kalktı ve sonra yavaş, şeytani bir sırtıyla gülümsedi.

"Dans etmeyi severim," dedi ve oku rengârenk giyinmiş vampir Jason'a doğru fırlatarak ipek kaplı göğsündeki mükemmel noktaya nişan aldı. Ok, eti yırtıp pörsümüş kalbi bulmadan hemen önce tutuştu ve beyaz alevle onu yakıp kül etti.

Jason'ın tepki verecek, çığlık atacak ya da misilleme yapacak zamanı yoktu. Patladı, ateş derisini ve kemiğini delip geçti, yere kızgın kan ve kararmış solucanlar püskürttü.

Zacarias dönerek yumruğunu en yakındaki vampirin göğsüne indirdi ve doğrudan kalbine sapladı. Kalbi yerinden söktü, eylem o kadar hızlı gerçekleşmişti ki iyi giyimli ölümsüz henüz yere düşmeyi başaramamıştı. Zacarias bir sonraki rakibiyle yüzleşmek için dönerken bile kalbi yakmak için şimşeği çağırdı. Drago Demyan'ın öğrencisiydi, küçük vampir *efendisi* için bir piyundu ama Drago yaşadığı sürece Demyan ayakta kalacak ve savaşıyordu, bir avcıya karşı hayatta kalma şansının daha yüksek olduğuna inanıyordu. Dominic Demyan'ı öldürme pozisyonuna getirene kadar Drago'yu oyalamak ve öldürmeyi geciktirmek şarttı.

Dominic, usta vampir tepki veremedi. Demyan'ın üzerine atılmış, savaşı başlamadan bitirmek için aradaki mesafeyi aşmıştı. Böyle bir vampir yüzyıllar boyunca yeteneklerini mükemmelleştirmiş, bilgi edinmiş ve her yüzyılda daha da güçlenerek güzel ve temiz görünüp diğer vampirleri kölesi haline getirmişti. Karpatyalılar da aynı şekilde yaşlanırdı ama kurnazlık ancak dönüşmeye yaklaştıklarında ortaya çıkardı. Dominic kavgayı başlamadan durdurmak istedi.

Demyan'ın gözleri şok içinde kocaman oldu. Dominic'in kanındaki parazitlerin onu kontrol edeceğine, olması gerektiği gibi kendilerinden birine saldırmasını engelleyeceğine inandığı açıktı. Dominic'in yumruğu göğsüne girip kalbini bulmadan hemen önce fırlayıp kaçtı. Gözleri vahşileşti ve bıçaklar Demyan'ın etrafında dönerek hareketli bir zırh oluştururken Dominic elini geri çekmeyi başardı.

"Ailenizin uzmanlığını kullanacağınızı bilmeliydim," dedi Dominic, dönen bıçakları incelerken.

Ölümsüzlerle yaptığı tüm dövüşlerde daha önce hiç böyle bir şeyle karşılaşmamıştı. Algılayabildiği belirgin bir düzen yok gibiydi, dönen bıçaklar Demyan'ın etrafında değişen hızlarda hareket ediyordu, öyle ki kolunu kesmeden yumruğunu zırha çarpması imkansızdı.

"Bana meydan okumaman gerektiğini bilmen gerekirdi," diye düzeltti Demyan.

Dominic vampirin egosunun ipuçlarını ileride kullanmak üzere bir kenara attı. Bıçaklar dönüp sallanıyor, karanlık gecede gümüş renginde parlıyordu. Dominic uzun bir kılıcın parıltısını yakaladı, sadece kısa bir parıltı, onun tek uyarısıydı. Demyan'ın kılıcının savruluşunu karşılamak için kendi kılıcını şekillendirmeyi başardı. Metaller büyük bir güçle bir araya gelirken etraflarına kıvılcımlar yağdı ve orman sarsıldı. Ses ağaçların arasında yankılandı. Kuşlar çığlık attı. Çarpışan kılıçlar birbirlerine defalarca çarparken kitlesel bir göç başladı.

Demyan'ın kılıcı Dominic'in başının tam üzerinden düz bir kesikle indi. Kılıcını zar zor kaldırarak darbeyi savuşturmayı başardı.

Kolları yukarıda, kılıcın başının üstüne düşmesini engellemek için baş hizasındaydı. Kolları havaya kalktığı anda, sanki bir silahtan ateşlenmiş gibi dönen küçük bıçaklar ona doğru fırladı, yüzlerce bıçak aynı anda fırlatıldı. Dominic kılıcını vücudunda gezdirerek çoğunu savurdu ama biri kalçasına, diğeri de göğsüne saplandı.

Bıçaklar bir usta tarafından Karpat ustalığıyla dövülmüştü ve eti ve kasi temiz bir şekilde kesip derinlere gömüyorlardı. Dominic'in metalden kurtulmak için buhara dönüşmekten başka çaresi yoktu. Bıçaklar yere düştü ama Demyan bu kısa soluklanmanın onu durdurmasına izin vermeyecek kadar deneyimliydi. Kan damlacıklarını, burun deliklerindeki kokuyu takip etti ve bir tazi gibi kılıcıyla keserek buhar bulutunun içinden geçti.

Dominik cisimleştii, Demyan'ın her hamlesine karşılık verirken acıyı zihninin gerisine itti, beyni dönen bıçakların şeklini bulmak için de çalışıyordu. Demyan'ın her hamlesini önceden tahmin etmesi ve onun önüne geçmesi gerekiyordu.

Dominic Demyan'a saldırmak için hamle yaptığında Solange döndü ve tek bir hareketle solucan Robert'ı vurdu. Ok doğru uçtu, göğsüne çarparak kalbini deldi ve temas ettiği her şeyi yakıp kül eden aynı beyaz sıcaklığa dönüşerek patladı. Yorgunluk, iradesinin bile üstesinden gelemediğı bir şeydi. Bacakları altından çıktı ve kendini dalgalı zeminde otururken buldu. Etrafındaki zemin inliyordu. Ormanın zemininde geniş çatlaklar oluşmaya başladı, ince çatlaklar yavaşça genişleyerek içlerine molozlar düşmeye başladı.

Zacarias Drago'ya doğru koşarken, "Yerden kalk," diye bağırdı. "Güvenli bir yere git."

İçten içe yanan bir bakış gönderdi. Aptal gibi mi görünüyordu? Çoktan ayağı fırlamış ve genç bir ağacın alt dallarına doğru sıçramıştı. Bir sığınak olarak pek bir şey sunmuyordu, ağırlığının altında eğiliyordu ama onu parçalanan zeminden uzaklaştırıyordu.

Metalin metale çarpışını duydu ve kıvılcımların yağdığını görmek için başını çevirdi. Kalbi boğazına kadar fırladı. Neredeyse çürük ağaç dalının üzerinde ayağı kalkacaktı, Karpatyalı için duyduğu korku içini parçalıyordu

beklenmedik bir şekilde. Uydurduğu bir adama ne kadar yatırım yaptığından haberi yoktu. Onun engebeli zeminde su gibi akmasını, usta vampirin etrafında dans ederken ağaç köklerinden kaçınmasını izledi. Dönen bıçaklar büyüleyiciydi ve dikkatini tekrar Zacarias'a çevirmek zorunda kaldı. Karpatyalı'sına yardım edebilmesi için görebildiği hiçbir yol yoktu ama Zacarias Drago'yu yenebilirse, güçlü vampiri yenmesine de yardım edebilirdi.

Zacarias ve Drago bir araya geldi, iki azılı dövüşçü yerden havalanarak bir anlığına havada asılı kaldı. Zacarias yumruğunu göğüs duvarına indirdi ve anında binlerce yarasa gökyüzünden inerek vücudunu kapladı, dişleri eti keserek onu daha küçük vampirden uzaklaştırdı. Ağırlığın altında tökezledi ve yarasaların onu taşıdığı yere düştü.

Drago yarasaların beslenme çılgınlığına doğru koşarken Solange üçüncü bir ok fırlattı, belli ki gece yaratıkları onu kapana kısırmışken Zacarias'ı öldürmek niyetindeydi. Ok Drago'nun omzuna saplandı ve ete çarptığında alevler içinde patladı. Vampirin omzu içten dışa doğru patladı. Omzu, kolu ve boynunun yan tarafı siyaha döndü ve küle dönüştü. Drago çığlık atarak başını çevirdi ve o çukurlaşmış kırmızı gözleri ağacın tehlikeli sığınağında onu buldu.

Kalbi göğsüne sertçe çarptı. Çömeldi, yayına bir ok daha yerleştirirken bile sıçramaya hazırlanıyordu. Drago uluyarak sağlam kolunu gökyüzüne doğru fırlattı, böylece kara bulutlar kaynadı ve şimşek kenarlarda çatallandı. Bir sonraki ağacın dallarına atlayıp sert bir iniş yaptığında, sağ eli silahını kavrarken, sol elindeki pençeleri gövdeyi kavramak için patladığında, ok ağaca çarptı. Türünün çok azı bir savaşın ortasında, vücudunun bir parçasını jaguar formunda, diğerini insan formunda kullanarak böylesine zor bir işi başarabilirdi.

Kendini dalın üzerine sürükledi ve bir atış daha yapmak için yayını kaldırdı. Zacarias tekrar ayağa kalktı, o kadar hızlı dönüyordu ki iri gövdesi bulanıklaşıyor, yarasaları savuruyor, giysilerini parçalanmış ve kanlı bırakıyordu. Sağına doğru ilerlerken hafifçe eğildi ve Drago'yu da hareket etmeye zorladı.

"Görüyorum ki ustanızdan bir iki numara öğrenmişsiniz."

Drago iğrenç dişlerini göstermek için dudaklarını geri çekti. "Küçümsediğine pişman olacaksın."

Zacarias gülümsedi. "Sanmıyorum." İki rakip tekrar ileri atıldı, gök gürültüsü başlarının üzerinde yuvarlanırken iki gladyatör birbirine çarptı.

Solange'ın etrafındaki ağaçlar, büyük sarsıntı devam ederken inledi ve devrildi. Bulunduğu yerden ağın merkezini görebiliyordu; çatlaklar yayılıyor, ipeksi iplikler gibi uzanıyor, ... arıyordu.

Nefes nefese kaldı. Bu belirli bir kişiye karşı yapılan bir saldırıydı. *Onun* Karpatyalı'sına. Yerdeki kabarmalar ve çatlaklar onu bulmak için uzanıyordu. Topraktaki boşlukların yön değiştirerek Zacarias'tan ve savaştığı vampirden uzaklaştığını görebiliyordu.

Bıçaklar çok hızlı döndüğü için okla atış yapmak neredeyse imkânsızdı. İyiydi ama zamanlama söz konusu bile olamazdı. Kalbi boğazında, Karpatyalı'yı izledi. Vampirin her hamlesini önceden tahmin ediyor gibiydi, kılıcı ateşli çarpışmalardan sonra çarpışıyordu. Bulunduğu noktadan vampirin onu bir pozisyona sokmaya çalıştığını görebiliyordu ama Karpatyalı tuzaklardan kaçınabiliyor gibiydi. İki kez kılıcının dönen bıçakları delip geçtiğini gördü; bir kesik zırhı temiz bir şekilde sıyrıp vampirin derinliklerine saplanmıştı.

Dönen bıçakların arasından siyah kan püskürdü ve asit yere çarptıkça tısladı. Demyan Karpatyan'a kan tükürdü ve sahte bir selamla kafasına dokundu. Karpatyan ikinci kez keserek zırhı deldi ve Demyan'ın gözleri çılgına döndü, kırmızı öldürücü pus oraya yansıdı. Sertçe saldırarak Karpatyan'ı geri püskürttü, bıçakların dönüş zamanını nasıl ayarlayacağını bir şekilde çözdüğü için artık ona hücum izni vermekten korkuyordu.

Çatlaklar Solange'ın dikkatini tekrar çekerek genişledi, şimdi birkaç metre uzunluğundaydı ve zemin birkaç santim genişliğinde açılıyordu. Her bir çatlağın ne kadar derine indiğini görmek imkânsızdı.

Dikkat et! Adını bile bilmemesi berbattı. *Yerde bir tuzak vardı.* Ne tür bir tuzak olduğunu bilmiyordu ama örümcek ağı çatlaklarından oluşan halka halka ona doğru yaklaşıyordu. Zihnine ayrıntılı bir görüntü gönderdi.

Dominic. Kılıcı hamle üstüne hamle savuştururken, vampir açıkça onu orman zemininde genişleyen, açılan deliklere doğru manevra yapmaya çalışırken bile, sakın ve tarafsız bir ses tonuyla adını söyledi. *Ben Ejderha Arayıcı'yım.*

Solange kaşlarını çattı, adrenalın çılgına dönmüştü, damarlarındaki kan vampirin kanındaki parazitlere karşı vahşi, neredeyse şiddetli bir tepkiyle pompalanıyordu. Aslında içindeki tepkiyi hissedebiliyordu, sanki kanı vampirin kanıyla savaşmak için tamamen tiksintiyle yükseliyordu. İçindeki her şey vahşi ve kontrol edilemez hissediyordu, ancak o bunun tam tersiydi. Dominic. Hepsi bu kadardı. Sanki hayatının savaşını vermiyormuş da kır çiçekleriyle dolu bir çayırda geziniyormuş gibiydi.

Nefes aldı ve usta vampirin ona nasıl manevra yaptığını, geri adım attığını, onu kendine çektiğini, önce sola sonra sağa döndüğünü, saldırdığını, geri çekildiğini ama kılıcını ustalıklarla kullanırken Dominic'in dikkatini üzerinde tuttuğunu izledi. Jilet keskinliğindeki o korkunç kılıç Dominic'in göğsünü yardı, zarif kıyafetlerini parçaladı ve derisinde derin yarıklar açtı.

Usta vampir ve Dominic birbirlerinin hamlelerini bekliyordu, çok şiddetli bir bale, dehşet verici ama bir o kadar da büyüleyiciydi, gözlerini kaçıramıyordu. Bu sırada halkalar Dominic'in etrafında dönmeye devam ediyor, gittikçe yaklaşıyordu. Dehşet içindeyken, çatlaklardan örümcekler çıkmaya başladı. Onları hemen tanıdı. Brezilyalı gezgin örümcekler son derece zehirli ve saldırgandı. Cılız bacakları beş santim kadar uzanıyordu ve durmuş gibiydiler, sekiz gözleriyle Dominic'e bakmak için geri çekildiler, en büyük ikisi Demyan'ın gözlerindeki yakut kırmızısı manyak nefretle parlıyordu. Kırmızı çeneleri bir öfke işareti, saldırıya hazır olduklarının bir kanıtıydı.

Solange deneyimlerinden Karpatların ölümcül zehri sistemlerinden atabildiklerini biliyordu ama çok sayıda, dayanılmaz derecede acı veren ısırıklarla Dominic usta vampirle savaşmakta zorlanacaktı. Onları yakmak için yere ateş püsküremezdi ama belki de

Demyan'ın savaş planı. Dönen bıçakların arasından nasıl geçeceği hakkında hiçbir fikri yoktu ama denemeye hazırđı. Ona haber vermeye fırsat bulamadan zihninde bir kıpırdanma hissetti.

Oklarınla dikkatini dağıt, ben de bu yaratıkları yakmak için şimşegi çağırayım. Kalbinin hemen altındaki soluk bulanıklığı izle. Sert saldıracam. Bıçakları çeşitli şekillerde tutmakta zorlanacaktır. Orası onun savunmasız noktası.

Onun da kendisiyle aynı plana sahip olduğunu bilmeliydi. Rüyalarında sık sık girdikleri savaşları konuşurlardı ve kesinlikle aynı şekilde düşünüyorlardı. Dikkatli bir şekilde nişan aldı, sakinleşmek için derin nefes aldı, gözleri Demyan'ın kalbinin hemen altındaki noktaya odaklandı. Bıçaklar korkunçtu, parıldayan, gümüşü patlamalar asla bir açıklık göstermiyor gibiydi. Dominic'in usta vampiri kendi ateş hattına çekeceğine dair tam bir inançla bekledi. Bir, belki de iki ok atacak ve Dominic ona saldıracaktı. Tünediği yeri terk etmeye hazır olmalıydı ama o örümcekler her yerdeyken yere inemezdi. Zehri sisteminden atacak Karpat yeteneğine sahip değildi.

Dominic her zamanki gibi sakindi, kendisine bakan binlerce gözü görmezden geldi ve Demyan'a yaklaştı, bir açıyla yaklaştı ve Demyan'ı yan adım atmaya ya da geri gitmeye zorladı. Zırhı küçücük bir saniyeliğine sendeledi, aynı şeyi tekrarladı ve Solange okun fırlamasına izin verdi. Öldürücü bir atışa yakın bile değildi ama kalbin hemen altındaki noktaya saplandı ve patladı. Hava hızla doldu, saçları diken diken oldu. Sıçradı.

Bir anda etrafındaki dünya ısı ve büyük bir ışık patlamasıyla patladı. Güç onu havada geriye doğru savurdu. Dönmek için esnek kedi omurgasını kullandı, elleri bir dal arıyordu. Kendini kurtarmak için yaylı tüfeğini düşürmekten başka çaresi yoktu. Yere çarpmamak için her iki pençesini de kullanması gerekiyordu, şimdi alevler içindeydi, örümcekler iğrenç çığlıklar atarak yanıyor ve patlıyordu, havaya sinen pis koku öksürmesine neden oluyordu.

Vücudunu ağaca doğru sürükledi, gücü azalıyordu. Zacarias'ın Dominic'e baktığını ve onun da belli belirsiz başını salladığını gördü. Kalbi yerinden fırladı. İletişim halindeydiler ve topyekûn bir saldırı planlıyorlardı.

Saldırı. Zacarias, Drago'nun savunmasını öyle bir kolaylıkla aştı ki, anlayamadığı bir nedenden ötürü küçük vampiri kasıtlı olarak hayatta tuttuğunu fark etti. Yumruğunu göğüs duvarına çarptı ve ölümsüzü neredeyse havaya kaldıracaktı.

Kalbi çıkarıp Dominic'in çağırdığı alevlerin içine fırlatırken korkunç bir emme sesi duyuldu. Aynı anda Dominic atışını zamanlayarak bıçağını bıçaklara doğru savurdu. Kıvılcımlar havai fişeklere dönüştü, bıçaklar durdu, paramparça oldu ve Demyan'ın kana bulanmış bedenini ortaya çıkarmak üzere yere düştü.

Usta vampir nefretini kükreyerek Drago'nun bedenini küle çevirirken bakışları Zacarias'a kaydı. İki avcının birlikte çalıştığı bilgisi onu çarptı. Solange onun yüzündeki şoku gördü. Anında ağaçlardan düşen lianalar, yumruğunu Demyan'ın göğsüne doğru savururken Dominic'in etrafında canlı yılanlar gibi kıvrıldı. Solange aceleyle kıyafetlerini çıkardı, bluzunu yırttı ve kot pantolonunu bir kenara itti. Ağaçtan yuvarlanan zemine sıçradı, pratik bir hızla yer değiştirdi. Sarmaşıklar Dominic'i sıkıca sararak bir kolunu sıkıştırdı ve ağzını ve burnunu kapattı. Sarmaşıklardan biri boynuna dolanarak boynunu sıkıca sararken, bir diğeri engerek başını çıkarıp geriye doğru şaha kalktı ve gözüne saldırmak için dişlerini gösterdi.

Jaguar, altındaki zeminin aniden altüst oluşunu atlattı, kendini ayarladı, bekledi. Dalgalanma yatışır yatışmaz Demyan'a arkadan saldırdı. Demyan'ın dikkati Dominik'in üzerindeydi ve onu hapseden sarmaşıkları yönlendiriyordu. Jaguar usta vampire tüm gücüyle vurdu, dişleri başının arkasına battı. Güçlü çeneler kafatasını sıkıştırırken, jaguarın saldırısının momentumu onu ileriye, Dominic'in uzanmış yumruğuna göğsünü saplamaya itti.

Solange geri sıçrarken, Zacarias Dominic'in atılmış kılıcını aldı ve şiddetli bir hamleyle Demyan'ın boynuna sapladı. Demyan'ın kafası havaya uçtu ve Solange arkasını döndü, yerde yuvarlanarak ateşe doğru giden kafanın görüntüsüne bakmadı. Adamın çılgınlıkları içini tırmaladı ve jaguar formunda bile safrasının yükseldiğini hissetti. Dominic kalbi alevlerin içine fırlattı ve iki Karpatyalı başları eğik, zor nefes alarak dururken, etraflarındaki zemin alev alev yanıyor ve vampir kanı deriden kemiğe kadar yanıyordu.

Solange arkasına bakmadan yırtık pırtık giysilerini bıraktığı ağaca doğru ilerledi. İki Karpatyalı erkeğin yaralarıyla ilgilendiğini, ellerinden geldiğince kendilerini iyileştirdikten sonra bölgeyi temizlemeye ve ormanın iyileşmesine yardımcı olmak için tüm vampir kanının yanı sıra parazitleri de temizlemeye çalıştıklarını biliyordu.

Çalılıkların arkasına saklanıp kaçmayı düşündü ama bunu denemek için bile çok yorgundu. Temizliğe yardım edemezdi. Uyuyacak güvenli bir yer bulabilirse şanslı sayılırdı. Kendini toparlayarak omuzlarını dikleştirdi ve döndü, neredeyse ona çarpıyordu.

6

*Hayalimdeki sevgili ve hayat
arkadaşı, her parçamı
biliyorsun.*

SOLANGE'DAN DOMINIC'E

Solange gözlerini dikip yukarı baktı. Dominic rüyasında görüldüğünden çok daha uzun ve iriydi. Bu gölgeli bir figür değil, önünde duran kanlı canlı gerçek bir adamdı. Omuzları daha geniş, göğsü daha kaslı, her şeyi daha *fazla* olan heybetli bir figürdü. Bakışları adamın vücudunda geziniyor, her yaraya dikkat ediyor, dar kalçaları, sivrilen beli ve düz göbeğin üzerindeki kas dalgalarını fark ediyordu. Ciğerleri hava çekmeyi reddediyordu. Ona nasıl tepki vereceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

Bakışları adamın ağzına takıldı. Çok güzel bir ağzı vardı, dudakları yontulmuştu. Orada öylece durdu, kalbi çarpıyor, zihni çılgılık atıyor, adamın ağzına bakıyor, gözlerini kaçırıyor ya da yüzünün daha yukarısına bakamıyordu. Onun yanında kendini küçük ve önemsiz hissediyordu. Kadınsı hissediyordu. Bir kız gibi. Erkek ve kadın arasındaki dünya hakkında hiçbir fikri olmayan genç, aptal bir kız. Çok dezavantajlı bir durumdaydı.

Muhtemelen ağzından aşağılayıcı bir şeyler kaçıracaktı. Kendini savunmasız hissettiğinde insanları kendinden uzaklaştırırdı ve hayatı boyunca hiç bu kadar savunmasız hissetmemişti. Bu adam onun kalbini kırabilirdi. Sadece onun yanında durarak bile bunu biliyordu ve işin içine kalbi girdiğinde en ölümcül halini alıyordu. Pençelerinin ucu zehirle doluydu. Çok acımasız olabiliyor, aşağılayıcı sözlerle onu küçük parçalara ayırabiliyordu. Alaycı, umursamaz tavrını bir sanat formuna dönüştürene kadar mükemmelleştirmişti.

Onu çoktan kaybetmişti ve daha ağzını bile açmamıştı. Bunu yapamazdı. Kendisinden istenen her savaşta mücadele edebilir, korkusuzca

Düşman kampının kalbine girip bir kadını altlarından çekip almak ve onu özgür bırakmak istiyordu ama bunu yapamazdı. Dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı, bacakları titriyor, jöleye dönüyor, kaçmak istiyordu. Ağzında korkunun tadını aldı. *Korku*. Onun. Solange Sangria, bir adamdan korkuyordu. Bu duygudan nefret ediyordu.

Solange bir erkekle. Yetişkin hayatında ilk kez dehşete düşmüştü. Kesinlikle dehşete düşmüştü. Bunu yapamazdı. Bununla yüzleşemezdi - dünyada ruhunu teslim ettiği tek kişiyle. Ona ruhunu açmış, her gizli arzusunu, her korkusunu, *her şeyi* anlatmıştı. Jaguar kadınları erkeklerine karşı doğal olarak itaatkârdı. En güçlü, en saldırgan olan onlarla çiftleşmeye cesaret edene kadar savaşırlar ve erkeğe boyun eğerlerdi. O, erkek ve dişi arasındaki bu savaş/boyun eğme dansına önceden programlanmıştı ve bu onu dehşete düşürüyordu. Kişiliğinin bu yönünü asla kabul edemezdi. Asla boyun eğemezdi, yine de o yanı boyun eğmek istiyordu, bu yüzden onu derinlere itti, tamamen dövüşçünün altına daldırdı, tüm gözlerden gizledi - onunki hariç tüm gözlerden.

Ürperdi ya da titredi; hangisinin olduğunu gerçekten bilmiyordu. Adam çenesini başparmağıyla parmağı arasında sıkıca kavradı. Midesinde kuşlar kanatlandı. Adamın dokunuşu tam da hayal ettiği gibiydi; nazik ama inanılmaz derecede sert, kendine ve ona tamamen hâkim bir adamın dokunuşu.

"Bana bak, Solange."

Sesi de en az dokunuşu kadar nazikti. Alçak bir okşayış, tene değen kadife gibi. Şefkatli, ama yine de bir emir.

Doğasıyla, aralarındaki sıcaklıkla, içindeki ruh eşine, yalnız hayatını paylaşacak birine olan ihtiyaçla, onun arzuladığı her şey olmak isterken zar zor düşünebileceği kadar güçlü bir ihtiyaçla mücadele etti. Onun gibi biri, onun gibi birinin içinde kaybolabilirdi. Başka bir adam, bir tane daha az - sadece daha az- ve kendini kurtarabilirdi. Diğer yanı, vahşi ve gururlu yanı - en aşına olduğu, sığındığı ve rahatladığı yanı- daha aşağı bir adama asla saygı duymazdı.

Aralarında sessizlik uzanıyordu. İtaat etmek tam bir ıstıraptı. İtaat etmemek daha da kötüydü. Kararı tamamen ona bırakmıştı ama kişiliğinin gücü ürkütücüydü.

"O zaman bana bakmak cesaret ister mi, *küçük* kedi?" Sinir uçlarını okşayan o yumuşak ses onu sarstı.

Sesi aldatıcı bir şekilde nazikti ama onun usta bir vampirin kalbini söktüğünü görmüştü. Gerçekten de titriyordu.

"İnanıyorum ki, eğer bu dünyada cesaretli bir kadın varsa, o da benim hayat arkadaşımdır."

Bakışları onunkilere sıçradı. O soğuk yeşil gözlerle kilitlendi. Hayır, yavaş yavaş en derin su kadar maviye dönüyor, içindeki savaşı yerini adama bıraktıkça renk değiştiriyorlardı. Midesi takla attı. Kalbi kasıldı.

Ona gülümsedi, nefesini kesen yavaş ve seksi bir gülümsemeydi bu. Dişleri mükemmel ve düz bir şekilde ona doğru parlıyordu. Düz, aristokrat burnu, hatta yara izleri bile ona aitti - güçlü erkeksi aurasını bozmak yerine güçlendiriyordu. Onunla ilgili her şey mükemmel görünüyordu. Orada sırlıklam, titreyerek, saçları nemli dalgalar halinde, vahşi ve kontrolden çıkmış bir halde, vücudu yara, bere ve kesiklerle kaplı, kan içinde ve parfüm yerine ter kokarak duruyordu.

Başparmağı en yumuşak fırçalarla dudaklarının üzerinden geçti. Avuç içi yüzünün yan tarafını çevreledi. Ona sanki dünyada başka bir kadın yokmuş gibi bakıyordu. Bir yanılısamaydı ama içi üşürken onu ısıtıyordu.

"Merhaba."

Bu basit selamlaşmaya eşlik eden yoğun mavi bakışlar, yavaş, seksi gülümseme ve karanlık, eritici ses, onun içini dışına çıkardı. Dudaklarını ıslattı, cevap vermek istiyordu ama sesi çıkmıyordu. Orada öylece durup çaresizce ona bakıyor, Juliette ya da Jasmine olmayı diliyordu. Solange Sangria dışında herhangi biri.

"Seni teftiş etmem gerekiyor, sıvamet-kalbim."

Kalbi yine yerinden fırladı. *Onu incelemek mi?* Ne için? Onun gibi bir adam için yeterince iyi olup olmadığını görmek için mi? Aklından binlerce çirkin ukala yorum geçti ama tek bir kelime bile edemedi, ona bakamadı bile. Sessizce başını salladı. Gözlerinin arkasında yaşlar yandı. Eğer adam mükemmel bir kadın arıyorsa, hiçbir denetime dayanamazdı.

Saçları dağınık ve çamurluydu. Her tarafı nehir suyu ve kanla kaplıydı. Vücudunun ona nasıl görüneceğini hayal etmeye çalıştı. Kıyafetlerini çıkarmıyordu. Jaguarlar mütevazı değildir, ama *onun* önünde? İmkansızdı! Böyle bir şey olamazdı. Korkunç bir an için kendini onun önünde, çırılçıplak, elleri başının arkasında, kendini ona sunarken hayal etti. Gök gürültüsü gibi kalçaları vardı. Kalçalarını ya da poposunu düşünmek bile istemiyordu. Tamam, güzel göğüsleri ve dar bir beli vardı ama her yerinde ip gibi kaslar vardı. Çok ağırdı.

Panik onu ele geçirdi. Neredeyse hiperventilasyon geçiriyordu. Adamın elleri teninde nazıkçe gezinirken gözlerini kapadı ve bir hıçkırığı bastırdı. Ondan bir korkak gibi kaçmayacaktı. Juliette sık sık baş belası olduğunu söylese de o bir kraliyet ailesindendi -ki bu doğrudu. Diğer kadınlar bununla nasıl başa çıkıyordu?

Parmakları kollarında gezindi ve sonra yerleşti. Kalbi yerinden fırladı. Onu çevirdi ve başını omzunda hâlâ kan sızan ısırga doğru eğdi. Nefes aldı, kokuyu ciğerlerine çekti, böylece ona saldıran adamı her yerde sadece kokusundan tanıyabilecekti. "*Kıpırdama, kessake.*"

İstese de hareket edemezdi. Kaçacak yeri olmayan, köşeye sıkışmış vahşi bir hayvan gibi hissediyordu. Dili, iyileştirici tükürüğüyle delinmiş yaraların üzerinde gezindi. Çıplak tenine değen o kadife törpünün hissi nefesini kesti. Gömleğini itti ve yaraları sırtından aşağıya doğru takip etti.

Elbette hayat arkadaşının neye benzediğini görmek için onun vücudunu incelemek istememişti. Kendini yeniden utanmış hissetti ve adamın onun yolunu şaşırmış zihnini okumamış olması için dua etti. Kendi yaraları büyükken onun nispeten küçük yaralarına bakmak için zaman ayırması onu şok etmişti. Çürüklerin çoğunun acısını bile çıkarmıştı. Daha önce hiç tensel bir deneyim yaşamamıştı ama adamın parmaklarını ve ağzını teninde hissetmek vücudunu çığ, zonklayan sinir uçlarından oluşan bir demete dönüştürdü.

"Kana ihtiyacın var."

Ses onu irkiltti ve gömleğini aşağı çekerek Dominic'ten uzaklaştı. Zacarias. Onu nasıl unutmuştu? Neredeyse-Şey,

Tamam, yalnız olmadıklarını unutarak erotik şeyler düşünüyordu. Onun nesi vardı? Daha önce hiç kızarmamıştı ama Dominic onun tamamen aşağılanmasına tanık olmuştu ve yüzünün renginin çirkin bir kırmızıya dönüştüğünü hissedebiliyordu. Gözlerini hızla kırıştırdı. Dominic'in etrafına ördüğü büyüyü bozmaya çalışıyordu.

Dominic'in iri gövdesinin Zacarias'ın onu görmesini engellediğini fark etmesi bir anını aldı. Aptalca bir nedenden ötürü, Dominic'in onu zayıf anında meraklı gözlerden koruduğunu bilmek onu sıcak ve rahat hissettirdi.

"Sen de öyle," diye karşılık verdi Dominic. Sonra döndü, Solange'ı kendisine yakın tuttu, eli onun kolundaydı.

İki adam da ona baktı. Kalbi çılgınca çarpıyordu. Juliette'i Riordan'a kan verirken görmüştü. Zacarias paramparça olmuştu ve o da ailesindendi. Geniş olsun ya da olmasın, onun ailesiydi ve bu nedenle onun koruması altındaydı. Ama bu ... Bir adama kendi kanını vermek zorunda kalacağını hiç düşünmemişti.

"Bu bizim yolumuz, *kessake*." Dominic'in sesi alçak perdeden geliyordu ama bu ses onun içinde hareket ediyordu, o yumuşak, kadife okşayış, baştan çıkarıcı bir şekilde zihnine doğru ilerliyordu.

Dudağını sertçe ısırды, titriyordu, bunu onun için yapmak istiyordu, çok küçük bir istekti ama zihninde çok büyüktü. Onu memnun edip etmemesi neden bu kadar önemliydi? Kimsenin onun hakkında ne düşündüğünü hiç umursamamıştı ama yine de dilsiz bir embesil gibi orada durmuş, içindeki her şey kaçmasını isterken hayır diyemiyordu. Titreyerek duruyordu, çaresizce kaçmak istiyordu ama kıpırdıyamıyordu, kendi doğasıyla savaş halindeydi.

Dominic onun seçilmiş kişisiydi. Onun gerçek olmadığını düşünmüş olmasının pek bir önemi yoktu. O şimdi oradaydı, tanıdığı herkesten daha büyük bir adamdı, daha saygın ve daha güçlüydü. Onun ihtiyaç duyduğu kadın olmak istiyordu ve Dominic'in de buna ihtiyacı vardı.

Nefes almaya cesaret edemeyerek Zacarias'ın yaklaşmasını izledi, vücudu vampir yaralarının binlerce yırtığından kanıyordu, dişleri ve pençeleri Drago'nun emriyle vücudunu etten sıyrıyordu. Midesi çalkalandı. Safralar yükseldi. Dişlerini onun derisine geçirecekti ve o da

Dominic'in büyüüne kapılmış, tiksintiyle titreyerek orada duruyordu. Etrafına yerleşen ve bedenini kurşuna çeviren deliliğe karşı koyacak gücü bulmak zorundaydı.

Sertçe yutkundu ve Dominic'e baktı. Mavi gözleri bir anda bakışlarını yakaladı ve onu esir aldı. Gülümsemesi şefkatliydi, sadece onun içindi, sanki onun zihnini okuyordu ve bu hareketten nefret ettiğini biliyordu, kaçmanın eşiğinde olduğunu ve onu orada tutan şeyin sadece kişiliğinin gücü olduğunu biliyordu. Kadının bedenini kendine doğru çekti, sırtı ona dönüktü, bir kolu iri göğüslerinin hemen altındaydı, tutuşu o kadar nazikti ki, kadın ilk başta onun muazzam gücüyle kendisine kilitlendiğini, istese de kurtulamayacağını fark etmedi. Diğer eli yavaşça ama amansızca kadının kolunu Zacarias'a doğru uzatarak onu davet etti.

"Bileğinden tut ve nazik ol," diye uyardı.

Karpatyalı erkek yaklaşırken kadın tekrar ürperdi. Dominic başını eğdi ve ona kendi dilinde usulca fısıldadı. *"Solange. Emnim. Tõdak pitäszt wäke bekimet mekesz kaiket. Te magköszunam nä ñaman kaç3 taka arvo.* Solange. Benim kadını. Her şeyle yüzleşecek cesaretin olduğunu biliyordum. Paha biçilemez bu hediye için teşekkür ederim."

Nefesi kızın boynunda ılıktı ve dudaklarını kızın çılgınca atan nabzının üzerine bastırdı. Dişleri nazikçe, baştan çıkarıcıdan da öte, ileri geri sürtüyordu, böylece kalbi hızla atıyor ve nefes alış veriş düzenleniyordu. Vücudundaki her bir hücreyle onun farkındaydı.

Gözlerini kapadı ve onun sesini, içindeki zevki, sanki diğer erkeği sadece onun için beslediğini biliyormuş gibi hissettirmesini içine çekti. Onun baştan çıkarıcı sesi kulağında olmasa ya da sert vücudu onunkine yaslanmasa bunu asla yapamazdı. Sanki kendini ona veriyormuş, ona her şeyini veriyormuş gibi hissediyordu ve yine de bileğini alan başka bir adamdı.

Son saniyede, o sıcak nefes tenine değdiğinde ve o dişlerin uzunluğunu gördüğünde paniğe kapıldı ve neredeyse kolunu geri çekecekti. O daha kıpırdamadan Dominic boynunu ısırıldı ve şiddetli acı anında o kadar yoğun bir zevke dönüştü ki haykırdı, vücudu saf ateşten bir gelgit dalgasıyla tepki verdi. Kedisinin sıcaklığını birçok kez tecrübe etmişti.

Zaman zaman, ona soyutun ötesinde dokunmayan tamamen fiziksel bir dürtü. Ama bu, bu her şeyi kuşatıyordu. Her sinir ucu arzuyla dolup taşıyordu.

Rahmi kasıldı. Bacaklarının arasında ısı yükseldi ve meme uçları sert, çaresiz zirvelere doğru gerildi. Ateş tenini, içini yaktı, erimiş altın gibi vücuduna aktı, ta ki kendini kontrol edemeyerek ona karşı kıvranana kadar. Çok fazla kontrolü olan Solange. Erkeklerden nefret eden Solange, bedenini ve ruhunu bu adama ve onun ihtiyaçlarına -sadece ihtiyaçlarına değil, her arzusuna- teslim ediyordu. Küçük bir hıçkırık kaçtı.

Dominic hayat arkadaşının kanını almak kadar erotik bir şey olabileceğini hiç düşünmemişti. Kan almak ya da vermek onun için her zaman sıradan, özel bir duygusu olmayan bir gereklilik olmuştu, duygularını kaybetmeden önce bile. Kötü ve alçak bir şekilde çarpan ihtiyaç için hazırlıksızdı, ölümcül sakinliğini başka hiçbir şeyin yapmadığı kadar sarsan sert bir uyarılma yumruğu. Disiplinli ve kontrollüydü. Solange'ı kollarına aldığı anda ve dişleri onları birleştirdiğinde, kanını alma eyleminin bedenini ya da zihnini almak kadar samimi olacağı hiç aklına gelmemişti.

Öyle bir uyarılma halindeydi ki, sanki onu son derece mahrem bir eylemde başka bir erkekle paylaşıyormuş gibi hissediyordu -asla yapmayacağı bir şey. Onu korumak, sevmek ve değer vermek ona aitti. Başka bir erkeğin onu savunmasız, korkmuş ya da seksi görmesini istemiyordu ve tam o anda onu dünyadaki en şehvetli varlık olarak buldu. Onun bu kısmı sadece ona aitti. Onun kanını almanın nasıl bir şey olduğunu fark etseydi, hiçbir koşulda onu Zacarias'a kan vermeye zorlamazdı.

Ve onu zorlamıştı - ya da en azından zorlamıştı. Bu fikri iğrenç bulduğunu biliyordu ama Zacarias onun için ailesiydi. Kurallarına, onuruna ve görevine göre yaşıyordu. İhtiyacı olduğu anda onu reddettiği için kendini affetmezdi. Dominic'in onu teselli edemediği günün uzun saatlerinde reddinin üzerinde duracaktı. Onun da bir kuralı vardı ve bu kural, hayat arkadaşına ihtiyacı olan her şeyi sağlamaktı, bu onun sınırlarını kaldırabileceğini düşündüğünün ötesinde esnetmek anlamına gelse bile.

Ama bu onun sınırlarını kaldırabileceğinin ötesine taşıyor olabilirdi. Zacarias için bir savaşçıydı ama Dominic onu savunmasız görmüştü. Onun savunmasızlığı onun için çok güzeldi ve bunu ona göstermesi bir onurdu. Bu onun tüm koruyucu içgüdülerini ortaya çıkardı ve içinde sinsice dolaşan canavar onun için kükredi. Sadece fiziksel çiftleşme değil, bir hayat arkadaşının ne olduğunun bütünlüğü. Kadının ihtiyacı vardı. O sağladı. Adamın ihtiyacı vardı. Kadın sağladı. Her biri yalnızca diğerine adanmıştı.

Ama bu -bedenin ve zihninin bu şok edici tepkisi- neredeyse onun sonunu getiriyordu. Kadının kanı vücudunu sardı ve parazitler Zacarias'ın saf Karpat kanıyla olduğundan daha fazla sinerek kanın önünde durdular. Geri çekildiler, sessizleştiler, sanki vahşi savaşçı kediden korkuyormuş gibi kraliyet jaguar kanından saklandılar. Kanı Zacarias'ın sistemine yayıldıkça, iç yangını başladı; sıcak, hızlı ve kontrolden çıkmış bir şekilde yanan büyük bir fırtına.

Kadının vücudu adaminkine doğru hareket ederek zaten taş gibi olan kasıklarını daha da alevlendirdi. Durmak istemedi; eli göğsünün alt tarafını okşadı, ancak istediği -hayır, *ihtiyacı olan*- şey onun ipeksi tenini kendi teninde hissetmekti. Küçük hıçkırığı onu kısa sürede kendine getirdi. Kontrol yeniden sağlandı. Düzen. Nerede olduğunun ve etrafında neler olup bittiğinin farkına vardı. Deliliğin pençesine o kadar düşmüştü ki, iğne deliklerini yavaşça yalayıp yakut kırmızısı kan damlalarını omzundan aşağı doğru takip ederken hayretler içinde kaldı. Yavaşça doğruldu, onu içine çekti, küçük, kıvrımlı vücudunun ona karşı sıkı hissini özümsemişti. Daha önce hiçbir şey ona bu kadar doğru gelmemişti.

Kadının giderek artan korkusunun farkında olan adam, sadece onu sakinleştirmek ve rahatlatmak için ağzını nabzına bastırdı. Küçük vahşi kedisinin itaatkâr olduğunu düşündüğü kadınsı bir yanı vardı ve bu onu korkutuyordu. Ona bu yanının da en az savaşçı kişiliği kadar önemli olduğunu ve kadın olmanın hiçbir şekilde kimliğinden bir şey eksiltmediğini göstermek ona kalmıştı.

"*Pesäd te engemal-Benim yanımda güvendesin.*" Çılgın nabzına karşı kelimeleri fısıldadı, dili orada dönüyordu, sakinleşirken onu tutuyordu.

Vahşi doğası çok belirgindi. Solange hayatını toplumun sınırlarında yaşamış, asla toplumun ortasında yer almamıştı. Onun dünyasında kanunlar geçerli değildi. O yapmadı

Şehir hayatının inceliklerini, hatta bir topluluk içinde yaşamayı öğrenmeye ihtiyacı vardı. Onun dünyası da tıpkı onunki gibi sadece hayatta kalmaktan ibaretti.

Zacarias kibarca kapatmak için dilini yırtığın üzerinde gezdirmek istedi ama Dominic bileğini ağzına götürdü. Bir yudum aldı, ateş topunun vücudunda yuvarlandığını hissetti ve sonra yarayı kendisi kapattı.

"Teşekkür ederim," dedi Zacarias.

Dominic Karpatyalı avcının Solange'a değil kendisine teşekkür ettiğini biliyordu. Eski zamanlarda, hayat arkadaşları kutsaldı ve diğerleri açık bir izin olmadan onlarla konuşmazdı. Zacarias da o eski ekoldendi ve belki de, eğer kendine karşı tamamen dürüstse, Dominic de öyleydi.

Zacarias'ın bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı. "Şafak yaklaşıyor."

Zacarias başını salladı. "*Kolasz* arwa-arvoval-şerefle ölebilirsin." Bir an durdu. "Uzun zamandır kendi dilimizin konuşulduğunu duymamıştım. Bir an için anavatanımızın çağrısını hissettim."

"*Veri olen piros*, ekäm-kan kırmızı olsun kardeşim," diye cevap verdi Dominic.

Anlamı açıktı. Hayat arkadaşını bul.

Zacarias ondan Solange'a baktı, Solange'ın giysileri ve teni kanla boyanmıştı. Başını iki yana salladı. "Bunun için zamanım geçti. Dünya değişti ve beni geride bıraktı. Aradığında sana yardım edeceğim, eski dostum."

Yok oldu, buharı sönmekte olan ateşin dumanıyla birleşti. Bir sessizlik oldu. Solange omzunun üzerinden Dominic'e bakmak için başını çevirmedi, sadece durup onun yönlendirmesini bekledi, omurgasından aşağı doğru akan titremeleri hissedebilmesine rağmen kendini çok hareketsiz tuttu.

Kızın başının üzerinde gülümsedi, artık yanında hiçbir erkek olmadığı ve yalnız oldukları için vücudundaki gerginlik azalmıştı. Onu kendine doğru çekti. "Bizi yıkanabileceğimiz ve dinlenebileceğimiz güvenli bir yere götüreceğim."

Onu bırakıp yere düşmek ve paramparça olmak istiyordu. Başka kadınlar da böyle hissediyor muydu? Onu memnun etmek, her istediğini yapmak isterken nefes alamayacak kadar dehşete düşmek? Peki ne istiyordu? Basit bir şey. Yıkanmak ve dinlenmek. Başka bir şey söylememişti. Asla ama *asla*

vücudunu ona vermek. Ona değil. Vücudundan bir ürperti geçti. Sessizce başını salladı.

Onu kaldırırken nefesinin hızla kesildiğini duydu. "Cesaret," diye fısıldadı ensesine doğru.

Onun seçtiği yolculuk yönteminden korkmuyordu, bunu biliyordu. Ayrıca ondan korkmadığını da biliyordu - savaşçı Dominic'ten değil. Ona güveniyordu, yoksa onunla asla savaşa girmezdi. Korktuğu adam Dominic'ti ve onun güvenini kazanması gereken kişi de oydu. Her şeyden çok, onun her şeyini istiyordu. İhtiyacının bencilce olduğunu biliyordu ama hayatında çok az parlaklık vardı ve Solange yıldızların en parlağı gibi parlıyordu. Onu gökyüzüne çıkardı, vücudu onunkine kilitlendi.

Solange itiraz etmemek için yumruğunu ağzına sıkıştırdı. Yanlış bir şey yapmak istemiyordu ama nasıl davranması gerektiğine dair bir fikri yoksa hata yapması kaçınılmazdı. Kedisi bir ileri bir geri geziniyor, bir an memnuniyetle mırıldanırken, Solange'ın artan dehşetini hissettikçe tıslıyor ve hırıyordu.

Onun önünde kıyafetlerini nasıl çıkaracaktı? Solange'a daha kız gibi olmayı öğrenmesi için yardım etmeye çalışırken MaryAnn'i neden dinlememişti?

Ona doğru eğildi ve dilini tam olarak kanını aldığı noktanın üzerinde gezdirdi. Zihni düşünce akışını kaybetti. Bacaklarının arasından sıcaklık aktı. Karın kasları adamın avuçlarının altında kasıldı ve göğüsleri aniden dolgunlaşıp ağrımaya başladı. Her şeyin ötesinde, ona kızıışmış bir kedi gibi tepki verecekti. Onunla asla yatamayacak, kendini ona asla veremeyecekti çünkü adam onu yutacak, ona hiçbir şey bırakmayacaktı.

Onun boynuna sokuldu. *Düşünmeyi bırak ve gecedan geriye kalanların tadını çıkar. Bana doğru rahatla.*

Kendini kaskatı tutuyor, onun muazzam gücünü hissetmekten korkuyor, ona eşlik etmenin ne anlama geldiğini düşündükçe taş kesiliyordu. Onu memnun etmek için daha ne kadar ileri gidebilirdi? Benlik duygusunu kaybedecek miydi?

Benim için rahatlamam bu kadar zor mu, kessa ku toro - benim küçük vahşi kediciğim?

Öyle miydi? Aptalca davranıyordu. Derin bir nefes aldı ve bıraktı. Gözlerini zorla açtı ve geceye baktı. Açık gökyüzündeki ağır gölgelikten çıkmışlardı. Yüksekteydiler. Daha önce hiç olmadığı kadar yüksekte. Yağmur ormanının dışına hiç çıkmamıştı. Hiç uçağa binmemişti. Bir an için korktu ve ona sarıldı.

Kollarını aç, minan, benimkileri.

Sertçe yutkundu. Sesinde o alçak mırıltı vardı, sanki tek yapması gereken kollarını kanat gibi açmakmış ve onu her şeyin ötesinde memnun edecekmiş gibi. Bu kadar basit miydi? Düşmesini engellemesi için ona güvenmesi gerekiyordu. Savaşta da ona güvenmişti. Elbette onu güvende tutacaktı. Bunu yapmayacağını düşünmek saçmalıktı. Ve belki de hayatında ilk kez uçma deneyimi yaşayacaktı.

Nefesini bıraktı ve her bir parmağını adamın kolundan ayırdı. Ancak o zaman pençeleriyle adamın kollarına tutunduğunu fark etti. Utanarak yumuşak, anlaşılmaz bir çığlık attı.

Endişelenme, küçük kedi. Sadece bırak ve benimle uç.

Baştan çıkarıcı bir fısıltıydı. Adamın nefesinin sıcaklığını boynunda hissetti ve bir şekilde ona güven verdi. Onu memnun etmek için - istemeden de olsa onu incittiği için üzgün olduğunu söylemek için- bıraktı ve kollarını büyük bir kuş gibi rüzgâra doğru açtı. Rüzgâr yüzüne dokundu ve saçlarını karıştırdı. Üstünde bulutlardan oluşan bir deniz vardı, dalgalı ve çalkantılı ama çok güzel. Etrafında açık bir gökyüzü vardı. Altında ağaçların tepeleri vardı, bazıları kalabalığın arasından zaferle çıkmak için kalın örtüyü aşırıyordu. Aşağıdaki toprak gözlerini kamaştırıyordu. Hayatında hiç bu kadar özgür hissetmemişti.

Ağzı boynunu okşadı, aslında bir fısıltıydı, ama yine de dokunuşunu bir marka gibi hissetti. Daha önce hiç kimse ona böyle hissettirmemişti - baş döndürücü, önemli, tüm odağı onun üzerinde. Sadece bir dokunuşla. Ve o istemişti. Zihnini onunkiyile kolayca birleştirebilirdi, Karpatyalılar bunu her zaman yapardı - bir istila, diye düşünmüştü hep. *Yanlıştı*. Kimse birinin özel düşüncelerine erişmemeliydi. Ve yine de . . .

Bu gerekli değildir.

Hayal kırıklığı hissetmiyordu ama yine de neden sadece evet diyemiyordu? Ona öyle güzel bir deneyim yaşatıyordu ki, pek çok insanın bunu yaşama şansına sahip olacağından şüpheliydi. Bu anı ne kadar takdir ettiğini görmesine izin vermek o kadar büyük bir şey miydi? Onu suçlu hissettirmiyordu; bu tamamen kendisine aitti. Gerçekten bu kadar korkak mıydı? Sadece bu an için evet derse ne olabilirdi?

Bir nefes aldı, ellerinin bunu hissettiğini biliyordu, o hızlı nefes alış veriş, çok çığ ve düzensizdi. *Benim için fark etmez.*

Beni onurlandırıyor sun.

Ve sonra adam zihninin *içindeydi*, yavaş bir penetrasyonla derisinin üzerinde ve derinlerinde binlerce ateş oku yaktı, midesinden en kadınsı çekirdeğine doğru yavaş bir yanık gönderdi. Onu içinde hissediyordu, sanki aynı teni paylaşıyorlarmış gibi, o kadar derin bir şekilde birleşmişlerdi ki, onun nerede başladığını ve kendisinin nerede kaldığını bilmiyordu.

Güvensizliklerini onun için sergilediğini, cesaretini kırılğan bir şekilde koruduğunu, ona duyduğu korkunç ihtiyacı, onu hayal kırıklığına uğratmanın korkunç, neredeyse aşılmaz korkusunu fark etti.

Şşş, minan, geceyi benimle gör. Hepsi bu kadar. Sadece geceyi paylaş.

Neredeyse bir okşama gibi olan yatıştırıcı mırıltısı vahşi düşüncelerini sakinleştirdi ve dikkatini havada süzülmenin muhteşem hissine verdi. Bu mucizeyi paylaşıldığında çok daha özel buluyordu. Adam onları nehrin üzerinde geniş bir daire çizdirdi ve kız nadir bulunan pembe yunusları gördü. Elbette onları daha önce de görmüştü ama sudaki inanılmaz hızlarını görebileceği bu şekilde değil. Güldü. Zihinleri birleştiğinde, onun mutluluk patlaması onu sevindirdi. Yüzlerce yıl sonra duygusuz bir şekilde her şeyi ilk kez deneyimleyen bir çocuk gibiydi ve bu onun keyfini artırdı.

Başını ona doğru çevirdi ve utangaç bir şefkat gösterisiyle boynuna sokulmak isterken buldu kendini, ama ona dokunmaya cesaret edemedi, bu yüzden sadece kokusunu içine çekti, erkeksi özünü ciğerlerine çekti ve sanki ona sarılıyormuş gibi orada tuttu.

Ellerimi beline dolayacağım, Solange. Eğil ve ağırlığını almama izin ver, böylece gerçek uçuşu hissedersin.

Bu fikir karşısında kalbi tekledi. Adam onun güven sınırlarını gerçekten zorluyordu ama bunun farkında değilmiş gibi görünüyordu. Yoksa farkında mıydı? Olamazdı. Onun zihninin içindeydi. Onun korkularını biliyordu. Dudaklarını ıslattı, nabızı kulaklarında gümbür gümbür atıyordu. Daha önce olduğu gibi sessiz kaldı, isteğini tekrarlamadı. Sadece onun seçimini bekledi.

Aniden kuruyan dudaklarını yaladı. Hayatı onun ellerinde olacaktı. Kollarını açmış, vücudu sanki gerçekten uçuyormuş gibi öne doğru düşerken, ona tutunmak için fırsatı olmayacaktı. Onu düşürmesi halinde dönüp pençeleriyle tutunacak kadar hızlı olduğundan şüpheliydi. Bunu yapabilir miydi? Yapamazsa bu onun hoşuna gitmez miydi? Fark eder miydi? Onun zihnine dokunmaya çalıştı ama o sadece bekledi.

Adamın bakışlarının ağırlığını üzerinde hissedebiliyordu. O tek fikirli odaklanmayı. Sadece ona odaklanmıştı. Gözlerinin arkasında yaşların yandığını hissetti. Bunu ona vermek istiyordu. Ona verebileceği tek şey buydu. Bunun gibi anlar. Onun için başka bir kadın olmadığını biliyordu. Onu sevdiğinden değildi. Ya da onu istediğinden. Başka seçeneği yoktu ama yine de ona seçenekler sunmaya istekliydi. Sadece kişiliği çok baskındı.

Gözlerini kapadı ve başını salladı.

Adam başının tepesine bir öpücük kondurdu ve kadının karnında tuhaf bir kıpırtı yarattı. Adamın ağzı şakağına doğru kayarken nefesini tuttu ve ardından serin, sert dudaklarını kulağına bastırdı.

Kadınım benim.

Kalbi kasıldı. Rahmi sıkıştı ve bacaklarının arasında nemli bir sıcaklık seli hissetti. İki kelime ve eridi. Bu onun hakkında ne söylüyordu? Onun onayına o kadar muhtaç mıydı ki, tek yapması gereken onunla mutlu olduğunu söylemekti ve o da istediği her şeyi yapacaktı?

Onun kendi kendine pozisyon değiştirmesini bekledi. Neredeyse önce onun kendisini hareket ettirmesini dileyecekti ama yapmadı. Yavaşça, temkinli bir şekilde avuçlarına doğru eğilmeye başladı, böylece onun vücudunun katı rahatlığından uzaklaşarak dışarı doğru sallandı.

Rüzgâr şiddetini arttırdı ve ellerinin onun bileklerini yakalamasına engel olamadı. Anında onu kendine doğru çekti ve ... bekledi.

Cesaretini toplamasını ve ona güvenmesini beklediğini biliyordu. Çok yorgunmuş gibi davranmasına gerek yoktu, tüm ağırlığı ondaydı. Tek yapması gereken, gecenin büyüü onu çevrelerken gökyüzünde asılı kalmaktı. Ona çok önemli bir hediye veriyordu. Ailesi katledildiğinden beri hiçbir hediye almamıştı, şimdiye kadar, bu ana kadar. Karşı koyamayacağı bir karanlık büyücüye benziyordu - özellikle de ona böylesine nadir, olağanüstü bir deneyim sunarken.

Zaman yavaşladı. Kalbinin çarptığını hissedebiliyordu. Daha önce hiç hissetmediği kadar önemli hissettirmişti ona, hiç kimse için değil. Hava berrak ve taze görünüyordu, gece serin bir battaniye gibiydi. Gözlerini kapadı, derin bir nefes aldı ve kendini bıraktı. Kollarını bedeninden uzağa doğru uzattı. Adam ellerini ondan çekti ve o anın geldiğini anladı, şimdi ya da asla. Böyle bir cesareti -ya da güveni- bir daha asla toplayamayacaktı. Kendini öne doğru bıraktı. Bu his midelerini bulandırdı ve bir an için adamın onu yakalayamayacağından korktu ama adamın avuç içleri oradaydı ve kendini altında adamın ellerinden başka bir şey olmadan havada asılı buldu.

Çok yavaşça gözlerini açtı. Kuşların özgürlüğüyle yükselip alçalırken ve dönerken nefesi boğazında düğümlendi. Yine fiziksel olan o baş döndürücü coşkuyu yaşadı, adrenalin kan dolaşımına kara altın gibi akıyor, kanını koyulaştırıyor, içine sıcaklık yayıyordu. Dominic'i yanında, içinde hissediyor, göz kamaştırıcı anları paylaşıyordu. Bu saf bir sihirdi, o saf bir sihirdi.

Rüzgâr gözlerinden yaşlar akıttı. Annabelle'i kaybettiği, iki adamı öldürdüğü ve neredeyse kendi babası tarafından yakalanıp öldürüldüğü, vampirlerle savaştığı ve hayat arkadaşıyla yüzleşmek zorunda kaldığı hayatının en kötü günlerinden birinin ardından, havada uçarken büyük bir sevinç duyuyordu. Her şey çok fazlaydı ama yine de bitmesini istemiyordu.

Dominic onu kendine çekti ve yüzünü kalbinin üzerine bastırarak şekilde çevirdi. Kalbinin kaya gibi sabit atışı onu rahatlatmış ve yüksek sesle çıkmamasına yardımcı oldu. Parmaklarını Dominic'in gömleğinin ön kısmına gömüp sessizce ağladı. O anda hiçbir şey umurunda değildi. Ne nereye gittikleri ne de

oraya vardıklarında ne olacaktı. Aklında bir hedef vardı ve onu bırakmayacağı belliydi, bu yüzden kendini onun bakımına teslim etti.

Dominic onun kendisini bıraktığı ve ona teslim olduğu anı tam olarak hissetti. Kolları onun etrafında sıkılaştı ve onu kendine yakın tuttu. Çok kırılgan ve çok savunmasızdı. Sadece fiziksel olarak değil, dünyanın geri kalanından sakladığı kadın olarak da. Çok yorgundu ve nemli bir inzivaya çekilip yaralarını yalnız başına saracak ve düşmanla tekrar karşılaşmadan önce iyileşmeye çalışacaktı.

Bu sefer değil, benim küçük kedim. Bu sefer seninle ben ilgileneceğim.

Cevap vermedi ama ağlaması, kalbini parçalayan gözyaşları azaldı. Onu ormanın zeminine, en sevdiği inziva yerinin girişine götürmeden önce etrafı ölümsüzlerin izlerine karşı titizlikle taradı. Burayı, kireçtaşı labirentinin derinliklerindeki o küçük, rahat mağarayı, zihninde buluştuklarında defalarca görmüştü. Görüntüler çok ayrıntılıydı. Gerektiğinde onun zihninden saniyeler içinde ne kadar çok bilgi çekebileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Ve her ikisinin de buna ihtiyacı vardı.

Girişi onu taşıyamayacak kadar küçük buldu ve isteksizce ayaklarını indirmesine izin verdi, kolu onu sıkıca kendisine sabitledi.

"Nereden bildin . . . ?" Solange etrafına bakındı, kirpikleri ıslak, gözleri parlak ve biraz da şaşkıındı.

"Ben senin hayat arkadaşınım," diye işaret etti, sesi nazikti. "Burası sana huzur veriyor."

Ondan uzaklaştı ve gözyaşlarını kırıştıtararak içeri girdi. Yıllardır onu rahatlatan birinin olup olmadığından şüpheliydi. Onu takip etti, tıpkı onun bir parçası olan kedi gibi vücudunun akıcı hareketlerine dikkat etti. Kadının vahşi, evcilleşmemiş kokusu ona şimdiye kadar kokladığı tüm parfümlerden daha çekici gelmişti. O ormana aitti ve karanlıkta insan formunda bile sessiz bir gizlilikle hareket ediyordu.

Tünel aşağıya, toprağın derinliklerine doğru iniyordu. Çıkmaz gibi görünen bir yerde durdu ve birkaç büyük taşla uğraşmak için aşağı uzandı. Dominic onu nazikçe yolundan çekti ve büyük taş havaya kaldırdı.

Kireçtaşı bloklarını bir kenara koydu ve alçak sesle eğilerek kadının kendisinden önce gelmesini işaret etti.

Tünelin küçük sınırları içinde ona çok yakın durarak tereddüt etti. Adam onun kalbini duyabiliyordu, ritmi çok yüksekti. Korkmuştu ama yine de kendini onun ellerine bırakıyordu; cesareti onu alçaltıyordu. Onu cesaretlendirmek için elini tuttu ve ağzına götürdü. Avucunun tam ortasına bir öpücük kondururken, uzun parmaklarını Zacarias'ın kan akıttığı bileğinin üzerinde gezdirdi.

Solange'ın nefesi kesildi, bakışları adamın yüzüne sıçradı ve sonra hızla uzaklaştı. "Odaya girmek için emeklemeniz gerekiyor ve omuzlarınız ..."

Elini tutmaya devam etti, parmakları ağzına değiyordu. "Buhara dönüşebilirim," diye hatırlattı sesinde bir gülümsemeyle.

Hatırlamadığı için duyduğu şiddetli utancı hissetti. Vücudu sıcaklıkla doldu ve hemen gerildi. Elini çekmeye başladı ama adam kontrolü tekrar ona bırakmayı reddetti. Bunun yerine, parmaklarını ağzının sıcaklığına çekti ve emdi. Adam daha sonra kızın parmaklarını dudaklarına götürüp uçlarından usulca ısırırken kızın vücudunda bir farkındalık ürpertisi oluştu. "Çok yorgunsun Solange. İlginiz için teşekkür ederim."

Bakışları bir kez daha onunkilere kaydı. O kadar kararsız görünüyordu ki, adam onu kendine doğru çekmek istedi. Onun yerine elini bıraktı ve elini omuzlarına indirerek sessizce dizlerinin üzerine çökmesine rehberlik etti. Bir an için, kızın ılık nefesinin pantolonunun üzerinden taş gibi olmuş sikine değmesinin tadını çıkardı. Onları çıkarmak çok kolay olacaktı. Kızın ağzının üzerinde olması fikri onu sarstı ama kendi zevklerinin kızın ilgisinin önüne geçmesine izin vermedi. Kadın dört ayak üzerine düşene ve odaya giden dar, sıkı tünele sürünerek girene kadar hafifçe bastırdı.

Kanal ona bir tavşan kovuğunu hatırlattı. Kanaldan kolayca geçerek kadını mağaraya kadar takip etti. Burayı bir nevi evi haline getirmişti ve tek gerçek sığınağı olan bu kutsal yeri başka hiç kimseyle paylaşmadığını fark ettiğinde kalbi göğsünde durdu. Kadın

Fenerini bulmak için kuzey duvarına gitti ama elini sallayarak mumları yaktı. Yumuşak ışık hemen her şeyin üzerine gölgeler düşürdü.

Zengin toprak zemin için minnettardı. Bir köşede el dokuması bir kilim ve birkaç tahta tas vardı. Suyun sesi arka plandaki müzik gibiydi, doğu tarafındaki duvardan düzenli bir şekilde damlayarak leğeni dolduruyor, böylece geniş bir havuz odanın bir köşesini kaplıyordu. Tavan yüksekti ve aslında mağara dar olmasına rağmen geniş bir alan izlenimi veriyordu.

Kadının kendisinden epeyce uzakta, sessiz durduğunu, yeşil kedi gözlerinin onun her hareketini izlediğini fark etti. Acele etmedi, sessizliğin uzamasına izin verdi, kalbinin atışını dinledi, sakinleşmesini bekledi. Kitaplar gördü ve başlıklarını incelemek için birkaçını aldı. Çoğu silah yapımı ve Amazon bitkileri üzerineydi. Ciltlerden birini karıştırdı ve vurgulanan birçok şifalı bitki buldu.

Solange'a yaklaştığında, köşeye sıkışmış bir yaban kedisi gibi tepki verdi, geri çekildi, gözleri genişledi, neredeyse büyülendi. Başını eğmiş, yüzünü hafifçe kaçırmıştı ama her zaman onu izliyordu. Adam küçük bir oyuğun içindeki taş rafın üzerine özenle yerleştirilmiş küçük bir eşya yığınının yöneldi ve kadının gerginliği biraz daha azalır gibi oldu. Kalp atışları neredeyse normale dönecek kadar yavaşladı.

Birinin bir çocuk için sevgiyle yaptığı, çok eski, yırtık pırtık bir battaniye vardı. Mavi renginden onun olmadığını tahmin etti. Bir oğlan çocuğu. Görünüşüne bakılırsa sevdiği biri. Ahşap el yapımı bir çerçevenin içinde, annesi olması gereken bir kadının solmuş bir resmi rafta duruyordu. Aynı muhteşem gözlere sahipti. En iyi ahşaptan el oyması bir tarak. Her bir eşyaya dokundu. Oraya kazınmış anıları okudu. Bir erkek kardeş, hayır, iki erkek kardeş. Tarak babası tarafından yapılmıştı. Kaşlarını çattı. Öz babası değil. Babası olarak sevdiği adam. Hepsini gitmişti. Her biri.

Başını kaldırdı ve ona baktı, bakışları onunkilerle çarpıştı. "Buraya, yanıma gel Solange. Tam buraya." Tam önündeki bir noktayı işaret etti.

Şaşırmış görünüyordu. Gözleri karardı. Kalbi yeniden çarpmaya başladı ve küçük odayı çılgınca atışlarıyla doldurdu.

*Bir erkeğe yeniden güvenebilir misin? Benim
gibi yaşlı birini sevebilir misin?
Brak güçlü kollarım seni korusun, brak sana şarkı
söyleyip uyutayım. Brak şarkım sana şifa getirsin, tıpkı
toprak ve deniz gibi.*

DOMINIC'TEN SOLANGE'A

Solange'ın kalbi neredeyse göğsünden fırlayacaktı. Titremeler vücudunda aşağı yukarı dolaştı ve korkunun buz gibi parmakları dönüşünden aşağı kaydı. Dominic odayı gücüyle doldurdu. Onun yüzüne, fırtına gibi renk değiştirebilen o delici gözlerine bakamıyordu. Ellerini birbirine kenetledi. Sadece birkaç adım olmasına rağmen aralarındaki mesafe kilometrelerce gibi görünüyordu. Kilometrelerce de olabilirdi. Erkeklerin onun gibi olmaması gerekiyordu - rüyalar hariç. Rüyalarında onunla başa çıkabilirdi ama bu çığıncaydı. Ondan ne istiyordu?

Bekledi. Her zaman onun kararını vermesini sabırla bekliyor gibiydi. Sesini hiç yükseltmedi, tonu yumuşak ve zorlayıcıydı. Donmuş ayağını ileri atmadan önce uzun bir süre onun göğsüne baktı. Bir. Kendi kendine saydı. İki. Adam her zamankinden daha büyük görünüyordu. Üç. Gömleğinin altındaki kasların dalgalandığını görebiliyordu. Dört. Başını eğdi, gözleriyle buluşmayı reddederek son adımını attı ve tam da onun gösterdiği yerde durdu. Onun için yapabileceği en iyi şey buydu.

"Şafak hızla yaklaşıyor, *päläfertiiil-lifemate*. Seninle yeterince ilgilendiğimden emin olmalıyım."

Midesi takla attı. "Seninle ilgileniyorum" ne demekti? Dudaklarını yaladı, ciyaklamaktan daha fazlasını yapmak için yeterli nem elde etmeye çalıştı.

Hareket etmenin bir yolunu bulabilse kendi başının çaresine bakabilecek durumdaydı. Felç olmuş gibi hissediyordu.

Gömleğinin eteklerini yakaladı ve onu durdurmaya fırsat bulamadan başının üzerinden çekti. Nefes nefese kaldı ve cömert göğüslerini elleriyle kapattı, yüzü parlak kırmızıdan neredeyse yarı saydam bir beyaza dönüştü.

"Senin banyon, Solange," diye hatırlattı.

İki kez yutkundu. "Soyunabilirim," diye ağzından kaçırdı. Bu bariz bir yalandı.

Hayatını kurtarmak için onun önünde kıyafetlerini çıkaramazdı.

"Ve bunu senin için yapma zevkinden beni mahrum mu bırakacaksın?"

Sessizce onun göğsüne baktı. Adam onu *görecekti*. Küçük mağarada saklanacak hiçbir yer yoktu. Bileklerini nazikçe tuttu ve kollarını aşağıya, vücudundan uzağa çekti. Ayak parmaklarından yüzüne doğru bir kızarıklık yayıldı. Derisinin altındaki sıcaklığı ve daha da kötüsü bacaklarının arasında toplanan nemi hissedebiliyordu. Mağaradaki serin hava çıplak göğüslerini okşadı, böylece meme uçları tepki verdi ve onun dikkatini çeken sert yumrular oluşturdu.

Bir nefes aldı, bakışları bir sahiplenme hissiyle onun üzerinde geziniyordu. "Neden göğüslerini benden saklıyorsun? Onlar benim kadınının bir parçası değil mi? Tıpkı onun gibi bana ait değil mi? Bedenim senin değil mi?"

Boğazından boğuk bir ses çıktığını duydu ama çıkarabildiği tek ses buydu. Onun tarafından büyülenmiş gibi hissediyordu, orada titreyerek dururken o yaklaştı, o kadar yaklaştı ki göğsünün hassas meme uçlarına sürtündüğünü hissetti. Aldığı her nefeste onun kokusunu ciğerlerine çekiyordu. Eğer başını kaldırırsa, onun sakinleştirici mavi gözleri yerine o vahşi yeşil gözleri göreceğini biliyordu. O da en az kendisi kadar tahrik olmuştu, adamın sıcaklığı onu ateşe veriyordu. Adamın elleri kot pantolonunun önüne indiğinde gözlerini kapattı.

"Ben güzel değilim," diye onu uyarmayı başardı, bunu ilk o söylerse çok hayal kırıklığına uğramayacağını umuyordu.

Elleri durdu. "Solange."

Kadın irkildi. Sesi sertti. Hâlâ alçak perdeden ama çok sertti.

"Bana bak."

Onun dışında herhangi bir yere bakmak istiyordu ama gözlerini onunkilere dikmekten kendini alıkoyamıyordu. Bu saf bir zorlamaydı. Adamın yüzündeki hoşnutsuzluk ifadesi karşısında tüm benliği buruştu.

"Bu çok önemli bir kural Solange. Hayat arkadaşım benim için bu dünyadaki en güzel kadındır. Aksini söyleyen herkes ona hakaret etmiş olur ki bu büyük bir suçtur ve bana hakarettir. Bunu yapmak istediğinizi sanmıyorum, değil mi?"

Başını iki yana salladı. Korkudan gözlerinin arkası yaşlarla doldu. Bunu yapamazdı. Onu hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyordu ama hangisi daha kötü olurdu? Kendi başına keşfetmesine izin vermek mi, yoksa ona anlatmaya çalışmak mı? "Dürüst olmaya çalışıyordum."

Eli yüzünün yan tarafını kavradı, yumuşaklığı neredeyse onu mahvediyordu. Başparmağı yanağını ve çenesini okşadı. "Kessake, *benim* küçük kedim. Bu kadar üzgün görünme. Bir adam sadece kendisine ait olan bir kadın için binlerce yıl beklemişse, o kadın onun için güzelliğin ta kendisidir. Başkalarının ne gördüğü önemli değildir. Sadece benim ne gördüğüm önemlidir. Kendinizi benim gözlerimden görmenizi istiyorum. Benim gördüğüm kadını görmelisin."

Parmakları kızın boğazından köprücük kemiğine, oradan da göğüslerinin kabarıklığına doğru ilerledi. "Şu haline bak. Tam bir kadın timsali." Parmakları göğüs uçlarına dokundu.

Nefesini içine çekti, tuttu, göğüsleri ve karnı arasında cızırdayan elektrikle şok oldu, uyluklarını tahrikle kızdırmak ve çekirdeğinin tam merkezine ateş yakmak için daha da alçaldı.

Aniden elleri tekrar kot pantolonuna gitti ve onu kalçalarının üzerinden aşağı doğru itti. Solange tekrar nefesini tuttu ve adamın elinin baskısına boyun eğerek kıyafetlerinden çıkarken gözlerini kapattı. Jaguarlar kural olarak iç çamaşırı giyemezlerdi çünkü yer değiştirdiklerinde kıyafetlerini yeterince hızlı çıkaramazlardı. Adamın karşısında çıplak duruyordu, mumların yumuşatıcı etkisine minnettar, ona bakamıyordu. Kollarını adamın koyduğu yerde tuttu ve onu hayal kırıklığına uğratacak başka bir şey söylememek için dudaklarını sertçe ısırırdı.

Güzel olmakla ilgili ne söylerse söylesin, o öyle hissetmiyordu. Ve onun için güzel olmak istiyordu. Yakında ölecekti. Brodrick'le kavga ederek yaşamanın bir yolu yoktu; o çok güçlüydü. Sınırlı bir zamanı kaldığını kabullenmişti ve bir bakıma buna minnettardı. Bunun gibi günlerden, başarısızlık günlerinden, öldürmekten çok yorulmuştu. Kimseye sahip olamamaktan.

Dominic'le geçireceği bu son anları istiyordu. Ona diğer tüm erkeklerden daha fazla saygı duyuyordu. Başka bir erkeği asla kabul edemezdi. Ama hayatında bir kez olsun ait olmayı çok istiyordu. Önemsenmeyi. Bir savaşçı değil, bir kadın olmayı. Bu onun için bir şanstı, şimdi günlerinin sonunda ... eğer onun yaralı, iğrenç vücuduna bakmasına dayanabilirse.

"Solange."

Kadın irkildi. Adam kesinlikle onun aklını okuyordu.

Başını iki yana salladı. "Zihnini değil. İfadeniz." Onun etrafında yavaş bir daire çizdi. Jaguarına dönüşmek için güçlü bir istek duyuyordu ama şimdi bu biraz zordu. Doğruyu mu söylüyordu? Onurlu bir adam mıydı? Bilmesi gerekiyordu. Liderlik etmesine izin verecek kadar güvendiği ilk kişiydi. Sevgili kuzenlerinin bile bunu yapmasına izin vermemiştir.

Adam geri dönüp kadının önünde durdu ve kadının bacakları neredeyse altından çıkacaktı. Adam çıplaktı. Muhteşem bir şekilde. Nefes almasına imkân yoktu. Zihni durma noktasına geldi. Dominic'in küçük bir yanı yoktu ve şu anda onun için tahrik olduğuna hiç şüphe yoktu. Derin bir nefes aldı ve kadın onun kendi uyarılmışlığının kokusunu alabildiğini biliyordu. Gözleri daha koyu yeşil oldu.

"Yüzünün kızarmasına bayılıyorum," dedi. "Çok baştan çıkarıcı. Küçük vahşi kedimin bu kadar seksi olabileceğini hiç düşünmemiştim."

Başının döndüğünü hissetti. Başı dönüyordu. Baygın. Oda eğildi.

Onu kollarının arasına aldı ve göğsüne yasladı. "Nefes almayı unuttun, *Kessake*. Bunun yardımı olur."

Hiçbir şeyin yardımcı olmayacağından oldukça emindi ama yine de bir nefes aldı. "Yapamam..." Belli belirsiz bir işaret yaptı. Seks olmayacaktı.

O kadar uzağa gidemezdi, değil mi?

"Ben de yapamam," diye cevap verdi, sesinde bir eğlence vardı.

Onun esprileriyle biraz rahatladı. Hayalinde canlandırdığı adama çok benziyordu. Sabırlı. Rahat. Kendisinin ve onun kim olduğundan memnun.

"Yapabilecek gibi görünüyorsun," diye işaret etti.

Bakışları kızın üzerinde geziniyordu ve kesinlikle eğleniyordu. "Yapabilirmişim gibi *hissediyorum*. Vücudun ne derse desin, sen hazır değilsin. Ve vücudumda iğrenç parazitler var. Onları sana geçirme riskini göze alamam." Su dolu leğene adımını attı.

Onu yakaladı. "Su soğuk."

Gözleri koyu zümrüt rengine büründü. "Hayat arkadaşımın bitkin ve yaralı haldeyken üşümesine izin verir miyim? Ben her zaman senin ihtiyaçlarını karşılıyorum, *minan*."

Mübarek sıcak suyun içine battılar. Adamın bunu nasıl başardığı umurunda değildi ama vücudundaki her hücre ona teşekkür etti. Sıcaklık etrafını sarmış, günün getirdiği fiziksel eforun kaslarında yarattığı korkunç gerginliği ve barıştığına inandığı adamla karşılaşmanın gerginliğini hafifletmişti. Başını suyun altına eğdi ama dışarı çıkıp küçük bir kaya çıkıntısına sıkıştırdığı şampuana uzandığında adamın eli onunkinden önce oradaydı.

"İzin ver. Bu bana zevk veriyor."

Belki de sesi her zaman bu kadar seksi çıkmasaydı, onunla birlikte olmayı kaldırabilirdi. Sesinin tonuydu. Seçtiği kelimeler. *Zevk*. Adamın ellerini görebiliyordu, tıpkı geri kalanı gibi büyük ve güçlüydü. O da tıpkı kendisi gibi ölümle uğraşıyordu ama gözlerinde bilgi vardı - onun hakkında, arzuladığı ve sahip olacağına asla inanmadığı şey hakkında bilgi.

Çok fazla yer kaplıyordu. Varlığıyla tüm odayı dolduruyordu. Onun yanında kendini ufak tefek hissediyordu, oysa kendisi güçlü kuvvetli bir kadındı. Onun kıvrımlarını çok fazla değil, gür ve seksi gösteriyordu. Yaptığı her şey kasıtlı ve kusursuzdu. Onu tam istediği gibi konumlandırdı, sırtını ona döndü, başını yaslayabilmesi için kucağına rahatça oturttu.

göğsüne karşı. Onun bir kaya kadar sert, uzun ve kalın, utanmadan kalçalarına yaslandığını hissedebiliyordu.

Umutsuzca seks hakkında düşünmemeye çalıştı. Kedisi kızışmaya yakın değildi ve bir erkeğin ona dokunmasını *hiç* düşünmemiştir. Erkeklerin yaptığını gördüğü onca korkunç şeyden sonra bir erkeğin ellerinin vücudunda olmasına izin vermek düşünülemezdi. Yine de suyun içinde yatarken, vücudu sıcak ve sıvı sıcaklığıyla çevriliyken, başı arkadayken, göğüsleri yüzerken ve adamın bariz ereksiyonu aklındayken, erotik düşünceleri zihninden uzak tutmak için mücadele etmek zorunda kaldı.

Saçlarına nazikçe şampuan sürdü. Parmakları kafa derisine yerleşti ve vücudunu neredeyse hipnotik bir rahatlama durumuna sokan yavaş, büyümlü bir masaja başladı. Kafa derisindeki karıncalanmanın içine yayıldığını hissetti, saf zevke dönüşen hoş bir his. Elleri boynuna düşmeden önce saçlarını iyice durulamak için zaman ayırdı, o güçlü, muhteşem parmaklar her düğümüne ve sıkı kasa masaj yaptı.

Solange kendini ne kadar iyi hissettiğine şaşırarak iç çekti. Sıcak su, adamın elleri ve kendini temiz hissetmek içindeki gerginliğin çoğunu hafifletmişti.

"Çıplak olma meselesini bir kenara bırakırsak, seninle konuşmak neden bu kadar zor?" Yüksek sesle düşünen kendi sesini duydu ve kendine hafifçe şok oldu. Şimdi omuzlarında çalışan sihirli elleri onu daha az çekingen yapıyor gibiydi. "Seninle daha önce hep konuştum."

"Güvendeydiniz. Uydurduğuna inandığın adam senden hiçbir şey bekleyemezdi."

Bu onu korkak biri gibi gösteriyordu. O bir korkak mıydı? Öyle olduğunu düşünmüyordu. Ama korkuyordu. Kolunu sudan çıkarıp güçlü parmaklarını kullanarak o kaslardaki gerginliği de hafifletmeye başladı. Belirgin kaslar. Yaralı derisinin altındaki kas ipleri. Yüzlerce beyaz girintiyi görebiliyordu, kedisini kendini göstermesi için kışkırtmaya kararlı bir şekilde tüm vücudu üzerinde çalışırken babasının bıçağından çıkan acı verici bıçak darbelerini hatırlatan küçük girintiler.

Vücuduna bakmaktan nefret ediyordu. Cildini lekeleyen puantiyeli yara izlerinden nefret ediyordu. Katliamı hatırlamadan kendine bakamıyordu. Gözlerini kapattığında evin içinde ve dışarıda toprağa akan kanın kokusunu alabiliyordu. Kardeşlerinin cesetleri dikkatsizce bir kenara atılmıştı,

Kollarını ve bacaklarını açmış, küçük Avery sanki bir çöplükteymiş gibi kısmen Adam'ın üzerinde yatıyordu. Safrası yükseldi ve hasta olmamak için savaştı. Arkadaşları. Ailesi. Anlaşılmaz tek bir ses çıkardı ve kolunu Adam'dan çekmeye çalıştı.

Gitmesine izin vermedi. Bakışları kızın yüzüne sıçradı. "Bana sırtını dönme Solange. Bunu paylaşıyoruz. Ailenin katledilmesi. Benimkinin katledilmesi."

Yumuşak sözleri, kadının görüntülerden uzaklaşmasını sağladı. "Kanıtları teninizden çıkarmak ister misiniz?"

Soruyu sessizce sordu, sesi o kadar nazikti ki gözyaşlarının kabarmasını engelleyemediği için başını çevirdi. Hiç bu kadar duygusal olmamıştı. Ya da belki de onunla konuştuğunda, onun gerçek olmadığını düşünmüştü. Onun önünde ağlayacak kadar güvende hissetmişti. Tek çıkış yolu o olmuştu. Juliette ve Jasmine kurtarmalarda ona sık sık yardım ediyorlardı, Juliette Jasmine'den daha çok yardım ediyordu, çünkü ikisi de onu korumaya çalışıyordu. Ama onlar Solange'a güveniyorlardı ve Solange da şiddetli bir korumacılıkla onlara göz kulak oluyordu. Jaguar-adamlar Audrey teyzesini bulup sürükleyerek götürdüklerinde uzakta olduğu için kendini suçluyordu. Bir kurtarma operasyonu düzenlemişlerdi ama ... Olan olmuştu. Tıpkı Jasmine'de olduğu gibi.

Umutsuzca düşüncelerini durdurmaya çalıştı. Şok edici derecede yakışıklı bir adamla sıcak bir banyodaydı -hayattan daha büyüktü- ve o kadar duygusaldı ki bu küçük ayrıntıyı neredeyse unutmuştu.

"Solange?" Parmakları kızın kolunda sihrini konuşturmaya devam etti. "Yapabilseydin yapar mıydın? Bu haraçları kaldırabilir misin?"

Gözlerini kapadı ve diğer kolunu kaldırıp yavaş, rahatlatıcı masaja başlarken başını göğsüne yaslayana kadar geriye çekmesine izin verdi. Yara izlerinin bir nişan ya da övgü olduğunu hiç düşünmemişti. Öyle miydi? Yara izlerini nefret ve öfkeyle, babasının kim olduğunu, damarlarında hangi kanın dolaştığını hatırlatan izler olarak düşünmüştü. Küçük beyaz noktaların güzel bir şey olduğunu hiç düşünmemişti; annesine, ailesine duyduğu sevgiye bir övgü olarak.

"Onları çıkarabilir misin?" Bu mümkün müydü ki?

"Belki de." Ses tonu kayıtsızdı.

Solange ona bakmaya çalışmadı; sadece rahatladı, koluna masaj yaparken başını onun göğsüne yasladı, onun cevabını sonsuz bir sabırla bekleyeceğini biliyordu. Ondaki bu sakinliği, öfke ve intikam ihtiyacının olmayışını sevmiştir. Her iki yıkıcı duygu tarafından da yönlendiriliyordu ve onu bu kadar zorlayan vahşi öfkenin ortasında bu sakinliğe umutsuzca ihtiyacı vardı. Ona bu şekilde yakın olduğunda, kendini daha dengeli hissediyordu. Güvende. Rahatlamış. Dengesi bozulmuş olabilirdi ama kadın ve erkek olarak düşünmediği sürece mücadeleyi bir kenara bırakıp kıpırdamadan durabilirdi.

Ağzını kızın omzuna, delinme yaralarının olduğu yere götürdü. "Bugün neredeyse seni öldürüyordu."

Başını salladı. "Çok korkmuştum. Bir daha bana elini sürmesini asla istemedim. Tıpkı zavallı Annabelle'in yaptığı gibi nehre girdim." Parmaklarını şakağına bastırdı ve başını salladı. "Onu orada bıraktım. Nehirde. Onlara yem olsun diye. Jaguar-adam umurumda değil, orada çürüyebilir. Ama onu aklımdan çıkaramıyorum. Cesedini bulmaya çalışmalıyım."

"Cesedini buldum ve hiçbir insanın, hiçbir hayvanın ve hiçbir jaguarın bulamayacağı bir yere gömdüm. Bölgedeki tüm kokuları yok ettim. Onlara karşı güvende."

Rahatlama çok büyüktü. Solange arkasına yaslandı ve başını bir kez daha onun göğsüne yasladı. "Teşekkür ederim. Hiçbir kadını ölümünde yalnız bırakmadım. Onları kurtaramasam bile doğru olanı yapmak için elimden geleni yaparım. Düzgün bir şekilde gömülmemiş ya da yakılmamış olması beni kahrederdi."

Kolları onu göğüslerinin hemen altından çevreledi ve yakınında tuttu. "Bitti, sívamet-kalbim. Artık dinlenebilirsin."

Kendini rahatlamış hissetti, üzerindeki gerginlik nihayet tamamen gitmişti. Kolları güvende hissettirdi ve gözlerini kapattığında biraz sürüklenmesine ve onu çevreleyen hissin tadını çıkarmasına izin verdi. O halde bu, diğer kadınların hissettiği şeydi. Başka birinin parçası olmak. Önemsenmek.

"Yapmazdım," diye

mırıldandı. "Yapmaz

mıydın?" diye yineledi.

"Yara izlerimi kaldırın. Onlar benim bir parçam, artık kim olduğumun bir parçası. Kızgın olmayı sevmiyorum ve öldürmek beni hasta ediyor. Bir süre sonra onlar kadar kötü olup olmadığımı merak ediyorum ama bir bakıma yara izleri konusunda haklısın. Ben kırılmadım. Beni kullanmasına ve beni zayıf ve çaresiz bir şeye dönüştürmesine izin vermedim. Annemin ve üvey babamın anılarının yanı sıra arkadaşlarımızın ve iki küçük kardeşimin anılarını da onurlandırdım." Parmaklarını kollarında gezdirdi, ilk kez tenini farklı görüyordu. Bir övgü, o kadar çirkin bir şey değil.

"Sen bir hediyesin, Solange. İnanılmaz, paha biçilmez bir hediye." Islak saçlarını yana savurdu ve boynuna bir öpücük kondurdu.

Başka bir şey söylemeden onu kollarına aldı ve leğenden dışarı çıktı. Kadın itiraz etmek için ağzını açtı. Su bir sıcaklık kozası olmuştu. Hatırlayabildiği kadarıyla ilk kez korunmuş ve rahatlamıştı ve bunun bitmesini istemiyordu. Ama yüz ifadesinde amansız bir şey vardı. Çizgiler derinlere kazınmıştı. Gözleri yine koyu maviydi ve orada gizliden gizliye heyecanlandığını hissettiği bir sahiplenme ipucu vardı.

Mağara soğuk olmalıydı ve Solange titremeye hazırdı ama hava ılıktı. Adam bir kez daha onun rahatını düşünmüştü. Onu önünde ayağa kaldırdı, Karpatların garip bir şekilde giysi üretebildiği gibi havadan yumuşak bir havlu çıkardı ve vücudundaki su damlacıklarını nazikçe ovmaya başladı. Kendini yeniden dayanılmaz derecede utangaç buldu.

O kadar yakın duruyordu ki, vücut ısısı onu sarıyor, bakışları sanki ona aitmiş gibi vücudunun üzerinde geziniyordu. Bu kelimeleri gerçekten kullanmamış mıydı? Yavaş ve metodikti, acele etmiyordu, kollarını kurulamak için havlunun köşesini kullanıyordu, ama sonra aniden eğildi ve diliyle göğsünün ucundan bir damla su akıttı. Ateşten çizgiler kadınsı kanalına hücum edip bir ihtiyaç spazmına yol açarken kadın sıçradı. Ağzı daha önce iyileştirdiği ısırik izine doğru hareket etti. Delikler kapatılmıştı ama bu sefer, kız artık üzerindeki izi hissetmeyene kadar hasarlı dokuyu yaladı.

"Bunu yapmak zorunda değilsin." Soğuktan değil ama onun duygusal dokunuşundan ürperdi.

"Yanılıyorsun, *Kessake*," diye düzeltti. "Başka hiçbir erkek benim kadınıma işaret koyamaz. Ona hiçbir şekilde zarar veremez. Seni iyileştirmek zorundayım yoksa kendimle yaşayamam."

Ona izin verdi. Ona neden izin verdiğini bilmiyordu. Dokunuşu rahatsız edici olmalıydı ve belki de tahrik edici olduğu için öyleydi ama umurunda değildi. Daha önce hiç kimsenin ilgisine maruz kalmamıştı, hele de tamamen onun iyiliğine odaklanan bir adamın ilgisine. Onu özel ve güzel hissettiriyordu, neredeyse yağmur ormanındaki kırılgan bir çiçek gibi. Öyle değildi ve ikisi de bunu biliyordu ama adamın ona böylesine ilgi gösterdiği o birkaç dakika boyunca, o anın bitmesini istemedi.

Bir peri masalı. Gözlerini kapadı ve kendini bu deneyime bıraktı. Mükemmel adam, değişen gözlere sahip bir savaşçı, fırtınanın ortasındaki mutlak sakinlik. Mükemmel, korkunç bir karmaşayken onun güzel olduğunu düşünüyordu. Ama öyle olmasını sağladı. Bir şekilde, Dominic öyle yapmıştı.

Ayrıntılara dikkat ediyordu ve ne zaman bir çürük ya da kızgın bir çizik bulsa, başını eğip ağzını kullanarak onu iyileştiriyordu. Bu hareket erotikti, ancak onun bu şekilde niyetlenmediğini tahmin ediyordu. Adam onun sağlığına odaklanmıştı, şekline değil. Dili sırtının küçük kısmında bir yara buldu, kalçalarının yakınında birkaç tane daha vardı. Her bir yarayla ilgilenirken elleri kalçalarını hareketsiz tutuyordu.

Solange nefes alışını kontrol etmek için çok uğraştı. Adamın arkasına geçtiği için minnettardı, böylece onun fiziğine hayranlık duymak zorunda kalmayacaktı, çünkü ona göre adam mükemmeldi. Onunla bu karşılaşmadan sonra neler olabileceğine dair hiçbir fikri yoktu ama bu anı sonsuza dek kalbinde saklayacaktı. Tekrar önünde durana kadar tam bir daire çizdi. Bu kez eğildi ve onun titreyen ağzına bir öpücük kondurdu.

Aniden önünde diz çöktü. Kadın hareket edemedi. Nefes alamıyordu. Dominic gibi bir adam onun önünde diz çökmüş ne yapıyordu? Bu çok yanıltıcı. Onunla yan yana savaşabilirdi ve Dominic'in bir savaşçı olmasına aldırmadan kendini onunla eşit sayardı.

eşsizdi. Ama burada onun dengi değildi. Yalnız olduklarında değil. İtiraz etmek, geri çekilmek, ona hizmet etmek istiyordu ama nasıl yapacağını bilmiyordu.

"Bunu yapamam," diye çıkmayı başardı. Sesi kendisine ait değildi, sadece korku sanılabilecek titrek bir sestti.

Arzuyla kararmış gözlerle ona baktı. Kalbi göğsünde sertçe sıkıştı. Adamın ona bakışında çok zorlayıcı bir şey vardı. O bir jaguardı, doğrudan bakışlara alışkındı ama bu bir yırtıcının kilitlenmiş bakışlarıydı. Dominic ona sanki dünyadaki en arzulanan kadınmiş gibi bakıyordu ve o da onun kadınıydı. Başını iki yana salladı ve öyle olmadığını ağzından kaçırarak onu tekrar üzmemek için dudaklarını ısırıldı.

"Sen ... hak ediyorsun." Parmakları, gökyüzünde parlayan büyük bir kuşun kanadı gibi simsiyah olan saçlarının ipeksi tellerine dokunuyordu. "...çok daha fazlasını. İhtiyacın olan şey ben olamam."

"Seni hak ediyorum," dedi, sesi her zamanki gibi yumuşaktı. "Buna ihtiyacım var." Öne doğru eğildi ve kalçasından aşağı akan su damlacıklarını tam sivri, çirkin yaranın üzerinden yakaladı.

Haykırdı, adamın ağzının üzerinde yarattığı şok vücuduna ısı dalgaları gönderdi. Adamın saçlarının kalçalarına değmesi bacaklarında binlerce uyarılma dalgası yarattı, öyle ki adamın omuzlarına tutunmasaydı düşebilirdi. Kendini sağlam hissetti, bir kaya gibi, eğer kırılmasına izin verirse yaslanabileceği biri gibi. Ve belki de başından beri peşinde olduğu şey buydu.

Elleri kadının kalçalarını ayırdı. Tek kelime etmedi, sadece elleriyle pozisyon verdi. Önce nefesi ona dokundu. Kalbinin sesi mağarada yankılandı. Her bir yırtığı, her bir çizdiği dikkatlice yaladı ve bir kez daha sırtındaki ve kalçalarındaki delinme yaralarını bulduğunda, aldığı özenle ağlamak istedi.

"Ne oldu?"

Ses tellerini bulmak için aramak zorunda kaldı. Ona cinsel olarak dokunmamıştı, gerçekten dokunmamıştı ama vücudu artık ona ait değildi. Uysal ve yumuşak, ona aitti - ona aitti. Ne tür bir iddia olduğunu bilmiyordu.

Karpatyalılar hayat arkadaşlarına bunu yapardı ama o sahiplenildiğini hissetti. Sanki adam ona nadir ve değerli bir mücevher gibi değer veriyormuş gibi hissediyordu. Daha önce hiçbir şey böyle bir duyguya yaklaşamamıştı.

"Bir tuzak kurdum ve o beni bekliyordu. Adamlarını feda etti, onları açıkta bıraktı ve ben de ateş ettim. Tam kaçacaktım ki birdenbire yere düştü. Jaguarımı kandırmak zordur. Çok tetiktedir, özellikle de bölgedeki herhangi bir erkeğe karşı. Öyle olmak zorunda. Ama oradaydı ve şimdi kanımın kokusunu aldı."

"Kim o?" Dominic başını öne eğerek delik yaralarına bir öpücük kondurdu, saçları tenine değdikçe kadının ürpermesine neden oluyordu.

"Onun adı Brodrick. Korkunç Brodrick. O benim babam."

Dominic bir an sessiz kaldı, ayağa kalkmak için acele etmiyordu. Kadının vücudunu sıcak havluyla sardı ve onu kollarının arasına aldı. "Bana ondan bahset."

Solange başını onun göğsüne yasladı ve kollarıyla onun belini çevrelemenin zevkini tattı. Adamın kalbinin sabit ritmini duyabiliyordu, güven verici bir atıştı bu. Dominic gibi bütün erkekler nereye gitmişti? Nasıl kadın olunacağını bile bilmezken böyle bir erkeği hak ettiğinden şüpheliydi. Ama dünyada bir erkeğe bakacak, onu besleyecek ve ona eşlik edecek iyi ve sevgi dolu başka pek çok kadın vardı. Bu nasıl olmuştu? Bir hata mı? Belki, ama kendisine verilen hediye kabul etmeye hazırды. Onun zamanı geçmişti ve belki onunki de geçmişti.

"Kuzenlerim ve benim sevdiğimiz herkesi öldürdü. Yer değiştiremeyen her kadını ya da çocuğu öldürdü. Damarlarında insan kanı taşıyan her erkek jaguar çocuğunu öldürüyor. Onu takip eden adamlar asil değil ama hepsi değişiyor ve halkımızı katletmesine yardım ediyorlar."

"İnsanlardan bu kadar nefret ediyorsa neden onlarla birlikte çalışıyor?"

"Vampirlerle de bir ittifak kurdu. Sanırım onlar psişik yetenekleri olan kadınların bir veritabanını derliyor. Jaguar kanı taşıdığına inandığı kadınları hedef alıyor. Dünyanın dört bir yanından kaçırılıp buraya getiriliyorlar. Eğer kadın yer değiştirebiliyorsa, onu hamile bırakmaya çalışıyorlar; eğer bırakamıyorsa, tecavüze uğruyor, işkence görüyor ve öldürülüyor. Tüm ittifak bir aldatmaca ağı üzerine kurulu. İnsanlar, vampirlerle birlikte çalıştıklarının farkında değiller."

Onları koruyan insanları öldürmek için. Brodrick vampirlerden etkilenemez, bu yüzden kendini onlara karşı güvende hisseder. Ve vampirler, Karpatyalıları yenmek için sayılarını artırmak amacıyla herkesi kullanmaya çalışıyorlar. Tüm kadınların öldürülmesini istiyorlar, böylece Karpatyalılar için hayat arkadaşı kalmayacak. En azından ben buna inanıyorum."

"Bütün bunları nasıl öğrendin?" Adamın eli kadının saçlarına dolandı.

"Kısa süre önce içeri girmeyi başardım, bu yüzden size söylediklerimin bir kısmı tahmine dayanıyor. Bir saldırı yapmadan önce bilgi toplamak için çok zaman harcıyorum. Hiç yardımcım yok ve tek bir kişiyle bir kurtarma planı yapmak son derece zor. "

"Kuzenlerinin ..."

"Hayat arkadaşları var. Erkekleri onları tehlikeye atmak istemiyor. Doğrusu ben de istemiyorum. Jasmine hamile ve Juliette de bu tür bir hayat için fazla yumuşak." İçini çekti ve ona baktı. "Bu doğru değil Dominic. O bunun için fazla iyi. İçinde bir parlaklık var ve bunun hiç kaybolmasını istemiyorum. Riordan'la tanıştığında ilk başta onun için çok korkmuştum ama Riordan'ın onu mutlu ettiğini görebiliyorum. Onun için minnettarım. İkisiyle de ilgilenecektir."

Gözleri karardı. "Brodrick'i öldürmeye niyetlisin." Bunu bir ifade olarak kullandı, ne iyi ne de kötüydü, ses tonunda yargılama yoktu, sadece bir gerçektir.

"Evet." Söyleyecek başka bir şey yoktu. Başka seçeneği yoktu. O asla durmayacaktı. O olmadan diğer adamlar dağılırdı. İyi adamlar değillerdi ve sorun çıkaracaklardı ama yönlendirme olmadan idare edilebilirlerdi. Yağmur ormanının dışına çıkarlarsa, kanun eninde sonunda onları bulurdu.

Dominic ona bir bardak su uzattı. "İç."

Nereden bulduğunu bilmiyordu ama itiraz etmeden içti ve o içerken adam da toprağı açtı.

"Yaralarımın tamamen iyileşmesi için toprağı ihtiyacım olacak," dedi. "Mağaranızın etrafına güvenlik önlemleri yerleştirdim ve biz uyurken hiçbir şey bizi rahatsız etmeyecek."

Solange derin çukura baktı. Üç metre kadar aşağıdaydı. Kedisi gerektiğinde dışarı atlayabilirdi belki ama toprakta uyumak? Ona yakın olmak istiyordu ama ...

Ona gülümsedi, o yavaş, seksi gülümseme bir şekilde tüm içini erimiş bir sıcaklık havuzuna çevirdi. Bunu nasıl yapmıştı?

"Bana güvenmelisin."

Güven. Saygı duyulan bir savaşçıydı. Bin yıl boyunca mutlak bir onurla yaşamıştı. Sözü onun onuruydu. Eğer onun kendisine ait olduğunu, onun için güzel olduğunu, istediği kişinin o olduğunu söylediye, kız bunu kendinden şüphe duymadan kabul edebilmeliydi. Ve en önemlisi, ona güvenmeliydi.

"Güvenin bir armağan olduğunu düşünüyorum," dedi alçak bir sesle. "Pek çok kadının doğuştan sahip olduğu güzel bir armağan. Bunu istiyorum Dominic. Bu hediye her şeyden çok istiyorum ama ..." Sözü yarıda kesti. Artık güvenebilecek durumda mıydı?

Parmakları kızın ensesine yerleşti. "Bana olan güvenin çok derin Solange. Sen kendine, yani kadına güvenmiyorsun. Kendini iki varlık olarak görüyorsun. Biri, savaşçı: kendine güvenen, kararlılığında inanılmaz, türünün kadınlarını erkeklerin vahşetinden kurtarabildiği sürece dünyanın onu nasıl gördüğünü umursamayan. Aldatma ve şiddet dolu bir dünyada yaşıyorsunuz ve bu kuralları anlıyor ve kabul ediyorsunuz. Diğer varlık ise bu, kendini benimle paylaşan, gerçek hayat arkadaşı. Sen benim ruhumun diğer yarısısın. Sen benim karanlığımın ışığısın. Kendini bu şekilde göremezsin, çünkü karanlıkta yaşamak zorundasın. Onu derinlere gömdün kadını, ama anlamadığın şey, *sívamet*, senin bu yönünü takdir ettiğim. Başkalarının seni benim gördüğüm gibi görmesini istemiyorum. Bu kadını kadın ya da erkek, başka biriyle paylaşmak istemiyorum. Solange'ın bu tarafı sadece bana ait."

Başını salladı ama her kelimeyi kalbine aldı ve her birini kendine yakın tuttu.

"Hata yapmayın, savaşçı ve kadın iki ayrı varlık değildir. Siz ikisisiniz ve ben sizi açıkça görüyorum. Savaşçıyı paylaşmam gerektiğini biliyorum. Bu özellik çok güçlü ve seni inkar etmek mümkün değil. Olaylar zaten bir savaşçı olan ruhunu şekillendirdi, acıların ateşinde bilendi ve mükemmelleşti. Hayatta kalmak ve sevdiğin kadınların güvenliğini sağlamak için

Hayatta kalan tek kadın siz olduğunuz için içinizdeki ışığı bastırmak zorunda kaldınız. Ama o ışık orada ve ben onu görebiliyorum. Bunu görebilen tek kişi bensem, önemli olan da budur."

Tanrı yardımcısı olsun, her kelime ruhuna dokundu. Onu gördü. Onu tanıyordu. Onu, onun kendini tanıdığından daha iyi tanıyordu. Onun için her şey olmak istiyordu, o ışıktaki yaşayan kadın, en azından onunla gerçekten geçirebildiği anlarda. Ona ne isterse vermek istiyordu.

İkisinin de çok az zamanı kalmıştı. Kadın da bunu kabullenmişti, adam da. Kendi yollarında kararlılıkla ilerliyorlardı. Ama bu onların zamanıydı, belki de tek zamanlarıydı. Elini onun yüzüne götürdü, çok derinlere kazınmış o çizgileri, onu çok sert, acımasız bir adam gibi gösteren çizgileri izledi. Hiçbir yerinde çocuksu bir özellik yoktu. Tamamen erkekti. Ne onun geçici keşfinden uzaklaştı ne de onunla birlikte o karanlık, zengin toprak çukuruna girme kararını aceleye getirdi. Parmaklarının altında durdu ve yüzünü hafızasına kazımasına izin verdi.

"Yanında uyumamı mı istiyorsun?"

"Benden birkaç santim bile uzaklaşmanı istemiyorum, *minan*. Bugün sana ihtiyacım var."

Tüm korkularını yuttu ve çenesini kaldırdı. "Orada olduğumu nasıl anlayacaksın?" Ona bu küçük şeyi verecekti. Ne önemi vardı ki? Ona vermesine izin vereceği tek şey buydu. Onun bedenine dokunamıyor, o şiddetli uyarılmayı dindiremiyordu. O verdi, verdi ve o ...

"Sana zevk vermekten zevk alıyorum, Solange. Zihnine girmeme izin vermek senin için ürkütücü olsa da, her anı benimle paylaşacak kadar zarıfsın. Benimle olduğunu bileceğim."

"Neden bana izin vermiyorsun anlamıyorum..." Ne istediğini ifade edemedi, bu yüzden elini adamın kalın, kaya gibi sert ereksiyonunun etrafına bıraktı.

Nefesi kesildi. "Bu güvenli değil." Çok nazikçe parmaklarını kaldırdı ve avucunu kalbine doğru çekti. "Senin zevkini paylaşmam yeterli."

Bundan kuşkuluydu ama şu anda bunun peşine düşemeyecek kadar kendinden emin değildi. Bir süre onun ifadesini düşünmek zorunda kalacaktı. Vampir kanı mı? Kontrolünü kaybedip onu dönüştürebilir miydi? Juliette'le konuşmalarından, erkeklerde hayat arkadaşını kendisine bağlama dürtüsünün şiddetli ve amansız olduğunu biliyordu ama Dominic onu kendisine bağlama ihtiyacı duyduğuna ya da dönüştürmek istediğine dair hiçbir belirti göstermemişti. Bu ne anlama geliyordu? Eğer kız onun istediği her şey olduğuna dair sözüne inandıysa, o zaman başka bir neden vardı.

Kolunu kızın beline doladı ve onları derin çukurun kenarına götürdü. Ayakları toprağa yerleşmeden hemen önce, toprak zeminin bir tarafını küçük, ince bir yorgan kapladı. Çıplak ayakları yorganın üzerine indi. Toprağa gömüldü ve bir iç çekti.

"Juliette bana toprak tarafından gençleştirilmenin nasıl bir şey olduğunu anlatmaya çalıştı ama ben bu kavramı anlayamadım."

"Bu deneyimi seninle paylaşmamı ister misin, *kessake*?" Koyu renkli, zengin balçık beşiğine yerleşti ve elini ona uzattı.

Onun elini tuttu ve kendisini yanına çekmesine izin verdi. Ona doğru yerleşti, kedi gibi kıvrıldı, bir elini cesurca göğsüne attı. "Evet." Onunla yaşayabileceği her deneyimi yaşamak istiyordu.

Muhtemelen hiç kimse Dominic'i, hayalindeki sevgiliyi bilmeyecekti. O sadece ona aitti ve belki de olması gereken buydu. Hayatında pek çok korkunç şey yapmış, pek çok günah işlemişti. Yağmur ormanında kendine ya öldürürsün ya da ölürsün diyordu ama gerçek şu ki kimin yaşayıp kimin öleceğine karar veren kendisiydi. Gözüne iki jaguar-adam kestirdiğinde ikisini de avlamaya çalışıyordu ama her zaman en tehlikeli ve vahşi bulduğu ilkiydi. Dominic'le geçirdiği bu çalıntı mutluluk anları, onsuz geçen bir ömürü telafi ediyordu.

Başının üstüne bir öpücük kondurdu ve sonra elini salladı. Üzerine bir yorgan daha örttü. "Ben uyurken, sen uyanırsan üşümeni istemiyorum."

Üzerinde semboller olan zarif yorgana dokundu. Malzeme yumuşaktı, koyu yeşil, ormanı gibi, hayvanlar işlenmişti

sembollerin yanında kareler halinde. Kendini her birini hafif bir parmakla izlerken buldu. "Bu çok güzel."

"Gabriel'in kadını onları bizim için yapıyor. İhtiyaç duyulan her şeyi örüyor. Seni rahatlatmak ve huzur vermek için bir tane istedim. Ölü gibi görüneceğim Solange, nefes almadan ya da kalbim atmadan. Panik yapamazsın."

Onun sesindeki emre gülümsedi. "Kolay kolay paniğe kapılmam. Yani, kural olarak değil. Beni kesinlikle şok ettiniz."

"Gerçek olarak mı?" "Evet."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Sen de beni şok ettin. Kötü bir zamanlamamız var, *päläfertii*. Belki de tarihteki en kötü zamanlamaya sahip çift."

Onun sözlerini zihninde evirip çevirdi. "Büyümek için zamana ihtiyacım vardı Dominic. İçimde çok fazla öfke vardı, ailemi katleden, soyların saf olması gerektiğine inandıkları için kendi insanlarımıza sistematik olarak soykırım uygulayan adamlara karşı çok fazla nefret vardı. Çok uzun süre nefret ettim ve türümüzü yok eden bu erkeklerle diğer erkekler arasında ayırım yapamadım. Juliette hayat arkadaşıyla tanışana ve ondaki onuru görene kadar öfkemle yüzleşemedim."

Nazik parmaklarıyla kızın yüzündeki saçları okşadı. Hayalindeki adamın aynı şefkatli okşamalarını hatırladı ve kalbi göğsünde çırpındı. Hayalinde canlandırdığı görüntüye o kadar benziyordu ki, yine de biraz korkutucuydu. Bunun en büyük nedeni, kendisine getirdiği huzur ve neşenin aynısını ona da getirmek istemesiydi.

Başının üstünü okşadı ve aynı zamanda zihnini onunla birleştirdi, bir sonraki, o kadar da özgecil olmayan düşünceleri, ona verdiği rahatlamamanın aynısını ona verme ihtiyacını yakaladı.

Dominic iç çekti. *Seninle riske girmeyeceğim.*

İhtiyacın onu tırmaladığını hissedebiliyor, zihnindeki erotik görüntüleri görebiliyordu ama onu hem bedeniyle hem de ruhuyla sahiplenmekten alıkoyacak kontrolü asla bulamazdı. Onu arzuluyordu. Onunla zaman geçirdikçe büyüyen karanlık bir ihtiyaç.

İlk görevi onu kendisinden bile korumaktı. Damarlarında bir vampirin kanı akıyordu ve bu asitli zehirle birlikte binlerce açgözlü parazit onu içten dışa doğru tüketmek için çalışıyordu - her ne kadar

. . . iğrenç yaratıklar hareketsiz kaldı. Hiçbiri onun içinde hareket etmiyordu. Fısıltıyla verilen komutlar yoktu ve hayat arkadaşının yanına geldiğinden beri bıçak gibi saplanan, amansız bir acı da yoktu. Neden böyle olmuştu? Nasıl olabilirdi ki? Hayat arkadaşları zaten kayıp olan biri için bile böyle bir teselli sağlayabilir miydi?

Derin bir nefes aldı. Gece gitmişti. Güneş gökyüzünde istikrarlı bir şekilde yükseliyordu. Toprağın derinliklerindeydi ama vücudundaki etkileri hâlâ hissedebiliyordu. Yakında kurşuni bir ağırlığa dönüşecek ve kalbinin atışı duracaktı. Solange'ın keskin nefes alışını hissetti ve derisindeki dikenli hissi, derisinin hemen altındaki tüm sinirlerde yaşayan kavrulmuş hissi deneyimlediğini biliyordu.

Toprak yatağının zenginliği içinde rahatladı. Toprak onu karşıladı, ona fısıldadı, minerallerin bolluğu hemen gözeneklerine sızdı, vücudunu zenginleştirdi, her yaranın iyileşmesini hızlandırdı, etinin derinliklerine işleyen kılıcın neden olduğu uzun kesikler. Zacarias iyileşmeyi hızlandırmaya yardım etmişti ama kendi türünün doğal ilacını burada, toprakta bulacaktı.

Solange'ın şaşkınlığı onu sevindirdi. Elini aralarındaki toprağa soktu ve parmaklarının arasından kaymasına izin verdi. "Hiçbir fikrim yoktu. Bunca zaman üzerinde yürüdüm ama yine de canlı olduğunu, tedavilerle yaşadığını ve nefes aldığını hissetmedim. Benim türüm için olmasa bile, toprağın sizinkiler için yaptıkları bir mucize."

"Bizi çocukları olarak kabul ediyor." Bunu onun anlayabileceği kelimelerle ifade etmeye çalışsa da kabul ettiğini hissedebiliyordu.

Onları toprakla örtecekti ama yüzlerini değil. Onun aksine Solange'ın nefes almak için havaya ihtiyacı olacaktı. Hareket etti ve vücudunun ağrıyan talepleri de onunla birlikte hareket etti.

"Yapabilirim ..." Adam elini başına koyup onu göğsüne bastırınca durdu.

"Beni baştan çıkaramazsın, Solange. Ben onurumla savaşıyorum. Onur benim için önemlidir. Ve sen, sen benim en değerli hediyeysin. Asla yapamam

Bencilliğim seni tehlikeye attıysa kendimle yaşayabilirim. Uyu ve seni kollarımda tutmam yeterli olacaktır."

Ortak rüyalarında ona şarkı söylemişti ve şimdi de söylüyordu, ona söylediği şarkı, akıldan çıkmayan melodi, hayat arkadaşına her zaman söylemek istediği her şey.

Bin yıldır yarı canlıydım.

Bu zamanda karşılaşacağımızdan umudumu

kesmiştim. Çok fazla yüzyıl var. Her şey

kayboluyor

Zaman ve karanlık renkleri ve kafiyeleleri çalarken.

8

*Bu kaba saba kadmda güzelliği bulabilir misin?
Benim gibi bir şekil değiştirenı sevebilir misin?*

SOLANGE'DAN DOMINIC'E

Dişi jaguar kan kokusu aldı. Koku burun deliklerine kadar geliyordu ve adımlarını hızlandırdı, kaymamaya dikkat ederek dallar boyunca ilerledi. Yolundan çekilmek için çırpınan hayvanları görmezden geldi. Onları avlayacak zamanı yoktu, tek derdi annesine ulaşmaktı. Dört uzun yıldan sonra nihayet izini bulmuştu. Audrey Teyze yanındaıdı ve Juliette de onu takip ediyor, gözünü hâlâ çok genç olan Jasmine'den ayırmıyordu.

Solange teyzesiyle saatlerce tartışmıştı ama sonuçta o sadece on iki yaşındaydı ve yetişkin olan Audrey'di. Jasmine'i kurtarma görevine getirmemeleri gerektiğini biliyordu ama onu bırakabilecekleri güvenli bir yer yoktu. Audrey bu konuda haklıydı ama yavrunun varlığı hepsi için tehlikeyi ikiye katlıyordu.

Solange'ın jaguarı çoktan azılı bir dövüşçüydü ve silahları, özellikle de silahları kullanmayı öğrenmişti. Gece gündüz pratik yapıyordu. Bulması zor olan yüzlerce mermiyi bitirmişti. Silah kullanmadığı zamanlarda bıçak fırlatırdı. Ve ormanda gizlilik ve iz sürme pratiği yaptı, bazen erkek bir jaguara o kadar yaklaşıyordu ki, uzanıp ona dokunabilirdi, ama orada olduğunu asla bilmiyordu. Audrey bu yüzden onu sık sık cezalandırıyordu ama Solange'ın umurunda değildi. Hepsi bu sebep içindi. Bu an için. Annesini geri almak.

Solange bir daldan diğerine ve nihayet orman zeminine sıçradı. Erkek jaguarın kokusu tüm alana yayılmıştı. Kalbi çok hızlı atıyordu. Annesi. Solange onu şiddetle seviyordu ve

Üvey babası ve kardeşlerinin başında durarak onu geri alacağına yemin etti. Pek çok kez gizlice kaçmış, günlerce yağmur ormanının iç kısımlarında kaybolmuş ve jaguar-adamların izini sürmüştü. Sürekli hareket halindeydiler ve annesinin kokusunu bir kez aldığı anda, bu fırsatı kaçırsa onu asla bulamayacaklarını biliyordu.

Audrey çocukları korumakla kız kardeşini geri almak arasında kalmıştı. Sonunda Juliette ve Solange onu ikna etmişti ya da belki de Solange'ın tek başına gideceğini bilmesiydi. Çocukluğu, sevdiklerinin cesetlerinin etrafını sardığı o açıklıkta sona ermişti. Ölülerin ve ölmekte olanların çığlıklarını duymadan ya da jaguar-adamlar kızını kollarından koparıp işkence etmek için eve sürüklerken annesinin çektiği ıstırapın sesini duymadan asla uyumamıştı.

Artık patikanın nereye çıktığını biliyordu. Adamlar esirleri sık sık taşıyorlardı ama hareket halindeyken mevcut yapıları kullanıyorlardı. Yakınlarda, orman zemininden uzakta, ağaçların içine inşa edilmiş eski bir kulübe vardı. Nadiren kullanılıyordu ama jaguarlar burayı biliyordu ve büyük ihtimalle kullanıyorlardı. Jaguar hâlâ küçüktü, ormanda oyun patikaları boyunca ilerliyor, büyük şemsiye yapraklarının altından kayarak yapıyı destekleyen iki ağaca doğru yanılmaz bir şekilde yaklaşıyordu.

Arkasında bir yerlerde Audrey teyzesi vardı, eğer Solange haklıysa ve annesi o evde esir tutuluyorsa onları korumaya hazırды. Yeşilliklerin güvenliğinden ayrılıp bir kez daha ağaçlara çıkarken kalbi yüksek sesle, çok yüksek sesle atıyordu. Ahşap barınağın yukarısındaki dallarda bir nöbetçi gördü. Gölgelekte bir jaguar yatıyordu, uykuluydu, neredeyse uyukluyordu, sadece kuyruğunun ucu ara sıra seğiriyordu.

Solange bükülmüş kol boyunca sürünürken gözlerini ondan ayırmıyordu. Korku ve beklentiyle titriyordu. Bu anın hayalini kurmuş, bunun için dua etmiş, son dört yılını buna hazırlanarak geçirmişti. Şimdi o an geldiğinde kendini zar zor kontrol edebiliyordu. Nöbetçinin dikkatini çekmemek için türünün yavaş, santim santim donan çerçevesini korumak için üzerinde çalıştığı gizliliğin her zerresine ihtiyacı vardı. O küçük eve yaklaştıkça, annesinin kokusu ciğerlerine daha çok doluyordu.

Sundurmaya ulaşmak için kendini iki metrelik seyrek örtünün üzerinde sürükledi. Artık nöbetçinin görüş alanının dışındaydı. Kendini yukarı çekti ve kirli pencereden içeri baktı. Bir kadın yarı oturmuş, yarı yere yayılmıştı, boynunda bir tasma vardı, elleri arkadan bağlıydı. Yüzü şişmişti, bir gözü kapalıydı. Dudağındaki bir kesikten kan sızıyordu ve yüzünde, boynunda ve kollarında morluklar vardı.

Solange bir an için onu tanıyamadı. Zayıftı, iskelet gibiydi, bir zamanlar görkemli olan saçları keçeleşmişti. Başını yavaşça kaldırdı ve tek sağlam gözünü açtı. Birbirlerine baktılar, Solange kalbinin paramparça olacağından korkuyordu. Annesinin ateşi çoktan sönmüş, geriye kırık bir kadın kabuğu kalmıştı.

Solange odanın etrafına baktı. Annesi yalnızdı. Ya şimdi ya da asla. İçeri süzüldü ve koşarak boşluğa geçti. Annesini bağlayan iplere dişlerini geçirdi. Sabine Sangria başını salladı, gözlerinden yaşlar süzülüyordu.

"Gelmemeliydin bebeğim," diye fısıldadı.

Solange başını annesine yasladı, derin sevgisini aktarabilmesinin tek yolu buydu. Acele etmeleri gerekiyordu. Kendini annesinin kollarına atmak için zaman yoktu. Diğerleri dönmeden önce gitmeleri gerekiyordu. Annesinin ayağa kalkmaya çalışmasını ve yerde yavaşça topallayarak kapıya doğru yürümesini izledi. İkisi de dışarı baktı. Solange odadan çıkmak için kendini zorlamaya başladı ama annesi onu engelleyen elini omzuna attı. Solange durakladı ve başını kaldırıp baktı.

"Seni canlı ele geçirmelerine *asla* izin verme, Solange. Beni anlıyor musun? Onlar canavarlardan daha kötüler ve seni ele geçirmelerine izin veremezsin."

Solange başını salladı. Onları görmüştü. Jaguar-adamların ellerine düştükten sonra bu adamların vahşetini fark etmeyecek kadar çok kadın görmüştü.

"Audrey? Kızlar mı?" Sabine'in sesinde endişe vardı.

Solange başıyla dışarıda beklediklerini işaret etti. Sabine başıyla onayladı ve Solange kapıdan çıktı, kalbi neredeyse sevinçten patlayacaktı. Kollarını annesine dolamak ve ona sımsıkı sarılmak için sabırsızlanıyordu.

Dört yıldır bu an için çalışıyordu ve artık çok yakındı. O açık alanda yavaşça ilerlemek için kendini zorladı.

Annesinin yer değiştirmesini izlemek için arkasına döndü. Gözlerini annesinden ayırmaya zor dayanıyordu. Yer değiştirmek için harcadığı çabayı, hem insan hem de hayvan için nefes nefese acı çektiğini görmek şok ediciydi. Annesinde iç hasar var mıydı? Kemikleri mi kırılmıştı? Sadece bu tür bir acı kediye etkileyebilirdi. Birlikte dalın üzerindeki neredeyse açık alanı dikkatle geçip gölgelikten özgürlüğe doğru gizlice ilerlerken Solange gözlerini annesinden ayırmamaya çalıştı.

Jaguar nöbetçisiyle aralarına bir mil kadar mesafe koyduklarında, Solange sevincinin içine dolmasına izin verdi. Başarmışlardı. Sonunda annesini eve getirmişlerdi. Mutluluktan ağlamak istiyordu. Küçük yavru aniden ciyaklayarak insan şekline dönüştü ve Jasmine neredeyse gölgelikten düşüyordu. Ses çıkarmadı, zaten mutlak sessizlik ihtiyacını çok iyi bilen bir çocuktur. Jaguar formunu hiçbir zaman uzun süre koruyamamıştı. Babası bir insandı. Brodrick'in geldiği gün köyde olsaydı, o da diğerleriyle birlikte öldürülmüş olacaktı.

Audrey beceriksizce kız kardeşinin sırtına sürünürken beklediler ve insan formunda olduğu ve gölgelikte ilerlemeye devam etmek çok tehlikeli olduğu için orman zeminine doğru yol aldılar. Audrey silahları boynuna asılı bir çantaya saklamıştı ama yine de hızlı hareket ettiler. Her adım Solange'ın yüreğini biraz daha hafifletiyordu. Annesi. Geceleri rüyasında görmüş, birden fazla kez uyanıp annesini çağırmıştı. Onu gerçekten bulmayı başardıklarına inanmakta güçlük çekiyordu.

Gölgelikteki ani bir sessizlik onu dondurdu. Nöbetçi bir maymun uyarıda bulundu. Bir kuş çığlık attı. Kalbi neredeyse duracaktı. Hemen tepki verdi, hâlâ çocuktur ama şimdiden en yetenekli olanıydı. Hemen yer değiştirip Audrey'nin boynundaki silah çantasını kaptı ve Juliette'e Jasmine'le birlikte koşmasını işaret etti. Juliette iz bırakmamak için suya girecekti. Audrey ve Solange, Juliette'e küçük Jasmine'le birlikte kaçmak için en iyi şansı vermek için takip edenleri geciktirecekti.

Yere çöktü ve bir silah çıkarmak için hızla çantaya uzandı. Annesinin bileğindeki eli onu sakinleştirdi. O da bir anda

insan formunda. Çok nazikçe Solange'ın elindeki silahı çekiştirdi. Solange inatla başını salladı, dayanıyordu.

"Ver onu bana bebeğim," dedi Sabine.

Solange annesine baktı, morlukları ve yara izlerini, şekilsiz göğüs kafesini, son dört yıldır katlandığı vahşetin işaretlerini gördü. "Şimdi teyzenle git."

"Hayır. Sen onunla git. Ben iyi bir nişancıyım."

"Hepsini alamazsın. Sana söylediğimi yap." Sabine kısa bir süre için ona sıkıca sarıldı. "Seni canlı ele geçirmelerine *asla* izin verme Solange," diye fısıldadı. "Seni seviyorum bebeğim. Şimdi teyzenle git." Solange'ı kız kardeşine doğru itti. "Hepinize teşekkür ederim."

Bilgi, Solange'ın içinde patladı. Annesi saldırganlarla savaşacak ve diğerlerinin kaçmasına izin verecekti. Ve o burada ölecekti. Başını salladı, itiraz etmek için ağzını açtı ama Audrey şaşırtıcı bir güçle avucunu Solange'ın ağzının üzerine kapattı, bir kolunu beline doladı ve dönüp onunla birlikte koşmaya başladı.

Solange çığlık attı ve çığlık attı. Boğazından hiçbir ses çıkmadı. Tüfek seslerini ve ardından jaguarların korkunç kavga seslerini duydu. Tekrar çığlık attı, annesini çağırdı. Yine ses yoktu, hiçbir şey yoktu. Ağlayamadı. Kimseye bakamıyordu. Acı o kadar derindi ki, bunu ifade etmenin yeterli bir yolu yoktu.

Solange kendini ileri geri sallanırken buldu, yorganı ona doğru tutuyordu, anıları her zaman hatırladığında olduğu gibi geri çekilmeyi reddediyordu. *Anne, diye* fısıldadı usulca, *keşke ben de seninle gelseydim.*

Soğukkanlı Solange o gün doğmuştu. Annesinin kızı ölmüştü. Annesine bir daha asla sarılamamıştı, cesedine bile. Onu yakmışlardı ve Solange'ın izleyebileceği hiçbir iz bırakmamışlardı. O gün içinde bir şeyin öldüğünü fark etti, asla geri getiremeyeceği bir şeyin. O günden sonra artık bir katil olmak için her gün antrenman yaptı. Her gün kendini ayakta tutmak için öfkesini körükledi.

Ama Solange artık yoktu. O sıcak öğleden sonra onu da öldürmüşlerdi, tıpkı annesini öldürdükleri gibi. O yalnızdı. Kimse muhtemelen

O gün kendisinde meydana gelen değişimi anlayamıyordu. Bir yemin etmişti, annesinin kanı üzerine yemin etmişti ve sonra köyüne hacca gittiğinde ailesinin geri kalanı üzerine yemin etmişti; ona ihtiya ı olan diğer kadınlara sırtını dönmeyecekti. Yalnız kalacaktı.

F l ku kuuluaak s vam bels -sevgili. Ses kafasının içinde hareket etti. Yumuşak. Hatta şefkatli. *Artık yalnız değilsin. Seni görüyorum.  ığlıklarını duyuyorum ve ıstırabını paylaşıyorum.*

Solange, Dominic'in sesindeki gerçeğin  ınlamasını duydu. Onun anılarını paylaşmıştı. Ne kadar şiddetli ve canlı olsalar da, her ayrıntısı sonsuza dek zihnine kazınmış olsa da, onun uykusunu bölmüş, bu anıları onun haberi olmadan içine bastırmıştı. Kendi sevgili kız kardeşi ve onun hayat arkadaşı ondan koparılmıştı. Onu bulmak için birkaç ömür harcamış, ancak uzun zaman önce işkence gördüğünü ve öldürüldüğünü keşfetmişti. Evet, onun içindeki ıstırabı ve kederi, iyi olan her şeyin yavaş yavaş ölümünü biliyordu.

Yorganı ağzına bastırdı, hâlâ yavaşça sallanıyordu. Karanlıkta oraya bakarsa, kedisinin gözleriyle onu görebilirdi, ama  l me bakmak, onu kalp atışı olmadan, nefes almadan öylece yatarken görmek istemiyordu, annesinin ölümü bu kadar yakinken değil. Onu o şekilde görmeye dayanamazdı. şimdi olmazdı. Geçmiş bu kadar yakinken ve hayatı etrafını sarmışken olmazdı.

Ölüm değil, avio p l fertiil-lifemate. Toprak beni kollarında tutar ve iyileştirir. Bana kendi yöntemiyle rızık veriyor. Hayat bu, sadece bildiğinizden farklı bir versiyonu.

"Dışarı çıkıp nefes almalıyım." Uyuyamıyordu. Kendini kedisinin içinde kaybetmeye, yağmur ormanında dolaşmaya ve onu aramaya ihtiya ı vardı.

Hiç sanmıyorum, küçük kedi. Eğer yer değiştirmen gerekiyorsa, elbette bunu yapmalısın, özellikle de zihnini rahatlatıcaksa, ama şu anki ruh halinle onu avlamaya çıkamazsın.  ld r l rs n.  l m  arıyorsun.

"Bu doğru olabilir," dedi, sadece onun ölümü aradığı konusunda haklı olabileceği ihtimalini kabul etmek istiyordu. "Ama senin için üzücü olan, orada  l  ya da  l  değil yatıyorsun ve beni durdurmak için hiçbir şey yapamazsın."

Eğlence zihnini doldurdu. *Ben kadim bir Karpatlıyım, Minan'ım ve tahmin edebileceğinden çok daha güçlüyüm. Ben senin hayat arkadaşınım ve senin sağlığını ilgilenmek benim görevim. Sana karşı nazik olduğum için, ihtiyaçlarınla ilgilenecek yeteneğe sahip olmadığımı düşünme.*

Bu sözleri ona başka biri söyleseydi, Solange alay ederdi ama Dominic bir Karpatlıydı ve onun gücünü görmüş ve hissetmişti. Ve onun üzerinde bir çeşit gücü vardı. Tam olarak anlayamadığı bir güç.

Elbette deneyebilirsin Solange, ama bunu yapman benim isteklerime karşı gelmek olur ve beni hayal kırıklığına uğratırsın. Yine sesinde ne bir yargılama ne de bir öfke vardı. Sadece onun kararını vermesini bekledi.

Kalbi göğsünde sertçe sıkıştı. Acı o kadar gerçektir ki, yumruklarıyla sıkıca kavradığı yorganı ağrıyan kalbine bastırdı ve sonra yüzünü yatıştırıcı malzemeye bıraktı. Ağlamıyordu. İnsan formundaydı.

Kolu hareket etti. Kadın bunu hissetti. Adam saçlarına dokundu ve kadın adamın gösterdiği muazzam çabayı hissetti. *Bir jaguarın yanında yatma zevkini hiç tatmamıştım.*

Hepsi bu kadardı. Basit bir cümleydi ama Solange gözlerini kapadı, anıları uzaklaştırmak için yapabileceği bir şey -herhangi bir şey- için minnettardı. Bir nefes aldı ve kendini ona bakmaya zorladı.

O kadar güzeldi ki. Her kası özenle işlenmişti, kollarının ve göğsünün kalınlığı ona kendini küçük, neredeyse kadınsı hissettiriyordu. Onun üzerine eğildi, göğüsleri göğsüne süründü, yüzünü incelemek için neredeyse üzerinde sürünüyordu. Gözleri kapalıydı ama onun kendisini gördüğünü hissetti. Belki de sadece zihnindeydi ama öyle hissetmiyordu. Sanki adamın gücü odayı doldurmuş ve onu sıcaklıkla, kabullenmeyle çevrelemiş gibi hissetti.

Ağladığı için onu daha az düşünmüyordu. Ya da öfkelenmediği için. Ya da öldürdüğü için. Onunla ilgili her şeyi kabullenmişti. Gitmeye çalışırsa onun hakkında daha az düşüneceğinden şüpheliydi ve ne kendisinin ne de jaguarının odadan çıkmanın bir yolunu bulamayacağına dair aklında hiçbir şüphe yoktu. Denemek için gücünü boşa harcamayacaktı. Onu *hayal kırıklığına uğratmak istemezsin*, diye alay etti savaşı benliği.

Ona sarıldı ve eğildi, elleri yüzünü çerçevesliyordu. O kadar inanılmazdı ki, asla bulamayacağını düşündüğü bu adam. Onun gibi birinin var olabileceğini bilmiyordu. Onun zihnindeydi, onun bir kadını koruyacak, onun için ölümüne savaşıacak bir adam olduğunu biliyordu. Parmaklarını onun sert yüz hatlarının üzerinde hafifçe gezdirdi. O bir çocuk değildi. Güçlü bir adam için güçlü bir yüz. Anladığı tek şey olan halkına karşı görevini yerine getirmeyi seçmişti. Ölmeyi düşünmüştü.

"Dünyada o kadar çok korkunç adam var ki Dominic, sırf yapabildikleri için kendilerinden zayıf olanlara korkunç şeyler yapan adamlar. Artık anlamıyorum. Neden onlardan biri değil de böylesine korkunç bir görev için sen seçildin?"

Ben seçtim, fél ku kuuluaak sívam belsó-sevgili. Senin bu dünyada olduğunu bilmiyordum. Seni bulma umuduyla öbür dünyaya gidiyordum.

Elbette onun ellerinin üzerinde olduğunun farkındaydı. İç çekti ve onun dokunuşuna, bilgeliğine çok muhtaç olduğundan korkarak üzerinden yuvarlandı. Onun arkadaşlığına. "O zaman bu göreve gitmemeyi seçer miydin? Benden haberin olsaydı, başka birinin senin yerini almasına izin verir miydin?"

Aklına Zacarias'ın bir görüntüsü geldi. *O teklif etti. Bir şifacıya gitmemi ve kanı temizlemeye çalışmamı istedi. Benim yerime gidebileceğini söyledi.*

Adam bu konuşmayı kafasında tekrar canlandırırken kalbi sıkıştıyordu. "Onun ailesi olduğum için mi? Ondan nefret ettim. Çok zorba biri." Utanmıştı. "Hiç tanımadığı bir kadın için böyle bir şey yapacağını hiç düşünmemiştim."

Kardeşlerini seviyor. Bu sevginin ve onurunun hatırası onu bu uzun ve sonsuz yıllar boyunca ayakta tuttu Solange. Hakimiyetine kızacak bir kadınla yaşayamayacağına inanıyor. Sevdiklerine hizmet etmekten başka yapacak bir şeyi kalmadı.

Ellerinin topuklarını sertçe gözlerine bastırdı. "Neden evet demedin?" Kalbi çarpıyor, cevabı bekliyordu.

Kana susamışlığın çağrısıyla savaşmak için en iyi şansa sahibim. Ben Dragonseeker'ım. Kendi zevkim için bu işi başkasına devretmeyeceğim. Bu yola adımımı attım ve onu takip etmeliyim.

Nefesini dışarı verdi. Elbette doğru olanı yapacaktı. Onun onuru vardı. "Juliette Riordan'ı laboratuvarlarında bulduğunda, Jasmine kaçırılmıştı. Annemi, teyzemi ve küçük Jasmine'i ele geçirmeyi başardılar, oysa onları korumak için yemin etmişim, özellikle de onu. Kısmen yer değiştirebilen bir jaguar vardı. Daha önce hiç böyle bir şey görmemişim. Hiçbirimiz bunu yapamazdık, ne annem ne de Audrey Teyze. Bunu gördüğümde ne kadar güçlü olduklarını anladım."

Kadın sessizdi ve adam sadece onun devam etmesini bekledi. Sessizlik uzun süre devam etti ama adam hiç kıpırdamadı, kadının zihninde bile. Onun varlığını orada hissedebiliyordu ama onu zorlamadı. Eğer paylaşmak isterse onu dinleyecekti ama güven duyması için onu zorlamayacaktı.

Solange iç çekti. Hiç kimseye ihtiyacı olmamıştı ve ona sırlarını anlatmak hem korkutucu hem de özgürleştiriciydi. Onun bir savaşçı olarak yeteneklerine saygı duyuyordu. Brodrick'i öldürmeyi başarmak istiyordu. Boş yere ölmek ve saf olmayan tüm jaguar türlerini aşağılık bir şekilde temizlemeye devam etmesi için öz babasını geride bırakmak istemiyordu.

"Pratik yapmaya başladım. Koşuyor ve yer değiştiriyordum. Ağaçlardan atladım ve yer değiştirdim. En önemlisi de kısmen yer değiştirmektir ve bu konuda çok iyi oldum. Safkanlar diğer jaguarların yapamadığı şeyleri yapabilir. Benim kanım saf Dominic, ama aynı zamanda asil. Bildiğim kadarıyla dünyada benim kan grubumdan sadece iki kişi kaldı."

Uzandı ve Dominic'in bakımları sayesinde omzundan neredeyse silinmiş olan ısırik izlerine dokundu. "Ben onun bildiğinden çok daha hızlıyım. Belki onun kadar ya da ondan daha hızlı."

Yani planın onunla yüzleşmek.

Onun sesindeki kınamayı dinledi, ama her zamanki gibi sesi kesinlikle tarafsızdı. "Bu onun bekleyeceği son şey. Artık onun kızı olduğumu, kraliyet kanı taşıdığımı biliyor. Kulağa ne kadar alçakça gelse de, varis olma şansının bende olduğuna inanacaktır. Enstest gibi küçük bir şeyin onu durdurmasına izin verecek türden bir adam değil."

Sizi öldürmekte tereddüt edeceğine, sizi bir şekilde etkisiz hale getirmeye çalışacağına inanıyorsunuz.

"Bu da bir başka avantaj olacak."

Dişlerini sana geçirdi, pençelerini.

"Ama ısırığı omzumdaydı, boynumda değil."

Eli, uzun zaman önce Brodrick'in pençelerinin onu öldürmek için boynunu ısırıldığı yerdeki yara izlerini okşamak için yukarı kaydı. Acaba Brodrick'in amaçladığından çok daha derine inmesine neden olacak kadar hareket etmiş miydi? Onu neyin kurtardığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Adamın iğrençlikten iki büklüm olmuş yüzünü, üzerine sıçramış kanı ve ona bakan şeytani gözlerini hatırladı. Onu saçlarından tutup kaldırmış, pençesini boynunda gezdirmiş ve sonra, ondan önceki kızlara yaptığı gibi, onu da kulübenin dışına, çöp olarak gördüğü diğer cesetlerle birlikte açıklığa fırlatmıştı.

Bu yüzden seni hayatta tutmaya çalışacak. Ve eğer onu öldürmeyi başaramazsan ve seni yakalarsa, seni çocuğunu doğurmaya zorlayacak, tıpkı büyücünün kız kardeşimi çocuğunu doğurmaya zorladığı gibi.

Kalbi onun için acıyordu. Senaryonun geçmişiyle ne kadar benzer olduğunu düşünmemişti. Ses tonu hiçbir şey ele vermiyordu ama yine de sözlerinde bir kınama vardı. Ona güvence verebilmeyi diledi ama ona yalan söyleyemezdi. "Bu gerçekleşmeden önce intihar etmenin bir yolunu bulacağım."

Bunun kabul edilemez olduğunu biliyorsun.

Homurdandı ve tembel bir kedi gibi yavaşça gerindi. "Bilmen gerekirdi. Senin planın da aynı derecede aptalca."

Ben hareket edemezken sen çok cesursun.

Kendini gülümserken buldu. En aşına olduğu şey buydu. Karanlıkta, onun kanlı canlı gerçek bir adamdan ziyade bir rüya adamı olduğunu varsayabilirdi. Bu adama karşı hiçbir çekingenliği yoktu. Sözlü satranç maçlarını gece boyunca oynayabilirlerdi ve o kesinlikle güvendedi. Jaguar formuna geçti ve kedi onun etrafında kıvrıldı, onu korudu, herhangi birinin ya da herhangi bir şeyin ona zarar vermeye çalışmasına cesaret etti.

Kesinlikle, diye kabul etti, büyük kedinin formunda güvende. Ama bu söylediğim hiçbir şeyi daha az mantıklı yapmaz. Düşman kampına girmeyi planlıyorsun,

Planlarını duyup Zacarias'a iletir ve savaşmaya giderler. Bu aynı şey değil mi?

Bir an sessiz kaldı ve jaguarın bedeninin derinliklerinde Solange sırttı. şimdi kendini gayet iyi hissediyordu. Adam mutlak erkeksiliği ve bariz cinselliğiyle onun dengesini bozmuştu ama şimdi oyuna geri dönmüştü. Eşittir.

Aynı şey değil. Vampir kanını içtiğimde senin bu dünyada olduğunu bilmiyordum. Ama sen benim var olduğumu biliyorsun.

Bu onu kısa kesti. *Vampir kanı yüzünden ölmeyi mi planlıyorsun? Bu yüzden mi casusluk yaptığınızdan şüphelenmeden kamptan ayrılmaya çalışmayacaksınız?* Bunu hiç düşünmemişti. Düşünmeliydi. Elbette kanın onu eninde sonunda savaştığı şeye dönüştüreceğini düşünenecekti.

Hiçbir şifacı vücudumdaki tüm parazitleri temizleyemez. Yıllarca onlarla birlikte yaşayan genç bir kadın vardı ama şu anki gibi mutasyona uğramamışlardı. Güçlüler ve hızlı çoğalıyorlar.

Sesinde pişmanlık duymuyordu ve bu onun en çok hayranlık duyduğu yönlerinden biriydi. Pişmanlıkla vakit kaybetmiyordu. Bir yola adım atmıştı ve her şeyi değiştiren koşullara rağmen bu yolda ilerlemeye niyetliydi.

Bir nefes aldı ve kedisinin bedeninin içinde güvende olan gerçeği açıkladı. En korkunç ve harika sırrını. Bütün vampirlerin ve Karpas ırkının bütün üyelerinin başına bela olacağını bildiği sırrı.

Kanım parazitleri öldürüyor.

Ona gerçeği bir hediye olarak verdi. Sadece Dominic bu itirafın onun için ne kadar büyük bir bedel olduğunu anlayabilirdi. Tesadüfen keşfettiği bu bilgiyle hiç kimseye, Juliette'e bile güvenmemişti. Kanı vampirlerin cazibesine, hipnotik telkinlerine direniyordu. Bunda büyücülerini de çeken bir şey olduğunu biliyordu. Mesele safkan bir jaguar olmak değildi; mesele onun kraliyet soyu, babasının sahip olduğu soydu.

yok etmeyi başardı. Eğer biri onu öğrenirse, onu bir laboratuvara kilitleyeceklerini ve asla dışarı çıkamayacağını biliyordu.

Brodrick büyücülerin, vampirlerin ve hatta insanların aradığı şeyin önemini henüz fark etmemişti. Kendi türünden olan ve saf olmadığını düşündüğü herkesi yok etme arayışında çok kararlıydı.

Bunu nasıl bilebilirsin?

Jaguarın bedeninin içinde bile kalbi alarmla çarpıyordu. Sesinde hiçbir farklılık yoktu ama bir şey vardı.

Her zaman bilgi toplarım. Laboratuvarın dışındaki ağaçlarda oturup muhafızları, jaguar-adamları, büyücüleri, hatta vampirleri dinliyorum. Varlığımdan asla haberdar olmazlar. Brodrick kendini gösterene kadar nadiren farkında olduklarını fark ettim, ancak vampirler ve çoğu büyücü diğer jaguar-adamların yakın olduğunu her zaman biliyor gibiydi. Yani Brodrick ve benimle ilgili bir şeyler farklı olmalıydı.

Dominic zihninde kıpırdandı, ona bir şey söylemekte zorlandığında sık sık yaptığı gibi onu sıcaklıkla doldurdu. Küçük bir cesaretlendirme dürtüsü. Ama bu muazzam bir şeydi ve bunu biliyordu.

Birkaç hafta önce laboratuvarlarına girdim. Annabelle'in kaçırıldığını duydum ve artık oraya sık sık mahkûm getiriyorlar. Sıkı güvenlikleri var ve çok az mahkum kaçmayı başarıyor. Binanın düzenini bilmem gerekiyordu. Ve bilgisayarlara bir göz atmak istedim.

Yalnız gitmek zorunda kalmıştı. Juliette ona gittikçe daha az yardım ediyordu ve sadece Riordan yanlarındaysa yardım ediyordu. Çok fazla kadın çatlaklardan kayıp gidiyordu. Riordan'ı suçlayamazdı. Onun ve kardeşlerinin korumaları gereken o kadar çok bölge vardı ki, aynı anda her yerde olamazdı, onun da olamayacağı gibi.

Juliette ya da Jasmine'e haber vermeden gitmişti. De La Cruz çiftliklerinden ve onların yağmur ormanlarına sınırı olan ülkelere dağılmış çok sayıdaki evlerinden uzak durarak uzun süreler boyunca gittikçe daha fazla uzaklaşıyordu. Yalnızca kendine güvenmeyi öğrenmek zorunda kalmıştı. İnsanların ve hatta jaguar-adamların burnunun dibinde kendini gizleme konusunda çok iyi hale gelmişti.

Büyücüler ve vampirler, varlığını hissedemediklerini fark edene kadar onu korkutmuştu.

Parmaklıklı bir pencereden laboratuvara girmeyi başardım ama parmaklıklar çok iyi kaynaklanmamıştı. Onları gevşetmeyi başardım ve sonra sağlamış gibi görünmelerini sağladım. Güvenlik kameralarını kontrol ettim ve mahkumları tuttukları odaları buldum. Bilgisayarlar zordu - onlar hakkında pek bir şey bilmiyorum - ama odada saklanabileceğim bir yer buldum. Saatlerce kaldım.

Dominic sessiz kaldı ama içinde canavarın yükseldiğini hissedebiliyordu, bir Karpat erkeği eşini büyük bir tehlike içinde görüyordu. Kendini nasıl olabildiğince küçülttüğünü ve hiç kıpırdamadan durduğunu, kaslarının bir daha yürüyemeyeceğinden korkana kadar nasıl kasıldığını ona anlatmadı ama Dominic görüntülerin ve yakalanmanın gerçek korkusunun ondan aktığını fark etti. Kıpırdıyordu, üzerinde hiçbir giysi yoktu, düşman kampının tam kalbinde çıırılçıplak yalnız bir kadındı.

Cesareti onu dehşete düşürdü ama yine de ona duyduğu gurur ve saygı daha da arttı. Çelik gibi sinirleri vardı ama ona geldiğinde açık ve savunmasızdı. Onu sevmeyi beklemiyordu. Saygı duymayı, hayranlık duymayı, korumayı ve bakmayı, evet; hatta şehvet duymayı bile. Ama onun neredeyse ikiye bükülmüş, büzülmüş ama türünün kadınlarına yardım etmek için gerekli bilgileri toplamak için kendini zorlayan görüntüsünü görmek, içinde bir volkan gibi patlayan ezici bir duygu yarattı. Ona anlatırken onu kucağına alamazdı ama onu sıcaklığıyla sarabilirdi ve öyle de yaptı, onu sevgisiyle sardı.

Teknisyenlerin ileri geri konuştuklarını duydum. İlk başta pek anlamadım ama sonunda genetik araştırması yaptıklarını, psişik kadınları aradıklarını fark ettim. Jaguarların psişik yetenekleri vardır, bu yüzden diğer ülkelerdekileri bu şekilde bulduklarını ve kaçırmak için hedef aldıklarını biliyordum. Bazıları ölüm listesine giriyor, bazıları da laboratuvara geri getirilmek üzere listeye alınıyordu.

Bu mantıklıydı. Dominic o listeleri ele geçirmek zorundaydı. Laboratuvara girecek ve bilgisayarları yok etmeden önce listeleri çıkaracaktı.

Ben oradayken bir büyücü geldi ve jaguar soylarını bulmalarını istedi. Efendisinin belirli bir kana ihtiyacı olduğunu söyledi. Pek mantıklı konuşmuyordu. Ona ne aradığını sorduklarında, kutsal bir kitap ve kan hakkında bir şeyler mırıldandı. Tüylerim diken diken oldu, önemli bir şeye rastladığımda olan bir şey.

Tabii ki. Jaguarlar psişiktir. Radarı vardı. Dominic, Karpat halkıyla savaşı ilk başlatan büyücü Xavier'den çalınan kitabı biliyordu. Dominic'in kız kardeşini kaçıran, kullanan ve sonunda öldüren de oydu. Kitap şimdi güvenli bir şekilde prensin elindeydi. Dominic kitabın açılmadığını ama yok edilmesi gerektiğini duymuştu. Kimse nasıl yapılacağını bilmiyordu. Bu haber beklenmedikti ve Solange gibi o da bunun önemli olduğunu hemen hissetti.

Büyücü sana ne kadar yaklaştı? Sormamalıydı. Zaten içi titriyordu. Onu her şeyden, her türlü zarardan, her türlü acıdan, özellikle de geçmişinin işkencesinden koruyacak adam olmak istiyordu ama ona ne yaptığını anlatırken sadece çaresizce ölü gibi yatabilirdi. Onu kendine yakın tutamıyor, kollarının arasında barındıramıyordu bile.

Dominic, güçlerden birinin odaya girdiğini ve onu bulduklarında hiçbir silahı, savunması olmadığını bilmenin onun için nasıl bir şey olduğunu hayal bile edemiyordu. Onu hücrelerinden birine zincirleyecekler ve jaguar-adamlar istedikleri zaman ona sahip olacaktı.

Yakalanmaktan korkmuş olmalısın. Ve eğer yakalanmadıysa, onun adına çok korkmuştu.

Korkunun bir kokusu vardır. Kendime görünmez olduğumu söyledim. Yağmur ormanında, bir jaguar erkeği çok yaklaştığında kendime sık sık bunu söylerim. Bazen öyle olduğuma inanıyorum. Büyücü bana o kadar yakındı ki uzanıp ona dokunabilirdim. Nefesimi kontrol etmek aslında en zor işti. Aradığı şeyi bulamadığı için kızgındı. Brodrick'in soyundan birini istiyordu ama Brodrick'in kanı bir şekilde amaçları için lekelenmişti. Büyücü, onun ahlaksızlıkları olduğunu söyledi. Ama başka kimseyi bulamadılar.

Çünkü sen öldün. Dominic bunun gerçek olduğunu anladı. Brodrick işe yaramaz kız çocuğunu öldürmüştü. Sabine ve Audrey aynı kraliyet kanını taşıyorlardı, soylarının sonuncusu. İkisi de insanlarla çiftleşmiş ve çocukları bu saf soyu sulandırmıştı.

Annen esaret yıllarında bir daha hiç hamile kalmamıştı. Eminim Brodrick onunla denemiştir.

Audrey Teyze'yi de. Birkaç yıl sonra onu yakaladı. Biz onu bulmadan yaklaşık iki yıl önce onu tuttular ve hamileydi. O ve bebek doğum sırasında öldü. Sanırım bir jaguar için esaretin stresi çok fazlaydı. Onları düzenli olarak ve acımasızca dövüyordu. Sanırım kadınlardan nefret ediyor.

Dominic bilgileri zihninde tekrar tekrar gözden geçirdi. *Yani Brodrick bunca yıl senin öldüğüne inanmış, bu yüzden de veri tabanlarına hiç girilmemişsin. Büyücüler, vampirler, hatta jaguarlar bile senin gerçek kimliğini bilmiyordu.*

Artık biliyor. İşleri yoluna koydum. Brodrick şimdi peşimden gelecek.

İçgüdüsel tepkisi şiddetli bir protestoydu ama sessiz kaldı, kanının özelliklerinden bahsetmesini istedi.

Vampirlerin ve büyücülerin beni nasıl hissedemediğini düşünmeye başladım. Brodrick ve benim farkımız neydi? Ben bir kadını, o bir erkek; ikimiz de jaguarız ama cinsiyetlerimiz farklı. Ama sonra hem vampirlerle hem de büyücülerle ilgili her şeyin kana bağlı olduğu aklıma geldi - en azından Xavier'i takip eden büyücülerini nitelendirdi.

O öldü. Haber bana bir hafta önce ulaştı.

Xavier mi? Demek herkesi sarsan buydu. Büyük bir şey olduğunu biliyordum. Etrafta çılgınca bir hareketlilik vardı.

Parazitleri nasıl öğrendin? diye sordu, neredeyse sormaya korkuyordu. Çünkü çok ama çok tehlikeli bir şey yapmıştı.

Onunla rüyalarında konuşmaya başladığı ilk andan beri harika bir kadın olduğunu biliyordu, ama o zaman, şimdi olduğu gibi, jaguarın içindeyken

Aslında onun sesini duymamıştı. Onun hayat arkadaşı olduğunu anlaması gerekirdi çünkü duyguları hissetmeye başlamıştı, her zamanki patlamadan ziyade yavaş yavaş ortaya çıkıyordu. Ne olduğunu fark edememişti çünkü bu olasılıkların çok dışındaydı.

Konuşmak için hayalinde canlandığı kadının korkusuz bir savaşçı olduğunu düşünmüştü çünkü onu ancak başka bir savaşçı anlayabilirdi. Şimdi onun gerçek olduğunu biliyordu. Korkuyu hissediyordu - sadece onunla başa çıkıyordu çünkü başarılı olmak istiyorsa başka seçeneği yoktu. Tıpkı kendini tamamen ona verme korkusuyla başa çıktığı gibi. Muhtemelen ondan bir vampirden korktuğundan daha fazla korktuğunu biliyordu.

Beklenmedik bir anda üzerimize geldiklerinde Riordan'la birlikte birkaç vampirle dövüştüm. Onların daha küçük ya da yeni vampirler olduğunu ve güçlerini henüz tam olarak kontrol edemediklerini söyledi. Hepimizle birlikte bir tanesini nasıl öldüreceğimiz üzerinde çalışıyordu, bu yüzden o meşgulken ...

Sana geride durmanı söyledi. Hiçbir De La Cruz ailesinin bir kadın üyesinin tehlikede olmasını istemezdi. En küçükleri bile Dominic'in tanıdığı en baskın erkek olan ağabeylerinden etkilenirdi.

Solange omuz silkmenin zihinsel karşılığını verdi. *Böyle bir şey söylemiş olabilir. Sürekli emir yağdırırken kim dinler ki? O benim hayat arkadaşım değil.*

Hayır, Dominic onun hayat arkadaşıydı ve onu kendisine öyle bir bağlamalıydı ki, onun emirlerine uymayı seçmeliydi. Bu onun seçimi olmalıydı. Solange bir kafesle savaşabilirdi. Gerçekte olduğu kişi olma özgürlüğüne ihtiyacı vardı ve onun içgüdüleri ile kendisinininkiler arasında bir denge bulmaları gerekiyordu. Hayatta kalmak açısından düşündüğünü fark etmesi bir anını aldı.

Kıpırdamadan durdu. Ona inanıyordu; onun kanı tüm türü için değerliydi ve vücudunda zaten yaygın olan parazit istilasını durdurabilirdi. Onunla birlikte yaşamak için bir şansı vardı. Bir an için, günün saatine rağmen, kalbi çarptı, sesi odanın içinde gürültüyle yankılandı. Onun irkildiğini hissetti. Kedi kıpırdandı ve başını kaldırarak temkinli bir şekilde etrafına bakındı.

Ne oldu?

Kadının sesindeki cesareti duydu. Onu koruma kararlılığını. Onun için hayatını tehlikeye atabilirdi. Ama ikisinin de ölmeyeceğini tam olarak anladığında, onun kendisine tutunmasından korkacaktı. Bu çok kolay kopabilecek zayıf bir bağıdı. Kendini kolayca teslim etmiyordu ve bu onun en çok hayranlık duyduğu şeylerden biriydi.

Her şey yolunda. Günün bu saatinde hiçbir vampir dışarıda olmaz ve yakınlarda bir jaguar da hissetmiyorum. Bana parazitlerden bahset. Göster bana. Savaşı görmesi, onun bir vampirle ilk tek başına dövüşünü nasıl idare ettiğini görmesi gerekiyordu.

Onun tereddüt ettiğini hissetti ve onun onaylamamasından korktuğunu biliyordu. Bundan biraz memnuniyet duydu. Belli ki Solange kendisi dışında kimsenin ne düşündüğünü umursamıyordu.

Seni eleştirmiyorum, Kessake. Savaşta nasıl düşündüğünüzü anlamak benim için çok önemli.

Hayat arkadaşıyla her karşılaşmasında dürüstlük çok önemliydi. Eğer bir gelecekleri olacaksa, onun kendisini tanıdığı kadar kendisinin de onu tanıması gerekiyordu ve ilk kez gerçekten bir gelecekleri olabileceğine inanıyordu.

İki vampir Riordan'a saldırdı. O hızlıdır. Gerçekten hızlı. Onu hipnotik bir modelle nasıl tuzağa düşürmeye çalıştıklarını izledim, Juliette başka tarafa bakmak zorunda kaldı, ama bu Riordan'ı ya da beni etkilemiş gibi görünmüyordu. Etrafında döndü ve en büyük ve en saldırgan olanın peşinden gitti. Vampir, Riordan'a sırtı ikinci vampire dönük olacak şekilde manevra yaptırdı.

Tüm savaşı onun zihninde görebiliyordu. Ayrıntıları görebilen bir gözü vardı. Ağaçların arasından parlayan nehri görebiliyor, hatta akışını duyabiliyordu. Yağmur yağmıyordu ama ağaçların arasında yoğun bir sis vardı. Riordan büyük vampirin etrafında daireler çizerek, De La Cruz kardeşlerin savaşta yaptıkları gibi akarak şiddetle dövüşüyordu. Uzun saçları omuzlarından aşağı dökülüyordu ve gözleri çelikten sert noktalar halindeydi.

İkinci vampirin pozisyon aldığını gördü ve iki ölümsüzün daha önce birlikte savaştığını hemen anladı. Bu manevranın Malinovlar'ın tercih ettiği bir manevra olduğunu anlamıştı. Riordan da fark etmişti. Yüzyıllar boyunca Malinovlarla yan yana savaşmıştı. Bu iki küçük vampir kardeşlerden birinin öğrencisiydi.

Solange ağaçların arasından fırlayarak vampire doğru koştu ve vampir yumruğunu Riordan'ın sırtına indiremeden onun önünü kesti. Riordan çoktan ortadan kaybolmuş, sisin içinde hareket ederek iri vampirin arkasında yeniden belirmişti. Solange belli ki jaguarının hızını ve kas gücünü kullanmış, vampire büyük kedinin gücüyle vurmuştu. Vampirin homurdandığını ve uluduğunu gördü, ardından pençeleri vampirin omzunu ve boynunu parçaladı.

Sıçrayarak uzaklaştı, kolu omzuna kadar siyah asitli kanla kaplıydı, kendi vücudu kırmızı kan akıyordu. Pençesinde, pörsümüş, kararmış kalbi tutuyordu.

"Riordan!" diye seslendi ve ölü orgu ona doğru fırlattı.

Yıldırım gökyüzünü aydınlattı ve bir şimşek doğrudan kalbe isabet etti ve ardından çoktan yere yıkılmış olan vampire sıçradı. Solange'ın beyaz-sıcak enerjiyle yıkanarak vampir kanını temizleme lüksü yoktu; bu onu öldürebilirdi.

Nehre doğru koştu ve kolunu suya daldırarak duruladı. Parazitlerin vampirin derisinde açtığı yaralardan çıktığını gördü. Yırtıkların içine gömülmeleri gerekirdi ama bunun yerine mümkün olan tüm aceleyle kaçıyor gibi görünüyorlardı. Yere düştüler, kadının kanı üzerlerine damlıyordu. Dominic minik kurtçukların kıvranışını net bir şekilde görebiliyordu ve sonra yavaşça yok olmaya başladılar, yakut kırmızısı damlalar onları tüketiyordu.

9

*Bir erkeğe yeniden güvenebilir misin?
Benim gibi yaşlı birini sevebilir misin?*

DOMINIC'TEN SOLANGE'A

Dominic güneşin tam olarak ne zaman battığını biliyordu. Yüzyıllar boyunca toprağın altında, bedeninin canlandığı ve toprağın onu dünyaya geri saldığı o anı beklemişti. Yükselme zamanını sabırsızlıkla beklemişti. Solange ifşaatından sonra sessiz bir şekilde içine dönmüştü. Ona çok fazla bilgi verdiğini düşündüğünü biliyordu ve daha da önemlisi, ona her ikisinin de hayatta kalması için bir yol verdiğini düşünüyordu.

Solange çok zekiydi. Ona bir geleceğin anahtarını verdiğini biliyor olmalıydı ve sonra jaguarının derinliklerinde kayboldu, ondan saklandı, kendinden saklandı ve en önemlisi, itirafının yankılarından saklandı. Güven çok keskin bir bıçağın ucunda dengede duruyordu. Yanlış bir hamle yaparsa her şeyini kaybedebilirdi. Solange dikkatsiz davranarak kaybedilemeyecek kadar büyük bir ödüldü.

Solange Sangria, Dominic'in düşündüğünden çok daha fazla açıdan bir mucizeydi. Vampirle olan dövüşünün görüntüsünü kafasında tekrar tekrar canlandırdı. Bu kadar küçük bir şeyi fark etmemiş olabilirdi ama kan dolaşımından kaçarken parazitlerin çoğunun düştüğü yere uzun süre baktı. Farkında olmadan diğer eliyle vampir kanını temizlemek için uzandı ve derisini yakan siyah asidin üzerine kendi kanından daha fazla saçtı - ya da öyle olmalıydı.

Asitli kan etini yakıp geçmişti ama damarlarına temas ettiği anda vampir kanı kurumuş ve etinden dökülmüştü. Nehirde yıkamakla meşgul olduğu için fark etmemişti. Ne oldu?

onun kanında mıydı? Xavier'in kanı için avladığı kişi o muydu? Ve eğer öyleyse, prensin dikkatle koruduğu kitapla ne ilgisi vardı?

Kalbinin atış sesi mağarayı doldurdu. Gözlerini açtı. Jaguar vücudunun üzerinde yatıyordu, belli ki tetikteydi. Bir elini kalın kürkün içine gömdü. Kürk ipeksiydi, tıpkı Solange'in yumuşak saçları gibiydi; koyu renk telleri, saçlarında girdaplar halinde eriyip giden o yumuşak, alaca renkle kaplıydı. Parmaklarını kürkün içinde gezdirdi ve başını okşadı.

Jaguar tembelce esnedi.

"Bütün gün uyumadın. Etrafımızı saran güçlü korumalarım vardı." Doğrulup oturdu. "Vardiya."

Ölümsüzlere ve büyüçülere karşı koruma sağladın. Senin korumaların insanlar ve diğer hayvanlar üzerinde de işe yarayacaktır ama Brodrick üzerinde işe yarayacaklarından emin değilim. Beni avladığı için seni kendini savunamaz halde bulmasını istemiyorum.

Bekledi. Sonsuz bir sabrı vardı. Onunla yüzleşmek istemiyordu ama kedi formunda ne kadar uzun süre kalırsa, onunla yüzleşmek o kadar korkunç hale gelecekti. Şimdi birçok kez onun zihnine girmişti. Bilgiler birinden diğerine akıyordu ve onun nasıl düşündüğünü öğrenmeye başlamıştı. Eğer çok dikkatli olmazsa kaçacaktı, aralarındaki bağın hızla büyümesinden, herhangi bir savaştan korkacağından daha fazla korkacaktı.

Bu birkaç dakikasını aldı. Kedi içini çekti, sıcak nefesi göğsünde patladı. *Kıyafet istiyorum, lütfen. Daha kolay olurdu.*

"Elbette." Yine de onun çıplak olmasını tercih ederdi. Ne yazık ki o, karşı konulması zor bir cazibeye sahipti. İçinde derin bir tutku vardı. Nasıl olmasın ki? Davası için tutkuluydu, ailesi için tutkuluydu ve yatakta da hayat arkadaşına karşı tutkulu olacaktı. Bu ateşi ona karşı olan savunmasızlığıyla karıştırınca ortaya oldukça baş döndürücü bir afrodizyak çıkıyordu. Sesi uykulu geliyordu. Günün çoğunda uyanık kaldığını biliyordu, Brodrick'in dinlenme yerini bulacağından endişeleniyordu. Parmaklarını kalın kürkünde gezdirerek o güçlü kaslara masaj yaptı.

"Olduğun gibi kal, ben kısa sürede döneceğim. Ben avlanırken sen uyuyabilirsin."

Mmmmm.

Sesindeki uyuşuk nota jaguardan çok Solange'a aitti ve vücudu anında gerildi. Yumuşak ses kasıklarına sert bir yumruk indirdi ve bu beklenen bir şeydi. Ama canavarın vahşice yükselmesi, eşine sahip çıkmasını istemesi sadece şok edici değil, aynı zamanda tedirgin ediciydi. Damarlarındaki vampir kanı değildi bu; Karpas kanıydı. Yüzyıllarca bekledikten sonra hayat arkadaşını bulmuştu ve onunla bir gelecek kurma şansı vardı. Ruhu onu çağırıyordu ve birdenbire karanlık çok daha kalın ve çok daha çirkindi. Onun zihnine girdiğine, artık yeniden hissedebildiğine göre, çorak varlığı dayanılmaz hale gelmişti.

Elini salladı ve bedenini uykulu jaguarın altından dikkatlice çıkarırken, kendisine izin verdiği toprak örtüsü düştü. Bunu yaparken bir komut mırıldanarak onu nazikçe uykuya doğru itti.

Zihninde onun durgun kıpırdanışını hissetti. *Bu bende işe yaramaz.*

Yüksek sesle güldü, kendi de irkildi. Ses mağarayı mutlulukla doldurdu. "Sadece test ediyordum, *kessake*, dikkatini verip vermediğini görmek için."

İlk kez onun eğlencesinin fırçasını hissetti ve baş döndürücü bir duygu onu kapladı. Onun alaylarına karşılık verecek kadar rahatlamıştı. Fazla bir şey değildi ama bu da bir başlangıçtı. İfşaatıyla kendini ona teslim etmişti ve sonuçlarından korkuyordu ama adam yine de onun gardını aşmayı ve onu güldürmeyi başarmıştı.

"Bu uzun sürmeyecek," diye söz verdi ve tüm o yumuşak, ipeksi kürkün hissini sevdiği ve kedinin formunun derinliklerinde saklandığını bildiği için parmaklarını kasıtlı olarak tüm omurgasında gezdirdi.

Onun tepki olarak titrediğini hissetti ama jaguar başını kaldırıp delici bakışlarıyla onu süzmedi. Başını patilerinin üzerinde tuttu. Mağaranın yüzeyine doğru süzüldü ve tünelden buhar gibi akarak, korumaları çözmeden önce dinlenme yerlerini çevreleyen alanı taradı. Onları değiştirecekti ama eğer Brodrick konusunda haklıysa, bunu yapamazdı.

erkek jaguara karşı güvenliğini garanti altına almak. Bu da ondan fazla uzaklaşamayacağı ve yırtıcıya karşı özellikle tetikte olması gerektiği anlamına geliyordu.

Solange'dan iyice uzaklaştığı anda parazitler fısıltılarına başladılar ve onu öldürmenin heyecanını hissetmeye çağırdılar. O kadar aktif değillerdi, Solange'ın kanı hâlâ onları bastırıyordu ama hayat arkadaşından uzaklaştıkça mutasyona uğramış solucanlar daha da uyanıyor, iç organlarını tırmıklayıp pençeliyor, Karpas ve kraliyet jaguarı kanının tüm izlerini silmesini ve yerine vampirin asidik kanını, yaratıkların geliştiğı ortamı koymasını istiyorlardı.

Onları görmezden gelerek mağaralardan çıkmaya devam etti. Buhar açık arazide alçaktan, zemine paralel olarak akıyor, ormanın derinliklerine ulaştığında daha da yükseliyordu. Gri sis üst üste yığılıncaya kadar değışti, harpy kartalının şeklini aldı, kireçtaşı mağaralarını gizleyen bir dizi kayalığın etrafına koruma önlemleri bağlarken bölgenin üzerinde daireler çizdi, bir yandan da keskin gözlerini kullanarak yerde jaguar erkeğinin peşlerinde olduğunu gösteren herhangi bir hareketi tespit etmeye çalıştı.

Yağmur ormanı renk cümbüşü içindeydi; ağaç gövdelerine dolanan çiçekler, parlak morlar, pembeler ve parlak yakut kırmızılarının büyük sışramaları. Yüzyıllardır görmediğı bu güzel renklerin tadını çıkararak her birini tek tek not etti. Dünyanın güzelliğini sadece hatırlamak yerine bir kez daha takdir edebiliyordu. Doğrusu, son yüzyılda anıları bile solmuştu. Artık sürekli genişleyen çemberinden aşağıya bakabiliyor ve çiçeklerle kaplı ağaçları, renk patlamasını, ağaçların canlı yeşillerini ve mantarların parlak tonlarını seyredebiliyordu. Manzarayı süsleyen şelaleler ve havuzlar ile ormanın içine girip çıkan, engebeli arazide kendine yol açan kabarmış nehir ona çok güzel geliyordu.

Hiçbir yerde Brodrick'e dair bir iz bulamadı. Rahatlamış bir halde, vampirlerle savaştıkları noktaya doğru geri döndü. Zacarias'ın mümkünse onunla orada buluşacağını biliyordu. Aşağıda laboratuvarı gördü. Birileri binanın yan tarafını onarmaya başlamıştı bile. Brodrick'in kokusunu almaya çalışarak tepesinde daireler çizdi. Adamı bulursa, onu öldürecekti. Solange'ın öz babasıyla yüzleşmeye niyetli olduğunu biliyordu ama asıl önemli olan, Brodrick'in bir şey yapamaz hale getirilmesiydi.

iffetsiz bulduklarını katletmeye, kadınları kaçırmaya ve onlara acımasızca saldırmaya devam etti.

Etraftaki havada ani bir hareketlenme oldu ve Dominic ağaçların arasına yerleşerek kanatlarının genişlemesini katladı ve diz boyu yükseklikteki sisin içinden uzun boylu, etkileyici bir figürün çıkmasını izledi. Adam bir an durdu, gümüş rengi saçları sırtından aşağı sarkıyordu, vücudu fit ve kaslıydı. Döndü ve Dominic onu eski günlerden tanıdı. Giles. Eski bir dost. Ailesi zanaatkârdı. Dominic her zaman Giles'a hayranlık duymuştu. Savaşta yumuşak ve kontrollüydü, bir dövüşte insanın arkasında olması gereken iyi bir adamdı. Giles'ı bir vampir olarak görmeyi hiç beklemiyordu.

İyi görünüyordu, yüzü kusursuzdu, dişleri bembeyazdı ve çekiciliği aralarındaki mesafeden bile fark ediliyordu. Çürüyen etinin ve kararmış ruhunun tüm kanıtlarını örtmek için gerekli beceriyi kazanmak için uzun, çok uzun bir süre vampirlik yapmış olmalıydı. Giles ayağını yere vurdu, bu onun sinirli olabileceğini gösteren tek hareketti. Belli ki bir şey bekliyordu ve herhangi bir şeyin ya da birinin onu geciktirmesine sabırsızlanıyordu. Ve bu Dominic'in bilmesi gereken her şeyi anlatıyordu. Giles usta bir vampirdi, karanlık sanatlarda olduğu kadar savaşlarda da deneyimliydi. Besin zincirinin en tepesinde olmaya alışkındı. Ve eğer Malinovlar'ın prensi alaşağı etme komplosuna karıştıysa, kimsenin tahmin edemeyeceği kadar büyük bir tehlike söz konusuydu. Giles'ın kalibresindeki hiçbir *usta* kendini bir başkasının altına hizmet etmek için bağlamazdı. Vampirler evrim geçiriyordu. Malinovlar bir şekilde vampirlerin kibirlerini ve pervasızca yok etme ihtiyaçlarını kontrol altına almanın bir yolunu bulmayı başarmışlardı.

İki figür daha kendilerini tamamen göstermeden önce birkaç dakikalığına saydamlaşarak dalgalandı; bu genellikle biri hızla ısınlandığında meydana gelen bir olaydı. Her ikisi de darmadağınktı ama ayın altında tamamen ortaya çıktıklarında kendilerini toparladılar. Giles onların dış görünüşlerini her zaman koruyamamalarından dolayı kaşlarını çatmaya başlamıştı bile. Yeni gelenler daha küçük vampirler değildi, bu da Giles için bir başka işaretti. Çoğu *efendi*, vampirlik yöntemlerini öğrenirken piyon olarak kullanmaları için sadece en yenilerini kendilerine yakın tutabilirdi ama her iki adamın da bariz yetenekleri vardı.

"İkiniz de geç kaldınız," diye suçladı Giles. Bakışlarını kısarak o yakut kırmızısı bakışlarını solundaki adama dikti. "Demyan ve arkadaşlarına eşlik edecektiniz.

takipçileri var. Onları göremiyorum. Umarım iyi bir açıklaman vardır, Beau." Başını yavaşça çevirdi, sürüngenvari bir hareketle ikinci adamın bir adım geri çekilmesini sağladı. "Ve sen, Fabron, onları senin yanında da görmüyorum."

Beau'nun içinden bir ürperti geçti. "Onlarla buluşmak için belirlenen yere gittik, Giles, ama orada değillerdi. Bölgeyi araştırdık. Birkaç mil doğuda, bir savaşın izleri vardı. En yaşlı De La Cruz kardeşin bu bölgede olduğuna ve onlara saldırdığına inanıyorum."

Gile'in nefesi dişlerinin arasından tıslayarak çıktı. "İşkence ettiğimiz o kurtçuk insan bize yalan söyledi. Onu daha uzun süre hayatta tutmalıydım. Beynini taradığını söylemiştin..."

Fabron, "Kardeşler kendilerine hizmet edenleri korur," diye hatırlattı.

Aniden hava cızırdadı ve bir şey Fabron'un yanağına sertçe çarptı. Kıvılcımlar yağdı, göz kamaştırıcı bir gösteri. Giles elini bile kaldırmamıştı. Dominic vampiri daha yakından inceledi. Çok yumuşaktı. Çok hızlıydı, hareketi insan gözüyle takip edilemeyecek kadar hızlıydı ama Dominic hareketi bir bulanıklık olarak görmüştü. Bir an için göz kırptığını sandı ama Giles gerçekten hareket etmiş, elini sallayarak elektrik yükünü takipçilerine doğru itmişti. Onları korkutmasına şaşmamalıydı. Onlara bir büyücü gibi görünmeli, başka hiç kimsenin yapamayacağı şeyleri yapabilmeliydi.

"Zacarias'ın Demyan ve takipçilerini yok ettiğine inanıyor musunuz?"

Fabron ve Beau şiddetle başlarını salladılar. "Bir savaş oldu. Zemini okuyamadık. Yağmur ormanı şimdiden savaşımaya başladı."

Harpy kartalının bedeninin derinliklerinde Dominic gülümsedi. O ve Zacarias, yağmur ormanının kendini onarabilmesi için yerdeki ve ağaçlardaki her vampir kanı izini temizlemeye özen göstermişlerdi. Dominic, hayat arkadaşına bakmasına izin vermeden önce ormanın büyümesini teşvik etmeyi bile unutmamıştı. Onun için çok güzeldi, orada onunla yan yana savaşmış vahşi bir savaşçı gibi duruyor, ona savunmasız bir kadının gözleriyle bakıyordu.

Karşı konulmaz bir duygu seline kapılmayı beklemiyordu. Ona karşı koruyucu hissetmişti. Onu kollarının arasına alıp sarılmayı o kadar çok istemişti ki.

ona yakındı. Solange gibi bir kadın için güven her şey demekti. Onun sadakatini, saygısını ve en önemlisi sevgisini kazanmak zorundaydı. Bunun ne kadar büyük bir armağan olduğunu anlıyor ve ona bu rezervi için daha da değer veriyordu. Kadının asla paylaşacak bir adam değildi ve onun yumuşak ve savunmasız tarafı yalnızca kendisine aitti.

Düşmanını inceledi. O kampa gitmeyi ve sonunda ölmeyi bekliyordu. Şimdi ise bir mucize gerçekleşmişti. Vücudunu parazitlerden kurtarabilir ve hayat arkadaşına sahip çıkabilirdi. Onun için bir gelecek vardı -ikisi için de- ve bu her şeyi değiştirdi. Çok daha dikkatli olması gerekecekti. Artık yaşamak için her şeyi vardı. Savaşa girmeden önce kaybedecek hiçbir şeyi yoktu. Biri ruhunun diğer yarısını bulduğunda hayat dramatik bir şekilde değişti. Yaşamak istiyordu. Onunla vakit geçirmek istiyordu. Varlığının geri kalanı boyunca her akşam onun gözlerine bakarak kalkabilirdi.

Giles aniden başını kaldırdı ve etrafına hızlıca bir göz attı. Dominic'e hızlı, delici bir sonda saplandı, çevreye yönelik hızlı, sert bir saldırı, düşmanı dışarı çekmek için bir itme. Dominic bıçak gibi saplanan acıyı hissetti, onu yok saydı, kuşu sakinleştirdi, düşmanı varlığından haberdar etmemek için beyin kalıplarını aynı tuttu. Sonda yavaşça geçti ama kartalın derinliklerinde kalarak kendini hareketsiz tuttu. Kuş acıkmıştı, yiyecek arıyordu, keskin gözleri gece için yerleşmeden önce avını izliyordu. Sonda tekrar geldi, daha sert, daha derin, şaft acı verici ve kesin. Kuş kanatlarını açtı ve sonra Giles etrafta düşman olmadığından emin bir şekilde yoluna devam ederken yeniden yerleşti.

"Etienne nerede?" Giles sordu.

"Zacarias'ın nereye gitmiş olabileceğini bulmak umuduyla iz arıyordu."

"Stupide! Imbécillité!" Giles hoşnutsuzluğunu tısladı. "Zacarias'ı öldürme umudu yok. O çoktan yok edildi." Giles bir tiksinti dalgasıyla yere tükürdü. Küçük beyaz parazitler kıpırdandı ve kıvrandı.

"Diğerleri birkaç gün içinde burada olur," dedi Beau, belli ki Giles'ın konuyu değiştirmesine izin vereceğini umuyordu.

"Eğer Demyan ve takipçilerini kaybettiysek, planları yayacak çok az kişi var demektir. Ben *efendileri* temsil ediyorum. Prens'e karşı bir saldırı için halkımızı organize etmeliyiz. Onu dize getirmeliyiz."

Üç adam laboratuvara doğru ilerledi. İnsan muhafızlara yaklaştıklarında Giles elini diğerlerine doğru kaldırdı ve fısıltıyla bir emir verdi. "Bırakın onları. Siz insansınız."

Dominic, vampirlerin hemen bir insan tavrına bürünerek, insan eti ve kanının cazibesine bakmak yerine gözlerini yerden ayırmamaları karşısında şok oldu. Birlikte çalıştıkları insanlardan tamamen nefret ediyor ve onları küçümsüyorlardı ama yine de normalde yapacakları gibi üzerlerine atlayıp ziyafet çekmediler. Dominic doymak bilmez açlığı, kana olan çağrışı, parazitlerin zengin ve sıcak cazibenin arzusuyla çılgık attığını, hatta kendilerinden bu kadar aşağı olanlara kim olduklarını gösterme ihtiyacını hissetti. Yine de vampirler bu çağrışı görmezden geldi.

Efendiler iradelerini daha küçük vampirlere kabul ettirme konusunda iyi iş çıkarmışlardı. Bu bile tek başına bir tehlike oluştuyordu. Davranışlar gerçek bir zekâyâ dönüşmüştü. Vampirler her zaman kurnaz ve ölümcül olmuşlardı ama arkalarında zekâ ve strateji olan, bu ölümcül, güçlü yaratıkları kontrol edebilen koordineli bir grup şok edici ve hatta korkutucuydu.

Malinov kardeşler jaguarlar, insanlar ve vampirlerden oluşan bir ordu toplamıştı. Bir planları ve disipline benzer bir şeyleri vardı. Dominic için en sıkıntılı olan şey disiplindi. Kanatlarını açıp Etienne'i bulmak için gökyüzüne çıkmadan önce vampirlerin binanın içinde kayboluşunu izledi. Vampir efendisine geri dönmeyecekti ama Zacarias'ın acımasız ününe katkıda bulunacak olan Dominic olacaktı.

Harpy kartalı, Etienne Zacarias'ın dinlenme yerini bulmadan önce mesafeyi kat etmek için şaşırtıcı bir hızla gölgelikleri yarararak ilerledi. Dominic avcının bölgede gerçek evleri olduğunu biliyordu. Onlardan birine gitmiş olması mümkündü. De La Cruz kardeşler, yüzyıllar önce, gündüzleri onları koruyan, topraklarına göz kulak olan ve bu yanılsamayı sürdürmeye yardımcı olan bir insan ailesiyle ilişki kurmuşlardı.

onlar insandı. Bir imparatorluk kurmuşlardı, sığır çiftlikleri ünlüydü ama düşmanları sık sık aile üyelerinin de peşine düşüyordu. Zacarias'ın güçlü korumaları vardı ama vampir onu evine kadar takip ederse insanlar tehlikeye girecekti. Bu saatte Zacarias avlanıyor olacaktı.

Demyan ve onun daha küçük vampirleriyle savaştıkları yeri gördü. Alan ilk bakışta bozulmamış gibi görünüyordu ama alçaldıkça, Etienne ve diğer vampirler Demyan'ı ararken yere basan doğal olmayan iğrençlik yüzünden solmuş bitki örtüsünü görebiliyordu. Çalıların bir kısmı ölümsüzün geçtiği yerde büzüşmüştü.

Harpy kartalı doğrudan bir rota izleyerek nehre doğru uçtu. Dominic birden ne bulabileceği konusunda endişelenmeye başladı. Ağaçların kenarında, De La Cruz'un geniş çiftliği inişli çıkışlı tepelerin arasındaki vadide yer alıyordu. Etrafı ormanla çevriliydi ama özenle korunuyordu, böylece sığırlar yemyeşil otların arasında özgürce dolaşabiliyordu. Kalın duvarları ve serin verandaları olan İspanyol tarzı ev, ortasında bir avlu bulunan bir U şeklindeydi. Avlunun yeşili bir tür vaha oluşturuyor, çeşitli çiçek ve çalıların renkleri birbiriyle yarışlıyordu.

Taş yol boyunca, kartalın keskin gözleri parlak kırmızı kanı fark etti. Küçük akıntı dardı ve ince kızıl bir çizgi halinde taşlar boyunca yavaşça ilerliyordu. Dominic yere düştü ve yere düşen adamın üzerine eğilirken insan formuna geçti. Adam dövüşmüştü ama vampir neredeyse boğazını parçalayacaktı. Adam çoktan ölmüştü ve Dominic onu bırakarak eve doğru ilerledi. Kapı açık bırakılmıştı, bu da ona uzun, gölgeli odayı iyi bir şekilde görme imkânı sağlıyordu.

Başka bir odadan gelen bir hırıltı ve sert bir tokat sesi duydu.

"Nerede o?" Etienne talep etti, sesi tükürükler saçarak ve tıslayarak Dominic'i kontrolünü hızla kaybetmekte olduğu konusunda uyardı.

"Sana *asla* söylemeyeceğim."

Bir kadın sesi. Oldukça genç. Korkmuş. Tam da vampirin sevdiği gibi. Kandaki adrenalin dalgası, sistemi uyuşturan bir ilaç görevi görecek.

"Yani onun için ölürsün."

"Evet." Sesi titriyordu ama kelimesi sağlamdı.

Dominic, vampirin zamanlamasını bozmayı umarak kapıdan olabildiğince dramatik bir şekilde içeri daldı. Etienne öldürücü darbeyi indirirken bile döndü, kadının boğazına doğru hamle yaptı, atardamarları, ses tellerini ve eti yırttı. Kan odanın her tarafına sıçradı. Kadın iki eliyle boğazını sıktı ve dizlerinin üzerine çöktü, Dominic aradaki mesafeyi açarak ölümsüze sertçe çarptı ve onu kadından uzaklaştırdı.

Bir kükreme Zacarias'ın gelişini haber verdi. Camı ve kerpici parçalayarak pencereden içeri daldı. Dominic bir eliyle vampiri yakalayıp diğer eliyle göğsüne saplarken üzerlerine enkaz yağdı. Etienne dağıldı ve açık pencereden odadan dışarı çıkmaya çalıştı. Arkasından gelen kan damlacıkları, sis kümesinin içinde onu ele veriyordu.

Zacarias dizlerinin üzerine çöktü ve kadının ellerini yavaşça boğazından çekti. İnsan yaşına göre bile gençti, belki de yirmili yaşlarının başındaydı. Gözleri koyu kahverengiydi, çok iriydi ve uzun siyah kirpiklerle çerçevelenmişti. Gözlerindeki ışığın azaldığını görebiliyordu ama kadın onu canlı gördüğüne sevinmiş görünüyordu. Nedense, yüzyıllardır süren boşluğun ardından bu küçük tanıma hissi onu etkilemişti. Ailesi onun ailesine nesilden nesile hizmet vermişti. Babası avlusunda ölü yatıyordu ve bu genç kadın yatak odasının zemininde ölüyordu, belli ki onun dinlenme yerini korumaya çalışıyordu.

Ellerini boğazına doladı ve tenine ısı bastırdı, parlak ve sıcaktı ve onun için acı vericiydi, biliyordu. Acıyı engelleyemezdi, bedenindeki yaşam bu kadar hızlı tükenirken olmazdı. Boğazı ezilmişti. Kendini kendi bedeninin dışına, onunkinin içine gönderdi ve atardamardaki hasarı onarmak, değerli kanın akışını durdurmak için olabildiğince hızlı çalıştı. Dominic'in kadın üzerinde çalışırken zombileri kendisinden uzak tutacağına güvenerek, atardamarı titizlikle dağlarken, açık yarayı kapatıp mühürlerken vücudunu saldırıya karşı savunmasız bıraktı.

Zacarias sonuçlarını düşünmeden bileğini kesti ve kadının ağzına kan damlattı, refleksi yutmasına izin verene kadar okşadı. O

Kanı yırtılmış boğazından geçirerek damarlarına ve vücudunun her hücreğine nüfuz etmesini sağlamak zorundaydı. Kaybettiklerini yerine koyarken, kendisini hareket edemeyecek kadar güçsüz bırakmayı hiç düşünmedi. Dominic'in kanı bu kadar kirliyken onun için kan kaynağı yoktu. O anda bunun onun için bir önemi yoktu.

Bu kadının ailesi De La Cruz ailesi için çok şey yapmıştı ve onu kaybetmek istemiyordu. Onu birkaç kez evin içinde dolaşırken, temizlik yaparken, hep uzaktan görmüştü. Bugünlerde nadiren birilerinin yanına gidiyordu. Son yıllarda karanlığın çağrısı içinde güçlenmişti ve zamanının çoğunu günaha girmekten uzakta, yalnız geçiriyordu. Son birkaç haftaya kadar bu evi nadiren kullanıyordu. Kardeşlerinin hayat arkadaşları vardı ve bu sadece içindeki karanlığı artırıyor çünkü onlardan ayrı, çok uzun süredir yalnız hissediyordu. Başka bir yaşam biçimi bilmiyordu, bu yüzden buraya kardeşleriyle arasına mesafe koymak için gelmişti. Ancak bunu yaparken, koruması altında olan insanları tehlikeye atmıştı.

Zacarias ayaklarını altına almayı başardı ve eğilerek kadının hafif ağırlığını kollarına aldı, onu göğsüne yakın bir şekilde kucakladı. Güçlüydü ama aç bir şekilde uyanmıştı ve kan kokusu ihtiyacını daha da artırmıştı. Kadına kan vermek onu daha da zayıflatmıştı. Onu evin içinde, ininin üzerinde bulunan ana yatak odasına taşıdı. Saç örgüsü uzun ve kalındı, mavi-siyah bir saç yığınıydı ve şimdi kanla lekelenmişti. Kızın yaşayıp yaşamayacağı hakkında hiçbir fikri yoktu ama elinden geleni yapmıştı. Onu yatağa yatırdı ve savaşın sesine doğru dönmeden önce vücudunu bir battaniyeyle örttü.

Etienne, Dominic'in onu içine hapsettiği tuzakla savaşırken korkunç hırıltılar yükseldi ve buhar formunda kalmayı imkânsız hale getirdi. Dominic'in yüzüne ve omzuna kan sıçradı. Vampir avcının kalbine ulaşmaya çalışırken, vahşi pençe izleri göğsünün iki yerini kesmiş, kıyafetlerini parçalamıştı. Etienne savaşta amatör değildi ve ölümsüzleri yok etmekte usta bir kadimle karşı karşıya olduğunu bilerek büyü ve beceriyle savaştı.

Etienne Dominic'ten daha kötü görünüyordu, siyah kan vücudunu kaplamıştı. Görünüşünü koruma yeteneğini kaybetmişti, derisi kafatasına sıkıca yapışmıştı, böylece yürüyen bir iskelet gibi görünüyordu. Bir zamanlar koyu renk olan saçları çamurlu griye dönmüştü,

Uzun tutamlar halinde, çoğunlukla kel olan kafatasının üzerinden kuyruk gibi uzanıyordu. Gözleri nefretten çukurlaşmıştı ve dişleri birçok kurbanının kanıyla kaplanmış tırtıklı, sivri şeklini almıştı.

Dominic hızla içeri girdi, kafayı iri elleriyle kavradı ve Etienne kanlı, keskin pençeleriyle tekrar tırmıklarken kaçmaya çalıştı. Duyulabilir bir çatırtı oldu ve Etienne çığlık attı, o kadar hızlı döndü ki bir bulanıklıktı, Dominic'in üzerine atladı, onu yere düşürdü, yüzü damlayan dişlerle bir ağız haline geldi. Çenesini ardına kadar açtı ve Dominic'in boynuna sertçe saldırdı.

Zacarias'ın ustabaşısı Cesaro Santos, arkasında tüfekli üç adamıyla birlikte avluya koştu. Yarı iskelet yarı hayvan olan ölümsüzlerin Dominic'e saldırdığını gördüklerinde durdular. Kimse kıpırdayamadan, bir jaguar üç adamın yanından hızla geçerek ölümsüzün sırtına tüm gücüyle çarptı ve onu devirerek takla atmasına ve birkaç metre öteye sert bir şekilde düşmesine neden oldu.

Dominic çoktan vampirin kalbini almak niyetiyle kayarak onun altından çıkmıştı ama artık yerinde değildi. Jaguar'ın bir sonraki hamlesi onu vampirin sırtına doğru götürdü. Dişlerini vampirin kafasına geçirdi ve onu bir bez bebek gibi salladı. Kafatası bir ceviz gibi çatladı, kemikler beyni ezdi. Cesaro'nun yanındaki adamlardan biri tüfeğini omzuna kaldırdı ama tetiği çekmeden Zacarias oradaydı ve namluyu yere doğru itti. Cesaro gömleğini yırtarak açtı ve boynunu Zacarias'a gösterdi.

"İhtiyacın olanı al," diye teklif etti.

Zacarias kalbinin atışını duyabiliyordu. Bu cazibe çok fazlaydı. Bu kadar açken, savaşın sıcaklığında asla duramazdı. Başını iki yana salladı ve uzaklaştı, dişleri ağzının içinde patlıyordu. Kendisine hizmet edenleri, koruması altındakileri tehlikeye *atmayacaktı*. Şimdi yenik düşmektense şafakla buluşmak daha iyiydi.

Özür dilerim. Hatasını fark eden Solange, ölümsüzlerden uzaklaşmaya çalışırken Dominic'ten özür diledi.

Etienne ona saldırdı, şanslı bir vuruşla karnındaki tüyleri yırttı. Onu havada yakaladı ve büyük kediye muazzam gücüyle savurdu.

Ondan biraz uzağa sertçe indi. Adam ona doğru süründü, başı sallanıyordu, içi dışına çıkıyordu.

Sorun değil, diye cevapladı Dominic her zamanki sakinliğiyle. *Zamanla saldırılarımızı koordine etmeyi öğreneceğiz. Biraz sağına doğru hareket et, sana ulaşabileceğini düşüneceği kadar yavaş, ama başka bir deneme için daire çiziyorsun. Ben hareket ettiğimde, hızla uzaklaş.*

Dominic onun sakin güvenini hissetti. Nasıl dövüşüleceğini biliyordu ve bir vampir söz konusu olduğunda, efendi olduğu kabul ediliyordu. Bunu fark edemeyecek kadar zeki ve deneyimliydi. Müdahale etmemiş olsaydı, ölümsüzün kalbini çoktan ele geçirmiş olacaktı. Bu bir dersti ve çabuk öğrendi. Hataları için kendini hırpalamamasına saygı duyuyordu. O sadece yapılması gerekeni yapmıştı.

Dişi jaguar çemberini çizmeye başladı, yeşil gözleri avına sabitlenmiş gibi parlıyordu. Başını eğmiş, kulaklarını geriye doğru çevirmiş, korkusuzca saldırganlık göstererek, gözlerini avından hiç ayırmadan yavaşça ilerlemeye başladı.

İnsanlar geri çekildi, jaguarın vampirin etrafında dönmesini izlerken gözlerinde nefret vardı, tüfekler hazırды. Onları ateş etmekten alıkoyan tek şey, hangi dilde düşündüklerine bağlı olarak *Şeflerinin* ya da *Jefe'*lerinin iradesiydi. Her iki türden de nefret ediyorlardı. Çok uzun zamandır jaguar-adamların kadınlarını taciz etmesine katlanmışlardı. Kadınları her zaman dikkatle korumak ve ormana yakın yerlerdeki özgürlüklerini kısıtlamak zorundaydılar. Vampir, başlarının üzerinde asılı duran ve hem patronlarını hem de ailelerini tehdit eden, her zaman var olan bir tehditti. Bir vampiri öldürmenin yollarını iyi bildiklerinden, her biri tüfeklerinin yanı sıra bir kazık, bir meşale ve bir haçla silahlanmıştı.

Zacarias onlardan uzaklaşmaya cesaret edemedi, kedi vurmalarını engelleyen sadece onun varlığı olduğunu ve eğer vururlarsa Dominic'in gördüğü herkesi katledeceğini biliyordu. Ejderha Arayıcı hareket halindeydi, vücudu akıcı ve zarıftı, o kadar hızlıydı ki bir bulanıklık gibiydi, jaguar ulaşamayacağı bir yere sıçrarken bile Etienne'e sertçe çarptı.

Etienne, uzakta uyuyan sığırları ürküten tuhaf hayvani bir sesle çığlık attı. Sürü ayağa kalktı, böğürmeye ve huzursuzca tepinmeye başladı. Cesaro elini geri çekerek tepelere doğru işaret etti,

ve adamları koşarak uzaklaştı. Diğerleri de tepelerin etrafına dağılmış evlerden atlara atlayıp korkmuş sığıruları sakınleştirmek için yarıştılar.

Vampir bir hortum gibi hızla dönüyor, dönüyor, dönüyor, ayaklarını bir matkap ucu gibi kullanmaya çalışıyor, acımasız avcıda kaçmayı umarak toprağı kazıyordu. Dominic de onunla birlikte döndü, enkazın arasında gözden kayboldu, yeryüzünden gökyüzüne uzanan hortumun içine çekildi. Çalkantılı rüzgârlarla birlikte akıp gidiyor, ölümsüzleri yok etme kararlılığından vazgeçmiyordu.

Hava dolmaya başladı. Kollarındaki tüyler diken diken oldu. Zacarias, Cesaro'yu yere yatırıp vücudunu kendi vücuduyla kaplarken Solange'a bir uyarıda bulundu. Solange hücum eden havadan sıçradı ve neredeyse bir fiskiyenin içine düşüyordu. Tam şimşek çakarken kendini mümkün olduğunca yere yaklaştırdı, şimşek yeryüzünden gökyüzüne ve tekrar yeryüzüne gitti. Etienne korkunç bir çığlık attı. Çürümüş, çürümeye yüz tutmuş et kokusu dumana dönüşerek havayı pis bir kokuyla kapladı.

Zacarias ustabaşının üzerinde yatarken etrafındaki kan kokusunu alabiliyordu. Koku her yerdeydi, ciğerlerinde ağırlaşmıştı. Dişlerini geri çekmeyi reddediyordu. Kalp atışlarının sesi, kafatasına çarpan bir arzu davuluna dönuştü. Sıcak et çağırıyordu, sıcak kanın cazibesi güçlüydü, nabız ağzının hemen altındaydı. Çok yakındı. Çok cazip. Kulağına sinsice fısıldanıyordu. *Sadece bu seferlik.*

Ağzı neredeyse o tıngırdayan nabza dokunacaktı. Kulakları sesle, Cesaro'nun bedenindeki yaşam gücünün gelgitleriyle doldu. Zihni çalışmayı reddediyor, şimdi ihtiyaçla dolup taşıyordu. *Sadece bu seferlik.* Lezzetli korkunun kokusunu alabiliyordu. Damarlarında dolaşan adrenalinin. Başını geriye attı, görüş açısı bu cazibeye daraldı.

Jaguar ona tüm gücüyle vurarak Cesaro'nun vücudundan düşürdü. Yuvarlanıp ayağa kalktı, zihni ihtiyaç ve öfke dolu kırmızı bir bulanıklık içindeydi. Yakut kırmızısı gözleri Solange'a sabitlenmişti, avını çaldığı için öfkeliydi. Zacarias ve Cesaro'nun arasında bir ileri bir geri gidip geliyor, onu vücudunun çaresizce ihtiyaç duyduğu sıcak, baharatlı kandan uzak tutuyordu. Öfkesini tısladı, iki yırtıcı bakışlarını birbirine kilitlemiş, her biri diğerinin saldırmasını bekliyordu.

Cesaro büyük kedinin dikkatini çekmemeye çalışarak yavaşça, dikkatlice hareket etti. Parmakları tüfeğine doğru ilerledi ve

artış, onu kendisine çekti. *Don* Zacarias'ın ihtiyacı vardı ve o da tıpkı ailesinin yüzyıllardır yaptığı gibi bunu karşıladı. Eğer Zacarias'ın ihtiyacı olan onun kaniysa, Cesaro bunu verecekti. Parmakları tüfeği avucunun içine çekti ve yumruğu tüfeğin etrafında kapandı. Derin bir nefes aldı ve ayağa fırladı, silahın kabzası omzuna tam oturmuştu, gözleri kedideydi. Çok yavaşça parmağı tetiği buldu ve sıkmaya başladı.

Arkalarında, kanlar içinde, gömleği ve göğsü parçalanmış Dominic, bir eliyle Cesaro'nun elindeki tüfeği çekip alırken diğer eliyle de onu tokatlayarak uzaklaştırırken bile Zacarias'a meydan okudu. Vuruş sıradan bir hareketti ama o kadar sertti ki Cesaro havada uçarak sert bir şekilde evin önüne düştü.

"Kadına bak," diye emretti Dominic, sesi tartışmaya yer bırakmayan alçak bir komuttu. İşaret etti ve adam yavaşça ayağa kalktı, şaşkın görünüyordu, gözleri şaşkınlığını gösteriyordu.

Cesaro zorlamalardan korunuyordu, bu yüzden Zacarias'ı korumak için ustabaşının içine işlemiş sadakati geçersiz kılan sadece Dominic'in kişiliğinin katıksız gücüydü.

"Yatak odasında ve acil tıbbi müdahaleye ihtiyacı var." Bu, adamı harekete geçirdi. Aceleyle eve girdi ve iki Karpatlıyı karşı karşıya bıraktı. Dominic ellerini iki yana açtı. "Zacarias." Sadece bir isim. Bir çağrı.

Zacarias başını salladı. Fısıltılar durmayı reddediyor, damarlarının derinliklerinde, zihninde, karanlık kan arzusuyla tükenene kadar bir davul sesi gibi çarpıyordu. "Git. Gidebiliyorken git, eski dostum. Kendini kurtar."

"*Ekam*. Kardeşim. *Anaakfel*. Eski dostum." Dominic'in sesinde, kalbinde ve zihninde ıstırap vardı. "Bu senin seçimin değil. Senin seçimin halkına hizmet etmek. Sana ihtiyacım var. Prensine sana ihtiyacı var. Bu bilgiyi ona ulaştırmak zorundayız." O konuşurken bile Dominic pozisyonunu aldı, kalbi o kadar ağırdı ki yanan gözyaşlarının boğazından geçmesini zorlukla engelleyebiliyordu. Orada bir yumak vardı. Zacarias. Kimsenin hayal edemeyeceği kadar asil bir adam. Onu öldürmek bir saygısızlık gibi geliyordu.

Yer değiştireceğim, Dominic. Kıyafete ihtiyacım var.

Solange'ın sesi onu ürküttü. O kadar sakindi ki. Son derece soğukkanlı olması onu şaşırtmıştı. Onu zihninde hissetti, Zacarias'a olan aşkını hissettiğini biliyordu. Onlar eskiydiler. Çocukluk arkadaşlarıydılar. Yüzyıllar boyunca aynı düşmanla savaşmışlardı, bazen yan yana, bazen tek başlarına, ama hep aynı kaderi paylaşmışlardı. Zacarias'ı öldürdüğünde kalbi paramparça olacaktı ama onu öldürecekti. Zacarias'ı onurunu kaybetme utancından kurtaracaktı. Karpat halkı onu gerçek bir kahraman olarak hatırlayacaktı.

Bizi yalnız bırak, Solange.

Dominic parmaklarını büktü. Etienne'i öldürürken dayak yemişti. Yaşlı adam yetenekli bir savaşçıydı ve birkaç yara almıştı. Zacarias şimdiye kadar karşılaştığı en iyi, en deneyimli savaşçılardan biriydi. Dominic'in ona duyduğu sevginin, saygının üstesinden gelmek zor olacaktı. Solange'ın bu savaşın yakınında olmasını istemiyordu. Arkadaşını öldüreceğinden hiç şüphesi yoktu ama Zacarias'ın da onu öldürme ihtimali vardı.

Onu kurtarmak için bir şansımız var.

İlk tepkisi onu uzaklaştırmak oldu ama sesindeki mutlak inanç onu etkiledi. Her şeyden çok onun korunmasını istiyordu. Yine de Zacarias gerçek bir dostu en fazla yaklaşılabileceği kişiydi ve Dominic onu öldürmek zorunda kalmak istemiyordu.

Onun karar vermesini beklemeden hemen soluna doğru kaydı. Ona normal kıyafetlerini giydirdi; ormanda ilerlerken en çok işe yarayan solmuş kot pantolon ve ince tişört. Zacarias'a onun sevdiğinden daha yakın çıkmıştı ve bunun kasıtlı olduğunu biliyordu.

"Ben senin ailenim Zacarias," dedi Karpatyalı avcıya hitaben.

Asırlık Zacarias normal şartlar altında korkutucu olmaktan çok daha fazlasıydı. Ama dönüşmesine çok az kalmıştı, hırlıyordu, gözleri çoktan değişmiş, zihnini ele geçirmeye çalışan vampirin kırmızı bulanıklığını ortaya çıkarmıştı.

Dominic saldırmak için pozisyon aldı. Zacarias misilleme yapamadan önce Zacarias'ın göğüs duvarını delip kalbi çıkarmak için sahip olduğu hız ve gücün her zerresine ihtiyacı olacaktı. Saldırıyı hızlı bir şekilde sonlandırmak için herhangi bir şansı varsa, saldırının tam bir şok etkisi yaratması gerekecekti. Bu fikir midesini bulandırdı ama kafasında her hamleyi titizlikle gözden geçirdi. Solange zihnini onunkiyle birleştirmişti. Saldırıyı zihninde gördüğünü biliyordu ama denemeye devam ederek avcıya doğru bir adım daha attı.

Dominic onu durdurmak için elini uzattığında bile Zacarias bir adım geri çekildi ve başını salladı. "Onu al ve fırsatın varken git, Dominic." Sesi bir hırıltıdan biraz daha fazlasıydı.

"Bana bak," diye ısrar etti Solange. "Ben senin ailenim. Senin kız kardeşinim. Uzun zamandır koruduğun kişiyi gerçekten yok eder misin? Kan kokusu, çok fazla ölüm, seni çağırıyor, ama ben sana özgürce, kız kardeşin olarak, koruman altında biri olarak teklif ediyorum ..."

Dominic'in nefesi dişlerinin arasından tıslayarak çıktı, kalbi küt küt atıyordu. Onun zihnini okuyor, geleneksel ve çok resmi Karpat usullerini görüyordu. Onun hayatına karşılık onun hayatı. *Hayır, Solange. Bunu kabul etmeyeceğim.*

Senin için, onun için değil. Bu sana bir hediye. Onu sevmek ve senin gördüğün gibi görmek istiyorum. Sen onuru görüyorsun ve ben de bunu görmek istiyorum. Sana kendimden verebileceğimi vereyim. Bu senin için.

Hayatını riske atarak değil.

Sen onu öldürmek için kendini riske atıyorsun. Bırak ben de onu kurtarmak için kendiminkini riske atayım.

Onu daha önce sevmediyse bile şimdi seviyordu. Solange bileğini Dominic'e doğru uzatırken bu duygunun gücü onu sarstı. O sırada Zacarias'ın onları izlediğini gördü. Zacarias avcıdan çok yırtıcıydı. Belki de o anda ikisi de öyleydi. İkisi de tehlikeli varlıklardı. Ama Solange daha önce de tehlikeyle gözünü kırpmadan yüzleşmişti. Bir nefes aldı ve bir tırnağının derisinin üzerinde kayarak damarı açmasına izin verdi. Parlak yakut damlacıkları fışkırdı, mücevher gibi parlayan küçük, güzel taşlar.

"Gel kardeşim," dedi usulca. "Beslen ve sonra toprağa git. Bu da geçecek. Daha önce de oldu. Sen güçlüsün ve sana ihtiyacımız var."

Zacarias gözlerini kandan ayıramadı. "Böyle değil. Asla böyle olmaz. Bu çok tehlikeli, Dominic. Onu benden uzağa gönder."

"Çok ileri gidersen isteklerini yerine getireceğim," diye söz verdi Dominic, dökülmemiş gözyaşları yumağıyla birlikte kalbi de boğazındaydı. "Sen benim kardeşimsin. *Bizim kardeşimiz*. İç. Kontrol sende olacak." Zacarias'a yardım etmek için biraz zorladı ama sonuçta bu onun seçimiydi. Canavarla savaşmalı, bu iğrenç krizi atlatmasını sağlayacak son gücü bulmalıydı.

Solange yerinde duruyordu. İçlerinde en sakin olan oydu. Bileğini Zacarias'a doğru uzattı. Sunuyu almak için öne çıkarsa Dominic'e tamamen açık olacaktı. Kendini yem olarak yerleştirmişti. Üçü de bunu biliyordu.

Yaşam ya da ölüm.

Hayatı seç, diye yalvardı Dominic sessizce.

Zacarias aralarındaki boşluktan süzülerek kendisine uzatılan bileği aldı, göğsü ve kalbi Dominic'e karşı tamamen açık ve savunmasızdı. Kasıtlı olarak bir kolunu vücudundan uzakta tutarken diğer eliyle Solange'ın bileğini kavradı.

Zihninden -ya da bedeninden- geçen ürpertiye durduramadı ama Zacarias'ın ağzı bileğini kapatıp içerken olduğu yerde kaldı.

10

*Bırak yumuşak kollarım seni okşasın, bırak şarkılarımız
birbirine karışsın. Bırak yanında durayım, bırak kalbini
özgür bırakayım!*

SOLANGE'DAN DOMINIC'E

Dominic, diğer Karpatyalı'nın ne kadar hızlı olduğunu bildiği için Zacarias'a yaklaştı. Sayısız savaşta Zacarias'ın yanında savaşmıştı ve onun her hareketini biliyordu. Gölge dansçıları gibi birbirlerine bakıyorlardı, Zacarias Solange'ın bileğine eğilmişti. Zacarias savunmasız görünüyordu ama Dominic aldanmamıştı. Solange Dominic'in hayat arkadaşıydı ve en savunmasız olanı oydu. Zacarias onu saniyeler içinde öldürebilirdi. Sadece bu bile Dominic'i Zacarias'a biraz avantaj sağlayacak kadar sarsabilirdi.

Tansiyon yükselmişti. Solange kırırdamadan durdu, gözleri Dominic'in yüzündeydi. Zacarias vücudundan değerli kanı alırken ona göz ucuyla bile bakmadı. Dominic'in zihninden çıktı ama Zacarias onun zihnine girdi, onun sessiz çığlıklarını duydu, dehşete varan korkusunu gördü. Yine de şaşırtıcı bir şekilde, bunların hiçbirisi yüzüne, hatta gözlerine bile yansımamıştı. Onunla bağlantıda olmasaydı, Dominic onun ne kadar korktuğunu asla bilemeyecekti.

Onun kadını. Hayat arkadaşı. Cesareti onu dehşete düşürüyordu. Zacarias'ı ondan uzaklaştırmak istiyordu. Oradaki açgözlülüğü, çaresiz ihtiyacı, artan tehlikeyi görebiliyordu. Zaman uzadı. Zacarias'ın onun kanını alırken çıkardığı ses iğrenç, görüntü dayanılmazdı; yine de kendini Solange gibi hareketsiz durmaya ve dayanmaya zorladı. Vücudunda boncuk boncuk ter birikti, göğsünden aşağı damlayarak etindeki yırtıklara karıştı. Bir Karpatyalı için hayat arkadaşının sadece tehlikede olduğunu değil, aynı zamanda acı çektiğini bilmek olabilecek en kötü şeylerden biriydi.

Dominic kıpırdanmaya başladı ama Solange'ın direndiğini hissetti.

Lütfen ona iyileşmesi için zaman verin. Geri çekilmeye çalışıyor.

O bilirdi. Zacarias'ın ağzı damarına mühürlüydü ve onu yoğun bir şekilde çekiyordu. Solgun ve nemli görünüyordu ama direnmiyordu. Dominic, Zacarias'ı kontrol altında tutan şeyin bu olduğunu fark etti - direnmemesi. Hayatını ortaya koymuştu. Kadın onun ailesiydi, onun koruması altındaydı ve Zacarias'ın tek derdi onurdu. Ona hatırlamasını sağladı. Onu onuru seçmeye zorladı. Bu gece Zacarias için kaçış yoktu. Hayatı kısır, çirkin ve umutsuz bir şekilde devam edecekti.

Yeter dediğimde tartışmayacaksın, kaçacaksın. Sesi amansızdı.

Eğer çok geç olduğunu düşünüyorsanız, kararınıza saygı duyacağım, diye kabul etti.

Gerilim bir kırılma noktasına kadar gerilmişti. Dominic içgüdüleriyle savaşıyor, arkadaşına uçurumdan geri çekilmesi için gereken zamanı vermeye çalışıyordu ama can yoldaşının kanını yutan ağzı görmek şimdiye kadar katlandığı her şeyden daha kötüydü. Kız metanetliydi ama korkmuştu ve kendi disiplini de uçurumun kenarındaydı.

Zacarias içinde büyüyen canavarı yenmeyi başarana kadar bir ömür geçmiş gibiydi. Dilini Solange'ın bileğinde gezdirdi ve en derin saygısını ifade eden bir jestle eğildi. Onun da ne kadar korkmuş olduğunu biliyor olmalıydı. Solange'ın kanı adrenaline doluydu, ona bir heyecan veriyordu, damarlarında bir ateş topu yanıyordu ama cesareti tüm mantığa meydan okuyordu, dönüşmeye bu kadar yakın bir savaşçı için yaptığı fedakârlık büyüktü. Dominic'in yanında olmaktan utanıyor gibiydi ve onun yanında olduğu için daha da utanıyordu.

Dominic nefesini bıraktı, duyguları onu sarsıyordu, arkadaşına ve hayat arkadaşına neye mal olacağını biliyordu. "Özür dilerim, Zacarias. Gitmene izin veremezdim. Zor olduğunu biliyorum ama senden henüz vazgeçemem. Solange bunu biliyordu. Bu benim zayıflığım, senin değil."

Uzandı ve Zacarias'ı kollarından kavradı, savaşçı savaşçıya, gözlerinin içine bakarak. İkisi de bu hareketin kardeşlik, saygı ve Zacarias'ın düşmanlarını bir kez daha alt edip etmediğini kontrol etmek için yapıldığını biliyordu. Zacarias'ın gözlerindeki yakut kırmızısı pusla birlikte kaybolmuştu. Dişleri

yavaşça geri çekildi. Dominic'in kollarını sıkıca kavrayarak karşılık vermesi biraz zaman aldı.

"Senin zayıf bir yanın yok Ejderha Arayıcı. Vahşi doğanı o sakın cazibenin altında saklıyorsun ama seni tanıyan bizler sahip olduğun gücün tamamen farkındayız. Çağrını bekleyeceğim. Halkımı güvende tutmak için şimdi toprağa gidiyorum."

"Kana ihtiyacınız olursa," dedi Solange, "bizi arayın."

Dominic itiraz etmedi ama bir daha *asla* böyle bir riske girmesine izin vermeyecekti. Vampirlerle savaşmak bir şeydi ama dönüşmenin eşiğindeki bir Karpatyalı'nın dişlerinin arasına girmek bambaşka bir şeydi. Kalbi hâlâ çarpıyor, sesi damarlarında çınılıyordu. Ona, kendisi için bir mucize olan bu kadına baktı.

Solange çok genç ama bir o kadar da hayat dolu görünüyordu. Samur rengi saçları gürdü ve sanki güneş onu öpmüş gibi kırmızı ve altın rengi çizgiler taşıyordu. Kırmızı çizgiler içindeki ateşi ve tutkuyu temsil ediyordu. Ve ay ışığında parıldayan o kalın siyah saçlar onun cesaretini temsil ediyordu; keskin, korkunç ve sonsuzdu, tıpkı ormanı yaran nehirler gibi. Ona ihtiyacı vardı, onları birbirine bağlamaya, onu yakınında tutmaya, ona sahip çıkmaya ihtiyacı vardı.

Onu kollarının arasına almak ve sonsuza dek öpmek istiyordu. Onu dizlerinin üzerine çöktürmek ve kendisini korkuttuğu için cezalandırmak istiyordu. Onunla ne yapacağını bilmiyordu ama bunu öyle ya da böyle çözeceklerdi çünkü böyle bir çileyi bir daha yaşayamazdı. Yüzyıllar boyunca ölümsüzlerle yüzleşmek, sayısız savaş deneyimi, her gün ölümle yüzleşmek, hiçbir şey onu hayat arkadaşının hayatını sunmasına hazırlayamamıştı.

Onun için. Onun adına. Ona hediyesi. Boğazının derinliklerinden tek bir ses çıktı ve topuğunun üzerinde dönerek konuta doğru işaret etti, onu diğer Karpatyalıdan uzaklaştırması gerekiyordu. Zacarias onu bulabilir, ona seslenebilir, belki de onu istemeden bir kurban haline getirebilirdi. Çiftleşmediği sürece onun için her zaman bir tehdit olacaktı. "Genç kadına yardım edip edemeyeceğimize bakmalıyız."

Zacarias başını eğdi. "Teşekkür ederim. Onu benim için kurtarmaya çalış, Dominic. Bunu büyük bir iyilik olarak kabul ederim. Kendim giderdim, ama artık ona güvenmiyorum.

Halkımın yanında olmak için. Benim için kendilerini feda edebilirler." Solange'a doğru tekrar eğildi. "Hayat arkadaşının kanının aşılması karanlık fısıltıları susturdu ama kendimi buradan uzaklaştırmalıyım."

"Çağrımı bekleyecek misiniz?"

Zacarias başını salladı. "Aradığınızda ya da kana ihtiyacınız olduğunda haberim olacak. Bilgileri gönderme konusunda bana güvenebilirsiniz." Eriyerek buharlaştı ve akıp gitti.

Kalbi ağırlaşan Dominic, Solange'a eve girmesi için eliyle işaret etti. Bacaklarını test ediyormuş gibi temkinli bir adım attı. Biraz başı dönüyor gibiydi ama Dominic ona dokunmadı, onun yerine Zacarias'ı izledi. Onun Karpatyalı avcıdan mümkün olduğunca çabuk uzaklaşmasını istiyordu ve tetikte olması gerekiyordu.

Zacarias dönüşmeye çok yakındı ve ikisi de onun için çok az zaman kaldığını biliyordu. Tehlike şimdi iki katlıydı. Zacarias kendisine artık ihtiyaç duyulmadığına karar verdiğinde, bu krizden sonra ya şafağı seçecek ya da karanlığa yenik düşecekti. Böyle bir dostun kaybı neredeyse düşünülemezdi, Dominic'in göğsünde bir taş onu ağırlaştırıyordu ama Solange'ı daha fazla riske atamazdı. Zacarias için ellerinden geleni yapmışlardı. Artık her şey ona bağlıydı.

Dominic'in yanında, Solange onu teselli etmek istercesine biraz daha yaklaştı ama ona dokunmadı. Dominic'e bakıp onun da kendisine baktığını görünce gözleri Dominic'ten kaydı. Onun yanında bir savaşçı kılığından başka bir kılıkla bulunmaktan hâlâ rahatsızdı. Konuşmadı, sessizliğin aralarında uzamasına izin verdi. Onunla gurur duyuyordu ama yine de sıkıntılıydı. Üzgündü. Mide kasları gergin bir şekilde düğümlenmişti. Onu sarsmak ya da nefes alamayacağı kadar sıkı sarılmak istiyordu. Kendisini sinirli ve keyifsiz bırakan bir adrenalinden iniyormuş gibi hissediyordu - alışık olmadığı durumlar.

Dominic Solange'ı arkasından sürükledi, onu koruduğu için üzülebileceğini umursamıyordu ama vücudunu tehlikeye atmasından bıkmıştı. Zacarias yeterince kan aldığı için kendini zayıf hissediyordu ve parazitler yüzünden ona bakamıyordu bile. İki kez tökezlemiş ve bunu örtbas etmeye çalışmıştı ama adam bunu fark etmemiş olamazdı. O

Ana yatak odasına açılan açık kapıyı kibarca çaldı. Aşağıda, Zacarias'ın bir sığınağı olduğundan emindi ama orayı kullanmayacak, gücü azalırken halkına yakınlığını riske atmayacaktı. Onları bilerek asla tehlikeye atmazdı.

Cesaro arkasını döndüğünde Dominic, "Zacarias yardım edip edemeyeceğimi sormamı istedi," diye selam verdi. Adam darmadağınık görünüyordu. Yüzü kederden iki büklüm olmuştu.

Dominic'e yer açmak için yataktan uzaklaşırken, "Onun için ne yapabileceğini bilmiyorum," diye cevap verdi. "Yaşıyor ama boğazı ..." Sözünü yarıda kesti.

Dominic yerini aldı ve Solange'ın genç kadının yanına koşmak yerine pencerelere gittiğini, odanın içinde sessiz bir gölge gibi hareket ederek dışarıyı kontrol ettiğini fark etti.

"Babası öldü. Dışarıda, avluda. Annesi yok. Başka ailesi yok."

"Zacarias ve kardeşleri var, bir de sen varsın," dedi Dominic. "Zacarias mümkün olan her şeyin yapılmasını ve bu evin onun evi olarak kabul edilmesini istiyor."

Cesaro başını salladı. "O böyledir. Her zaman bizimle ilgilenir."

"Adı ne?" Dominic sordu. O kadar küçük ve çaresizdi ki, büyük yorganın içinde zar zor bir dalgalanma yaratıyordu, olduğu gibi yırtılmıştı, koyu renkli, kalın örgüsü kanlıydı ve yüzü neredeyse griydi. Bir vampirin saniyeler içinde neden olabileceği yıkımı hatırlamak, Solange'ın cesaretini biraz olsun dizginleme kararlılığını artırdı.

"Marguarita," diye yanıtladı Cesaro. Elini yüzüne sildi. "Diğerlerine ne söyleyeceğimi bilmiyorum."

Dominic genç kadının üzerine eğildi. Nefesi ciğerlerinde zar zor ilerliyordu. *Onu odadan çıkar, Solange.*

Solange tereddüt etmedi. "Adamlarınızla birlikte arazide devriye gezmenizi istiyoruz. Babasının cesedini avludan çıkarmanız gerekiyorsa, bunu yapın, ama

başka bir saldırı olabilirdi. Zacarias'ın peşindeydiler. O onlar için büyük bir tehdit."

Doğru şeyi söyledi. Cesaro patronunun mülkünü korumak için acele etti ve ölmekte olan kadını onlara bıraktı. Dominic, Solange'a onun savunmasız bedenine göz kulak olması için güvenirken, kendisi dışarı çıktı ve enerjisini Marguarita'ya gönderdi.

Zacarias'ın sahip olduğu kısa süre içinde bir mucize yarattığını hemen görebiliyordu. Karpatyalı açlıktan ölmek üzereyken uyanmıştı ama yine de kendisine sadık olanlardan birini kurtarmak için kanını ve tüm enerjisini vermişti. Dinlenme yerini vermeyi reddettiği için saldırıya uğradığını biliyor muydu? Zihni korunuyordu ve vampir, Zacarias'ın kendisi için çalışanların her biri için ördüğü korumaları kıramamıştı.

Karpat kanı her hücreye hücum ederek korkunç hasarı onarmaya çalışıyordu. Ses telleri neredeyse yok olmuştu. Dominic, Zacarias'ın bıraktığı yerden onarıma devam etti ve onun hem düzgün nefes alıp hem de yutkunabildiğinden emin olmak için çabaladı. Yırtılan kaslar yeniden dikildi. Neyse ki Zacarias ona ihtiyacı olan kanı vermişti. Dominic ona kan veremezdi ve Solange'ın kanının uyumlu olup olmadığını bilmenin bir yolu yoktu. Elinden gelenin en iyisini yaptı, zayıf ve sallanan bedenine geri döndüğünde beslenmediğini fark etti.

Solange bileğini uzatarak, "Uzun zamandır çalışıyorsun," dedi. "İhtiyacın var ..."

"Yapma!" Elini kaldırdı. "Sanırım bir ömür boyu yetecek kadar fedakârlık yaptın. Sen ona göz kulak olurken ben de avlanacağım."

Solange yüzünü buruşturdu ama itiraz etmeden bileğini yanına bıraktı. Yüzü kızardı ve yüzünü çevirdi.

Sözleri niyet ettiğinden daha keskindi, kana -onun kanına- duyduğu ihtiyaç onu zorluyordu. Onun kanından daha fazlasını istiyordu. Canavar hâlâ çok yakındaydı, onu götürmek ve güvende tutmak istiyordu. Yasayı hayat arkadaşının anlayabileceği bir şekilde ortaya koymak için her türlü niyeti vardı, ama şu anda, tüm vücudu hala dişlerinin dehşetinden şoktayken

Damarları ve burnunun dibinde onu av olarak işaretleyen neredeyse vampirin yakut kırmızısı gözleri, ona karşı nazik davranacak gücü kendinde bulamıyordu.

"Yaşayacak mı?"

Sesinde bir titreme var mıydı? Çenesini yakaladı ve gözleri kendisiyle buluşana kadar başını kaldırdı. Küçük bir kuş gibi titriyordu. Adamın başparmağı kızın yumuşak dudaklarında gezindi.

"O yaşayacak. Halkı onunla ilgilenecek. Seninle ilgilenen tek kişi benim ve bu işi pek de iyi yaptığım söylenemez."

Kaşlarını çattı, kirpikleri dalgalandı. Kafası karışmış görünüyordu, yüzüne renk gelmişti. "Neden benimle ilgilenmen gereksin ki? Bir hata yaptım ama hemen fark ettim. Benim için endişelenmenize gerek yok. Vampiri senden uzaklaştırdığım için özür dilerim. Bir planın olduğunu bilmeliydim." Sözleri yuvarlandı, nefes nefese bir açıklamaydı, neredeyse acı çekerek söylenmişti. Ona bakabilmek için kendini zor tutuyordu.

"Sen çok yetenekli bir savaşçısın ve bu yükselişe yardım etme şekline bir itirazım yok. Ben vampiri öldürürken Cesaro'nun öldürülmesini ve Zacarias'ın şerefini lekelemesini engelledin." Övgüyü hak ettiği yere verdi. "Seninle gurur duydum."

Sertçe yutkundu, gözleri koyu yeşil, neredeyse zümrüt rengindeydi. Uzun kirpikleri dalgalandı ve gözlerini kaçırdı. İltifatlara ya da ilgiye alışık değildi. Dominic onun saydam yüzündeki kırılganlığa sırtını döndü. Bunu sadece ona veriyordu. Bu bir ayrıcalık, bir hazine ve yine de büyük bir sorumluluktı.

"Bana kırgınsın." Bunu bir açıklama olarak yaptı.

"Sana değil, *Kessake*. Kendime kırgınım. Dikkatli olun. Yaşayan ölümler sürüler halinde dolaşıyor. Onun varlığına dair tüm kanıtları ortadan kaldıracak vaktim olmadı henüz."

Ağzını açtı ve sonra aniden kapattı, dikkatini Marguarita'ya çevirmeden önce bir kez başını salladı.

Dominic istediği gibi Solange'a dokunmadı. Odadan çıktı ve Etienne'in ilk kez sorguladığı küçük yatak odasına gitti.

Margarita. Burası onun odasıydı. Babası ve Cesaro büyük sığır çiftliğini işletirken, evde olmayan ev sahibine bakıyordu. Muhtemelen Zacarias'la hiç tanışmamıştı ama sadakat ailelere öyle işlemişti ki, Karpatlar'ın sırrı doğuştan onların soyuna emanetti ve hepsi de onurlarına ihanet etmektense ölmeyi tercih ederdi.

Yapıdaki hasarı titizlikle onarırken ve saldırıya dair tüm kanıtları ortadan kaldırırken iç geçirdi. Etienne'in efendisi onun öldüğünü öğrenecek ve bunun nerede ve nasıl olduğunu bilmek isteyecekti. Eğer aramaya gelirse, bu yerde Zacarias ya da Etienne'e dair hiçbir kanıt bulamayacaktı. Cesaro'ya Margarita'nın babasının cesedi konusunda dikkatli olmasını hatırlatacaktı. Onu yakmak en iyisi olacaktır. Parazitlerle dolu olan ölümsüzler genellikle onları yırtık yaraların içinde bırakır ve efendilerini çağırırlardı. Margarita'nın kanında hiç parazit yoktu ama Dominic saldırıyı yarıda kesmişti, böylece vampir yolcularını Margarita'ya enjekte edecek zamanı bulamamıştı.

Odanın etrafına baktı. Bir kadın odası. Solange'ın bir yerlerde saklı bir kadın odası var mıydı? Bundan şüpheliydi. Kendisinin bu yönünü kabul etmekten utanırdı. Savaşçının güçlü, kadının ise zayıf olduğunu düşünürdü. Yumuşak tarafını onu tanıyan herkesten gizlerdi. Vücudu bu düşünceye tepki verdi. Bunu ondan saklamayacaktı. Kadın ortaya çıkana ve sadece ona verilene kadar katmanları soyacaktı. *Ona*. Solange gibi onun da hiç kimsesi olmamıştı. Hiç kimseye ait olmamıştı. Onun sadece ve sadece kendisine ait olduğu ve asla başkasının olmak istemeyeceği fikri ilgi çekiciydi.

Odada hızla çalışırken her şeyi not etti: fırçaları, aynaları ve parfüm şişelerini. Odadaki her şey Margarita'nın son derece kadınsı olduğunu gösteriyordu ama yine de çelik gibi bir omurgası vardı ve kesin ölüm karşısında işvereninden vazgeçmeyi reddetmişti. Ona eziyet eden iğrenç, aşağılık yaratık onu yıkamamıştı. Kadınlar pek çok şey olabilirdi. Çok farklı kişiliklere sahip, her şekil ve boyutta olabilirlerdi ama yüzeyde ne olursa olsun, onun için önemli olan, tüm Karpatyalılar için olduğu gibi, altında yatan şeydi. Aklın içini görebiliyorlardı ve kadınları güzel yapan şey, kalpleri ve ruhlarıyla birlikte orada yatan şeydi, dış görünüşleri değil.

Solange'ı artık o kadar iyi tanıyordu ki, ona dış görünüşünün bir Karpatyalı için hiç önemli olmadığını söylese, bunu yanlış anlayacaktı. Solange, Etienne'in kibarca vücudunu kendisi gibi çekici bulmadığını söylediğini düşünecekti ve bu gerçek olmaktan çok uzaktı. Etienne'in adımlarını takip ederek, onun geçtiğine dair tüm kanıtları yok etti. Kendini avluda buldu. Ceset kaldırılmıştı ama kan çiçek tarhlarını, basamak taşlarını ve koyu, zengin toprağı lekelemeye devam ediyordu. Birkaç bitki solmuştu, doğanın ölümsüzlerin iğrençliğiyle temas etmesinin etkileri. Vampirler gökyüzünden gelen bu işareti kolayca fark edebilirlerdi.

Yine, ölümsüzlerin varlığına ve burada gerçekleşen kavgaya dair tüm izleri ortadan kaldırma konusunda titiz davrandı. Zacarias'ın burada olduğu bilirse, bu çiftlik ve içindeki herkes hedef haline gelirdi. Her şey sıradan görünmeliydi -sanki kimsenin vampirlerin varlığından haberi yokmuş gibi. İşini bitirdiğinde açlıktan ölüyordu. Cesaro'nun yavaşça, neredeyse isteksizce arkasından yaklaştığı anı biliyordu.

Dominic döndü. "Sorularınız mı var?"

Cesaro başını salladı. "*Don* Zacarias kana ihtiyacınız olabileceğine dair bana haber gönderdi. Kendisine bir iyilik olarak ihtiyacınızı karşılamamı istedi. Ben de ona söz verdim. Vereceğiniz her talimata uymamı istedi."

"Sana zarar vermeyeceğime dair güvence verdi mi?" Zacarias'ın koruma önlemleri adamın üzerindeyken işi kolaylaştırmak mümkün değildi. Dominic'in kanını aldığını biliyordu ama yine de cesurca emirlere uymuştu. Hayır, emir değil; bir rica.

"Bu hepiniz için travmatik bir akşam oldu," dedi Dominic küçük bir iç çekişle. "Bunu daha da kötüleştirmek istemem. Ne yazık ki genç hanımın babasının cesedinin yakılması gerekiyor. Hortlaklar arkalarında efendilerini çağırarak ve onları buraya çekecek küçük parazitler bırakırlar. Savaşla ilgili tüm kanıtları ortadan kaldırıyorum, ancak kimsenin bu geceden bahsetmesine, hatta Marguarita'nın yaralarından bahsetmesine bile izin veremezsiniz. Bu buradaki herkesin güvenliği için."

Cesaro başını eğdi. "Ne yapacağımız konusunda iyi eğitim aldık. Şimdi cesedi hazırlıyoruz."

"Saygınızdan dolayı kendiniz yakmayı tercih edeceğinizi biliyorum ama benim yöntemim daha hızlı, daha temiz olacak ve hiçbir parazitin kaçmamasını sağlayacak. Ayrıca yaşayan ölüler için de bir işaret olmayacak."

"Bu kötü bir gece." Cesaro iç çekti. "Marguarita yaşayacaksa bana dürüstçe söyle."

"Yaşayacak. Tekrar konuşabilecek mi bilmiyorum. Elimizden geleni yaptık ama boğazı çok yırtılmıştı. Burası onun olacak ve tüm Karpatyalılar fedakarlığı için onu onurlandıracak."

Cesaro sanki baş ağrısını dindirmeye çalışıyormuş gibi şakağını ovuşturdu. "Halkımız her zaman De La Cruz olmuştur. Onlar için savaşırız, onları koruruz ve onların hizmetinde ölmekten onur duyarız. Marguarita da farklı değil. Onunla ilgileneceğiz." Bir nefes aldı ve bıraktı. "*Jefe'nin* isteklerini yerine getirmek benim için bir onurdur."

"Emin misin?" diye sordu Dominic, adamdan giderek daha çok hoşlanıyordu. "Sanırım öyle."

Dominic zaman kaybetmedi. Vücudundaki her hücre beslenmek için ağlıyordu. Marguarita'yı iyileştirmek ve savaşın tüm izlerini silmek için o kadar çok enerji harcıyordu ki benzi solmuştu. Cesaro'yu kendisine doğru yürümeye zorlamak yerine adama doğru ilerledi.

"Benim halkım kanla beslenir, tıpkı sizin hayvan etiyle beslendiğiniz gibi. Biz öldürmeyiz. Bunu sadece vampirler yapar."

Cesaro'nun yutkunması duyulabiliyordu. Başını salladı. "*Don Zacarias* bunu bize açıkladı. Zor ama bunu sizin için yapmak istiyorum."

"Eğer izin verirsiniz, hiçbir şey hissetmemenize yardımcı olacağım. Hafızanı korkusuzca koruyacaksın."

Cesaro kaşlarını çattı ama başını salladı. "Bunca yıldır ailelerimize bu kadar iyi davrananlara hizmet etmenin nasıl bir his olduğunu bilmek istiyorum."

Dominic, tüm Karpatyalılar gibi kanı enseden almayı tercih ediyordu ama bu adamın kalbinin patlamasını istemiyordu. Adamın cesur isteğindeki endişeyi ve hızlanan güçlü kalbini duyabiliyordu. Adamın isteklerine saygı duymak ve onu sakinleştirmemek için elinden gelen tek şey buydu.

Deriyi uyuşturmak için dilini teklif edilen bileğin üzerinde gezdirdi ve ardından neredeyse kesintisiz tek bir hareketle dişlerini damarın derinliklerine batırdı. Cesaro tek bir ses çıkardı ama irkilmedi ya da kolunu çekmeye çalışmadı. Dominic, De La Cruz ailesinin bu insanlara neden inandığını anlamıştı. Son derece sadık ve bir o kadar da cesurlardı. Sıcak kan vücuduna aktı, hücrelere, kaslara ve dokulara işledi, anında güç verdi, enerjisini yeniledi.

Çok fazla almamaya dikkat etti, ama dilini ikiz deliklerin üzerinde gezdirip onları kapattığında Cesaro sallandı ve Dominic oturmasına yardım etti.

Cesaro, "Düşündüğüm kadar acımadı," diye mırıldandı. Dominic'e küçük bir gülümseme verdi. "İnsan korkana kadar kafasında kuruyor ama çok az acı vardı."

"Tehlikeli olabilir," diye hatırlattı Dominic. "Çok uzun yaşadığımızda ve çok fazla öldürdüğümüzde, artık hissetmeyiz."

"Bunu bana *Don* Zacarias söyledi. Senin ve kadınının beni kurtardığını söyledi. Ve onu kurtardığınızı."

Dominic başını salladı. "Belki de seçimini kolaylaştırmışızdır. Sen bol bol sıvı içerken ben de savaş alanını temizleyeceğim. Sonra beni cesede götürmeli ve diğer herkesi göndermelisin."

Solange, Marguarita'nın yüzündeki dağınık saç tutamlarını geriye doğru taradı. Orada hareketsiz ve solgun yatan güzel, kırık bir oyuncak bebeğe benziyordu. Gözlerinin altında koyu halkalar vardı ve koyu renk kirpiklerden oluşan iki kalın hilal yanaklarını süslüyordu. Birkaç saat önce çok güzel, hayat dolu bir kadındı. Solange usulca iç çekti. Dünyada çok fazla şiddet vardı, özellikle de ona öyle geliyordu ki kadınlara karşı. Bu kadın kime ne yapmıştı ki? Hayatını mutlu bir şekilde yaşıyordu. Şimdi babası ölmüş ve boğazı parçalanmıştı. Her şey Solange'a çok anlamsız geliyordu. Hayatının neredeyse her gününü bu tür vahşetleri önlemek için çalışarak geçirmişti ama yine de her seferinde başarısız oluyor gibiydi.

"Burada olamadığım için üzgünüm," diye mırıldandı usulca. Bazen sanki hep geç kalıyormuş, hep biraz eksik kalıyormuş gibi hissediyordu ve son birkaç gün kötü geçmişti.

Margarita'nın ayakkabılarını ve çoraplarını çıkardı ve üzerine bir battaniye örttü. Artık onun bakımıyla ilgilenmek çiftlikteki insanlara kalmıştı. "Bütün bunları nasıl açıklayacaklar?"

Dominic arkasından, "Ailede doktorlar var," dedi.

Etrafında döndü, bir hırıltı çıktı. Kimse ona gizlice yaklaşılamazdı. O bir kediymiş. Başkalarının varlığının kokusunu alıyordu ama adam orada duruyordu, geniş omuzları ve güçlü gövdesiyle odayı kaplıyordu.

"Buraya nasıl girdin?"

"Başka bir form kullandım. İşçiler tarafından görülmemeye çalışmaktan daha kolay göründü. Gitmeye hazır mısınız?"

Aynı nazik ses tonuyla konuşuyordu ama kız onda bir gerginlik olduğunu biliyordu. Zacarias'a kanını verdiğinden beri vardı. Neyi yanlış yaptığını anlamaya çalıştı. Biriyle, özellikle de bir erkekle bu kadar çok vakit geçirmeyeli uzun zaman olmuştu. Onunla konuşmak için kendini zorlarken nasıl onun istediği gibi olabilirdi? Bir ilişkinin bu kadar zor olması mı gerekiyordu, yoksa o mu zorlaştırıyordu? Nasıl davranması gerektiği konusunda hiçbir fikri yoktu. Ne hissedeceği ya da düşüneceği. Ya da ne diyeceğini. Özellikle de söylemeyi.

Solange ona, ihtiyacı olan her şey olabileceğini bildiğini söylemek istiyordu ama buna inanmıyordu. Başka bir kadının ona dokunmasını, zamanını, hayatını, hatta kahkahasını ya da sohbetini paylaşmasını istemiyordu. Ona kanıyla ilgili gerçeği söylediğinde bir şekilde geri dönüşü olmayan bir adım attığını biliyordu. Bir gelecek olasılığına kapı açmıştı. Sonuçlarından çok korkuyordu. Kalbini bir erkeğe teslim etmezdi, böyle bir şey yapılmazdı. Yine de onu istemekten kendini alıkoyamıyordu.

Hayatının büyük bölümünde katlandığı mutlak yalnızlığı ortadan kaldırdı. Kendi kendine bunun gerçek olmadığını, Dominic'in onun hayali olduğunu ve gerçek adama hayalindeki adamın özelliklerini verdiğini söyledi, ama daha iyisini biliyordu. Dominic-

Dominic. Aynı zamanda Ejderha Arayıcı'ydı ve bu onu erkek olmasından daha çok düşündürüyordu.

Ejderha Arayıcı adını duymuştu. Bu isim fısıldanıyordu, bir efsaneydi. Korkunç bir efsane. De La Cruz kardeşler bile Ejderha Arayıcı'dan bahsederken istemeden seslerini alçaltmışlardı. Onun gerçek olduğunu düşünmemişti, daha çok Karpat toplumunda anlatılan bir hikâyeydi, büyük bir savaşçı, azılı bir dövüşçü, o kadar güçlüydü ki soyundan hiç kimse vampire dönüşmemişti. Zacarias'ın ona duyduğu saygıyı görmüştü ve Zacarias çok az kişiye saygı duyuyordu. Zacarias'ın da vahşi bir ünü olduğunu biliyordu ama yine de Dominic'ten kesinlikle geri adım atmıştı.

Ona bu kadar nazik davranan adamı fısıldanan efsaneyle bir tutmak zordu. Adamın yüzüne hızlıca bir göz attı. Çok derinlere kazınmış o çizgilerde acımasızlığın damgasını görebiliyordu. Birlikte oldukları kısa süre içinde ona hayatının en güzel anlarını yaşatmıştı ama bunun bedeli neydi? O asla itip kakabileceği biri değildi ve kızın ateşli bir mizacı vardı. Ağzını açtığında ve yanlıış bir şey söylediğinde ne olacaktı?

"Solange?" diye sordu. "Hazır mısın?" Elini ona doğru uzattı. Kalbi boğazına fırladı. Onun elini asla herkesin önünde tutamazdı. Ya biri onu görürse? Kız gibi ... zayıf görünürdü. Nabızı çılgına döndü. Çılgınca. Adam sadece ona baktı, sürekli değişen gözleri yüzündeydi ve onu bir adım öne çıkıp elini onunkine koymaya zorluyordu. Kadınlar bunu her zaman yapardı, erkekleriyle el ele tutuşurlardı. Kadın tedirginlik içinde avuçlarını kalçalarına sürttü.

Elini bırakmadı, sadece ona bakmaya devam etti. Havayı kokladı ve aniden kuruyan dudaklarını yaladı, bakışları kapıya doğru kayarak yakınlarda biri olup olmadığını kontrol etti.

"Bana bak," diye talimat verdi Dominic. "Sadece bana. Başkalarının ne düşündüğü ya da hissettiği önemli değil. Sadece bana bak."

"Sadece..." Adamın yakıcı bakışları altında sustu.

Neden bu kadar basit bir şeyi yapamıyordu? Nesi vardı onun? Kendini başını sallarken buldu, ondan uzaklaştı, biliyordu ki

Mutluluk için sahip olduğu tek şansı heba ediyordu ama onun eline uzanamıyordu.

Hiç tereddüt etmedi. Kolunu bırakmadı. Parmağını ona doğru uzattı. "Bu çiftlikteki herkesin yerini biliyorum ve korkularının da farkındayım. Sana göz kulak olacağıma güvenmiyor musun?"

O delici mavi gözlerdeki bakış karşısında hıçkırmak istedi. Elbette herkesin nerede olduğunu biliyordu. Ona hatırlatmak zorunda kalmamalıydı. Onun kendisine doğru adım atmayacağını biliyordu. Bunu yapmak zorunda kalacaktı. Yataktaki sessiz ve solgun kadına baktı. Marguarita bunu yapabilirdi ve o da bunu iki kez düşünmezdi.

Gururu yoluna mı çıkıyordu? Gururu zaten paramparçaydı. Gözlerini kapadı, bir nefes aldı ve öne doğru bir adım atarak elini Dominic'in elinin içine koydu. Dominic'in parmakları bir anda onunkilerin etrafına dolandı ve kendini küçük ve çok savunmasız hissetmesine neden oldu. Dominic onu kendine doğru çekti, öyle ki vücudu neredeyse onunkine değecekti. Böylece ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu.

"O benim küçük kedim."

Sesindeki onay onu ısıttı ve bu onu korkuttu. Hiç kimsenin onayına ihtiyaç duymamış ya da bunu istememişti. Bu onun için neden bu kadar önemliydi? Juliette ya da MaryAnn'e erkekleri üzüldüğünde ya da onlarla mutlu olduğunda nasıl hissettiklerini hiç sormadığı için kendine kızıyordu. O normal miydi? Kimi kandırıyordu? Onda normal olan hiçbir şey yoktu.

Elini ağzına götürdü. Nefesinin sıcaklığını hissedebiliyor, ona zar zor bakabilmesine rağmen gözlerindeki sıcaklığı görebiliyordu. Bunu mahvedecekti. Adam parmaklarının ucunu ısırdığında midesi altüst oldu ve rahmi kasıldı.

"Hazır mısın?" diye tekrar sordu.

Onunla tekrar yalnız kalmaya hazır mıydı? Buna hazır mıydı? Bundan şüpheliydi ama ne yapacaktı? Hiçbir şey söylememek daha iyiydi. Başını salladı.

Adam Marguarita'yı bıraktı ve Marguarita'nın bir yanı minnettarlık duyarken, diğer bir aptal yanı da onu hâlâ yakınında tutmasını diledi. Adam Marguarita'nın üzerine eğildi ve Marguarita ağzındaki acıyı tattı. Kedisi sertçe tenine çarptı ve,

Aynaya baktığında gözlerinin tamamen jaguarlaştığını gördü. Kadın kıskançlığının bu gösterisine sırtını döndü. Zavallı Marguarita için üzülmüyordu, hayatı sonsuza dek değişmişti ama Dominic'in onları karşılaştırmamasından da endişe ediyordu. Marguarita güzel bir kadındı, ince, kıvrımları ve kusursuz bir cildi vardı, oysa kendisi ... kasları ve dolguları vardı.

Dominic döndü ve bu kez kaşlarını çattı. "Kadınımı bir başkasıyla kıyaslamam hiç hoşuma gitmedi."

Kalbi artık aşına olduğu o sıçramayı yaptı. İç çekti. *Belki de benim bilgim olmadan düşüncelerimi okumamalısın.* Bu düşüncenin aklına gelmesine engel olamadı ve onun bunu duymamasını umarak yüzünü buruşturdu. Söylemek istediği her şeyi bastırdı ve dudağını sertçe ısırıldı. Ona tavır aldığına ne yapacağını hayal bile edemiyordu - ki bu kaçınılmazdı. Onu çok seven küçük kuzeni Jasmine bile onun büyük bir tavır sorunu olduğunu söylüyordu.

"Düşüncelerinizi sansürlemekte sorun yaşıyor gibisiniz." Sesinde bir eğlence vardı. Kızın cevabını beklemedi ve avluya doğru ilerledi.

Cesaro ön verandada bir sandalyede oturuyordu. Yorgun ve bitkin görünüyordu ama küçük bir gülümsemeyi başardı. "Karımı Marguarita'ya göndereceğim. Doktor gelene kadar onunla kalacak. Doktor benim kardeşim, bu yüzden korkmayın, bu korkunç geceden kimse bahsetmeyecek. Ve o canavarı öldürdüğün için teşekkür ederim."

Dominic küçük, resmi bir selam verdi ve çiftlikten uzaklaşarak ağaçların arasına doğru yürümeye devam etti. Solange elini kaldırdı ve hiç konuşmadan, orman onları tamamen yutana kadar Dominic'i takip etti. Birkaç dakika boyunca sessizce yürüdüler, Solange Dominic'in birkaç adım gerisinde ve solunda kalarak bir düşmanla karşılaşmaları durumunda ona manevra alanı bıraktı.

"Ne kadar yürüyeceğiz?" diye sordu.

Durdu ve döndü, bakışları onun üzerinde gezinirken düşünceliydi. "İnimize biraz uzak," diye onayladı. Ve bekledi.

Nefesi dişlerinin arasından tıslayarak çıktı. İçgüdüsel olarak onun kendisinden ne istediğini biliyordu ve o inatçı yanı oraya gitmek istemiyordu.

Taşınmayı istemeyecekti. Neydi o? Bir çocuk mu? Yürüyebilirdi. Gerekirse bütün gece yürüyebilirdi. Belki de sadece kedisine dönüşür ve bunu daha kolay hale getirirdi. . .

"Hayır." Gözleri onunkilere kilitlenmiş, başka tarafa bakmasına izin vermiyordu.

Dudağını sertçe ısırıldı. "Ne istiyorsun?"

"Bence bu soruya sen cevap vermelisin."

"Anlamıyorsunuz. Gerçekten anlamıyorsun. Anlamıyorsun." Solange hüsrana uğramış bir halde parmaklarını saçlarının arasından geçirdi ve kalın kütleyi zaten olduğundan daha fazla karıştırdı. "Beni tanıdığını sanıyorsun ama tanıımıyorsun. Eğer ağzımı açarsam her şeyi mahvedeceğim."

Yavaş, seksi bir gülümseme ağzındaki sert kenarı yumuşattı ve midesindeki kelekleri serbest bıraktı. "Bundan çok şüpheliyim, Solange. Sen benim hayat arkadaşımısın. İşler hiç de öyle yürümüyor. Bunu ne sen ne de ben mahvedebiliriz. Birbirimizle yolumuzu bulacağız. Sadece sen henüz ilişkimize bağlanmayı seçmedin."

Başını iki yana salladı. "Yaptım. Sana kanımdan bahsetmiştim, parazitlerden kurtulabileceğini söylemiştim. Sen yokken Brodrick'in peşinden gitmedim. Bu bir taahhüt."

"O zaman neden benden bizi inimize geri götürmek gibi basit bir şey istemekte bu kadar zorlanıyorsun?"

Böyle söylediğinde kulağa aptalca geliyordu. Ama iyilik istemek gibi bir alışkanlığı yoktu. Kendine karşı bundan daha dürüsttü. Tamam. Konu iyilik değildi. Zayıflık göstermek istemiyordu. Ya da ondan bir şey istemeyi. Onun haklı olmasından nefret ediyordu. Bu güvenle ilgiliydi ama insan nasıl farklı olabilirdi ki? Farklı olmak *istiyordu*. Sadece hayatta kalmak için etrafına ördüğü o korkunç duvarı aşamıyordu.

"Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum, Dominic." Sesinde umutsuzluk vardı. "Seninle konuşamıyorum." Kaçma isteği duymaya başlamıştı ve hayatında hiçbir şeyden kaçmamıştı.

"Rüyalarımızda benimle konuşmakta hiç zorlanmadın."

Acımasızdı. Ve sakindi. Onu tokatlamak istiyordu. Bu bir rüyayla ilgili değildi. "O zamanlar gerçek değildin. Sana her şeyi anlatabilirdim ve hiçbir şey ..." Doğru kelimeyi bulmaya çalışırken sözünü kesti. "Yankılar. Bunun farklı olduğunu bilmelisin. Sana da farklı gelmiyor mu?" Sesindeki yalvaran tonu bir türlü çıkaramıyordu. Onun anlamasını istiyordu.

"Tamamen farklı," diye kabul etti. "Daha iyi. Yüzlerce yıldır hissetmediğim duyguları hissediyorum. Aşkın ne olduğunu biliyorum. Kıskanmanın ve mutlu olmanın ne demek olduğunu biliyorum. Kadınıma bakabiliyor ve bedenimin taleplerini hissedebiliyorum. Kalp acısı ihtimalini bile hoş karşılıyorum. Hissetmemenin ne olduğunu biliyorum Solange ve bu yetenekle gelen duyguları ve riskleri alacağım."

Çenesini kaldırdı. Gözlerinin kediye döndüğünü biliyordu ama ima edilen azarlama karşısında öfkelenmesine engel olamadı. "Hayatım boyunca çok fazla şey hissettim, Dominic. Keder. Kalp acısı. Öfke. İster kabul et ister etme, bu bir risk."

Kollarını iki yana açtı, bakışları sabitti. "O halde bu riski almaya değil değmeyeceğime kendiniz karar vermelisiniz."

Nefesi uzun bir tıslamayla çıktı. "Beni köşeye sıkıştırıyorsun. Ben bir savaşçıyım. Köşeye sıkıştırılmaktan hoşlanmam."

O parlak gözler yüzünü hiç terk etmedi. Başını iki yana salladı. "Kaçmak için bir neden bulmaya çalışıyorsun çünkü korkuyorsun, Solange. Benden neden korkasın ki?"

"Çünkü," dedi çaresiz hissederek. "Ne yapacağımı bilmiyorum." Kelimeler ağzından çıktığı anda onları geri almak istedi. Sesi çok aptalca geliyordu. Yetişkin bir kadındı ve bir erkekle basit bir konuşmanın üstesinden gelebilmeliydi ama sorun da buydu. O hiç kadın olmamıştı. Nasıl kadın olunacağını bilmiyordu. Onun istediği gibi bir kadın olamayacağını ve er ya da geç onu terk edeceğini biliyordu.

Paramparça olacaktı. Tamamen ve tamamen kırılacaktı. Bu çok büyük bir riskti. Bu durumda bir korkak olabilirdi, çünkü bu kendini korumaktı. Onun iğrenmesini, Karpatyalıların yapabildiği gibi ortadan kaybolmasını bekledi.

Dominic öne çıktı ve kızın yüzünü çerçeveleyerek bakışlarını kendisiyle buluşmaya zorladı. "Tek yapman gereken *kessake*, benden bizi inimize, evimize geri götürmemi istemek. Bu gerçekten çok mu zor?"

O sesi kullandı, içine sızan ve kalbinin etrafını saran, ağlamak isteyene kadar sıkkan sesi. Onu çok istiyordu. Ona ait olmak istiyordu. Ona layık olduğuna nasıl inanabilirdi ki? Sahip olabileceği onca kadın arasından onu gerçekten seçeceğine? Onun gibi bir kadını nasıl sevebilirdi?

Adam bir daha onu uyarmadı ve kız da bunu yapmayacağını biliyordu. O kabul edene kadar orada öylece duracaktı. Kalbinin atışını duyabildiğini biliyordu. Ağzında korkunun tadını aldı. Bu neden kolay değildi? Bir nefes aldı. Bıraktı.

"Bizi eve götürecek misin Dominic?" O tek cümleyle, olduğu ya da olabileceği her şeyi riske attı.

Adamın gözlerindeki onay, kızın vücudunda bir sıcaklık yarattı. Şimdiden onun içinde kaybolmuştu. Gelecekte ne olacağının hiçbir önemi yoktu. Onun için çok geç olduğunu yüzündeki ifadeye verdiği tepkiden anlayabiliyordu. Hiç kimseyi memnun etmeyi umursamazken onu memnun etmek istiyordu. Bu da onun için çok geç olduğunu gösteriyordu.

11

*Benimle
buluştuğunda, beni
tamamlarsın.
Beni tekrar hayata döndürdün.*

DOMINIC'TEN SOLANGE'A

Mağara, tavanda dans eden yumuşak bir parıltı gönderen meşalelerle aydınlatılmıştı. Parıldayan gümüş örümcek ağları duvarları çeşitli desenlerde süslüyordu. Yerde dokuma halılar seriliydi ve küçük bir masanın iki yanında iki yüksek arkalıklı, aşırı doldurulmuş koltuk vardı. Masanın üzerinde, üzerinde peynir ve ekmek olan bir tabağın yanında bir sepet taze meyve davetkâr görünüyordu. Solange, Dominic'in sığınağına eklediği küçük donatılara baktı. Yemekler midesinin guruldamasına neden oldu ama o taş leğendeki parıldayan su havuzuna bakmakla meşguldü.

Suyun ortasında titrek turuncu-kırmızı bir alev parlıyordu. Renkler suyun daha da davetkâr görünmesini sağladı ve düşüncelerini toplamak için kendine zaman tanımak üzere havuza doğru yürüdü. Bu işi sonuna kadar götürmeye karar vermişti, şimdi tek yapması gereken tuzaklardan nasıl sıyrılacağını bulmaktı. Keşke bu kadar seksi olmasaydı. Ya da bu kadar iyi bir savaşçı. Eğer onunla bir denge kurabilirse, bunun üstesinden gelebilirdi.

"Değişiklikleri beğendin mi?" diye sordu.

Başını salladı. "Hem de çok." Onun hiçbir şeyine dokunmamıştı, sadece zaten sahip olduklarına bir şeyler eklemişti ve bu onu biraz daha iyi hissettirdi. Yıllar boyunca topladığı birkaç şeyi onun da beğenmesini istiyordu.

"Nasıl oluyor da suyu içinde alev varmış gibi gösteriyorsun?" Onunla yüzleşmek için döndü ve vücudu neredeyse onunkine çarpacakken sıçradı.

Çok yakındı. Sessizdi. Ve o seçene kadar kokusu ona ulaşmadı. Bir nefes aldı ve onu ciğerlerine çekti. Adamın vücut ısısı onu sarmıştı. Ağır ereksiyonu karnına değecek kadar yakındı. Kendini onun uzun bedenine bakmaya zorladı, bakışları onun baştan çıkarıcı ağzında duruyordu, gözlerindeki bakışı görmek için daha yukarı çıkmaya cesaret edemiyordu.

Vücudu ona tepki verdi, yumuşadı ve esnekleşti, sinir uçları yüzeye yaklaştı. Erkekler *asla* fiziksel tepki vermezdi, kedisi kızıştığında bile. İhtiyaç onu zorluyor, kedisi üreme dürtüsünü besliyordu ama bir erkeğin yanında olduğu anda kendini fiziksel olarak hazır hissedemiyordu. Hırlayan, sinirli kedisi bile erkekler karşı duyduğu tiksintinin üstesinden gelemiyordu. Ama Dominic söz konusu olduğunda, öfkeli hormonlarını kontrol altında tutamıyor gibiydi.

Onun vücudunun tepkisinin farkında olduğunu biliyordu, tıpkı kendisinin de onunkinin farkında olduğu gibi, ama bir şekilde kontrol eksikliği onu utandırıyor. Bir eş istemek son derece doğaldı, yine de ...

"Kendine çok yükleniyorsun," dedi.

Sesi, kadının artan arzusunu daha da artıran o seksi karışımı. Sertçe yutkundu. "Sadece ne yaptığımı bilmiyorum."

"Bu gerçekten o kadar kötü mü?" Parmakları kızın saçlarında gezindi, bir tutamı zarif bir nezaketle kulağının arkasına sıkıştırdı. "Her zaman mükemmel olmak zorunda mısın? Bunun oldukça yorucu olacağını tahmin edebiliyorum."

Parmağının ucu kızın ağzının üzerinde gezindi, kız dudaklarını ayırana kadar ileri geri hareket etti. Ağzının içine doğru itti ve içgüdüsel olarak dudaklarını parmağının etrafına kapattı, dili parmağın üzerinde gezindi, kendini durduramadan emdi. Yüzüne sıcak bir renk yayıldı ve başını çevirmeye çalıştı, ama adamın eli boğazına uzandı, onu hareketsiz tuttu, sanki parmağının etrafındaki ağzının hissinden zevk alıyormuş gibi başını hafifçe geriye attı. Diliyle parmağının boğumunu okşadı ve adam yavaşça geri çekilirken onu takip etti, böylece adam dudaklarında gezinmeye geri dönmeden önce parmağının ucunu ısırdı.

"Öyle mi, Solange? Her zaman mükemmel olmak zorunda mısın?" "Tabii ki hayır." Zar zor konuşabiliyordu.

"Sadece benimle o zaman." Başını eğdi ve ağzını onunkinin üzerinde gezdirdi.

şok edici sarsıntı vücuduna bir yıldırım şiddetiyle çarptı. Adamın dokunuşu çok hafifti ama yine de içinden bir ateş topu fırlayarak kalbinin derinliklerine yerleşti.

"Beni memnun etmek istiyorsun." Bunu bir açıklama olarak yaptı.

Konuşmaktan korkarak başını salladı. Hareket etmesinden korkuyordu. Hareket etmeyeceğinden korkuyordu.

"Olması gerektiği gibi. Sizi memnun etmek istediğim hiç aklınıza geldi mi?"

Yukarı baktı, bakışları onunkilerle çarpıştı. Çok güçlü görünüyordu. Avının zerine abanan bir yırtıcı. O bir jaguar gibiydi ve hiçbir şeyden korkmuyordu - can yoldaşı hariç - ve bu delilik değil miydi?

Hayat arkadaşı. Kelimenin tadına baktı.

"Solange." Kadının gözlerini ondan kaçırmasına izin vermedi. "Bir soru sorduğumda, bir cevap isterim."

Yüzünün rengi pembeden kıpkırmızıya döndü. "Evet, zr dilerim. Aklıma geldi. Sadece inanması zor. Yine de buna alışacağım." *Belki de.* "Sadece biraz zamana ihtiyaım var."

Ona gülümsedi, ayak parmaklarına kadar hissettiği o yavaş, seksi, kalp eriten gülümseme. Onun yüzündeki o ifadeyi görmeyi seviyordu. Gözlerindeki ışığı.

"Bu o kadar da zor değildi, değil mi? Bana nasıl hissettiğini söylemek? İhtiyaın olan şeyleri bana söylemezsen seni nasıl memnun edebilirim?"

Kızın ağzına bir öpücük daha kondurdu. Kızın dudakları karşılık olarak titredi. İçindeki ateş topu o kadar çok ısı yayıyordu ki, kendiliğinden yanabileceğinden korkuyordu. Kadınsı kanalı onun için yanıyordu ve bacaklarının arasında sıcak nemin yayıldığını hissedebiliyordu.

"Küçük bölmeye senin için birkaç parça giysi koydum. Yalnız kaldığımızda bir tanesini benim için giyersen çok memnun olurum."

Kalbi yeniden hızlanmaya başladı. Nabızı çılgınca atıyor ve adamın dikkatini çekiyordu. Adam kadının boynundaki saçları süpürdü ve ona doğru eğildi. Kadın tamamen hareketsiz kaldı. Adamın nefesi tenine ılık ılık değiyordu. Bir arzu ürpertisi bir titreme dalgası başlattı. Ellerini zırhı olan kot pantolonlu kalçalarına sürttü.

Solange tek bir kelime söyleyebilmek için dudaklarını iki kez ıslatmak zorunda kaldı ve sonra da mırıldandı. "Nerede?"

Döndü ve fazladan giysi ve silahları sakladığı küçük oyuğa doğru işaret etti. Aralarına mesafe koyma ihtiyacıyla, titreyen bacaklarını zorlayarak, yanan yüzünü ondan saklayabileceği, kayadan kemerli küçük mağaraya doğru yürüdü. Daha önce orada olmayan bir boy aynası vardı. Yüzündeki şaşkınlığı ve heyecanı görebiliyordu. Gözleri parlak, neredeyse zümrüt yeşiliydi. Nefesi düzensizdi ve dikkati dolgun göğüslerine çekiyordu - dolgundan da fazlası. Yaptığı onca egzersize rağmen modaya uygun şekilde zayıf değildi. Sağlam yapılıydı. Kompakt ve sağlam.

Solange onu takip etmediği için minnettardı. Ondan çok etkilendiğini hissetti. Her nasılsa küçük bir dolabı bir araya getirip bir köşeye birkaç parça eşya asmayı başarmıştı. En yakınındaki uzun elbisenin kumaşına dokundu. En azından bunun bir elbise ya da bir tür cüppe olduğunu düşündü. Uzundu ve üzerine tam oturduğuna bahse girerdi ama bu bir elbiseydi ve onun elbisesi bile yoktu. Siyah streç dantelden yapılmıştı, spagetti askılarıyla üst kısmı vücuda oturuyordu. Önü skandal yaratacak kadar kısaydı, bacaklarının arasındaki damarı zar zor kapatıyordu ve arkası ayak bileklerine kadar uzanan uzun bir tren şeklindeydi. Dantel tamamen şeffaftı. Şeffaftı. Sadece birkaç koyu kumaş parçası bir şeyleri saklamaya çalışıyordu ve saklamaktan çok alay ediyordu. Eğer bu şeyi giyerse kıvrımlı vücudu ortaya çıkacaktı. Külot ya da sütyen yoktu.

Boğazını temizledi. "Bunu giymemi mi istiyorsun?"

"Baş başa kaldığımızda."

Aynı yumuşak, zorlayıcı ses. Talep yok. Bu onun kararı olacaktı. Ama bunun onu memnun edeceğini söylemişti. Bunu onun için yapmak istiyor muydu? Yapabilir miydi? Parmakları dantele bir tür saygıyla dokundu. Bunu başarabilecek türden bir kadın değildi ama ...

Solange belki bu ona daha fazla güven verir diye bir sonrakini çıkardı. Bu bir tozluktu, parıldayan metalik bir kırmızıydı ve yere kadar iniyordu. Önce rahat bir nefes aldı ama inceledikçe kumaşın esneyerek göğüslerinin üzerine bir eldiven gibi oturacağını, belini sıkıca kavrayacağını ve önü belden aşağısı tamamen açık olacak şekilde yere kadar genişleyeceğini fark etti. V yaka sayesinde göğüslerinin büyük bir kısmı ortaya çıkacaktı. Zorlukla yutkunarak geri adım attı.

"İç çamaşırı diye bir şey duydun mu?" Onu göremediği için sormaya cesaret edemedi.

Aynı sakin ses tonuyla, "Kadınımın yalnız kaldığımızda benim için müsait olmasını isterim," diye cevap verdi. Ama "*benim için müsait*" dediğinde ses tonunun alçalması, kadının içine yeni bir uyarılma dalgası gönderdi.

Bir nefes aldı ve bir sonraki elbiseye baktı. Bu sefer daha hazırlıklıydı ama elbiseyi gördüğünde yine de şok oldu - tabii buna elbise denebilirse. Bu, film ve askılardan başka bir şey değildi, önü zar zor görünen mikro mini askılı bir elbiseydi ve arkası, her adımda poposunun kenarları dışarı çıkacak şekilde formu saran ince şerit parçalarından başka bir şey değildi. Sırtında kumaştan çok ten vardı.

"Hayatımda hiç böyle bir şey giymedim. Böyle bir şeyi hiç görmedim bile."

"Vücudunla barışık değilsin, *kessake*. Bu şekilde giyinmek sadece beni memnun etmekle kalmayacak, aynı zamanda ne kadar seksi olduğunun da farkına varmanı sağlayacak."

Sertçe yutkundu ve kendini zümrüt yeşili elbiseye bakmaya zorladı. Yine çok kısaydı. Kıvrımlı vücudunu sarmak ve göstermek için yapılmış olan kumaş, teni sarıyor ve üzerine yapışlıyordu. Bunun da spagetti askıları vardı ve önden aşağı doğru sarkıyordu. Elbisenin hem ön hem de arka kısmından aşağı doğru inen askılar çıplak teni ortaya çıkarıyordu. Göğsünün büyük bir kısmı çıplaktı ve örtülü olan kısım ince kumaştan açıkça görülebiliyordu. Askılar nedeniyle elbisenin önü de arkası gibi açıktı.

Aynada kendine kaşlarını çatarak baktı. "Bir savaşın içindeydim. Yapmam gerek ..."

"Yıkanmak mı? Su sıcak. Sonra istediğini giyip yemeğe gelebilirsin."

Titredi. Onun önünde bir banyo daha. Ama eğer bunu yapabiliyorsa, o zaman kesinlikle onun elbiselerinden birini giyebilirdi.

Gömleğini çıkarmak için kendini zorladı. Hemen büyük boy aynasında kendini gördü. Göğüsleri dolgun ve yüksekti, mağaranın serinliğinde meme uçları sivriliyordu. Saçları dağınıktı ve eğik kedi gözleriyle, kendine çok sert bakmazsa ... egzotik ... görünüyordu. Bir kadın olarak kendisinin hiç bu kadar farkında olmamıştı - ve işte sorun da buydu, bir solukta fark etti. Dominic Dragonseeker, onunla yalnız kaldığında *kendisini* tamamen, tamamen, kesinlikle kadınsı *hissetmesine* neden oluyordu.

Kot pantolonunu çıkardı ve vücuduna baktı. Kısa boyluydu ama kum saati gibi bir vücudu vardı. Juliette bir keresinde onu "cep Venüsü" olarak tanımlamıştı ve o da bunu araştırmıştı. Şok olmuştu, tarif şehvetli, güzel bir kadına aitti. Güzel değildi ama kesinlikle şehvetliydi.

"Usturam yok." Onun önünde çıplak yürümek istemiyordu ve etrafına saracak pek bir şey bulamıyordu. "Ve bir bornoza ihtiyacım var." Kelimeler ağzından çıktığı anda dudaklarını sertçe ısırıldı. Adam ondan vücudunu örtmemesini istemişti ve yapmak istediği ilk şey de buydu. Ama dürüst olmak gerekirse, kadınlar erkeklerinin önünde çıplak mı dolaşıyordu? *Önce bacaklarını tıraş etmeden?* Bu soruyu Juliette ya da MaryAnn'e de sormalıydı.

Dominic aniden aynada arkasında belirdi, kendisinden bir karış daha uzundu. Küçük alana hükmediyor gibiydi ve bu sadece fiziksel yapısından değil, ondan yayılan güçten kaynaklanıyordu. Gözlerinde ve sesinde güç vardı, fiziksel bir güç olmadan onu dilediğini yapmaya zorluyordu. Ya da belki de gerçekten oydu, yüzünde çok sevdiği o bakışı korumak için çok çaresizdi.

Refleks olarak elleriyle göğüslerini kapatmaya çalıştı ama adam bileklerinden yakaladı ve kollarını bedeninden uzakta, uzanmış halde tuttu.

"Bak ne kadar güzelsin. Sadece benim için. Yüzyıllardır kendine ait kimsesi olmayan bir adam için bunun ne kadar çekici olduğunu biliyor musun? Sen

benim diğerk yarımsın ve seni inanılmaz seksi buluyorum."

Camda onun gözleriyle karşılaştı. Orada karanlık bir şehvet vardı, beklentiyle ürpermesine neden olan keskin, çiğ bir açlığın bir anlık görüntüsü. Onu seksi bulduğunun kanıtı olan ağır ereksiyonu, pantolonunun ince kumaşı arasından çıplak sırtının küçük kısmına doğru sıcak bir şekilde uzanıyordu. Çıplak olmanın, aynada kendine bakmanın, kollarını açmanın, Dominic tamamen giyinikken, yırtıcı bir bakışla onu izlemenin ve hemen arkasında bu kadar yakın durmanın çok çökmüş bir yanı vardı.

Elleri dolgun göğüslerinin ağırlığını avuçlarının içine almak için yukarı çıkarken bile kolları onu sardı. Aynada onu izledi. Saçları çıplak omzuna değerken gözlerinin kedi gibi uykuya daldığını, kirpiklerinin döküldüğünü görebiliyordu.

"Benim için bu şekilde kal," diye mırıldandı başını boynunda çılgınca atan nabzına doğru indirirken usulca. "Açık ve verici. *Benim* kadınıam."

Vücudunu titreten kadife bir dil darbesi hissetti.

"Sen benim kadınıam mısın?"

Bu bir soruydu. Bir soru sorduğunda, ne kadar zor olursa olsun bir cevap istiyordu. Kadın titriyordu, ellerinin göğüslerini böylesine sahiplenici bir şekilde kaldırmamasından dolayı vücudu ihtiyaç içindeydi. "Evet." Zar zor bir fısıltıydı ama başardı.

"Tenin çok yumuşak, benim küçük kedim. Jaguarının kürkü gibi, sadece daha iyi. İpeksi yumuşaklıkta."

Dişleri kadının nabzını kazıdı ve nefes ciğerlerini aceleyle terk etti. Göğüsleri kabardı, meme uçları o kadar sertti ki küçük boncuklar gibiydiler. Başparmakları ona sürtündü, tüy kadar hafifti ve sonra tırnakları meme uçlarından karnına doğru bir ateş şimşegi gönderdi ve çekirdeğinde beyaz-sıcak bir sıcaklıkla yerleşti.

"Bana bunu istediğini söyle," diye fısıldadı. Bir cazibe. "*Lütfen* de. Benden bunu iste."

Boğazındaki yumruyu yuttu. Zihni erotik ısırtığı çoktan kabullenmişti - hayır, kabullenmiyor, *arzuluyordu*. Parmakları göğüslerini okşadı, sonra meme uçlarını yuvarladı ve düşeceğini düşünene kadar çekiştirdi. Onun görüntüsünden gözlerini alamıyordu. Çok yakışıklıydı. Tüm o siyah saçlar en karanlık gecede parıldayan derin bir şelale gibi dökülüyordu. Gözleri tutkuyla, arzuyla yanıyor, kolları onu öyle güçlü sarıyordu ki. Aynada ikisinden daha erotik bir görüntü görmemişti.

"Bana sor," dedi. Dişleri küçük bir ısırık aldı ve damarlarına ateşten çizgiler gönderdi.

Konuşmak bir yana, zar zor nefes alabiliyordu ama bu anı onun için olduğu kadar kendisi için de istiyordu. "Kanımı almanı istiyorum," diye fısıldadı.

Bekledi. Bir kalp atışı. İki.

Rahmi sıkıştı. Kadınsı kanalı kasıldı. Bir an için orgazmın eşiğinde olduğunu düşündü. Çok yakındı, sınırdaydı ve adam göğüslerine dokunmaktan ve nabzının üzerinde küçük ısırıklar almaktan başka bir şey yapmamıştı. Islak ve muhtaçtı, baskı endişe verici bir hızda artıyor, onu daha önce hiç gitmediği kadar uzağa ve daha hızlı itiyordu. Kedisi her zaman onun cinsel ihtiyaçlarını yönlendirmişti ve bu arzu korkutucuydu ama görmezden gelinmesi imkânsızdı.

"Lütfen kanımı al," diye fısıldadı, kendi ihtiyacının da onunki kadar büyük olduğunu biliyordu.

Dişleri derine battı ve zevk ile acı birbirine karışıp bir yıldızın patlaması gibi vücudunda patlarken haykırdı. Göz kapaklarının arkasında beyaz ışıklar dans etti. Vücudu kemiksizleşti, sanki onun içinde erimiş gibi hissetti. Parmakları göğüslerindeydi ama bacaklarının arasında, okşadığını, derinlere işlediğini hissetti. Yoksa dili mi onun derinliklerini okşuyordu? Beyaz bir sıcaklık onu tüketirken basınç arttıkça arttı.

Onun hiç durmasını istemiyordu. Ateş rahminde kükredi ve vücuduna yayıldı. Zihninde saf zevkten başka bir şey kalmayana kadar beyni tutukluk yapıyor gibiydi. Her düşünce, her utanç kayboldu. Sadece Dominic ve onun sihirli ağzı ve elleri vardı. Sadece vücudunda yanan ateş vardı. Orgazmın ilk dalgalarını hissetti ve

Nefes nefese kaldı, sesi çıkmıyordu. Hücum güçlüydü, dalgalar güçlenerek şişiyor, hız ve ivme kazanıyor, vücudunu büyük bir deprem gibi yırtıyordu. Kendi boğuk zevk hıçkırıklarını sanki çok uzaklardan duydu. Bacakları güçsüzleşti ama Dominic'in gücü onu ayakta tuttu.

Benim için gözlerini aç.

Yumuşak emir, görmezden gelinmesi imkânsız günahkâr bir fısıltıydı. Kirpikleri, onları kaldıracak gücü bulamadan önce bir kez dalgalandı. Kendini aynaya bakarken buldu. Vücudu zevkten kızarmıştı. Ağız açıktı, gözleri buğulu ve parlaktı, göğüsleri şişmişti ve adamın iri ellerindeydi. Arkasında iri ve güçlü bir adam belirmiş, kollarıyla onu sarmış, ağzını boynuna dayamış, uzun saçları ipek gibi parıldayan bir çağlayana dönüşmüştü.

Bu o muydu? Dünyadaki en şehvetli adamla seksi ve sınır tanımayan? Adamın ağır ereksiyonunun kendisine sıkıca bastırıldığını hissedebiliyordu. Bunu o mu yapmıştı? Vücudunu böyle bir duruma mı getirmişti? Bu erotik manzara karşısında rahmi neredeyse kasılacaktı. Kendisini hiçbir zaman şehvetli bir varlık olarak görmemişti ama Dominic onu öyle görüyordu ve aynaya baktığında kendisini de aynı şekilde görmekten başka çaresi yoktu.

Dili küçük iğne deliklerinin üzerinde kayarak onları kapattı. Çenesini kızın başının üstüne dayadı ve aynada onu izledi, vücudundaki titreme hafiflerken ona sarıldı.

"Bak ne kadar güzelsin, Solange." "Sen de beni böyle görüyorsun."

"İşte sen böylesin. Doğru görüyorum."

Yüksek sesle sormaya cesaret edemiyordu ama ona da aynı zevki tattırmak istiyordu. Bakışlarını onun aynadaki görüntüsünden ayırarak, daha samimi bir iletişim aracı kullanmayı başardı. *Benim ihtiyaçlarımı karşıladığın gibi senin ihtiyaçlarını nasıl karşılayacağım konusunda hiçbir fikrim yok ama denemek isterim... lütfen.*

Yumuşak bir inilti çıkardı ve kızın saçlarına bir öpücük kondurdu. "Bu senin zamanın, *Kessake*. Benim ihtiyacımın senin ihtiyacın olduğu noktaya ulaştığında, sana bilmen gereken her şeyi öğreteceğim. Güzellik vermenin içinde. Buna ihtiyacın var

Şimdi, gerçekte kim olduğun konusunda rahat olmak, beni memnun etmek değil. Bu senin için sadece ek bir komplikasyon ve gergin olman için bir şey daha. Kim olduğun konusunda korkmanı istemiyorum, benimleyken değil."

"Kim olduğumu sanıyorsun?"

Adam gülümsedi ve kadının dünyası altüst oldu.

"Sen her anlamda şehvetli ve tutkulu bir kadınsın. Sadece bunu keşfetmek için zamana ihtiyacın var."

Nasıl hissettiğinden emin değildi, hem hayal kırıklığı hem de rahatlama karışımıydı. Artık kendisinden bir şey beklenmediğini bildiği için biraz rahatlmasına izin vermişti ama yine de hiç geçmeyecekmiş gibi görünen, durmak bilmeyen bir baskı ve hoş bir nemlilik vardı. Ve eğer dürüst olmak gerekirse, onun vücudunu keşfetme arzusu. Ona zevk verebilecek kadın olmak istiyordu.

Dominic bir elini uzattı, diğer eliyle hâlâ sol göğsünü tutuyordu, başparmağı neredeyse tembelce meme ucunu okşuyordu. Kız ona karşı titrerken ve artçı şoklar vücudunda dalgalanırken, avucunun içinde uzun bir bornoz belirdi. "Senin için, Solange."

Onun sesini, kendisini çok özel hissettiren o alçak, seksi tonu seviyordu. Adam onu yumuşak kıvrımlarla sararken başını kaldırıp ona baktı. Bornoz vücudunu örtüyordu. Şehvetli. Film gibi. Belli belirsiz. Kumaşın üzerine serpiştirilmiş gümüş ejderha yıldızı takımyıldızına rağmen, kumaşın gece mavisinin içinden vücudunu, her kıvrımını görebiliyordu. Cüppe kıvrımlarını saklamak yerine daha da belirginleştirmiş ve vurgulamıştı.

"Teşekkür ederim Dominic," diye fısıldadı elini kalçasında gezdirirken.

Utangaç hissetti. Ahlaksız davranışından dolayı biraz utandı. Yine onun gözlerinin içine bakmakta zorlandı. Jaguarlar bakışlarını kaçırmazdı ve hayatı boyunca kadın ya da erkek, hiç kimse onunla göz göze geldiğinde gözlerini kaçırmamıştı. Dominic'leyse, onun doğrudan bakışlarına karşılık veremiyor gibiydi.

Görünüşü hakkında ne düşüneceğini bilmiyordu. Kendisi hakkında çok farklı hissetmesine neden olmuştu. Onun büyüüne kapılmamak çok zordu.

dokudu. Kendini sadece kadınsı değil, şehvetli de hissediyordu. Vücudu çok hassastı, her sinir ucu canlıydı, hamdı ve ona odaklanmıştı.

"Rica ederim."

Dominic geri adım atarak onun yanından geçip gitmesine izin verdi. Şeffaf cübbenin içinde yürümek tuhaftı, dans eden ışık takımyıldızın üzerine yayılıyor, böylece ejderha gece gökyüzündeymiş gibi parlıyordu. Adamın gözlerini üzerinde hissedebiliyordu ve attığı her adım vücuduna daha fazla sıcaklık yayıyordu. O kadar nemliydi ki, ihtiyacının kanıtının bacaklarının arasında parıldadığını biliyordu. O bir Karpatlıydı; onun uyarılmışlığının kokusunu almaması mümkün değildi.

Yürümeye devam etmek için kendini zorladı ve eğer kalçalarında tam olarak durduramadığı bir sallanma varsa, bunun suçunu bornoza atacaktı. Kim böyle bir şeyi giyip de kendini seksi hissetmezdi ki, özellikle de onun yakıcı bakışları altında ve iltifatları zihninde dönüp dururken?

Leğenin kenarına ulaştı ve neredeyse isteksizce bornozdan sıyrıldı. Kot pantolonu ve tişörtü nasıl onun savaş zırhıysa, şehvetli iç çamaşırı da kendisini kadınsı ve çekici hissetmesini sağlıyordu. Malzeme ortaya çıkardığı kadar gizliyor da gibiydi. İçinde kendini kusursuz hissediyordu ama cübbeyi çıkardığı anda kendini garip bir şekilde açıkta hissediyordu.

Adamın eli omzunun üzerinden bornozu almak için uzandı ve o da ne olursa olsun bu giysinin her zaman favorisi olacağını bilerek bornozu bıraktı. Bornozu giyerken, hayatında ilk kez bir kadın olarak istendiğini hissetti. Kendini seksi ve hatta güzel hissediyordu. Bornoz da Dominic kadar büyüleyiciydi. O kadar yakınında, arkasında dururken, onun sıcaklığının, her ikisi üzerinde sahip olduğu mutlak kontrolün ve muazzam gücünün farkındaydı. Dişı bir jaguar olarak bir eşte bu nitelikleri arıyordu ve Dominic'te bolca vardı.

Buharlı suya girdi ve minnetle derinlere daldı. Sıcaklık kaslarındaki ağrıyı hafifletti. "Dominic, bu çok iyi hissettiriyor."

Gölgelere doğru ilerledi, iki koltuktan birine oturdu, neredeyse ondan gizlendi. Bir mum, ara sıra yüzünü aydınlatmaya yetecek kadar alevle titriyordu. Bir savaşçının yüzü. Karanlık. Gizemli.

Çok sertti. Onun için çok güzeldi. Başını suyun altına eğdi ve saçlarını duruladı. Garip bir şekilde, bu tanıdık eylem bile ona duygusal geliyordu.

Solange başını kaya havuzunun kenarına yasladı. Dominic'in onu izlediğini biliyordu. Işık doğrudan üzerine yayılıyor, muhtemelen şeffaf suyun altındaki göğüslerini aydınlatıyordu. Alev, suyu renk prizmalarına dönüştürüyor, gözleri üzerine çekiyordu ama Dominic gölgelerin içindeyken, onunla konuşmaya geldiği zamanlar neredeyse rüyalarındaki gibiydi.

"Banyonun keyfini çıkarmana sevindim. Yaraların yüzünden hâlâ acı çektiğini söyleyebilirim."

Küçük, belirsiz bir gülümsemeyle parladı. "Aslında en kötülerini iyileştirmişsin. Sadece birkaç ağrım ve sızım var. Ciddi bir şey değil." Tereddüt etti.

Bekledi.

Bir avuç suyu avuçladı ve parmaklarının arasından akmasını izledi. "Bana değer verildiğini hissettirdin."

"Sizinle ilgileniliyor."

Bakışları onunkilere sıçradı. O karanlık, gizemli gözlerle karşılaşmanın etkisiyle midesi bulandı. "Teşekkür ederim."

"Dünyanın herhangi bir yerinde yaşayabilecek olsaydınız, neresi olurdu?"

Kaşlarını çattı. "Hiçbir yere gitmedim. Hiçbir yere. Sadece burada, yağmur ormanında yaşadım ama eskiden seyahat etmeyi hayal ederdim. Dünyadaki tüm farklı yağmur ormanlarını görmeyi çok isterdim. Teyzem bazen çok uzak yerlerden bahsederdi. Bize okuduğu hikayelerdeki gibi bir prenses olduğumu ve bir prensin gelip beni kurtaracağını hayal ederdim." Omuzlarını silkti. "Kurtarılmaya ihtiyaç duymayı uzun zaman önce bıraktım."

"Belki de," diye mırıldandı. "Ya da belki de rüya görmeyi bırakmışsındır."

"Peki ya sen? Eğer yaşayabilseydin nerede yaşamak isterdin? herhangi bir yerde?"

Sanki adam yer değiştirmiş gibi sandalyenin hafifçe hareket ettiğini duydu. Başını kaldırdı ve adamın kapüşonlu gözlerinin üzerinde gezindiğini gördü. Anında tekrar vücudunun farkına vardı. Adamın gözlerindeki bakışın kendisini

çok seksi hissediyordu. Kedisi kızışmamıştı ama o kızışmıştı. Bacaklarının arasındaki yanma, sanki vücudu asla tam olarak doyurulamayacakmış gibi büyümeye devam etti. Onun için duyduğu arzu sonsuz görünüyordu.

Onun kendini bir kadın olarak tanımasını ve kendi ihtiyaçlarının onun ihtiyaçları haline gelmesini istiyordu. Ona ihtiyaç duyma noktasına hızla yaklaşıyordu. Ona kendisinden hiçbir şey beklemediğini söylediğinde rahatladığını sanmıştı ama şimdi avuçları onun tenine dokunmak için kaşınıyordu. Kendini ısıtılmış banyoda otururken ve onu ağzına almayı hayal ederken buldu, sadece tadının nasıl olduğunu görmek için ve en önemlisi, onu içinde hissetmenin nasıl bir şey olacağını, acımasız ağrıyı hafifleteceğini.

"Dünyanın her yerini gezdim, en yüksek zirvelere ve en sık ormanlara gittim. Karpat Dağları her zaman benim vatanım olacak ama benim vatanım bir kadın. Solange Sangria. *Sen* benim evimsin. Bedenin benim evim. Zihnin. Kalbin ve ruhun. Nerede olduğumuzun benim için pek önemi yok."

Keskin bir nefes aldı. şimdi onun yüzünü daha net görebilmeyi diliyordu. "Dünyada istediğim her yerde yaşayabileceğimizi mi söylüyorsun?"

"Sadece dilemeniz yeterli."

Yüzündeki şoku gizlemenin bir yolu yoktu ve iç çekişinden onun da bunu anladığını biliyordu.

"Kendini benden aşağı mı görüyorsun?" "Hayır!" Kesinlikle düşünmüyordu ama ...

Başını salladı. "Anlıyorum. Benden daha aşağı olduğunu düşüneceğimi sandın."

Utanmıştı. "Özür dilerim." Dominic'in ona olan inançsızlığı yüzünden yaşadığı hayal kırıklığını hissetmişti ve bu ona bağırmasından daha çok acı veriyordu. Dominic hiçbir zaman onu daha az düşüneceğini düşünmesi için bir neden vermemişti. "Bence çoğu erkek ..." Dominic onu durdurmak için elini kaldırdığında sözünü yarıda kesti.

"Hayatında sadece tek bir erkek var Solange. Sadece benim ne düşündüğüm ve hissettiğim konusunda endişelenmelisin, başka erkekler için değıl."

Sesi her zamanki gibi son derece sakindi, ama kız sesteki gerginliği hissetti ve dizlerini kendine doğru çekip kollarını onlara doladı, suyun altında kendini sıcak ve güvende hissetti.

"Anladın mı?"

Kadın başını salladı. Adam bekledi.

"Evet," dedi yüksek sesle, neredeyse kekeleyerek. "Seni gerçekten suçlamak istememiştim..." Onu neyle suçluyordu? Onun nesi vardı? Onu incitmiş olması neden bu kadar önemliydi?

"Sana emir vereceğimi sandın," diye bitirdi sözlerini. "Biz ortağız, Solange, kelimenin her anlamıyla eşitiz. Hayat arkadaşın olarak, senin mutluluğun ve sağlığın benim için kendiminkinden daha önemli, ama hayat arkadaşları birbirlerinin aklındadır. Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum. Kendinle ilgili bazı şeyleri görmenin ya da kabul etmenin senin için zor olduğunu düşünüyorum ve ihtiyacın olan her şeyi aldığından emin olmak benim işim."

Gözlerini indirdi. "Peki ya senin ihtiyaçların?"

"Onları zamanla göreceğiz. Seni bulmak için yüzyıllarca bekledim. Bu süre içinde sabretmeyi öğrendim. Her şeyden önce, senin güvenine ihtiyacım var. Bana ve kendine olan mutlak güvenine. İsteyeceğim ya da ihtiyaç duyacağım tek kadın olduğunu bilmelisin. Tıpkı benim seninkini karşılayacağım gibi, senin de benim her arzumu karşılayacağını bilmelisin."

"Ya seks konusunda iyi değilsem?" Aklındaki en önemli soruyu dile getirdi ve bunu yaparken de kıpkırmızı kızardı. Vücudu ısındı ve utancını gizlemeye yardımcı olan buharlı su için çok minnettardı.

"O zaman öğretmeniniz başarısız olmuş olacak ve yeniden başlayacağız."

Sertçe yutkundu. "Yaptığın şey bu mu? Bana seksi mi öğretiyorsun?"

Beyaz dişleri titrek mum ışığında kısa bir süre parladı ve sonra tamamen gölgeler içinde kaldı. "Seks konusundaki eğitiminize henüz başlamadık."

"Oh." Kalbi yerinden fırladı ve sonra göğsünde çılgınca çarpmaya başladı.

"Benim için bacağını sudan çıkar."

Adam ayağa kalkıp leğenin kenarına doğru süzülürken bakışları genişledi. Hareketleri o kadar akıcıydı ki onu tarif etmenin başka bir yolu olmadığını biliyordu. Omuzları geniş ve siyah saçları uçuşan adam ona doğru yaklaştı. Tereddüt etti, adamın ondan ne istediğinden emin değildi. Bacağı suyun dışında kalacak şekilde kenara yaklaşırsa, arkasına yaslanmak zorunda kalacak ve muhtemelen suyun altına girecekti. Adam hiçbir şey söylemedi, sadece bekledi.

Solange olabildiğince öne doğru kayarak derin bir nefes aldı ve itaatkâr bir şekilde bacağını sudan çıkarırken arkasına yaslandı. Şok olmuştu, sırtı ve başı anında desteklenmişti.

Dominic onun ayak bileğini ellerinin arasına aldı, dokunuşu nazikti. Ona gülümsedi. "Bu benim *kessake*'im. Bana olan güvenin artıyor."

Bunun ona duyduğu güvenden çok onu memnun etme arzusundan kaynaklandığından emin değildi. O gülümsemeyi ve gözlerindeki onay bakışını istiyordu.

Nasıl görünmesi gerektiğinin farkında olduğu için gözlerini ondan kaçıramıyordu, sadece buharlı su onu örtüyordu. Su göğüslerine vuruyor, yumuşak, kadınsı kıvrımlarla alay ediyordu. Bir bacağı bükülmüştü, ayağı leğenin zeminindeydi, elleri diğerinin ayak bileğini zincirliyordu. Avuç içlerini baldırından dizine doğru uzun, yavaş ve eşit bir şekilde hareket ettirdi. Vücudu bu dokunuşu derinlerde hissetti. Suyun içinde daha da ıslanmak ve daha davetkâr olmak mümkün olsaydı, bunu başarırdı. Adamın bacağındaki kısa kılları aldığını fark etmesi bir anını aldı.

Elleri kadının kalçasında ilerlemeye devam etti. Küçük bir inilti kaçtı. Daha fazla ses çıkmasını engellemek için dudağını sertçe ısırıldı. Parmakları kızın girişinde gezindi, avuç içi kızın tümseğini kaplamadan önce birkaç dakika dudaklarıyla oynadı ve onu şoke etti. Neredeyse geri çekilecekti ama adamın gözleri onu hareketsiz tuttu.

Parmakları vücudunun üzerinde gezinirken, her gölgeyi, her oyuğu keşfederken sertçe yutkundu, ta ki kıvranmayı durduramayana kadar, vücudu artık kendisine ait değildi.

"Ne yaptığınızı anlamıyorum." Sözcükleri soluk soluğa söyledi, kendini biraz çaresiz hissediyordu. Bir kadının bir erkeği bu kadar çok isteyebileceğini hayal bile edemezdi.

"Ağzımla bedeninin arasında hiçbir şey olmayacak. Sana yaptığım her şeyi hissetmeni istiyorum."

Zaten hissediyordu. Onu öldürmeden daha fazlasını nasıl hissedecekti? Adam bacağına nazikçe yerine yerleştirdi ve bir parmağını ona doğru uzattı. Solange ona sol bacağına uzattı ve gözlerini kapatıp o enfes zevkle nefes almaya çalıştı. Bir kadın, erkeği gerçekten içine girmeden defalarca orgazm olabilir miydi? Belli ki Solange yapabiliyordu, çünkü bir tanesinin eşiğindeydi. Elleri sihrini konuşturdu ve işi bittiğinde, sanki en iyi porselenden yapılmış gibi bacağına dikkatlice indirdi.

Bu kez ondan bacağına kaldırmasını istemek yerine suya uzandı ve sağ ayak bileğini tutarak bacağına kendisine doğru çekti. Kadın minnettardı. Neredeyse güçsüz hissediyordu, hareket edemiyordu, adamın yüzündeki ifadeden büyülenmişti. Çizgiler derinlere kazanmıştı. Gözleri şehvetle kararmıştı. Adam ona o kadar odaklanmıştı ki neredeyse nefes almaktan korkuyordu.

Küçük su damlacıkları bacağından aşağı akarak ipeksi pürüzsüzlükteki tenini ortaya çıkardı. Başını eğdi ve kalçasındaki su damlalarını yaladı.

Solange'ın nefesi kesildi. "Dominic!"

Gülümsedi ve bacağına kaldırdığı gibi nazikçe bıraktı. "Sanırım anlamaya başlıyorsun."

Anladığı tek şey, onun dünyadaki en muhteşem adam olduğuydu. Bu sefer adam elini uzattığında, kız elini tutmakta tereddüt etmedi. Adam onu sudan çıkardı ve kız tamamen onun karşısında durdu. Bu kez, bakışları üzerinde gezinirken, onun için kıpırdamadan durdu, örtünmeye çalışmadı.

"Çok güzel görünüyorsun." Adamın sesindeki sıcaklık kızın yüzünü kızarttı.

"Beni güzel hissettiriyorsun," diye cevap verdi. Ve o da öyle hissettirdi. Adamın gözlerindeki bakış ona sanki dünyanın en çok aranan kadınıymış gibi hissettirdi.

Dominic gibi bir adamın sevgi ve saygısına sahip olmak nasıl bir şey olurdu? Onun himayesinde olmak? O sadece kendine cevap veren bir kadındı.

Dominic onu sıcak bir havluya sardı ve kuruladı. Acele etmedi, ayrıntılara dikkat etti ve her damla suyu yakaladığından emin oldu. Göğüslerini, karnını ve hatta bacaklarının arasını ovdu. Dizlerini birbirinden ayırdı ve kalçalarının ve uyluklarının tamamen nemden arındığından emin oldu. Adam, kadının umduğu gibi hiç de kişiliksiz değildi. Vuruşları kasıtlı olarak kışkırtıcıydı ve onu kıvrandırılıyordu. Elleri oyalandıkça kendi nefes alışının değiştiğini duyabiliyordu. Bir keresinde başını eğdi ve kalçasından aşağı akan bir damla suyu yakaladı.

Tüm vücudu kızarmış ve canlanmıştı, onun farkındaydı. Ejderha cübbesinin kollarını kollarının üzerinden geçirdi ve belindeki bağı bağladı. Örümcekli kumaş çıplak teninin üzerinde canlı bir ipek gibi kayıyordu. Adam saçlarını havluyla kuruturken kadın kıpırdamadan durdu. Onu hayrete düşüren adam, asi dalgaları cesaretlendirmek için parmaklarını kullanırken üzerine ılık hava üflemeğe başladı. Ancak işi bittiğinde sandalyeyi işaret etti.

Onun ilgisinden sersemlemiş bir halde ona gülümsedi. "Teyzem beni sekiz yaşındayken yanına aldı Dominic, ama hep kaçıyorduk. Bizi evde eğitti, silah kullanmayı ve dövüşmeyi öğrendik ama ..." Etrafına, daracık odaya baktı. Bütün bunları onun için yapmıştı. "On dört yaşıma geldiğimde kuzenlerimden sorumluydum. Bunu senin için nasıl geri yapacağımı bilmiyorum."

Adamın eli kızın ensesine dolandı ve başını kızinkine doğru eğerek onu kendine doğru çekti. Dudakları dudaklarına değdiğinde nefesi boğazında düğümlendi. Bu hafif dokunuşun etkisiyle sersemlemişti. Cildinin üzerinde ve içinden elektrik kıvılcımları çaktı ve damarlarında sıcak, cızırtılı bir akıntıya yol açtı. Göğüsleri şişti, meme uçları hassaslaştı ve dikkat çekmek için ağrıyordu. Ateş daha da aşağılarda, seksinin derinliklerinde yanıyordu, böylece ihtiyaçla zonkluyor ve nabız atıyordu.

Doğruldu, onu omuzlarından tuttu ve sandalyeye götürdü. "Yemek yemen gerek."

"Yemek mi?" Başını kaldırıp ona baktı. "Nefes bile alamıyorum."

Adam usulca güldü, bu ses onu beklenmedik bir neşeyle doldurdu. Neşenin ne olduğunu bilmiyordu. Bir erkeğin Dominic gibi olabileceğini bilmiyordu.

"O zaman senin için nefes alacağım."

Muhtemelen o da öyle yapardı. Bir portakal aldı, ondan çok etkilendiği için portakalı nereden bulduğunu merak etmedi. "Seni hayal kırıklığına uğratmaktan çok korkuyorum. İlişkiler konusunda pek iyi değilim. Kuzenime sor. Sadece akraba olduğumuz için bana katlanıyor."

"Sana katlanıyor çünkü seni seviyor," diye düzeltti ve portakalı onun titreyen ellerinden alarak kendisi soydu.

12

*Beni ortaya çıkarıyorsun. Sonra
beni iyileştirirsin Tüm yaralardan
ve çekişmelerden.
Ve hayatım aşağı doğru dönerken, Sen beni
yakaladın.
Gülümsemeyi unutmuştum, ama
Sen bana yeniden öğrettin.*

SOLANGE'DAN DOMINIC'E

Solange onun kendisini yakından izlediğini bildiği için nefes alışını yavaşlatmaya çalıştı. Boğazını temizledi ve sakin görünmeye çalıştı. "Yıllardır başka bir insanla bu kadar çok vakit geçirdiğimi sanmıyorum."

Minan-kendi çocuğum. Kelimeler zihninde yumuşak, nazik bir fısıltı gibiydi. Yüksek sesle, sakin ses tonuyla ekledi: "Ben de öyle." Soyulmuş portakalı ona uzatmadı, onun yerine bir parçasını alıp dudaklarına götürdü. "Bu yolculuğu birlikte yapacağız."

Solange'ın içindeki her şey duruldu. Zihni sakinleşti ve nefes alabildiğini fark etti. Sadece onun ciğerlerinin temel ritmine uyması gerekiyordu. İçeri ve dışarı. Aslında o kadar da zor değildi. İyi ya da kötü, bu işte birliktediler. Kızın kelimelerle bocalamasına, ne yaptığına dair hiçbir fikri olmamasına aldırmıyor gibiydi. Onu tüm başarısızlıklarıyla kabullenmiş görünüyordu.

Ağzını açtı ve soğuk meyveyi kabul etti. Lezzet doluydu. Portakal en sevdiklerinden biriydi ve elde edilmesi zordu. Adamın bunu özellikle onun için yarattığını biliyordu. Bu şekilde düşünceli görünüyordu, zihninin küçük bir köşesinde en çok sevdiği şeyleri buluyor ve bunları onun için sağlıyordu. Elini zarif bornozun üzerinde gezdirdi. İpeksi tenini görebiliyordu, küçük beyaz yara izlerine rağmen pürüzsüzdü, o küçük noktalar

Her zaman tiksindiği ve sakladığı, şimdi sanki hiç önemi yokmuş gibi ortaya çıkmıştı. Biraz da bilinçsizce, dantelli kumaşın üzerinden onları ovuşturdu.

"Mum ışığı noktaların üzerinde oynadığında, sanki canlıymış gibi görünüyorlar ve uyluğuna doğru dans ediyorlar. Bu son derece erotik bir görüntü Solange ve bende onları dilimle takip etme isteği uyandırıyor. Senin her santimini tadacağım ve bu hoş noktalar ziyafete giden yolu gösteriyor."

Kız tekrar kızardı. Bu rengi kontrol etmenin bir yolu yoktu, bu yüzden adam dudaklarına bir portakal dilimi daha atarken ağzını açtı. Adamın sözleri bir kez daha dikkatini vücuduna, nasıl göründüğüne, bornozunun esnek danteliyle vurgulanan şehvetli kıvrımlarına çekmişti. Dağınık yıldızlar göğüslerinin kabarıklığını ya da geniş kalçalarını gizlemek için hiçbir şey yapmamıştı. Biraz kıpırdandı, kendi sandalyesinin de onunki gibi gölgede kalmasını diledi. Bacak bacak üstüne attı.

"Bana karşı açık olmanızı tercih ederim."

Sesi çok yumuşaktı. Bu bir emir değildi, sadece basit bir ifadeydi. Kendini ona kapatmak istememişti. Adamın yüzüne baktı. Tanrım, ama adam çok güzeldi. "Biraz mütevazı olmamı tercih etmez miydin?" İnsan düşününce bu çok komik geliyordu. Kediler kural olarak mütevazı *değildir*. Yer değiştirdiğinde çıplaktı. Her şey bundan ibaretti ama bu çok farklı görünüyordu.

"Kadının sadece benim için olduğunu ve cinselliğinizden zevk alacak kadar rahat olduğunuzu ve bana yeterince güvendiğinizi umuyorum. Doğal olarak tutkulu ve şehvetlisiniz. Sana bakmayı, beni arzuladığını görmeyi seviyorum. Gözlerinin vücudumda gezindiğini hissettiğimde ve benim olana bu kadar açık bir şekilde bakabildiğimde, bu bana büyük bir zevk veriyor."

Kulağa çok basit geliyordu ama bacaklarını açıp ona şehvet dolu, muhtaç bir kadın görüntüsü vermek için büyük çaba sarf etmesi gerekiyordu. Kendini seksi ve biraz da hınzır hissetmekten alıkoyamıyordu ama yine de yaptığı en zor şeylerden biriydi. Daha da kötüsü, bacaklarının arasında parıldayan başka bir ısı dalgası gönderdi. Nefesini içine çekti, onun uyarılmışlığının kokusunu ciğerlerine çekti.

Solange, onun isteğine verdiği tepkinin, kendisini kabuğundan çıkarması için onu cesaretlendirmekten başka bir işe yaramadığını biliyordu ve bunun nereye varabileceğinden biraz korkuyordu. Bu basit takdir gülümsemesi, onun için en büyük övgüydü.

ona verebilirdi. Daha önce hiç kimseyi memnun etmeye çalışmamışken, onu memnun etmenin bu kadar tatmin edici olması şok ediciydi.

"İşte benim kadınıam."

Ona küçük, kibar bir selam verdi ve bu selam kadının içinde bir zevk dalgası yarattı. Resmi konuşması gibi tavırları da Eski Dünya'ya aitti ama bu ona yakışıyor ve onu, onun için, daha da çekici kılıyordu.

"Planın nedir?"

Adamın kaşları havaya kalktı ve kızardı. "*O* değil," diye niteledi. "Vampir kampı. Seni komplolarının bir parçası olarak tanışınlar diye vampir kanı içtiğini söylemiştin. Sadece kanındaki parazitlerin bile seni kabul ettireceğini mi düşünüyorsun?"

"Şimdiye kadar karşılaştığım vampirler parazitlerin çağrısına inandılar ama siz etraftayken asla aktif olmadılar. Ayrıca kısa bir süre önce senin kanını da aldım." Bir portakal dilimini daha kızın dudaklarına götürdü ve Solange ısırana kadar bekledi. "Yani eğer bana bir şekilde eşlik edeceğini düşünüyorsan, bu işe yaramayacak."

Ona kaşlarını çattı. "Elbette arkamı kollayacağım. Brodrick'i öldürmenin yollarını düşünmediğinizi hayal bile edemiyorum."

"Doğal olarak."

Savaşçı zırhını giymediğini tamamen unutmuştu. Yeşil gözleri kediye döndü ve kaşlarını çattı. "Sakın ne yaptığımı bilmediğimi düşünme hatasına düşme. Ortaklık, saygı, eşit olmak ve gerçekte kim olduğumu bilmek konusunda söylediklerinde ciddiysen, arkamı kollayacağımı bilmen gerekir."

Kedisi yüzeye yakın gezinirken, mağaranın zemininde huzursuzca volta atarken, sandalyeden kalktı ve ipek cüppesini unuttu. "Ya beni olduğum gibi kabul edersin ya da etmezsin. İkisini birden yapamazsın. Sen tehlikeyken ben *asla* güven içinde bekleyemem."

Odayı sadece leğene düşen suyun sesi dolduruyordu. Sert ve tedirgin nefes alışının, hızlanan kalp atışının, vücudundaki adrenalin patlamasının farkına vardı. Sessizliği, gerginliği geçene kadar uzadı.

neredeyse dayanılmazdı. Adam ona sadece o karanlık, anlaşılmaz, çok şey anlatan bakışlarıyla baktı.

Çenesini kaldırdı ve gözlerini dikti. Sevdiklerini korumak onun temel özüydü. Birkaç seksi kıyafetle onu başka bir şeye ya da birine dönüştürebileceğini sanıyorsa çok yanılıyordu. Zaten bu tür saçmalıklarda iyi değildi. Bir jaguar olmaya geri dönecek ve ormandaki yerini bulacaktı. Derisinin altında tanıdık bir kaşıntı hissetti ve vahşi doğanın çağrısı içinde öfkелendi. Kaçmak... tek yol buydu.

"Sen azılı bir savaşçısın, Solange. Bir savaşı kazanamadığında ne yaparsın?"

Ses tellerini çalıştırmak için kedisine karşı koydu. "Geri çekilin ve farklı bir yol planlayın."

"Benimle bir savaşı kazanamazsın. Sen kazanamazsın. Kedinle de. Böyle bir eylemde ısrar edersen ikimiz de kaybederiz."

"Bana *tam olarak* ne söylüyorsun? Çünkü bana dikte edemezsin."

"Bir kavga arıyorsunuz ve ben size katılmayı reddediyorum. Hemen sonuca varmak ve beni mümkün olan en kötü duruma düşürmek gibi çok kötü bir huyun var."

Ağzını açtı ve tekrar kapattı, kendini panikten uzak nefes almaya zorladı. Ve panikliyordu. O bunu daha da ileri götürmeden önce kaçmak *istiyordu*, hatta buna *ihtiyacı vardı*. Ta ki vücudundaki her hücreyle onu isteyene ve onu elinde tutmak için her şeyi yapana kadar. Bundan daha fazla kendine saygısı vardı.

Gözlerindeki uyarı dolu bakışı görmezden gelerek ona yaklaştı, bir eli boğazına uzanarak muazzam gücünü hissetmesine izin verdi. Fiziksel gücün ötesinde, yüzyılların ona verdiği gücü ve güveni görebiliyordu. Gözlerindeki bakış onu sarstı. Kınama. Saf, katıksız bir kınama. Ve canını yaktı. Belki bunu hak etmişti ama gerçekten acıtmıştı.

"Bana ya da kendine yalan söyleyemezsin, Solange. Buna izin vermeyeceğim. Benden kaçmak istiyorsun, kendine duyduğun saygıdan değil, korkaklıktan. Bana ne bedenle ne de kalbinle güvenmek istemiyorsun ve ben her ikisine de çok yaklaşıyorum."

"Milyonlarca parçaya ayrılırdım," diye savundu. "Görmüyor musun? Ben senin istediğın kadın değılim."

"Bakmayı ya da dinlemeyi reddederken ne istediğimi nereden biliyorsun? Fırsatını bekliyordun ve bulduğunu sandın. Sana bir savaşçı olarak saygı duyduğumu söylemedim mi? Eşit ve ortağım olduğuna inandığımı? Sana yalan söyleyeceğimi mi sanıyorsun? Ben Dominic Dragonseeker'ım ve Dragonseeker onuru binlerce yıldır bir kez bile sorgulanmadı." Normalde sakin olan sesinde şimdi bir gerginlik vardı.

Solange gözlerinin arkasında yaşların toplandığını hissetti. Elbette işleri berbat etmişti. Her şey gerçek olamayacak kadar iyiydi. Ya da belki de bunca yıl öfke ve üzüntüden sonra mutlu olmayı kaldıramıyordu.

Elini ensesine götürdü ve birden parmakları rahatlatıcı bir masaj yapmaya başladı. "Nefes al, Solange. Sadece nefes al."

Ciğerleri hava almak için yanıyordu ve bunu fark etmemiştı bile. O zamana kadar bilmediğı bir duygu olan gerçek utanç, öfkeden daha acıydı. Dominic kendini tehlikeye atmıştı. Ona gerçekten bir şans vermemiştı, kalbinde değıl. Aklı denemiştı ve bedeni kesinlikle onu istiyordu ama kalbinin sökölüp atılmasından o kadar korkuyordu ki ona gerçekten bağlanmamıştı. Onunla ilgili ilk tehlike işaretinde kaçmaya hazırdı.

"Görmüyor musun? Bunu yapamam," dedi. "Seni incitmeye devam edeceğim. Daha önce insanlarla bir evde bile yaşamadım. Kamplarda yaşadık ve kendimizi savunmayı öğrendik. Sekiz yaşımdan beri bir evim olmadı." Anlayış göstermesi için mi yoksa kendisini bırakması için mi yalvardığını bilmiyordu.

Parmakları yavaş ve baştan çıkarıcı masajına devam etti. "O zaman belki de bir evin olmasının zamanı gelmiştir Solange. *Ben* senin evin olmak istiyorum. Bana güven. Bunu yapabileceğimizi biliyorum."

"Bir mucizeye ihtiyacımız var," dedi Solange başını sallayarak. "Bunu yapmak istiyorum Dominic, gerçekten istiyorum ama yapabileceğimi sanmıyorum. Gözlerinin içine bakıyorum ve bir parçam kendimi sana verirsem güvende olacağımı biliyor ama güvenliğı o kadar sıkı tutunuyorum ki bırakıp düşebileceğimi sanmıyorum. Sen

Bu inanılmaz, hayattan daha büyük bir kahraman gibi kişisel kabusuma girdi ve ben kahramanlara hiç inanmadım."

Parmaklarıyla gözlerindeki yaşlara dokundu, onları avucunun içine aldı ve baskı uyguladı. Adam ellerini açtığı anda nefesini içine çekti. Avucunun içinde altın halkalarla birbirine bağlanmış kırmızı ve yeşil parlak mücevherler duruyordu. "Gözlerin için yeşil ve öfken için kırmızı, her ikisini de çok severim."

Dominic onu yerinde tutmasaydı Solange ondan uzaklaşacaktı. "Herkes için çok fazla gücün var, Dominic." Sesinin titremesini engelleyemiyordu.

"Bir mucizeye ihtiyacımız olduğunu söylemiştin." Kız elini açana kadar onu dürttü. Bileziği onun avucuna bıraktı. "Bizim bir mucizemiz var, Solange. Sen ve ben birlikte bir mucize olabiliriz. Yüzyıllarca yalnız kaldıktan sonra seni burada, son savaşım için geldiğim bu yerde bulmamın ihtimali nedir?"

Parmakları mücevherlerin etrafına dolandı ve onları kendisine doğru tuttu. "İhtiyacın olan kadın olmak istiyorum Dominic, ama kendimi kaybetmekten çok korkuyorum."

"Bunu nasıl yapacaksın?"

"Bana bir savaşı kazanamadığım zaman ne yaptığımı sordun. Seninle nasıl kazanabilirim ki? Sen çok güçlüsün. Sadece fiziksel güç değil; onunla savaşabilirim. Bu senin yeteneklerin bile değil. İçindeki güç. Senden yayıldığını hissettiğim mutlak güç."

Ona gülümsedi ve yüzüne düşen yumuşak dalgaları geriye doğru taradı. "O güç sana ait Solange. Senin korunman için orada. Mutluluğun için. Kullanman için. Sana ait. Henüz farkına varmadın ama hem zeki hem de savaşçısın. Benimle savaşma. Bizim *için* savaş. Benim için savaş. Sensiz ben hayatta kalamam. Bunu yapabilir misin?" Eğildi ve kızın dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Sen güçlü bir kadınsın, Solange. Beni kurtaracak mısın? Bunu yapabilecek tek kişi sensin."

Kalbi daraldı. "Bana ihtiyacın yok Dominic. Sen çok mutlaksın. İstedğin her kadına sahip olabilirsin. Bu tuhaf bir hata olmalı."

Başını iki yana salladı. "Karpatyalılar pek çok açıdan üstün bir tür gibi görünür ve pek çok yeteneğimiz olduğu doğrudur, ancak gerçekte her tür gibi bizim de zayıflıklarımız vardır. Jaguarlar ve insanlar herkesle çiftleşebilir ve genellikle fiziksel çekimi kalıcı bir ilişki sanırlar. Karpatyalılar için sadece bir tane vardır. Sen benim diğer yarısın. Yanlış yapmak yok, Solange. Sen benim için yaratılmışsın. Eğer bana bağlanmamayı seçersen, ben kaybolurum."

Solange gözyaşlarını geri kırttı ve elini açarak bileziğe, avucunun içine yerleştirilmiş ateş kırmızısı mücevherlere baktı. "Gerçekten ama gerçekten çok sinirliyimdir," diye uyardı. "Ve çok kaba bir ağzım var."

Çok nazikçe bileziği kızın elinden aldı ve bileğine taktı. Eğildi ve kızın kalkık dudaklarına bir öpücük daha kondurduktan sonra bornozu yavaşça kızın üzerinden sıyırdı. "O zaman sana ağzını başka şekillerde kullanmayı öğretmemiz gerekecek. Onu sık sık hayal ediyorum."

Vücudu tepki verdi, sıcaklıkla dolup taşıtı. Başını ona doğru eğdi; yavaş, sabit bir hareketti bu ve kadının beklentisini daha da artırıyordu. Bacakları titredi ve jöleye dönüştü. Adam onu kollarına aldığı anda nefesi kesildi ve döndüklerinde bankın üzerinde kalın, el dokuması bir halı vardı. Kısa bir düşünce için zamanı vardı: *Bunu* nasıl yapıyordu?

"Sanırım rahatlaman gerekiyor. Yine titriyorsun."

Onu yastıklı masanın üzerine yüzüstü yatırdı. Gözlerini mağaranın tavanına dikti. Sanki adam gece mavisini bornozunu onun üzerine atmış ve gece gökyüzüne muhteşem gümüşü yıldızlar serpiştirmişti. Ejderha takımyıldızını tanıdı. Bu ejderha sanki yıldızlar zamanla solmamış ve kanatları hâlâ duruyormuş gibi parlıyordu.

"Sana kafa derisi masajı yapacağım. Hiçbir şey için endişelenmene gerek yok Solange. Şu anda senden hiçbir şey beklemiyorum ya da istemiyorum. Sadece rahatlamanı istiyorum."

Parmakları güçlü ama bir o kadar da nazikti. Parmakları sihrini konuştururken büyüleyici yumuşak sesi teninde kadife gibi okşandı.

"Sıcak hissetmeni istiyorum, *Kessake*. Ve güvende. Çünkü benim himayemde her zaman güvendesin. Bağlama ritüelinin ne olduğunu biliyor musun? Kuzenin

konuştunuz mu?"

Sesi bir oktav alçalmıştı. Solange, başını kaldırıp tepesindeki ejderhanın yanan gözlerine ve keskin dişlerine bakarken, onun sesini dinledi, ses tonunun her bir ritmine konsantre oldu.

"Pek sayılmaz. Ne dediğini anlamadım." Ellerinini verdiği mutlak zevk yüzünden zihni biraz bulanıktı. Adamın iri elleri içindeki gerginliğı çekip çıkarırken rahatlamaması mümkün değildi.

"Türümüzün erkeğı doğmadan önce bağlayıcı kelimelerle damgalanır. Bu sözleri hayat arkadaşımıza söylediğimizde, o da ruhunu bize bağlar. Ruhun bölündüğüne inanıyoruz. Erkek karanlık, kadın ise aydınlıktır."

Adamın parmaklarının büyüüne rağmen kadın irkildi. "Elbette hatalar yapıyor. Sana daha önce de söyledim, içimde çok az ışık kaldı. Ben öldürürüm Dominic. Bir saldırı planlarım ve bunu hiç tereddüt etmeden, hassasiyetle gerçekleştiririm."

Sessizce bekledi ve Solange dudağını ısırıdıktan sonra bileziğı bakabilmek için sol elini havaya kaldırdı. Mumların ışığı yakutları ve zümrütleri yakaladı ve ışı ışı parlamadılar. "Belki de bu tam olarak doğru değildir. Son zamanlarda tereddüt ediyorum." İtiraf yumuşak bir telaşla dile geldi. Ona yalan söylemek istemiyordu. "Birini öldüreceğimi anladığım son birkaç seferde içim bulanıyor. Ama bunu yapmazsam, bir gün, bir yerde başka bir kadına zarar vereceklerini ve onları durduracak başka kimse olmadığını biliyorum."

"Bunu bırakın bana, kendinize bile itiraf etmenin zor olduğunu biliyorum."

Adamın sesindeki onay onu ısıttı. Adamın tepesinde belirdiğini görünce irkildi, ama elleri omuzlarında çalışmaya başladı, o güçlü parmaklar her gergin kasın içine girdi ve kadın onun büyüü altında yatıştı.

"Hata olamaz. Sesinizi duyduğumda duygularım geri geldi. Yüzyıllarca anılarla yaşadıktan sonra, bunalmamak biraz zordu. İlk düşüncem, atalarımın yaptığına inandığım gibi, seni bulup götürmek oldu. Renk görüyorum. Saçların, hepsi yumuşacık,

Birçok rengin birbirine karıştığı ipeksi saçlar." Saç tellerini parmaklarının arasında ovuşturdu. "Çok güzel."

Onun iltifatlarının uyandırdığı küçük zevk iniltisini bastırmaya çalıştı. Sihirli eller köprücük kemiği boyunca masaja devam ederken ejderhanın ağzına konsantre olmaya çalıştı. Kemiklerini eriten bir duyguydu bu. Sanki sinir uçları yeniden uyanmaya başlamış gibi vücudunda lezzetli bir karıncalanma başladı. Bu endişe verici olmalıydı, ama onun bakımları altında itiraz edemeyecek kadar rahatlamıştı. Ona kendini güzel ve özenli hissettirmişti. Sanki gerçekten korunan ve güvende olan bir hayat arkadaşymış gibi hissetmesini sağladı.

"Beni neden götürmedin?" diye sordu. Sesi uzaklardan, uykulu geliyordu. Hatta belki biraz seksiymiş. Kesinlikle o değildi.

Elleri göğüslerini kavradı. Adam yavaş ve nazik bir masaja başladığında karın kasları gerildi ve bu kez ellerinde yağ vardı. Kalbi hızla atıyor, adamın dikkatini hızlanan nabzına çekiyordu. "Seni taşımak senin için doğru olmaz. Bazı kadınlar için evet, ama sen, benim *kessake*'m, benim küçük kedim, senin baştan çıkarılmaya ihtiyacın var. İncelik. *Sevgi dolu*. Güvenini kazanmak zorundayım ve başka türlüünü de istemem."

Adam göğüs uçlarını parmağı ve başparmağı arasında çekiştirip yuvarladığında bakışları adamın yüzüne kaydı. Geride, göğüslerinin uçlarında ısı üretmeye başlayan naneli bir yağ bıraktı.

"Bu iyi hissettiriyor mu, Solange? Vücudun seksi, karşı konulması giderek zorlaşan bir cazibe. Çok duyarlısın ve bu benim için çok baştan çıkarıcı."

Başını eğdi ve ipeksi gece yarısı siyahı saçlarının uzun dökülüğü göğsünün üzerine döküldü, meme ucunu ağzının derinliklerine çekip diliyle okşarken duyularıyla alay etti. Kendi iniltisini duydu, yalvarmaya yaklaşan yumuşak, nefes nefese bir ses. Her iki göğsünü de avuçladı, başını çevirdi ve ne yazık ki ihmal edilmiş diğer meme ucunu buldu ve onu ağzına çekti, sol göğsüne de aynı, telaşsız sevgi dolu ilgiyi gösterdi. Zevk o kadar yoğundu ki titriyor, kalçaları huzursuzca hareket ediyordu.

Elleri göğüs kafesinden aşağıya ve karnının üzerinde gezindi. Küçük, sıkı kasları buldu ve yavaşça masaj yapmaya başladı. "Görüyor musun?

Solange, dünyamdaki tek kadın sen misin? Benim için ölümü ya da yaşamı seçebilecek tek kadın. Sen benim dünyanın merkezisin ve hep öyle kalacaksın. Sana zevkinin benim olduğunu söylediğimde, bunu gerçekten kastediyorum. Vücudunun tepkisini hissedebiliyorum. Kaslarınız gibi zihninizin de gevşediğini hissedebiliyorum ve bunu sizin için yapabilecek tek kişi olmam beni memnun ediyor. Ben vücudunuzun tepki verdiği ve zihninizin kabul ettiği adamım."

Parmakları aşağıya, tümseğine doğru kaydı, nazikçe masaj yaptı, nemli seksinin üzerinde hafifçe okşadı ve iç uyluklarına doğru ilerledi. Adamın elleri sıkı kaslarını kemik eritici bir şekilde yoğurmaya devam ederken kadının nefesi kesildi. Baldırlarından ayaklarına kadar, masanın üzerinde eriyene kadar yoğurmaya ve okşamaya devam etti.

Omzundaki eli onu dönmeye teşvik etti. Zaten uyarılma ve gevşeme halinde sürüklenen kadın gücünü zar zor toplayabildi. Adam kollarını iki yanına uzatıp zeki parmaklarıyla omuzlarında çalışmaya başladığında başını bir yana çevirdi.

"Uzak kalamayacağımı bildiğin halde neden vampirlerin toplantısına gittiğinde sana eşlik edemeyeceğimi söyledin?" Sözcükleri mırıldandı, elleri sırtına giderken kirpikleri düştü.

Bir çeşit yağ kullanıyordu. Biraz naneli kokuyordu ve o yağ sürüp kaslarına yedirdikçe sıcaklık yayıldı. Yağdan mı, adamın ellerinden mi yoksa vücudunun verdiği tepkiden mi emin değildi ama derinlerde bir yerde ateşi yükselmişti. Adam her iki kolunu ve sonra da sırtının alt kısmını neredeyse mırıldanana kadar ovdu. Saf bir jaguar mırılayamazdı ama neyse ki onun türü mırılayabiliyordu ve şu an uygun bir an olabilirdi.

"Bana ya da onlara yakın olamazsın. Parazitler seni hissettikleri anda sessizleşecekler ve ya senin ya da Brodrick'in yakınlarda olduğunu anlayacaklar. İyi bir plana ihtiyacımız olacak."

Yanağını masanın yumuşak dolgusuna sürttü. "Bana anlatmaya çalıştığın şey buydu ama ben hemen sonuca vardım."

"Bunu nasıl ifade ettiğim konusunda biraz düşündüm. Belki de kelimelerimi daha dikkatli seçebilirdim."

Sırtının küçük kısmındaki elleri harika hissettiriyordu. "Bence sen olduğun kişi oluyordun Dominic. İsmi de güzeldi. Baskın eğilimleriniz var. Ne yazık ki ben de doğuştan bu eğilimlere sahip değilim ama geliştirdim."

"Savaş becerileriniz olağanüstü, tıpkı savaştaki cesaretiniz gibi," diye onayladı.

Övgüsü kadının içinde sıcak bir parıltı yarattı. Elleri daha aşağıya, kalçalarına indi, kasların derinliklerinde çalıştı, vücudu gevşeyene kadar iyice yoğurdu. Elleri kalçalarını birbirinden ayırmadan önce birkaç dakika boyunca kadının kıvrımlarını nazikçe okşadı. İtiraz etmeyi düşündü; zaten dayanabileceğini düşündüğünün ötesinde tahrik olmuştu. Ama bu kez adam ayaklarından başlamıştı, o da kendini güvende hissederek boyun eğdi.

Bu mağaraya kaç kez topallayarak, soğuk, kanlı ve ağırlı bir şekilde geri dönmüş ve sadece tek bir şey dilemişti: masaj. Hayalindeki adama sık sık masajla ilgili fantezilerini anlattığını hatırlıyordu. Adamın bunu hatırlaması ve ona bu muhteşem deneyimi yaşatacak kadar önemsemesi içini ısıtmıştı. Hayatında hiç bu kadar şımartılmış hissetmemişti.

Adamın elleri bacaklarına doğru düzenli bir şekilde ilerledi ve adam dizlerinin üstünü bastırıp ovmaya başladığında nefesi boğazında düğümlendi. Vuruşlar daha yukarılara, bacaklarının birleştiği yere doğru ilerledi ve kadın nemli sıcaklığın selini durduramadı. Aslında kılıfının nabzının attığını, boş ve ihtiyaç içinde olduğunu hissedebiliyordu. Küçük bir ses çıktı ve yumruğunu ağzına sıkıştırdı. Ona durmasını söylemeliydi ama bu cennet gibi hissettiriyordu.

"Peki sence ne yapmalıyız?" Aklını savaşta, dikkatini dağıtacak herhangi bir şeyde tutmaya çalıştı ama o güçlü parmakların ona en çok ihtiyaç duyduğu yere gittikçe yaklaştığının farkındaydı.

"Sanırım büyük buluşma gerçekleşmeden önce birkaç günümüz var. Bölgede daha fazla vampir var. Zacarias'ın adamlarından uzak durduklarından emin olmak istiyorum."

Kaşlarını çattı. "Bunu yapabilir misin?"

"Deneyeceğim. Bu zor bir koruma olacak ve bunu yapmak için kana ihtiyacım olacak."

"Benimkini alman benim için sorun değil," dedi Solange ve bunun doğru olduğunu fark etti. Başkasının bunu yapmasındansa ona hizmet etmeyi tercih ederdi. Sonunda, fethedilme korkusunu aştığında, bunu erotik bir deneyim olarak bulmuştu.

Parmağı kadının poposundan aşağıya doğru hareket etti, sert etin üzerinde gezindi ve çok ıslak seksinin üzerinde kaydı. Sertçe nefes aldı ve yuvarlandı. Adamın ellerinin üzerinde olmasına bir an daha dayanamadı. Hayatında hiç bu kadar muhtaç hissetmemişti.

Geri çekildi ve oturmasına yardım etti. Ayakta duramayacak kadar halsizdi. "İkimiz için de kanını almamın güvenli olup olmadığını bilmiyorum. Vampirlerden gerekli bilgiyi alana kadar olmaz."

"İkimiz için de mi?" Solange ona bakmakta zorlanıyordu. Adam o kadar muhteşemdi ve kadın o kadar çıplaktı ki teni kızarmış, nefes alış veriş neredeyse sertleşmişti. Ona dokunmaktan Solange'ın etkilendiği kadar o da etkilenmemiş miydi?

"Kanınız parazitleri öldürüyor olabilir ve benim onlara ihtiyacım var," diye açıkladı. "Sana gelince, kanını alma eylemi çok şehvetli ve kontrolümü kaybedip seni dönüştürmeye cesaret edemiyorum. Şimdi nasıl hissediyorsun?"

"Daha iyi hissediyorum.

Teşekkür ederim." "Daha mı rahatladın?"

Dudağını ısırdı. Ona yalan söylemek istemiyordu. Onun için bir sürü zahmete girmişti.

İki parmağıyla çenesini kaldırdı. "Ne oldu, *kessake ku toro sívamak*-sevgili küçük vahşi kedi? Bir soru sorduğumda cevap beklediğimi kabul ettiğimizi sanıyordum. Bu kolay değil mi?"

Başını salladı ve gülümsemeye çalıştı. "Söylediğin kadar kolay değil."

"Bana söylemekten korktuğun şey nedir?"

Şimdi onun karşısında çırlıçıplak oturmaktan utanıyordu, vücudu o kadar dayanılmaz bir şekilde tahrik olmuştu ki, ona söyleyecek doğru kelimeleri bulmak bir yana, doğru düzgün düşünemiyordu bile. Kendini yeniden savunmasız hissetti. Cinsel ihtiyaçlarını dile getirmek neden bu kadar zor olmalıydı? Ondan daha ne istiyordu?

Onu mu? Onun kanını almanın şehvetli olduğunu söyleme şekli ve *dönüşümünü* dile getirirkenki ses tonu, zaten tahrik olmuş bedenini çok edici bir ihtiyaç çılgınlığına sürüklemişti. Kıpırdamadan durdu; serbest kalmak için yanıp tutuşan bedenine rağmen, beyninin onu savaşımadan kabul etmesine izin vereceğinden emin değildi. Çok klasik bir jaguar ve açıklaması çok zor.

"Bu utanç verici ve seni hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum." İşte. Ona gerçeği söylemişti. Tamam. Belki fısıldamıştı ama kelimeleri kekeleymeden söylemeyi başarmıştı.

"Beni sadece ihtiyaçlarını paylaşacak kadar bana güvenmediğinde hayal kırıklığına uğratıyorsun."

Onu dinlendirmeyi reddeden, yavaş yavaş gelişen, yakıcı, amansız ağrıyı nasıl tarif edebilirdi ki? Aralarındaki sessizlik uzayıp gidiyordu. Kıpırdamadı, vücudu hareketsizdi, gözleri onunkilerin üzerindeydi ve başka tarafa bakmasına izin vermiyordu.

"Ben çok ..." Sesi kesildi ve başını salladı. "Sanki diri diri yanıyormuşum gibi hissediyorum. Ağrım var."

Yavaş bir gülümseme kısa süreliğine ağzını okşadı. Gözleri ısındı. "Benim için mi? Bu ağrıyı buraya ben mi koydum?" Parmakları çıplak karnından aşağı, pürüzsüz tümseğe doğru kaydı. Parmak uçları yavaşça masaj yaptı: "Seni bu hale ben mi getirdim? Tüm bu ıslaklık benim için bir karşılama mı?"

Gözlerini kapattı, onun dokunuşuyla başı geriye düştü. Derinlerde bir yerde vücudu nabız gibi atmaya başladı. "Tabii ki senin için. Bu şekilde hissedebileceğimi bilmiyordum."

"Kim olduğunu asla saklamamalısın, Solange. Ya da ihtiyaçlarından saklanmamalısın. Kesinlikle onları benden saklamaya çalışmamalısın. Seni tatmin edecek tek kişi benim. Sana ne söylediğimi anlıyor musun? Sadece ben. Kendini bir kadın olarak, *benim* kadını olarak kabul etmeni istiyorum. Bir kadının neden cinsel olarak ya da başka bir şekilde tatmin olmaması gerektiğini hiç anlamadım. Partnerler birbirlerine ihtiyaçlarını paylaşacak kadar güvenmelidir."

Çok nazik bir şekilde elini kadının omzuna bastırarak onu tekrar bankın üzerine uzanmaya zorladı. "Sadece tekrar rahatla ve seni istediğim yere koymama izin ver."

Endişesini yuttu ve vücudunu kaydırmasına izin verdi, böylece poposu bankın ucundaydı ve bacakları bankın ucuna biniyordu. Kalçalarını açtı, ayakları yere düz basarken onu oraya örttü.

İlk içgüdüğü bacaklarını kapatmaktı ama adamın eli dizlerinin iç kısmına öyle nazikçe yerleşti ki, hareket edemediğini fark etti. Düzgün nefes almaya çalıştı. Adam fiziksel olarak onu engellemiyordu ama yine de zihninin gücü engel oluyordu. Onun durmasını istemiyordu ama yine de kendini tamamen savunmasız hissediyordu. Vücudu ona açıktı, en özel merkezi. O bir kadındı ve istilayı kabul etmek zorundaydı.

Küçük bir hıçkırık kaçtı. *İstila*. Seksi böyle mi görüyordu? Sevişmeye? Onun nesi vardı? Ve onun böylesine doğal bir eylemden bu kadar korkmasına nasıl katlanabiliyordu? Onu istiyordu. Ona ihtiyacı vardı. Son derece tahrik olmuştu, o kadar ki kokusunun havaya yayıldığını biliyordu. Ama hareket etmedi. Hareket *edemedi*.

Dominic tamamen giyinik bir halde çıplak vücudunun üzerinde duruyordu ve bu durumu daha da tahrik edici buluyordu, özellikle de Dominic'in ağır bakışları onun üzerinde sahiplenici bir şekilde gezinirken. Adamın sert, kalın ve onun için hazır olduğunu görebiliyordu. Bunu yapmıştı. Solange Sangria, pek de mükemmel olmayan vücudu, aptalca kekemelikleri ve bir ilişkide yaptığı milyonlarca hatayla. Böylesine inanılmaz, güçlü ve çok şehvetli bir erkeği o muazzam ereksiyona sokan oydu.

"Solange, o küçük nefesli hıçkırıkları çıkardığında, bu zevkten olmalı, düşüncelerine üzülmediğin için değil. Henüz benimle birleşmeye hazır değilsin. Hazır olduğunda, benim ihtiyaçlarımla ilgilenmek isteyeceksin. Aklındaki tek şey bu olacak. Şu anda benim senin için yaptığım gibi, sen de beni memnun etmekten başka bir şey için var olmayacaksın. İşte böyle olmalı."

Parmakları göğüslerinin üzerinde gezindi ve sonra sadece başını eğip ağzını ele geçirdi. Zevk şoku, doğrudan kadının çekirdeğine bir elektrik akımı gönderdi. Adamın dili onunkine karışıp düello ederken inledi. Daha önce hiçbir erkeği bu şekilde öpmemişti. Bir kez bile. Hiçbir şey onu Dominic'in, vücudunun kendisine ait olmayı reddettiği şehvetli, göz kamaştırıcı bir dünyaya sürüklemesine hazırlamamıştı. Onun sahiplenmesi şimdiye kadar deneyimlediği en hükmedici şeydi.

Ağız onunkine hükmetti ve itaat etmesi için ısrar etti. İstese de kendini durduramazdı. Onun zorlayıcı, baştan çıkarıcı doğasının yanı sıra, içindeki karanlık şehveti, onun için kabaran tutkuyu, çok güçlü, azgın bir nehir gibi tadabiliyordu. Ağzından besleniyor gibiydi, onu tekrar tekrar öpüyor, onu yutarken güçlü elleri yüzünü çerçeveliyordu.

Tam kızın kolları adamın boynunu sarmaya başlamıştı ki, adam kızın alt dudağını onu acıtmaya yetecek bir güçle ısırıp ve kızın göğüslerinden seksine doğru bir ateş sarsıntısı gönderdi. Adam göğüslerinin kabarıklığına doğru öpücükler gönderirken kadın tekrar inledi. Kalbi yerinden fırlayacak gibi olurken ve kalçaları daha da huzursuzlaşırken, adam bir anlığına oraya sokuldu.

"Ses tonuna bayılıyorum. Çok seksi," diye mırıldandı meme ucuna karşı.

Kız cevap veremeden, adam göğsünü ağzının fokur fokur kaynayan kazanının içine çekti, kuvvetle emdi, dili fiskeledi ve yaladı, parmaklarıyla meme ucunu çekiştirip yuvarladı. Kendi kırık çılgınlığını duydu ve kalçaları büküldü. Bu kadar hassas olabileceğini bilmiyordu. Sırtını dikleştirerek ona daha iyi erişim sağladı ve kollarıyla başının etrafında dönmeye başladı. Tüm disiplin ve düşünce onu terk ederken küçük ihtiyaç hıçkırıklarını bastırmaya çalıştı. Gözlerinin arkasında küçük ışıklar patladı ve hisler onu boğdu.

Adam dikkatini kızın göğüslerine verdi. Adamın dişlerinin sürtünmesini hissetti ve nefes alışındaki değişikliği duydu. Hepsi onun içindi. Onun zihnindeydi, zevkini arttırıyor, ona kendi zevkini gösteriyordu. Onun göğüslerini seviyordu. Orada saatlerce emebilir, ziyafet çekebilir, alay edebilir ve eziyet edebilirdi. Kafasındaki görüntülerden bazıları şok ediciydi ama yine de çok erotikti ve o anda, eğer vücudundaki korkunç baskıyı hafifletecekse ona her şeyi vermeye hazırdı.

Adam aşağı doğru öpüşürken saçları karnını okşadı, daha da aşağı inmeden önce göbek deliğini okşamak için bir an durakladı. "İşte bu yüzden," diye mırıldandı çıplak tümseğine karşı, "ağzımla tenin arasında hiçbir şey istemiyorum. Sana verebileceğim her şeyi hissetmeni istiyorum."

Elleri kızın poposunu kavradı ve kalçalarını ağzına doğru kaldırdı, dili kızın üzerinde durgun, neredeyse tembel bir yalamayla gezindi. Kadın sıçradı, çığlığı onu şok etti. Bu çaresiz, muhtaç ses ona ait olamazdı.

"Mmm. Lezzetli. Tadın bana nektar gibi geliyor. Umarım eğleniyorsundur, *kessake*, çünkü bunun favori bir eğlence olacağını hissediyorum."

İlk başta acele etmedi, nazikçe, yavaşça işkence ederken öptü, yaladı ve ağzının altında kıvrana kadar keşfetti. Dili derinlere daldı ve kadının nefesi tıslayarak kesildi. Ve sonra her sinir ucunun merkezlendiği o sert küçük düğmeyi okşadı. Kadın neredeyse kendinden geçecekti.

Dominic sanki bu onun en sevdiği eğlenceymiş gibi ziyafet çekti. Usta dili hiç durmadı ve klitorisini önce fiskeleyip sonra emdiğinde, paramparça olmuş çığlıkları yalvarışlara dönüştü. Acele etmedi, kremi yalarken parmakları derinlere daldı. Serbest kalmak için çaresizce inerken içinden titremeler geçti. Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki, neredeyse rahmindeki nabız atışıyla aynı anda atıyordu. Duygu neredeyse dayanılmaz hale gelene kadar vücudu daha sıkı ve daha sıkı sarıldı. Kendini onun ağzına doğru itmeye çalıştı; kalçaları kontrolsüz bir şekilde büküldü. İçindeki açlık, görünürde bir sonu olmadan arttıkça arttı. Delireceğinden, masanın üzerinde çırpınacağından, çığlıklarının ve yakarışlarının odayı dolduracağından korkuyordu.

Acımasız ağzı hiç durmadı, dili onun küçük, iltihaplı düğmesini hızlı ve yavaşça fiskeledi, sonra daha fazla nektar çıkarmak için derinlere daldı, onu şimdiye kadar düşündüğü her sınırın ötesine, herhangi bir hayalin ötesine itti. Hıçkırarak ağladı, yalvardı ve serbest bırakılmasına izin verirse ona her şeyi yapacağına söz verdi. Kalçaları çaresizce adamın ağzına doğru itilerek yükseldi. Onun işkencesi enfesti, o kadar derin bir zevkti ki acının sınırındaydı.

"Dominic, lütfen," diye yalvardı. "İhtiyacım var..."

Ben. Bana ihtiyacın var.

Kelimeler zihninde yankılandı. Başını kaldırdı ve gözleri parladı, neredeyse yakut kırmızısıydı, vahşi, karanlık bir vaat neredeyse kalbini durduruyordu. Sonra başını eğdi ve bir kez daha onun en hassas noktasını emdi, dili sert ve hızlı bir şekilde hareket etti. İki parmağı içine girdi ve boğuldu, vücudu bir mengene gibi kenetlenirken çığlık attı, orgazm yuvarlandı

Hızlı ve sert bir şekilde, böylece sırtı kavislendi ve kalçaları adamın eline çarptı.

Gözyaşları yüzünden aşağı yuvarlandı ve onları silmek için elini kaldırdığında, adam onun üzerinde hareket etti. Sanki hiç orada olmamış gibi terini teninden sildi, gözyaşlarını güzel bir şarapmış gibi tattı, saf mutluluğun dünyayı sarsan dalgalarından inerken nemli saçlarını okşadı. Sonsuz derecede nazikti, o kadar şefkatliydi ki, uzun zaman önce böyle bir şey olduğunu unutmuşken bir sevgi kozasına sarıldığını hissetti. Ona fiyatın ötesinde bir şey veriyordu ve bu, sevişmesinin coşkusu değildi. Ona umudu yeniden hissettirmişti.

Yatıştırıcı sesi ona fısıldayarak ne kadar güzel olduğunu söylüyordu. Enerjiyi bulduğunda elini kaldırdı ve yüzündeki çizgileri, omzuna kadar inen küçük yara izlerini takip etti.

"Teyzemin bize anlattığı peri masallarından birinin ortasındaymışım gibi hissediyorum." Sesi titriyordu, kirpikleri ıslak ve diken diken olmuştu ve ağzı titriyordu. "Sen gerçek misin Dominic? Sana inanmaya cesaret edebilir miyim?"

Onu kollarının arasına aldı ve göğsüne bastırdı. "Evet."

Onun zorlayıcı gözlerine baktı. Adam hareket etmedi ya da konuşmadı. Sadece bekledi. Artık onu tanımaya başlamıştı. Bir şeyleri anlaması için geçecek zamana aldırmiyordu. Eğer zamana ihtiyacı varsa, bunu ona sağlıyordu. İçinde bir şeyler kırırdadı. Kendini biraz savunmasız hissetti; o küçük güven külçesi tutunmaya başlamıştı ve bu onu ona karşı çok savunmasız kılıyordu. Hiç kimseye ihtiyaç duymasına izin vermemişti; ölümün onları alması çok kolaydı. Bu dersi çok erken yaşta öğrenmişti. Hiç kimse güvende değildi. Ne ebeveynler, ne küçük kardeşler. En iyi arkadaşları değil. Hiç kimse. Onları sevmeye cesaret ederse, kısa süre sonra ondan koparırlardı.

"Sana geri vermeme izin vermedin," diye fısıldadı.

"Bana tahmin edebileceğinden çok daha fazlasını verdin, *Kessake*. Çok yoruldun. Şimdi dinleneceğiz ve yarın düzgün bir şekilde yemek yiyeceksin."

Ona gülümsedi, sesinin emir veriyormuş gibi geldiğini belirtemeyecek kadar yorgundu. Belki de öyleydi. Ama şu anda umutsuzca

Uyumak için. Adamın toprağı açması ve onu kendine yakın tutarak aşağıya süzmesi umurunda bile değildi.

13

*Hayalimdeki sevgili ve hayat
arkadaşı, her parçamı
biliyorsun.
Sonsuza dek bağlıyız, ruh ruha.
Sen benim kalbimi tutuyorsun.*

DOMINIC'TEN SOLANGE'A

Dominic bir an nefessiz yattı, sonra kalbi güçlü bir ritim tutturdu, ciğerlerine hava doldu ve gözleri açıldı. Tamamen uyanık bir halde parmaklarını üzerini örten yumuşak, kalın kürkün içine daldırdı. Gün içinde bir ara Solange jaguar formuna geçmişti. Bir şey onu o uyurken onları korumak için hayvan formuna ihtiyaç duyabileceğini hissettirecek kadar rahatsız etmişti.

Minan, *uyanık mısın?* Sesine sevgi kattı. Güneş henüz batmamıştı ama çok yakındı. Vücudu, gece göğünün tenini korumak için henüz alçalmadığını söyleyen farkındalığın karıncalanmasını hissetti.

Onları duyuyor musun? Seni uyandıran bu mu? Bir süredir mağara girişinin etrafında çalışıyorlar ama korumalarınız dayanıyor. Brodrick onlarla birlikte değil.

Dişi jaguar ağzını kaldırdı ve sadece bir kedinin yapabileceği gibi yavaşça gerindi, ama pençelerini de açarak onları da test etti. Zengin alaca rengi ve koyu rozetlerden oluşan lüks postunun altında şık kasların ipleri dalgalanıyordu.

Henüz ayağa kalkmanıza gerek yok, diye ekledi. Çok yaklaşırlarsa onları uzaklaştırabilirim. Durum üzerinde düşünüyordum ve onları nereye götüreceğimi biliyorum.

Bu onun kadınıydı. Sakin. Ölümlle yüzleşmek söz konusu olduğunda gerçekçi. Korkunç bir savaşın üstesinden kolaylıkla gelebilirdi ama bir kadın olarak karşısına çıktığında utangaç ve savunmasızdı. Bu iki yönü arasındaki tezat, onun hakkında ilgi çekici bulduğu pek çok şeyden biriydi. O sadece onun kadınıydı. Başka hiçbir erkek onun seksi, yumuşak ve renkten renge bürünmüş, böylesine tahrik olmuş vücudunu sadece onun için göremezdi. Gözlerindeki o şaşkın, sersemlemiş ifadeyi asla başkası için takınmayacaktı. Dünyanın gördüğü Solange onun sadece bir yanıydı; o her ikisine de sahipti ve bu onu son derece memnun ediyordu.

"Bu sabah seni bir öpücükle uyandırmayı umuyordum." Eğlencesi sesine de yansımıştı.

Jaguar başını ona doğru çevirdi, parlak yeşil gözlerinde yaramazlık vardı. Uzun dili dışarı çıktı ve adamın yüzünü tırmaladı. Adam kahkahayı patlattı. Jaguar ona sırıttı, yaptığı işten çok memnundu. Dominic muazzam gücünü kullanarak onu üzerinden itti, kediye bedeninden ayırıp zengin toprağa yuvarladı ve sonra üzerine atladı.

Solange adamın yolundan dönerek çıktı, böylece adam ondan bir adım ötede çömeldi. Yuvarlanmaya devam etti, ayağa kalktı ve ona doğru fırladı. Adam buhar olup uçtu.

Bu çok hilekârca, diye suçladı, kedi gözleriyle derin çukurdan mağara zeminine doğru akan buharı izliyordu. Onun aldırmadığını biliyordu. Onun da kendine has yetenekleri vardı. Yirmi metre sıçrayabiliyor ve saatte otuz mil hızla koşabiliyordu. Esnek bir omurgası ve radarı vardı. Yumuşak kahkahası onunla alay ediyordu. Yanlış yere bakıyordu.

Onun peşinden yüzeye sıçradı ve etrafına bakındı. Kokusunu alabiliyordu ama onu göremiyordu. Yukarı baktı. Dominic tavandan düştü ve sırtına kondu, bacaklarını karnına doladı ve kollarını sıkıca boynuna doladı. Anında yuvarlandı, tekrar tekrar, Dominic'in tutuşunun gevşediğini hissetti. Muazzam gücünü kullanarak bir metre kadar havaya sıçradı, başı yere bakacak şekilde aşağı indi ve onu ağzının üzerinden fırlattı. Sırt üstü yere düştü ve tekrar çözülmeden önce göğsüne atladı.

Gülerek onu kelimenin tam anlamıyla kaldırdı, havada savurdu, takla attı ve ayaklarının üzerine geldi. Kız hızlı ve güçlüydü.

kaba ve yuvarlanan oyunlarında içinden neşe fışkırdığını hissedebiliyordu. Oyun oynamayı neredeyse unutmuştu.

Solange havada döndü, odanın öbür ucuna indi ve hücum etti, bir araya geldiklerinde son anda arka ayakları üzerinde ayağa kalktı, büyük ön pençeleri adamın geniş omuzlarında, elleri onunkilerin üzerindeydi. Bir daire çizerek dans ettiler, her biri diğerine güç uyguluyor, diğerini itmeye çalışıyordu. Dominic aniden yaklaştı, göbekten göbeğe, kollarını ona doladı, beklenmedik bir şekilde onun için can atıyordu.

Yer değiştir. Kollarıma doğru kaydığını hissetmek istiyorum. Sesinde baştan çıkarma olduğunu biliyordu. Vücudunun ona olan ihtiyacı amansızdı ve yüzyıllardır süren disiplinine rağmen bu acil talepleri görmezden gelmek giderek zorlaşıyordu. Henüz ona sahip olamasa bile, onun yumuşak, gür kıvrımlarıyla uyanmak istiyordu. Ağzının mükemmelliğini öpmesi gerekiyordu ve eğer farkında olmadan hipnotik sesini kullandıysa -ki bu onun soylu ... kanı üzerinde çok az etkiye sahipti- buna engel olamazdı.

Yumuşak bir kahkaha attı, ses vücudundaki her sinir ucunda parıldıyordu. Onun zihninin kendi zihnine kaydığını hissetti. *"Tam bir baş belası" diye düşünüyordun ama dinliyor olabilirim diye fikrini değiştirdin, değil mi?* Başını jaguarın ağzının kalın, zengin kürküne sürttü.

Başını jaguarın ağzının kalın, zengin kürküne sürttü. *Güzel poponu düşünüyordum, bu doğru. Ben seni tutarken hemen şimdi yer değiştir.* Bu son derece zor bir manevraydı, tıpkı koşarken yer değiştirmek gibi.

Bana meydan mı okuyorsun? Yapabilirim, biliyorsun.

Onun bu kesinlik karşısında parladığını hissetti. Zihni daha yumuşak, daha samimi hale geldi ve ona daha fazla açıldı, sanki onun kendisini onaylaması onun yanında biraz daha rahatlamasına izin vermişti.

Bu formda avlanmaya daha fazla yardımcı olacağım.

Doğru, gittiğimizde geri dönebilirsin ama şu anda kadınıma sarılmak ve ona iyi akşamlar demek istiyorum. Her ne kadar elleriyle ve ağzıyla onun vücudunun haritasını çıkarmak ve her kıvrımını ve vadisini sonsuza dek hafızasına kaydetmek istese de, bunların hepsi doğrudu.

Önce kadının zihnindeki hareketi hissetti, kadının formuna uzandığı o ilk nefes kesici anı; hızlı, zeki zihni; yumuşak, neredeyse utangaç duygusallığın başlangıcını; farkındalığı; kendini onun kollarında çıplak bulmanın tereddütünü; istediğini yapmak için cesaretini çabucak toplamasını - çünkü onu memnun etmeyi seviyordu. Onun gözlerindeki, zihnindeki onayı ve istediği bir şeyi yaptığında ona her zaman verdiği o küçük gülümsemeyi arzuluyordu. Bu sadece alçakgönüllülük değil, aynı zamanda muazzam bir sorumluluktı.

Kemiklerindeki burkulmayı hissetti, dönüşüm geçiren bir şekil değiştirenin patlama ve çatlamlarını duydu. Kürk kolları ve göğsü boyunca kaydı ve sonra geri çekildi. Ağız geri çekildi. Jaguar başını ondan yana çevirdi ve açıkta kalan boğazını korumak için çenesini indirdi.

Bana bak. Gözlerimin içine bak. O anın yoğunluğunu kaybetmiyordu. Onun kendisine geldiğini görmek. Bu ana *ihtiyacı vardı*. Kedisinin gözlerine bakmalı ve kadınının ona geldiğini görmeliydi. Sadece onun için ortaya çıkıyordu. Böyle bir şeyi başkasının yanında asla yapmazdı, tamamen onun merhametine kaldığı, kendini jaguar ya da insan olarak koruyamadığı böyle bir anın savunmasızlığına birinin tanık olmasına izin vermezdi.

O muhteşem yeşil gözler ona parıldıyordu. Tamamen zeka. Onu görmek -Onun içinde. Onunla bakışlarını kilitledi, en savunmasız anında ona sarıldı, içini burkan korkuyu gördü, ona hayatıyla, gerçekte kim olduğunun özüyle güvenmek için verdiği mücadeleyi içti. Onun kendi doğasıyla, gizli kalmasında, dünyadan saklanmasında ısrar eden o ele avuca sığmaz, vahşi doğasıyla savaştığını biliyordu. Ama onun için, kendini en zayıf konumunda ortaya çıkarmak için savaştı. Gözleri belli belirsiz değişmişti, hâlâ eğik, hâlâ kocaman ama çok daha insancaydı. Neredeyse dehşete düşmüş gibi görünüyordu ama ne gözlerini kaçırdı ne de çok daha ufak tefek şekli onunkine doğru kayarken ondan ürktü.

Dominic onun ipeksi yumuşak kıvrımlarını vücudunun sertliğine karşı sıkıca tuttu ve gözlerindeki ifadenin korkudan neşeye dönüşmesini izledi. Uzun kirpikleri dalgalandı ve o tatlı utangaçlık, Dominic'in sahip olduğu tüm koruma içgüdülerini yüzeye çıkaran o parlak yeşil gözlere kaydı. Hâlâ onun bakışlarını tutan adam, başını onunkine doğru eğdi, acele etmeden, santim santim

yavaşça, onun doğal duygusallığını bulmasını bekliyordu. Onun kendisini istemesine, her gün kendisini gençleştiren toprağa ihtiyacı olduğu kadar ihtiyacı vardı.

Gözleri uykulu ve seksiydi. Dudakları beklentiyle aralandı. Dudakları onunkilerin üzerine yerleşirken nefesini aldı. Elleri onun asil poposunun kıvrımlarına doğru kaydı ve onu belinden yukarı kaldırdı, tüm bunlar olurken ağzı onunkine sahip olmaya devam etti.

Çok sertleşmişti, ereksiyonu tam ve acı vericiydi ve bir an için kızın sıcak girişini sikinin zonklayan, mantar başının üzerinde dinlendirdi, cazibesi neredeyse dayanabileceğinden daha fazlaydı. Ama istediği şeyin o olduğundan emin olmalıydı ve her ne kadar bunu kendine itiraf etmek istemese de, ona hâlâ tam olarak güvenmiyordu. Kendini tamamen ona teslim etmemiştir.

Onu dokuma halının üzerine yatırdı, elleri vücudunda gezinirken onu öptü. Başını kaldırdığında kadın biraz şaşkın, kafası karışmış ve hatta hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

"İyi akşamlar, Solange," diye selamladı.

Yarı gülümsemesi, bakışları karnını sıyıran ağır ereksiyona düştüğünde kaşlarını çatı. "Anlamıyorum. Belli ki beni istiyorsun."

"Evet." Adam ona gülümsedi, başparmağı kızın yüzündeki o küçük çatık kaşın üzerinde gezindi.

"Seni istiyorum."

"Birazcık. Yeterince değil. Şüphelerin var, Solange."

Bakışları onunkinden kaydı, sadece küçük bir hareketti ama bu ona haklı olduğunu söylemeye yetti. Başını iki yana salladı. "Seni gerçekten istiyorum. Bedenim sürekli bir uyarılma halinde."

Bunu itiraf etmek onun için zor olmuştu. Ona gerçeği söylemek için büyük bir çaba sarf etmesi gerektiğini söyleyebilirdi ama bunu yaptığı için kendini muzaffer hissediyordu. Onu kabullenmeye sandığından çok daha yakındı.

"Benimki de öyle," diye kabul etti. "Aradaki fark, *kessake*, benim senin ihtiyaçlarınla ilgilenmem *gerekliyor*. Sen de kendi ihtiyaçlarınla ilgilenmek istiyorsun."

Protesto etmek için ağzını açtı ve sonra kaşlarını çatarak aniden kapattı. Adamın yüzünü inceledi ve sonra bakışları tekrar onun çok büyük, utanmaz ereksiyonuna kaydı. "Bunun karşılıklı olması gerekmiyor mu?"

"Benim için değil. Senin kabulünü hissetmeye ihtiyacım var, Solange. Aklında, kalbinde. Ruhunda. Beni memnun etmek için yanıp tutuştuğunda, senin için önemli olan tek şey bu olduğunda, o zaman beni kabul ettiğini bileceğim."

"Seni kabul ediyorum, Dominic." Kirpikleri aşağı indi ve alt dudağı hafifçe titredi.

Parmaklarını kızın yanağında gezdirdi, son derece nazikti. "Bedenini aldığımda, Solange, aklında şüpheye yer olmayacak. Senden ne istersem isteyeyim, bunu sorgusuz sualsiz yapacak kadar bana güveneceksin çünkü her düşüncemin senin için olduğunu bileceksin. Güvenliğin için. Sağlığınız. Rahatın. Eğer şimdi seninle sevişirsem, bu vücudunu tatmin edecektir ama yine de seni kendin için mi yoksa mecbur olduğum için mi sevdiğimi sorgulayacaksın."

Kadın irkildi. Onu kesinlikle doğru okumuştı. Bu konuda endişeliydi. Onun kendisine nasıl aşık olabileceğini anlamıyordu. Bunun mümkün olduğuna bile inanmıyordu.

"Ben iyi bir insan değilim, Dominic."

Çenesini avucunun içine aldı ve yeşil bakışları kendi bakışlarıyla buluşana kadar başını yukarı kaldırmaya zorladı. "Ben de değilim, Solange. Kibar toplumun beni gördüğü şekilde değil. Ben de senin gibi can alıyorum. Her gün ölüm kalım kararları veriyorum ve yüzyıllardır veriyorum. Kendimden senin gibi şüphe etmiyorum, belki de uzun zamandır ölümsüzlerin peşinde olduğum içindir."

"Aynı şey değil. Jaguar-adamlar benim kendi halkım."

"Hâlâ duygularım varken en iyi arkadaşımı öldürdüm Solange. Ve sen müdahale etmeseydin Zacarias'ı öldürecektim. Sen onun hayatını kurtardın."

İç çekti. "Sadece kim olduğuma dair yanlış bir izlenim edinmeni istemiyorum."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Zihnine bakıyorum ve güzel bir ruh görüyorum. Benim için parlıyorsun. Şimdi cüppelerinden birini giy ve bir şeyler ye. Biz

daha sonra avlanacağız."

Derin bir nefes aldı ve bıraktı. Tam dönerken parmaklarını adamın ağır ereksiyonunun üzerinde gezdirdi. Aleti sarsıldı. Bütün sinir uçları ateşlendi. Ona küstah bir gülümseme verdi ve küçük oyuğa doğru yürüdü, kalçaları kesinlikle baştan çıkarıcı bir salınım yapıyordu. Yırtıcı gülümsemesine engel olamadı.

Kadının uzun kırmızı metalik pardösüyü çıkarışını izledi. "Yeşil olanı. Gözlerine uyup uymadığını görmek istiyorum."

"Yeşil olan mı?"

Sesinde küçük bir hıçkırık vardı. Bir mikromini giymeye ve onun önünde, vücuda oturan, ultra açık kılıftan başka bir şey olmadan geçit töreni yapmaya tam olarak hazır değildi. Adam onun konfor alanını zorluyordu ama daha ne kadar dayanabileceğinden emin değildi. Onun güvenini istemekten, ona *ihtiyaç duymaya* geçmişti.

Solange dudaklarını ıslattı ama arkasını dönmedi. Tereddüt etti ama kırmızı pardösüyü yerine koyup yeşil merdivenli elbiseyi çıkarmak için kendini zorlamayı başardı. Elbiseyi kalçalarının üzerine geçirmek için biraz kıpırdanması gerekti. Esnek kumaş her kıvrıma yapışuyordu. İnce şeritlerden oluşan merdiven, önden ve arkadan aşağı doğru inerek teninin büyük kısmını çıplak bırakuyordu. Spagetti askılar sanki onun için yapılmış gibi omuzlarına yerleşti, ki öyle olduğunu fark etti. Bu ona biraz daha güven verdi.

Boy aynasında kendine bakmadan önce kalın, dalgalı saçlarını taradı. Elbise sadece gözlerini ortaya çıkarmakla kalmıyor, vücutunu da sergiliyordu. Merdiven göğüslerini açıkta bırakıyor, kumaş göğüs uçlarını zar zor örtüyordu. Neredeyse transparan olduğu için, meme uçlarının ne kadar boncuklu olduğunu kumaşın üzerinden görebiliyordu. Merdiven, elbisenin eteklerine doğru bir V oluşturunuyordu, böylece göbek deliği ince çıtaların arasından görünüyordu ve hareket ettiğinde tümseğii bile görünüyordu. Omzunun üzerinden bakmak için döndü. Sırtı ve poposu da sadece ince şeritlerle kaplıydı. Sadece yanaklarının alt yarısının ona doğru baktığını görebiliyordu.

Kendine baktı, böylesine açık bir kılıf giymenin onu ne kadar tahrik ettiğini görünce şok oldu. Çok seksiydi ve Dominic'in bunu onun için yaptığını bilmek ona bunu giyme konusunda güven veriyordu. Onun da içinde olmasını istiyordu.

Öyle bir acil ihtiyaç hali ki, bir dahaki sefere bir fırsat bulduğunda ona karşı koyamayacaktı.

Mağaraya girdiğinde, duvarların üzerinde yumuşak ışıklar oynaşıyordu, havuzda alev yanıyordu ve mumlarla bir masa kurulmuştu. Takım elbise giymişti. Uzun boylu. Yakışıklı. *Muhteşemdi*. Deri bir kordonla arkaya atılmış uzun saçları ve sürekli değişen canlı turkuaz gözleriyle kalpleri durduruyordu. Geniş omuzları ve dar kalçaları şık bir takım elbise için yaratılmıştı. Her zamankinden daha eski dünyalı görünüyordu. Çok nazik bir şekilde onun elini tuttu ve küçük bir yarım eğilmeyle parmak eklemlerini öptü, parmaklarını dirseğinin kıvrımına sıkıştırdı ve onu masaya götürdü. Sandalyesini çekti ve oturmasını bekledi.

"Kalbinin atışını duyabiliyorum," diye fısıldadı, sandalyesini iterken ağzı kulağının yanındaydı. "Benimkinin ritmini takip ediyor."

Dominic'in şaşkınlığı ve zevkiyle Solange ona gülümsedi ve gülümsemesinde baştan çıkarıcılık vardı. Sadece bir santim kıpırdadı ama göğüsleri küçük, ince kumaş şeritlerini zorlayarak Dominic'in dikkatini çekti. Parmakları esnek kumaşın üzerinden kayarak bir an için göğüs uçlarında oyalandı.

"Senden istediğim şeyi yaparak beni memnun ettin Solange. Teşekkür ederim."

"Gözlerindeki o bakışı görmek istedim," diye itiraf etti bakışlarını indirerek.

Elini açtı ve bileziğiyle uyumlu yakut ve zümrütlerden oluşan iki sallantılı küpeyi gösterdi. "Alabilir miyim?"

"Lütfen." Adam onları kulaklarına takarken hiç kıpırdamadan durdu. Acımasını bekliyordu ama acımadı. Birine dokundu. "Yeşil elbisene uyuyor."

"Taşlar gözlerine uyuyor," diye nazikçe düzeltti. "Peki gözlerime ne bakıyor?"

Küçük masanın diğer tarafına doğru yürüdü ve onun karşısındaki sandalyeye oturdu. Bir şişeye uzandı ve onun kadehine köpüklü bir sıvı, kendi kadehine de çok daha koyu bir sıvı doldurdu. Mum ışığı kadının yüzünde oynaşüyor, yumuşak tenini okşuyor ve kedi gözlerini aydınlatıyordu. Need alçak ve hınzır bir yumruk attı, vücuduna anlık ve oldukça acımasız bir saldırı. Öyle düşünse de düşünmese de, onun için içi de dışı da çok güzeldi.

"Bana bakışını seviyorum," dedi, "istediğini giymek gibi basit bir şeyi yaptığımda benden memnun oluyormuşsun gibi." Elini kalçasında gezdirdi. "Çok güzel bir elbise. Ama yakınlarda avlanan jaguarlar için endişelenmiyor musun?"

Bakışları, çıplak kalçasını yumuşatan avucunun gergin ilerleyişini takip etti. Elbisesi çok seksiydi, vücudu titreyen yumuşak ışıklar altında nefes kesiciydi. Işığın yüzünün üzerinde oynamasına bayılıyordu. Düşüncelerini ondan saklamakta usta değildi ve onun zihnine dokunduğunda ve onu memnun etme arzusunu gördüğünde kendini neredeyse uçarken buldu - onu mutlu etmek onu heyecanlandırıyordu. Kendisini onun gördüğü gibi görmeye başlamıştı: kadınsı, seksi ve tamamen ona ait.

Ona bifteğinden bir ısırık almasını işaret etti. Cevap vermeden önce onun istediği şeyi yapmasını bekledi. "Aslında bizi avladıklarından şüpheliyim. Daha çok gergin görünüyorlar, aslında avlanmıyorlar. Bir bölgede çok fazla vampir olması, sıcak kanı olan herkesin tehlikede olacağı anlamına gelir."

Tabağındaki küçük lokmaları itip kaktı. "Tüm bunları nasıl başardın, asla bilemeyeceğim."

"Daha önce hiç bir masaya oturup yemek paylaşmamıştım," dedi. "Bu benim için yeni ve çok hoş bir deneyim."

Gözlerini ondan alamadığını fark etti. Yaptığı her şey onu memnun ediyordu. Çiğneme ve yutkunma şekli. Gergin küçük bakışları. Elbisesinin inanılmaz kısalıktaki eteğini çekiştirmek için aşağıya inen eli. Sandalyesinde her kayışında, çıplak poposu cilalı ahşabın üzerinde kayıyor ve bacaklarının arasındaki büyüleyici cazibeyi bir anlığına yakalıyordu.

Masaya doğru eğildi ve kız kirpiklerini kaldırana kadar bekledi. "Sen tatlı nektarınla kaygan ve sıcakken vücudunu tekrar tekrar almayı hayal ediyorum. İnleyişini ve sızlanışını duymayı seviyorum, ne güzel bir müzik benim küçük kedim. Bedenini asla terk etmemem için bana yalvardığını duymak istiyorum."

Sanki jaguarlar ve vampirler hakkında tartışıyorlarmış gibi ses tonunu aynı tuttu. Kızın gözleri fal taşı gibi açıldı. Vücudu kızardı ve sandalyesinde huzursuzca kaydı. Adam uyarılma kokusunu aldı. Küçük dili dışarı fırlayıp

gergin bir şekilde dudaklarını yaladı. İnce yeşil kumaşın altında meme uçları sertleşti.

"Bana böyle şeyler söyleyemezsin."

"Bu doğru." Meyve dolu kâseye doğru başını salladı. "Ondan da biraz yemelisin."

"Sen böyle şeyler söylediğinde yemek yiyemiyorum." Saçlarını yüzünün etrafına döküldüğü yerden itti. Elleri titriyordu. "Sanırım eve geldiğimizden beri sürekli bir uyarılma halindeyim."

"Bu kötü bir şey mi?" Kadının gözleri ilgisini çekmişti ama vücudunda bir sıcaklık dalgası yaratan şey sesindeki o küçük azarlamaydı.

"Kim bilir kaç vampirin seni parçalayıp kanından ziyafet çekmek isteyeceği bir toplantıya girerken nasıl hayatta kalacağını planlamaya odaklanmamız gerekirken."

"Vampirlerden kurtulmaya çalışmayı düşünmeden önce, buraya koyduğunuz bu amansız ağrıdan kurtulmanın bir yolunu bulmalıyım. Geçmeyi reddediyor, Solange." Elini kasıtlı olarak tertemiz pantolonuna götürdü ve oradaki kalın şişkinliğe dikkat çekti. "Ve onu oraya sen koydun."

Gözleri değişti. Neredeyse acı verecek kadar utangaç kadın kaybolmuş, yerini baştan çıkarıcı bir kadın almıştı. Köpüklü şampanya bardağını eline alırken küçük, oldukça kendini beğenmiş bir gülümseme yaydı, hatta sandalyesinde tekrar kayarak adamın dikkatini güf göğüslerine çekti. "Acı çeken tek kişinin ben olmadığımı bilmek çok sevindirici."

Sesi bir oktav düştü. "Acı mı çekiyorsun?"

Dudaklarındaki şampanya damlalarını yaladı. "Öyle olduğumu biliyorsun." "Neden?"

"Ben de birkaç rüya gördüm," diye belirtti. "Sen uyurken ben sana yapmak istediğim şeyleri düşünüyorum."

"Şimdi tüm dikkatim sende." Sandalyesine geri oturdu, kalbi gümbür gümbür atmaya başlamıştı. Nihayet. *Onu* düşünüyordu ve *ona* en iyi nasıl

ona zevk veriyordu. Kızın ifadesindeki kararlılığı ve ağzındaki o seksi, merak uyandırıcı eğimi görebiliyordu.

"Aslında," diye düzeltti, bardağının sapıyla oynayarak, "*her zaman* tüm dikkatin, tam ve mutlak odaklanman bende. Bana kendimi sadece güzel değil, aynı zamanda önemli, seksi ve ihtiyacın olan her şeyi hissettiriyorsun. Beni önemli hissettiriyorsun."

"Sen bunların hepsisin."

Bifteğinden bir ısırık daha aldı, yüzünde küçük bir konsantrasyon ifadesi vardı. "Sen uyurken bazı şeyleri düşünmek için çok zamanım oldu ve fark ettim ki her şey cesaretle ilgili. Kendimi tamamen senin ellerine bırakacak cesareti bulmalıyım." Sonra ona baktı, gözlerinde aynı kararlılık vardı ama bu kez korkuyla karıştı. "Bana bunu söylüyorsun, değil mi?"

Başını salladı. O kendini keşfetme anında, kadın onun için her zamankinden daha güzeldi.

"Bu yanımın da en az içimdeki savaşçı kadar önemli olduğunu anlamamı istiyorsunuz."

"Sadece benim için değil, Solange," diye kabul etti, "senin için de önemli." "Jaguar formumdayken tüm bunları düşünmek çok daha kolay.

I
güvende hissediyorum."

"Benimle güvende hissetmeni istiyorum."

Kızın kaşları havaya kalktı. "Hem evet, hem hayır," diye belirtti ve ona şüphelendiği kadar kurnaz ve zeki olduğunu kanıtladı. "Sana karşı dengemi biraz bozmamı seviyorsun. Seninle uğraşmanın ateşle oynamak gibi bir şey olduğunu hissediyorum." Boynunun yan tarafındaki nabız atışları dalgalandı. "Yanmak istemiyorum."

Ona yırtıcı bir gülümseme fırlattı. "Kendini benim himayeme bırakmaya değil değmeyeceğine sadece sen karar verebilirsin. Kalbinle bana güvenmeye sadece sen karar verebilirsin, Solange."

Elmadan bir ısırık aldı, yüzünde düşünceli bir ifade vardı. "Eğer bunu yaparsak, Dominic-"

"Ne zaman," diye düzeltti. "Bunu yaptığımızda. Çünkü *Kessake*, senin bana ait olduğuna dair hiçbir şüphe yok. Eninde sonunda beni kabulleneneceksin." O kadar yakındı ki. Zihninde ona ulaşmaya çalıştığını, kendini ona vermek istediğini hissedebiliyordu ama ihanet korkusu onu felç etmişti. Kızın bunu çözmeye çalışmasını, tıpkı kedisi gibi her adımı dikkatle analiz etmesini seviyordu. Suskunluğu onu kendisine daha da çok sevdirdiyordu.

Bir nefes aldı. "Bunu yaptığımızda bir geleceğimiz olacak. Bu senin için ne anlama geliyor?"

"Seni kendime bağlayacağım elbette," dedi, bakışlarını onunkilere kilitledi, böylece başka tarafa bakamadı.

Neredeyse sarsılarak yutkundu. "Tamam, anladım. Ama sonra ne olacak?"

"Kanını ve bedenini alacağım ve seni tamamen benim yapacağım." Sesinde ya da gözlerinde uzlaşma yoktu.

Kesik kesik nefes alırken göğüsleri kabardı. Çatalını bıraktı ve bir kez daha kristal flütü eline aldı. "Her zaman her şeyi çok basitmiş gibi gösteriyorsun."

"Çok basit Solange. Bir savaştayken, sen bana hayatın pahasına güvenirsin, ben de sana. Burada, yalnız kaldığımızda, bana aynı güveni vermen gerekiyor. Zaten senin tam dürüstlüğüne sahibim ve sen tanıdığım herkesten daha sadıksın. Ben de sana her zaman aynı şeyleri geri veriyorum."

Dudaklarını tekrar ıslattı. "Sana güveniyorum," dedi. Sesinde bir tereddüt vardı.

Ona gülümsedi. "Bana güvenmeye başlıyorsun ve ben bunu inanılmaz bir hediye olarak görüyorum. Bana olan inancın için sana teşekkür ederim. Senin için yaptığım bir elbiseyi giyerek orada oturuyorsun çünkü beni memnun etmek istiyorsun. Ve bunu çok ama çok istiyorsun."

Yumuşak pembe bir renkte kızardı, bu renk gözlerinin yeşilini daha da belirginleştirdi. "Dominic, peki ya sonrası? Juliette din değiştirdi. MaryAnn de öyle. Tüm hayat arkadaşları dönüştürüldü mü?"

"Kural olarak, ama bu bir seçimdir. Eğer yapmamayı seçersen, yaşlanır ve ölürsün ve tabii ki ben de sen bu hayattan öbürüne geçerken yaşlanmayı ve ölmeyi seçerim."

Mumun alevi sıçrayarak duvara koyu bir gölge düşürdü. Dominic hemen ayağa kalktı. Hiçbir düşman onun korumalarını geçemezdi. Bunu biliyordu. Yine de . . . Karanlık gölgeyi takip ederek yavaşça döndü.

Onu bir anlığına gördüm. Tüm hareketlerini durdurduğunda karanlığa karışıyor.

Solange elbiseyi başının üzerinden çekti ve sanki onun için çok değerliymiş gibi dikkatlice sandalyesinin arkasına bıraktı. Hareketlerinde panik yoktu ve ona gülümsemek istedi. Onun için doğru kadındı, buna hiç şüphe yoktu. Sadece iş. Diğer her şey bir kenara bırakılmış, tüm şüpheler ve korkular ortadan kalkmıştı, böylece güçlü savaşçısı herhangi bir düşmana karşı onunla sırt sırta vermişti.

Vampir mi? Jaguar mı? Bir düşmanın kokusunu alamıyordu ama tüm içgüdüleri artık yalnız olmadıklarını söylüyordu.

Sanmıyorum. Jaguar'ım daha çok işe yarayabilir.

Ona sormadan, savaşta her zaman olduğu gibi kendi içgüdülerine güvenerek yer değiştirdi. Tehlikeye rağmen, onu kaybetme fikrinin ilk huzursuzluk fısıltısını hissetti. Ona bir şey olması durumunda ne olacağı konusunda endişelenen tek kişi oydu ama o en tuhaf anda, Solange olmadan hayatla yüzleşmek istemeyeceğini biliyordu. Onun sert savaşçı ruhu ve tanımaya başladığı şehvetli, utangaç kadın olmadan.

Beni önünüze alın.

Karnındaki tüm kaslar protesto için sıkı bir düğüm haline geldi. Neyle karşı karşıya olduklarını bilmiyordu. Kadın ona gerçekten sormamıştı, daha çok yaklaşması gerektiğini söylemişti ve savaşçı evet derken adam hayır demişti. Kendi içgüdüleriyle savaş halinde olduğunu fark etti.

Kedim şimdiden öfkelenmeye başladı. Misafirimiz olduğunu biliyor.

Hiçbir talepte bulunmadı, sadece bekledi. Dominic iri hayvanın arkasına geçmeye cesaret edemedi ama onun yanına doğru süzüldü. Kadın yere çömeldi ve ağzını kaldırdı.

Karanlığı seviyor. Odayı aydınlat.

Dominic hiç tereddüt etmeden bunu yaptı ve duvarların üzerinden suyun aktığı en yakın havuzun çatlağına doğru sıçrayan bir şeye bir an için göz attı. Onu tanımlayamadı ama artık Solange'la birleştiği için duyuları farklı bir şekilde ayarlanmıştı ve yarattığı "hissedebiliyordu". Solange ile aynı hislere sahip değildi. O ve kedi bir ve aynıydı ve jaguarın zihnindeki örüntüyü anlamlandırabiliyordu.

Daha önce hiç böyle bir şeyle

karşılaşmamıştım. Söyle bana.

Çok küçük görünüyor, bir ev kedisi gibi, ama gölgeli, sanki tamamen maddeden ibaret değilmiş gibi. Suyun içinden geldi, yani yüzüyor.

Dört farklı bacak görmüştü, yani bu bir hayvandı ya da en azından öyleydi. *Pençe mi? Perdeli ayaklar belki?*

Dominic keskin bir nefes aldı ve jaguarın işitme ve görme duyularına güvendiğini fark etti. Yarattığı ele veren çok az koku vardı, bu yüzden onu bu şekilde teşhis edemedi.

Belki ikisi de. Tam olarak ne olduğunu anlayamadan karanlığa doğru ilerledi. Kürkünün mağaranın duvarında kaydığını duydum. Sadece bir fısıltı, ona haber verdi.

Bizi avlıyor mu?

Bir şey avlıyor. Korku kokusu almıyorum. Ya sen?

O yapmadı. Artık yaratığın nerede saklandığını bildiğine göre, buhar olup uçarak odanın bir ucundan diğer ucuna, çatlağa doğru akmaya başladı. Bir uluma mağarayı doldurdu ve yaratık kendini odanın ortasına fırlattı, yirmi metre kadar ilerledi, havada süzülürken boyutları büyüdü, pençelerini jaguarın gözlerine doğru uzattı.

Solange son saniyede iki büklüm oldu ve yere düşerken pençeleri boynunda ve böğründe derin yarıklar açtı.

Solange'la birleşmiş olan Dominic, gölge kedinin saldırısıyla birlikte çiğ, yakıcı bir acının patladığını hissetti. Etrafında döndü ve davetsiz misafiri kesti. Kocaman pençesi cisimsiz yaratığın tam ortasından geçti. Yaratık ikinci bir hamleyle kayaların ve odanın girişinin yakınındaki gölgelere doğru kaçtı ve bir kez daha küçülerek neredeyse bir ev kedisi boyutuna indi.

Sen iyi misin? Endişesini sesinden uzak tuttu. Bunun ikisine de bir faydası olmazdı. Bir kavgada kendini idare edebilirdi, vampirlere karşı bile. *Bu şey onu rahatsız etmeyecekti.*

Omuz silkmenin zihinsel karşılığını vererek adamın kendisine olan inancını pekiştirdi.

Ne oldu?

Çok tehlikeli bir şey. Dominic bir kez daha onun yanında ortaya çıktı. *Benden uzaklaş, ama tekrar saldırırsa kendine bolca yer aç.*

Beni avladığını mı düşünüyorsun? Sesi yine çok sakindi.

Bu teoriyi test edeceğiz. Kendime bir şans vereceğim.

Onun nefesini tuttuğunu duydu ama ne yaptığını bildiğine güvenerek itiraz etmedi. Yaratığın jaguarı görmesini engellemek için hareket etti, mağarayı gücü ve varlığıyla doldurdu, boyu uzadı. Solange onun arkasında çok küçük kaldı, yere yakın çömeldi ama duvarlardan uzakta, manevra alanı olduğunu fark etti.

Dominic zihniyle yaratığa ulaşmaya odaklandı. Hiçbir şey yoktu. Doğanın bir iğrençliği olan ölümsüzlerin bırakabileceği gibi boş değil, ama gerçekten hiçbir şey, sanki yaratık gerçek değilmiş gibi. Bunu düşündü. Solange'la paylaştığı bir halüsinasyon mu? Pek olası olmasa da bunun mümkün olabileceğini biliyordu. O bir kadimdi ve kandırılması zordu. Ve jaguarın kürkünü boyayan kan çok gerçektir.

Mağara duvarından damlayan toprak sesi onu uyaran tek şeydi. Başını çevirdi ve başının üstündeki tavanda koşuşturan, siyah bir çizgiye benzeyen ve her bağlayışta uzayan bir gölge gördü.

Sana doğru geliyor, diye uyardı o şeyi ele geçirmeye çalışmak için havaya sıçrarken.

Avuç içleri buluştu, gölge kedinin içinden geçti, ama sıcak bir nefes hissetti ve yaratık tam yanından geçerken, sert bir kürk fırçası.

Solange kediyle havada karşılaştı, bu kez geniş ağzı ve bir ağız dolusu dişiyle göğüs duvarının derinliklerine doğru ilerledi. Solange yine kedinin içinden geçti ama kedi Solange düşmeye başladığında dönerek pençeleriyle Solange'ın sırtını kavradı ve dişlerini boynuna geçirerek onu yere düşürdü. Dişler daha da derine inip damarını buldukça kükreyerek yuvarlandı.

Dominic sertçe vurdu, kediye Solange'ın sırtından kopardı ve ondan uzaklaştırdı. Kürkü, ağır kasları ve yüzüne sıçrayan kanı hissetti ve sonra yaratık tekrar cansızlaştı, bir kez daha gölgeden başka bir şey olmamak üzere avucunun içinden kaydı.

Solange! Konuş benimle.

Nefesi sessiz bir acıyla tısladı. Yer değiştirdi ve bir elini boynuna götürdü. Parmaklarının arasından kan akıyordu. Dominic dönüp onu kendine çekti ve değerli kanın akışını durdurmak ve dağlamak için avucunu yaraya bastırdı.

Yaratık yere fırladı ve bir kez daha maddeye dönüşerek yerdeki kanı vahşice yalamaya başladı.

Gözlerini kapat. Önlem olarak elini yüzüne kapatarak kızın gözlerini kendisi korudu.

Masanın üzerindeki mumdan sıçrayan alevler, leğenin dibinden yükselen bir alevle birleşti. Beyaz ışık mağaranın her tarafına yayıldı, kör edici bir ısı huzmesi yaratık kaçamadan ona çarptı. Çıglık attı ve mavi-mor alevlere büründü, odanın her tarafına yayıldı, çivili dişlerle dolu kocaman bir ağzı olan dev bir şekle dönüştü. Bacakları kaskatı kesildi ve omurgası büküldü.

Dominic ağzın içinde kanla -Solange'ın kanıyla- dolu küçük tüp benzeri uzantılar görebiliyordu ve bir anda farkına varınca kalbi hızla çarpmaya başladı. Gölge kedi biri tarafından onun kanını toplamak için gönderilmişti. Başka biri onun kraliyet kanını biliyordu ve bunu kendi kötü amaçları için istiyordu.

Yaratığın gözleri ilk kez Dominic'e döndü, görünüşe göre onu yeni fark etmişti. Gözler dönüyordu, siyahtan kırmızıya, belirsiz ve boş. Birdenbire, yürekleri durduran bir an için, parıldayan gümüş rengine büründüler, kurnaz bir zekâ odaya bakıyor, arıyordu.

Gözler onlara odaklanamadan Dominic, Solange'ı doğruca yere yatırdı, vücudunu kendi vücuduyla kapladı, ağzı acayip bir şekilde daha da açılırken ve gümüş gözler odayı dörde bölerken eli hala gözlerinin üzerindeydi.

Dominic eliyle ateşe bir fiske vurarak havayı çalkantılı bir kasırgaya dönüştürdü ve alevleri çılgınca yanan bir top haline getirdi. Gümüş gözler tekrar boş mavi-mor renge döndü. Alevler yaratığı tüketirken ağzı daha da genişledi ve dehşet dolu bir çığlık attı. Alevlerin ortasında Dominic, küçük siyah bir gölgenin umutsuzca ayrılmaya ve suya doğru süzölmeye çalıştığını görebiliyordu. Dominic ona bir ateş topu yöneltti ve son kalıntının küle dönüşerek tamamen kül olmasını memnuniyetle izledi. Havayı pis bir koku kapladı ve yine rüzgârı havalandırmak için mağaranın içine doğru gönderdi.

Solange onun altında tamamen hareketsizdi. Elini kızın gözlerinden çekip saçlarını geriye doğru savurdu, kalbi hızla çarpıyordu.

"Konuş benimle, *minan*."

Kıpırdandı, gözlerini kırptırdı ve gülümsedi. Kalbi tekledi. Elini, boynunu ve omzunu kaplayan kan vardı, kaburgaları boyunca ve sol kalçasından aşağıya doğru derisinden derin yarıklar açılmıştı ama kadın ona gülümsedi. Yeşil gözleri tamamen berraktı. Adam orada yansıyan acıyı görebiliyordu ama kadın kendini oturur pozisyona itti, bir eli yüzüne dokunmak için yukarı kalktı.

"Bana öyle bakma. Ben iyiyim. Daha kötülerini de yaşadım. Kanamayı durdurduğün için teşekkürler. Bunu kendim yapamayabilirdim."

Kadın titredi ve adam hemen bir battaniyeyi, üzerinde iyileştirici semboller olan yorganı onun üzerine sardı. Solange başını salladı. "Buna kan bulaşmasını istemiyorum. Çok güzel ve onu mahvetmek istemem."

"Bırak onu," diye emretti, battaniyeyi yerinde tutarak. "Kanı çıkarabilirim. Ben seni temizlerken bir dakika orada otur Solange. İçeridesin

şok."

"Hayır, sadece o şeyin güvenlik önlemlerinizi aşp burnumuzun dibine kadar girebilmesine şaşırdım. Beni öldürmesi gerekirdi. İşimi bitirmeye çalışmak yerine kanımı hızla emiyordu. Neydi o?" Sesi alçak ve boğuktu, sanki saldırıda boğazı zarar görmüş gibiydi. Boğazını birkaç kez temizledi ve öksürdü, elini ağzına götürerek ağzını kapattı.

Dominic elini aşağı çekti. Avucuna kan bulaşmıştı. Onu kaldırdı ve toprağı açarak onları zengin toprağın içine süzdü. Onu yorgana sardı. "Seni iyileştireceğim, *Kessake*. Sadece dinlen. Bunu bir sonraki yükselişte tartışacağız. Bu arada suyumuzu ve kayalardaki çatlakları bile koruyacağım."

Onun yüzüne tekrar dokundu. "Ben gerçekten iyiyim Dominic." Kirpikleri dalgalandı ve aşağı kaydı.

Dominic korkunun yumuşak fısıltısının omurgasından aşağı süzöldüğünü hissetti; bu fısıltı, Solange'ın nefes alış veriş i zorlaştığında dehşetin parmaklarına dönüştü. *Solange. Beni terk etme!* Acı keskin, korkunç ve beklenmedikti. Kız, adamın kalbine sıkıca sarılmıştı. Sahip olduğı tüm güçle ona bu emri verdi ve çılgınca onun üzerinde çalışmaya başladı. Katil gölge kedinin geride bıraktığı küçük zehir damlalarını fark edene kadar üç kez kendi dışına çıkıp onun içine girmesi gerekti.

14

*Hayalimdeki sevgili ve hayat
arkadaşı, her parçamı
biliyorsun.
Sonsuza dek bağlıyız, ruh ruha.
Sen benim kalbimi tutuyorsun.*

SOLANGE'DAN DOMINIC'E

Solange normalde olduğu gibi bir anda değil, yavaş yavaş, santim santim farkına vardı. Kalbinin göğsünde sertçe çarptığını ve nabzının kulaklarında kükrediğini duyabiliyordu. Zihni yavaş ve bulanık, vücudu ise ağırlı hissediyordu. Kafası çok karışık ve gözlerini tam olarak açamıyordu, bu da onu dehşete düşürüyordu. Asla güvende olmadığını ve uyanmanın en savunmasız anlarından biri olduğunu bilerek uykudan çıkmak için mücadele etmeye başladı.

"Seninleyim Solange."

Dominic'in sesi, düzgün çalışmamaktan duyduğu korkunun katmanlarına nüfuz etti ve onun kollarında olduğunun farkına vararak yatıştı. Bir anda kendini güvende ve korunmuş hissetti, bu tamamen yabancı olduğu bir duyguydu. Adamın erkeksi kokusunu alabiliyordu ve onu ciğerlerinin daha derinlerine çekmek için içine çekti. Gerginlik daha da azaldı.

Kuru dudaklarını ıslattı ve sesini yükseltmek için uzandı. "Ne oldu?" Boğazı çok ağrıyordu ve çok susamıştı.

"Bir gölge yaratık tarafından saldırıya uğradın." Elleri kızın saçlarını geriye savurdu. "Benim için gözlerini açmaya çalış, *hän sívamak-sevgilim*. Beni biraz korkuttun ve sana söylemeliyim ki bu beni mutlu etmiyor."

Sesinin kenarındaki gülümsemeye engel olamadı. Onu korkutmuştu, bu çok açıktı ve bundan hoşlanmamıştı. Nedense bu onu daha da ısıttı.

Yakınına eğildi, dudakları kızın kulağına değdi. "Bu iki gün boyunca senin hayatın için savaştıktan sonra memnun görünme. Beni korkuttuğun için seni cezalandırmaktan çekinmem."

Kirpikleri dalgalandı ve Dominic'e hiç benzemeyen sesindeki erkek siniri karşısında kahkaha atmamak için kendini zor tuttu. Görünüşe bakılırsa Dominic'in sabrını taşırmıştı ve kendisi farkında bile değildi. "Eğer seni her korkuttuğumda cezalandırılırsam, sanırım başımız belaya girecek."

Kirpiklerini kaldıracak enerjiyi kendinde buldu. Yüzü odak noktasına geldi. Tüm o sert, sert kenarlar. O muhteşem yüz. Gece mavisini gözleri endişeyle kararmıştı. Hiç olmadığı kadar gergin olduğunu görebiliyordu. Adam gerçekten bitkin görünüyordu. Onu kurtarmak için harcadığı saatler çok ağır gelmişti ve toprak onu pek de gençleştirmiş gibi görünmüyordu.

"Üzgünüm, Dominic."

Onu öptü, uzun, yavaş, inanılmaz derecede şefkatli bir öpücük. Gözlerinde yaşlar birikti ve onları kırıştırarak uzaklaştırdı. Adamın vücudunun kendisinininkine karşı titrediğini hissedebiliyordu.

"Gerçekten çok üzgünüm. Yaralanma önemli bir şey gibi görünmüyordu," diye tekrarladı. "Kanamayı durdurabileceğini biliyordum, bu yüzden endişelenmedim."

"Yaratık kan dolaşımınıza üç damla zehir enjekte etti. Onları bulmam birkaç iyileşme seansımı aldı. Bir şeylerin yanlış gittiğini biliyordum, benden gittikçe uzaklaşıyordun."

"Zehir mi?"

Başını iki yana salladı. "Amacının seni öldürmek olduğunu sanmıyorum. Zehre karşı bir reaksiyon gösterdin. Eğer niyet seni öldürmek olsaydı, gölge kedi ölümcül bir doz enjekte ederdi."

Oturmak istediğini belirtti. Adam hareket etti, onu tutmaya devam ederek çok dikkatli bir şekilde oturmasına izin verdi. Hafifçe midesi bulandı, ama sonra

birkaç derin nefes alarak sürdürmeyi başardı. "Neydi o?"

"Tahmin etmem gerekirse, yüksek büyücünün familiar'larına çok benzediğini söyleyebilirim. Xavier yok edildi, bunun doğru olduğunu biliyorum ama onu yıllarca inceledim. Casusluk yapmak için yaratıkları kullanırdı. Tüm yüzyıllarım boyunca buna benzer bir şeyle hiç karşılaşmadım ama bunu düşünecek zamanım oldu. Güvenlik önlemleri onu durduramadı çünkü suyun içinden bir gölge olarak geldi. Kan örneği almış olmalılar, sizi özellikle takip etmenin bir yolu olmalı."

Keskin bir nefes aldı. "Brodrick. Jaguar'ı beni ısırды ve pençeledi. Kanım her tarafına bulaşmış olabilirdi. Bu bölgede büyücüleri çok sık görmedim ama arada bir ortaya çıkıyorlar. Beni takip etmek için bir tane kullanmış olmalı."

"Yaratık kanının daha fazlasını onu gönderene götürüyordu. Sanırım zehir seni felç etmek içindi, böylece seni esir almak için geri dönerlerse direnemeyecektin."

Dominic'in sesi acımasızdı ve ona kirpiklerinin altından hızlı bir bakış fırlattı. Elini, bastırılmış öfke ruh halini ele veren bir kasın tik tak ettiği çenesinin üzerinde gezdirdi.

"Dominic, nerede olursak olalım, düşmanlarımız olacak. Her ikimizin de. Var olduğun yüzyıllar boyunca birçok düşman edinmiş olmalısın ve benim de burada edindiğim kesin. Bana yapmak istedikleri şey gerçekleşmeyecek. Sen bunu engelledin."

"Sana evimizde, burnumun dibinde saldırdılar."

"Burunlarımız," diye nazikçe düzelitti. Onunla bakışlarını kilitledi. "Seni gerçekten üzen ne Dominic?"

Nefesi dişlerinin arasından tıslayarak çıktı ve gözleri buzul yeşiline döndü. "Yalnız olduğumuzda benimle güvende olacağına dair sana söz vermiştim. Biri seni neredeyse öldürüyordu ve bu beni çok korkutmakla kalmadı -sen benden santim santim uzaklaşırken benden saklanan şeyi bulmaya çalışarak geçirdiğim onca saat- ama seni hayal kırıklığına uğrattığım gerçeğiyle de yüzleşmek zorunda kaldım."

Yavaş bir gülümseme gözlerini aydınlattı ve boynuna sokulmak için ona doğru eğildi. "Tanrım, Dominic, sen mükemmel değilsin. Bu ne kadar şok edici?" Güldü

usulca. "Beni güvende tuttun. Ölmedim, değil mi? Eğer durum tersine dönseydi, seni kurtarabileceğimden şüpheliyim. Senin iyileşme yeteneğine sahip değilim."

Kollarını ona doladı ve onu kendine doğru çekti. Bir an için her kaburgasının kırılma tehlikesiyle karşı karşıya olduğunu düşündü ama ona karşı direnmeden eridi, onu mümkün olduğunca yakın tutması gerektiğini anladı. Adamın gücü yatışıp aralarına bir santim girmesine izin verdiğinde, başını eğerek adamın yüzüne baktı.

Gece onu çok etkilemişti. Onun soğukkanlı, her koşulda sakin adamı onun için son derece perişan olmuştu. "Şu şeyi gönderene kadar takip edelim," diye önerdi. "Jaguarım ilk başta pek yardımcı olmayacaktır, suyun içinden değil. Benim kaynağa gitmem gerekecek ama sen suyun geldiği çatlakları takip edebilirsin."

"Bir gölge nasıl takip edilir?" diye sordu yüksek sesle.

"Bu bir büyücü numarası, değil mi?" diye sordu. "Yani bir ayak izi var. Sadece onu bulmamız gerekiyor. Bunu benden daha iyi biliyorsun. Şu anda sadece biraz sarsılmış durumdasın. Peşinden gitmek için koku ve görüntüye bakıyorduk ama sen bir büyücü illüzyonuna kilitlenebilirsin." Ona olan güvenini sesine ve zihnine döktü. "Yapamaz mısın?"

Gülümsemesi yavaş yavaş geliyordu. Gözlerindeki yeşil, turkuaza dönüştü. "Bunun mümkün olabileceğine inanıyorum. Onu yok etmeden hemen önce bana baktı."

Gölge kediye yok etmekle hiçbir ilgisi olmadığını, her şeyin onun yüzünden olduğunu söylemedi. O olmasaydı hayatını kaybedebilirdi.

"Gözler boştu ve sonra, sadece bir an için, değiştiler, zekileştiler ve gözler gümüş rengini aldı."

Adamın zihnindeki endişeyi hissetti, ancak sesinde sadece aynı spekülasyon var gibiydi. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bazı büyücüler, çok azı, kendilerinden parçalar bırakarak başka bir bedene sahip olabilirler. Bu, Karpatyalıların bize ihanet edebilecek kişileri izlemek için kullandıkları kan bağıyla aynı şey değildir. Konakçının içine girdikten sonra, büyücü

vücudu kendi emirlerini yerine getirmeye zorlar. Bildiğim kadarıyla hiçbir vampir bunu başaramadı. Ve hiçbir Karpatyalı böyle iğrenç bir şeyi yapmayı seçmez."

İçindeki her şey durdu. Ciğerlerindeki nefes bile. "Benim gibi biri bunu yapabilir mi? Bir jaguar?" Kulaklarında kendi kalbinin kükrediğini duyabiliyordu.

"Brodrick?"

Gergin bir şekilde dudağını çiğnedi. "Ona kızı olduğumu söyledim. Sırtıma indiğinde kafatasıma öldürücü bir ısırık atmadı, atabilirdi de. Sadece o an için çok savunmasızdım ve tek yapması gereken de buydu ama tereddüt etti. Beni ısırdı ve üzerinde benim kanım vardı. Belki doğruyu söylediğimden emin değildi ama jaguarı bunu biliyor olmalıydı, bu yüzden bu mantıklı değil."

"Böyle bir şeyi başarmak için büyücülük eğitimi almış olması gerekir. Kolay olmazdı ve böyle karmaşık bir eğitim için zaman ayıracağından şüpheliyim," dedi Dominic.

Rahat bir nefes aldı. "Ama beni takip etmek için ondan kan aldılar, bu yüzden en azından aşınayı gönderen büyücü -ve bir büyücü olmalı- hakkında bilgisi var. Brodrick onun işbirliğinden haberdar olabilir. Kanı değerli bir şeyle takas etti."

"Vampirlerle bir ittifakı olduğunu biliyoruz."

Solange içini çekerken ağır ağır dökülen saçlarını geriye itti. "Diğer jaguar-adamlar kanları sayesinde vampirlerden ya da büyücülerden korunmuyorlar."

"Kanında olağanüstü bir şey olduğunu biliyoruz," diye kabul etti Dominic. "Hem kendi bedenimde hem de senin bedeninde neler olduğunu incelemek için çok zamanım oldu. Belki de büyücüler bir sebepten dolayı buna ihtiyaç duyuyorlardır - ve bir başkasının bedenini kendi isteklerine zorlamak isteyen birinin senin kanına erişimi olmamalı."

"Yapalım o zaman. Tanıdığının izini ona kadar sürebileceğimizi asla beklemeyecektir. Birinin bedenini ele geçirecek kadar kibirli olan herkes yakalanamayacak kadar güçlü olduğuna inanacaktır."

Birden vücudunun farkına vardı. Onun yanında o kadar rahattı ki, çıplak uyandığını fark etmemişti. Endişelenmemek iyi hissettiriyordu.

onun hakkında ne düşünebileceğini. O zaten biliyordu. Utanmıyor ya da kendini ondan saklamak istemiyordu. Aksine, biraz seksi ve önemsendiğini hissediyordu. Adam ona, sahip olabileceğine asla inanmadığı bir özgüven vermişti. Artık yaralarından nefret etmiyordu. Modern toplumun standartlarına göre fazla kıvrımlı olmasına aldırılmıyordu. En önemlisi de, ister kot pantolon ve tişört giyip onunla savaşılmaya hazır olsun, ister çırılçıplak soyunsun, ister kadın ve erkek olarak baş başa kalsın, kim olduğunu ondan saklamak zorunda olmamasını takdir ediyordu.

Ona özgürlüğü, kabullenmeyi armağan etmişti ve yüzüne baktığında kalbi ona açılmış ve onu içine almıştı. Onun kollarında uyandığında, kusurlu olduğunu düşündüğü bir şey yüzünden kendisini dövdüğünü gördü.

"Neden bana öyle bakıyorsun, *kessake*?" diye sordu.

Onun gözlerindeki aydınlanmayı görebiliyordu ve gülümsedi. "Sanırım sana deliler gibi aşığım, Ejderha Arayıcı dostum."

"Sevgilim," diye düzeltti.

Küçük bir tebessüm etti. "Henüz değil." Sadece bir kedinin yapabileceği gibi durgun bir şekilde gerindi. Sadece kendinden emin bir kadının yapabileceği gibi duygusal bir şekilde gerindi. "Hadi ava çıkalım."

İnledi. "Bu çok kabaydı."

Gülümsemesi tam bir ukala sırtışa dönüştü. "*Şimdi* nihayet gerçek Solange'ı görüyorsun."

"Ben gerçek Solange'ı seviyorum."

"Kimse senin akli başında olduğunu onaylamadı, değil mi? Çıkar bizi buradan."

Kollarını ona doladı ve onları derin topraktan yüzdürdü. "Patronluk taslayan küçük bir şey haline geliyorsun. Sana çok fazla yetki verdiğimi görebiliyorum, kadın."

Adamın sesindeki tehdidi test edecek değildi. Adamın kesinlikle kötü bir yanı vardı, kesinlikle çok seksiydi ve başını belaya sokmayacaktı. Onunla geçirdiği her dakikada kendine güveni artıyordu.

Ama onun vücudu hakkında kendisinden çok daha fazla şey bildiğini ve bu bilgisini kendi yararına kullanacağını hissediyordu. Onun boynuna sokuldu. "Her zaman çok güzel kokuyorsun."

"Dikkatimi dağıtmana izin vermemeliydim."

Kollarıyla onun boynunu çevreledi ve ağzını onunkine doğru çevirdi; bu, aralarında gerçek bir fiziksel temas başlatmak için aldığı ilk cüretkâr riskti. Kendini çok cesur hissediyordu ve adamın dudakları onunkilerin altında hareket edip dilini ağzına çekmek için ayrıldığında kalbi neredeyse patlayacaktı. Tereddüt yoktu, sadece hissettiği aynı ateşli istek vardı. Öpücükleri onu heyecanlandırdı, kendini kaybettiği, vücudunun alevler içinde kaldığı başka bir saf his dünyasına gönderdi.

Ona sıkıca bastırdı. Göğüsleri ağrıyordu ve her zamanki gibi ıslaktı ve onu karşılıyordu. Adamın bilmesi onu rahatsız etmiyordu. Onun bilmesini *istiyordu*. Onun sıcak, alevli öpücüklerine verdiği tepkiden gurur duyuyordu. "Çok güzelsin," diye mırıldandı onun ağzına karşı. "Gerçekten, gerçekten çok güzelsin Dominic. Hayatımı kurtardığın için teşekkür ederim."

Parmakları kızın saçlarına dolandı ve başını geriye çekti. Kadının rahmi adamın ani saldırganlığına tepki olarak sıkıştı. "Rica ederim. Ama söylediklerimde ciddiydim. Beni bir daha *asla* böyle korkutma. Eğer korkutursan seni aşılmaz bir balonun içine koyarım."

Yüksek sesle güldü. "Muhtemelen bunu gerçekten yapabilirsin. Hadi ama. Eğer bu büyücü seni görürse, vampirlerin seni teşhis edebileceğinden biraz endişeliyim. Eğer Brodrick'le iş birliği içindeyse, vampirlerle de pekâlâ iş b i r l i ğ i içinde olabilir ve senin kimliğini açığa çıkarabilir."

"Gördüğüm kadarıyla yine beni koruyorsun."

Omuz silkti. "Her iki şekilde de işe yarıyor. Geçilmez bir baloncuk bulamayabilirim ama başka bir şey bulabilirim."

Saçlarını karıştırdı, daha önce çok sert davrandığı kafa derisine masaj yaptı. "Eminim sen de yapabilirsin, benim küçük savaşçı kadını. Çocuklarımız olduğunda, hepsi erkek olsun. İçlerinde korku olmadan etrafta koşuşturan küçük kızlar kalbim için çok fazla olacaktır."

Solange aceleyle başını çevirerek ondan uzaklaştı. Onun sataşmasının yarattığı şoku asla gizleyemeyeceğini biliyordu. Kalbi o kadar sert çarpıyordu ki göğsüne çarpmasından korkuyordu. *Çocuklar mı? Çoğul mu? Bir aile. Dudağını sertçe ısırdı. Bunun kararlı bir ilişkinin doğal ilerleyişi olduğunu düşündü. Dominic her zaman ondan beş adım öndeydi. Hâlâ onu içine almak için parmak uçlarında geziniyordu ve o çoktan çocuk olmuştu.*

"Aşırı nefes alıyorsun." Sesinde bir eğlence vardı. Mırıldanan, tatmin olmuş bir erkek eğlencesi.

Solange ona ters ters baktı. "Bunu bilerek söyledin."

Kesinlikle onun dengesini bozuyordu ve bir bakıma bu heyecan vericiydi. Zekâsını harekete geçirmeyen bir erkekle birlikte olmak şöyle dursun, üzerine yürüyebileceği bir erkekle bile birlikte olamazdı. Onun oyun oynamasını seviyordu. Gülmeyi ve alay etmeyi unutmuştu. Oyun oynamayı kesinlikle unutmuştu ve bu onunla sadece eğleneliydi. Seksi kıyafetlerini giymeyi bile özlemişti. Bu onun için yeni bir deneyimdi, değerini bileceği ve kuzenlerine *asla* anlatmayacağı bir deneyim.

Dominic omuz silkti. "Yine de bu doğru."

"Bunun için on kızım olacak. Her seferinde iki tane. Çocuk yetiştirme konusunda hiçbir fikrim olmadığı ve sen çok bilgili olduğun için, yetiştirme işini sana bırakacağım." Ona büyük bir iyilik yapıyormuş gibi görünmeyi başarmıştı ama "gerçek" kısmı kesinlikle midesinden bir takla daha atmasına neden olmuştu.

Güldü ve onu dürttü. "Şartlarını kabul edeceğim. Çünkü onlara asla bağlı kalmayacaksın. Çok inatçısın."

"Son birkaç gündür çok sessizdim."

"Yükselişler," diye düzeltti otomatik olarak. "Ben senin zihnindeyim, bunu asla unutma."

Kızarmamaya çalıştı. Eğer onun zihnindeyse, özellikle son birkaç uyanışta epeyce şok edici şey görmüş olmalıydı. "İzler çok silikleşmeden gitmeliyiz."

Sırtışı, onun konuyu kasten değiştirdiğini bildiğini gösteriyordu. "Sanırım haklısın, yine de bu konuşmayı çok ilginç buluyorum. Güvenlik nlemlerini kaldırdıktan sonra, odadan çıkmadan önce alanı taramamı ve temiz olduğundan emin olmamı bekle."

Gözlerini devirdi. "Sanırım ne zaman ortaya çıkmanın güvenli olduğunu belirleme konusunda gayet yetenekliyim. Bu benim ilk seferim değil."

"Neredeyse lyordun. Hoşuna gitsin ya da gitmesin, bir süre benim biraz korumacı olmama katlanmak zorunda kalacaksın."

İçten içe onun korumacı tarafını umursamıyordu çünkü her savaşı kazanmak için ne gerekiyorsa yapacaktı ve umarım hep aynı şekilde düşüneceklerdi ama onun için endişelenen birinin olması güzeldi.

Ona bir öpücük kondurdu ve bu kadar kolay yapabildiğine şaşırarak, artık ondan emin bir şekilde yer değiştirdi. Ondan bu kadar emin olmak hoşuna gitmişti. Bir savaşta yanında ona güveniyordu ve onun savaş deneyimlerinden yararlanabildiğini fark etti, bu da ona çalışma şekli hakkında içgörü ve düşmanlarıyla yüzleşirken değerli bilgiler veriyordu.

"Suyu kaynağına kadar takip edeceğim ve herhangi bir 'ayak izi' bulup bulamayacağıma bakacağım. "

Ormanda, derenin yanında bekliyor olacağım, büyük ihtimalle oraya girmenin bir yolunu bulmuştur. Bir noktada gölgeden daha fazlası olmak zorundaydı. Her saldırdığında ete kemiğe bürünmek zorunda kaldı, bu yüzden izler olacaktır. Bu formdayken, önemli olan her şeyi takip edebilirim.

Dominic'in ayaklarının dibine melmifş, onun muhteşem vücuduna bakma fırsatını değerlendirerek bekledi. Sert erkekliğini biraz korkutucu bulmasına rağmen, gerçekten de çok güzeldi. Dominic'in iyi bir vücudu vardı ve itiraf etmeliydi ki kendini anatomisinin bu kısmına diğerlerinden daha fazla bakarken bulmuş, onun şeklini, çevresini ve uzunluğunu zmsemişti. Erkeklik organı hiç ilgisini çekmemişti, hele de gerçek olanı hiç. şimdi neredeyse takıntılı hissediyordu, ona dokunmak, tadına bakmak, onu tanıdığı kadar yakından tanımak istiyordu.

Güvende olduğu jaguarın derinliklerinde saklanırken, şimdi onu memnun etmenin şart olduğunu fark ederek i çekti. Onu memnun etmek için can atıyordu.

ona zevk verir. Onu. Başka bir kadın değil. Onu uçuracak kişi olmak istiyordu ve bir erkekle sevişmek hakkında hiçbir şey bilmiyordu. O tür şeyler yapmazdı. Çoğunlukla onları öldürürdü.

Dominic elini jaguarın başının üzerine bıraktı. "Güneşin geceleri jaguarın içinde saklandığı söylenir. Seninle tanıştıktan sonra, Solange, bunun doğru olabileceğine inanıyorum. Kendini göstermeyi seçtiğin her iki formda da sana bakıyorum ve o parlak ışığın beni karanlık bir labirentin içinden geçirdiğini görüyorum. Birlikteliğimizin senin için zor olduğunu biliyorum ve bana açık olduğun için teşekkür ediyorum."

Solange kalbinin bir köşesinde tuhaf bir erime hissetti. Ona kendisini güzel ve önemli hissettirmekte çok iyiydi. Bunu ona geri vermek istiyordu ve nasıl yapılacağını öğrenmeye kararlıydı.

Seninle olmayı dünyada kaçırmazdım, diye utangaçça itiraf etti. Hayalindeki sevgilisine en derin sırlarını anlatmak için sık sık saklandığı jaguarın bedeninde güvende olduğundan, ona gerçeği itiraf etmeyi daha kolay buldu.

Parmaklarını birkaç dakika daha onun kürkünde ovuşturdu. "Yakınlarda kimse yok, *kessake*. Güvende ol."

Sen de öyle. Ava devam etmek için can atarak onun yanından hızla geçti. Yatakta iyi olup olmayacağını düşünmek iç karartıcı ve korkutucuydu. Tehlikeli bir şeyi -ya da birini- avlamak canlandırıcı ve doğaldı.

Tünellerin kıvrımlı labirentinde sürünerek ormana çıktı. Gece havasını ağzında hissettiği anda kendini silkeledi, içinden mutluluk fışkırdı. Ormanı çok sevmişti. Yerde hava zengin ve durgundu, oksijen seviyesi o kadar yüksekti ki kendini enerjik hissediyordu. Yağmur ormanı canlı ve canlıydı, sürekli değişiyordu ama yine de hep aynıydı. Ormanın yaşam döngüsüne güvenebiliyordu, her şey yaşıyor, nefes alıyor, büyüyor ve sonra düşüyordu. Ardından ölüm ve çürüme geliyordu, bazen hızlı, bazen yavaş, ama her zaman yaşam döngüsünü besliyor ve zenginleştiriyordu.

Gündüzleri yağmur ormanını severdi ama geceler ona hep özel gelirdi. Burası onun dünyasıydı. Seyahat etmek isteyebilirdi ama en çok kendi dünyası gibi diğer dünyaları da hâlâ var oldukları sürece görmek istiyordu. Jaguar halkının zamanı sona ermişti. Onları kurtarmanın bir yolu yoktu, artık yoktu. Hele ki Brodrick'in liderliği erkekleri birer vahşi haline getirmişken.

Kendileri için kabul edilemez gördükleri kadın ve çocukların katledilmesinde rol alan kadınlara yönelik şiddetle yaşamayı seçtiler.

Türlerini çok az kişi bildiği için, yüzyıllar boyunca kadınlarını koruyacak hiçbir yasa olmamıştı ve onların önemini fark edecek bir liderlik de olmayınca, türlerinin sonu gelmişti. İcini çekti ve ağaçların arasından, seçtiği mağaranın yukarısında bulunan ve küçük şelalesini besleyen küçük dereye doğru ilerlemeye başladı. Başının üstündeki gölgelikte hayvanların mırıltılarını dinledi. Kanat çırpışlarını ve bir daldan diğerine kayan maymunların kayışlarını duydu, henüz gece için tamamen yerleşmeye hazır değillerdi. Yarasalar böcekleri kovalayarak dönüp duruyor, küçük kurbağalar ağaç dalları boyunca zıplıyordu.

Birçok kuş türünün ötüşü ağustos böceklerinin sesine karışmaya başlamıştı bile. Kurbağalar gece korosuna başlamış, orman zeminindeki çeşitli su birikintilerinden birbirlerine şarkı söylerken, ağaç kurbağaları çok daha nazik ve uyumlu bir şekilde cıvıldıyordu. Yemek tabağı büyüklüğündeki güveler gökyüzüne dağıldı. Meyve yarasaları etli meyvelere yapıştı. Ateşböcekleri neon tabelalar gibi kısa parıltılarla birbirlerine işaret veriyordu.

Solange, sık bitki örtüsü arasında ilerlerken, ara sıra düşen meyvelerle ziyafet çeken bir kirpiye rastlıyordu. Bir yılan bir fareye saldırdı, küçük yaratık sessiz yırtıcıya çok yaklaştığında ısıyı algıladı. Avlanmak için saklandığı yerden çıkan bir kertenkeleyi ürküttü. Aç yaratık ağaca tırmandı, gözleri gecenin karanlığında yaprakların arasından kıpkırmızı parlayarak ona baktı.

Jaguar gece hayvanlarını görmezden geldi ve yoluna devam etti, mağara sisteminden uzaklaştığı için artık biraz daha hızlı hareket ediyordu. Başının üzerinde, geceye karışan ağaçların gövdelerinde büyüyen, havada asılı duran floresan mantarlar belirdi. Ormanın zeminini kaplayan ışıklı mantarların şurasından burasından belli belirsiz bir ışık parlıyordu.

Birkaç mil boyunca tempolu bir şekilde ilerledi, dik yamaçları tırmandı, çürüyen gövdelerin üzerinden atladı ve termit tepeliklerinin yanından geçti. Kayaların üzerinden akan suyun sesi hiç kesilmiyordu. Küçük bir tapir ailesini ürküttü. Atlar ve fillerle akraba olan bu otçul hayvan, daha uzun burunlu bir domuza benziyordu. Yetişkinler daha koyu tenliydi ve beyaz uçlu kulakları vardı.

ve sarı bir boğazı vardı, ancak onlarla birlikte koşan tek yavrunun çizgili ve benekli kırmızı kürkü vardı. Evleri su olan tapirler genellikle nehirlerde ve derelerde otlarlardı.

Hedefine yaklaşıyordu ve aynı yoldan geçen büyük bir şeyin izlerini aramak için acele etmeden bölgeyi taramaya başladı. Gölge kedi gerçek haliyle gelmiş olmalıydı. Yaratık her neyse, bir melez bile olsa, arkasında geçtiğine dair kanıtlar bırakmış olmalıydı.

Ağaçları incelerken dikkatliydi, yaratığın bir kedi olduğundan ve pençelerini sık sık biletiğinden emindi. Arkasında koku izleri bırakırdı. Birisi onu yetiştirmiş olabilirdi ama bir kedinin doğasında asla yok edilemeyecek bazı özellikler vardı. Dağınık yaprakların, tırmık izlerinin izlerini aradı, patikalar boyunca ileri geri attı.

Tapir patikası iyi yürünmüştü ve dereye doğru gidiyordu. Aşınmış patikadan birkaç kez geçti ve çoktan solmaya başlamış yeni, çok zayıf bir kokuyu işaretledi. Yağmur yılın bu zamanında neredeyse her gün yağardı ve hayvan yollarından geçen hayvanların izlerini silmeye yardımcı olurdu ama bu koku daha önce hiç karşılaşmadığı için farklıydı.

Kokuyu takip etti ve büyük bir kedinin kırılğan mantarların üzerine bastığı, kafasında kısmi bir iz bulunan ezilmiş mantarları buldu. Bir incir ağacının tepesinde tırmık izleri ve kedinin bir kinkajou, gelinciğe benzeyen ama rakun ailesinden olan ve jaguarların avlanmak için en sevdiği küçük bir hayvan avladığı bir payanda kökünde bir çizik buldu. Gölge kedi, bir erkek jaguarın kokuyla işaretlediği bir eğrelti otuna bolca spreysikmiş ve bölge için diğer erkeğe meydan okumuştı. Gölge kedinin en iyi döneminde olduğu ve herhangi bir erkeğe meydan okumaktan korkmadığı, yabancı bir bölgede bile açıkça saldırgan olduğu görülüyordu.

Küçük bilgi kırıntılarını takip etti - ezilmiş yapraklar, devrilmiş bir taş, bir ağaç dalındaki yırtık ve yeraltı havzasını besleyen küçük dereye akan su şeritlerinin yanında bir başka kısmi iz. Gölge kedinin izini bulduğuna emindi. Dere kenarına çöktü ve bekledi, başı patilerinin üzerinde, vücudu hareketsiz, rozetleri onu benekli çalı ve yaprakların arasında saklıyordu.

Bir dal kırıldı. Cırcır böcekleri kısa bir an için korolarına son verdi. Kıpırdamadan durdu, keşke ağaçların arasında ona doğru gelenin ne ya da kim olduğunu görebileceği bir yer seçseydim diye düşündü. Dominic değil. Onun her an nerede olduğunu biliyordu. Bir vampir değil. Ölümsüzlerin yanlarında getirdikleri korkuyu hissetmiyordu. Orman, doğanın bu iğrenç iğrençliği karşısında dehşete kapılarak geri çekilmemişti.

Tepemizdeki maymunlar aniden dağıldı. O zaman bir jaguar ağaçlara çıkmıştı. Muhtemelen gölge kedinin kokusunu almış ve ona meydan okuyacak kadar agresif olan erkeği avlamaya gelmişti. Yakınlarda olduğunu belli etmeden tam yerini tespit etmesi gerekiyordu.

Dominic. Eğer beni duyuyorsan, kayalıklardan çıktığında sakın açığa çıkma. Burada bir jaguar var. Zararsız mı yoksa avlanıyor mu bilmiyorum.

Seni duyabiliyorum. Dominic'in sesi hemen geldi, zihnine yakından girdi. *Tehlikede misin?* Sesinde acımasız bir ton vardı, sanki kız kendini bir kez daha tehlikeye atarsa, onu bir balonun içine koyma sözünü yerine getirmek zorunda kalacaktı.

Solange, adamın durumu mizahla dolu bulmadığını bildiğinden, eğlenceyi zihninden uzak tutmak için mücadele etti. Hayatı boyunca tehlike içinde olmuştu. Bugün de farklı değildi. Yağmur ormanlarında yaşamamanın ve jaguar olmanın anlamı buydu. *Şu an için gayet iyiyim. Ne buldun?*

Ağaçları izleyerek daha iyi bir pozisyona doğru ilerledi. Avının üzerine kolayca sıçrayabilmek için daha alçak dalları olan bir ağaç seçerdi. Bu seçeneklerini biraz daralttı. Dereye en yakın dalları isteyecekti. Ormandan suya sık sık yapılan yolculukları açıkça işaretleyen tapir patikaları vardı. Kıyılar çamurluydu ve toynak izleri yakın zamanda birkaç tapirin suda beslenmek için geldiğini gösteriyordu.

Gölge kedi kesinlikle bu yoldan gelmiş. Bu büyücünün izini daha önce görmedim; her biri kullanıcısına özgüdür. Ama karşılaşırsam tanyacağım.

Yakın mısın?

Tam arkandayım. Orman zemininden gelen buharla sürükleniyorum. Yerini tespit edebildiniz mi?

Hemen sağındaki ağaçta seğiren bir kuyruğun ucunu yakaladı. Bir kolu suyun üzerine doğru uzanıyordu ve jaguar çömelmişti, çok hareketsizdi, sık sık heyecanını belli eden kuyruğu dışında, gözleri suda göremediği bir avın üzerine dikilmişti.

Tamamen hayvan mı yoksa benim türümden mi olduğunu söyleyecek kadar yakın değilim. İçindeki insanın kokusunu alamıyorum. Her iki durumda da hareket etmek tehlikeli olacaktı. Onun bölgesindeydi ve ister hayvan ister jaguar-insan olsun, bir dişiye ilgi duyacaktı.

Orman zeminindeki buhar genişlemeye ve yukarı doğru sürüklenmeye başladı, gri buhar yayıldıkça yavaşça görüşü engelledi, kıyı boyunca ve çevredeki ağaçlarda kalan kalın bir sis. Orman zemini ve dere artık görünmez olana kadar katman katman derinleşti. Yoğun sis incir ağacının etrafını sarmış, sarmaşıklar gibi gövdesine tırmanmıştı. Jaguar öksürmeye başladı. Solange bir dizi homurtu ve gövdede kürkün fısıltısını duydu. Uzak kıydan tiz bir ses geldi; tapirin bir aile üyesine seslenişi kuş sesine benziyordu.

Ağır erkeğin kendisinden en fazla otuz adım ötede yere düşerken çıkardığı sesi duydu. Kıpırdamadan durdu ve adamın yoğun sisin içinde yanından geçip gitmesine izin verdi. Sisin katmanları onu çevreledi ve jaguarın bedeninin derinliklerinde Solange gülümsedi. Dominic onu bir baloncuğun içine sarmayı başarmıştı. Erkek jaguar onun kokusunu alamayacak, onu göremeyecek ya da duyamayacaktı.

Beni bulamazdı.

Solgun yüzün, nefessiz kalmış bedenini beni terk edene kadar riske girmeyeceğim. Ve bu biraz zaman alabilir.

Gevezelik etmeye meyillisin, değil mi? Jaguarın içindeki kadın gerindi, gülümsedi, bu onun gizli şehvetli doğasına dair bir ipucuydu. Onunla alay etmekten kendini alamıyordu, özellikle de güvendedeyken, jaguarın derinliklerinde, misilleme yapmanın bir yolunu bulamayacağı bir yerdeyken.

Sözümü tutma eğilimim vardır ve bunu hatırlayabilirsiniz, Kessake, küçük güvenli evinde kendini rahat ve sıcak hissettiğinde

den.

Yumuşak kahkahası onun üzerine yıkıldı. Onun tepkisini hissetti ve bir an için kalbi daha hızlı çarptı ve zihni ısındı. Kadın Solange ile savaşı Solange'ın ilk geçici birleşmesi heyecan vericiydi ve kendisini çok cesur hissetmesine neden olmuştu - bir jaguarla dövüşmeye hazır olduğunu düşünürsek, bu ona belli belirsiz eğlenceli geliyordu.

Dominic yoğun sis ve hafif bir zorlama karışımı kullanarak jaguarı yollarından iterken bekledi. *Ki bu hile yapmaktır. Bunun adil bir savaş olarak nitelendirilebileceğinden emin değilim. Burada ahlaki bir sorun olabilir.*

Adamın zihni onunkini sıcaklıkla doldurdu, damarlarında ısı dalgalanmasına neden olan alaycı, seksi bir eğlence. Avlanmak bir partnerle çok daha eğlenceliydi. Kendini biraz daha güvende hissediyordu ve adamın zeki ve deneyimli olması da buna yardımcı oluyordu. Onu korumak zorundaymış gibi hissetmiyordu. Hatta onun da kendisini koruma ihtiyacı hissedebileceğini kabul edebiliyordu. Kullanabileceği oldukça iyi bir cephaneliği vardı ve doğrusu, savaşta, ona göre, kazanmak için ne gerekiyorsa o yapılmalıydı.

Dominic ona *artık temiz olduğunu* söyledi. *Sisten kurtulacağım.*

Sis yavaşça buharlaşırken Solange dere kenarına doğru ilerledi ve Dominic onun yanında durdu, bir eli kürkündeydi, parmakları boynuna masaj yapıyordu. Jaguar'ı buna bayılmış, başını Dominic'in kalçasına sürterek karşılık vermişti.

Bu tarafta gitti. Solange birkaç adım attı, artık kedinin izlerinden emindi. Bölgedeki erkek jaguara rağmen, onun izleri yer yer gölge kedininkilerle örtüşse de, ikisini kolayca ayırt edebiliyordu. Gölge kedi kireçtaşı labirentinin tam girişinde suya girmişti. *Bir gölge şeklini alabilecekken neden izlenme riskini göze almıştı ki?*

"Bu harika bir soru," diye mırıldandı Dominic yüksek sesle. "Efendisi onu gölge olarak tutmak için yakın olmak zorunda mıydı? Eğer öyleyse, efendisinin onu nerede beklediğini bulabilmemiz gerekir."

O yönden gelmişti. Solange onu ormanda izlere ilk rastladığı yere geri götürdü. *Suya girdiğini biliyoruz.*

ve bir daha geri dönmedi, ama bakıcısı onu kan kokumu alacak kadar yaklaştırmış olmalı.

Dominic'in kaşlarını çattığını ve parmaklarının kürküne dolandığını hissedebiliyordu ama tepki vermedi, sadece geri adım atarak onu ormanda ilerletmesine izin verdi, şimdi geri geri gidiyordu. Gölge kedinin izini takip etmeye başladığında, kendinden daha emin bir şekilde, daha hızlı hareket ederek, ağaçların arasına girip çıkarak dereden uzaklaştı ve yine de iç kısımlardan uzaklaştı.

Sığırlarla beslenmediği sürece hiçbir kedi bu yöne gitmez. Bu bölge silahlı adamlar tarafından yoğun bir şekilde devriye gezilmektedir. Sığırları şiddetle korurlar ve bir jaguar yaşı ya da yaralı değilse, buradaki ormanda avlanmaya devam eder. Belki de kolay bir yemek arıyordu.

Ormanın hemen dış sınırlarında yer alan devasa sığır çiftliğine fazla yaklaşımdan hoşlanmıyordu. Adamlar genelde uyarı ateşi açarak başıboş dolaşan bir kediye ormana geri çekmeye çalışırlardı ama çoğu zaman da tetikte bekleyen biri çıkabilirdi. Cesaro'nun kedisine verdiği tepkiyi fark etmişti. Bu neredeyse içgüdüsel oldu. Sığır yetiştiricileri sığırları güvende tutmanın görevleri olduğunu düşünüyorlardı ve kediler çiftliklerin yakınında istemedikleri yırtıcı hayvanlardı.

"De La Cruz arazisindeyiz." Dominic'in sesi acımasızdı.

Evet. Oldukça büyük. Tüm mekanları muazzam. Çok zenginler. Kendilerine çok sadık pek çok insan çalıştırıyorlar. İşçilerine iyi bakıyorlar ve yıllar boyunca onlarla kalan aileler de zenginleşiyor gibi görünüyor. Yerel halkın çoğu onlara şiddetle sadık.

"Solange, kediyle kim ilgileniyorsa bu çiftlikte olmalı."

Kalbi yerinden fırladı. *Belki de değildi. Belki de bir yemek arıyordu. Ama onun haklı olduğunu biliyordu. Mantıklı geliyordu. İzler doğrudan doğruya bir yola çıkıyordu. Ve yolda lastik izleri vardı. Gezintilerinde onları sık sık görmüştü. De La Cruz işçilerinin kullandığı kamyonların hepsi aynıydı, lastik izleri de çamurda o kadar netti ki. Ağır kedi kamyonun arkasından atlamıştı. İzler aracın park edildiği yerin arkasında derindeydi.*

Dominic yere çömelerek zemini inceledi. "Burada çizme izleri var. Kamyonun arkasında bir çeşit kafes olmalı ve

onu dışarı çıkardı."

Vampir değil.

"Kesinlikle vampir değil. Sence burada neler oluyor Solange?"

Midesinin derinliklerinde hissettiği aptalca bir kıpırtı, ona fikrini sormuş olmasının ne kadar önemli olduğunu söylüyordu. Topladıkları küçük bilgi kırıntısını kafasında evirip çevirdi. *Belki de hedef biz değilizdir, Dominic. Henüz senden haberleri yok. Beni nasıl bir tehdit olarak görebilirler ki? Zacarias dünyanın bu kısmında sahip oldukları en büyük tehdit. De La Cruz kardeşler arasında en çok korkulan kişi o. En büyük gücü o taşıyor ve buradaki liderler üzerinde en etkili olan o.*

"Hepsi doğru, ama neden senin kanına ihtiyaçları olsun ki? Bunun Zacarias'la ne ilgisi var?"

Her neyse, bahse girerim Zacarias'a kanımı vereceğimi hesaba katmamışlardır. O alanda cömertliğimle tanınmam.

"Eğer bir vampir değilse" -Dominic zaten kamyonun çamurdaki izlerini takip ediyordu, onları De La Cruz çiftliğine geri götüreceğini biliyordu- "o zaman peşinden kim bir kedi gönderir? Ve Xavier öldüğüne göre başka birinin bedenini ele geçirebilecek kara büyü yeteneğine kim sahip?"

Tüm büyücüler vampirlerle işbirliği içinde mi? Hepsi Xavier'i mi takip etti?

"Hayır, büyücüler dünyanın dört bir yanına dağıldı. Birçoğu üzerinde deneyler yapıldı. Xavier Razvan'ı yüzyıllarca elinde tuttu ve bu süre içinde genç büyücü kadın ve erkeklere yapılan pek çok korkunç şeye tanık oldu. Birkaç fanatik büyücü ona taptı ve öğretilerini takip etti. Karpatyalılardan nefret ediyorlar ve en az vampirler kadar onların da yeryüzünden silinmesini istiyorlar."

Yani kediye gönderenin büyücü olduğunu ve vampirlerle işbirliği içinde olması gerektiğini biliyoruz. Kendi gündemi olabilir. Ve Zacarias'ın çiftliğindeki birini kullanıyor. Bir süredir oradaysa ve yerleşiyorsa, Zacarias ortaya çıktığında çok üzülmüş olmalı. Buraya nadiren gelir.

Ormanın kenarında durmuş, orman ile geniş sığır çiftliği arasındaki temizlenmiş bariyere bakıyorlardı. Kamyon izleri De La Cruz arazisine giden yolu takip ediyordu.

Solange yer değıştirdi ve Dominic'in yanında çırılçıplak durdu, vücudunun ona anında verdiği tepki karşısında biraz gülümsedi.

"Beni biraz uyarabilirdiniz, böylece giysilerimle hazır olurdum," dedi.

Bir kaşını kaldırdı. "Sanırım biraz oyun dışı kaldın, Ejderha Arayıcı. Kıyafet bekliyordum. Belki de komşularımızı ziyarete bu şekilde gitmeliyim. Bu bizi kesinlikle kapıdan içeri sokar."

Bir anda vücudu tanıdık bir kot pantolon ve tişörtle kaplandı. Ona güldü. Saçları bile yüksek bir at kuyruğu şeklinde geriye toplanmıştı. "Evet, ben de öyle düşünmüştüm. Gidip kanımı kim istiyormuş görelim."

Dominic elini uzattı. Solange sadece bir an tereddüt ettikten sonra elini Dominic'in elinin içine koydu ve onunla birlikte çamurlu yoldan De La Cruz'un geniş çiftlik evine doğru yürüdü.

15

*Sana asla ihanet edemem.
Benden asla ayrılamazım.
Sonsuza dek aşığım, bu hayatta ve sonraki hayatta.
Sen benim kalbimin ta kendisisin.*

DOMINIC'TEN SOLANGE'A

Cesaro, Dominic ve Solange'ın geldiğini gördü ve siyah bir atın üzerinde onları karşılamaya çıktı. Tam bir gaucho kıyafeti içinde, etkileyici bir görüntüydü. At onun altında hoplayıp zıplıyordu. Selamlamak için ihtiyatlı bir gülümseme takındı. "Her şey yolunda mı?" diye seslendi.

Dominic başını salladı. "Zacarias'a karşı bir komplo keşfetmiş olabiliriz Cesaro. Emin değiliz ama meseleyi seninle konuşmak istiyoruz. Bu çiftlik ve çiftlikteki insanlar hakkında herkesten daha fazla şey bildiğini tahmin ediyorum."

Cesaro dizginleri tutarak atın sırtından kolayca indi. "Elbette. Bana sadece neye ihtiyacın olduğunu söylemen yeterli."

"Yaşayan ölümler bu yerin yakınlarında toplanıyor ve halkınız tehlike altında. Ölümsüzler her gece kan arayacaklar. Çok sayıda oldukları için çok sayıda can alacaklar. Yarasalar da dahil olmak üzere insan ya da yaratık her şeyle girebilirler. Onlar gelirse ne kadar hazırlıklısınız?"

Cesaro, "Her ev korunuyor ama sığırları korumalıyız," diye cevap verdi.

Solange, Cesaro'nun iddiasını çürütmek ve gururunu incitmek istemediği için Dominic'e geçen gece eve girdiklerini söyledi. Bir kadın olarak, ondan gelen protestodan hoşlanmayacaktır.

"Bağışlayın beni," dedi Dominic hafifçe eğilerek, "ama vampir geçen akşam ana eve nasıl girdi? Genç Marguarita'ya saldırdı. Soruşturma yaptınız mı?"

Cesaro kaşlarını çattı, şapkasını çıkardı ve başını kaşıdı. "Böyle bir şeyin nasıl olduğunu düşünemiyorum. Evin içine kimseyi davet etmezdi ve içeride güvende olduğunu bilirdi. *Don* Zacarias kesin talimatlar verdi ve hepimiz bunlara *harfiyen* uyuyoruz. Burada yaşayan her aile bunun ölüm kalım meselesi olduğunu bilir. Hiç kimse ölümsüzler için kapıyı açmaz. *Hiç kimse için.*"

Solange, *Zacarias'ın hepsini zorlamalardan da koruyacağını* düşündü. *Bütün kardeşler ailelerini bu şekilde korur. Biri kapıyı açtı ve vampiri içeri aldı. Burada vampirler için çalışan biri var.*

Dominic Solange'ın sözlerini zihninde tekrar tekrar düşündü. Ona hâlâ doğru gelmiyordu. Bir şeyleri kaçıyordu. "Marguarita'yı kontrol etmek ve bu konuyu seninle daha ayrıntılı görüşmek istiyorum Cesaro. Belki beni burada çalışanlarla tanıştırebilirsin."

Cesaro'nun kaşları havaya kalktı. De La Cruz kardeşler için çalışan kadın ve erkeklerden o sorumluydu. "Bir hainimiz olduğuna inanıyor musun?"

Dominic kelimelerini dikkatle seçti. De La Cruz çiftliklerinde çalışanların çoğu bir şekilde akrabaydı. "Ben sadece herkesin güvende olduğundan emin olmak istiyorum."

Cesaro başını çevirdi ve ısıklık çaldı. Bir anda genç bir delikanlı fırladı ve atın dizginlerini tuttu, gözleri meraklıydı ama soru sormadı. Cesaro ona el salladığında hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ama atı ağıllara doğru geri götürdü.

Dominic, Solange'ın kalkık yüzüne ve gözlerindeki soruya baktı. Çocuğa dokunduğunda onun aklındaydı. Zacarias'ın bariyerinin sağlam bir şekilde yerinde durduğunu görebiliyordu. Eğer bir büyücü bir şekilde işçilerden birini ele geçirmeyi başarır, o bariyerden geçmek zorunda kalacaktı.

Marguarita mı? İçine şeytan girmiş ve ona kapıyı açmış olabilir miydi?

Dominic başını salladı. *Ölümsüz onun aklına girmeye çalıştı ama başaramadı. Onu sorguladı ve sesindeki zorlamanın gücünü hissetmeme rağmen ona bilgi vermeyi reddetti.*

Cesaro'yu eve kadar takip ettiler. Dominic yürümekten ziyade süzülüyordu, ancak kolay, akıcı, zarif adımlarıyla yürüyor ve yanlarından geçtikleri işçileri tanımlarken Cesaro'ya dikkat ediyor gibi görünüyordu. Menzilerindeki her insanın zihnini inceliyormuş gibi görünme riskini almak istemiyordu. Herkes korunmuş görünüyordu.

İçeri girdiklerinde ev dalgalandı. Dominic aniden durdu. "Zacarias buraya geldi mi?"

"Geceleri yürüyen ölümsüzlerle birlikte gitmezdi. Sığırlar huzursuz ve dün gece birkaçını kan emiciler yüzünden kaybettik. Gökyüzünden indiler. Adamlarımdan ikisi canlarını zor kurtardı. Zacarias hemen sonra döndü ve her evin korumasını güçlendirdi. Bize sığırların uğruna ölmeye değmeyeceğini ve adamlarının geceleri içeride kalmasını istediğini söyledi."

"Ama yine de gece oldu ve siz sığırları izliyorsunuz."

Cesaro kaşlarını çatı. "Onların katledilmesine izin veremeyiz. Yaptığımız şey bu. Biz buyuz. Önlemlerimizi alıyoruz. Eğer bir karışıklık olursa, hepimiz derhal içeri gireceğiz. Korunmamız için sığınaklarımız var."

Dominic, Solange ile uzun uzun baktı. Bu adamlar kendi tarzlarında feodaldi. Gurur duydukları bir işleri vardı ve sığırlarını evlerinin yakınlarında cirit atan vampirlere terk edecek değillerdi.

Cesaro, "Marguarita'nın durumu kötüye gitti," dedi. "Ateşi çok yüksekti ve zorlukla nefes alabiliyordu. *Don* Zacarias onun ölmek üzere olduğunu hissetmiş olmalı ve onu tekrar iyileştirmeye geldi. Onunla çok zaman geçirdi ve sonra gitti. Burada dinlenmiyor. Bunun hepimiz için çok tehlikeli olacağını söyledi."

"Belki de haklıdır," diye onayladı Dominic. Cesaro'nun sesinde sanki Zacarias uyurken onu koruyamayacaklarını düşündüğü için utanmış gibi bir suçluluk duygusu vardı. "Yaşayan ölümler ondan korkuyor ve benim burada olduğumu bilmiyorlar. Kendileriyle Zacarias arasındaki tek kişinin o olduğuna inanıyorlar."

ne istiyorlarsa. Onu öldürmek için her yolu deneyecekler." Cesaro'nun gözlerinin içine baktı. "Sana ne söylediğimi anlıyor musun? Bunu yapıyor çünkü siz onun ailesisiniz. Sizi korumak için her yola başvuracak, kendisinden bile."

Cesaro iç çekti. "Anlıyorum. Ona hizmet etmek ve onu korumak bizim de görevimiz. Bu bana doğru gelmiyor."

"Sana sahip olduğu için çok şanslı," dedi Dominic küçük bir selam daha vererek.

Solange, *"Zacarias için çalışmayan ama arada bir onun araçlarını ödünç alan biri düzenli olarak geliyor mu?" diye sordu.*

Dominic onun zihnine bir gülümseme yerleştirdi. Elbette doğru soruyu bulacaktı. Bu adamların düşünce ve davranış biçimlerini anladığı için onu daha da çok seviyordu ve bu onu rahatsız etmiyordu. Çiftliğin işleyişini bir erkekle tartışırken ona kıyasla çok daha az çekingen hissedeceklerdi. Çalıştıkları aile gibi o da Karpatlıydı ve Zacarias'ın arkadaşı olduğunu biliyorlardı. O ise bir şekil değiştiren, yani düşman olarak gördükleri bir kedi idi. Cesaro saygılıydı ama onun yanında huzursuzdu.

Başkalarının hakkımda ne düşündüğü umurumda değil, dedi Solange. *Sadece senin.*

Sözlerindeki gerçeği hissedebiliyordu ve bu onu ısıttı. Kız ona aitti, sadece onun olmak *istiyordu*. *Sana her şeyden çok değer verdiğimi biliyorsun*. Fikirlerine, yeteneklerine, en çok da kedisinin gözlerinde belirmeye başlayan sevgiye.

Kalbi bu utangaç, çok yeni bakışa biraz takıldı. Bazen ona baktığında, yüz ifadesi vücudunu şiddetli, neredeyse vahşi bir uyarılma durumuna sokuyordu. Hayatını gerçekten biriyle paylaşma fikrine çok yeniydi ve yine de ona bütünüyle gelmek için mutlak dehşetin etrafında bir yol bulmak için çok uğraşıyordu. Onun sadece kendisini değil, kendisine karşı büyüyen aşkını da kabul etmek için verdiği mücadeleyi izleme deneyimini seviyordu. Bu, çıkacağını hiç düşünmediği beklenmedik bir yolculuktan ve bu yüzden kendisini onu daha çok severken buldu.

"Cesaro." Dominic, Marguarita'nın odasının hemen dışında durdu. "De La Cruz araçlarını kullanma izni olan bir komşunuz var mı? Belki de saldırı günü ve iki gece önce burada olan biri?"

Cesaro eli Marguarita'nın kapısında donup kaldı. Yavaşça döndü, yüzüne renk gelmişti. Gözleri elmas gibi parlıyordu. "Öyle bir adam var ki, Marguarita'ya kur yapmaya çalışıyor. De La Cruz ailesi ona iyi davranıyor. Yaklaşık bir yıl önce bizimkine sınır olan çiftliği satın aldı. Satın aldıktan sonra elinde çok az şey kalmıştı ve biz ona birkaç kez yardım ettik."

"Marguarita'ya kur yaptığını söylüyorsunuz."

"*Deniyorum.* Hepimiz bunu eğlenceli bulduk. Marguarita, gördüğünüz gibi oldukça güzel, ama genç ve biraz da vahşi. Erkeklerle değil, beni yanlış anlamayın. O iyi bir kızdır. Ama bağımsızlığını seviyor. Babası için yemek pişiriyor, temizlik yapıyor ve atları seçiyor. Atları sever ve iyi bir binicidir. Bu adam, onu evcilleştiremez. Babası ve ben bu flört yüzünden çok eğlendik. Marguarita onun çiçek ve şekerlerle ne yaptığını fark etmedi bile. Tüm çalışanlara yaptığı gibi ona da gülümsüyor ve babası ve onun sunduklarından keyif alacak herkes adına teşekkür ediyor. Sanki adam bir şeyleri ödünç almasına izin verildiği için getiriyormuş gibi davranıyor."

"Onu reddettiği için kızgınlık gösterdi mi?"

"Marguarita'ya kimse kıyamaz. O bir neşe kaynağı."

Dominic kapıyı açmasını işaret etti. İçeri adımını attığı anda ölümün çok yakın olduğunu anlamıştı. Zacarias ayağa kalkmasaydı, bu genç, bir zamanlar hayat dolu olan kadın ölecekti. O kadar solgun görünüyordu ki neredeyse yarı saydamdı. Dominic yatağa yaklaştı. Solange'a baktı. Anlayışla başını salladı. Kendi bedenini bırakıp Marguarita'nın bedenine girecek, onu muayene edecek, hayatta kaldığından emin olacak ve bu kez de ele geçirilme parçacıkları olup olmadığını kontrol edecekti. Solange onun için arkasını kollamak zorunda kalacaktı.

"Bizi biraz yalnız bırakırsan çok iyi olur Cesaro," dedi yumuşak bir sesle. Sonra da kamyonlarınızdan birini ziyaret eden ve kullanan bu adamın adını öğrenmeyi çok isteriz."

Cesaro başını salladı ve odadan çıktı. Dominic onun bir eli silahında, kapının yanında durduğunu biliyordu. İster onları ister Marguarita'yı korumak için olsun, bunun pek bir önemi yoktu. Ona göre adamın bir görevi vardı ve De La Cruz mülkünü ve içindeki herkesi savunmaya hazırды.

"Çok sadık insanlar," dedi Solange.

Dominic, sadakatin Solange'ın çok takdir ettiği bir özellik olduğunu biliyordu. Onun yüzüne baktı. Cesaro yakışıklı bir adamdı.

Solange güldü. "Tam bir *erkeksin*."

Kolunu kızın beline doladı ve onu kendine doğru çekti. "*Çok* erkek," diye onayladı. "Ve benim olanı saklarım."

Kadın ona gözlerini devirdi. "Belli ki bu akşam kendini biraz güvensiz hissediyorsun. Başka bir erkeğe baktığımı düşünmene neden olacak bir şey mi yaptım?"

"Bana bakmıyordun."

Yumuşak kahkahası onun için bir afrodizyak gibiydi, seksi, alaycı ve tam bir kadın. "Her zaman sana bakıyorum, Dominic." Sesi değişti, alaycı notayı bıraktı ve saf, çiğ dürüstlük oldu. "Görüş alanımı o kadar dolduruyorsun ki, başka bir erkeği görmem için yer kalmıyor. Sadece seni görüyorum, Dominic."

Eli kızın ensesinde kıvrıldı ve başını eğerek onu tekrar tattı. Bal ve baharatın en güzel karışımı gibiydi ve ona asla doyamıyordu. "Seni sonsuza dek öpebilirim," diye fısıldadı dudaklarına. Hem savaşçının hem de kadının tadını almıştı ve bu güçlü bir karışımdı.

"Öpüşmenin bu kadar bağımlılık yapabileceğini hiç düşünmemiştim," dedi. Kısa bir an için vücudu onunkinin içinde eridi, yumuşak, uysal ve kabullenici. Solgun kadına baktı. "Sence komşusu onunla işbirliği yapmadığı için onu bir vampirin elinde ölmesi için kasten mi işaretledi?"

Onun zihnindeki değişimi, jaguar-adamların ahlaksızlıklarını gördü ve düşüncelerinin onu hasta ettiğini biliyordu. Eli kızın at kuyruğuna gitti ve kalın saç telleriyle nazikçe oynadı. "Her ırkta ve türde iyi adamlar ve kötü adamlar vardır Solange. Burada yaşamak, yaptığın işi yapmak, tüm erkekleri kötü görmene neden oldu. Cesaro asla kadınına vurmaz. Zihinleri tarayabildiğinde, dünyada pek çok iyi adamın var olduğunu kendin de görebileceksin."

Hafifçe titredi ve onun tamamen Karpatyalı olduğundan bahsetmesinin onu biraz rahatsız ettiğini biliyordu. Konuyu bir kez dolambaçlı bir şekilde açmıştı ama henüz o noktaya gelmesine izin vermediğini biliyordu ve birlikte yaşayacakları hayatın nasıl bir şey olacağını çok yavaş bir şekilde kabullenme ihtiyacına saygı duyuyordu.

Dominic Marguarita'ya döndü ve tamamen ruh olmak için fiziksel bedeninden sıyrıldı. Boğazı parçalanmış genç kadını iyileştirmeye çalışırken Solange'ın bedenini zarar görmekten koruyacağından hiç şüphesi yoktu. Zacarias ona muhtemelen bağışlayabileceğinden çok daha fazla kan vermişti. İşin ilginç yanı, Solange'ın saf kraliyet kanının izlerini bulmuş olmasıydı. Karpat kanı genellikle baskındı ve burada da öyleydi ama Solange'ın soyu çok farklıydı ve bir şekilde Karpat kanına bağlanmıştı, tamamen uyumluydu ama onu ele geçirmemişti. Kanı çok eşsizdi ve kesin iyileştirici özelliklere sahipti.

Ses tellerini tamamen onarmanın bir yolu yoktu. Yaşayan ölümler jilet gibi keskin pençelerini kullanarak ses tellerini parçalamıştı. Hem Dominic hem de Zacarias boğazında nefes almak ve yutkunmak için kullanılan kaslara yoğunlaşmışlardı. Yaşayacaktı, her zamanki gibi güzel olacaktı ama muhtemelen bir daha asla konuşamayacaktı ya da konuşsa bile boğuk bir fısıltıdan öteye geçemeyecekti. Ama yaşayacaktı. Onun için ellerinden geleni yapmışlardı.

Kadının zihnini, anılarını inceledi ama karanlık bir ele geçirilme izine rastlamadı. Vampire kapıyı açmamıştı. Babasının ölümcül uyarısını duymuş ve ona itaat ederek odasına çekilip işçilerin gelmesini beklemişti. Babası için ağlıyordu, onun öldüğünü biliyordu ama kapıya gitmemişti.

Bu da onun haberi olmadan eve başka birinin girdiği anlamına geliyordu. Bu kişi fark edilmeden girebilecek kadar tanıdık biriydi ve güvenlik önlemleri onu etkilemiyordu. Davetsiz misafir sayılmıyordu.

Dominic bedenine yeniden girmek için geri çekildi, zamanın nasıl geçtiğini anlamadan hafifçe sallanıyordu. Solange huzursuz bir kedi gibi pencereden pencereye volta atıyordu. Omzunun üzerinden ona baktı. "İyi misin? Solgun görünüyorsun. Kana ihtiyacın var mı?"

"Senin değil. Parazitleri öldürüyorsunuz ve onlara ihtiyacımız var. Cesaro'ya burada en güçlü adamın kim olduğunu soracağım."

"Onun kanını alman için ısrar edecek." Dominic ona gülümsedi.

"Biliyorum."

Margarita'nın üzerini nazikçe örttü ve solgun yüzündeki saç tutamlarını taradı. "Bundan dolayı travma geçirecek. Ve eğer bir arkadaşı ona ihanet ettiyse, bu daha da kötü olacaktır. Belki de MaryAnn'den ziyarete gelmesini istemeliyiz." Ona baktı ve gözlerinde güven vardı. "Belki Cesaro'ya onu çağdırmalarını önerebilirsin."

Erkekler tarafından istismar edilen kadınlara yardım etme ihtiyacını bildiğinden başını salladı. "Bunun iyi bir fikir olacağını düşünüyorum."

Dominic onu kapıya kadar götürdü. Hâlâ bu insanların korunmasına katkıda bulunmaları ve komşunun izini sürmeleri gerekiyordu. Ve ölümsüzler de dışarıdaydı. Muhtemel karşılaşmalar onun en güçlü halinde olması gerektiğı anlamına geliyordu.

Onlar kapıdan girerken Cesaro kafasını çevirdi.

Dominic, "Mümkün olduğunca huzurlu bir şekilde uyuyor," dedi. "Krizi atlattığına ve iyileşme yolunda ilerlediğine inanıyorum. De La Cruz kardeşlerin hepsini tanıyor musun?"

Cesaro başını salladı. "Zaman zaman buraya gelirler. Kardeşler çiftlikleri paylaşıyor."

"Manolito'nun karısı MaryAnn, Margarita'ya bu konuda yardımcı olmak için çok iyi bir seçim olacaktır. Belki onu çağırırsanız gelir."

Cesaro, Manolito'nun hayat arkadaşıyla birlikte geleceğini bildiğinden, "Bu bize çiftliği savunmak için bir adam daha verir," diye onayladı. "Teşekkür ederim." Solange'a doğru hafifçe eğildi, sanki bunun kimin fikri olduğunu biliyormuş gibi. "Bunu hemen yapacağım."

"Bize komşunuzdan bahsedin."

"Adı Santiago Vazquez. Otuz yaşlarında ve yanında sadece üç adam çalışıyor. Evinin etrafında nadiren birilerini görüyorum. Çiftlik çok harap durumda. Çiftliği inşa etmek için paraya ihtiyacı var ve yeni başlayan bir çiftlikte kazanılacak para çok az."

"Sizin için çalışan ve bu gece kan bağışında bulunmak isteyebilecek çok sağlıklı, güçlü bir adamınız var mı? Yapacak çok işim var ve ava çıkamam."

Cesaro, "Sağlığım yerinde," dedi. "Lütfen, bu benim için bir onurdur. Bize yardım etmek için çok şey yapıyorsunuz ve ben artık vermekten korkmuyorum."

"Minnettarlıkla kabul ediyorum," dedi Dominic ve yine korkması için ona zaman tanımak istemeyerek hemen adamın yanına gitti.

Solange ellerine baktı ve vücudu sıcak kanın sağladığı enerji akışını hissederken bile zihnine dokundu. Onun kanını almadığı için üzgündü ve bu onun yetersizlikle ilgili aptalca kaygılarını besliyordu. Elini uzattı ve başparmağının ucuyla kızın yanağına dokundu. Bakışları onunkilere sıçradı. Zihnini onunkine yakın bir şekilde kaydırıldı.

Senin kanın onunkinden üstün, Kessake. Ve kadınımdan almayı tercih ederim, ama henüz düşman kampına girmedim.

Biliyorum. Sadece hiçbir ihtiyacını karşılamadım. Bir tanesini bile. Ve sen hep benim için yapıyorsun. İhtiyacın olan her şeyi sana veren kişi olmak istiyorum. Başka bir kadın . . .

Beni asla senin kadar memnun edemezsin.

Yüz ifadesi değişmese de kısa bir gülümseme titreşimi hissetti. İki delinmiş yarayı kibarca kapattı ve Zacarias'ın işine ekleyeceği karmaşık koruma ağına başlamadan önce hafifçe eğildi. Çiftlik ölümsüzlere karşı iki kat korunmuş olacaktı.

"Yabancıların size yaklaşmasına izin vermeyin. Genellikle ölümsüzler güzel görünürler. Çok güçlülerse, nasıl göründüklerini ve konuştuklarını kontrol edebilirler ve genellikle tanıdığınız birinin şekline bürünürler. Zihninizden hiçbir şey seçemezler, ancak burada yaşayanları inceleyecek ve onlardan biri gibi görünmeye çalışacaklardır. Gözleri onları ele verebilir ve genellikle otların üzerinde yürüdüklerinde otlar buruşur ya da solar. Doğa onlardan çekinecektir. Hayvanlar onlara yaklaştıklarında tedirgin olurlar ve hiçbir köpek onlara dayanamaz."

Cesaro anlayışla başını salladı. Onları korumak için daha fazla bir şey yapamayacağını hisseden Dominic, Solange'a evden çıkmanın güvenli olduğunu işaret etti. Gecenin karanlığında dışarı çıktılar; korku, hastalık ve neredeyse ölüm kokusunu ciğerlerinden atmak için derin derin nefes aldılar.

Görüş alanından çıkıp ağaçların altına girene kadar yürüdüler. Dominic Solange'ı kollarına aldı ve gökyüzüne yükseldi. Yüzünü kaldırdı, böylece rüzgâr onun üzerinden esiyordu. Onun kollarında tamamen rahatlamıştı, ne kadar hızlı ya da yüksekte uçarlarsa uçsunlar kendisini güvende tutacağına güveniyordu.

Bunu seviyorum, diye itiraf etti. Uçmakta çok özgürleştirici bir şey var, jaguar modunda dallar boyunca koşmak gibi. Yumuşakça güldü ve onun boynuna sokuldu. Bana hayatımın en iyi deneyimlerinden bazılarını yaşattın.

Sana daha fazlasını vermek istiyorum, Solange.

Onun sesindeki mutluluğu sevmişti. Farkında olsun ya da olmasın, birlikte geçirdikleri her an ona olan güveni artıyordu. Kendini onunla tamamen aynı hizaya getirmişti. Kadın ve savaşçı birleşiyordu. Ona olan çekiciliğine olan güveni de güç kazanıyordu. Başını eğdi ve kadının boynunu, tam da baştan çıkarıcı nabzının üzerinden hafifçe ısırdı. Bir sonraki yükselişte kesinlikle toplantıya gidecekti, böylece nihayet kanını parazitlerden tamamen kurtarabilecek ve onunla birleşmekten endişe duymayacaktı -Eğer dayanabilirse.

De La Cruz arazisinin güney ucunu çevreleyen tepeler boyunca yayılmış olan küçük çiftliğin üzerinde daireler çizdi. De La Cruz çiftliğinde tarlalar temiz ve bakımlıyken, çitler sağlam ve sığırlar iyi durumdayken, burada durum tam tersiydi. Su kuyusu kirliydi ve sığırlar kalın çamurun içinde, başları öne eğik, sefalet içinde duruyordu. Orman tecavüz etmeye başlamış, ağır sarmaşıklar birkaç noktada çitleri yıkmıştı. Son zamanlarda çitleri onarmak için herhangi bir girişimde bulunulmamıştı, ancak Dominic otlak arazinin bir süre önce temizlendiği birkaç yer tespit etti.

İşlenmiş bir araziye satın aldığını belirtti.

Ama hiç geliştirmede.

Dominic ağaç hattının içinde yere düştü. "Vites değiştir, Solange. Önce ben gireceğim."

"Yakınlarda bir silah zulam var. Seni bir silahla koruyacağım. O bir insan, jaguar değil ve içimde garip bir his var. Sanırım bu sefer zekâmın pençelerimden daha keskin olması gerekecek."

Karanlık bakışları onun üzerinde gezindi. Aslında ona sormuyordu, sadece fikrini belirtiyordu. Adamın onu geçersiz kılmaya karar verebileceği aklına gelmemiştir. Tehlikeli bir senaryoyu okuduğunda ondaki bu özgüveni seviyordu.

"Acele et, Solange. Geceyi çok fazla kaybediyoruz."

Başını salladı ve hızla uzaklaştı. Beş dakika kadar sürdü ama toprakla kaplı küçük bir çantayla geri döndü. "Sanırım en iyisi evinin hemen üstündeki ağaçlarda yapacağım. Onu pencerelerin ortasında tutmaya çalış ya da daha iyisi, dışarıda tut. Eğer yanında biri varsa seni koruyabilirim. Birden fazla kişi mi alacaksınız?"

"Evde değil. Şu anda yalnız ama ana evin arkasındaki küçük binada biri var ve üçüncü bir adam da ahırda gibi görünüyor."

"Her üç yeri de kontrol edebilmeliyim. Jaguarım huzursuz, Dominic. Bu yerde onu çok rahatsız eden bir şey var. Dikkatli ol."

Bunun onu utandıracağını biliyordu ama eğildi, elleriyle yüzünü çerçeveledi ve onu iyice öptü. "Beni korkutmakla ilgili söylediklerimi unutma."

Bir kedi gibi yanağını onunkine sürttü. "Endişelenme. Beni şu ağaç dalına götür. Tırmanmamdan daha hızlı olur."

Yukarı baktı. Dal yerden elli metre kadar yüksekteydi. Çoğu insan bu yükseklikten korkardı, hele geceleyin, ay bile yokken. Yağmur yeniden yağmaya başlamıştı, sadece çiseliyordu ama dalı kayganlaştırmaya yetecekti. Tek kelime etmeden kolunu kızın beline doladı ve onu tüneğine çıkardı.

Ondan ayrılmak düşündüğünden daha zor oldu. Onun yargılarına güveniyordu ve eğer kedisi huzursuzsa çiftlikte bir şeyler ters gidiyordu. Ele geçirilmiş bir adam bulmayı bekliyordu ama Solange'ın da başka bir şey beklediğini biliyordu ve ilk kez neyle ya da neden karşı karşıya olduklarına dair gerçek bir ipucu yoktu. Solange'ın kanında onu özel kılan bir şey vardı ve o da bunu yapanların *onlar* olduğunu düşünmeye başlamıştı.

şimdi avlanıyordu ve onun kanı için. Ama onun peşinde kim vardı? Vampirler mi? Brodrick mi? Başka biri mi?

Nefesini uzun, yavaş bir hayal kırıklığı tıslamasıyla dışarı verdi.

Bunun gerçekten bir önemi var mı? Sesi kafasının içinde yumuşaktı, neredeyse şefkatliydi, neredeyse çiğ hissettiren sinir uçları boyunca fırçalıyordu. Bu benim yaşam tarzım ve ben bunu uzun zaman önce seçtim, tıpkı senin kendi hayatını seçtiğin gibi. İkimizi beklemiyorlar. Yalnızca dışı bir jaguarla karşı karşıya olduklarını sanıyorlar ve hata yapacaklar, tabii henüz yapmadılarsa.

O gümüş gözleri düşündü. Bir başkasının bedenine sahip olmak, rızası olmadan onu ele geçirmek ve kendi emirlerini yerine getirmeye zorlamak çok iğrenç, aşağılık bir suçtu. Uzun yüzyıllar boyunca gördüğü onca şeye rağmen, yüzyıllar önce Karpat halkıyla savaşı başlatan baş büyücü Xavier'den başka birinin neden insanlığın bu çizgisini aşmak isteyebileceğini hayal bile edemiyordu.

Solange'ın yanıtı güven vericiydi. Ölümle yüzleşme konusunda son derece soğukkanlıydı ve yaşam tarzlarını sakın bir şekilde kabul etmesi, zihninin elindeki göreve odaklanmasını sağladı. Paniğe kapılacak ya da daha kötüsü, bir noktayı kanıtlamak için kendini gereksiz tehlikelere atacak bir kadın değildi. Deneyimliydi ve durumları doğru okuyordu, sonsuz bir sabrı vardı ve egosunu işe karıştırmadan ne zaman geri çekileceğini biliyordu. Sahip olunması gereken iyi bir ortaktı. İhtiyaç olduğunda, hiç tereddüt etmeden onun arkasında ya da yanında olurdu. Güvenebileceği bir ortağa sahip olmanın çekici bir yanı vardı.

Onun koruyucu içgüdülerinin devreye gireceğini biliyordu ve birlikte yaşadıkları hayatla ilgili diğer her şeyi olduğu gibi bunu da kabul etti. Her nasılsa, Solange onun dünyası haline gelmişti ve savaşa girmek de dahil olmak üzere her şeyi geliştirmişti.

Ahırdaki her kimse şimdi Santiago Vazquez'le birlikte evde. Ona iyice baktım ama tanıyamadım. Laboratuvarda çalışan insanların çoğunu ve jaguar-adamların çoğunu tanıyorum. Bu adam buralardan değil.

Kimseye varlığını belli etmeden verandaya ulaştı. İçeride biri kıpırdandı ve arka taraftan gelen bir ses duydu

ev. Vazquez olduğunu tahmin ettiği adam daha yüksek ve daha öfkeli bir sesle cevap verdi.

"O yaşıyor. Az önce oradaydım ve o hâlâ hayatta."

Dominic verandada durmuş dinliyordu. Marguarita hakkında konuşuyor olmalıydılar.

"Dediğini yaparsam onu öldüreceğine söz vermiştin. Her şeyi yaptım. O küçük sürtük hâlâ hayatta ve bu cehennem çukurunda eğlenecek bir şey yok."

Daha alçak sesli olan adam çok alçak sesle mırıldandı, ama ses tonu emir veriyordu. "O artık bizim için önemli değil."

"O benim için önemliydi. De La Cruz ailesiyle benim aramdaydı. Onunla uzlaşmak için onu yalnız yakalamaya çalıştım ama benimle ata binmeye bile yanaşmadı."

Alçak sesli adam içini çekti. "Böyle aptalca bir şey yapsaydın ailesi seni öldürürdü, sonra da uğruna çalıştığımız her şey yok olurdu. O bir hiç Santiago. Birçok kadın var ve kitabı ve kraliyet jaguarının kanını ele geçirdikten sonra hepsini tuzağa düşürebiliriz. Burada önemli olan şeye odaklan. Bu iki şeyi elde edersek, her şeye sahip oluruz. Güç. Kadınlar. Hayallerin ötesinde zenginlik. Vampirler, Karpatlar ve jaguar-adamlar önümüzde eğilecek. İstedığımız yere hükmedebiliriz."

Onları duydun mu Solange? Dominic, Solange'ın da takip edebilmesi için konuşmayı zihninde tekrarlamıştı.

"Lanet Brodrick. O kadar şeytani ki kanı artık lekeli. Hastalığıyla her şeyi mahvetti," diye yakındı Santiago. "Vücudundaki her şey gibi zihni de çürümüş."

"Onu bulacağız," diye yatıştırdı ikinci ses.

Onlar büyücü o zaman, dedi. Ve kendilerine ait bir gündemleri var. Benim kanımı bu kadar özel yapan ne? Brodrick'in kanı neden işe yaramasın ki? Belli ki onunla bir tür bağlantıları olmalı ve onun da aynı kandan olduğunu biliyor olmalılar.

Cinayet ve tecavüzle dolu ahlaksız yaşam tarzı bir şekilde kanının saflığını bozmuş, diye yanıtladı Dominic. Nasıl olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama bunun başka bir açıklaması olamazdı.

Evin içindeki iki adam belli ki birlikte plan yapmışlardı. Biri zengin bir çiftlik sahibinin hayatını, diğeri ise gücü istiyordu. Dominic akraba olduklarından emin olsa da Santiago daha zayıf halkaydı ve bedeni diğeri tarafından ele geçirilmişti. İkisi kardeş gibi kokuyordu.

Dışarıda kim var diye kulübeye gideceğim. Planlarının bir parçası olmayan kimseyi burada tutmazlar.

Bu açıdan seni koruyamam, diye itiraz etti Solange. Büyük pencerelerden evin içindeki iki adamı da görebiliyorum ama buradan kulübenin içini göremiyorum.

Başka bir formda olacağım. Verandadan evin arka tarafına doğru ilerlerken kendini gülümserken buldu, çok zayıf bir buhar akışı.

Kulübeye yaklaştığında yavaşlayarak ince bir akıntıya dönüştü, neredeyse küçük ahşap binanın etrafında süzülüyordu. İçeride titreşen enerjinin gücünü hissedebiliyordu. Çarpık duvarlar, içeride hapsolmuş titreşen gücü zar zor zapt edebiliyordu. *Bunu hissediyor musun?*

Solange'ın keskin nefes alışını hissetti. *Çık oradan, Dominic. Çok yaklaşma.*

Hiçbir esintinin olmadığı, yağmur ormanının zemininin gölgeliklerin altında o kadar durgun olduğu bir yerde, hiçbir uyarıda bulunmadan, rüzgar bir çılgınlığa dönüştü ve çiftliği üç taraftan çevreleyen ağaç sırasına ve Solange'a doğru hızla ilerledi. Kulübeden bir kükreme yükseldi. İçeride bir şey beyaz-turuncu renkte parlıyor, eski, eğri büğrü ahşabın çatlakları arasından ışıldıyordu.

Büyük bir şey kulübenin kapısına tüm binayı sarsacak kadar sert bir şekilde çarptı. Kapı yarıya kadar parçalandı ve dışarı çıktı.

Çık oradan Solange, Dominic emretti.

Alnımda aptal mı yazıyor? Sesinde yarı kahkaha, yarı öfke ve bir tutam da sağlıklı bir korku vardı. İçinde ne olduğunu biliyordu

kan kokusu almıştı -onun kanı- ve onun için geliyordu.

Dominic rüzgârın yönünü değiştirerek onu Solange'dan uzaklaştırdı, böylece yaratık -her neyse- onu kokusundan bulamayacaktı. Büyük hayvan kapıya çarptığında kulübe ikinci kez sarsıldı. Bu sefer ahşap ortadan kırıldı ve sivri parçaları dışarı doğru itti.

Evin arkasından iki adam fırladı ve engebeli, çamurlu zeminde koşarak kulübeye doğru ilerledi. İkisi de birbirine benziyordu ve ikisinin de gümüş gözleri yoktu. İkisi de kulübenin yarısında aniden durdu, döndüler, sırt sırta verdiler, ellerini kaldırdılar. Biri sisin dallarını fark etti ve hemen ikizine bir şeyler tısladı.

"Alistair!" Kulübedeki dev yaratık kapıya üçüncü kez çarpıp patlatarak içeri girerken Santiago bağırdı. Devasa bir kara kedi dışarı fırladı ve doğruca ormana doğru koşmaya başladı.

Dominic Santiago'nun sesini tanıdı, başının belada olduğunu anladı ve avluda koşmaya başladı. *Kediyi vur, Solange.*

Kulübenin arka kapısı pat diye açıldı ve üçüncü bir adam dışarı fırladı, elleri de havadaydı. Santiago dönerek kardeşiyle omuz omuza verdi ve aynı anda iki adam da ellerini sise doğru savurdu. Arkalarında, gümüş gözlü Alistair güçlü enerjisini diğer ikisine ekledi. Bir an için sanki tek bir varlığa dönüşmüş gibi göründüler.

Parmak uçlarından çıkan ışık, doğrudan kendilerinden uzaklaşan buharın içine doğru patladı. Bir silah sesi ormanda yankılandı. Santiago'nun alnının ortasında bir delik açıldı. İkinci adam yere çarptı ve siperlere doğru yuvarlandı. Patlamanın gücü Dominic'e çarptı ve onu havaya uçurdu.

İkinci bir silah sesi duyuldu ve yerdeki adam çığlık attı. Dominic sertçe bir ağaca çarptı ve güçlükle çömelerek ayağa kalkmayı başardı. Tüm vücudu yanıyordu ve hasarı değerlendirmek için bir an durdu. Solange önündeki zemine sprey sıkarak büyücü kardeşlerden gelebilecek her türlü saldırıyı geri püskürttü.

Kedi görüş alanının dışındaydı ama Solange'a doğru koşuyordu. Dominic büyücüleri yok etmekle Solange'ı korumak arasında bir seçim yapmak zorundaydı. Gerçekten de başka seçenek yoktu. Devasa kedinin peşinden gitti. İnşa edilmiş

Devasa kaslara sahip kılıç dişli bir kaplan gibi, kara kedi aslı olmayan bir gölgeye dönüşebilir ve yalnızca madde formundayken öldürülebilirdi.

Kedinin peşinden koşarken Dominic gökyüzünün kontrolünü ele geçirdi. Gök gürledi, kara uğursuz bulutlar bir anda kaynadı. Yağmur yağdı. Şimşek gökyüzünde çatallanarak elektrik ve enerjiyi korkutucu bir kütleye dönüştürdü. Yıldırımlar yeryüzüne defalarca çarptı ve ev ile baraka arasındaki bahçenin her tarafına düştü. Bir tanesi barakaya isabet etti ve baraka kararmış tahta parçalarına ayrılarak içindekileri açık alana döktü.

İçeride sefaletin çeşitli aşamalarında küçük yavrular vardı, bazıları yarı şekilliymiş, bazıları ise bükülmüş vücutları yarı katı yarı gölge olduğu için acı içinde çığlık atıyordu. Acınası miyavlamaları ve hırlamaları yeri sarsan gök gürültüsünden duyulabiliyordu. Yaralanmamış olan büyücü kaçan kedilerden birine doğru koşarak bir komut verdi. Yaklaşık yarı yetişkin, vücudunun bir kısmı şeffaf ve gözleri sıcak kırmızı parlayan kedi, büyücüye geri dönme dürtüsüyle savaşıyor, tıslayarak ve tükürerek etrafında döndü.

Şimşek tekrar yere çaktı ve büyük, beyaz-sıcak patlamalar parçalanmış kedilerin etrafında patladı, onları o kadar hızlı yaktı ki ısı patlamasını hissedemediler. Sadece yarı yetişkin olanı kaldı, sinmiş, büyücüden kaçmaya çalışıyordu.

Öldürme onu! Solange'ın sesi paramparça olmuş gibiydi. Zihninin derinliklerinde ağladığını duyabiliyordu. Dişi jaguarı öfkeliydi ve yüzeye çıkmak için mücadele ediyordu. *Onu kurtarabiliriz, Dominic. Lütfen. Lütfen onu öldürme.*

Dominic şimşek çakmaya devam etti ve zihnini kedinin zihnine ayarlarken bile büyücüyü kediden uzaklaştırdı. Solange'ın kanının peşinden gitmeye programlanmış mutasyona uğramış bir yavruyu kurtarmaya çalışmanın iyi bir fikir olduğundan hiç de emin değildi ama onun sesindeki yakarıya ya da zihnindeki gözyaşlarına karşı koyamıyordu.

Koş! Yavruya emretti. Nehre gitmeye çalış, mümkünse sana yardım edeceğim.

Kedi, Dominic'in de yardımıyla büyücünün kısıtlayıcı büyüsünden kurtuldu, kendi etrafında döndü ve ormana doğru koşmaya başladı.

İri kara kedi ağacın gövdesini yırtarcasına yukarı çıkarken Solange birkaç el ateş etti ve ona ulaşmak için çabalarken ağaç kabuklarını parçaladı. Bu şey ağırdı ve daha yukarılara, daha ince dallara tırmandı ama dallar yapraklarla kaplıydı ve Dominic onu gözden kaybetti. Yine de kediye görebiliyordu, kocaman bir hayvandı, ağaca doğru yavaşça tırmanırken kasları geriliyordu, gözleri Solange'a sabitlenmişti. Dominic hayvanı patlatırsa, zamanlaması mükemmel değilse, ağacı ve Solange'ı yok edecekti.

Kedi parıldadı, neredeyse yarı saydamdı ve daha ağır olan alt dalların üzerine kocaman bir sıçrayış yaptı. Hırıltıları iğrenç ve yüksek bir sesle gürlledi, öyle ki orman yaratıkları sessizliğe bürünüp inlerine çekildiler. Her zaman çok sesli olan ağustos böcekleri bile sustu. Kedi bedenini bir sonraki seviyeye sürüklerken orman nefesini tutmuş gibiydi.

Hazır mısın? Dominic kalbi boğazında, sordu.

Ağaç yıkılırsa kıyafetlerini çıkarması ve zamanında yer değiştirmesi mümkün müydü? Onun hızlı olduğunu biliyordu ama ... Bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı. Açık bir vuruş alanına ihtiyacı vardı. Solange bekliyordu, sık yeşilliklerin arasından net bir atış yapmaya niyetliydi. Manevra yapacak yeri yoktu ve tünediği yer tehlikeliydi. Uzandığı dalın dayanıksız olmasının yanı sıra, kedinin ağırlığı da ağaçların tepelerinin sallanmasına neden oluyordu.

Dominic hızla hareket etti, gerekirse onu yakalamak için aradaki mesafeyi kapatmaya çalışıyordu ama tüm duyuları kediye odaklanmıştı. İri hayvan Solange'a dik dik bakmaya devam ediyor, hırılıyor ve salyalarını akıtıyordu.

Zihnine ulaşabilir misin? Solange'ın sesi hâlâ sakindi; devasa hayvanın ağaçların arasından geçerek can yoldaşına ulaşmaya çalışırken hissettiğinden çok daha sakindi.

Diğer kedi büyücü tarafından güçlü bir bariyerle korunuyordu. Dominic bu kedinin zihnini zorladı. Bu yaratığın tek bir amacı vardı: Efendisi Solange'ın kanını getirmek. Mutasyona uğramış hayvanın tüm duyuları tek bir koku, tek bir kişi için programlanmıştı. Onu ağaçlardan sürükleyip büyücüye götürmesini engelleyecek hiçbir şey yoktu.

Bir nefes aldı ve görüşünü daraltarak Solange'ın hemen altındaki boşluğa odaklandı. Tek gerçek açık alan orasıydı.

Hazır ol, sevgilim.

Kedi ona doğru sıçradı. Dominic onu havada yakalayarak patlattı ama yıldırım devasa gövdeden geçerek ağaca çarptı. Kedi parçalanarak küle dönüştü ve ağaç korkunç bir gürültüyle devrildi.

Solange, Dominic'in zihnini kullanarak atlayışının zamanını ayarladı. Mermi kedinin içinden geçerken ağaçtan atladı ve düşen ağaçtan uzağa sıçradı. Tüfeği hâlâ elinde tuttuğu için yer değiştirmeye çalışmadı, sadece Dominic'in onu yakalayacağına güveniyordu. Yolun yaklaşık üçte ikisi düşerken kollarıyla onu sarmayı başardı. Kadında hiçbir zaman panik hissetmedi.

Ama paniğe kapıldığını hissetti, onu zorlukla nefes alabileceği kadar sıkı tutarken kalbi göğsünde gümbürdüyordu. Kıpırdanmaya çalışmadı, sadece rahatlama anına izin verdi.

Çiftliğin üzerine çullandı. Santiago'nun cesedi hâlâ yerde yatıyordu. Kan izleri bir aracın park edildiği yere kadar uzanıyordu. Gümüş gözlü büyücü ve kardeşi çoktan gitmişti. Dominic yönünü değiştirerek nehre doğru ilerledi. Küçük yavru kıyıda bir aşağı bir yukarı volta atıyor, sıkıntıyla miyavlıyordu. Yaratığı yakaladı ve Solange'ın bekleyen kollarına itti.

Kediyi ön ayaklarının altından yakaladı, kendisinden uzakta, yüzü dışarıda tutarak hafifçe salladı. Kedinin başı bir tarafa düştü ve anında uykuya daldı.

Harika. Artık dost canlısı küçük bir kedimiz var. Onunla ne yapacağız?
Dominic tiksintiyle sordu.

Solange'ın yumuşak kahkahası onu başka hiçbir şeyin ısıtamayacağı kadar ısıttı. Birlikte geçirecekleri ömür boyunca, hayvan çocukları ve muhtemelen yetişkinleri kurtarmanın sıradan bir şey haline geleceğini hissediyordu.

16

*Sana asla ihanet edemem.
Benden asla ayrılamazım.
Sonsuza dek aşığım, bu hayatta ve sonraki hayatta.
Sen benim kalbimin ta kendisisin.*

SOLANGE'DAN DOMINIC'E

Solange, vücudu Dominic'inkine sıkıca sarılmış halde uyandı. İlk defa jaguarı şeklinde uyumamıştı. Onun yanında, ten tene uzanmak ve yüzüne bakarak, vücuduna dokunarak uyanmak istiyordu. Bazen geceleri, bazen de gündüzleri onu rüyasında görüyordu ama artık zihnini hep Dominic dolduruyordu. Zaman zaman dünyasının merkezi gibi görünüyordu ve düşüncelerini nasıl ya da ne zaman bu kadar ele geçirdiğini bile bilmiyordu.

Bazen, şu anda olduğu gibi, bir ihtiyaç denizinde sürükleniyormuş gibi hissediyor, onun güzel gözlerinin o yoğun arzu dolu bakışlarla üzerinde dolaşmasını arzuluyor, zar zor nefes alabiliyordu. Bu akşam uyandığında, sanki ruhunun bir yarısına gerçekten sahipmiş gibi, onunla birlikte olma ihtiyacıyla neredeyse ele geçirilmiş gibi hissetti. Hayatını yalnız ve bağımsız geçirmişti ve uyandığında ilk aklına gelen şeyin Dominic olması garipti. Onun ihtiyacı olan her şey olmak istiyordu, tıpkı onun da kendisinin ihtiyacı olan her şey olduğu gibi.

Dominic içindeki kadını uyandırmıştı. Hayatında ilk kez kendini seksi ve canlı hissediyordu. Giymesini istediği kıyafetlerle inlerinde dolaşırken Dominic'in ona bakışı hoşuna gidiyordu. Onun için giyinmekten, bakışları odanın içinde onu takip ederken karanlık şehvetin yükseldiğini görmekten hoşlandığını fark etti.

Yavaşça doğruldu ve ona baktı. Hareket ettiği anda kirpikleri kalkmış, kolları onun ilerlemesini durdurmak için yukarı kalkmıştı. Çıplak göğüsleri

Onu yerinde tutarken sert göğsünü okşadı. Başka herhangi birinde kadını görünebilecek inanılmaz uzunlukta kirpikleri vardı ama simsiyah hilaller sadece gözlerindeki renkleri ortaya çıkarmaya yarıyordu. Yavaş, seksi gülümsemesi kalbini eritti ve onu hafifçe büyüledi.

"Öp beni, *Kessake*. O küçük tüy yumağı üstümüze sıçrayıp keyfimi kaçırmadan önce öp beni," diye hırladı. Eli yukarı kayarak kızın saçlarına dolandı ve ona itaat etmekten başka seçenek bırakmadı.

Solange onun vücuduna doğru eğildi, bilinçsizce uygulandı, sırf ona dokunmanın lüksü için tenini onunkine sürttü. Adam onun için fiziksel olarak çok güzeldi, savaşıla bilenmiş vücudu, en verimli çağında bir savaşçı, kedisine çekici gelen her şey. Ama içindeki beklenmedik tatlılık, onun her ihtiyacını görmesi, sanki söylediği ve yaptığı her şey onun için önemliymiş gibi tamamen ona odaklanması, kadına çekici geliyordu.

Başını onunkine doğru eğerken acele etmedi, hissettiklerinin tadını çıkardı; o sıcak, lezzetli, huzursuz ihtiyaç üzerine akıyor, akıl sağlığını çalan korkunç, korkutucu, ezici bir aşkla karışıyordu. Dudakları ona değdiği anda yangın başladı, onu sardı, yaktı ve kontrolden çıktı. Eliyle başının arkasına sabit bir baskı uygularken, ağzını keşfetmekte acele etmedi, uzun, uyuşturucu öpücükler onun kemiklerini eritti.

Elleri her kıvrımın üzerinde okşayarak sinir uçlarını daha da alevlendirdi, ta ki vücudu ihtiyaçla titreyene kadar. Bir eli daha aşağıya kaydı, başparmağı yumuşak, neredeyse şefkatli vuruşlarla tümseğinin üzerinden geçerek seksine doğru indi. Onun hırıltılı nefesini ağzında yakaladı, onu orada tutsak tutarken, o kendisine doğru sarkana kadar öpmeye devam etti, o kadar kemiksizdi ki hareket edemiyordu.

Dominic kollarını onun etrafına doladı ve ağzını onun ağzına yapıştırarak onları zengin topraktan odanın zeminine çıkardı. Küçük yavruyu küçük bir kürk topunun içine kıvrılmış, hala şifalı toprağın üzerinde uyur halde bıraktı.

Solange, adam onu yere bırakırken çıplak ayaklarının altındaki dokuma halıyı hissetti ama vücudu artık kendisine ait değildi. Çoğunlukla sıcak ve muhtaç hissediyordu ve bu yüzden

Aşkınlı anlatacak kelime bulamıyordu. Sadece gözlerinde kalbiyle ona bakabiliyordu. Dominic Dragonseeker. Efsane. Bir erkek. *Onun*.

Gölümsemi yavaş ve kesindi. "Banyo mu yemek mi?"

Sen deme isteğini bastırdı. Adam onu tamamen şaşırtmıştı ve konuşamıyordu. Davetkâr sıcak suya baktı ve kendisine katılmasını umarak ona gülümsedi.

"Banyo yapmayı seviyorsun," dedi, bakışları onun üzerinde alev alev yanıyordu.

Solange başıyla onayladı. Dumanı tüten havuza doğru ilerlerken onun arkasında olduğunu farkındaydı. Su teninin üzerine kapanıyor, karıncalanıyor, kabarcıklar yükseliyor, çığ sinir uçlarının üzerinde köpürüyordu, öyle ki nefesi boğazında düğümlendi ve gözlerini kapatarak bu hissin üzerine hücum etmesine izin verdi.

Dominic onu banyoya kadar takip etti, pürüzsüz kayada bir oyuk buldu, böylece sadece göğsü ve başı suyun üzerinde kaldı. Solange başını suyun altına eğdi ve saçlarını yıkayabilmesi için onu kendine doğru çekmesine izin verdi. Adamın güçlü parmaklarının kafa derisine masaj yapması hoşuna gitmişti. Adam saçlarını durularken su çenesine vuruyordu.

"Küçük yavruyu düşünüyordum," diye söze girdi utangaç görünmemeye çalışarak. Onun ne kadar içinde olduğunu yeni fark etmesi, kendisini her zamankinden daha savunmasız hissetmesine neden oldu. "Eğer ona Karpat kanı verirsen, sence onu iyileştirebilir misin? O çok tatlı bir kalp Dominic. Bu mümkün mü? Parazitler temizlendikten sonra ona kendi kanını vermek?"

Yavrunun önü ve arkası sağlamdı ama ortası gölgeliydi, bu da kedinin yemek yemesini imkânsız değilse bile zorlaştırıyordu.

"Olabilir. Açıkçası küçük adam için ne yapılabileceğini bilmiyorum." Uzun ipeksi kütleyi yıkamak için başını suyun altına eğdi.

Sesinde pişmanlık vardı ve Solange kaşlarını çattı. Adam sözlerini bitirene kadar bekledi ve sonra avucunu adamın göğsündeki ağır kasların üzerinde gezdirdi. "Karpatyalıların kanının neredeyse her şeyi iyileştirebileceğini sanırdım."

"Bu çarpıtılmış bir büyü Solange," dedi ve onun elini tutup avucunu kalbinin üzerine bastırdı. "Yardım etmek istiyorum ama bu hasarı nasıl geri alabileceğimizi henüz göremiyorum."

İçini çekti ve göğsünden aşağı akan bir damla suyu yalamak için düşünmeden öne eğildi. "Onu benim kanıma ihtiyaç duyacak şekilde programlayacak zamanları olmadı. O çok tatlı bir şey ama bir an önce bir çözüm bulmalıyız yoksa açlıktan ölecek. Ne düşünüyorlardı ki?"

"İstediklerini yaptığı sürece kedinin aç olup olmadığını umursadıklarını sanmıyorum."

"Onun için bir şeyler yapmalıyız. Açlıktan ölmesini engellemenin tek yolu onu uyutmak ama bu da geçici bir çözüm."

Adam ona gülümsedi ve kadının midesi küçük bir takla attı. "Eğer mümkünse, bir çözüm bulacağız."

Ona inanmıştı. Yardım etmek istediğini ama nasıl yapacağını *henüz* bilmediğini söylemişti. Dominic'in kim olduğunu, neyi savunduğunu ve yavru kedinin acı çekmesine izin vermeyeceğini en derinden biliyordu. Ne olursa olsun ayrıntılara dikkat ederdi.

Kollarına daha fazla döndü ve keşfetmek için geçici olarak ona uzandı. Adam onun için o kadar kutsaldı ki, neredeyse ona dokunmak için izin istemesi gerekiyormuş gibi hissediyordu. Avuçlarını onun göğsünde gezdirirken kendini çok cesur hissediyordu. Adam onu durdurmak için hiçbir harekette bulunmadı ve kadının çekingenliği kayboldu. Yontulmuş hatları takip etti, her bir belirgin kası ezberledi, vücudunu okşarken parmak uçlarıyla onun şeklini ve hissini özümsemeye çalıştı. Nefes alışının değiştiğini duydu, vücudundaki kıpırdanmayı, yükselen ihtiyacı hissetti. Adam sessiz kaldı, sadece gözlerinde arzuladığı onayla onu izledi.

Parmakları her kaburga kemiğini, sivrilen belini, düz ve sert karnının üzerinde gezindi. Elinin altındaki kasların tepki olarak kasıldığını hissetti. Şimdiden sertleşmişti, çok uyarılmıştı, kalın ve uzundu ve ellerine doğru geriliyordu, ama sonra hareket etti, yumuşak bir şekilde iç çekti.

"Dikkatli olmalıyız, Solange. Yemek yemelisin."

Sesi sertti ve kadın itirazının boğazında düğümlenmesine izin verdi. Yemek yemesi gerekiyordu ama ona daha çok ihtiyacı vardı. Dilini dudaklarına değdirdi ve başını salladı, yanlış bir şey çıkma ihtimaline karşı nefes almaya bile cesaret edemiyordu. Bir protesto gibi.

Bu akşamın kendisiyle ve ihtiyacı olan şeyle ilgili olmaması gerekiyordu; onun hakkında olmasını istiyordu ama nasıl ilerleyeceğinden emin değildi.

Yumuşak, ılık bir havluyla onu kuruladı, her zamanki gibi kendisi de aynısını yapmadan önce onun tamamen parlatılmış ve pembe olduğundan emin olmaya özen gösterdi. Solange kıpırdamadı, gözlerini kırpmadan onu izledi, ondan gelecek en küçük bir işareti kaçırmaktan korkuyordu. Adam her zamanki şık kıyafetlerini, Solange'ın nefes kesici bulduğu o kolay el hareketiyle giydi.

"Hangi bornoz?" Sesi alçak ve boğuktu, onun için diktiği sabahlıklardan birini isteyeceğini varsayıyordu - yalnız olduklarında giymesini tercih ettiği sabahlıklardan.

"Ejderha cübbesi," dedi gözlerini adamın gözlerinden kaçırarak. O elbiseyi *çok sevmişti*. Kalbi çarpıyor, ağzında korku ve heyecanın tadını alıyordu. Ejderha Arayıcısı cübbesini giydiğinde, sadece güzel değil, aynı zamanda gerçekten ona aitmiş gibi hissediyordu.

Dominic elini uzattı ve zarif, esnek dantel avucunun üzerinde uzandı. Kollarını içine sokabilmesi için cesurca bornozu tuttu. Belini kendisi sıktı, böylece ortası sıkıydı, kalçalarının üzerinde genişliyordu ama önü açık kalıyordu. Kumaş göğüslerinin yanlarına yapışmış, onları yıldızlarla süslü dantelden bile çıplak bırakmıştı.

Elleriyle göğüslerini kavradı, yumuşak ağırlığı kaldırdı, gözleri ateşlendi. Adam eğilip bir meme ucunu ağzının derinliklerine doğru emerken, sert bir boncuk haline gelene kadar diliyle ve dişleriyle çekiştirip yuvarlarken kadının nefesi ciğerlerinden fırladı. Ağzı aynı ilgiyi tekrarlamak için sol göğsüne geçti, acele etmedi, alay etti ve yumuşak inlemeleri ihtiyaç iniltilerine dönüşene kadar okşadı.

Adam hassas meme uçlarıyla ilgilenmeye devam ederken nefesi kesik kesik geliyordu. Göğüsleri şişmiş ve sıcak hissediyordu ve vücudu huzursuz, tanıdık bir ağrıyla gerildi. Başını salladı, bakışları bulanıklaştı, saçları tamamen dağınık bir şekilde omuzlarına döküldü.

"Bunun senin için olması gerekiyordu," diye fısıldadı.

Gülümsedi ve kızın yüzünü yukarı kaldırdı. "Bu benim için." Eli açık bornozundan aşağı kayarak onun seksini buldu. Parmağını onun içine soktu. "Benim için çok ateşli ve ıslaksın, Solange. Çok hazırsın. Benim için."

Ürperdi, vücudunu saran şok edici sıcaklık karşısında nefesi kesildi.

"Bu kesinlikle *benim* zevkim için," diye fısıldadı. "Hepsi benim için. Sana dokunmak istiyorum, Solange. Ve dokunuşumu her zaman hoş karşıladığını bilmem gerek." İki parmağını kızın içine soktu ve boğazının derinliklerinden bir takdir sesi çıkardı.

Bu sesin tüm vücudunda yankılandığını hissetti. İçindeki her şey yerine oturdu. Onun zevki için her şeyi yapardı. Eğer tahrik olması onun için önemliyse, onun için hazır olmaktan gurur duyacaktı.

"Nasıl hissettiğini seviyorum," diye fısıldadı, gözleri daha da kararmıştı. "İpek gibi yumuşak." Parmaklarını ağzına götürdü. "Ama daha da çok, tadını seviyorum."

Kalbi yerinden fırladı. Onun gözlerinde, karanlık ve sıcak derinliklerinde kayboldu, etrafındaki vahşi dünya yok olana ve ondan başka hiçbir şey düşünmeyene kadar eridi. Dominic parmaklarını emerken vücudundan bir titreme geçti, gözleri karanlık ve sıcaktı. Bir şehvet şimşegi tüm vücudunu sarsarken küçük bir inilti kaçtı.

Gülümsedi, erkek memnuniyeti çok belirgindi. "Benimle gel, Solange. Yemek yemen gerek."

Yemek mi? Gerçekten *ye* demiş miydi? Vücudu ateşli ve muhtaçtı ve adam ondan yemek yemesini mi istiyordu? Dudaklarını yaladı ve adamın uzattığı eli tuttu. Onu mum ışığıyla aydınlatılmış masaya götürdü ve yüksek arkalıklı sandalyeyi ona uzattı. Bu küçük mağara onların dünyasıydı ve o zarafet ve şıklıktan hoşlanıyordu. Masadaki tabaklar da gümüş takımlar gibi çok güzeldi. Dominic'in yaptığı her şeyde zarif bir dokunuş vardı. Eski dünyalı ve kibar biriydi ve Solange'ın hayal bile edemeyeceği kadar özel hissetmesini sağlıyordu. Solange ait olmamanın verdiği rahatsız edici duyguyu bastırdı. Buraya, Dominic'e aitti.

Dokuma peçeteyi kucağına koydu, parmakları yumuşak malzemenin üzerinde kayıyordu. Masanın altında parmaklarını bir ihtiyaç ıstırabıyla birbirine doladı. Bütün bunları ona o vermişti. Bir yuva. Ona eşitmiş gibi davranan bir adam. Onu dinleyen ve korkularını saygı ve sevgiyle ele alan bir adam. Bir ilişkinin bu kadar iyi olabileceğini hiç hayal etmemişti ve bu onu halkının kaybı için üzüyordu. Brodrick onların üremekten başka bir işe yaramadıklarını kabul etmeyi reddettiği için acımasızca kullanılan ve bir kenara atılan tüm kadınlar için.

Dominic bir erkekte hor gördüğü her şeyin tam tersiydi. Onu etle besliyordu, her seferinde küçük bir ısırık, tiksindirici bulduğu ama içindeki kedinin ihtiyacı olduğunu bildiği *etle*. Dominic'in hangi yiyeceklerin onun vücuduna en iyi uyacağını araştırmak için harcadığı çabayı görebiliyordu ve tüm denge oradaydı. Dominic onun sağlığına ve rahatına önem veriyordu. Onun huzurunu önemsiyordu.

Solange dudağını sertçe ısırды, gözlerinde yaşlar parlıyordu. Dominic'in görmemiş olmasını umarak gözlerini kırıştırdı ama Dominic onun söz konusu olduğu her şeyi, en küçük ayrıntıyı bile görüyordu.

"Ne oldu?" Çenesini avucunun içine aldı ve yüzünü kendi yüzüne doğru eğdi. "Söyle bana."

Kolaylıkla onun zihnine bakabilirdi ama bakmaması hoşuna gitmişti. Beklemesini. Bu, çok utangaç ya da mahcup olduğu zamanlarda ihtiyaç duyduğu cesareti toplamasını sağlıyordu. Eninde sonunda bunu aşacağını ve hissettiği ve söylediği her şeyin onun için önemli olduğunu tamamen anlayacağını biliyordu.

"Beni etkiliyorsun." Daha iyi kelimeler bulamadı. "Beni sevme şeklin, beni etkiliyor." Kelimeleri boğazındaki kalın yumrudan geçirmekte zorlandı. Onun gibi değildi. Kolay iltifatlar bulamıyordu ama bu onunki kadar derin ve yoğun duygular hissetmediği anlamına gelmiyordu.

Gülümsemesi, eğilen dünyasının yeniden düzelmesini sağladı. Kalbi çırpındı ve kendini gülümserken buldu, sanki ciğerleri onun ritmini takip ediyormuş gibi daha kolay nefes alıyordu.

"Dönüşüm konusunu seninle tartışmak istiyorum Solange. Bir karar vermeden önce her açıdan bakmamız gerekiyor. Bunun kanına ya da sana ne yapacağı hakkında hiçbir fikrimiz yok ve bu beni endişelendiriyor. Jaguarın güçlü ve bunun yansımaları olabilir."

Yemeye devam etti, titreyen mum ışığında onun yüzünü izlerken bir yandan da bu fikri zihninde evirip çevirdi. Dönüşüm. Karpatyalı olmak. Toprakta yaşamak. Yemek yerine kan içmek. Onunla birlikte olduğu sürece bunların hepsini yapabiliirdi ama kimliğinin diğer yarısından vazgeçemezdi. O bir jaguardı. Her zaman jaguar olacaktı. Kedisi oydu.

"Din değıştirmezssem ne olur?"

Omuz silkti, hareketi kolay ve rahattı. "Sana söylemiştim. İkimiz de yaşlanacak ve birlikte ölecektik."

"Benimle kalır mısın?"

"Sen benim hayat arkadaşısın. Sen sevdiğim kadınsın. Başka bir cevap yok. Ve Solange," ona doğru eğildi, böylece bakışları Solange'ın bakışlarını yakaladı, "asla pişmanlık olmayacaktı."

Ona inandı. Bu onun için her şeyi anında değıştirdi. Pişmanlık duymadan onun için her şeyden vazgeçebilirdi. İçindeki her şey onu seviyor, ona özlem duyuyor, ona verdiği her şeyi umutsuzca geri vermek istiyordu. Kadınların erkekleri için ne yaptıklarını bilmediği için kendini biraz çaresiz hissediyordu ama bilmese bile, tıpkı onun kendisine yaptığı gibi, kendi yolunu çizecekti.

Bir dilim mango aldı. "Jaguarım yok edilecek mi?"

"Bunun için bir cevabım yok. Kuzenimize ne oldu?"

"Jaguarının dönüşümü zorlaştırdığını söyledi ama kedisini yanında hissediyor ama aynı şekilde değil."

"Kanınız kuzeninizden farklı mı?"

Başını salladı. "Annesi bir kraliyet mensubuydu ama babası değildi. Soyu artık tamamen tükendi. Sadece Brodrick ve ben kaldık. Türümün son örneği olduğumu biliyorum. Halkımızı kurtaramam. Bunu bir süredir biliyordum ve ne kadar üzücü olsa da gerçek bu. Zamanımız doldu." Bir nefes aldı. "Jaguarımı korumak istiyorum. O da bir savaşçı ve kadın kadar benim. Karpat dünyasına girmenin ve kabul edip etmeyeceğini görmenin bir yolu var mı?"

"İhtiyacımız olan bilgileri topladıktan sonra, nasıl karşılayacağını görmek için bir kan değişimi deneyebiliriz. Şu anda senin kanını alırsam, vücudumda kalan parazitleri öldürecek ve bir sonraki yükselişte gerçekleştirecek vampir toplantısına girebilmek için onlara ihtiyacım var."

Kalbinin çarpmasını engellemek için düzenli nefes almaya çalıştı. "Parazitlerin varlığıma tepki vermemesi için senden ne kadar uzakta olmam gerektiğini test etmeliyiz. İyi bir nişancıyım ve iyi bir mesafeden atış yapabilirim ama arbaletle değil. Vampirleri öldürmek için ona ihtiyacım var."

Başını salladı. "Arbaletinin dahiyane olduğunu düşünmüştüm."

"Övgüyü ben almak isterdim ama Juliette'in hayat arkadaşı Riordan bunu bulmama yardım etti. Bu harika hızlandırıcıyı benim için karıştırdı çünkü vampirler bu bölgede giderek daha fazla ortaya çıkıyor gibiydi. Brodrick'in onlarla bir çeşit ittifak yaptığını biliyorduk. Nedenini anlamak biraz zaman aldı. Herkes onun vampirler tarafından kontrol edildiğini düşünüyordu ama ben farklı olduğunu biliyordum. Onu etkileyemeyeceklerini biliyordum."

"Bir adamın zihnini kontrol eden bir vampir olmadan neden tüm türünü sattığını anlamakta güçlük çekiyorum, çünkü vampirlerin kendi özel koruma markasına sahip olmayan diğer jaguar-adamları etkilediğini biliyor olmalı."

Solange bilinçsizce sesini alçaltarak, "O tamamen kötü biri," dedi. Yer değiştiremediği için altı yaşındaki arkadaşının boğazını kesen Brodrick'in gözlerindeki bakışı hatırlayarak ürperdi. "Kadınlar üzerindeki gücünden hoşlanıyor. Teyzem bana, ailesini öldürdükten sonra annemi saçlarından sürükleyerek evden nasıl çıkardığını, sonra da aylarca esir tuttuğunu anlattı. Onu bıraktığında çok kırılmıştı. O zamanlar sadece on yedi yaşındaymış ve adam çok zalimmiş. Kadınları incitmekten hoşlanıyordu ve halkın lideri konumundaki erkekler, kadınların her arzularına hizmet etmesi gerektiği ve onlara istedikleri gibi davranabilecekleri felsefesini benimsediler. Brodrick tüm kadınların kendisinden daha değersiz olduğuna ve kendi eğlencesi için onları incitmeye hakkı olduğuna inanıyor."

Dominic bir dilim mango aldı ve o bir ısırık alana kadar ağzına götürdü. Onun yeterince yemediği için endişelendiğini biliyordu; bunu okuyabiliyordu

onun zihninde. Böylece meyveyi yedi ve adamın gözlerindeki onay ışıltısı parladığında aptalca bir parıltı hissetti.

"Ondan önceki babası da aynı şekildeydi, tıpkı onun babası gibi. Uzun zaman önce bunu tetikleyen bir şey oldu, hasta ve çarpık mı doğdu, yoksa bir olay mı onu bu hale getirdi, muhtemelen asla bilemeyeceğiz, ancak Brodrick babası tarafından kadınları incitmekten zevk alacak şekilde yetiştirildi.

"Daha önce yapılanları takip etmek zorunda değildi. Sonuçta hepimiz yaptığımız seçimlerden sorumluyuz," diye savundu. "Ahlaksız eğilimlerinin peşinden gitmek için bütün bir türün yok olmasına izin verdi. Onun kanının damarlarımda akmasından nefret ediyorum."

Onu rahatlatmak için eliyle saçlarını okşadı. "Sen inanılmaz bir kadınsın Solange ve onun bir parçası değilsin."

Kalbindeki çarpıntıyı hissetti ve gözlerindeki yıldızları göreceğini umursamadan ona baktı. Kendisini bir peri masalı prensesi gibi hissetmesini sağlıyordu; güzel olmadığını bildiği halde güzel, sıradan olduğu halde özel, kadın olmak hakkında en ufak bir fikri olmadığını halde seksi. Dominic onun beyaz atlı prensiydi ve hep öyle kalacaktı. Onunla geçirdiği her gün ona bir hediye, kendi başına asla kuramayacağı bir hayal gibi geliyordu.

"Mükemmel, ideal erkek" diye bir fantezi arkadaşı uydurduğu onca gün boyunca, onun kendisi için ne kadar mükemmel olabileceğini hiç fark etmemişti. O bir erkekti ve hiçbir zaman bir erkeğe güvenmeyi başaramamıştı. Riordan ve Manolito De La Cruz'la tanıştıktan, iki adamı kuzenleri ve arkadaşı MaryAnn'le birlikte izledikten sonra onlara güvenmek ve onları oldukları gibi sevmek istemişti ama ... İçini çekti. Erkeklerle yeniden güven duymasını sağlayan kişi Dominic olmuştu.

Solange, "Vampirlerin derlediği psişik kadın veri tabanını istiyor," dedi. "Psişik yetenekleri yüksek çıkan her kadını buluyorlar ve geçmişleri hakkında sorular sorarak jaguar halkının soyundan gelenlerin izini sürmek için yeterli bilgi sağlayabiliyorlar. Esasen Brodrick veri tabanını bir ölüm listesi olarak kullanıyor ve bir şekil değiştiren üretemeyeceğini düşündüğü kişileri öldürüp üretebilecek olanları yetiştiriyor."

"Verileri alacağız, Solange, kadınları koruyacağız ve laboratuvarı ve tüm bilgisayarlarını yok edeceğiz," diye güvence verdi.

Kulağa imkansız bir görev gibi geliyordu. Birkaç yıl boyunca bunu nasıl yapacağını bulmaya çalışmış ama bir plan yapamamıştı.

"Bilgisayarlarla aram iyi değildir," diye itiraf etti. "Bilgilerin nasıl kopyalanacağı hakkında hiçbir fikrim yok. Sonunda, her şeyi havaya uçurmanın ve verilerin de havaya uçmasını ummanın daha iyi olacağını düşündüm. Binanın bir planını çıkardım, böylece patlayıcıları yerleştirebilir ve binayı yerle bir edebilirdim."

Dominic ona doğru eğildi ve dudaklarındaki mango suyunu yaladı. Rahmi sıkıştı ve karın kasları gerildi. "Sanırım bilgiyi alabiliriz. Bilgisayar sorununa yardımcı olması için bir arkadaşım hazır bekliyor. Bana çok kesin talimatlar verdi."

O duygulu yalama ateşinin yükselmesine neden olmuştu ve vücudunun yeniden farkına varmaya başlamıştı. Adam da onun farkındaymış gibi görünüyordu.

"Ne arkadaşı?" diye sordu, görevine bağlı kalmaya çalışarak.

Başparmağı köprücük kemiğinden göğsünün ucuna doğru yavaş bir çizgi çizdi. Kadın nefesini sertçe içine çekti. Başparmağı çıplak karnının üzerinden aşağıya doğru kaymaya devam etti.

Dominic'in ağzında küçük bir gülümseme belirdi. "Serseri bir çocuk sayılır, gerçi insan yaşı olarak senden çok daha genç değil ama bilgisayar konusunda çok yetenekli. Gelmek istedi ama bir vampirle dövüşebileceğini düşünme riskini göze alamadım. Adı Josef ve zaman zaman ben de dahil olmak üzere çoğu erkek Karpatlının onu sırf maskaralıklarını durdurmak için vampirlere göndermeyi düşündüğünü düşünüyorum. Çocuk çok modern ve biraz vahşi. Laboratuardakilerin yanı sıra onların ağını da ele geçirmek için bilgisayarının başında bekliyor."

Güldü. "Karpatyalıların çocuklarıyla sorun yaşayabileceğini hiç düşünmemiştim. Ve bu da kulağa zeki geliyor."

"Şaşıracaksın. Ben de çok vahşi bir çocuktum. Bir keresinde sırf hava atmak için neredeyse devasa bir kayanın ortasında yer değiştiriyordum."

Kaşı kalktı. "Vahşi mi? Ne kadar vahşi?"

Gülümsemesi sırtmaya yakındı. "Olmaya niyetlendiğim kadar vahşi değil."

Adam uzun bir parmağıyla cinsel organını okşayıp okşarken vücudu ürperdi. Bakışları göğüslerine inmiş, vücudunun yeniden farkına varmasını sağlamıştı. Bunu o kadar kolay yapabiliyordu ki, sadece bakışlarıyla onu okşuyor ve her hücresi karşılık veriyordu. Kızarması ayak parmaklarının yakınında bir yerde başladı ve yukarı doğru süzüldü. Ne hakkında konuştuklarını unuttu, her şey beyninden dökülüp kendisini ona tamamen açık bıraktı.

Derin bir nefes aldı ve ona gerçeği itiraf etti. "Seni isterken düşünemiyorum."

Bakışları onunkilere sıçradı. "Bana yeterince güveniyor musun, Solange? Sadece vücudunu istemiyorum. Kendini bana tamamen vermeni istiyorum. Ne istersem. İhtiyacım olan her şeyi. Seni biraz korkutsa bile, eğer bana güvenirsen, her şeye sahip olabiliriz. Bir kere bağlandık mı geri dönüşü yok. Bizi birbirimize bağlayacağım ve bu pozisyondan geri dönüş yok. Ruhlarımız bağlanacak ve ikimiz için de çıkış yolu yok. Hata yapamazsın. Benim ihtiyaçlarım senin ihtiyaçların olmalı. Hayatının her anı bana adanacak. Benim zevkime ve rahatıma. Kendini benim bakımıma, sağlığını ve mutluluğunu, her şeyini bana vereceksin."

Yükselen korkuyu yuttu. Mutluluk için tek şansı olan bu konuda yenilmeyi reddetti. "Çünkü senin bakımın benim ellerimde." Ona ne anlatmaya çalıştığını anladığını görmesini istiyordu. Düşündüğü her şey, onun için önemli olan her şey, onun için de önemliydi ve o da onun için aynı derecede önemli olmak istiyordu.

Yavaşça başını salladı. Oda çok durgun ve tamamen sessiz görünüyordu, sanki inleri bile nefesini tutmuş gibiydi. Bakışları onun üzerinde sabit kaldı.

Solange bir nefes aldı ve gülümsedi, kalbindeki çarpıntı onunkinin ritmini bulduğunda sakinleşti. Hiçbir şeyden bu kadar emin hissetmemişti. "Seni tüm kalbimle istiyorum Dominic. Arada sırada korkuyor olabilirim, ama bunu atlatacağıma inanıyorum. Ve sana söz veriyorum, seni mutlu etmek için elimden gelen her şeyi yapacağım."

Gözleri derin, delici bir maviye dönüştü. Sesi, kızın aşına olduğu o alçak, baştan çıkarıcı notaya düştü. "Bunu söylediğini duymak için uzun zamandır bekliyordum." Parmakları kadının göğsünü okşadı. Meme ucu sivrildi

Öne doğru eğildi ve kızın göğsünü ağzının kaynayan kazanına aldı.

Kadın haykırdı, sırtını kamburlaştırdı, elleri başını kendisine yaslamak için yukarı kalktı. Adamın ipeksi saçları kollarının üzerinden aktı ve ateş içine akarken başını geriye attı. Sihirli bir ağzı vardı, yakıcı ve çok yetenekliydi.

Adam onu sandalyeden kaldırıp odanın ortasına doğru çekerken biraz şaşkındı. Elinin bir hareketi tüm odayı değiştirdi. Duvarlar boyunca uzanan mumlar canlandı, öyle ki sadece yumuşak bir parıltı odayı aydınlatıyordu. Dokuma halı çıplak ayaklarının altında daha kalın görünüyordu ama aslında tek gördüğü önünde duran adamdı.

Gossamer ejderha cübbesini çok nazikçe omuzlarından kaydırıp ve esnek kumaşın ayaklarının etrafında toplanmasına izin verdi. Dantelin çıplak teninden aşağı kaydığını hissettiğinde nefesi boğazında düğümlendi. Adam onun omuzlarını kavradı ve yukarı kalkmış yüzüne baktı. Kalbi göğsünde gümbür gümbür atıyor, adamın mutlak kontrolü, muazzam gücü ama en çok da gözlerindeki sıcaklık onu adeta hipnotize ediyordu. Onun dokunuşunun altında titriyor, gözlerinde toplanan yoğunluktan başka bir yere bakamıyordu. Ellerini kollarından bileklerine doğru kaydırıp ve tüm dikkatiyle onu izledi.

Birkaç dakika daha onun gözlerinin içine baktı, parmaklarını nazikçe onunkilerle birleştirip kollarını bedeninden uzaklaştırırken bakışlarını esir aldı. Bakışları çok yavaş bir şekilde kızın vücudunu uzun uzun inceledi.

Adamın aç bakışları altında renginin yükseldiğini ve meme uçlarının dikleştiğini hissetti. Daha önce utanabilirken, şimdi onun gözlerindeki takdiri, mutlak arzuyu görebiliyordu ve kendini her zamankinden daha şehvetli hissediyordu. Bir savaşçıdan çok daha fazla bir kadındı. Adamın kendisinden tahrik olmasıyla gurur duyuyordu.

"Vücudunun benim için bu kadar ıslanmasına bayılıyorum," dedi onun davetkâr kokusunu içine çekerek.

Bunu ona daha önce de birçok kez söylemişti ama bu kez farklı hissediyordu, ona basit bir gerçeği söylediğini biliyordu. Pembenin daha derin bir tonunda kızardı. Onun için ıslanmıştı. Hoş karşılanmıştı. Ona ve vücuduna dokunmamıştı.

acil bir ihtiyaçla karşılık vermiş, sımsıkı sarılmış, sinir uçları yanmış ve çiğ kalmıştı. Ona yakın olduğunda vücudunu ne kadar tahrik edebildiğinden de gurur duyduğunu fark etti. Onun karşılık vermesine ihtiyaı vardı ve o da karşılık verdi.

"Elimde değil," diye cevap verdi. "Sana bakmak beni bu hale getiriyor."

Ona gülümsedi, kalbinin göğsünde sertçe sıkışmasına neden olan yavaş, seksi bir gülümseme. Onun ıplak bedenini yavaşça, amansızca, tamamen giyinik bedeninin içine çekti.

"Soy beni, *kessake*."

İşte oradaydı, beklediği-umduğu her şey. Gözleri aşk ve şehvetin güçlü, çok yoğun bir karışımıyla kararmıştı. Zaten tamamen ona odaklanmış olan vücudunun anında tepki verdiğini hissetti. Adamın kalp atışlarını sayabiliyordu. Damarlarındaki kanın gelgitlerini ve akışını biliyordu. Onun aklını ve kalbini biliyordu. Sonunda onun vücudunu tanıma, her kasını, her erojen bölgesini ezberleme fırsatı bulmuştu.

Zarif ceketini adamın omuzlarından indirdi, dikkatlice katladı ve neredeyse saygıyla havuzun yanındaki küçük bankın üzerine yerleştirdi. Elleri adamın gömleğinin üzerinde gezinirken ve sonra düğmelere giderken tenini bir sıcaklık dalgası kapladı. Çıplak göğsünü ortaya çıkarmak için her birini kaydırarak açarken zar zor nefes alabiliyordu. Gömleği tekrar omuzlarından kaydırıldı. Beyaz ipek gömleği yüzüne doğru tuttu ve ipeği katlayıp düzgünce bankın üzerine yerleştirmeden önce onun kokusunu ciğerlerine çekti.

Ellerini göğsünde ve düz karnında gezdirdikten sonra düzgünce kırışmış pantolonunun nne uzattığında vücudunda bir sıcaklık patlaması oldu. Yalınayak duruyordu, ayakkabıları sanki kendisi koymuş gibi bankın altına dizilmişti, pantolonu uzun bacaklarından aşağı çekerken önünde diz çökmesine izin verdi. Her seferinde bir bacak olmak üzere dışarı adım atarken elini nazikçe kadının omzuna koydu.

Adamın ağır ereksiyonu serbest kaldığında Solange'ın nefesi boğazında düğümlendi. Kalın ve dolgundu, en az geri kalanı kadar büyüleyiciydi. Neredeyse dalgın bir şekilde adamın pantolonunu katladı, bakışları ona odaklanmıştı. Kumaşın ellerinden ayrılıp üzerindeki giysi yığına katıldığının farkında bile değildi.

bankta. Sadece bakabiliyordu, hipnotize olmuştu, adamın ona karşı duyduğu tahrikin kanıtı tarafından karşı konulmaz bir şekilde çekiliyordu.

Ağır kesesini avuçlarının içine aldı ve geniş, mantar kafasında parlayan küçük inci damlasını neredeyse çaresizce yalamak için öne doğru eğildi. Aleti içinden geçen ateşli hislerle sarsılırken nefesi ciğerlerini patlayıcı bir telaşla terk etti. Öne doğru eğildi ve onu ağzının derinliklerine çekti, tüm vücudu zevkle titrerken tatmin olduğunu hissetti.

Diline karşı hissettiği inanılmaz sıcak ve pürüzsüz hissi, ağzını dolduran ağırlığını, çok yavaşça, her seferinde biraz daha uzağa kaymasını seviyordu. Her şeyi kontrol etmesine izin verdi, onun büyüklüğüne ve hissine alışmasına izin verdi. Çelik üzerine kadife, ağzını onun sıcaklığı ve ateşiyle, onun için duyduğu arzuyla dolduruyordu. Acele etmedi, onu yakından tanımak istiyordu, sert etinin her nabzını.

Dilini geniş başının üzerinde gezdirdiğinde boğazının derinliklerinde inledi ve bir kez daha nazikçe yalamak için geri çekilmeye devam etti. Bakışları onunkilere kaydı ve adamın yüzüne kazınan gergin uyarılma hali karşısında duyduğu memnuniyet içinde yükseldi. Adamın eli kadının saçlarına dolandı ve zonklayan sikini kadının ağzına doğru iterken gözlerinin derinliklerinde kırmızı ışıklar titreşti. Bir eliyle çıplak kalçasını okşarken, diğer eliyle ağır ereksiyonun tabanını çevreledi ve dilini kasıtlı olarak geniş başın tabanı etrafında kıvırdı.

Adam kadının ağzına karşı sarsıldı ve nefesi sert bir patlamayla bedenini terk etti. Göğsünden ve boğazından uyarıcı bir hırıltı yükseldi. Yine içinde bir memnuniyet duygusu yükseldi. Her zaman ayrıntılara dikkat etmişti. Bunu doğru yapabilirdi. Bu kendisiyle ilgili değildi, onunla ve onun zevkiyle ilgiliydi ve ona zevk verebileceğini anlamaya başlamıştı.

Onun gözlerini izledi, sonsuz bir yavaşlıkla sikinin hassas başını ağzının kavurucu sıcaklığına alırken çenesindeki kasların gevşemesini izledi. Kalçaları istemsizce sarsıldı, onu daha derine götürmesi için çaresizce çırpındı. Parmaklarının refleks olarak gerildiği kafa derisinde erotik bir acı hissetti ve inledi. Titreşim ağzından geçerek doğrudan sert ete ulaştı ve cevap veren zonklamayı hissetti. Titreşime izin verdi

sert uzunluğunu ağızına soktu ve kalçalarının bir sarsıntısı ve odayı dolduran sert nefes alışının sesiyle ödüllendirildi.

Mumlar titriyor, yumuşak ışık yüzüne oyulmuş derin çizgiler boyunca gölgeler düşürüyordu. Göğsü inip kalkıyor, dans eden ışıktaki bronz rengi parlıyordu. Başının açısını ayarladı, böylece küçük, neredeyse çaresiz itişler kullanarak biraz daha derine kayabildi. Adamın hareketlerini kontrol ettiğini biliyordu ama ağzının sıcak pençesine ihtiyaç duyan adamın hareketsiz kalamamasına bayılıyordu.

Diline karşı nabızı atıyordu ve onun ham hissini, pürüzsüz dokusunu ve sıcak, seksi ısını seviyordu. Tadı tamamen erkekti, baharatlı, erotik, çok erkeksi bir tadı vardı ve sonsuza dek bağımlısı olacağını biliyordu. Tadı Dominic gibiydi, tutku ve arzu, sevgi ve kabullenme. Onun tepkisini hissettikçe daha da cesaretlenerek okşadı. Bakışlarını onunkilere kilitledi, her zevk belirtisini izledi ve gözlerinin parladığını, kapaklarının ağır ağır sarktığını gördüğünde, dilini düzleştirdi ve tamamen tesadüfen keşfettiği tepenin hemen altındaki hassas noktaya sürttü.

Başını hareket ettirdi, yavaşça geri çekildi, bir yandan da adamın gözlerindeki ateşi izliyor, diliyle o tatlı noktayı okşarken aldığı zevki değerlendiriyordu. Sadece ucu dudaklarının arasındayken bir an durdu, onun nefesini tutmasını, gözlerinin daha koyu maviye, neredeyse gece yarısı siyahına dönüşmesini izledi ve çok yavaşça onu tekrar içine aldı. Onu memnun etme, ona verdiği enfes zevki, aynı odaklanmış özeni verme ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordu.

Onun vücudunu, gözlerini izlemek, artan hislerini hissetmek, onun için tam bir afrodizyaktı. Vücudunun tepkisini, bacaklarının arasındaki yakıcı baskıyı, göğüslerindeki sızıyı ve onun için acilen yükselen ihtiyacı hissetti. Kendi tepkisinde de keskin bir tatmin vardı ama odağını sadece onu memnun etmeye vermişti.

Emmeyi artırdı, yavaş ve sonra hızlı. Sert ve sonra yumuşak, bu sırada dili alay ediyor ve dans ediyordu. Boğuk, müzikal sesi gırtlığa dönüşerek onu heyecanlandırdı. Kenardan kayarken itışı biraz daha derinleşti

onun kontrolünden çıktı. Onu biraz daha derine çekti ve daha sert emerek sert bir inilti çıkardı.

Solange'ın içi de dışı da cayır cayır yanıyordu. Ağzı kavurucu bir sıcak hissediyordu ama bacaklarının arası acil bir ihtiyaçla yanıyordu. *İstiyordu*, ihtiyacı vardı.

-Vücudu onunkinin içindeydi. Vücudu onunkini arzuluyordu, bu arzu o kadar baskındı ki onun tadını sonsuza dek ağzında hissetmek istiyordu, vücudu her zaman onunkinin üzerine kazınmıştı.

Bakışları onunkilerle kilitlendi, ritmi devralmaya başladığında onu esir aldı, biraz daha derine itti. Ağzını onun etrafında sıktı, emişi artırdı, onun için çaresizdi. Hızlı, sert itişler nefesini kesiyordu ama adam daha derine nüfuz ettikçe, durmak istemediği için nefes alabildiğinde nasıl nefes alacağını çabucak öğrendi - ne şimdi, ne de hiçbir zaman. Ona yaptıklarını seviyordu, onun kontrolünü alıp yerine başka hiçbir şeye odaklanamayacağı kadar akılsız bir zevk koyabilmesini seviyordu.

İnledi, nefes alış verişi sertleşmişti. "Dur, *Kessake*, dayanamıyorum." Saçlarındaki el başını geriye doğru çekmeye başladı, ancak kalçaları işbirliği yapmayı reddediyor, hızlı ve sert hamlelerle kızın dar ağzının derinliklerine doğru itiyordu.

Dilini onun üzerinde dans ettirdi, okşadı ve okşayarak onu kontrolünün en uç noktasına getirdi. Çenesini ayarladı ve başını daha da geriye itti.

"Bu çok tehlikeli Solange."

Yavaşça, isteksizce onu bıraktı, zor nefes alıyordu, kafası karışmıştı. "Anlamıyorum. Bunu sen istedin. Beni istedin ..."

"*İstiyorum*," diye düzeltti sıkıdığı dişlerinin arasından. "Seni istiyorum. Ama seni tehlikeye atamam. Kanımda sana geçebilecek parazitler var."

"Bana zarar veremezler," diye belirtti, hayal kırıklığına uğramıştı ve her an daha da sinirleniyordu. Yere çöktü ve ona ters ters baktı. "Bunu sen başlattın."

"Parazitleri ayıracak ve seninle temas etmelerini engelleyecek kadar kontrollü olabileceğimi düşünmüştüm ama sen yakındayken hareketsiz kalıyorlar ve doğru düşünemiyorum. Üzgünüm Solange. Seninle bu yükselişte sevişebileceğimi düşünmüştüm."

Uzandı, parmakları adamın sert, kalın boyunu okşadı, ateşli bakışlarla adamın vücudundan geçen ürpertiği izledi. "Hiç prezervatif diye bir şey duydun mu? Karpatların prezervatifi yok mu? Çünkü eğer bu kadar endişeliysen, prezervatif tam sana göre olabilir diye düşünüyorum."

Gülümsemesi çok yavaş oldu. "Bunu hiç düşünmemiştim. Kural olarak Karpatların böyle şeylere ihtiyacı yoktur."

*Bana bak-şimdi kendini benim gözlerimden
gör. Kendine bir bak: Bu dünyadaki en güzel
şeysin.*

DOMINIC'TEN SOLANGE'A

Dominic Solange'a uzandı. Vücudu onun için yanıyordu. Onun dokunuşuna, yumuşak teninin üzerinde kaymasına ihtiyaç duymakla zar zor başa çıkabiliyordu. Umutsuzca onun içinde olmaya ihtiyaç duyuyordu. Ruhu onu kendisine bağlamak, ona ait olanı sahiplenmek için öfkeleniyordu. Onları sonsuza dek birleştirmek için. Disiplini sona ermişti ve sevdiği kadınla arasında hiçbir engel kalmamıştı.

Onu kollarına aldı, kendisine doğru beşik gibi salladı. Sevgili Solange. Aynı anda hem heyecanlı, hem seksi, hem de korkmuş görünüyordu. Adamın tüm koruyucu içgüdüleri ön plana çıktı. Kendisi için olduğu kadar onun için de çaresiz olan şehvetli bir kadınla masum bir deneyimsizliğin karışımı, şefkatli olma ihtiyacını daha da artırıyordu. Kedinin sıcaklığının yoğunluğuna bakarak, kadının sevişme konusunda çok deneyimli olmasını beklemişti ama öyle olmadığı açıktı.

Aşk neredeyse ezici bir güçtü ve onu dizlerinin üzerine çökmekle tehdit ediyordu. Güzelliği ya da ona olan çekiciliği hakkında hiçbir fikri yoktu. Karpatyalılar içeride ne olduğunu gördü. Beden sadece bir kabuktu. Belki de istedikleri her şeyle girebildikleri için, dışarısı onlar için çok az önemliydi. Ama o kızın kalbini ve zihnini görebiliyordu ve ona derinden aşık olmuştu. Solange, şiddetli sadakati, şaşmaz cesareti ve doğal duygusallığıyla tam ona göre bir kadındı.

O kadar uzun süre, o kadar çok yüzyıl beklemişti ki, bu tek kadın için tüm umutları tükenmişti. Onu çıplak göğsüne yaslamıştı.

Sonunda onun olduğunu anlamıştı. Vücudu onun için ağrıyor, sıcak kan kasıklarına doğru çarpıyor, aleti gitmeyi reddeden sürekli, ağır bir ağrı yapıyordu. Onun teni, ipek ve satenden oluşan o yumuşak genişlik, onu deliliğin eşiğine getirmişti. Sabırlı davranmış, kızın kendisini ona teslim etmesini, ona yeterince güvenmesini beklemişti ama Karpatyalı erkeklerin içindeki şeytanlar asla susmamış, ona asla huzur vermemiş, onu kendisine bağlamasını, ona sahip çıkmasını talep etmişti.

Onu yavaşça yatağa yatırırken elleri göğsünün üzerinde gezindi, küçük, sadece fısıltı gibi bir dokunuştı. İhtiyaçtan o kadar sarsılmıştı ki neredeyse yatağı unutacaktı. Onu öperken küçük iniltisini ağzında yakaladı, ipeksi saçları avucunun içinde toplanmıştı. Onu tekrar tekrar öperken Solange'ın hislerinde kaybolma lüksüne izin verdi. Sıcak ipek, gelecek şeylerin bir vaadiydi. Onun harika ağzı, onunkine karşı hareket ediyordu, bal, baharat ve benzersiz bir şekilde o.

Vücudunda aşk ve arzu ateşi yükseliyordu. Mükemmel bir şekilde kontrollü ve disiplinli olan Dominic Dragonseeker artık kendi ateşini kontrol edemiyordu. Onu o kadar çok istiyordu ki zar zor nefes alabiliyordu. Disiplin ve kontrol onun yaşam biçimiydi. İçinin ve dışının yanması, kalbinin göğsünde ve sikiinde çarpması, bir kadına, bir hayat arkadaşına duyduğu ihtiyaçtan dolayı titremesi eşsiz bir deneyimdi.

Onun altındaki bakışlarını, gözlerinin şaşkın ve aç bakışlarını, yüzündeki çıplak arzuyu seviyordu. Vücuduna yayılan kızarıklık onu memnun etti. Göğüsleri mum ışığında çok güzeldi, karşı koyamadığı bir cazibeydi. Başını eğdi, saçları vücudunun üzerinde kayıyordu, böylece altında kıvranıyordu, sinir uçları çoktan iltihaplanmıştı.

Kızın nefes nefese inlemeleri onu çılgına çevirdi ve daha fazlasını istedi - ihtiyaç duydu-. Ağzı göğsünün yumuşak kabarıklığının etrafında kapandı ve meme ucunu içeri çekti. Kadının içinden bir titreme geçti ve kadın haykırdı; yumuşak, kırık dökük bir sestir ve neredeyse adamın son kontrol kalıntılarını da paramparça edecekti. Onun yumuşak, davetkâr göğüslerini seviyordu ve en çok da meme ucunu dişleri ve parmaklarıyla çekip yuvarladığında verdiği tepkiyi seviyordu. Vücudu ona doğru gerildi, saldırısı altında kıvrandı ve yardım edemedi ama zihinleri birleştirdi, böylece vücudundan akan her hissi hissedebiliyordu. Altında, karnı

Kasları kasıldı ve başı yastığın üzerinde çılgınca savruldu. Kalçaları onun vücudunu aramak için çırpınıyordu.

Emdi ve onun çaresiz zevk inlemelerini teşvik etti. Sıcaklık damarlarında hızla aktı ve adam rahmindeki kasılmayı gerçekten hissetti.

"Dominic." Adını tekrar tekrar fısıldadı, elleri saçlarına dolanmıştı ve onu kendine doğru çekiyordu.

Kadının sesindeki muhtaçlık hissi ateşini birkaç derece daha yükseltti, ta ki içten dışa doğru yanmanın mümkün olabileceğini düşünene kadar. Acele etmedi, sevgiyle göğüslerine dikkatini verdi, alay etti ve çekiştirdi, dili dans etti, ağzıyla güçlü bir şekilde çekti ve nazikçe yaladı, küçük ısırıklar verdi ve dilinin okşayıcı bir vuruşuyla acıyı hafifletti.

Bir eli düz karnının üzerinde gezindi, oradaki kasların uyarılmışlık içinde dalgalandığını ve kıvrıldığını hissetti. Kalbi ağzının altında, kanını çağıran çılgınca, ritmik bir vuruşla çarpıyordu. Azı dişleri ağzını yasaksızca doldurdu, cazibe her disiplini geçersiz kıldı. Göğsünün kremi kabarıklığı boyunca yaladı ve hafifçe ısırdı. Kadın tamamen hareketsiz kaldı.

Onun bakışlarını kendi bakışlarıyla yakalamak için başını kaldırdı. Kedinin gözleri yeşilden altın rengine dönmüştü. Eli onun cinsel organını örttü, nemli sıcaklık onu kalbinin atışı kadar güçlü bir şekilde çağırıyordu. Dişlerini göstererek onun görmesini sağladı, içindeki iblisin yüzeye yakın olduğunu biliyordu; gözleri parlıyordu. Onun kabulünden başka hiçbir şeyin önemi yoktu - onun tam güveninin.

Adam iki parmağını kızın sıcak kanalının derinliklerine soktuğunda Solange'ın nefesi patlarcasına kesildi. Ağız açıldı, gözleri kocaman oldu.

Dominic!

Benimle kal, Kessake. Bu senin için iyi olacak. Vücudundan geçen titremeleri hissederek onu nazikçe yatıştırdı. Başını eğdi ve kremi göğsünü, tatlı kabarıklığı boyunca yaladı.

Dişlerini derinlere batırırken başparmağı klitorisini buldu. Vücudu neredeyse kasılıyordu. Patlamanın onu sarstığını, kaslarının parmaklarını sıkıldığını hissetti. Vücudu neredeyse eğiliyordu. Isırığın acısı yerini erotik bir coşkuya bıraktı. Daha fazlasını kaldıramayacağını biliyordu ama yine de ziyafet çekmek istiyordu.

her yönden. Çok lezzetliydi, ballı, baharatlı tadı adamın duyularını dolduruyordu. Aleti zonkluyor ve yanıyordu. Altında kıvrandı ve acil ihtiyaç beyaz-sıcak ve parlak bir şekilde yandı, bir ateş fırtınası gibi damarlarında öfkeleniyordu. Yumuşak bir şekilde inledi ve vücudu vahşi bir saldırganlıkla tepki verdi, o kadar doldu ki, ağrı acımasızca acı verici hale geldi.

Dilini küçük iğne izlerinin üzerinde gezdirdi ve neredeyse çılgınca bir telaşla karnından aşağıya doğru öptü. Kontrolü ele almak istiyordu ve bunun için çabaladı ama onun poposunu kavrayıp kalçalarını ağzına doğru kaldırdığı anda tek düşünebildiği şey ziyafet çekmekti. Bir kez olsun onun ruh halini kontrol etmek için kendini zorladı, bakışları onunkilere kilitlendi. Kızın gözleri şok olmuş bir heyecanla parlıyordu.

Solange onun yüzüne kazınmış saf şehvet ve ısıltılı, sürekli değişen gözlerindeki açlık karşısında nefesini tuttu. Adamın kontrolü kaybettiğini inkâr edemezdi ve korkmasına rağmen vücudu heyecanlanmıştı. Sanki sonsuza dek bu anı bekliyormuş gibi hissediyordu. Adam durdu, göz kapakları yarı kapalı, kalın kirpikleri gözlerinin canlı mavisini yoğunlaştırarak ona bakıyordu.

Bakışları onunkilere kilitlendi, dili kadife yumuşaklığındaki kıvrımlarda yavaşça gezindi. Kadının tüm vücudu titredi. Nefes alışları odanın sessizliğinde yüksek sesle duyuluyordu. Adamın geniş omuzlarına yapıştı, artık çok geç olduğunda bir dayanak noktası bulmaya çalışıyordu. Kendini şımartmadan önce bir ses çıkardı, alçak, ilkel bir hırıltı. Ve bu bir şımarıklıktı. Onunla ziyafet çekti, dilinin darbeleriyle sıcak sıvıyı merkezinden çekti. Yaladı ve okşadı. Emdi ve ısırdı. Kadın çaresizce çırpırırken, serbest kalmak için ağlarken, durması için yalvarırken -asla durmaması için- elleri kalçalarını kontrol ediyordu.

Ateşi sıcak ve güçlü bir şekilde yükseliyor, ancak basınç ne kadar yükselirse yükselsin ihtiyaç duyduğu serbest bırakmaya tam olarak ulaşamıyordu. Ona doğru bastırmaktan, kıvranmaktan, başını savurmaktan, kalçalarını sallamaktan, onun gibi kontrolden çıkmış görünmekten kendini alamıyordu. Onu yutarken, yalarken ve emerken sesler çıkarıyor, derin, hayvani hırıltılar çıkarıyordu, böylece rahmi spazm geçirdi, ağladı ve sıkıştı, vahşi açlığı doyumaya çalışmak için ihtiyaç duyduğu sıcak kremden daha fazlasını döktü.

Zevk karnında dalgalandı, uyluklarından aşağı yayıldı ve en derin çekirdeğinde merkezlendi, tüm vücudunu sallayan ve her kas ve hücrede dalgalanan sert, kıvrımlı dalgalar. Dizlerinin üzerine çökmeden önce son bir kez hassas klitorisini emerken kendi çaresiz çığlığını duydu.

"Bekle." Tıslayan komutu zar zor çıkarabildi. Vücudu hâlâ artçı sarsıntılarla titriyor ve zihni berraklaşmayı reddediyordu.

Yine de, her zaman onun ihtiyaçlarının farkında olan Dominic kıpırdamadı, gözleri neredeyse yakut kırmızısı parlıyordu, şehvet ve sabırsızlık şehvetli yüzüne damgasını vurmuştu. Ama kıpırdamadı, kızın konuşmak için çırpınışını izlerken nefesi kesik kesik, sert soluklarla geliyordu.

Solange derin bir nefes aldı ve itiraf edecek kadar zihnini boşaltmaya çalıştı.

Bu gerekliydi. Günler önce gelmeliydi.

"Dominic." Adını zar zor söyleyebilmişti ama ona söylemek zorundaydı. Bilmesi gerekiyordu. "Hiç bir erkekle birlikte olmadım." Adam aç bedeninden sadece bir santim uzakta, bu kadar yakın diz çökmüşken, huzursuz kalçalarının onu aramasına engel olamıyordu.

Kaşlarını çattı. "Elbette öyle. Sen jaguarsın. Görüntüleri gördüm. Adam soyundu, sen . . ." Kaşları daha da çatıldı. Belli ki geçmiş cinsel geçmişini tartışmak istemiyordu. "Bunun bir önemi yok."

"Öyle. Sana anlatmaya çalışıyorum."

"Bilmeme gerek yok. Zihnindeki görüntüleri gördüm Solange. Kedin kızgınlık dönemindeyken her seferinde farklı bir adam. Sen onlarla birlikteydin."

Utanarak gözlerini kapattı. "Özür dilerim, böyle düşünmene izin verdiğimi biliyorum, herkes böyle düşünüyor, Juliette ve Jasmine bile, ama bu doğru değil. Denedim. Kedim ihtiyaçlarıyla beni tahrik etti ama bana dokunmalarına asla izin veremezdim. Her seferinde panikledim. Bir erkeğin bana dokunmasına izin verme düşüncesi beni hasta ediyordu. Kusmanın erkeklerin ruh halini bu kadar bozması inanılmaz."

"Bana emin olduğunu söyle, Solange."

"Öyle olduğumu biliyorsun. Seni istiyorum. Bunu istiyorum." "Bunu

söylediğini duymam gerek."

Gözlerini onun bakışlarından ayırmadı, kendi bakışları da sabitti ama kelimeleri zorlukla çıkarabiliyordu, nefes alış veriş i sert ve düzensizdi. İhtiyaçtan yanıp tutuşuyordu ve onun için çaresizden de öteydi. Bir yanı onun kalçalarını kendi kalçalarına doğru çekmek ve kendini ona bırakmak istiyordu. "Her şeyden çok Dominic, sana güveniyorum. Senin yolunda birlikte olmamızı istiyorum. Korkuyorum ama sadece bilinmeyenden korkuyorum, senden ya da bizden değil. Eminim."

Elleri uyluklarına gitti ve onları daha da açarak kollarının üzerine kaldırdı. Onun üzerine eğildi, bacaklarını daha yükseğe zorlayarak ona daha iyi erişim sağladı. Adamın ereksiyonu kadının hassas, nabız gibi atan girişine değdi ve kadın vücudundan ateş parçaları geçerken haykırdı. Gözlerini kapattı, olaklardan korkuyordu ama bir türlü doymak bilmeyen korkunç açlığını dindirmesi için de çıldırıyordu. Onun verdiği zevke asla doyamayacağından korkuyordu. Elleri ve ağzı o kadar inanılmazdı ki, vücudunun neler yapabileceğini hayal bile edemiyordu.

"Solange, bana bakmaya devam et." Gözleri bir amaç ve kararlılıkla parlıyordu. "*Te avio päläfertiilam-sen* benim hayat arkadaşısın."

Kelimeleri ona sadece söylemekle kalmıyor, onları zikrediyordu. Sesinin müzikalitesi ona her zaman çekici gelmiştir. Her kelimeyi kendi ana dilinde söylerken hissediyor ve sonra kelimelerin ne anlama geldiğini anlayabilmesi için kendi dilinde tekrarlıyordu. Adamın geniş mantar başının içine doğru itildiğini hissettiğinde kalbi daha da hızlı atmaya başladı.

"*Éntölam kuulua, avio päläfertiilam*-Seni hayat arkadaşım olarak kabul ediyorum."

Bu sözler onun içinde derinlerden bir yerden geliyor ve kadının içinde derinlerde yankılanıyordu. Sahiplenilmeyi, yalnızca ona ait olmayı seviyordu. Ciğerlerine çektiği her nefeste onu istiyordu. Onun zevkine kendi zevkinden daha çok *ihtiyacı vardı*. Ve ona ait olmak çok doğruyd u.

Adamın elleri kadının ellerini daha sıkı kavradı ve onu kendisiyle göz teması kurmaya zorladı. Hayatında hiç bu kadar heyecanlanmamış ya da tahrik olmamıştı. Ona bakmayı, içine girerken onu geren kalın, sert sıcaklığını hissetmeyi seviyordu. İçinin boş olduğunu hissediyordu ve onunla, onun özüyle dolmaya ihtiyacı vardı.

"*Ted kuuluak, kacad, kojed*-Sana aitim."

Vücudu bir kez daha saf sıcaklığın gelgit dalgasıyla doldu. Uyluklarının arasında biriken kaygan nemi hissetti, uyarılma mide kaslarını şişirdi. Adam gerçekten de ona aitti. Her santimi ona aitti. Ve onun mutluluğu ve zevkiyle ilgilenecekti. Adam kadının dar kıvrımlarını bir santim daha itti ve onu rahatsızlığın sınırında, yanana kadar gerdi.

"*Élidamet* andam-Senin için hayatımı sunuyorum."

Onun için hayatını verecekti, ama bu kelimelerin anlamı tam olarak bu değildi - çok daha fazlasıydı. Hayatının her yönü onun ellerindeydi. Sığamayacak kadar büyük hissettiğinde bile kalçalarının hareket etmesine, onu daha derine çekmeye çalışmasına engel olamıyordu. Adam onun ne kadar çaresiz olduğunu ve aynı zamanda ne kadar gergin hissettiğini biliyor gibiydi. Kıpırdamadan durdu, vücudunun onun bedenine uyum sağlamasını bekledi.

"*Pesämet* andam-Sana korumamı veriyorum."

Karşılığında onun her *zaman* kendisini koruyacağını biliyordu ve bununla yaşayabilirdi. Ona kendi başının çaresine bakamayacakmış gibi davranmıyordu. Onun bir düşmanla savaşıma yeteneğine saygı duyuyordu. Onu her zaman korudu, vücudunun kendi istilasına uyum sağlamasını beklemek de buna dahildi.

"*Uskolfertiilamet* andam-Size bağlılığımı sunuyorum."

Gözyaşları yaktı. Hayatının çoğunda kendini yalnız hissetmiş, kazanamayacağı bir dava için savaşmıştı. Juliette, Jasmine ve daha yüzlerce kadınla ilgilenmişti. Bu adam her zaman onun yanında olacaktı, ne olursa olsun, ilk bağlılığı ona olacaktı. Daha derine itti ve kadın muazzam yanma karşısında şok içinde haykırdığında durdu. Kendini dev gibi hissediyordu, kadının dar kanalına sığması imkânsızdı. Ama yine de vücudu bunu bilmiyor gibi görünüyordu, onun istilasını için çaresizdi.

Bir kez daha bekledi, derin nefes aldı, kontrol için savaştı. Parmakları onunkilerin etrafında sıkılaştı. Gözleri inanılmazdı, parlıyordu, değişiyordu, güzeldi.

Benim için nefes al. Rahatla.

Ciğerlerinin ritmini takip ederek nefes aldı ve gerilen kaslarını gevşetmek için bilinçli bir çaba sarf etti. Korktuğundan daha fazla korkmuştu.

ona kilitlendiğini fark etti. Vücudu onu kabul ettiği anda, adam bir santim daha içine girdi.

"*Sívamet andam-Sana* kalbimi veriyorum. *Sielamet andam-Sana* ruhumu veriyorum. *Ainamet andam-Sana* bedenimi veriyorum. *Sívamet kuuluak kaik että a ted*

-"Senin olanın aynısını kendime alıyorum."

Solange farklılığı derinlerinde hissetti, sanki kalbi ve ruhu onunkiyle birmiş gibi onları birbirine dokuyan küçük iplikler. Bariyerine, onu koruyan ince şeride, kimsenin ona sahip olmak için geçmesine izin verilmeyen o çizgiye ulaşmıştı. Gözyaşları yüzünden aşağı aktı. Artık ona güvenmekten korkmuyordu; o inanç sıçramasını yapmış ve hiçbir çekince duymadan kendini onun himayesine vermişti.

"*Ainaak olenszal sívambin-senin* hayatın benim tarafımdan her zaman el üstünde tutulacak. *Te élidet ainaak pide minan-senin* hayatın her zaman benimkinden üstün tutulacak." Sesi derinleşti. Sertleşti.

İfadesinin yoğunluğu kadının ürpermesine neden oldu. Gözleri sıcak turkuaz renginde parlıyordu. Başını eğdi, kadının nabzını yaladı ve kalçaları kabarıp bariyeri aşarken dişlerini kadının içine batırdı. Acı keskin bir yanmaydı ve neredeyse dişlerinin şokuyla örtülüyordu. Kadın gergin ve yakıcı hissi soluyarak uzaklaştırırken adam tekrar durakladı. Çok yavaşça başını tekrar kaldırıp bedenleri birbirine kilitlenmiş olan kadının gözlerinin içine baktı.

"*Te avio päläfertiiam-sen* benim hayat arkadaşısın. *Ainaak sívamet jutta oleny*

-"Sen sonsuza dek bana bağlısın. *Ainaak terád vigyázak-sen* her zaman benim himayemdesin."

Eğildi ve kısa, kalbi durduran bir an için onun ağzını aldı, sonra ellerini bıraktı ve hareket etmeye başladı, her sinir ucunun hislerle dalgalandığı yavaş, uzun bir kayma. İçinden ateş fışkırdı. Solange'ın nefesi kesildi, gözleri şok içinde genişledi.

Adam geri çekildi ve ileri atıldı, daha sert, daha hızlı, sürtünme kadının üzerinde şimşekler çaktırdı. Birinin bu kadar yükseğe uçabileceğini ya da bu kadar zevk alabileceğini hiç hayal etmemişti. Kontrolünü kaybetmek korkutucuydu ama yine de heyecan vericiydi. Tırnaklarını adamın pazularına geçirdi ve kendini bu yakıcı ısı girdabına sabitleyecek bir yol bulmaya çalıştı.

Vücudu tekrar hareket etti ve Solange kaslarını sıkılaştırarak onun nefesini duydu. "Çok sıkısın Solange, kavurucu derecede sıcaksın."

Bu iyi bir şey miydi? Bilmiyordu ama adam ona karşı ürperdi, nefesi öncekinden daha da sertti ve onunla buluşmak için her yükseldiğinde, sert elleri onu cesaretlendirdi. Yakıcı ateşin uzun, derin darbeleri çok iyi hissettiriyordu. Durmalarını istemiyordu ama durmazlarsa diri diri yanmaktan da korkuyordu. Adam durmadı. İlk nazik vuruşları yerini daha sert, daha hızlı, nefesini kesen ve onu hayal ettiğinden daha yükseğe tırmandıran bir ritme bıraktı.

Adam derinlere daldı ve kadın alçak, neredeyse miyavlayan bir sesle haykırdı. Basınç büyüdükçe büyüdü, daha derine daldıkça hiç durmadı ve tüm kontrolünü kaybetti. Ateş vücuduna yayıldı. Alev alev yanan sıcaklık damarlarından aktı. Gerginlik sinirlerini kırılma noktasına ve ötesine kadar gerdi, ta ki serbest kalmak için gerilene, gözyaşları yüzünden aşağı akana, bir ateş fırtınası onu tüketene kadar. Adam her zaman onun içine, çeliğin üzerindeki kadifeye, kalçalarının arasına giriyor, ona sertçe biniyor, çok derinlere nüfuz ediyordu.

Şiddetli tempo, sadece nefes alabilene kadar devam etti, onu dolduran endişe, vücudu artık kendisine ait değildi. Çaresizce büküldü, onun altında kıvrandı, başı çılgınca savruldu, adam onu sabit tutarken, vücudu onu daha da yükseğe çıkardı. Çığlık atmak için ağzını açtı ama hiçbir ses çıkmadı. Duyularının her biri kalçalarının arasında yoğunlaşmış, vücudunun derinliklerine tekrar tekrar giren kalın, sert kuvvete odaklanmıştı.

Ateşten çizgiler alevlere dönüştü ve çılgınca vuruşlar daha da derine inerken gerilim daha da arttı. *Dominic*. Onun adı kaotik zihninde bir çığlık gibiydi.

Bırak beni, diye ikna etti.

O kadar yükseğe uçabilir ve ölmeyebilir miydi? Gözlerini açtı ve onun sevgili yüzüne baktı. Şehvet ve aşk çizgileri öylesine derin oyulmuştu ki, gözlerindeki şehvet ve şiddet, mükemmel ağzı ve onu sıkıca kavrayan o sert elleri. Yüzünün etrafına dökülen uzun saçları düşmüş bir meleğin saçları gibiydi.

Hafifçe hareket etti ve en hassas noktasına sürtünmesi aklının zevkle alkalanmasına neden oldu. Nefesi kesildi, kaskatı kesildi, tüm vücudu adamın sikinin etrafında sıkılaşırken bakışları adaminkine kilitlendi, neredeyse şiddetle kenetlendi, vücudunda his üstüne his oluşurken kavradı ve sağdı. Orgazmı çekirdeğini yaktı, kontrolden çıkmış bir ateş fırtınası, midesinden alev aldı, göğüslerine ve uyluklarına yayıldı. Adamın siki daha da şişerken çığlık attı ve prezervatif onu güvende tutarak kendini boşalttı. Kavurucu sıcaklığı hissedebiliyordu, her sinir ucu zevkle canlanıyordu.

Dominic onun üzerine yığıldı, nefes almakta zorlanıyordu, onu sıkıca tutuyordu, bacakları hala kollarının üzerinde sıkışmıştı, vücudu hala onunkiyle kilitliydi. Onu asla terk etmek istemiyordu. Kendini toparladığı anda Solange'ı kollarının arasına aldı ve bir battaniye gibi üzerine örttü, başı göğsünde, kulağı çarpan kalbinin üzerindeydi.

Hayatında ilk kez kendini tamamlanmış hissetti. Yüzyıllar boyunca kendini tamamen yalnız hissetmişti ama artık asla yalnız olmayacaktı. Onu tutmak doğru hissettiriyordu. Elinin sırtının kıvrımından aşağı, kalçasının yuvarlak kıvrımına doğru kaymasına izin verdi. Kadın onundu ve kendini özgürce, hiç çekinmeden ona vermiş, aklını ve kalbini ona açmıştı. Onu kendi bedenine, özel sığınağına, mabedine almıştı.

Diğer eli onun gr saçlarına dolanmıştı. Onun ipek ve saten hissini seviyordu. Yumuşak teni onun içinde eriyor, onun bir parçası haline geliyor gibiydi. Hafifçe hareket etti, i kaslarının anında verdiği tepkiyi, onu nasıl kavradıklarını ve etrafında nasıl titreştiklerini hissetti, sanki vücudunu terk etmesini istemiyormuş gibi kenetlendi.

Ona karşı olan duyguları o kadar yoğundu ki bir an konuşamadı. *Seni sevdiğimi biliyorsun, Solange.* Bunu bir açıklama olarak yaptı, çünkü onun bilmemesine imkân yoktu.

Onun gülümsediğini hissetti. Başını nabzına bakacak kadar kaldırmak için çaba sarf etti, bir hayat arkadaşının doğal olarak yapacağı yavaş, durgun bir hareketti bu. Vücudu buna sikinin sarsılmasıyla karşılık verdi. Onun ısırığını hissetmek, Karpas usul kan alışverişi yapmak istiyordu, hayır, buna ihtiyaı vardı.

Vuran ritmin üzerine bir öpücük kondurdu. *Evet, beni sevdiğini hissedebiliyorum.* Sesi utangaçlaştı. *Umarım seni ne kadar sevdiğimi hissediyorsundur.*

Kollarını kıza doladı ve onu kendine çekti, kız ona sokulana kadar bekledi. *Güvenin için teşekkür ederim. Bunu her zaman senden gelen değerli bir hediye olarak saklayacağım.*

Çenesini Dominic'in göğsüne sürttü ve sonra boğazına doğru sokuldu. "Öyle şeyler söylüyorsun ki içim dışıma çıkıyor, Dominic." Sertçe yutkundu. "Bir erkeğin senin gibi olabileceğini bilmiyordum."

"Böyle düşünmen benim için gayet iyi." Ve öyleydi de. Kadını sadece ona aitti ve başka hiç kimsenin onun bu yönünü görmemesi hoşuna gidiyordu. Güvenini ve inancını ona saklıyordu.

"Bir daha asla hareket edebileceğimi sanmıyorum," dedi, bir eli göğsünden yukarı kayarak boğazına dolandı. "Bundan daha iyisi var mı? Çünkü eğer olursa, bunu atlatamayacağım."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Yaşayacaksın. Bunu göreceğim. Çünkü bu deneyimi mümkün olduğunca sık tekrarlamak niyetindeyim."

"Tabii ki biliyorsun."

"Ama prezervatif olmadan. Beni çevreleyen her santimini hissetmek istiyorum." Vücudunun onunkinden kaymasına izin verdi.

"Parazitlerin benimle temastan kaçınacağını söylemiştim." "Şansımı denemek istemiyorum."

Dudaklarında hafif bir kıpırdanma tespit etmesine rağmen bu ifadeyi sessizlikle karşıladı.

"Az önce gözlerini mi devirdin?" diye sordu.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Olabilirdi," diye itiraf etti.

Onu aniden ters çevirdi, bedenini kendi bedeninin altına sıkıştırdı, kızın gülen yüzüne bakarken ifadesi sertti. Elleri yüzünü çevreledi ve onu öptü. Yapmak istediği şey bu değildi ama kendine engel olamadı. Kız onun için çok güzeldi, çok mucizeviydi. Solange Sangria Dragonseeker. *Onun.*

Onun ağzını, tadını, sıcaklığını, asla geri çekmediği uzun, uyuşturucu öpücüklerini seviyordu. Kendini ona açtı, ikisi de nefessiz kalana ve adam tekrar üzerine yığılana kadar onu tekrar tekrar öptü.

Kahkahası yükseldi ve adamın ağır bedenini itti. "Beni eziyorsun."

"Biliyorum, ama hareket edemiyorum."

Onu itmeye çalıştı ama göğsünde kahkahalar gümbürdedi ve yerinden kıpırdamadı. Adam onun boynuna sokuldu. "Hareket etmeye mi çalışıyordun?"

"Yavru kediği uyandırıyorum ve çıplak popona saldırarak."

Zarafetten çok aceleyle tekrar yuvarlandı. Gölge kedinin pençelerinin anatomisinin belirli kısımlarına yaklaşması düşüncesi, bir Karpat savaşçısı bile olsa herhangi bir erkeği korkutmaya yeterdi.

Sırıttı. "Sen tam bir bebeksin. Bırak da kalkayım. Onu gerçekten uyandırmalı ve nasıl besleyeceğimizi bulmalıyız."

Adam isteksizce kollarının kaymasına izin vererek onu serbest bıraktı. Solange titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı ve ona gülümsedi. Adamın nefesini kesmişti. Vücudu sevişmelerinden kalan ince bir parıltıyla ışıldıyordu. Kadının kendini örtmeye çalışmaması hoşuna gitmişti. Göğüsleri gururla öne çıkıyordu ve dişlerinin, ağzının ve ellerinin bıraktığı izleri görebiliyordu. Saçları çılgınca dağılmıştı ve ağzı öpücüklerinden dolayı biraz şişmişti. İyice sevişilmiş gibi görünüyordu, ama tohumunun kalçalarının içinden aktığını görmek istiyordu.

"Sana bakmayı seviyorum," dedi otururken.

"Biliyorum," diye cevap verdi, sesinde tatmin edici bir mırıltı vardı. Havuza girdi ve durulandı.

Tamamen giyinik olan Dominic, elinde sıcak bir havluyla onu bekliyordu. "Ava çıkmam gerekecek," dedi. "Ve biraz keşif yapmalıyım."

"Seninle geleceğim ama önce yavruyla ilgilenmek istiyorum."

"Bu akşam buna gerek yok," diye karşı çıktı. "Vampirlerden uzak durmanız için gereken mesafeyi araştırıp bulabilirim."

parazitleri susturur." Derisindeki su damlalarını yalayarak temizlemek isteyerek ovuşturdu. Vücudu şimdiden kırırdanmaya başlamıştı. Vücudunun sıkı sıkıya sarılması, kavurucu sıcaklığıyla birleştiğinde bağımlılık yapıyordu ve onu kaç kez alırsa alsın asla doymayacaktı. Ve onu milyonlarca kez almak niyetindeydi.

Solange kısa zümrüt yeşili merdiven elbisesini giymişti. İnce kumaşın göğüslerinin dış kısımlarına yapışmasına rağmen onları kendisine göstermesine bayılmıştı. Kadının yumuşaklığını avucunun içinde hissetmek için hafif elbiseyi okşamaktan kendini alamadı. Parmakları göğüs uçlarını yuvarladı ve sert boncuklar haline gelene kadar çekiştirdi.

"Beni yeniden nemli ve muhtaç hale getireceksin," diye uyardı. "Seni bu şekilde istiyorum. Eğer yapabilseydim, seni sürekli bir uyarılma. Her şey bittiğinde, bu şekilde uzun zaman geçirmeye hazır ol." Eli kısa eteğin altından süzülerek kadının çıplak tümseğini avuçladı. Başparmağı durgun bir uzmanlıkla klitorisnin etrafında dolaştı. Kadının nefesi boğazında düğümlendi ve adam eğilerek soluk soluğa gelen iniltiyi ağzına aldı. "Ses tonunu seviyorum," diye itiraf etti. "Beni memnun ediyorsun, Solange. Hem de çok."

"Sevindim, Dominic. Seni istemek çok kolay."

Kız elini sürmeye başladığında, adam aniden parmaklarını çekip yalamaya başladı, gözleri kızın yüzündeydi. "Beni istemeye devam et."

"Bunun bir sorun olacağını sanmıyorum."

Onu yavrusuyla birlikte izlemek için odanın karşısına oturdu. Elini sallayıp uyku büyüsunü kaldırdığında yavru kedi yüksek sesle uludu. Yavru kedi başını kaldırmadan önce gerindi, bakışları Solange'ı bulana kadar odanın içinde gezindi. Hızla ona doğru koştu ve bacağını aşağı yukarı ovaladı.

Elini kürkün içine daldırdı ve miyavlayan yaratığa sokulmak için diz çöktü. "Ona bir isim vermeliyiz."

Dominic içten içe ürperdi. "Muhtemelen uzak durmak en iyisi," diye tavsiyede bulundu.

"Bir isme ihtiyacı var," diye ısrar etti Solange.

Dominic iç çekti. Hayvana bir isim vermek istemiyordu, hele de onu kurtarabileceğinden şüphe duyarken. İnsan gölgeyi nasıl maddeye dönüştürebilirdi ki? Küçük kürk ve pençe yığınının zaten yarı aşığı ve onun kalbini kırmaya dayanamazdı. Hayatında yeterince kalp kırmıştı. Korkunç yaraları iyileştirmişti, hatta bazıları ölümcüldü, ama bu ...

. Tekrar iç çekti.

"*Hän sıvamak*, eğer bağlanırsan ve onu kurtaramazsam, kaybın için yas tutacaksın."

"Ona isim vermek bir şeyi değiştirmeyecek Dominic," diye cevap verdi, gözlerinden hüzün okunuyordu. "Ben zaten ona aşığım."

Yavru kedi odanın içinde zıplıyor, göğsünde garip, mırıltılı bir hırıltı gümbürdüyordu. Gölge kedi muhtemelen yaklaşık kırk kilo ağırlığındaydı, tamamen kaslıydı ama katı formunu koruyamıyordu. Dominic şık siyah kürkündeki rozetlerin izlerini görebiliyordu, bu da büyücülerin gölge kediyi üretmek için yaptıkları deneylerde bir jaguar kullandıklarının kanıtıydı.

"Gölge," dedi.

Yumuşak bir şekilde güldü. "Çok yaratıcı."

"Ona ne isim verirdiniz?" diye sordu. "Gölge, tabii ki," dedi kadın.

Yavru kedi yüzünü Dominic'in yüzüne dayadı ve başını yaladı, geri çekildi ve sonra geri sıçrayarak bir pençesiyle şakacı bir şekilde ona vurdu. Solange'ın bu küçük şeyi neden kurtarmak istediğini anlayabiliyordu. Yavrunun yüzü çok sevimliydi. Kelimeyi duyunca irkildi.

Yavru kedi ondan vazgeçip yerde zıplayarak ona doğru giderken yumuşak kahkahası zihninde dalgalandı. "Çok sevimli. Çok sevimli."

"Birlikte geçireceğiniz bu hayat boyunca her türlü yarattığı toplayacaksınız." Yüksek sesle inledi ama içten içe güldüğünü fark etti. Onun küçük, yumuşak bir kalbi olduğunu bilmeliydi. Ömrünü kadınları koruyarak ve kuzenlerine bakarak geçirmişti. Huysuz, tehlikeli Solange yavru köpekleri ve kedileri görünce erirdi.

Yavrunun kulaklarını kaşıdı. "Ben tehlikeliyim Ejderha Arayıcı ve bunu unutmaman iyi edersin. Ve kuzenlerime benim hakkımdaki küçük teorilerini anlatma."

"Henüz onlarla tanışma şerefine nail olmadım," dedi ses tonunu spekülatif tutarak. "Sanırım çok uzun sohbetlerimiz olacak."

Ona uyarıcı bir bakış fırlattı. "Asık suratlı olmak için çok çalıştım. İtibarımı mahvedemeyeceksin, *özellikle de* kuzenimin hayat arkadaşıyla."

Kaşını kaldırdı. "Seni kız gibi görmelerini istemiyor musun?"

Dişlerini sıkarak açıkça yüzünü buruşturdu. "Ben kız gibi değilim." Gölge kedi onu o kadar sert dürttü ki neredeyse geriye doğru düşüyordu. Kendini sabitlemek için onu boynundan yakalamak zorunda kaldı. Yavru kedi hemen başını onun omzuna koydu ve hırıltılı bir mırıltı çıkardı.

"Kız gibisin, için yumuşacık ve pelte gibi," diye alay etti.

Gölge kediye yatıştırırken bile dehşete düşmüş görünüyordu, çizdiği tablodan, hayvana bakarken yüzünde beliren endişe ifadesinden habersizdi. Kalbi, az önce onu etiketlediği gibi aptalca yumuşak ve duygusal hissetti. Onun için o kadar güzeldi ki, gördüğü en güzel çiçek kadar karmaşık ve gizemliydi.

Kedi kıpırdarak kurtuldu ve odanın içinde koşturarak hareket ediyormuş gibi görünen her şeyin üzerine atladı. Solange'ın kahkahası odayı doldurdu, yumuşak ve müzikaldi, gözleri mağarada koşuşturan yavru kedinin maskaralıklarını takip ediyordu. Gölge gözlerini büyüttü ve kulaklarını öne doğru bastırarak oyuna davet etti. Bir kedinin yavaşça donup kalmasıyla onu odanın bir ucundan diğer ucuna kadar takip etti ve sonra üzerine atladı. Ama o bir tarafa sıçrayarak saldırıyı önledi. Yavru kedi yuvarlanıp durdu, momentumu onu kızın yanından geçirdi. Başını sallayarak birkaç adım ötede ayağa kalktı.

Dominic, Solange'ın gözlerinde beliren bakışı gördü ve o daha itiraz edemeden Solange odanın öbür ucuna koşup kediye pusuya düşürdü. Birlikte defalarca yuvarlandılar, Solange zar zor giydiği elbisesiyle, kedi ise ölümcül pençeleri ve dişleriyle.

Kalbi boğazına düğümlenen Dominic elini sallayarak Solange'ın etrafında kalın ve koruyucu bir giysi görüntüsü oluşturdu; ağır pamuklu bir kot pantolon, uzun kollu bir bluz ve kalkan gibi bir yelek. İkisi yerde yuvarlandılar, hırladılar, tükürdüler, şaha kalktılar, ayrıldılar ve sonra şiddetli bir sahte savaşta bir araya gelip bir kez daha yuvarlandılar.

Yavru kedi sırtını kamburlaştırarak geri çekildi. Uzun kuyruğunu kıvrarak Solange'ın etrafından dolandı ve sonra yan tarafına yuvarlandı. Kuyruğunu çengel pozisyonunda tutarak oynamak istediğini gösterdi. Kız gülerek ona eşlik etti.

Dominic onun yavru kediye hissettiğini, güçlü ve zayıf yönlerini öğrendiğini, içinde neyin yanlış gittiğini anlamaya çalıştığını fark etti. Vücudunun orta kısmı neden gölge formuna yakalanmıştı. Hayvanın onun için önemli olduğunu ve onu yavaş bir açlıktan kurtarmak istediğini bildiği için bir risk aldı ve kendi bedeninin dışına çıktı.

Belli ki Xavier kendi sapkın amacı için türleri mutasyona uğrattırırken kardeş büyücüler de oradaydı. Kedinin ağzındaki dişlerden ikisi kan almak ve depolamak için kullanılan tüplerdi. Kedi tek bir amaç için yetiştirilmişti. -Büyücüler için kan almak için. Sindirim sistemi ve midesi, kedi DNA'sı ile kara büyü'nün birleşimi savaşmış ve yara dokusu oluşmuş gibi çentikli ve pütürlüydü. Gölge kedinin ortasını kaplamış, iç organların çalışmasını engellemişti. Bunun nasıl mümkün olduğunu göremiyordu ama kedi bekleyebilirse, parazitleri dışarı attıktan sonra ona kan vermeyi deneyebilirdi.

Kedinin kaslarının başka bir sıçrayışa hazır bir şekilde gerildiğini hissetti ve kendi bedenine yeniden girmek için hızla çıktı. Kedi Solange'ın başının üzerinden havaya sıçrarken hareketin bulanıklığını yakaladı. Sırtındaki pençe Solange'ın şakağına çarparak derisini yırttı ve onu geriye, kayalık havzaya doğru itti. Yüksek sesli, uğursuz çatırtıyı duyduğunda Dominic'in kalbi neredeyse duracaktı.

Solange yere düştü, gözleri donuklaştı. Adam anında onun yanındaydı. Kafatasının arkasından kan akıyordu. Kedinin savunmasız bedenine kolayca saldırabileceğini umursamadan hemen onun bedenine girdi. Kafatasında kırık yoktu, sadece çok derin ve kötü bir kafa yarası vardı. Kendi bedenine dönmeden önce yarayı içten dışa doğru onardı. Onu kaldırdı,

Kediyi ayağıyla hareket ettirmek için gönülsüzce bir girişimde bulundu, ancak kıpırdamayınca onu yatağa götürdü.

"Konuş benimle."

Gözlerinde mizah parıldıyordu. "Ow. *Binbaşı* ow."

Rahatlamıştı. "Hayatımdan birkaç yıl çaldınız."

"İyi ki ölümsüzsün. Yavaşlıyor olmalıyım. Kafamı yoldan çekmeliydim. Sakar ama hızlı ve güçlü." Kediye baktı ve gülümsemesi tersine döndü. "Gölge! Durdur şunu. Kanı hızla emiyor, Dominic."

Dominic yavru kediyi durdurmak için döndü, neredeyse elini sallayarak kanı temizleyecekti ki kedinin tam ortasında daha önce hiç olmayan sert bir nokta fark etti. Kalp atışları hızlandı. "Solange." Yavrudan kısa bir mesafe uzakta durdu ve kanı yalamasını engellemek için hiçbir girişimde bulunmadı. "Bak."

Zekice doğrulup oturdu. "Neye bakıyorum ben?" Dominic saçındaki ve cildindeki kanı çoktan temizlemiş ve baş ağrısını gidermişti. Onun bakımıyla ilgileneceğini söylediğinde, bunu tam anlamıyla yapmıştı.

"Kanınız kara büyüye karşı bir tür silah gibi davranıyor." Dominic bu açıklamayı zar zor kabul edebildi. Xavier'in onu aramasına şaşmamalıydı. "Kanın sadece parazitleri öldürmekle kalmıyor. Xavier parazitleri kara büyüyle yarattı ve burada çözülüp zararsız hale getirilerek orijinal formlarına geri döndürülüyorlar."

"Bu imkansız." Başını sallayarak ayağa kalktı. "İçini kontrol et Dominic. Kanımın ona zarar vermeyeceğinden emin ol."

Dominic anında onun yanındaydı, kolunu beline dolamıştı ama gözleri kedinin vücudundaydı. Bir kan davasının fısıltılarını duymuştu.

-kraliyet kanı- kara büyüü yenebilirdi, ama yüzyıllar boyunca ve tüm seyahatlerinde bu söylenti hiç doğrulanmamıştı. Brodrick ve ataları, kendilerini koruyabilecek olan şeyi yavaş yavaş öldürmüşlerdi.

Dominic onun istediği gibi yaptı. Büyük yara dokusu yavaş yavaş onarılıyor ve gölge katmanları yerlerini doku ve hücrelere bırakıyordu.

kedinin içine aitti. Kanıtı kendi gözleriyle görebilmesi için zihnini onunkiyle birleştirdi.

"Bu hiç mantıklı değil." Solange yavru kediye doğru bir adım attı. Sol tarafının büyük bir kısmı şimdiden maddeye dönüşmüştü. K rk daha inceydi ve gölgenin göründüğü yerlerde hâlâ açık noktalar vardı ama kanı büyüyü dışarı atmaya zorluyordu.

"Xavier'in kitabı açmak için senin kanına ihtiyaı vardı çünkü kitaba büyü yaptıktan sonra bunu yapabilecek tek şey oydu. Bunu kimse anlamadı," diye mırıldandı Dominic, ondan çok kendi kendine. "Xavier kendisi için bile çok zekiydi. Kitabını mühürledi, böylece başka hiçbir büyücü onun büyülerini kullanamayacaktı. Paranoyaklaşmaya başlamıştı, zaten hastaydı ve Karpat kanıyla hayatta kalmak için umutsuzca çabalıyordu. Ama daha genç ve daha güçlü büyücüler olmalıydı, bu yüzden büyü kitabını mühürledi. Sonra onu da aamadı. İşte bu yüzden senin kanın bu kadar önemli hale geldi."

Solange titredi. Dominic onu ısıtmak için ellerini kollarında aşağı yukarı ovuşturdu. "Xavier bu dünyadan gitti, Solange. Sana zarar veremez. Bunu yaratan büyücüler" -elini Gölge'ye doğru salladı
-"oktan gittiler. De La Cruz arazisinin yanındaki iftliği terk ettiler."

Kadın kaşlarını çattı. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Karpatlar y kseldiklerinde birbirlerine haber gönderirler. Zacarias haber gönderdi."

Solange yavru kedinin yanına diz çöktü, kollarıyla başını çevreledi ve Dominic'e gülümsedi. "Eğer benim kanım bunu yaptıysa, o zaman mutluyum. Soyumla hiçbir zaman gurur duymadım, ama eğer bu kadar iyi bir şey yapabiliyorsa, o zaman onu saklayacağım."

Dominic kaşlarını çattı ama tek kelime etmedi. Bu anı hiçbir şey için, hatta dönüşüm sırasında neler olacağını açıklamak için bile ondan alamazdı.

*Bana bak-şimdi kendini benim gözlerimden gör.
Şu haline bak: hayallerimin mükemmel erkeği.*

SOLANGE'DAN DOMINIC'E

Solange, Dominic'in kendinden emin, üstün havasıyla açık arazide laboratuvara doğru ilerleyişini izlerken nefesini tuttu. Ağaçların arasında, ondan en az yüz otuz metre uzakta saklanmaktan başka çaresi yoktu. O zaman bile parazitler sessizleşti. Hareketsiz kalmadılar ama baştan çıkarıcı, acı verici fısıltılarını kesinlikle kestiler. Daha yakın olmak, onu koruma şansı olduğunu hissetmek istiyordu ama bir kez içeri girdiğinde, onunla yalnızca birleşerek paylaşabilirdi.

Kalbi boğazında, bakışlarını onun üzerinde sabit tuttu. Görebildiği kadarıyla üç insan muhafız vardı. İki laboratuvarın kapısında, biri de güney köşesindeydi. Muhafızlar onu tedirginlikle izlediler ama kimse ona meydan okumadı. Dominic'in delici gözlerinin şok edici bakışları altında geri çekildiler.

İki jaguar-adamı tek başlarına fark etti, açık avluda dolaşan vampir grubunu dikkatle izliyorlardı. Her ikisi de ormana yakın duruyor, ihtiyaç duyduklarında kolayca yer değiştirip gölgelikte kaybolabiliyorlardı. Jaguar-adamlarda nadiren gördüğü bir şey olan ağır silahlara sahiplerdi. Korunmak için çoğunlukla kedilerine güveniyorlardı ama belli ki vampirlerle ve insanlarla karşılaşmayı şansa bırakmıyorlardı.

Tertemiz giyinmiş küçük bir vampir grubu kapının sağında durmuş konuşuyor, insan gibi görünmeye çalışıyordu ama muhafızlar onların doğal olmadıklarını sezmiş ve onlardan mümkün olduğunca uzak durmuşlardı. Ara sıra içlerinden biri

vampirler bir insana bakıp sırtıyor, gözleri bayram ediyor ve salyaları akıyordu. Bu kasıtlı bir kışkırtmaydı ve Solange'a vampirlerin bile gergin olduğunu söylüyordu. Bu tür bir toplantı duyulmamış bir şeydi. Birkaç usta vampirin temsilcileri gelmişti ama Solange'ın okuyabildiği en yaygın duygu açlıktı. Kan bağışında bulunacak çok az insan vardı ve toplantılarının sessiz kalmasını istiyorlarsa, bir katliam yapamazlardı. Vampirler beslenmeden gitmişlerdi ve insan kanı kokusu onları çıldırtıyor olmalıydı.

Ay ışığının bir şeridi Dominic'in yüzüne düşerek karanlık kenarları, çenesinin güçlü hatlarını ve parıldayan, akan saçlarını vurguladı. Tam olarak olduğu gibi görünüyordu -tehlikeli bir yırtıcı- ve herkes ve her şey onun yolundan çekiliyordu. Onu pek çok şekilde görmüştü: savaşa girmeye hazırlanan bir savaşçı olarak; kadın olmanın değerini anlamasına yardım eden bir erkek olarak; şiddetle tutkulu ve sonsuz şefkatli bir sevgili olarak. Ama efsaneyi iş başında hiç görmemişti.

Herkes, özellikle de aralarına dalan efsaneyi tanıyan vampirler, ondan uzak durdu. O kasıtlı olarak çevrelerinden geçerken dağıldılar. Kimse onunla konuşmadı ama o kapıya doğru yürürken bile gözlerini ondan ayırmadılar. Muhafızlar gerçekten de kapıyı açık tuttular. Adam içeride kayboldu ve vampirler safları sıklaştırıp fısıldaşmaya başladılar.

Bu hoşuma gitmiyor, diye itiraz etti Solange. Görünmeden giremez miydin?

Dominic'in kafasında Solange'ın kendisi için yaptığı çizimlerden laboratuvarın planı vardı. Tesisin içinde saklanarak saatler geçirmişti ve ayrıntılara dikkat ediyordu. Bilgisayarların bulunduğu alana girmesi gerekiyordu ve bunun için güvenlik kodları vardı.

Bu benim en iyi yaptığım şey, Kessake. İyi olacağım. Sadece hazır ol ve tetikte ol. Seni fark edemezler yoksa planımız başarısız olur.

Kadın ona tısladı ve adam içten içe tüküren küçük kedisine gülümsedi. *Ben de seni seviyorum.*

Kadın yatıştı ve adam ilk girişten geçerek deney odalarına giden koridora ilerledi. Çeşitli deneyler üzerinde çalışan en az beş bilim adamı olduğunu söylemişti. Bunlar insandı ve

toplumla birlikte vampirleri durdurmak için. Ne yazık ki, ortadan kaldırmaya çalıştıkları vampirlerin ta kendileriyle işbirliği içindeydiler. Vampirler onları Karpatlar'a yöneltti ve insan topluluğu üyeleri mümkün olduğunca çok kişiyi öldürmek için ellerinden geleni yaptı.

Kapıyı açtı ve kan kokusu duyularına hücum etti. Zacarias'ın işçilerinden beslenmiş, gelecek uzun gece için gücünü toplamıştı. Aynı anda iki yerde birden olacaktı, bu herkes için zor bir başarıydı. Bu konuda ustaydı ama yine de kendini klonlamak gücünü hızla tüketiyordu ve savaşmak için oyununun zirvesinde olması gerekiyordu.

O içeri girdiğinde kimse başını kaldırmadı. Laboratuvar önlüklü dört adam, insan olmayan beşinci bir adamın etrafını sarmıştı. Savaş kıyafetleri giymişti ve yüzü yakışıklıydı, koyu renk gözleri zorlayıcıydı, neme ve sıcağa rağmen saçlarının her biri yerli yerindeydi. Odadaki ağır kan kokusu yüzünden kendini korumakta zorlanıyordu.

Dominic hiçbirine dikkat etmedi, dikkati odadaki altıncı adama takıldı. Vampiri hizada tutan, laboratuvar teknisyenlerinin üzerine düşmesini ve kanlarını yutmasını engelleyen oydu. Sandalyedeki vampirin insanların damarlarındaki kanı almasına izin verdiğinden emin olan yetkili kişiydi. Bu vampir iki kez Dominic tarafından öldürülmekten kıl payı kurtulmuştu. Adı Flaviu'ydu ve gençken birbirlerinden nefret etmişlerdi. Flaviu duygularını kaybetmeden önce bile hayvanlara zarar verme eğilimi göstermişti. Dominic onun Karpat onuruna çok erken yaşta ihanet etmeyi seçmesine şaşırılmamıştı.

Flaviu aniden ayağa kalktı, dişlerini tehdit edercesine gösterdi ama kendine daha fazla yer açmak için hafifçe geri çekildi. Bakışları gizlice kapıya doğru kaydı. "Beklenmedik birisin."

Dominic onu görmezden geldi, daha küçük bir vampire davrandığı gibi davrandı - küçümseyerek, sanki Dominic'in dikkatinin altında biriymiş gibi.

Dişleri tekrar kayarak vampirlerde çok yaygın olan egoist özelliğe ihanet etti. Konuştuğunda, Flaviu'nun sesi sanki dişleri yüzünden sesini çıkaramıyormuş gibi cılız çıkıyordu. Sandalyedeki vampir huzursuzca kıpırdandı ve asık suratlı laboratuvar teknisyenlerinden birinin azarlamasına neden oldu.

"Burada ne yapıyorsun Ejderha Arayıcı?" Flaviu ses tonu tizleşerek sordu. "Burada kimsenin olmaması gerekiyor. Gitmek zorundasınız."

Dominic odanın içinde dolaşmayı bıraktı, deneylerin her birini inceledi ve mikroskobun merceği altında lamları kontrol etti. Sessizlik uzadıkça uzadı. Vampirin onun delici bakışları altında kıvrınmasına izin verdi. Birkaç kalp atışı daha geçti ve teknisyenler bile işlerinden başlarını kaldırıp baktılar.

"Gerçekten senin gibi bir solucana itaat edeceğimi mi sanıyorsun? Çağrı üzerine geldim ama kimsenin tuzağına körü körüne düşmeyeceğim. Kenara çekil ya da bana meydan oku ama bunu yapmadan önce iyice düşün." Ses tonundan aşağılama damlıyordu.

Oda karardı. Gerilim gergin, ince bir sınıra kadar gerildi. Flaviu tıslayarak Dominic'ten uzaklaştı. Sandalyede oturan vampir ayağa fırladı ve teknisyenleri yolundan çekti.

"Henric," diye sertçe çıkıştı Flaviu.

Küçük vampir anında ileri doğru hareketini durdurdu ama gözleri nefretle kıpkırmızı parlıyordu. İki vampir başka bir şey söylemeden odayı terk etti. Dominic kısa bir memnuniyet parıltısına izin verdi.

Seni bekliyor olacaklar. Ellerine geçen ilk fırsatta seni pusuya düşürecekler.

Bunun farkındayım. Onları doğrudan sana yönlendireceğim.

İyi fikir. Sen eğlenirken ben sıkılıyorum. Sihrini konuştur, Dominic, ve ana odaya gir.

İçeri girdiğimde teknisyenleri taradım ve hiçbiri odanın güvenlik kodunu bilmiyordu.

Adamlara baktı, onlar da hemen gözlerini kaçırıp her biri ellerinde bir şişe kanla çalışma masalarına geri döndüler. İstasyonlardan birine yaklaştı. Birkaç kan şişesi çeşitli isimlerle etiketlenmişti, Brodrick'inki en göze çarpanıydı. Birisi jaguar-adamların parazitler üzerinde bir etkisi olup olmadığını görmek istiyordu. Yaklaştı ve en yakındaki teknolojiyi direnç açısından test etti.

Beyni tamamen açtı, bu da mantıklı geliyordu. Vampirler laboratuvarındaki bilgisayarlarda çalışan, kolayca etkileyebilecekleri adamlar isterlerdi. Hızla saldırdı ve deneyleri araştırmak için adamın zihnini deldi. Bulduklarını Solange ile paylaştı.

Teknisyenler bu bölgede çalışan erkeklerin hepsinin bilinmeyen bir parazitle enfekte olduğuna inanıyor ve bir çözüm üzerinde çalışıyorlar. Onlara burada yaşayan ve çalışan adamların - yani şekil değiştirenlerin, her ne kadar teknisyenler onların şekil değiştiren olduğunu anlamasa da - parazitlere karşı bir bağışıklık geliştirmiş olabilecekleri önerildi. Bu yüzden onların kanını enfekte kana karşı test ediyorlar. Brodrick'in kanıyla bazı sonuçlar elde ettiler.

Solange onun zihnine dokundu, bu küçük, şefkatli hareketin içindeki duygu yoğunluğuyla onu sarsan nazik, sevgi dolu bir kayma.

"Burada ne yapıyorsun?" Ses sert ve emrediciydi.

Dominic yavaşça döndü ve bakışları muhafızın üzerine düştü. Silah sıkıca göğsüne doğrultulmuştu ve gözleri düz ve soğuktu. Kendisine en yakın teknisyenin beynini dürttü.

Teknisyen hemen cevap verdi. "Bana danışıyor, Felipe." Felipe başını sallayarak, "Üzgünüm dostum," dedi. "Gelen insanlar var her yerden geliyorlar ve doğru görünmüyorlar. Belki siz de onlardan birisinizdir diye düşündüm."

Dominic kolayca gülümsedi. "Evet, ben de öyle hissettim. Hepsi biraz kibirli görünüyor, sanki biz onlardan aşağıdaymışız gibi." Elini uzattı. "Dominic. Umarım burada o kadar uzun kalmam."

"Felipe," dedi muhafız uzatılan eli tutarak.

Dominic direncini test etti. Bu adam bilgisayarların bulunduğu odaya girmek için gerekli güvenlik koduna sahip olmalıydı. "Herkesin neden gergin olduğunu anlayabiliyorum. Kim bu insanlar? Neden buradalar?"

Felipe omuz silkti. "Brodrick bize kimin geleceğini ve ne zaman gideceğini söylüyor."

Dominic ona bir dostluk eli salladı, adamın kabulünü ince bir şekilde test etti. Felipe ona sırttı ve omzuna vurdu.

"Sayıyor musun?"

Felipe başını salladı. "Aynen öyle. Brodrick emir verir vermez hepsinin gitmesini istiyorum. Herkesi tedirgin ediyorlar. Er ya da geç çocuklardan biri yanlışlıkla onlardan birini vuracak."

"Evet, bu korkunç olurdu," dedi Dominic, sesinden alaycılık damlıyordu. Muhafızın beynini biraz daha derine itti. Adam ziyaretçilerden gerçekten hoşlanmıyordu ve bu Dominic'in avantajına kullanılabilirdi. Felipe güvenliğin başındaydı ve vampirler onun beynini korumayı akıl edememişlerdi - elbette hiçbirisi bir Karpat avcısının toplantılarına sızacağına inanmıyordu.

"Brodrick'in yanında onu koruyan birkaç adamı var. Onlara 'seçkinler' diyor ve onlar da bunun kendilerine istediklerini yapma hakkı verdiğini düşünüyorlar. Ne zaman bir kadın getirilse, üzerine çullanıyorlar. Ve ona zarar vermekten hoşlanıyorlar. Onlar acımasız piçler. Burada bir tane varken laboratuvarın o tarafından uzak duruyoruz."

Dominic, Solange'ın tepkisini, midesinin bulandığını, kalbinin hızla çarptığını ve jaguar-adamların kadınları kaçırıp başkalarının vahşetlerine izin verdiği bir yere getirmelerini engelleyemediği için duyduğu üzüntüyü hissetti. *Brodrick'in devam edemeyeceğinden emin olacağız.* Muhafızların arasına girip daha fazla dostluk tohumu ekerken bile ona bu güvenceyi gönderdi. Felipe birbirlerini uzun zamandır tanıdıklarına ve ona güvenebileceğine inanacaktı.

"Brodrick'in bir sürü adamı geliyor," dedi Dominic, muhafızın aklına tedirginlik sokarak. "Büyük bir şeyler dönüyor olmalı." Bilgisayarların bulunduğu odaya doğru bakarak tedirginliği artırdı.

Felipe'nin bakışları onu takip etti ve kaşlarını çatarak burnunun kenarını ovuşturdu. "On yedi kodaman ve diğerlerine hizmet ediyor gibi görünen birkaç kişi saydım." Muhafız kapıya doğru birkaç adım attı, belli ki asıl sorumluluğu olan şeyi kontrol edecek kadar endişelenmişti.

Dominic zihninden üç bilgisayar teknisyeninin psişik kadınları bulmak ve soylarını takip etmek için gece gündüz çalıştıklarını anladı. Şimdi onun zamanıydı. Gardiyan kapıyı açacaktı ve aynı anda iki yerde birden olması gerekecekti. Dominic kendi bedeninden ayrılarak klonunu Felipe'den uzaklaştırdı ve odanın öbür ucunda, tüm araştırmacıların ve Felipe'nin görebileceği bir yerde durarak, güvenlik görevlisi kodu girdiğinde karmaşık rakamları başka kimsenin göremeyeceğinden emin olmak için etrafına bakınırken elini kaldırdı.

Güvenlik görevlisi kodunu girip ana odaya bakmak için kapıyı açtığı anda Dominic gerçek formunun havadan daha hafif moleküllere dönüşüp Felipe'nin etrafında toz zerrecikleri gibi süzülmesine izin verdi. Dominic basitçe içeri süzüldü. Teknolojinin çalıştığından ve kimsenin onu rahatsız etmediğinden emin olan Felipe kapıyı kapattı. Dominic onun ayak seslerinin uzaklaştığını duydu.

Josef genç bir Karpatlıydı, yirmili yaşlarının başında olmasına rağmen vahşi bir genç olarak kabul ediliyordu ve bilgisayarlara takıntılıydı. Dominic, bilgisayarlardaki bilgilerin Karpatyalılar için hayati önem taşıdığını bildiğinden, yardım için çocukla temasa geçmişti. Bu kadınlar potansiyel hayat arkadaşlarıydı. Ayrıca korunmaya da ihtiyaçları vardı. Tüm operasyon yok edilmeden önce bu bilgiye ihtiyaçları vardı. Josef, jaguarların ve vampirlerin kullandığı tüm ağı yok edecek bir virüs geliştirmişti. Virüs bir kez yüklendikten sonra orman yangını gibi yayılacak ve her şeyi yok edecek, bir bilgisayardan diğerine tespit edilmeden süzülerek, herhangi bir şeyin kurtarılması için çok geç olana kadar devam edecekti.

Dominic odanın içinde süzülerek teknisyenin etrafında dolanmaya başladı. Adam işine dalmış, hakkında bilgi topladığı kadının kaçırılıp tecavüze uğrayabileceğini ya da onu çalıştıran adamlar tarafından ölüp bir çöp gibi atılabileceğini umursamıyordu. Dominic teknisyenin zihnini araştırdı. Adamın korunmamasına bir kez daha hayret etti.

Parlayarak maddeye dönüştü, teknolojinin arkasında durdu ve dişlerini adamın boynuna gömdü. Kan enerji veriyordu ve teknolojiyi uzaktan da izleyebilmek için yeterince kan aldı. Kendi kanından küçük bir miktarın teknolojinin ağzına damlamasına izin verdi. Bu değişim ona tam bir kontrol sağladı. Teknolojinin parazitleri yutması pek önemli değildi, çünkü o kadar uzun süre hayatta kalmayacaktı. Teknoloji küçük kanı aldı

Josef'in bilgisayarları uzaktan ele geçirmesini sağlayacak programın bulunduğu sürücüyü elinden aldı. İhtiyaç duydukları tüm verileri indirebilir ve işi bittiğinde kötücül virüsü yükleyebilirdi.

Josef'in programı bilgisayara girdikten sonra Dominic sürücüyü geri aldı ve teknisyene kapıyı açtırdı. Vücuduyla yeniden bağlantı kurmak için dışarı süzüldü. Bilgisayarlar artık Josef'in fazlasıyla yetenekli ellerindeydi. Dominic'in yapacak başka işleri vardı.

Çocuğun tüm verileri geri alabileceğinden ve ağlarını gerçekten yok edebileceğinden emin misin? Solange'ın sesi endişeli geliyordu.

Ne yaptığımı biliyor, diye güvence verdi Dominic, haklı olduğuna dair sessiz bir dua göndererek. Josef vahşiydi ama son derece zeki ve programlama onun ilk aşkıydı.

Bedeniyle yeniden bağlantı kurması içinden bir titreme geçmesine neden oldu ve bir an için bacakları titredi. Bu tepkiyi zihninde sakladı. Vampirlerin ortasındaiken kendini yeniden ayarlamak için gereken birkaç saniyeyi göze alamazdı. Bir anlık zayıflık, savunmasızlık onu paramparça edebilirdi. En çok korkulan ve dolayısıyla en çok nefret edilen vampirlerden biriydi.

-Karpas savaşıçılarının. Ve vampirlerin uzun hafızaları vardı. Sürekli nefret ve intikamla besleniyorlardı.

Dominic laboratuvara doğru ilerledi. Aslında dışarıdan görüldüğünden daha küçüktü çünkü duvarlar bir saldırıya dayanmak ve içeriği daha serin tutmak için kalındı. Burada yaşayan beş bilim adamı ve üç bilgisayar teknisyeni için yatak odaları vardı. On yedi muhafızı barındıran barakalar da eklenmişti. Jaguar-adamların kaldığına dair hiçbir kanıt yoktu, bu da kişiliklerine uyuyordu. Kendilerine doğru gelen bir düşmanı görebilecekleri ya da hissedebilecekleri bir ormanda uyumak isterlerdi.

Bir odada birkaç parmaklıklı hücre vardı. Hücrenin zemininde kan lekeleri ve duvarda da orada katledilen kadınların kan lekeleri vardı. Kimse temizlemeye zahmet etmemişti ve lekeler üst üste yığılmıştı. Herhangi bir mahkûm, orada başkalarının öldürüldüğünü bilerek hücrede yatmaya katlanmak zorundaydı. Bu manzara Solange'ın midesini bulandırdı ve onun sessizce ağladığını hissetti.

Hepsini kurtarmanın bir yolu yoktu, kessake ku toro svamak-sevgili küçük vahşi kedi. Bu hayatta sadece elimizden gelenin en iyisini yapabiliriz. Ona sıcaklık ve teselli gönderdi.

Biliyorum, sadece birine ihtiyaçları vardı ve bu şekilde, tek balarına, korkmu bir halde, onlara yardım edecek kimse olmadan ölmeleri düşüncesi ... Sustu.

Kalbi biraz eridi. Onun Solange'ı. Hassas kalpli. Onun gerçekliğine kim inanırdı ki? *Bu toplantıya geç kalamam, Solange. Buna hazır mısın?*

Onun anında verdiği tepkiyi, elik gibi omurgasını, amaz cesaretini hissetti. Onu koruma ihtiyaını. *Elbette yleyim.* Sesinde bir ısırik vardı, kesin bir azarlama, sormasına gerek olmadığını ima ediyordu.

Dominic onun hazır olduğunu biliyordu ama bunu bilmesini de istiyordu. Hücrelerin görüntüsü onu gerçekten sarsmıtı. Laboratuvardan açık avluya doğru cesur adımlarla yürüdü. Vampirler binanın etrafındaki açık alanın hemen ötesinde, başka kimsenin onları duymasına fırsat vermeyecek kadar uzakta toplanmılardı.

Giles'in etrafında en az yirmi vampir vardı ve kendi küçük vampirleri de onu koruyordu. Dominic bunun inanılmaz bir manzara olduğunu kabul etmek zorundaydı, tanık olacağını hayal bile edemezdi. Vampirlerin egoları çok büyüktü ve diğer vampirlerle bir arada uzun süre kalamazlardı. Ve yiyecek kaynakları eninde sonunda yok olurdu. Hal böyleyken, gruptan yayılan açlık o kadar baskındı ki, iyi beslenmiş olmasına rağmen hâlâ doymak bilmez bir iştah hissediyordu.

Binanın etrafında devriye gezen insan muhafızların kalp atışları aşırı gürültülüydü, gürleyen bir davul hepsini çağırıyordu. Dominic, grubun arasına karıtıka ihtiyaı artırarak açlığı ustaca besledi. Parazitleri sıradı ve çevredeki vampirlerin bedenlerinde diğerlerinin çağrısına cevap vererek sevindi.

Solange onun için korkarak kpırdamadan duruyordu ama ellerinin silahının üzerinde kaya gibi sabit durduğunu biliyordu. Artık onları görüyordu ve bir parçası tehlikeye rağmen sakinlemiti.

"Ejderha Arayıcı." Giles'ın sesi parazitlerin fısıltılarını ve vampirlerin tıslama ve hırıltılarını kesiyordu.

Usta vampirin onu seçeceğini biliyordu. Aralarında bir efsaneydi. Mırıltılar başladı ve hepsi dönüp bakarken o ayakta kaldı. Gruptan yayılan ezici açlığa kara nefret de eklenmişti. Bir adım attı ve hemen ayrıldılar, Giles'a doğru ilerlerken ondan geri adım attılar. Sağına ya da soluna bakmadı ama meydan okuyan bakışlarını usta vampirin üzerinde tuttu. Kendinden son derece emin bir şekilde yürüyordu, yüz ifadesi hem üstünlük hem de aşağılama içeriyordu.

Giles, sanki Dominic ondan aşağıdaymış gibi ona yukarıdan aşağıya baktı, ama daha küçük vampirler sanki onlara talimat vermiş gibi yaklaştılar. "Saflarımıza katıldığına dair söylentiler duymuştum ama inanmamıştım."

Flaviu, Giles'ın yanından uzaklaşarak *ustaya* Ejderha Arayıcı'nın aralarında olduğunu tam olarak kimin söylediğini ortaya çıkardı. *Ona iyi bak Solange. Hem onu hem de solundaki arkadaşını senin peşinden göndereceğim. Onları öldürmeden önce bana söyle ki sesleri ve parıltıyı engelleyebileyim.*

Sorun değil.

Sesindeki güven onu rahatlattı. Bu ikiliyi idare edebilirdi. Omuzlarını silerken Giles'a kendini beğenmiş, sahte bir selam verdi. "Ruslan eskiden mantıklıydı. Şimdi öyle mi, göreceğiz."

"Bağlılık yemini ettiniz."

Dominic yine omuz silkti. "Dubrinsky ailesini alaşağı etmenin bir yolunu bulduysa, ona yardım edeceğim. Draven Dubrinsky tüm bu karmaşayı kız kardeşimin hayat arkadaşını Xavier'e satarak başlattı. Babası onu yok etmeliydi, ancak geri kalanımız halkımızı savunmak zorundayken devam etmesine izin verdi. Güçlü bir lidere ihtiyacımız var."

Giles yavaşça başını salladı, biraz rahatlamış görünüyordu. Dominic'i savaşta yenmeye çalışmak zorunda kalmak istemediği açıktı. Onun rahatladığı diğer vampirlerden de anlaşılıyordu ve Dominic grubun arkasına dönerken onlar da geri çekildiler. Hiçbirini arkasında istemiyordu. Bir süredir takipçisi olanları kolayca fark edebiliyordu. Onlar grup içinde çok daha rahatken, onun gibi diğerleri biraz ayrı kalıyordu.

Giles ayağa kalktı ve herkes sustu. "Tek bir amaç için bir araya geldik: Dubrinsky ailesinin yok edilmesini sağlamak. Beşlinin elçileri her yerde üyelerimizle buluşuyor ve onlara ayaklanıp yönetimi ele geçirme zamanının yaklaştığını bildiriyor."

Bir kükreme yükseldi. Enerjinin örtüsü altında Dominic açlık arzusunu besledi. Etkiyi arttırmak için kan kokusuna ihtiyaç duydu ve onları gözleyen muhafıza sertçe baktı, silahı yakındaydı ve bıçağı elinde bir tahta parçasını yontuyordu. Eli kaydı ve bıçağını tuttuğu yerden çekerek irkildi. Kan kabardı. Dominic arkasından küçük bir esinti gönderdi ve kokuyu doğrudan aç vampir kitlesinin içine itti.

Giles elini kaldırdı ve kalabalığın sessizleşmesini bekledi. Birkaçı başlarını kanlar içindeki muhafıza doğru çevirdi. Muhafız onlara aldırış etmedi, görünüşlerinin canavarları gizlediğini ve kendisinin büyük bir tehlike altında olduğunu fark etmemişti. Birkaç adım yürüdü ve yere kan damlayan arkadaşına seslendi. Dominic esintiyi havaya başka bir koku patlaması gönderecek kadar körükledi.

"Dubrinsky eski günlerdeki gibi yaşıyor. Modern teknolojiye geçtik ve sonunda bu onu yenecek. Dünyanın kendi küçük köşesine hükmediyor ve büyük resmi unutuyor. Biz servet edindik ve bunu akıllıca kullandık. Şirketimizin bir uydusu var ve Mikhail Dubrinsky'nin en sevdiği dinlenme yerini tespit ettik."

Kükreme tekrar yükseldi, Dominic'in meclise gönderdiği bilinçaltı mesajı kapsayan gök gürültüsü gibi bir haykırış. *Açlık*. Gitmeyi reddeden, kemirici, ısıricı bir açlık. *Kana açlık*. Harika, aromatik, adrenalini kan. *İnsan muhafızlar ellerinde zavallı silahlarıyla etrafta dolaşıp kendilerini yetkili sanıyorlardı*. İnsanlar o kadar kırılıp gidi ki, bir ısırıkla etleri parçalanıyor ve lezzetli sıcak kan bir pınar gibi fışkırıyordu. *O kadar çoklardı ki, sadece birkaç dakikalık baş döndürücü bir çalışmayla meclis şımartılabilirdi*. Birkaç damar açıldığında kan her yere fışkırır, herkesi doyurmaya yeterdi.

Daha fazla kafa muhafıza doğru döndü. Vampirlerden ikisi dudaklarını yaladı ve birinin kılık değiştirmesi birazcık kaydı, koyu renkli, kalın saçları

gerçek doğasını, kafa derisini kaplayan grileşen saç tellerini ortaya çıkardı.

Solange, iki vampir, Faviu ve arkadaşı Henric, çok acıktılar. Onları sana yollayacağım.

Tam zamanında, diye cevap verdi. Biraz kestirmeyi düşünüyordum.

"Üç noktadan saldırımayı planlıyoruz ama önce Dubrinsky'yi can evinden vuracağız. Yaşadığı köyün yakınındaki insanlara karşı bir zaafı var. İnsanlara, kadınlarına ve çocuklarına saldıracağız. Ana saldırının orada yoğunlaşacağını düşünecekler ama aslında hareketlerini uydudan takip edeceğiz. Aynı anda hem havadan, hem yerden hem de yerin altından bir saldırı beklemeyecek. Yok edilecek."

Muhafız laboratuvarın köşesinde kaybolmuştu ama Dominic onun kan damlayan ve ormana doğru giden bir görüntüsünü kopyaladı ve bu görüntüyü Henric ve Flaviu'nun kafalarına yansıttı. İki vampir önce birbirlerine sonra da diğerlerine baktı. Henric'in ağzından tükürük damladı ve Flaviu dişlerini iki kez gösterdi. Dominic sadece bekledi ve muhafızın görüntüsünün kafalarında tekrar oynamasına izin verdi.

"Elbette birkaç alıştırma yapacağız. Prense yönelik saldırıyı mükemmelleştirmek için önce en büyük düşmanlarımızdan birkaçına böyle bir saldırı deneyeceğiz."

Dominic'in kalbi küt küt atmaya başladı. *Zacarias! Bunu anlıyor musun? Senin aileni kastediyor olmalılar. Halkın tehlikede.*

Zihnine güç aktı. Zacarias. Hiçbir sınır yoktu, sanki vampirin sürekli çağrısı saf iradeyle geri püskürtülmüştü. Zacarias, Dominic'in tanıdığı diğer tüm savaşçılardan daha fazla iradeye, daha fazla yüreğe ve cesarete sahipti. Görevini yapacak, ailesini koruyacak ve iş bitene kadar dönüşme endişesi duymayacaktı.

Duydum. Haberleri aileme gönderdim ve konuştuğumuz gibi prence de gönderiliyor. Josef bilgisayarlardaki verileri kopyalamayı neredeyse bitirdi. Çıkın oradan.

Dominic, Zacarias'ın sesindeki mutlak otoriteye biraz gülümsedi. İtaat beklerdi. Herkes Zacarias'a itaat ederdi. Her zaman itaat etmişlerdi. Zacarias hızlı ve ölümcüldü ve muazzam bir güce sahipti. Zacarias'ın

Sözünü dinlemeyenlere karşı sabırlı davranırdı. Laf olsun diye konuşmazdı ve bir şey söylediğinde o şey kanun haline gelirdi.

Görevim tamamlanır tamamlanmaz yapacağım.

Dominic dikkatini Solange'ın üzerinde yoğunlaştırarak konuşmayı kesti. Ağaçların arasındaydı, hızlı hareket ediyor ve iki vampiri meclisin güvenli alanından uzaklaştırıyordu. Görüldüğünden ve daha sonra ikisinin ortadan kaybolmasından sorumlu tutulamayacağından emin olmak isteyerek vampir çemberinin biraz daha derinlerine doğru ilerledi. Her şeyden çok Giles'ı yok etmek istiyordu. Vampir güçlenmiş ve kibirlenmişti.

Solange. Onları öldürebilir misin?

Solange iç çekti. Elbette onları öldürebilirdi. Dominic endişelenmekte ısrar ediyordu. Önceden olsa bu onu kızdırırdı ama artık birini sevmenin onun güvenliği için endişelenmek anlamına geldiğini biliyordu. Dominic'in etrafının çok aç bir ölümsüz kalabalığıyla çevrili olmasından kesinlikle endişeliydi.

Henric buhar olup uçtu ve ağaçların arasında kayıp muhafızı ya da ona götürecek kan izini aramaya başladı. Solange oklarını omzunun üzerine, arbaletini arkasına yerleştirdi ve gölgelikten yere kaymak için bir liana kullandı. Çaresiz görünmek için elinden geleni yaptı, saçlarını kabarttı ve mırıldanarak kayıp bir turist gibi görünmeye çalıştı. Amaçsızca dolaşüyor, bir amatörün bulabileceği izler bırakıyor ama bir yandan da Dominic'in Flaviu dediği ikinci vampire doğru ilerliyordu.

Flaviu bir ağacın arkasından çıktı ve eğilerek selam verdi. "Kaybolmuş görünüyorsun."

Solange ona kararsız bir gülümseme gönderdi. Tatar yayıyla milyonlarca kez pratik yapmıştı, şimdi doğru yapması gerekiyordu. "Ben kayboldum. Arkadaşlarım ve ben sırt çantamla geziyorduk ve onlardan ayrıldım." Konuşurken pozisyonunu aldı. Ya şimdi ya hiç. Henric'in gitmesi uzun sürmezdi. *Şimdi, Dominic.*

Solange bir onay beklemedi. Yaylı tüfek eline kaydı, ok düzgün bir şekilde yerine oturdu ve neredeyse tek bir hareketle oku fırlattı. Okun başı Flaviu'nun göğsünü deldi ve alev aldı, parıltı bembeyazdı. Ağzını açtı ama kalbi göğsünde kül olmuştu ve vücudu yavaşça yere yığıldı, ateş

içten dışa doğru yayılıyordu. Vampir alevler içinde kaldı ve yuvarlandı; grotesk ağzı uzun, lekeli dişlerinin üzerinde incecik gerilmişti. Kadına doğru atıldı, toprağı pençeledi, ona ulaşmak için bitki örtüsü boyunca kendini sürüklemeye çalıştı. Duman yükseldi, siyahımsı bir kırmızıydı, açık ağızlı garip şekiller belirdi ve sonra azaldı.

Kalan alevler parlak bir ateş topuna dönüşürken ve küller yağarken Solange ölümsüzden uzaklaştı.

Çık oradan, Dominic tısladı. Kaçın.

Yanmış bir vampirin kanıtlarından koşarak uzaklaştı. Gölgeleklerin altında rüzgâr yoktu ama uzaktan gök gürliyordu ve oluşan yoğun sis tabakası sürekli çiseleyen bir yağmura dönüşmeye başlamıştı. Bu onun kokusunu gidermeye yardımcı olabilirdi ama bundan şüpheliydi. Henric onun peşinden gelecekti.

Çürüyen bir kütüğün üzerinden atladı ve yüz metre ilerideki devasa kök yumağının içine sakladığı küçük silah zulasına doğru koşmaya başladı. Kedisi aniden sıçradı, dışarı çıkmak için çılgınca kemiklerine sertçe çarptı. Solange içgüdüsel olarak yönünü değiştirdi. Arkasında yüksek perdeden bir bağırış duydu.

"Dur, kadın!" Henric, kadının beynine sertçe bastırarak emri gönderdi.

Solange aniden durdu ve yüzünü ona döndü, hareketleri koordinasyonsuzdu, sarsak bir kukla gibiydi. Ona göz kırptı, başını salladı, yüz ifadesine korku damgasını vurmuştu.

Henric sırtıttı, artık onu kontrolü altına almıştı. Onun dehşete düşmesini istiyordu, adrenalinin akmasını, kana karışmasını istiyordu. Aldığı kafa onun için seksten daha iyiydi. Küçük parmağını ona doğru uzattı.

Solange beynindeki baskıyı hissetmedi. Başını şiddetle salladı ve küçük bir ciyaklama sesi çıkardı. Çoğu kadın dehşete düştüğünde ne yapardı? Dehşete kapıldığında -ve oldukça korktuğunda- zihni elinin altında bulunan her türlü silahla dolup taşardı. Uzun zaman önce, aklının ve sakin kalma yeteneğinin en güçlü iki silahı olduğunu öğrenmişti. Bu durumda, bir silahın, bıçağın ve kesinlikle arbaletinin daha yararlı olacağından emindi.

Koşacakmış gibi bir hareket yaptı ama ayakları hareket etmeyi reddetti. "Ne istiyorsun?"

"Koşmakta zorlanıyor musun?" Henric alay etti. Kasıtlı olarak medeni maskesinin kaymasına izin verdi, kafatasının üzerinde gergin duran derisini, kan kırmızısı, parlayan gözlerini ve parodi bir gülümsemeyle ortaya çıkan karanlık, kan lekeli dişlerini gösterdi.

"Yardım edin!" Solange iki büklüm oldu ve çılgınca döndü. "Lütfen biri yardım etsin." "Kimse sana yardım etmeye gelmiyor." Henric ona doğru bir adım attı ve gözlerinde yaşlar süzülürken izledi. "Kimse gelmeyecek. Kimse seni kurtaramaz."

"Nesin sen?" Kasıtlı olarak geri çekildi ve ellerini birbirine doladı.

Henric birkaç adım daha yaklaştı, onun korkusunu çekip çıkardı, ondan beslendi. Eline baktı. Tırnakları uzun, jilet gibi keskin pençelere dönüşmüştü. Gülümseyerek tekrar ona baktı.

Solange yayını tutuyordu ve şimdi gülümsüyordu. *Şimdi, Dominic.* Oku fırlatırken yüksek sesle, "O zaman kendimi kurtarsam iyi olacak," dedi.

Henric çözülmeye çalıştı ama kadın yakındaydı, neredeyse çok yakındı. Ok onu kalbinden vurdu ve tutuştuğunda neredeyse sırtından dışarı fırlayacaktı. Yarı madde yarı sis olan Henric çılgınlık attı ve uludu. Sırtından kalbine doğru alev alev yanan oku çıkarmaya çalışırken ona küfürler savurdu. Ok, solmuş kalbin ortasından geçerek organı delip geçmiş ve şekil almasını sağlamıştı.

Solange sakince yayına bir ok daha yerleştirdi ve onu ikinci kez vurdu, yanarak kül oluşunu soğukkanlılıkla izledi. Bir nefes aldı ve bıraktı.

Onlar öldü, Dominic. Beni nerede istiyorsun?

Yaralanma yok mu? Ormanda koşarken bir çizik bile mi olmadı?

Adamın sesindeki endişeyi duydu ve herhangi bir kesik ya da çizik olmadığından emin olmak için vücudunu dikkatle inceledi. *Ben iyiyim.*

İlk pozisyonunuza geri dönün. Ben burada işleri yoluna koyacağım. Her şey yerli yerinde. Kıyamet k o p t u ğ u n d a , bunlar

Liderleri çıkarmaya çalışmanı istiyorum.

Solange onun zihnindeki görüntüleri inceledi. Giles'ı ve onun küçük vampirlerini tanıdı. Dominic diğer dört vampire dikkat etmişti. Biri daha yaşlı görünüyordu, bir vampirin böyle bir seçim yapması alışılmadık bir şeydi; seçkin, gümüş saçlı, takım elbise giyen bir adamdı.

Carlo adıyla tanınıyor. O kadar uzun süredir Sicilya'da yaşıyor ki, kendisini mafyanın bir parçası sanıyor.

Bunu görebiliyordu. Kesinlikle korkutucu görünüyordu. İkinci adam ince yapılıydı ve bir katilin soğuk, düz gözlerine sahipti. Gündelik kıyafetler giyiyordu ve hiçbir neden yokken kadının ürpermesine neden olmuştu. Saçları daha uzundu ve her zamanki Karpat tarzında geriye doğru taranmıştı. Çenesi belirgindi ve boş yere bir zincir sallıyordu. Diğerlerinden biraz uzakta duruyordu ve bakışları dikkatliydi.

Akos. Eskiden bir şahinle seyahat ederdi. Dominic, gökyüzünü izlemek için bir kartal kullanırsa hiç şaşırmam, diye uyardı. Nereye giderse gitsin, ortalık kan gölüne döner.

Harika. O ve Brodrick muhtemelen arkadaşlar.

Brodrick ve Akos gibi adamların dostu yoktur, sadece piyon olarak kullandıkları kişiler vardır. Onu hafife almayın. Eğer şansınız varsa, çılgınlık başladığında kullanın.

Solange çılgınlık kelimesinden biraz rahatsız oldu. *Ne yapacaksın?*

Birbirlerine çevirin. Josef bana virüsün bilgisayarlarda çalışıp verileri yok etme ve ağa yayılma şansı bulduğunu söyler söylemez laboratuvarı da yok edeceğim.

"Onları birbirlerine düşürecek," diye mırıldandı yüksek sesle. Kafasında birbirini yiyen vampirlerin bir resmi vardı.

Ağaca geri tırmandı ve en sevdiği dinlenme yerini buldu. İki dal ona uzanabileceği güzel bir beşik yaptı, silahları da yakındaydı. En sevdiği keskin nişancı tüfeği onu bekliyordu ve alışkanlıktan dolayı onu kontrol etti. Kimse onu rahatsız etmemişti ama jaguar-adamlara karşı her zaman dikkatli olarak etrafta iz aradı.

Yerimi aldım. Hedeflerine daha iyi bakmak için dürbünü kullandı.

Ona gönderdiği üçüncü resim, bir jaguar erkeği için kolayca geçebilecek kısa, tıknaz bir adamdı. Ciddi bir vücut geliştiricinin iskeletine sahip kalın, gevrek kasları vardı.

Adı Milan. Sadece bir noktayı kanıtlamak için hepsinden daha kötü olmaya çalışacaktır. Eğer onu yakalayamazsan, temizle. Sadece üç atış hakkın varsa, Solange, onu onlardan biri yap.

Yapacağım. Ne yaptığımı biliyorum.

Havalanabileceklerini hatırlattı.

Zihnini sıcaklıkla doldurdu. Birinin onun iyiliği için endişelenmesi garipti. *Aslanın ininde olan ben değilim. Bana sonuncusunu göster.*

Bu Kiral. Adam genç, erkeksi bir erkek şeklini seçmişti. Daracık bir kot pantolon giymişti ve ön taraftaki çıkıntının gerçekten ona ait olup olmadığından ciddi şekilde şüpheliydi. Adamın pantolonunu doldurduğundan oldukça emindi.

Dominic, *formunu seçebileceğini* hatırlattı.

Adamın sesindeki mizahı duyabiliyordu. *Bu çok müstehcen. O paketle beni korkutuyor. Sanırım onu ilk ben vuracağım.*

Dominic'in yumuşak kahkahası sinirlerini yatıştırdı.

Her bir potansiyel hedefi incelemek için zaman ayırdı. Vampirlerin hepsi aynı anda konuşuyordu ama aradaki mesafeye rağmen havadaki gerilimi hissedebiliyordu. Yağmur durmadan yağıyor, beşiğini biraz kayganlaştırıyordu ve daha fazla güvenlik için birkaç sarmaşık bağladı. Gök gürledi ve uzakta iki kez şimşek çaktı.

Hava sanki her an şiddet patlak verecekmiş gibi yüklü hissediyordu. Bunu hisseden tek kişinin kendisi olmadığını fark etti. Laboratuvarın çatısında bir hareketlilik vardı. Muhafızlar düz çatıda sürünerek ilerliyor, alçakta durarak yerlerini alıyorlardı. Ağır silahlıydılar ve başlarında Felipe vardı. Solange, Dominic'in onu bir şekilde adamlarını potansiyel bir tehdide karşı kendilerini savunmaları için toplamaya teşvik ettiğinden emindi ama onların yem olduğunu biliyordu.

Giles vampirleri heyecanlandırmaya devam ediyor, onlara planlarını anlatıyor, teknolojiyi ve Karpat halkının prensi Mikhail Dubrinsky'nin nasıl karanlık çağlarda yaşadığını ve zamana ayak uydurmayı reddettiğini vurguluyordu. Solange kalabalığın huzursuzlaştığını ve birçoğunun görüşlerindeki illüzyonu sürdürmekte zorlandığını görebiliyordu. Açlık içlerini kemiriyordu ve havada ağır bir kan kokusu vardı. Dominic'in yağın yağmurla birlikte kokuyu nasıl güçlendirdiğini bilmiyordu ama başarmıştı.

Bir iş adamı titizliğiyle dürbününü silahına, tüfeğini de omzuna yerleştirdi. Çılgınlığın başlamak üzere olduğundan emindi.

19

*Görmen için bekleyeceğim, gerekirse sonsuza kadar.
Solange, bana ait, değerinin ötesinde muhteşem bir
hediye.*

DOMINIC'TEN SOLANGE'A

Dubrinsky köyün yardımına koşmak için ininden çıktığında çok geç olacak, halkını ölüme çevirmiş olacağız. Sokaklardan nehirler gibi kan akacak. Bizimkisi, yeni dünya düzenimizi kutladığımız, hayallerin ötesinde bir şölen olacak," diye devam etti usta vampir Giles.

Vampirler yine kükredi ama bu kez sesleri o kadar yüksek değildi. Daha fazlası, insanların yaşadığı ve çalıştığı laboratuvara doğru açlıkla bakmak için iç çemberden hareket etti. Dominic onların kan ihtiyacını cesaret edebildiği kadar bastırdı. Daha fazla bilgi istiyordu ve Giles'ın meclis üzerindeki kontrolü hızla çözülmeye başlamıştı.

"Kuklamız emirlerimizi bekliyor. Bombalı bir kamyonu prensin evine sürmek üzere programlanacak. Hayat arkadaşı hamile. Her birini yakalayacağız. Yerin altından, en iyi iki adamımız üstlerindeki her şeyi yok edecek. Ve havadan da aşağıdaki her şeyi yok edeceğiz. O gittiğinde, geminin varlığı sona erecek."

Dominic onay seslerinin kesilmesini bekledi. "Peki ya kızı?" diye sordu, sesini alçak tutarak vampirlerin duymak için zorlanmasını sağladı.

Giles sinirlenmiş görünüyordu. "Onun bir önemi yok. O bir kadın."

Brodrick'in yanında çok uzun süre kaldı. Solange'ın alaycılığı zihnini doldurdu. Jaguar-adamlar ormana doğru süzülüyorlar. Bir şeyler olacağını hissediyorlar ve bunun bir parçası olmak istemiyorlar, diye ekledi.

Sana doğru mu geliyorlar?

Kendisi meşgulken jaguar-adamların onun peşinden gidebileceği fikri onu sarstı. Onların bölgeyi terk etmesine hazırlıklı olmalıydı. Vahşi hayvanların duyguları okuyan keskin duyuları vardı. Vampirlerin doymak bilmez açlığını ve hoşnutsuzluğunu okumamış olamazlardı. Hatta açlığın onları da etkilemiş olması ve ava çıkmış olmaları bile mümkündü.

Hayır. Ama tetikte olacağım. Sen sadece çok tehlikeli katillerin yuvasında olmaktan endişelen.

Ve unutmayın ki bu ikisinin olduğu yerde Brodrick de çok geride değildir.

Onun tedirginliğini hissetti ve kendinden ziyade onu korumaya odaklandığını biliyordu. Ona geri çekilme emri verme isteğini bastırdı. Bunu yapmazdı. Durumları tersine dönseydi de yapmazdı. Onun yeteneklerine güvenmek zorundaydı.

Seni seviyorum.

Üç küçük kelime. Onun yatıştırıcı, şefkatli sesi. Bir nefes aldı. Onun iyiliği için dikkatli olacaktı. Ona ihtiyacı vardı ve o da bunu biliyordu.

Orkestrası hazırды; tek yapması gereken yönetmeye başlamaktı. Planın parçalarını Zacarias'a gönderdi. Bir zaman çizelgeleri yoktu ama Giles bir zaman çizelgesi vermeyecekti, planlarını önce test etmek istediklerinde değil. Ya şimdi ya da asla. Mümkün olduğunca çok sayıda ölümsüzü yok etmeliydi. Kaçan hiç kimsenin planlarının tehlikeye girdiğini bilmesini istemiyordu, bu yüzden beslenme çılgınlığının başka biriyle başlaması gerekiyordu. Giles'ın güvendiği vampirlere baktı.

Gülümsüyorsun.

Öyle miyim? Belki de biraz kötü hissediyorumdur.

Onun sakinleştirici bir nefes aldığını hissetti. O da aynısını yaptı ve laboratuvarın içindeki teknisyene uzandı. *Korumanın silahını al ve binanın içindeki araştırmacıları yarala. Onları dışarı çıkmaya zorla.*

Kanın ezici görüntüsü ve kokusu vampirlerin kontrolden çıkmasına yol açacaktı. Birinin yaralı insanların peşine düşmesi barajın yıkılmasına yetecekti. Diğerleri de onu takip edecekti.

Giles'in otoritesini göstermeye çalışacağından ve kalabalığı kontrol etmek için daha küçük vampirlerini göndereceğinden emindi ve bu da onları saldırıya açık hale getirecekti. Çatıdaki muhafızlar meslektaşlarını ölümsüzlerden korumak için ateş etmeye başlayacak ve çıkan kargaşada Solange'la birlikte istedikleri gibi öldürebileceklerdi, diye umuyordu.

Silah sesleri laboratuvarın kalın duvarları yüzünden boğuklaşmıştı ama yine de seçiliyordu. Giles kalabalığın dikkatini toplamaktan vazgeçti, hepsi kargaşaya doğru dönerken aniden durdu. Gökyüzünde çatallanan şimşekler cızırdıyor, beyaz sıcaklığıyla kör ediyordu, çok yakındı. Bir şimşek grubun hemen kenarındaki bir ağaca çarptı. Ağaç patladı, dalları parçalandı, gövdesi karardı. Alevler dalların arasından hızla ilerledi.

Laboratuvardan çıkan adamlar, orman ile bina arasındaki temizlenmiş araziye doğru koşmaya başladı. Beyaz önlükler ve muhafız gömlekleri parlak kırmızıya boyanmış, kana davetiye çıkarıyordu. Belli ki yeni uyanmış ve yaraları olmayan birkaç adam muhafızlara bağırdı. Bilgisayar teknisyeni silahını sallayarak dışarı fırladı ve kaotik kalabalığa ateş etti.

Bir muhafızın ateş etmesiyle çatıdan bir el silah sesi duyuldu. Ses ormanda yankılandı. Bilgisayar teknisyeni sendeledi ve vampirlerin arasında Milan adında biri yere düştü.

Tamamdır.

Solange'ın sesi zihnine fısıldadı ve şok olmuş vampir grubuna bir dizi saldırı düzenledi. Düşen Milan'ın yanı sıra ona yakın olan iki kişiyi daha yaktı. O bunu yaparken bile bir grup vampir kanlı teknisyenlere saldırdı. Usta vampir geri çekilmeye başlarken, Giles daha küçük vampirlerine araya girmeleri ve insanlarla aç vampirler arasında bir duvar oluşturmaları için bağırdı.

Hortlaklardan ilki en yakındaki yaralı teknisyeni parçalayarak üzerine düştü ve bol, sıcak kanı yuttu. Çatıdaki muhafızlar ateş açtı. Ses bir kez daha ormanda yankılandı ve Kiral sarsılarak etrafında döndü. Dişlerini göstererek tepeye doğru baktı. Bir yayılım ateşi başladı. Adamlar dehşet içinde çığlık attı. Avluya kan sıçradı.

Vampirler birbirlerine girdiler ve ziyafete ulaşmak için Giles'in korumalarını parçaladılar.

Yerde çakan şimşek Kiral'a çarparak onu oracıkta yaktı. Muhafızlar ve yıldırımlar arasındaki çapraz ateşe yakalanan bir vampir, vücudunun diğer yarısı yanarken kafasında kurşun delikleriyle yere yığıldı. Diğerleri kendilerini korumak için bir araya toplanmış olan insanlara ulaşmak için onu çiğnerken, o kör bir şekilde yerde sürüklenerek kan gölüne doğru ilerledi.

Dominic'in klonu, havaya ve dehşete düşmüş insanların üzerine sıçrayan kana ulaşmaya hevesli, çılgına dönmüş zombi sürüsünü itti, kaktı ve pençeledi. Muhafızlar kitleye ateş ederek kaosa katkıda bulundu. Şimşek çatallanıp çaktı ve gök gürültüsü yuvarlanarak korkunç gürültüye katkıda bulundu.

Dominic yerden akarak en yakındaki vampirin kalbine yumruğunu indirdi, hızı o kadar fazlaydı ki sadece bir bulanıklıktı. Kalbi aldı ve yönünü değiştirip Giles'a saldırmadan önce o hızla yaktı. Daha küçük vampirler paramparça olmuş, umutsuzca şölene katılmaya ve parçalanmış bedenlerini onarmak için kan kuyusuna ulaşmaya çalışıyorlardı. Giles'ı devasa ağaçların oluşturduğu çizginin hemen içinde yakaladı.

Dominic sertçe vurdu, yumruğunu derine indirdi, parmakları nihai ödülü arıyordu. Usta vampir iki büklüm oldu ve pençelerini Dominic'in yüzünde gezdirerek çenesinden boynuna doğru oluklar açtı. Eğildi ve Dominic'i geri çekilmeye zorlayarak dişlerini derine batırdı. İkisi birbirlerine bakarken, Giles'ın ağzından ve ellerinden damlayan kan göğsünden aşağı siyah bir şekilde akıyordu. Dominic'in boynu ve yüzü serbestçe kanıyordu.

Giles dudaklarını yaladı. "Bu nasıl olabilir? Sen bizden birisin."

"Ben Ejderha Arayıcı'yım, seni aptal," dedi Dominic, sesinde küçümseme vardı. "Ruhumdan vazgeçip sizin aşağılık saflarınıza katılmayı seçeceğime gerçekten inandınız mı?"

Giles kanlı dişlerini göstererek hırladı. "Bu karmaşadan sen sorumlusun."

Dominic omuz silkti. "Elbette. Ama sen suçlanacaksın."

Vampir kasıtlı olarak Dominic'in kanını parmaklarından emdi. "Sende parazitler var. Çağırma cevap verdiler." Konuşurken soluna doğru bir adım attı.

Dominic saldırıyı beklemedi; hızlı ve sert bir şekilde saldırdı, Giles'ın bir sonraki adımının onu götüreceği noktaya bir yıldırım çarptı. Usta vampir, beyaz-sıcak enerji omzunu, yan tarafını, kalçasını ve bacağını yakıp geçerken çığlık attı; bir lazer ışını vücudunun dörtte birini tamamen parçaladı, çürüyen eti yakarken dağıldı.

Giles yere düştü, yuvarlandı, kopmuş bedenine uzandı, onu pençeledi, Dominic üzerine atlayıp yumruğunu bir kez daha derine sokarken, parmakları çürümüş et ve dokuların arasından geçip solmuş kalbe ulaşmaya çalışırken onu kendisine çekmeye çalıştı. Uğursuz bir çatırtı onun tek uyarısıydı. Bir mızrak sırtına saplandı, onu yere düşürdü ve orada sabitledi. Kökler bitki örtüsünün arasından fırlayarak boğazını sardı ve vücuduna dolanarak onu tuttu.

Dominic enerjiyi dışarı doğru patlatarak odunsu kökleri yaktı. O bunu yaparken bile, kök yapıları onu tutsak eden kanatlı, kalın ahşaptan bir kafes oluşturdu. Bu sadece bir oyalama taktiği idi, Giles'ın çürüyen bedenini onarması için bir şanstı. Dominic kendini destekledi ve mızrağı vücuduna sapladı, bunu yaparken yarayı dağıldı. Acı onu yıkadı ve içinden geçti. Solange'ın parçalanmış çığlığının yankısını duydu ve zihnini uyuşturan acıyı hissetmesinden korkarak onu zihninden uzaklaştırdı.

Vücudunu kontrol altına almak için zorladı, yuvarlandı ve çok sayıda yarasanın aç gözlerle ona baktığını gördü. Yarasalar yere düşerek yüzünü ve başını kapladılar, köklerden oluşan kafesi dışarı doğru patlatarak serbest kalmasını sağlarken vahşice ısırıldılar. Dizlerinin üzerine çökmeyi başardı, ısırın yaratıkları bir kenara fırlattı ve bacaklarını altına alırken biraz sendeledi.

Giles kendini yukarı itti, vücudu gelişigüzel bir şekilde birbirine dikilmişti, vücudunun dörtte biri kararmış ve groteskti. Hırladı, yüzünden tükürükler akıyordu, gözleri kan kırmızısı parlıyordu. "Bedenim öldü, Ejderha Arayıcı. Milyonlarca parçaya bölünmeye dayanabilirim ve yine de seni yenebilirim. Senin bedeninin etten ve kandan oluşuyor. Acı hissediyorsun."

Dominic'in kaşları havaya kalktı. Fırtınayı sürdürmek için enerji kullanmaktan ve klonunu diğer vampirlerin onu açıkça görebileceği bir yerde tutmaktan zayıf düşmüştü. Bilginin açığa çıkmasını istemiyordu. Elçilerden bazılarının kaçacağını biliyordu ve planın değişmesini göze alamazdı. Bu da görünür olmak anlamına geliyordu, böylece kimsenin laboratuvarı ve içindeki herkesi yok ettiğini keşfetme şansı olmayacaktı.

"Kendini övüyorsun, Giles. Her zaman yaptın. Zaman kazanmak için oyalanıyor gibisin. Piyonlarının seni korumaya geleceğine inanıyor musun?" Ses tonunu alçak bir alay olarak tuttu. Giles kendini yenilmez sanıyordu ama sarsılmıştı. Dominic ününün efsanevi olduğunu biliyordu ve usta vampir, Ejderha Arayıcı'yla savaşmaktansa kölelerini tercih ederdi. Ayrıca ölümsüzlerin büyük egoları olduğunu da farkındaydı ve doğru olmasına rağmen bu alay aşağılayıcıydı.

Sana ulaşmaya çalışıyorum. Solange'ın sesinde bir hıçkırık vardı.

Hayır, buradan uzak dur. Onu yeneceğim.

Sana yardım edebilecek durumda değilim.

Mümkün olduğunca çoğunu haklayın ama sadece muhafızlar hakladığında ateş edin. İşlerini bitirmek için orada olmayacağım, bu yüzden varlığınızı fark edebilirler.

Dominic dikkatini Giles'in üzerinde tuttu. Vampirin yüzü saf bir nefret maskesine dönüştü. Dominic onu daha fazla dürttü. "Onların kontrolünü kaybettin, değil mi? İnsanları korumak yerine onları parçalara ayırıyor, kanlarını emiyorlar. Ve bir şekilde kaçmayı başarsan bile Ruslan'ın çok ama çok kızacağını düşünüyorum. O tanıdığım en bağışlayıcı adam değil."

Kırmızı gözleri yanmaya başladı ama vampir öfkesini kontrol altında tuttu. "Bu olay sadece insanları ölümsüzleri avlamak için bize katılmaya daha hevesli hale getirecek. Onları Dubrinsky'nin değerli köyüne yönlendireceğiz."

Dominic acıyı tekrar nefes alabileceği kadar uzağa itmeyi başarmıştı. Solange bunu onun yerine yapmaya çalışıyor, yanan ciğerlerinin ritmini onun nefes alışıyla eşleştiriyordu.

Dominic hafifçe eğildi ve elini salladı, Giles'in öfkeli bakışlarıyla bu hareketi takip ettiğinden emin olurken Dominic gökyüzünde cızırdayan ve çatırdayan güçlü enerjiyi topladı. Gücün bitkin bedenini doldurmasına izin verdi ve arkasında ikinci bir klon bırakarak bedeninden uzaklaştı, klonu açıkta bıraktı.

Tam önünde, cisimsiz ve şeffaf bir şekilde durarak Giles'in hamlesini yapmasını bekledi. Klonu biraz eğildi ve avucunu göğsünde, kalbinin hemen solundaki kararmış deliğe bastırdı. Gücünün azaldığını hissedebiliyordu. İki klon ve bir fırtına enerjisini hızla tüketmişti ama şeffaf formunu koruyordu.

Giles tüm gücüyle ve doğaüstü bir hızla saldırarak öldürmek için hamle yaptı. Dominic saldırıyı karşılamak için öne çıktı, Giles'in momentumunu ve kendi inanılmaz gücünü kullanarak ileri doğru yumruk attı. Vampirin yumruğuna ulaşmasına saniyeler kala Dominic cisimlendi ve klonu çözüldü. Giles uzanan yumruğa kendini sapladı. Dominic, ölümsüz ne olduğunu anlayamadan kalbi ele geçirdi. Solmuş, kararmış organı çıkarıp usta vampirden uzağa fırlattı ve yıldırımları çürümüş nesneye yönlendirdi.

Giles korkunç bir çığlık attı, çığlığı ormanda yankılandı. Elleri kayıp kalbini ararken yerde sendeledi. Yavaşça yere yığıldı, vücudu kayıplara yenik düşmeden önce Dominic'e tükürdü. Şimşek cesede sıçradı ve onu yaktı. Vampir, sanki bir parçası hâlâ yaşıyormuş gibi yakıcı alevlerin içinde kıvrandı ve büküldü. Ateş protesto edercesine tısladı ve sıçradı ama hızla yanarak ölümsüzü küle çevirdi.

Dominic tek dizinin üzerine çöktü, başını eğdi ve havayı ciğerlerine çekmeye çalıştı. Hâlâ Josef'in laboratuvarı yok etmenin ve Solange'ı güvenli bir yere götürmenin güvenli olduğunu işaret etmesini beklemek zorundaydı.

Dominic! Kadının sesi ona hareket etmesi için gerekli teşviki verdi.

Giles öldü. Savaşa geri dönüyorum.

Sesindeki yorgunluğu duyabiliyorum. Kana ihtiyacın var mı? Sana gelebilirim.

Burada işimiz bittiğinde. Onun kanının, o inanılmaz iyileştirici gücün bu bedene akması fikri ona enerji verdi. Klonunun çözümlmesine izin verirken ağaçların arasından laboratuvara doğru yürüdü.

Solange rahat bir nefes aldı ve dikkatini tekrar laboratuvardaki kaotik sahneye çevirdi. Dehşet çığlıkları havayı dolduruyor ve kan kokusu her yere siniyordu. Çatıdan kurşun üstüne kurşun yağıyordu. Artık kurşun delikleriyle delik deşik olmuş olan zombiler, muhafızları av olarak işaretlemek için yukarı baktılar. Bu adamların ölmesini istemişti ama bu şekilde değil, bu kadar korkunç bir şekilde değil. Vampirler tüm kontrollerini kaybetmiş, her şeyi kana bulamışlardı. Jaguar-adamlardan ikisini de görememişti. İlk sorun işaretinde kesinlikle ortadan kaybolmuşlardı.

Tüfeği tekrar omzuna yerleştirdi ve bir muhafızın ateş etmesinden bir saniye sonra tetiğe bastı. Bir yaylım ateşi onunkini bastırdı. Yıldırım yere düşen vampire çarptı. Dominic'in yok edilmesini istediği vampirlerden birini bulmak için dürbünününden baktı. Artık herhangi birini teşhis etmek zordu. Görüntüler solmuş, onları çürüyen cesetler, soyulan deriler, kafataslarına yapışmış gri veya beyaz saç tutamlarıyla çökmüş gözler olarak bırakmıştı.

Her yerde, giysilerinde ve yüzlerinde kan vardı; elleri kandan kayganlaşmıştı. Doğru bildiğini umarak giysileri tanımaya çalıştı. Carlo olduğunu düşündüğü kişiyi binanın dibinde, saçakların altında, muhafızların görüş alanının dışında dururken gördü. Binanın yanından hızla yukarı çıktı, bir kertenkele gibi sıçrayarak duvara tırmandı, Felipe'nin sırtına atladı, dişleriyle boynunu parçaladı. İlk kurşun kafatasının arkasından, ikincisi sırtından ve doğrudan kalbinden girmişti. Biçimi paramparça oldu, kendi etrafında döndü, yüzü kanla kaplıydı, gözleri çılgınca parlıyordu, ormana doğru bakıyordu. Havaya sıçradı, yıldırım ona çarptığında yer değiştirmeye başladı, onu yaktı, böylece küller, parlak, sıcak kanı yutarak parçalayan ve yırtan çılgın vampir kitlesine yağdı.

Solange yüzündeki teri sildi, midesi bulanıyordu. Yaşanan kaotik kan banyosu gibi bir şeyi daha önce hiç görmemişti. Hortlaklar gördükleri her şeyi yutuyor, açlıktan ölmek üzere olan vahşi bir hayvan sürüsü gibi birbirlerini parçalıyor, ısırıyor ve koparıyorlardı. Ormanın kanunlarına alışkıındı ama bu tamamen farklı bir şeydi. Gözlerinden ter damlıyordu ve

silme için tekrar uzandı. Yukarıdan gelen güçlü kanatların boğuk sesi duyulduğu anda kedisi sıçradı. Ağacın beşiğinden yuvarlandı, bir liana yakaladı ve ileri doğru ivmesini kullanarak onu bir sonraki ağaca taşıdı. Tüfeğini kaybetmişti ama yaylı tüfeği ve okları boynundaydı ve kalçasına bir bıçak bağlamıştı.

Harpy kartalı ıskaladığında çığlık attı, dev pençeleri boş havayı kaptı. Jilet gibi keskin, bir boz ayının pençeleri büyüklüğünde olan bu büyük kuş pençelerini ona batırmayı başarsaydı ciddi şekilde yaralanabilirdi.

Solange, konuş benimle.

Dominic'in sakinliği onu sakinleştirdi. Arbaletine bir ok yerleştirdi ve gece gökyüzünü inceledi. Kartal daireler çiziyor, yeni bir saldırıya hazırlanıyordu. Gökyüzünü çatallayan şimşek, devasa kuşun yaklaştığını görmesini sağladı.

Küçük bir aksaklık. Arkadaşın Akos, Harpy kartalını peşimden gönderdi. Saldırıyı o yönetiyor. Benim için onu haklamak isteyebilirsin, böylece bu güzel kuşu vurmak zorunda kalmam.

İşini şansa bırakma, Solange. Gerekirse vur onu.

Solange, kedisinin reflekslerini yönlendirmesine izin vererek kuşun saldırısının zamanlamasını yaptı. Kartal yaklaşırken, gölgelikte alçaktan süzülüp hızla alçalırken, ağır kanat vuruşları kafasının içinde bir uyarıydı. Kendi kendine sessizce sayarak bekledi. Bu muhteşem yarattığı öldürmek istemiyordu, hele ki bir vampirin kendisine saldırmak için onu kullandığını biliyorken. Normalde kuş asla böyle bir şey yapmazdı; tabii bir yuvanın çok yakınında değilse.

Geriye doğru eğilirken pençeleri neredeyse yüzünü tırmalıyordu ama kuşun dönmesine imkân yoktu; dallar çok yakındı ve kartalın manevra kabiliyetini ciddi şekilde sınırlıyordu. Kanatlar, dalları aşip bir kez daha gökyüzüne yükselmek için yeterli yüksekliği kazanmak üzere güçlü darbeler kullandı. Ağır siyah bulutlar cızırdayan şimşeklerle kenarlarından aydınlanırken, kartal bir kez daha ona doğru dönerken ortaya çıktı.

Arbaletle kuşu takip etti ama içindeki bir şey onu öldürmeyi reddetti. Bugün çok fazla ölüm olmuştu. Hâlâ çığlıkları, dehşeti, silah seslerini duyabiliyordu ve kalan adamların katledildiğini biliyordu. Laboratuvarda çalışan herkes tamamen öldürülmüştü.

Kadınları kaçırmak, tecavüz etmek ve öldürmek için hedef aldıklarının farkındaydı. Onların ölüm şeklini sevmek zorunda değildi ama en azından kendi yollarını seçmişlerdi. Harpy kartalı doğal olmayan davranışlara zorlanıyordu.

Dominic ona tısladı. *Akos'u bulamıyorum. Kartalı öldür ve hemen güvenli bir yere git. Onu takip edeceğim.*

Bir uyarı. Bir emir. Endişe. Dominic vampirin onun peşinden geldiğini düşünüyordu. Ölümsüzün bu fırsatı kaçmak için kullandığını düşünüyordu.

İtaat etmek için kendini hazırladı, kartalın yaklaşmasını ve ardından pençelerini kapmak için uzatarak gökyüzünden hızla düşüşünü izledi. İkinci kez kaçmak için zamanlama yaptı, pençelerin düşündüğünden daha büyük olduğunu fark etti ve kendini yolun dışına fırlattı. Güvenlik ipi olarak işaretlediği sarmaşığı yakalamak umuduyla elini uzattı ama ıskaladı, avucu boş havayı kaptı.

Havada kaymak mümkün değildi; tek yapabildiği kendini olabildiğince gevşetmek ve yumuşak bir bitki örtüsü bulmaya çalışmaktı. Sertçe yere düştü, ciğerlerindeki hava vınlayarak boşaldı, nefes nefese kaldı ve hareket edemez hale geldi. Göz kapaklarının arkasında yıldızlar patladı. Sık bitki örtüsünün içinde yatıyor, nefes almak için çırpınıyor, vücudunun milyonlarca yeri ağrıyordu. Gözleri kapalıyken küçük bir iniltinin çıkmasına izin verdi ve hemen orada uyumayı düşündü. Kalkmak için çok fazla çaba sarf etmek gerekiyordu.

Bana hayatta ve iyi olduğunu söyle, Solange, Dominic talep etti. Akos senin peşinden geliyor ve onu durdurmalıyım.

Misafirim ol. Ben burada uzanıp dinleneceğim.

Dominic, Akos'un bıraktığı zayıf kan kokusunu takip ederek havalandı. Vampir, çocukluğundan beri sahip olduğu acımasızlık damarıyla gaddar biriydi. İnsanları parçalarken her tarafına kan bulaşmıştı. Kendini temizlemek için zaman ayırmaya zahmet etmemişti, muhtemelen deneyimi yeniden yaşıyor ve kan banyosunun anısının tadını çıkarıyordu. Acı çekmekten zevk alıyordu ve

Kurbanlarının dehşeti ve giysilerine sinen kanlarının kokusu bu anıyı daha da artıracaktı.

Dominic kartalın çığlığını duydu ve aniden yönünü değiştirdi. Akos kaçıyordu, ormanda akarken harpiyi yanına çağırıyor, ağaçların arasına girip çıkıyordu ve arkasında kan damlacıkları bıraktığının farkında değildi. Dominic, Solange'dan fazla uzaklaşmak istemiyordu, hele de bölgedeki onca vampir varken. Bu noktada iyi beslenmişlerdi ve Giles'in gazabından korkarak hızla dağılacaklardı. Küçük vampirleri dışında hiçbirinin onun yok edildiğinin farkında olmayacak ve hemen oradan ayrılacaklardı. Yine de . . .

Birkaç dakika sonra sise yetişti. Gri buhar izinden saçılan kan damlacıkları vampiri anında tanımladı. Dominic nadir bir Karpat komutu kullandı. Vampirler Karpatyalı olarak doğmuşlardı ve bu nedenle hâlâ kan kanununa tabiydiler.

"*Veriak ot en Karpatiiak-Prens'in kanıyla, muoniak te avoisz* te-Sana kendini göstermeni emrediyorum." Sesi ormanın içinde gümbürdüyor, ağaçları sarsıyordu. Yer ayaklarının altında yuvarlandı ve üzerinde akan şimşekler kara bulutları ikiye böldü.

Maymunlar uludu ve tedirgin bir şekilde gölgelikte koşuşturdu. Harpy kartalı bir kez daha çığlık attı, kendini toparlayıp bir ağaın dallarına yerleşmeden önce uçuşu gökyüzünde tekledi ve geniş kanatlarını yavaşça katladı. alılıklardaki hışırtılar çok sayıda vahşî yaşamı ele veriyordu. Bir yılan başını kaldırdı ve kertenkeleler dallar ve gövdeler arasında sıçradı.

Buhar dalgalandı, saydamlaştı, komutla savaşan Akos sertçe yere indi ve sendeleyerek hızla ayağa kalktı. Giysileri taze kanla sırlıslıklamdı ve ağzı, dişleri ve çenesi lekelenmişti. Bir şimşek patlaması karanlık ormanı aydınlattığında saçlarına bulaşan kan lekeleri parlak siyah noktalar olarak belirdi. Çivili dişlerini göstererek sırttı. "Ejderha Arayıcı. Bunu bilmeliydim."

Dominic sağa doğru daireler çizerek gökyüzünü dikkatle izledi. Akos dikkat dağıtmak için harpy kartalını kullanacak ve savaşı hızlıa bitirmeye çalışacaktı. Acımasız bir savaşçıydı, sadece kazanabileceği savaşları seçerdi. Gözleri parlayan bir kırmızıya bürünmüştü ama sanki Akos hâlâ kaçabileceğini düşünüyormuş gibi bir ileri bir geri gidip geliyorlardı.

"Adaletten kaçış yok," dedi Dominic sessizce, değişen gözleri izleyerek.

Bakışlar sadece bir anlığına yukarı kaydı ve Dominic bulanık hızını kullanarak Akos'a çarptı, zıpkın gibi kartal gökyüzünden düşerken. Pençeleri gözlerine uzanırken yumruğu göğüs duvarını deldi. İkisini de kendi etrafında döndürdü, vampir çılgılık atıyordu, siyah kan yumruğuna ve koluna akıyor, kemiğe kadar yanıyordu. Kartalın pençeleri Akos'un kafatasının arkasına dolandı, bir şeyler koparmak için yırtıp parçaladı.

Solange, vampirin peşinden kartalı göndermesinden korkarak, orada korumasız yatarken dinlenmeye cesaret edemedi. Dikkatli bir şekilde gözlerini açarak karanlık gölgeliğe baktı. Üç çift kedi gözü ona doğru parlıyor, yırtıcı bir hayvanın yoğun odağıyla bakıyordu. Kalbi göğsünde zıpladı ve çarpmaya başladı. Jaguar-adamlar. Laboratuvardan fazla uzaklaşmamışlardı, muhtemelen gölgelikte güvenli bir sığınak bulmuşlar ve kanlı katliamı izlemişlerdi. İlk içgüdüğü kaçmaya çalışmak ya da yer değiştirip kaçmaktı ama bunlar güçlü erkeklerdi, hızlı ve vahşiydiler, avlanmaya alışkınlar. Hiç şansı yoktu, bu yüzden hareketsiz kaldı ve paniklememek için kendini zorladı.

Dominic. Sesini çok sakın tuttu. Ne kadar uzaktasın? Söyle bana, sevgilim.

Onun sesinin tadını çıkardı, o kadar sakın, o kadar kendinden emindi ki. Kalbi duruldu. Bu sefer yalnız değildi. Bu adamlar onu asla canlı ele geçiremeyeceklerdi. Buna uzun zaman önce yemin etmişti. Dominic'in onun için geleceğini biliyordu. Sadece onları burada tutmak zorundaydı.

Brodrick ve iki askeri. Bana bir tahmin ver. Dikkatlerini dağıtabilirim. Elindeki arbaleti hissetti. Onu düşürmemiştii. Bıçağı da yanındaydı.

Onun tereddütünü hissetti. Akos'u yok etmeliyim. Ben oraya varana kadar idare edebilir misin? Bana gerçeği söyle.

Parmakları yayın etrafında sıkılaştı. Oku yukarı kaldırdı ve ateşledi. Ok düz ve doğru gitti, gökyüzünde süzülerek

yapraklar ve dallar, parlayan kedi gözlerinden birine saplandı. Çarpmanın etkisiyle ok tutuştu ve kafatasını yaktı. Dallardan ağır bir şey düşerken çıkardığı gümbürtüyü duydu. Kendisini bir çeşit sipere götürecek olan yamaca doğru yuvarlandı.

Ben hallederim.

Vadiden aşağı yuvarlanırken ağzına kadar yaprak ve karınca doldu ve çamurda kayarak daha büyük bir dereye dökülen küçük bir dereye indi. Aceleyle setin üzerindeki büyük ağaçlardan birinin kafesine girdi. Bu biraz koruma sağlıyordu. Ona arkadan saldıramazlardı ve o da silahlıydı ve onlar için hazırды. Onu nasıl yakalayacaklarını bulmaları an meselesiydi ama zaman kazanması gerekiyordu. Yer değiştirip kaçmasını bekliyorlardı ama o onların oyununu oynamıyordu.

Akos hemen ileride, ben de onun arkasından dolanıyorum.

Kartal şimdi onunla olabilir, diye uyardı Solange. Küfür sesleri duyabiliyordu. İki jaguar-adamdan biri muhtemelen arkadaşını kontrol etmek için yer değiştirmişti. Ölmüştü. O atıştan sonra hayatta kalmasına imkân yoktu. *Gökyüzüne dikkat edin.*

Sanki ona cevap veriyormuş gibi, şimşek muhteşem bir gösteriyle çatallandı, çizgiler gökyüzünde uzandı. Kara bulutlar mora büründü, ateşle kaplandı. Yüzündeki teri koluyla sildi. Bir dal kırıldı ve tüm vücudu gerildi.

"Zeki kız."

Kalbi sıkıştı. Başından beri onun olacağını biliyordu. Brodrick. Gıcırdamalarını önlemek için dişlerini sıktı. Rüzgâr aniden yükseldi, tamamen beklenmedik ve açıklanamaz bir şekilde, ağaçların arasından uğuldayarak, bu adamın öldürdüğü tüm kadınların seslerini taşıyor ve onları adalete teslim etmesi için onu çağırıyordu. Yağmur durmadan yağıyor, inleyen rüzgâra kederli bir ses eşlik ediyordu.

"Onları duyuyor musun?" diye sordu, sesi şaşırtıcı derecede sabitti. Onu konuşturmaya devam etti. Belki, eğer şanslıysa, onun ateş hattına girebilirdi.

"Kim?" Brodrick sordu.

"Ölüler." Uğultu bir ateş perdesine yükseldi. "Seni çağırıyorlar." Sesini alçak tuttu, adamın onu duymak için biraz daha yaklaşması gerektiğini umuyordu. Peki diğeri neredeydi?

"Aradıkları kişi sensin," diye hırlayarak düzeltti. "Oradan çık ve silahını at."

"Damarlarımda senin kanın akıyor olabilir ama annemin zekâsını almayı başardım. Beni istiyorsan, gel ve al."

Solunda bir dalın daha kırıldığını duydu. Diğer adam etrafta dolaşüyor, Brodrick'in dikkati dağılmışken içeri girmeye çalışıyordu. Kedisine fısıldayarak uyanık olduğundan emin oldu.

"Solange, ırkımızın yok olmak üzere olduğunu bilmelisin," dedi Brodrick makul bir tonda, sanki uzun zamandır aşına oldukları bir konuyu tartışan eski arkadaşarmış gibi.

Kendisinden epey uzakta, kot pantolonunu çekiştiren adamı zar zor seçebiliyordu. Gözlerini kaçırdı. Adam onun ateş hattından uzak duracak kadar akıllıydı ama... Kıpırdandı, yüzükoyun yatmak için yeterince yer kalana kadar ayaklarıyla itti. Yavaşça santim santim karnına doğru ilerledi, kedisinin dondurma yeteneğini kullanarak onu pozisyon değişikliği konusunda uyarmamaya çalıştı.

Kalın, kıvrımlı, yüzgece benzeyen kök, ağacı destekleyen ve kafesini oluşturan kökler yumağına katılmak üzere yükselirken kıvrıldı. Arbaletini yavaşça en uca, kökün altına doğru kaydırıldı. Sadece birkaç santim açıklık vardı ama bir okun geçmesi için yeterliydi. Zor bir açıydı ve özel vampir oklarından birini kullanamazdı ama daha küçük, daha geleneksel bir ok iş görürdü.

"Elbette biliyorum, Brodrick. Bunu sen yaptın ve kasıtlı olarak kötü niyetle yaptın. Ne yaptığını çok iyi biliyordun, bu yüzden bana 'türümüzü kurtarmalısın' konuşmasını yapma. Arkadaşın kim? Etrafta ağustos böceklerinden daha yüksek sesle dolaşan mı? Eğer senin koruman olması gerekiyorsa, nasıl sessiz olunacağını öğrenmesi gerekirdi." Alaycılık damladı.

Adam tekrar gölgelerin arasında kaybolurken açısını hafifçe ayarladı. Hareket edecekti. Bir ayak. Bir el. Anatomisinin hangi kısmını ortaya çıkardığı önemli değildi; ona sahip olacaktı.

Brodrick yüksek sesle iç çekti. "Reggie, oradan uzaklaşsan iyi olur."

Sesinin kenarında kızgınlık vardı. Endişe parmakları omurgasından aşağı doğru izlendi. Kaşlarını çatarak ürperdi. Adam bir şeylerin peşindeydi. Tek avantajı onu canlı istemeleriydi. Brodrick onu asla öldürmezdi ve kesinlikle arkadaşı da öldürmezdi. Canlı olarak çok değerliydi. Kraliyet kanına sahip tam bir şekil değiştirendi. Brodrick bir varis istiyordu. Bu kulağa ne kadar iğrenç ve aşağılık gelse de, onun niyetini biliyordu. Ağzında safra tadı vardı ama bakışları sık çalılıkların ardında bir ileri bir geri hareket eden gölgeli figürden hiç ayrılmadı.

Brodrick tekrar hareket etti ve kadın yerde yattığı yerden ateş etti, ok çalılıkların arasından fırladı. Adam çığlık attı. Lanetlendi. Yere düşüp çalılara çarpan bedeninin ağır düşüşünü duydu. Orada ısırgan otu yetişiyor olması için sessizce dua etti.

"Hayatını cehenneme çevireceğim, seni küçük sürtük," diye öfkeleni, hırıltıları ormanda yankılanıyordu. "Yaşadığın her gün acıdan başka bir şey olmayacak. Kızıymış bir sürtüğe acı çektirmenin hayal edebileceğinden çok daha fazla yolunu biliyorum."

Kök kafesinin küçük sınırları içinde Solange arbaletine bir ok daha sığdırmakta zorlandı. Sessiz kalmaya çalışarak kıpırdandı. Kolunu yerine oturtmaya çalışırken bacağı sağ tarafındaki kalın tahtaya sürtündü. Bir şey bileğini kavradı ve onu sertçe yere yapıştırdı. Yayı bırakıp kalçasındaki bıçağı kınından çıkarırken ve tek bir hareketle yuvarlanıp bıçağı kendisini tutan adamın yan tarafının derinliklerine saplarken bile iğneyi hissetti, keskin bir sızı.

Hemen gel! Dominic'e çılgınca bir çağrı gönderdi. *Beni bir iğneyle yakaladılar.*

Brodrick'in bir şeylerin peşinde olduğunu biliyordu. Dallarını kırarak onu yanıltmışlar, Reggie'nin solunda olduğunu düşünmesini sağlamışlardı. Aptalca, aptalca bir hataydı. Sakin kalmaya çalıştı, düzenli nefes alıyordu, ona enjekte ettikleri şeyin vücudunda çok hızlı hareket etmesini istemiyordu. Zamanları olduğunu sanıyorlardı. Uyuyacaktı ve onu dışarı sürükleyip merhametlerine bırakacaklardı. Dominic'in farkında değillerdi.

Reggie k  klerden sendeleyerek uzaklaşırken k  f  rler savurdu. Yaklaşık bir metre kadar ilerledi, sendeledi ve ellerinin ve dizlerinin   zerine     t  . "Brodrick. Buraya gel ve bana yardım et."

Onu istediği zaman bir okla vurabileceği açık bir yerdeydi. Solange yavaş ve dikkatli hareketlerle yayına bir ok daha yerleştirdi ve bu kez kafesin olabildiğince gerisinde bekledi. Tıknaz v  cutlarıyla k  klerin arasından kolayca ge emezlerdi ve o da bunu onlar için kolaylaştırmayacaktı.

Alnında boncuk boncuk ter vardı. G  r  ş   bulanıklaştı. Etrafındaki kıvrımlı k  kler sanki canlanıyormuş gibi hafif  e kıpırdandı.

"Brodrick," diye feryat etti Reggie. Ellerini yan tarafına doğru sıkıca kenetlemişti. Parmaklarının arasından durmadan kan damlıyordu.

"Sızlanmayı kes," diye tersledi Brodrick. "O k    k kaltağın sana yapışmasına izin verdin. Sana onun   l  mc  l olduğunu s  ylemiştim. Onu hafife aldın."

"Neden," diye sordu Solange, sesi tiz ve uzaklardan geliyordu, "kadına saldıran erkek, kadın karşılık verdiğinde her zaman   z  l  yor? Bunu hiç anlamadım."

"K    k bir kavgaya aldırmam. Bir kadının d  v  şmesi zevke zevk katar, t  m o lezzetli korku," dedi Brodrick, Reggie'nin artan sıkıntısını g  rmezden gelerek. Ortağı kendini   alılıklara doğru s  r  klemeye başladı. "Yalvarıp yakarırken y  zlerini seyretmeye bayılıyorum, benim için her şeyi yapmaya, yaşamak için her şeye katlanmaya o kadar istekliler ki." Kahkahası alaycıydı, k    mseme doluydu. "  nan bana, sen de aynısını yapacaksın."

Kıpırdamadan durursa, şimdi ona doğru iyi bir y  n   vardı ama acele etmesi gerekiyordu. Kolları kurşun gibi hissetmeye başlamıştı. Dirseğiyle g  zlerindeki teri sildi, zihninde onun resmini oluşturdu. Boyunu. şeklini. Eğrehti otlarının ve   alıların arkasında duruyordu, g  lgeli hatları bozulmuştu.

"Fırsatın varken beni   ld  rmeliydin," dedi, onun yanıtını, konumunun bir kez daha g  vence altına alınmasını istiyordu. G  r  ş   şaşırtıcı derecede bulanıktı.

"Bana bir oğul verdiğinde, bu benim için bir zevk olacak ve ölmen uzun zaman alacak," diye cevap verdi, sesinde büyük bir güven vardı. "Tıpkı yaşlı Reggie gibi."

Reggie yere yığıldı, inliyordu ama gücü kanıyla birlikte tükenmişti.

Solange derin bir nefes aldı ve nefesini verirken oku fırlattı. Brodrick homurdandı. Kadın bekledi, kalbi hızla atıyordu. Brodrick çılgına dönüp çalılıkları yararak önüne çıkan her şeyi yok ederken yer sarsıldı, öfkesi taşıtı. Kükreyerek onun sığınağına doğru koştu, kökleri parçaladı, odun parçalarının arasından geçerek saçlarını yakaladı. Sertçe sarsıldı. Solange yere yayılarak arbaleti uyuşmuş elinden bıraktı. Onu kök kafesinden geriye kalanlardan dışarı sürükledi ve yere fırlattı.

Ona bak. Ona bakmaya devam et. Dominic'in sesi sakindi. O

da aynı sakinliği hissetti. Bunu yapmak zorundayım.

Vücuduna inen yumrukları duyuyor, üzerinde yükselen nefretin hırıltılı, çarpık maskesini görüyor ama bir amaç duygusundan başka bir şey hissetmiyordu. Bu canavar neredeyse sevdiği herkesi öldürmüştü. Sayısız yaşamın yanı sıra bütün bir türü de yok etmişti. Onu daha da öfkeliendiren kayıtsız, vurdumduymaz bir bakışla izledi. Ona doğru eğildi, eli gömleğinin üzerindeydi. Gömleği bedeninden sıyrıp atamadan önce, tüm enerjisini ve iradesini bıçağı tutan eline akıttı.

Bıçağı adamın kara kalbinin tam ortasına sapladı. Bıçağı istediği kadar derine saplayacak gücü yoktu ama bıçağın etrafından akan kanın patlamasına bakılırsa, bunun onu öldürmek için yeterli olacağından emindi. Adamın gözleri tam bir şok içinde açılmıştı. Sıradan bir kadının onu yenebileceği fikrini hiç düşünmediğini görebiliyordu. Öfke şokun yerini aldı ve elleri bıçağın kabzasından kadının boğazına indi.

Parmaklarını kızın boynuna dolamadan önce, beyaz-sıcak bir enerji patlaması onu geriye ve kızıdan uzağa savurdu. Dominic onun yanında diz çöktü, elleri yavaşça vücudunda gezindi. Dokunduğu her yerdeki çürükler iyileşiyordu.

"Sakinleştiriciyi vücutundan atmam gerekiyor Solange," dedi ve bunu yapmaya başladı.

Oturur pozisyona gelmesine yardım etti. Solange başını bir an için onun göğsüne yasladı. "Teşekkürler. Hâlâ titriyorum."

Hareketi hisseden Dominic arkasını döndü ve Brodrick'le yüzleşirken vücudu Solange'a kalkan oldu. Adam bıçağı göğsünden söktü ve son gücünü kullanarak Solange'a fırlatmaya çalıştı. Dominic, nadiren kullandığı bir Ejderha Arayıcı özelliğı olan ateş püskürdü. Alevler şekil değıştirenı sardı ve parlak kırmızı-turuncu renkte yandı.

Solange kaşını kaldırdı. "Bunu yapabildiğini bilmiyordum. Bu biraz ürkütücü."

Onu öptü. "Sadece beni kızdırma ve bir daha asla görmek zorunda kalmayacaksın."

Yumuşak bir şekilde güldü. "Eve gitmek istiyorum."

"Josef sonunda bitirdi. Laboratuvarı yıkabilirim," dedi ona. "Ve sonra eve gidebiliriz."

Gözleri alev alev yanan yangında ve Brodrick'in çığılıkları havayı doldururken usulca içini çekti. "Bitir şu işi o zaman. Bir ay boyunca uyumak istiyorum." Kâbusu nihayet sona ermişti. Diğery şekil değıştirenler dağılacak ve başka birinin sorunu olacaktı. Umarım kanunun onlara ulaşabileceğı bir yere giderlerdi.

Dominic laboratuvarın kendisine yoğunlaşarak zihninde bir görüntü oluşturdu. Yapısal her noktaya dikkat etmişti. Toprağın altında ilk dalgayı doğrudan binanın altına doğru itti. Toprak sarsıldı. Brodrick parçalandı ve yerde kıvrandı. Uzaktan, laboratuvarın sarsılmasıyla oluşan gök gürültüsünü duyabiliyorlardı. Dominic son blok da parçalanıp geriye hiçbir şey kalmayana kadar durmadı.

Dönüp yağın yağmurun arasından gökyüzüne baktı ve son bir kez şimşek çaktırdı. Yıldırım Brodrick'in kıvranan bedenine çarparak onu tamamen yaktı. Beyaz-sıcak enerji Reggie'ye sıçradı ve onu küle çevirdi.

Elini Solange'a uzattı. "Evim, kendi evim. Beslememiz gereken küçük bir kürk ve pençe yığınınız var."

Solange elini onun elinin içine koydu ve kararmış küllere bakmadan hayat arkadaşıyla yan yana eve doğru yürüdü.

20

*Sen fırtınanın içindeki sakınsın, en nazik güçsün.
Senin ellerinde, ben bir çiçeğim. Senin yanında, kalbim
ışılıyor.*

SOLANGE'DAN DOMINIC'E

En küçük ses Dominic'i uyandırdı. Yumuşak bir ağlama. Kalbi tekleyerek uyandı, gözleri hızla açıldı ve Solange'ı bulmak için başını çevirdi. Bir adım ötesinde, dizlerini yukarı çekmiş, başını eğmiş, samur, güneşin öptüğü saçlarının dökülmesiyle yüzünü ondan saklıyordu. Ama ağlıyordu. Onun Solange'ı. Onun kalbi ve ruhu.

Bir an için zorlukla nefes alabildi, içinde bir endişe vardı. Uyumadan önce ilk kez kan değişimi yapmışlardı. İlk kan değişimini denemeden önce vücudundaki tüm parazitlerin gittiğinden emin olmak için birkaç kez uyanmayı beklemişti. Herhangi bir kötü etki yaşamış gibi görünmüyordu ama ... Sürecin kendisi erotik olması gerekirken zor olmuştu. Solange zorlama altında tutulamazdı. Onun kanını kendi isteğiyle almak zorundaydı ve mücadele etmişti ama bunu başaracak kadar ona güvenmişti.

"Solange." Sesi son derece şefkatliydi. "Neyin var benim?" Onunla birleşmekten kendini alamadı, bu alışverişin onu bir şekilde yaralamış olmasından korkuyordu.

Fiziksel acı yerine kâbusun kalıntılarını, annesine sarılmak için çırpınan çocuğu hissetti ve onun için ağlamak istedi. Hayatında her zaman engelleyemeyeceği, ne kadar istese de iyileştiremeyeceği kederli anlar olacaktı. Aralarındaki kısa mesafeyi geçti ve onun yanına çöktü, onu kollarının arasına aldı, kucağına oturttu.

Kucağında, yüzü kızın omzuna gömülmüştü. Kız sakinleşip sessizleşene kadar onu nazikçe salladı.

Ellerini kulaklarının üzerine bastırdı. "Rüyamda annemi gördüm ve uyandığımda ağlamamı durduramadım. Sesler çok yüksek Dominic, her şey, kendi gözyaşlarım bile. Suyun, küçük hayvanların ve böceklerin sesi. Mağaranın dışında neler olduğunu duyabiliyorum ve sesini kısamıyorum. Tüm bu gürültüden başım ağrıyor. Ve sesler o kadar güçlüydü ki ve sen o kadar sessizdin ki . . ." Sesi kesildi. Bir elini kalbine bastırdı. "Ve şimdi kalbimin çarpma sesini duyabiliyorum. *Zihinsel* olarak güvende olduğunu bilmeme rağmen çok korktum."

Eli ensesine gitti ve gergin kaslarına masaj yaptı. "Annen için çok üzgünüm, sevgilim. Onunla bir sonraki hayatta tekrar karşılaşacağız ve seni kollarını açarak karşılayacak. Ben de seni korkuttuğum için özür dilerim." Onu rahatlatmak için sarılışını sıkılaştırdı. Annesi değildi ama onu şiddetle seviyordu. "Kulaklarına bir bakayım," diye ekledi nazikçe.

Karpatyalılar uzaktan gelen kanat seslerini, yamaçtan aşağı yuvarlanan en küçük taşların sesini duyabiliyordu. Dominic ve Solange kanlarını değiştirmişlerdi ve dönüşüm başlamıştı ama Solange'ın işitme duyusunu kabul edilebilir bir seviyeye getirebilmesi gerekirdi. Dominic bedenini terk etti, ruhunu Solange'ın bedenine gönderdi, onu dikkatle inceledi ve Karpat kanının ona ne yaptığını anlamaya çalıştı.

Onun kanı dönüşüm sürecini başlatmalıydı, ancak hücreler farklıydı, onun hücreleri onunkilerle birleşiyordu, ayrı ama birlikteydiler. Bu hiç mantıklı değildi. Onun jaguarı, Karpat kan hücrelerinin onunkine sırtını dayaması dışında tamamen sağlam görünüyordu. Hiçbir kaos yoktu, süreci engellemek için acele eden antikorlar hiç yoktu. Sanki soyları birleşmiş, biri diğerinin üzerine binmiş, egemenlik için rekabet etmek yerine bir arada yaşıyorlarmış gibiydi.

İşitmesi ise farklı bir konuydu. Jaguar olduğu için zaten keskin olan duyma yeteneği, Karpat kanı sayesinde sesleri bastırarak kadar güçlenmişti. Diğer farklılıkları kontrol ederek onun içinde ilerledi. Ufak tefek değişiklikler vardı ama hiçbiri beklediği gibi değildi. Şaşkınlıkla kendi bedenine döndü.

"Bu daha mı iyi? Bu, sesi kısma meselesidir. Bir şey tam olarak doğru olmadığında, nasıl çalıştığını düşünün ve tıpkı benim sizin için yaptığım gibi düzeltebilirsiniz. Eğer yeterli değilse, çalışıp çalışmadığını görmek için kendiniz deneyebilirsiniz."

Gözyaşlarıyla ıslanmış yüzünü adamın boğazına dayadı ve iç çekti. "Evet, bu çok daha iyi, teşekkür ederim. Seni uyandırdığım için özür dilerim. Henüz kalkmamalıydın."

İçindeki her şey tamamen hareketsizleşti. Kadın haklıydı. Bedeni her yükselişin tam zamanını biliyordu. Yüzyıllarca yaşamıştı ve gecenin hangi saatinde kalkmanın güvenli olduğunu söyleyebileceğine hiç şüphe yoktu. Güneşin hâlâ tepede olduğundan hiç şüphesi yoktu. Günün bu saatinde vücudu kurşun gibi olmalıydı, hareket etmesi imkânsızdı. Güneş bu kadar tepedeyken en savunmasız halindeydi. Toprağın altında bile tenini yakmakla tehdit eden dikenli bir his hissediyordu ama yine de son derece rahattı. Tedirginlik kıpırdandı. Her Karpatyalı'nın yerleşik bir uyarı sistemine ihtiyacı vardı ve onunki eksik görünüyordu.

"Güneş henüz batmadı." Bunu bir cümle olarak söylemişti ama zihni fark ettiği şey karşısında şok olmuştu. Güneş hâlâ gökyüzündeydi ve daha birkaç dakika önce ona doğru yürümüş, oturmuş ve onu kucağına çekmişti. Hiç zorlanmadan, uyuşukluk göstermeden hareket etmişti. İmkânsızdı! O bir antikaydı ve hala gökyüzünde olan güneş onu çaresiz bırakmalıydı.

Dudağını ısırdı, gözleri irileşti, yaşadığı şok idrakini ele veriyordu. "Eğer güneş hâlâ açıksa, Dominic, uyanık olman gerekir mi? Bu sana zarar verebilir mi? Güneş hâlâ tepedeyken uyandırılmak?" Sesinde endişe vardı.

"Uyanmak sorun değil." Çok nazik bir şekilde onu yanından uzaklaştırdı ve ayağa kalktı. "Sorun *bu*. Şu anda hareket edememem gerekiyor."

Onun yüzünü inceledi. Çok ince bir şekilde değişmişti. Kedi gözleri hâlâ doğrudan bakıyordu ve karanlıkta parlayarak mükemmel gece görüşünün kanıtını veriyordu ama eskisi gibi değildi.

"Ne?" Yüzüne dokundu. Yüzünde ani bir panik ifadesi belirdi. Jaguarının güvende olduğundan emin olmak için tereddüt etmeden yer değiştirdi.

Dominic onun değişimini pek çok kez görmüştü ve inanılmaz derecede hızlıydı ama bu sefer gözünü kırpmasına bile gerek kalmadan tamamen jaguara dönüşmüştü. Kedi durgun bir şekilde gerindi ve Karpat kanından etkilenmediği belli olan başıyla onu dürttü. Her zamankinden daha fazla şaşkıındı.

"Bu hiç mantıklı değil, Solange."

Dönüşüm her zaman acı vericiydi, bazıları diğerlerinden daha az ama yine de zordu. Jaguarının ters tepki vermesi gerekirdi ama bunun yerine uykulu bir şekilde ona baktı ve esnedi. Solange gülerek geriye doğru kaydđ. "Onu rahatsız ettiğim için bana kızgın. İlk kan değişiminden hiç rahatsız değil, hatta hoşuna bile gitti. Kendini daha güçlü ve hızlı hissediyor." Kahkahası gözlerinden kayboldu ve endişe tekrar içeri girdi. "Vücudunu kontrol et Dominic. Belki de benim kanım sana bir şeyler yapıyordur."

Sesinde endişe vardı. Çoktan vücudunu değerlendirmeye başlamıştı. Sesi otomatik olarak kısımış olmasına rağmen, onunki gibi işitme duyusu daha keskin görünüyordu. Gece görüşü biraz daha netti. Güneşin uyarısını teninde hissetmiyordu ve vücudu, ağır olmasına rağmen, olması gerektiği gibi kurşunlaşmamıştı.

"*Minan*, bana zarar verildiğini tespit edemiyorum. Hâlâ tamamen Karpatlıyım. Kanlarımız birbirine karışmıyor. Benimki seninkinin yerini almıyor; aksine, iki soy birleşiyor. Bu garip." Biraz kaşlarını çatarak iç çekti. "Senin kanının kara büyüde kurban edilen kanla yapılan her büyüü kaldırabildiğini ve kara büyüden kaynaklanan hasarları iyileştirdiğini biliyoruz ama sana kanımı verdiğimde hücrelerin çiftleşmiş gibi görünmesine rağmen neden birinin diğerinin yerini almadığını anlamıyorum."

"İçindeki endişeyi hissediyorum."

"Anlamadığım hiçbir şeyi sevmiyorum. Şu anda hareket edebilmem ya da derimin altında güneşin tepede olduğunu söyleyen uyarıyı hissetmemem hiçbir anlam ifade etmiyor."

"Aslında kendimi gençleşmiş hissediyorum," diye itiraf etti Solange. "Başka bir kan değişimini dört gözle bekliyordum, ama kanımın bir şekilde seni olumsuz etkilediğini düşünüyorsan, sanırım neler olduğunu anlayana kadar başka bir şey denememeliyiz."

Sesindeki hüzünlü nota onun kalbine dokundu. Kendini tamamen ona ve Karpat yaşam tarzına adanmıştı. Tek korkusu olan jaguarı, tüm bu dönüşüm sürecini sanki hiçbir şey olmuyormuş gibi ağırdan alıyordu. Solange'ı kendi dünyasına daha fazla sokmaya cesaret edebilir miydi? Bunu düşünürken bile eli çoktan, kendi iradesiyle Solange'ın ensesine dolanmış, onu kendine çekiyordu. Onun özünü, saf Solange'ı, başka hiçbir şeye benzemeyen tadını ve heyecanını arzuluyordu. Solange onun asla kurtulamayacağı bir bağımlılıktı, ona duyduğu özlem kemiklerinin derinliklerindeydi ve geri dönülmez bir şekilde kalbine kazınmıştı.

Başını iki yana salladı. "Henüz değil. Önce mağaranın zeminine çıkın ve alarm sisteminizin oradan çalışıp çalışmadığına bakın," diye ısrar etti.

Isı alevlendi. Onun Solange'ı. Onu yine koruyordu, bu sefer kendinden, kendi ihtiyaçlarından. Yüzeye doğru kolayca süzüldü. Mağara zeminine yaklaşırken, güneş gökyüzünde yükselirken bir Karpatyalı'nın tedirginliğini hissetmeye başladı. Bu his çok güçlü değildi ama uyarı oradaydı. Gücünün azaldığını, havada asılı duran bedeninin sakar ve yabancı hissetmeye başladığını fark etti. Toprağın derinliklerinde, güneş tepede olsa bile bir Karpatyalı'nın akıcı zarafetiyle hareket edebiliyordu. Ama yüzeye yaklaştıkça ya da belki de gün boyunca uyanık kaldığı süre uzadıkça gücünü kaybediyordu. Solange'a döndü.

"Kanınız bana bir şey yapıyorsa, gün boyunca uyanık olmamı sağlıyor. Bununla ilgili bir sorunum yok."

Adamın gülümsemesi kadının gözlerindeki endişeyi dağıttı. Gülümsemesine karşılık verdi ve açık bir davetle ona doğru eğildi. "O zaman devam etmeliyiz. Kanımı al, Dominic. Beni kendi dünyana yaklaştır."

Kalbi yerinden fırladı. Onun kendi dünyasının bir parçası olmasını her şeyden çok istiyordu. Onunla bir değil, birçok ömür geçirmek istiyordu. Kimsesi olmadan çok uzun zaman geçirmişti ve şimdi onu bulduğuna göre, ondan bu kadar çabuk vazgeçmek istemiyordu. Daha da önemlisi, hayatında hiç neşe yaşamamıştı ve yüzyılların ona mümkün olduğunca çok neşe vermesini istiyordu. "Emin misin Solange?" diye fısıldadı boynuna sokularak. Göğüslerinin kabarıklığına kadar öptü.

Vücudu yumuşak ve uysal bir şekilde ona doğru eğildi. "Bence ona ikinci bir şans vermeliyiz. Jaguarım uykulu ve sürekli iyi olup olmadığını sormamdan rahatsız. Yaralansaydı itiraz ederdi." Kolları adamın boynuna dolandı ve vücudunu onununkine bastırdı.

Kızın bunu yapmasına bayılıyordu; kendini hiç çekinmeden ona teslim ediyordu. *Solange*. Adını fısıldadı, içinden akan ezici aşk karşısında şok olmuştu. Dişlerini onun baştan çıkarıcı nabzına geçirdi. Solange haykırdı, küçük, nefes nefese bir sesteki bu ve adamın vücuduna erotik bir sıcaklık yayıldı. Dilini o tatlı noktanın üzerinde gezdirdi ve dişlerini derinlere batırdı.

Tüm vücudu titredi. Dalgaların onun çekirdeğinin derinliklerinde başladığını ve vücuduna bir orman yangını gibi yayıldığını hissetti. Sıcak, tatlı nektarı içine akıyor, hücrelerini çatırdayan enerjiyle dolduruyordu. Beslendi, onu yuttu, yaşam gücünü bedenine aldı, iniltisi onu büyülenmişlikten kurtarana kadar ziyafet çekti. Dilini iğne izlerinin üzerinde gezdirdi ve onu nazikçe yeniden konumlandırarak göğsünde onun için bir hat açtı. Başını okşayarak onu cesaretlendirdi, vücudu zaten onun beslendiğini hissetme ihtiyacıyla titriyordu.

Yine çekingendi ama Karpat kanı onda bazı değişiklikler yapmıştı. Bu sefer dilinin durgun, şehvetli hareketleriyle onu yaladı. Tıpkı bir kedi gibi yaladı. Dilinin her darbesi damarlarında parıldayan bir ateşin dans etmesine neden oluyordu. Ağzı açıldı, göğsünün üzerinde gezindi, dudakları yumuşak ve şefkatliydi. Isırdı ve adamın tüm vücudu kasıldı, orgazma yakın bir telaş. Dişleri, Karpatyalıların yapması gerektiği gibi adamın kanını emecek kadar uzamıştı. Zihni tutkuyla dolup taşıdığı için fark etmemiş gibi görünüyordu.

Hayat arkadaşının kanını değiştirirken yaşadığı muhteşem, şehvetli deneyimden vazgeçmek onun için zordu ama gücü kesinlikle azalıyordu. Gerçek bir kan değişimi için yeterince kan aldığı anda, elini ağzına bastırdı ve kadın anında geri çekilerek diliyle tekrar yalamaya başladı. Yarayı kapatması gerekiyordu ama kenarların çoktan sorunsuz bir şekilde kendini onardığını fark etti.

Onu tutkulu bir titizlikle tekrar öptü ve kendisiyle birlikte yeryüzüne geri götürdü, yorganı etrafına doladı, dikkatle

Sıkıntı belirtileri. Yorganı etrafına daha sıkı sardı ve o da aynı şeyi yapmadan çok önce uykuya daldı.

Dominic Solange'dan önce uyandı ve onun sağığını kontrol etmeye karar verdi. Kadın, zengin toprak örtüsünün altında, bacakları Dominic'in kalçalarının üzerinde, onun üzerine yayılmış bir şekilde yatıyordu. Yorganı elinde tutarak yan tarafına koymuştu ama uykuları sırasında bir ara içgüdüsel olarak toprağın altına girmişti. Koyu balçık onu neredeyse boynuna kadar örtmüştü. Bunu iyiye işaret olarak kabul etti.

Ay yüksekteydi; her yükselişinde olduğu gibi yeryüzünün altında bile sıcak ışınları hissediyordu. Kendine kısa bir rahatlama hissi verdi. Bu hiç değişmemişti. Vücudu tamamen geceye ayarlanmıştı. Böcekleri ve hatta farelerin yumuşak hışırtısını bile duyabiliyordu. Mağaranın dışında, derede bir şey sıçradı. Yavru kedi, zorlamadan kaynaklanan uykusunda küçük bir miyavlama sesi çıkardı.

Dominic hareketsiz yatıyordu, Solange'ın bir ömür boyu tehlikede olduğunun farkındaydı. Kıpırdarsa bunu anlayacaktı. Solange'ın bedenini incelemek için kendi bedenini terk ederken nefesinin ciğerlerinde yükselip alçalmasına zar zor izin verdi. Son değişimlerinden önce olduğundan çok daha fazla Karpas hücreleri onun hücrelerine bağlanmıştı. Değişim de şimdi daha belirgindi. Organlar kesinlikle yeniden şekilleniyordu. Hem tatmin olmuş hem de korkmuştu. Onun jaguarını bulması gerekiyordu. Şimdiye kadar Solange da kedisi de herhangi bir rahatsızlık yaşamamıştı.

Jaguar'ı tamamen sağlamdı, ancak onu dikkatle incelediğinde Solange ile paylaştığı organların da yeniden şekillendiğini gördü. Bulduğu şey karşısında kalbi bir an için daha hızlı çarptı. Ritmindeki değişiklik Solange'ı uyandırmaya yetti. Birkaç dakika içinde tamamen uyandı, başını kaldırdı, gözleri herhangi bir tehdidi araştırmak için etraflarında hızla hareket etti.

"Ne oldu?"

"Güvendeyiz, Solange. Herhangi bir olumsuz etki yaşamadığından emin olmak için biraz erken uyandım." Solange topraktan bir battaniyenin *altında* uyuduğunu anlayamadan elini sallayarak ikisini de temizledi.

Solange onun göğsüne sokuldu ve kokusunu içine çekti. "Kokuna bayılıyorum Dominic." Ona baktı ve gülümsedi. "Karpatyalı olmanın bazı avantajları var."

Parmakları onun saçlarına dolandı. Gözlerinde yıldızlarla ona baktı. Bir kadının ona sanki tüm dünyasıymış gibi bakmasını inanılmaz buluyordu. Ve belki de öyleydi - kesinlikle onun dünyasıydı.

Bir elini göğsünde gezdirdi, ona dokunmaktan duyduğu haz yüzünde açıkça görülüyordu. "Kanımın sana garip bir şey yapmadığından emin olmak için kontrol ettin mi?"

Yumuşakça güldü, zaten onun büyüüne kapılmıştı. "Kanımız birleşince biraz tuhaf bir şey oluyor ama ben hâlâ tamamen Karpatlıyım. Ve senin jaguarın da hâlâ tamamen jaguar gibi görünüyor."

"O zaman gerçekten beklemek için bir neden yok, değil mi?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "İhtiyatlı olmalıyız, Solange. Pişman olabileceğin bir karar için seni acele ettirmek istemem."

Solange adamın kalçalarına yayılmış, saçları adamın tenine ipek gibi yayılmış, bir eliyle adamın bacaklarının arasındaki kadife keseyi okşuyordu. Çenesini adamın kalçasına dayamıştı, ağzı adamın filizlenmekte olan sikine birkaç santim uzaklıktaydı.

"İnanılmaz hissediyorum."

Kadın konuşurken, adam onun nefesinin sıcaklığının sikinin başını okşadığını hissedebiliyordu. Beklenti içinde sarsıldı. Kadın biraz daha yaklaştı ve aletin tabanından geniş başının hemen altındaki çok hassas noktaya kadar yaladı. Bütün sinir uçları alarma geçti. Tüm vücudu titredi. Uyandığında kadının ağzının üzerinde olduğunu hayal etmişti ama gerçek, hayalinin çok ötesindeydi.

"Dönüşümü tamamlamak için bir neden göremiyorum, Dominic." Uzun şaftını ikinci kez yaladı, uzun, kalbi durduran bir an boyunca tüm kafasını yuttu ve sonra geri çekti. "Harika hissediyorum. Sen de öyle. Bence değişimi yapmalı ve ne olacağını görmeliyiz."

Sertçe yutkundu, onun her hareketini izliyordu. İsteddiği her şeyi elde etmek için onu baştan çıkaracaktı ve şu anda öyle görünüyordu

Onu istemesine rağmen.

İstiyorum. Seni çok istiyorum.

Onu ağzının kavurucu sıcaklığının derinliklerine çekerken kedisinin gözleri derin bir zümrüt yeşili gibi parlıyordu. Arkasına yaslandı ve onun yumuşak ağzının tadını çıkardı. Onu derinlere çekerken işaret parmağı ve başparmağıyla sıkı bir halka oluşturdu, onu dolgun dudaklarında dengelemek için geri çekti ve sonra onu tekrar tamamen içine aldı.

Nefesi ciğerlerinden dışarı fırladı. Parmaklarını onun saçlarına doladı. "Sonsuza kadar bununla uyanabilirim." Baştan çıkarma konusunda istediği her şeyi elde etmenin bir yolunu bulmuştu.

Ben de bunu söylemeye çalışıyorum. Bu, önümüzdeki birkaç yüzyıl boyunca her yükselişe başlamak için harika bir yol olurdu.

Dili başının alt tarafı boyunca kıvrılarak okşadı ve alay etti. Her vuruşta onu daha derine götürürken kalçaları sarsıldı. Patlamanın yaklaştığını şimdiden hissedebiliyordu. İnanamayacağı bir uzmanlıkla onu nasıl memnun edeceğini bu kadar çabuk öğrenmesi şaşırtıcıydı. Onu büyük bir dikkatle izliyor, her soluk alışına ve inleyişine tüm dikkatini veriyor, her tepkisinden onu en iyi nasıl çılgına çevirebileceğini öğreniyordu.

Ve inanılmaz derecede hızlı bir çalışmaydı.

"Solange ... oh, Tanrım." Kız mırıldanmaya başladığında neredeyse patlayacaktı, ses sikini titretiyor ve damarlarına ısı yayıyordu.

Bunun seni nasıl hissettirdiğini seviyorum, diye mırıldandı zihninde. Kokunu, teninin buradaki yumuşaklığını seviyorum. Kadife gibi.

Tırnakları kesesi boyunca hafifçe kazınırken ve parmakları kadifemsi topları çok nazikçe yuvarlayarak okşayıp okşarken karın kasları büküldü. Ayrıntıları iyi biliyordu ve onun zevkine odaklanmıştı. Yakıcı ateş vücuduna yayıldı ve nefesini kesti.

Başını kalçalarının ritmine göre hareket ettirmeye başladı, onu daha derine götürdü, sikinin dilinin kadife törpüsü boyunca kaymasına izin vermeden önce onu sıkıca sıkıştırdı. Saçlarını sıkıca yumruk yaptı ve başını aşağı doğru itti, boğazı açılırken gözlerini kapattı.

"Çok güzelsin, Solange. İnanılmaz derecede seksisin. Oh, Tanrım, bu doğru,
Minan, bunu dilinle yapmana bayılıyorum."

Beni seksi hissettiriyorsun.

Kadının sesindeki özgüvene bayılıyordu. İçindeki açlık, yaptığı şeyden zevk alması, onun zevkini istemesi, her sıcak noktayı öğrenmesi, bilgisini onu kontrolünün ötesine itmek için kullanması, hepsi onu her zamankinden daha ateşli yapıyordu. Ağzını doldurdu, şimdi gözleri yarı kapalı, izliyordu, saçları yumruklarında toplanmıştı, kalçaları içeri ve dışarı itilirken onu tutuyordu, dudaklarını geriye, her dalgalanma onu sıcak, daraltıcı derinliklere daha da götürüyordu.

Adamın aklından geçenleri okuyormuş gibi -ve muhtemelen okuyordu- onu daha da yakınına çekerken daha sert emmeye başladı. Aleti kabarmış ve vahşi bir ihtiyaçla zonkluyordu. Hızlı, sert itişler daha derinlere nüfuz ettikçe ağzı onun etrafında sıkılaştı. Adam çekilirken her nefesini hızlıca çekti. Adam her hamleyi onun sıcak, ıslak ağzında daha uzun süre tuttu, içindeki ateş hızla yükseliyordu. Vücudunun gerildiğini hissedebiliyordu.

Kadın inledi ve bu ses adamın ağır ereksiyonunu titreterek ateşin vücudunda hızla yayılmasına neden oldu. Adam onun kafa derisini çektiğini fark etti ama kadın kendi orgazmının kıyısındaydı, acının ısırtığı sadece sırlıklam arzusuna katkıda bulunuyordu. Aleti gerildi, yandı. Sert ve derin bir şekilde itti. Patlama ayak parmaklarında başlıyor ve kendini onun içine boşaltırken vücuduna roket gibi çarpıyor gibiydi.

Zihnini uyuşturan zevkten düşünemiyor ya da nefes alamıyordu ama yine de sertleşmiş ve ağrıyordu, daha fazlasına ihtiyaç duyuyordu, onun bedeninin tesellisine ihtiyaç duyuyordu. Saçlarındaki elleri, kız yukarı ve üzerine doğru hareket edene kadar ısrarla çekiştirdi. Kalçalarını yakaladı ve üzerine çıkana kadar ona rehberlik etti. Sonsuz bir yavaşlıkla kendini onun kalın, nabız gibi atan uzunluğuna bırakmaya başladığında, kadınsı kanalının kavurucu sıcaklığını şimdiden hissedebiliyordu.

Nefesi zaten yanmakta olan ciğerlerinden tıslayarak çıktı. Kadın çok sıkıydı, onu kavıyor, yavaşça ona açılıp istilasına izin verirken kenetleniyordu. Tüm o sıcak ipeğin onu bu kadar sıkı kavraması hoşuna gitmişti. Etrafındaki kaslarını sıkıtiğinde ve o sıcak kıvrımlardan geçtiğinde, şaftı boyunca sürtünme inanılmazdı.

Dominic onun yüzünü, gözlerindeki şaşkınlığı, arzusu arttıkça yüzünde beliren şok ifadesini izledi. Dolgun göğüsleri hafifçe sallandı ve kalçaları sabit, yavaş bir ritimle yükselip alçalırken vücuduna bir kızarıklık yayıldı. Parmaklarını kadının kalçalarında esnetti, aşağı inerken kavradı ve yukarı itti, bir yandan da yüzüne bakıyordu. Zevk içine işlerken nefesi kesildi. Gözleri büyüdü, neredeyse tamamen kedi gibi oldu. Kalın, elmas sertliğindeki siki onun sıkı, ipeksi kıvrımlarını iterken, sayısız hissi kaydetmesini izledi.

Dominic. Onun adını bir tür şaşkınlık içinde soludu.

Kızın parlayan gözlerindeki bakış, mutlak hayranlık, parıldayan heyecan, acil ve utanmaz ihtiyacı, kalbinin sıkışmasına neden oldu. Aşk onu yıkadı.

Onu tekrar kaldırdı, elleriyle biraz daha hızlanmasını sağladı. Aşağıya doğru inerken kalçalarıyla öyle küçük bir spiral çizdi ki adamın nefesi kesildi. Kasları onu kavradı, ısırdı, böylece zevk onun içinden geçti. Küçük, anlaşılmaz bir ses çıkardı, derinlere doğru iterken başını geriye attı, aşağı inerken yukarı doğru sürdü. Sinir uçlarıyla dolu geniş mantar kafa rahmine çarptı, sıkıca yerleşti ve onu sıcaklıkla haşladı. İkisini birbirine kilitleyerek, onu altına aldı ve vücudunu kendi vücuduyla örttü. Bu hareket ateşin karnına ve uyluklarına doğru hızla yükselmesine neden oldu.

Solange gözlerini kapadı ve ateşin onu sarmasına izin verdi. Hayatında hiç bu kadar duygulu ya da güzel hissetmemişti. Bunu o yapmıştı. Dominic. Ona kadın olmanın ne kadar harika bir şey olduğunu fark ettirmişti. Ona vermenin de almak kadar mükemmel olabileceğini göstermişti. Ona sevgiyi göstermişti.

Ona doğru eğildi, gözlerinin içine baktı, yüz ifadesi nabzının hızlanmasına neden oldu. Gözleri turkuazdı, sıcaktı, yoğundu, öylesine aç bir arzu ve utanmaz bir hayranlıkla yanıyordu ki ona her şeyini vermek istiyordu.

İçinin derinliklerinde, sert, kalın shaftının onu gerdiğini, onu doldurduğunu ve vücudunda dalgalanan hisler üzerine hisler gönderdiğini hissetti. Adam, kadının nefesini kesen sert ve hızlı bir ritim tutturdu; her derin darbeye sürtünme daha da artıyordu. Etrafındaki kaslarını sıkılaştırdı, onunkiyile eşleşmeye çalıştı

şiddetli bir ritim. Ateşten çizgiler onu yutmak, tüketmek, ondan geriye hiçbir şey kalmayana kadar yakıp kül etmekle tehdit ediyordu.

Bu Dominic'ti, onu bir ihtiyaç ve tutku çılgınlığına sürüklüyordu, onu mümkün olduğunu düşündüğü şeylerin çok ötesine götürüyordu, vücudu ona aitti, onun vücuduna sahip çıkıyordu. Pusun onu ele geçirmesine izin verdi, zihninin gitmesine izin verdi, bina cehennemi onu yutmaya başladığında alt uzaya uçtu. Onun altında kıvranıyor, kalçaları kırırdanıyor, çılgınca bir ihtiyaç içinde onun kalçalarıyla buluşuyordu. Orgazmı bir gelgit dalgası gibi onu yıkadı, onun boğuk bağırışını duyana kadar daha yüksek, daha yüksek, daha güçlü ve daha güçlü inşa etti. Adam bir kez daha içine girerken elleri onu sıkıca kavradı, onu o kadar yükseğe çıkardı ki, patlama hızlı ve sertti, onu parçaladı, nefesini kesti, böylece kasları bir mengene gibi kenetlendi ve onu onunla birlikte uçurdu. Nefes almak için çırpınırken onunla birlikte tepeden aşağı düştü.

Bir süre öylece yattılar, sadece nefes alıp verdiler. Solange elini adamın uzun saçlarına dolamaya devam etti. Hareket edecek gücü kendinde bulabildiğinde, çenesine öpücükler kondurdu. "Sanırım beni yordun."

Onu alnından öptü. "Bence tam tersi oldu."

Başını kaldırıp ona baktı, söylediklerinde ciddi olduğunu görmesini istiyordu. "Ayini tamamlamamızı istiyorum Dominic. Tamamen senin dünyana gelmek istiyorum."

Dominic nefesini içine çekti. İşte o an gelmişti. Onunla bakışlarını kilitledi ve saçlarının dağınık tellerini geriye doğru taradı. "Emin olmalısın, *kessake*. Bu bir kez yapıldıktan sonra geri almanın bir yolu yok." Çok şefkatli bir şekilde onun ağzını öptü, titremeye başladığını fark etti. Verdiği kararın büyüklüğü içine işliyordu. "Seni tüm kalbim ve ruhumla olduğu gibi seveceğim. Bunu benim için yapmak zorunda değilsin."

Solange bir nefes aldı, bıraktı ve ona gülümsedi. Parmak uçlarını adamın yüzüne kazınmış çizgilerin üzerinde gezdirdi. "Bu hayatta ya da bir sonraki hayatta birlikte olmayı tercih edeceğim kimse yok. Bunu düşündüm ve bunun doğruluğunu hissediyorum."

"İnanılmaz derecede acı verici olabilir. İş o noktaya gelirse acı çekmene yardım edebilirim ama bunun korkunç bir şey olduğunu duymuştum." Tereddüt edenin o değil, kendisi olduğunu biliyordu ama yine de bunu arzuluyordu.

Kedisinin gözleri doğrudan onunkilere bakıyordu. "Korkmuyorum Dominic ve ne olursa olsun pişmanlık duymayacağım."

"Jaguarınızı garanti edemesem bile mi?"

Dili dudaklarına dokundu. "Hayatta kalacak."

İçine bir sevinç dalgası yayıldı. Dominic ateşi onun dudaklarından göğsünün kabarıklığına kadar takip etti. Dişleri meme ucunu nazıkçe çekiştirdi ve dilini sertçe emmeden önce yaladı. Kadın nefesini tuttu ve Dominic'in içine doğru eğildi. Adam kremi kabarıklıkta atan nabza doğru öptü, bir, iki kez yaladı ve sonra dişlerini derinlere batırdı. Kadın haykırdı, vücudu yumuşadı ve uysallaştı. Ellerini adamın saçlarına doladı, o içerken başını kucakladı, vücudu ikinci bir orgazmla titredi.

Tadı cennet gibiydi. Solange gibi, hayat arkadaşı gibi. Her şeyden çok sevdiği kadın. Baharat dilinin üzerinde patladı. Vücudundaki her hücre tepki verdi, ballı nektarı emdi ve onu enerjiyle doldurdu. Vücudu acil bir ihtiyaçla karşılık verdi, onu sahiplenmek, onunla birleşmek ve bir olmak istiyordu. Dilini iğne uçlarının üzerinde kayd rd  ve başını kald rd .

"Kesinlikle emin misin, Solange?"

Gözleri buğuluydu, dudakları onun  p c klerinden şişmişti. Ona gülümsedi ve nazik parmaklarıyla yüzüne dokundu. "Hiçbir şeyden olmadığım kadar eminim."

Bunu yapması için ona güvenerek buraya kadar gelmişti. Kalbi kabardı, ona duyduğu sevgiyle neredeyse patlayacakt . Bu çok değerli bir hediyeydi - onun güveni. Onu memnun etme arzusu. Böyle bir risk alabilmesi, onun için böyle bir riske girmesi al akg n ll l kt .

Dominic göğsüne bir çizgi çekti ve kızın başını kucakladı. *Benim d nyama gel, benim d nyama,* diye davet etti. *  elim.*

Solange tereddüt etmedi. Bunu istiyordu. Tüm  ekinceler ortadan kalkm ştı. Hiçbir zaman hiçbir yere ait olmamıştı ve şimdi Dominic'te bir yuva bulmuştu. Kirpikleri aşağı kaydı ve Dominic'in kollarına daha da sokuldu, dili geçici bir keşifle yaranın dikişi üzerinde gezindi. Dominic'in tüm vücudunun zevkten kasıldığını ve titrediğini hissetti ve sevindi

Bunu ona verebileceğini düşündü. Adamın şaftının bir kez daha sertleştiğinin, gerildiğinin ve onu doldurduğunun farkındaydı.

Diliyle dişlerini yokladı, iki tanesinin uzadığını hissedince biraz şaşırdı. Şimdiden ihtiyaç duymaya başlamıştı, istese bile karşı koyamayacağı korkunç bir arzuydu bu. Dominic, kendi Dominic'i. Dişlerini derine batırdı. Dominic kısık sesle haykırdı ve kadının bedeni Dominic'in bedenine sıkıca yapıştı. Adamın özü kadının içine aktı. Sıcak. Güçlü. Zengin. Aralarındaki bağı, zihin ve beden paylaşımını, damarlarında akan kanı hissetti.

Vücudu onunkine doğru hareket etti, yumuşaktı, onun için yaratılmıştı, ona mükemmel bir şekilde uyuyordu. Kalçaları derinlere doğru itildi ve artık tanıdık gelen ateş onu ele geçirdi. Komutayı o kadar kolay ele aldı ki, kalçaları onunkilerin içine daldı, derinlere nüfuz etti, iltihaplı sinir uçlarını tekrar tekrar sürükledi. Her vuruş bir öncekinden daha güçlüydü ve onu büyük bir uçurumun tam kenarında durana kadar daha yükseğe itti.

Dominic onun zihnini paylaştı, kalbini çaldı ve ruhunu tamamladı. Dominic'in tadı onu doldururken, nefesi ciğerlerine girip çıkarken, kalçalarını onunkilerle buluşmak için kaldırdı, sertleşmiş uzunluğunun etrafındaki her kası sıkılaştırdı, kendisi onu uçururken ondan başka bir patlayıcı salınımı sürükledi.

Dilini yırtığın üzerinde gezdirdi ve yaptığı şeyden biraz dehşete düşerek kapanmasını izledi. Adamın tadı ağzındaydı ve onu öpmek, kendisiyle paylaştığı yaşam gücünü onunla paylaşmak için eğildi.

"Seni seviyorum Solange," dedi Dominic.

Onun kollarına yerleşti, başına gelecekler konusunda kendisinden çok daha gergin olduğunu biliyordu. "Her şey yoluna girecek," diye mırıldandı biraz uykulu bir sesle. "Sevişmek yorucu bir iş."

"Bedenin değişiyor, *kessake ku toro sívamak-sevgili* küçük vahşi kedi. Güvenli olduğunu anladığım anda seni toprağa yatıracağım ki gerisini Toprak Ana halletsin."

"Yavru kedimize göz kulak olman ve onu beslemen gerekecek," dedi uykulu bir sesle. "Ve onunla oynadığından emin ol. O daha bir yavru ve bol bol

dikkat."

Dominic onun başının üstünü okşadı. Onun acı içinde kıvrandığını görmek beklentisiyle tüm kasları gerilmişti. "Yapacağım, Solange. Endişelenme."

"Şimdi kedimi kontrol et. İyi olduğundan emin olun."

Bir nefes aldı, ruhunun fiziksel benliğini geride bırakıp onun bedenine girmesine izin verdi. Hem kendisinin hem de jaguarın organları hızla yeniden şekilleniyordu. Çoktan acı çekiyor olmalıydı, ama bir şekilde kanı hâlâ sağlamdı ve organları, kanı onları değiştirdiği kadar hızlı iyileştiriyor gibi görünüyordu.

Bedenine geri döndü. "Jaguarınız olanlara hiç dikkat etmiyor."

Yüzünü onunkine çevirdi. "İyi olacağını biliyordum. Yorgunum, Dominic. Şimdi uyuyacağım."

Kirpikleri aşağı kaydı ve dışarı çıktı, ona ve yavruya bakması için ona güveniyordu. Kalbi çarpıyor, ağzı kuruyordu, saatlerce ona sarıldı, sadece acının başlamasını bekledi. O sadece uyudu. Jaguar'ı uyudu. Gece boyunca nöbet tuttu ve sonunda, bunu yapabileceğinden emin olduğunda, onu kendisiyle birlikte toprağa koydu ve toprağı başlarının üzerine kapattı.

Dominic Solange'ın üç sabah boyunca uyumasına izin verdi. Onu dikkatle kontrol ederek düzgün bir şekilde iyileştiğinden emin oldu. Yavru kediyle oynadı, yeterli yiyeceğe sahip olduğundan emin oldu ama her uyanışta, güneşin doğduğuna dair bir uyarı hissedip hissetmeyeceğini görmek için daha da erken uyandı. Hissetmedi. Çoğunlukla Solange için endişeleniyordu. Ne kadar aptalca olsa da onu özlediğini fark etti. Onun zihnini paylaşmaya, kahkahalarını izlemeye ve sadece onunla birlikte olmaktan zevk almaya alışmıştı. Yanında o olmadan dünya çok daha az parlak görünüyordu.

Üçüncü doğuşunda onu güneş batmadan önce uyandırmayı seçti. Bunun onun üzerindeki etkisini görmek istedi. Onu nazikçe uyandırdı ve kucağına aldı.

Göğsüne yasladı, onu topraktan çıkarıp banyosuna götürdü. Kollarını onun boynuna doladı ve ona sarıldı.

"Kedimi kontrol etmek istiyorum," diye itiraz etti adam onu sıcak suyun içine yerleştirirken. "Önce banyo," dedi sertçe. Onun bakımı önce gelmeliydi.

Sırıttı ve suyun içinde yer değiştirdi. Solange. Onun mucizesi. Kedisi tiksintiyle kıkırdadı ve başını salladı, yeşil gözleri muziplikle parlıyordu. Uyarı radarı harekete geçti ama jaguarın gözlerinde yükselen kahkahaya kendini kaptırmıştı. Kendini toparladı, kasları alaca kürkünün altında dalgalanıyordu ve sıçrayıp adamın göğsüne vurarak onu yere devirdi. Adam onu yakalamaya çalıştı ama kadın onu yere indirdi, üzerinde durdu, dili yüzünü tırmaladı.

Ağzını ellerinin arasına aldı ve gülen gözlerinin içine baktı. "Seni ilk gördüğüm andan itibaren başıma bela olacağını biliyordum."

Kollarında kıkırdandı ve onu öptü. "Hayır, yapmadın. Uysal ve tatlı olacağımı sandın." Ayağa fırladı. "Hadi, kendi başıma uçmak istiyorum."

Dominic kolundan tutarak onu dizginledi. "Güneş doğdu. Biraz temkinli olmamız gerekiyor."

Kaşlarını çatarak elini kolunda gezdirdi. "Kendimi farklı hissetmiyorum, Dominic. Hissetmemeli miyim? Toprağın altında uyudum. Ben tamamen Karpatyalıyım, değil mi?"

Kolunu ona doladı ve bunu yaparken ikisinin de üzerindeki suyu temizledi. "İkimiz de Karpatlıyız, *kessake*, ama aynı zamanda daha fazlasıyız."

"Anlamıyorum."

"Ben de öyle. Kanınız eşsiz ve bozulmadan kalıyor. Sanırım bir şekilde, sen tamamen Karpatyalı olmana rağmen, ikimiz de senin kanının tüm özelliklerini koruyoruz."

Dudağını ısırdı. "Bu konuda ne hissettiğimi bilmiyorum." "Brodrick yüzünden mi?"

Başını salladı.

"Senin kanın da annenden geliyor."

Kedisinin gözleri bir kez kırıştı ve yavaş bir gülümseme ağzını kavislendirdi. "Doğru şeyi söyleyeceğini bilmeliydim Dominic. Teşekkür ederim."

Onun elini tuttu, diğer elini de kot pantolonu ve tişörtüyle, savaşçı zırhıyla vücudunu örtmesi için salladı. Dar tünelde manevralar yaparak mağaranın yüzeyine doğru ilerlediler. Girişe ulaştıklarında, etrafi gölgeleyen ağaçlardan süzülen ışık içeri doldu. Çok uzun zaman önce bir mağaradan çıktığını, güneşin örtüye rağmen tenini yaktığını, harpi kartalının tüylerini yaktığını hatırladı. Şimdi ise hiçbir tepki yoktu. Güneşin altında yürümeyeli yüzyıllar olmuştu.

"Burada kal, *hän sıvamak*." Bu bir emirdi, daha azı değil ve kızın kalkık yüzüne bakarak ne demek istediğini anlamasını sağladı.

İtirazı boğazında düğümlendi. Başını salladı.

Dominic yavaşça girişe yaklaştı. Işık güçlendi, ona doğru uzandı. Kalbi beklentiyle çarpıyordu. Mağaranın dışına doğru birkaç temkinli adım daha attı. Güneş vücudunun üzerine düştü. Her kası gerildi. Hiçbir şey olmadı. Yanma yoktu. Su toplamadı. Korkunç tepkiler yoktu, sadece güneşin teninde bıraktığı his vardı.

Döndü ve Solange'a baktı. Onun mucizesine. Nefesini kesmişti. Ona elini uzattı. Solange yavaşça ona doğru yürüdü, eline uzandı, gözlerinde parlayan sevgiyle ona gülümsedi. Adam parmaklarını onunkilerin arasından geçirdi ve yavru kedi uyandırmak için sessizce seslendi. Küçük kedi onlara katılana kadar birlikte bekledikten sonra birlikte güneş ışığında yürümeye başladılar.

"SEN BENİM KALBİMİN TA KENDİSİSİN"

DOMINIC'TEN SOLANGE'A:

Rüyalar

Bin yıldır yarı canlıydım.
Bu süre içinde buluşacağımızdan umudumu kesmiştim.
Çok fazla yüzyıl. Hepsi kaybolur
Zaman ve karanlık renkleri ve kafiyeleleri çalarken.

Ama sonra umudun ötesinde, rüyama girdin. Bir
kedi gibi parlayan gözler, ama bir çocuk gibi
şiddetli ihtiyaç.
Savaşçı kalbin, sadık. İstirabın, "Beni bırakma." Başın
kucağında: *Csitri!* Güçlü ve vahşi.

Sorular

Bir erkeğe yeniden güvenebilir misin?
Benim gibi yaşlı birini sevebilir misin?

Bırak güçlü kollarım seni korusun, bırak sana şarkı
söyleyip uyutayım. Bırak şarkım sana şifa getirsin, tıpkı
toprak ve deniz gibi.

Bana bak-şimdi kendini benim gözlerimden gör.
Kendine bir bak: Bu dünyadaki en güzel şeysin.

Görmeni bekleyeceğim, gerekirse sonsuza kadar. .
Solange, bana ait, değerinin ötesinde muhteşem bir
hediye.

Hayat Arkadaşları

Benimle
buluştuğunda, beni
tamamlarsın.
Beni tekrar hayata döndürdün.

Beni ortaya çıkarıyorsun. Sonra
beni iyileştirirsin Tüm yaralardan
ve çekişmelerden.
Ve hayatım aşağı doğru dönerken, Sen beni
yakaladın.
Gülümsemeyi unutmuştum, ama
Sen bana yeniden öğrettin.

Hayalimdeki sevgili ve hayat
arkadaşı, her parçamı biliyorsun.
Sonsuza dek bağlıyız, ruh ruha. Sen
benim kalbimi tutuyorsun.

Sana asla ihanet edemem.
Benden asla ayrılamazsın.
Sonsuza dek aşığız, bu hayatta ve sonraki hayatta.
Sen benim kalbimin ta kendisisin.

SOLANGE'DAN DOMINIC'E:

Rüyalar

Hayatım ıstırap içinde geçti, ailem benden koparıldı.
Öfkem beni ayakta tutmuştu. Umudumu yitirmiştim.
Gözyaşları yağmur ormanına düştü, kalp kan toprağında kanadı.
Babam bana ihanet etti. Zar zor başa çıkabildim.

Ama sonra umudun ötesinde, rüyama girdin.
Melodin unutulmaz, nazik sesin iyileştirici.
Bir şairin ruhu, bir savaşçının büyük kalbi.
Halkınız için her şeyinizi verdiniz. İzin verin size bir his vereyim!

Sorular

Bu kaba saba kadında güzelliği bulabilir misiniz?
Benim gibi bir şekil değiştireni sevebilir misin?
Bırak yumuşak kollarım seni okşasın, bırak şarkılarımız birbirine karışsın.
Bırak yanında durayım, bırak kalbini özgür bırakayım!
Bana bak-şimdi kendini benim gözlerimden gör.
Şu haline bak: hayallerimin mükemmel erkeği.
Sen fırtınanın içindeki sakınsın, en nazik güçsün. Senin ellerinde, ben bir çiçeğim. Senin yanında, kalbim ışıltıyor.

Hayat Arkadaşları

Benimle
buluştuğunda, beni
tamamlarsın.
Beni tekrar hayata döndürdün.

Beni ortaya çıkarıyorsun. Sonra
beni iyileştirirsin Tüm yaralardan
ve çekişmelerden.
Ve hayatım aşağı doğru dönerken, Sen beni
yakaladın.

Gülümsemeyi unutmuştum, ama
Sen bana yeniden öğrettin.

Hayalimdeki sevgili ve hayat
arkadaşı, her parçamı biliyorsun.
Sonsuza dek bağlıyız, ruh ruha. Sen
benim kalbimi tutuyorsun.

Sana asla ihanet edemem.
Benden asla ayrılamazsın.
Sonsuza dek aşığız, bu hayatta ve sonraki hayatta.
Sen benim kalbimin ta kendisisin.

MÜZİK VE SÖZLER DR. CHRISTOPHER TONG
BU şARKIYI DINLEMELİK İÇİN WWW.CHRISTINEFEEHAN.COM
ADRESİNE GİDİN.

EK 1

Karpat Şifa İlahileri

Karpat şifa ilahilerini doğru bir şekilde anlamak için birkaç alanda arka plan gereklidir:

1. Karpatların şifa konusundaki görüşleri
2. Karpatların Küçük Şifa İlahisi
3. Karpatların Büyük Şifa İlahisi
4. Karpat müzik estetiği
5. Ninni
6. Dünyayı İyileştiren Şarkı
7. Karpat ilahi söyleme tekniği

1. KARPATLARIN ŞİFAYA BAKIŞI

Karpatlar, coğrafi kökenleri en azından Avrupa ile Asya arasındaki sınırda bulunan Güney Ural Dağları'na (günümüz Kazakistan bozkırlarının yakınında) kadar uzanan göçebe bir halktır. (Bu nedenle günümüz dilbilimcileri, Karpatlar'ın dili olduğunu bilmeden dillerini "proto- Uralca" olarak adlandırmaktadır). Çoğu göçebe halktan farklı olarak, Karpatların gezginliği mevsimler ve iklim değiştikçe yeni otlaklar bulma ihtiyacından ya da daha iyi ticaret arayışından kaynaklanmıyordu. Bunun yerine, Karpatların hareketleri büyük bir amaç tarafından yönlendiriliyordu: doğru toprağa, gençleştirici güçlerini büyük ölçüde artıracak türden bir zenginliğe sahip bir toprak bulmak.

Yüzyıllar boyunca batıya doğru göç ettiler (yaklaşık altı bin yıl önce) ve sonunda Macaristan Krallığı'nın yemyeşil ovalarını uzun bir kavisle çevreleyen Karpat Dağları'nda mükemmel vatanlarını, *yani susularını* buldular. (Macaristan Krallığı, I. Dünya Savaşı'ndan sonra krallık toprakları birkaç ülke arasında bölünene kadar bin yıldan fazla bir süre boyunca gelişti ve Macarcayı Karpat Havzası'nın baskın dili haline getirdi: Avusturya, Çekoslovakya, Romanya, Yugoslavya ve modern Macaristan).

Güney Urallar'dan (Karpat dilini paylaşan ama Karpat olmayan) diğer halklar farklı yönlerle göç etmiştir. Bazıları Finlandiya'da son buldu, bu da modern Macar ve Fin dillerinin neden eski Karpat dilinin çağdaş torunları arasında olduğunu açıklıyor. Seçtikleri Karpat anavatanlarına sonsuza dek bağlı olsalar da, Karpatların gezginliği, yavrularını zorlanmadan doğurmalarını ve büyütmelerini sağlayacak cevapları dünyada ararken devam etmektedir.

Coğrafi kökenleri nedeniyle, Karpatların şifa konusundaki görüşleri daha geniş Avrasya şamanist geleneğiyle çok şey paylaşır. Muhtemelen bu geleneğin en yakın modern temsilcisi Tuva'da bulunmaktadır (ve "Tuvinian Şamanizmi" olarak anılmaktadır)- bir önceki sayfadaki haritaya bakınız.

Karpatlar'dan Sibiry şamanlarına kadar Avrasya şamanist geleneği, hastalığın insan ruhundan kaynaklandığını ve ancak daha sonra çeşitli fiziksel durumlar olarak ortaya çıktığını savunmuştur. Bu nedenle şamanistik şifa, bedeni ihmal etmemekle birlikte, ruha ve onun iyileşmesine odaklanmıştır. En derin hastalıkların, hasta kişinin ruhunun tamamının ya da bir kısmının bedenden uzaklaştığı (öte âlemlere) ya da kötü bir ruh tarafından ele geçirildiği ya da ele geçirildiği veya her ikisinin birden yaşandığı "ruh göçü "nden kaynaklandığı anlaşılmıştır.

Karpatlar bu büyük Avrasya şamanist geleneğine aittir ve onun görüşlerini paylaşırlar. Karpatların kendileri hastalıklara yenik düşmezken, Karpat şifacıları en derin yaralara da benzer bir "ruh göçünün" eşlik ettiğini anlamışlardır.

"Ruhun ayrılması" teşhisine ulaştıktan sonra, şifacı-şamanın ruhu kurtarmak için öteki dünyalara ruhani bir yolculuk yapması gerekir. Şaman yol boyunca muazzam zorlukların üstesinden gelmek zorunda kalabilir, özellikle de arkadaşının ruhunu ele geçiren iblis veya vampirle savaşmak gibi.

"Ruhun ayrılması" kişinin bilinçsiz olmasını gerektirmez (ancak bu da kesinlikle söz konusu olabilir). Bir kişinin hala bilinçli görünebileceği, hatta konuşabileceği ve başkalarıyla etkileşime girebileceği, ancak yine de ruhunun bir parçasının eksik olabileceği anlaşılmıştır. Deneyimli bir şifacı ya da şaman yine de sorunu, başkalarının gözden kaçırabileceği ince işaretlerde anında görebilirdi: kişinin dikkatinin arada bir dağılması, yaşama dair coşkusunda azalma, kronik depresyon, "aura "sının parlaklığında azalma ve benzerleri.

2. KARPATLARIN DAHA AZ ŞİFALI İLAHİSİ

Kepü Sarna Pus (Küçük Şifa İlahisi) doğası gereği sadece fiziksel olan yaralar için kullanılır. Karpatyalı şifacı bedenini terk eder ve saf enerji kullanarak büyük ölümcül yaraları içten dışa iyileştirmek için yaralı Karpatyalının bedenine girer. Yaralı Karpatyalıya kanını verirken "Senin hayatın için kendi hayatımı özgürce sunuyorum" der. Karpatyalılar topraktan oldukları ve toprağa bağlı oldukları için, anavatanlarının toprağıyla şifa bulurlar. Tükürükleri de gençleştirici güçleri için sıklıkla kullanılır.

Karpat ilahilerine (hem Küçük hem de Büyük) şifalı bitkilerin, Karpat mumlarından gelen aromaların ve kristallerin eşlik etmesi de çok yaygındır. Kristaller (Karpatların tüm evrenle olan empatik, psişik bağlantılarıyla birleştiğinde) çevrelerinden pozitif enerji toplamak için kullanılır ve bu da şifayı hızlandırmak için kullanılır. Mağaralar bazen şifa için ortam olarak kullanılır.

Küçük Şifa İlahisi Vikirnoff Von Shrieder ve Colby Jansen tarafından *Karanlık Sır'da* anlatıldığı gibi kalbi bir vampir tarafından sökülen Rafael De La Cruz'u iyileştirmek için kullanılmıştır.

Kepü Sarna Pus (Küçük Şifa İlahisi)

Aynı ilahi tüm fiziksel yaralar için kullanılır. "Sivadaba" ["kalbine"] vücudun hangi kısmı yaralanmışsa ona atıfta bulunacak şekilde değiştirilir.

Kuñasz, nélkül sivdobbanás, nélkül fesztelen löyly.

Uyuyormuş gibi yatıyorsun, kalbin atmıyor, nefes alamıyorsun.

Ot élidamet andam szabadon élidadért.

Senin hayatın için kendi hayatımı özgürce sunuyorum.

O jelü sielam jörem ot ainamet és soñe ot élidadet.

Işık ruhum bedenimi unutur ve senin bedenine girer.

O jelü sielam pukta kinn minden szelemeket belső.

Benim ışık ruhum, içimdeki tüm karanlık ruhları dışarı kaçırmaya gönderir.

Pajñak o susu hanyet és o nyelv nyálamet sívadaba.

Vatanımızın toprağını ve dilimin tükürüğünü kalbine bastırıyorum.

Vii, o verim soñe o verid andam.

Sonunda, kanına karşılık kanımı sana veriyorum.

Bu ilahiyi dinlemek için <http://www.christinefeehan.com/members/> adresini ziyaret edin.

3. KARPATLARIN BÜYÜK ŞİFA İLAHİSİ

Karpat şifa ilahileri arasında en iyi bilinen ve en dramatik olanı *En Sarna Pus* (Büyük Şifa İlahisi) idi. Bu ilahi yaralı ya da bilinçsiz Karpatyalıların ruhunu iyileştirmek için söylenirdi.

Tipik olarak bir grup erkek hasta Karpatlının etrafında bir daire oluşturur ("onu ilgi ve şefkatimizle kuşatmak" için) ve ilahiye başlardı. Şaman, şifacı ya da lider bu şifa töreninin baş aktörüdür. Klan üyelerinin yardımıyla cehenneme ruhani yolculuğu yapacak olan aslında odur. Bu kişilerin amacı vecd halinde dans etmek, şarkı söylemek, davul çalmak ve ilahi söylemektir; bu esnada (ilahinin sözleri aracılığıyla) yolculuğun kendisini - her adımını tekrar tekrar- gözlerinde canlandırırlar; ta ki şaman trans halinde bedenini terk edip bu yolculuğu gerçekleştirene kadar. (Aslında "vecd" kelimesi Latince *ex stasis*'ten gelir ve kelimenin tam anlamıyla "bedenin dışına çıkmak" anlamına gelir).

Karpat şifacısının diğer pek çok şamana göre sahip olduğu bir avantaj, kayıp kardeşiyle arasındaki telepatik bağıdır. Çoğu şaman kayıp kardeşini aramak için karanlık diyarlarda dolaşmak zorundadır. Ancak Karpat şifacısı kayıp kardeşinin kendisine seslenen sesini zihninde doğrudan "duyar" ve böylece bir hedef işaretçisi gibi onun ruhunu "sıfırlayabilir". Bu nedenle, Karpat şifacılığı bu türden diğer geleneklerin çoğundan daha yüksek bir başarı oranına sahip olma eğilimindedir.

Büyük Karpat Şifa İlahisi'nin sözlerini tam olarak anlayabilmek için "öteki dünya" coğrafyasının bir kısmını incelememiz faydalı olacaktır. "Büyük Ağaç" (Karpatça: *En Puwe*) atıfta bulunmaktadır. Karpat geleneği de dahil olmak üzere pek çok kadim gelenek, dünyaları - cennet dünyaları, bizim dünyamız ve öte alemler

-Büyük bir direğe, eksene ya da ağaca "asılmak" için. Burada, yeryüzünde, biz

bu ağacın yarısına, dallarından birine yerleştirilmiştir. Bu nedenle birçok eski metin maddi dünyadan sıklıkla "orta dünya" olarak bahseder: cennet ve cehennemin ortası. Ağaca tırmanmak kişiyi cennet dünyalarına götürürdü. Ağacın köklerine inmek ise cehennem âlemlerine götürürdü. Şaman, bazen yardım almadan, bazen de bir hayvan ruhu rehberinin yardımıyla (hatta sırtına binerek) Büyük Ağaç'ta yukarı ve aşağı hareket etme konusunda mutlaka bir ustaydı. Çeşitli geleneklerde bu Büyük Ağaç çeşitli şekillerde *axis mundi* ("dünyaların eksenini"), Ygddrasil (İskandinav mitolojisinde), Meru Dağı (Tibet geleneğinin kutsal dünya dağı) vs. olarak bilinirdi. Cenneti, arafı/dünyası ve cehennemiyile Hristiyan kozmosu da karşılaştırmaya değerdir. Hatta Dante'nin *İlahi Komedya*'sında da benzer bir topografya verilmiştir: Dante önce dünyanın merkezindeki cehenneme; sonra yukarıya, Kudüs'ün tam karşısında yer alan Araf Dağı'na; sonra daha da yukarıya, önce Araf Dağı'nın zirvesindeki yeryüzü cenneti Eden'e; ve en sonunda da yukarıya, cennete doğru bir yolculuğa çıkarılır.

Şamanist gelenekte, küçük olanın her zaman büyük olanı yansıttığı; kişisel olanın her zaman kozmik olanı yansıttığı anlaşılmıştır. Kozmosun daha büyük boyutlarındaki bir hareket aynı zamanda içsel bir hareketle de çakışır. Örneğin, kozmosun *axis mundi*'si aynı zamanda bireyin omurga sütununa karşılık gelir. *Axis mundi*'de yukarı ve aşağı yapılan yolculuklar genellikle şaman veya mistiğin omurgasındaki doğal ve ruhani enerjilerin (bazen *kundalini* veya *şakti* olarak da adlandırılır) hareketiyle çakışır.

En Sarna Pus (Büyük Şifa İlahisi)

Bu ilahide ekü ("erkek kardeş"), iyileştirilecek kişiye bağlı olarak "kız kardeş", "baba", "anne" ile değiştirilirdi.

Ot ekäm ainajanak hany, jama.

Kardeşimin bedeni ölüme yakın bir toprak yığını.

Ben, ot ekäm kuntajanak, pirädak ekäm, gond és irgalom türe.

Bizler, kardeşimin klanı olarak, onu ilgi ve şefkatimizle kuşatıyoruz.

O pus wäkenkek, ot oma şarnank, és ot pus fünk, álnak ekäm ainajanak, pitänak ekäm ainajanak elävü.

İyileştirici enerjilerimiz, kadim büyü sözcüklerimiz ve şifalı bitkilerimiz kardeşimin bedenini kutsuyor, onu canlı tutuyor.

Ot ekäm sielanak pälü. Ot omboće päläja juta alatt o jüti, kinta, és szelemek lamtijaknak.

Ama kardeşimin ruhu sadece yarısı. Diğer yarısı cehennemde dolaşıyor.

Ot en mekem şaman: kulkedak otti ot ekäm omboće päläjanak.

Benim büyük eylemim bu: Kardeşimin diğer yarısını bulmak için seyahat ediyorum.

Rekatüre, saradak, tappadak, odam, kaşa o numa waram, és avaa owe o lewl mahoz.

Ruh kuşumu çağırmak ve diğer dünyanın kapısını açmak için dans ediyoruz, ilahiler söylüyoruz, coşkulu hayaller kuruyoruz.

Ntak o numa waram, és mozdulak, jomadak.

Ruh kuşuma biniyorum ve hareket etmeye başlıyoruz, yola koyuluyoruz.

Piwädak ot En Puwe tyvinak, ećidak alatt o jüti, kinta, és szelemek lamtijaknak.

Büyük Ağacın gövdesini takip ederek cehenneme düşeriz.

Fázak, fázak nó o šaro.

Hava soğuk, çok soğuk.

Juttadak ot ekäm o akarataban, o sívaban és o sielaban.

Kardeşim ve ben akıl, kalp ve ruh olarak birbirimize bağlıyız.

Ot ekäm sielanak kaņa engem.

Kardeşimin ruhu beni çağırıyor.

Kuledak és piwtädak ot ekäm.

Duyuyorum ve izini takip ediyorum.

Sayedak és tuledak ot ekäm kulyanak.

Kardeşimin ruhunu yiyen iblisle karşılaştım.

Nenäm ćoro, o kuly torodak.

Öfkeyle, iblisle savaşıyorum.

O kuly pël engem.

Benden korkuyor.

Lejkkadak o kaņka salamaval.

Boğazına bir şimşek çakıyorum.

Molodak ot ainaja komakamal.

Çıplak ellerimle vücudunu parçaladım.

Toja és molanâ.

Eğilir ve parçalanır.

Hän cáða.

Kaçıyor.

Manedak ot ekäm sielanak.

Kardeşimin ruhunu kurtaracağım.

Alədak ot ekam sielanak o komamban.

Kardeşimin ruhunu elimin boşluğuna alıyorum.

Alədam ot ekam numa waramra.

Onu ruh kuşumun üzerine kaldırıyorum.

Piwtädak ot En Puwe tyvijanak és sayedak jälleen ot elävü ainak majaknak.

Büyük Ağaç'ı takip ederek yaşayanlar diyarına dönüyoruz.

Ot ekäm elä jälleen.

Kardeşim tekrar yaşıyor.

Ot ekäm weńca jälleen.

O yeniden tamamlandı.

Bu ilahiyi dinlemek için <http://www.christinefeehan.com/members/> adresini ziyaret edin.

4. KARPAT MÜZİK ESTETİĞİ

Söylenen Karpat parçalarında ("Ninni" ve "Toprağı İyileştirme Şarkısı" gibi), Ural coğrafi bölgesindeki birçok müzik geleneği tarafından paylaşılan unsurları duyacaksınız; bunlardan bazıları Doğu Avrupa'dan (Bulgar, Romen, Macar, Hırvat, vb.) Romanlara ("çingene") kadar hala varlığını sürdürmektedir. Bu unsurlardan bazıları şunlardır:

- bir parçayı veya bölümü bitirmek için minörden majöre ani bir geçiş ("Picardy üçlemesi" olarak adlandırılır) de dahil olmak üzere majör ve minör modaliteler arasında hızlı değişim ("Ninni" nin sonunda olduğu gibi)
- yakın (sıkı) armonilerin kullanımı
- kısa süreler için *ritardi* (parçanın yavaşlaması) ve *crescendi* (sesin yükselmesi) kullanımı
- şan geleneğinde *glissandi* (slayt) kullanımı
- şarkı söyleme geleneğinde trillerin kullanılması ("Dünyayı İyileştirme Şarkısı "nın son çağrısında olduğu gibi) - birçoğumuzun daha aşina olduğu bir şarkı söyleme geleneği olan Keltçe'ye benzer şekilde
- paralel beşlilerin kullanımı ("Dünyayı İyileştirme Şarkısı "nın son çağrısında olduğu gibi)
- uyumsuzluğun kontrollü kullanımı
- "çağrı ve yanıt" ilahisi (dünyadaki birçok ilahi geleneğinin tipik özelliği)
- dramatik etkiyi arttırmak için bir müzikal çizginin uzunluğunu (birkaç ölçü ekleyerek) uzatmak
- ve çok daha fazlası

"Lullaby" ve "Song to Heal the Earth" Karpat müziğinin iki farklı biçimini (sessiz, samimi bir parça ve enerjik bir topluluk parçası) göstermektedir - ancak biçim ne olursa olsun, Karpat müziği duygu doludur.

5. LULLABY

Bu şarkı kadınlar tarafından çocuk henüz anne karnındayken ya da düşük tehlikesi belirmediğinde söylenir. Bebek annenin içindeyken şarkıyı duyabilir ve anne de çocukla telepatik olarak bağlantı kurabilir. Ninni çocuğa güven vermek, bebeği tutunmaya, kalmaya teşvik etmek içindir - çocuğa doğuma kadar içeriden bile sevgiyle korunacağına dair güven vermek içindir. Son dize, kelimenin tam anlamıyla, annenin sevgisinin çocuğunu çocuk doğana kadar koruyacağı ("yüksелеceği") anlamına gelir.

Müzikal olarak Karpat "Ninnisi", dünyadaki çeşitli geleneksel ninnilerin önemli bir kısmı gibi (belki de en ünlüsü "Brahms'ın Ninnisi") üç çeyrek zamanlıdır ("vals zamanı"). Solo ses için yapılan düzenleme orijinal bağlamı yansıtmaktadır: bir annenin çocuğuna eşlik etmeden söylediği şarkı. Koro ve keman topluluğu için yapılan düzenleme, en basit Karpat parçalarının bile ne kadar müzikal olduğunu ve çağdaş enstrümantal veya orkestral düzenlemelere ne kadar kolay uyum sağladığını göstermektedir. (Dvořák ve Smetana'nın da aralarında bulunduğu çok sayıda çağdaş besteci benzer bir keşiften faydalanarak diğer geleneksel Doğu Avrupa müziklerini senfonik şiirlerinde işlemişlerdir).

Odam-Sarna Kondak (Ninni)

Tumtesz o wäke ku pitasz belsõ.

İçinizde tuttuğunuz gücü hissedin.

Hiszasz sívadet. Én olenam gæidnod.

Kalbine güven. Ben senin rehberin olacağım.

Sas csecsemõm, kuńasz.

Sus bebeğim, gözlerini kapat.

Rauho jońe ted.

Huzur size gelecek.

Tumtesz o sívdobbanás ku olen lamt3ad belsõ.

İçindeki ritmi hisset.

Gond-kumpadek ku kim te.

Seni kaplayan sevgi dalgaları.

Pesānak te, asti o jūti, kidűsz.

Yükseleceğin geceye kadar koru.

Bu şarkıyı dinlemek için <http://www.christinefeehan.com/members/> adresini ziyaret edin.

6. YERYÜZÜNÜ İYİLEŞTİRMEK İÇİN ŞARKI

Bu, Karpat kadınları tarafından çeşitli toksinlerle dolu toprağı iyileştirmek için kullanılan toprağı iyileştirme şarkısıdır. Kadınlar dört bir yanda pozisyon alır ve sevgi ve saygıyla şifa enerjisini çekmeleri için evrene seslenirler. Yeryüzünün toprağı onların dinlenme yeri, gençleştikleri yerdir ve onu sadece kendileri için değil, doğmamış çocukları, erkekleri ve yaşayan çocukları için de güvenli hale getirmelidirler. Bu, kadınlar tarafından birlikte gerçekleştirilen, seslerini uyum içinde yükselten ve toprağın minerallerini ve iyileştirici özelliklerini ortaya çıkıp çocuklarını kurtarmalarına yardım etmesi için çağırان güzel bir ritüeldir. Türleri kadar eski bir törende dünyayı iyileştirmek için kelimenin tam anlamıyla dans ediyor ve şarkı söylüyorlar. Dans ve şarkının notaları şifacının çıplak ayaklarında hissedilen toksinlere göre ayarlanır. Ayaklar belirli bir düzende yerleştirilir ve dans yapılırken eller zarif bir şekilde iyileştirici bir büyü örer. Toprak bebekler için hazırlanırken özellikle dikkatli olmaları gerekir. Bu bir sevgi ve şifa seremonisidir.

Müzikal olarak ritüel birkaç bölüme ayrılmıştır:

- **İlk mısra:** İlahi liderinin solo olarak "çağrı"yı söylediğı ve ardından kadınların bir kısmının ya da tamamının Karpat müzik geleneğine özgü yakın armoni tarzında "yanıt"ı söylediğı bir "çağrı ve yanıt" bölümü. Tekrarlanan yanıt -Ai *Emä Maye*- şifa ritüeli için güç kaynağının çağrısıdır: "Oh, Doğa Ana."
- **İlk koro:** Bu bölüm el çırpma, dans, antik kornalar ve ritüelin dayandığı enerjileri çağırma ve yükseltmek için kullanılan diğer araçlarla doludur.
- **İkinci mısra**
- **İkinci koro**

- **Kapanış invokasyonu:** Bu kapanış bölümünde, iki şarkı lideri yakın bir uyum içinde, şarkının/ritüelin önceki bölümlerinde toplanan tüm enerjiyi alır ve tamamen şifa amacına odaklar.

Dinleyecekleriniz, tipik olarak çok daha uzun bir ritüelin kısa tadımlarıdır; bu ritüelde mısra ve nakarat bölümleri geliştirilir ve birçok kez tekrarlanır, son duanın tek bir yorumuyla kapanır.

Sarna Pusm O Mayet (Dünyayı İyileştiren Şarkı)

İlk ayet

Ai Emä Maye,

Oh, Tabiat Ana,

Me sívadbín lañaak.

Biz senin sevgili kızlarız.

Me tappadak, me pusmak o mayet.

Dünyayı iyileştirmek için dans ediyoruz.

Me sarnadak, me pusmak o hanyet.

Dünyayı iyileştirmek için şarkı söylüyoruz.

Sielanket jutta tedet it,

Şimdi size katılıyoruz,

Sívank és akaratank és sielank juttanak.

Kalplerimiz, zihinlerimiz ve ruhlarımız bir olur.

İkinci mısra

Ai Emü maye,

Oh, Tabiat Ana,

Me sívadbın lañaak.

Biz senin sevgili kızlarınız.

Me andak arwadet emüanked és me kañank o

Annemize saygılarımızı sunuyoruz ve

Põhi és Lõuna, Ida és Lääs.

Kuzey ve Güney, Doğu ve Batı.

Pide és aldyn és myös belsõ.

Yukarıda ve aşağıda ve aynı zamanda içeride.

Gondank o mayenak pusm hân ku olen jama.

Toprağa olan sevgimiz, ihtiyacı olanları iyileştirir.

Juttanak teval it,

Şimdi size katılıyoruz,

Maye mayeval.

Dünyadan dünyaya.

O pirä elidak weńca.

Yaşam döngüsü tamamlandı.

Bu ilahiyi dinlemek için <http://www.christinefeehan.com/members/> adresini ziyaret edin.

7. KARPAT İLAHİ TEKNİĞİ

Şifa tekniklerinde olduğu gibi, Karpatların gerçek "ilahi tekniği" de Orta Asya bozkırlarının diğer şamanist gelenekleriyle pek çok ortak noktaya sahiptir. Birincil ilahi söyleme biçimi, üst tonlar kullanılarak gırtlaktan söylenen ilahilerdi. Bu şarkı söyleme tarzının modern örnekleri halen Moğol, Tuvalı ve Tibetli geleneklerde bulunabilir. Gyuto Tibetli Budist rahiplerin gırtlaktan ilahi söylemelerinin sesli bir örneğini şu adreste bulabilirsiniz: http://www.christinefeeahan.com/carpathian_chanting/.

Tuva'da olduğu gibi, haritada Tibet'in Kazakistan ve Güney Urallara coğrafi yakınlığına dikkat edin.

Tibet ilahisinin başlangıç kısmı tüm seslerin tek bir ton etrafında senkronize edilmesini vurgular ve vücudun belirli bir "çakrasını" iyileştirmeyi amaçlar. Bu Gyuto gırtlaktan ilahi söyleme geleneğinin oldukça tipik bir özelliğidir ama Karpat geleneğinin önemli bir parçası değildir. Yine de ilginç bir tezat oluşturmaktadır.

Gyuto ilahi örneğinin Karpat ilahi tarzına en çok benzeyen kısmı, erkeklerin kelimeleri büyük bir güçle birlikte söyledikleri orta bölümdür. Buradaki amaç belirli bir "çakrayı" etkileyecek bir "şifa tonu" oluşturmak değil, daha ziyade "beden dışı" yolculuğu başlatmak ve şifacının/yolcunun yüzleşmesi ve üstesinden gelmesi gereken şeytani güçlerle savaşmak için mümkün olduğunca fazla güç üretmektir.

Karpat kadınlarının şarkıları ("Ninni" ve "Dünyayı İyileştirme Şarkısı" ile gösterilmiştir) savaşçı erkeklerin Küçük ve Büyük Şifa İlahileri ile aynı kadim müzik ve şifa geleneğinin bir parçasıdır. Hem erkek savaşçıların şifa ilahilerinde hem de kadınların "Dünyayı İyileştirme Şarkısı"nda aynı enstrümanlardan bazılarını duyabilirsiniz. Ayrıca, güç üretme ve yönlendirme ortak amacını da paylaşırlar. Bununla birlikte, kadınların şarkıları belirgin bir şekilde kadınsı bir karaktere sahiptir. Bir

Hemen göze çarpan fark, erkekler sözlerini ilahi tarzında söylerken, kadınların melodiler ve armonilerle şarkılar söylemesi ve genel performansı yumuşatmasıdır. Kadınsı, besleyici bir nitelik özellikle "Ninni "de belirgindir.

EK 2

Karpat Dili

Tüm insan dilleri gibi, Karpatların dili de ancak uzun bir kullanım geçmişinden gelebilecek zenginlik ve nüanslar içermektedir. Bu kısa ekte olsa olsa dilin bazı temel özelliklerine değinilebilir:

1. Karpat dilinin tarihi
2. Karpatça dilbilgisi ve dilin diğer özellikleri
3. Karpat dilinden örnekler (Ritüel Sözleri ve Savaşçının İlahisi dahil)
4. Çok kısaltılmış bir Karpat sözlüğü

1. KARPAT DİLİNİN TARİHİ

Günümüzün Karpat dili, binlerce yıl öncesinin Karpat diliyle temelde aynıdır. İki bin yıl öncesinin Latincesi gibi "ölü" bir dil, sayısız konuşmacı nesli ve büyük tarihsel dalgalanmalar nedeniyle önemli ölçüde farklı bir modern dile (İtalyanca) dönüşmüştür. Buna karşılık, binlerce yıl önce Karpatça konuşanların çoğu hala hayatta. Onların varlığı - Karpatların dünyadaki diğer büyük değişim güçlerinden kasıtlı olarak izole edilmesiyle birleştiğinde - yüzyıllar boyunca dilin bütünlüğünü koruyan dengeleyici bir güç olarak hareket etmiştir (ve etmeye devam etmektedir). Karpat kültürü de dengeleyici bir güç olarak hareket etmiştir. Örneğin, Ritüel Sözler, çeşitli şifa ilahileri (bkz. Ek 1) ve diğer kültürel eserler yüzyıllar boyunca büyük bir sadakatle aktarılmıştır.

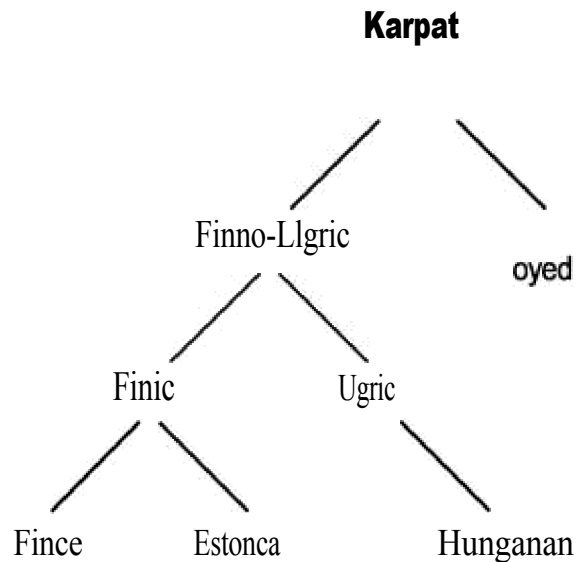
Küçük bir istisna belirtilmelidir: Karpatların ayrı coğrafi bölgelere ayrılması bazı küçük lehçeleşmelere yol açmıştır. Ancak tüm Karpatyalılar arasındaki telepatik bağlantı (ve her Karpatyalının düzenli olarak anavatanına dönmesi) lehçeler arasındaki farklılıkların nispeten yüzeysel olmasını sağlamıştır (örneğin, az sayıda yeni kelime, telaffuzda küçük farklılıklar, vb.), çünkü zihin formlarının daha derin, içsel dili, uzay ve zaman boyunca sürekli kullanım nedeniyle aynı kalmıştır.

Karpat dili, Ural (veya Fin-Ugrian) dil ailesinin proto-diliydi (ve hala öyledir). Bugün Ural dilleri kuzey, doğu ve orta Avrupa'da ve Sibiry'a'da konuşulmaktadır. Dünyada yirmi üç milyondan fazla insan atalarını Karpatçaya dayandıran dilleri konuşmaktadır. Magyar ya da Macarca (yaklaşık on dört milyon

konuşan), Fince (yaklaşık beş milyon konuşan) ve Estonca (yaklaşık bir milyon konuşan) bu proto-dilin günümüzdeki üç büyük torunudur. Ural ailesindeki yirmiden fazla dili birleştiren tek faktör, atalarının (yaklaşık altı bin yıl önce başlayarak) Ural ailesindeki çeşitli dillere ayrılan ortak bir proto-dile -Karpatça- kadar izlenebilmesidir. Aynı şekilde, İngilizce ve Fransızca gibi Avrupa dilleri de daha iyi bilinen Hint-Avrupa ailesine aittir ve ortak bir proto-dil atasından (Karpatça'dan farklı bir dil) evrimleşmiştir.

Aşağıdaki tablo, dil ailesindeki bazı benzerlikler için bir fikir vermektedir.

Not: Fin/Karpatça "k" genellikle Macarca "h" olarak görülür. Benzer şekilde, Finik/Karpat "p" si genellikle Macar "f" sine karşılık gelir.

Karpat fPoio-vai"rj	Fince (W0mij	Hungarian (Magyar)
eda-live al.d-	eda-live	él—live
life	ei/nisà-life	élet—life
pesà—nest	pesd-ri+st	fészek—nest
kola—die	kuol	hal—die
paia-yarim. yan	öl	fél, fele—fellow human, arkadaş (salon: Dne tarafi Iv0)
asit-g "ve	mek	ad-gfr+
için,' koca. adam	pasta lill. lip io lhe side	hera-diona. leslida
wake—power	ala, a faa-give A'/g-dog, erkek (hayvanların)	va/.'-ye/-"ith{enstrümantal soffx)
nefe-su	vāki—folks, people, men:brte	v08-onunla/onunla
	v4#evà-pamrfiJl. strong	- "z-waler
	vesi—water	

2. KARPATÇA GRAMERİ VE DİLİN DİĞER ÖZELLİKLERİ

Deyimler. Hem eski bir dil hem de bir toprak halkının dili olarak Karpatça, soyutlamalardan ziyade somut, "dünyevi" terimlerden inşa edilen deyimleri kullanmaya daha meyillidir. Örneğin, bizim modern soyutlamamız olan "değer vermek" Karpatçada daha somut bir şekilde "kalbinde tutmak" olarak ifade edilir; "cehennem" Karpatçada "gecenin, sisin ve hayaletlerin ülkesi"dir; vb.

Kelime sırası. Bir cümledeki kelimelerin sırası, sözdizimsel roller (özne, fiil ve nesne gibi) tarafından değil, daha ziyade pragmatik, söylem odaklı faktörler tarafından belirlenir. Örnekler: "*Bağlı vagyok.*" ("Seninim ben."); "*Sívamet andam.*" ("Kalbimi sana veriyorum.")

Sondan eklemeli. Karpat dili sondan eklemelidir; yani daha uzun kelimeler daha küçük bileşenlerden oluşturulur. Eklemeli bir dil, anlamı genellikle benzersiz olan ve üst üste binmeden birbiri ardına birleştirilen son ekler veya ön ekler kullanır. Karpatçada sözcükler tipik olarak bir kök ve onu takip eden bir ya da daha fazla sonekten oluşur. Örneğin, "*sívambam*" sözcüğü "*sív*" ("kalp") kökünden türemiş, bunu "*am*" ("my", "kalbim") ve "*bam*" ("in", "kalbimde") takip etmiştir. Tahmin edebileceğiniz gibi, Karpatçada sondan eklemeli sözcükler bazen çok uzun ya da telaffuzu çok zor sözcükler üretebilir. Çok fazla sessiz harfin arka arkaya gelmesini (bu da kelimeyi telaffuz edilemez hale getirebilir) önlemek için son eklerin arasına genellikle sesli harfler eklenir.

İsim durumları. Tüm dillerde olduğu gibi Karpatçada da birçok isim durumu vardır; aynı isim cümledeki rolüne bağlı olarak farklı şekilde "yazılır". İsim hallerinden bazıları şunlardır: nominatif (isim cümleinin öznesi olduğunda), accusatif (isim fiilin doğrudan nesnesi olduğunda), datif (dolaylı nesne), genitif (veya iyelik), instrumental, final, supressive, inessive, elative, terminative ve delative.

Karpatçadaki tüm isim durumlarının isim köklerine standart son eklerin eklenmesini içerdiğini göstermek için örnek olarak iyelik (veya genitif) durumunu kullanacağız. Böylece Karpatçada sahiplik ifade etmek - "benim hayat arkadaşım," "senin hayat arkadaşın," "onun hayat arkadaşı," "onun hayat arkadaşı," vb.- isim köküne ("*päläfertii*") belirli bir son ek ("*-am*" gibi) ekleyerek iyelik ("*päläfertiiam*"-"benim hayat arkadaşım") üretmeyi gerektirir. Hangi ekin kullanılacağı, hangi kişinin ("benim", "senin", "onun", vb.) ve ismin sessiz harfle mi yoksa sesli harfle mi bittiğine bağlıdır. Aşağıdaki tabloda sadece tekil isimler için kullanılan ekler gösterilmektedir (çoğul isimler için değil) ve ayrıca günümüz Macarcasında kullanılan eklerle benzerlik göstermektedir. (Macarca aslında biraz daha karmaşıktır, çünkü "ünlü uyumu" da gerektirir: hangi ekin kullanılacağı isimdeki son ünlüye de bağlıdır; bu nedenle aşağıdaki hücrelerde birden fazla seçenek vardır, Karpatça'da ise sadece tek bir seçenek vardır).

Not: Daha önce de belirtildiği gibi, çok fazla ünsüzün arka arkaya gelmesini önlemek için (bu da telaffuz edilemeyen kelimeler üretir) genellikle kelime ile son eki arasına ünlüler eklenir. Örneğin, bir önceki sayfadaki tabloda, ünsüzle biten tüm isimleri "a" ile başlayan son ekler takip etmektedir.

person	Carpathian (proto-Uralic)		contemporary Hungarian	
	noun ends in vowel	noun ends in consonant	noun ends in vowel	noun ends in consonant
1st singular (my)	-m	-am	-m	-om, -em, -öm
2nd singular (your)	-d	-ad	-d	-od, -ed, -öd
3rd singular (his, her, its)	-ja	-a	-ja/-je	-a, -e
1st plural (our)	-nk	-ank	-nk	-unk, -ünk
2nd plural (your)	-tak	-atak	-tok, -tek, -tök	-otok, -etek, -ötök
3rd plural (their)	-jak	-ak	-juk, -jük	-uk, -ük

Fiil çekimleri. Modern torunları (Fince ve Macarca gibi) gibi, Karpatça da burada anlatılamayacak kadar çok fiil zamanına sahiptir. Biz sadece şimdiki zaman çekimine odaklanacağız. Yine, çağdaş Macarcayı Karpatça ile yan yana koyacağız, çünkü ikisi arasında belirgin bir benzerlik vardır.

İsimlerin iyelik durumunda olduğu gibi, fiillerin çekimi de fiil köküne bir son ek eklenerek yapılır:

Person	Carpathian (proto-Uralic)	contemporary Hungarian
1st (I give)	-am (andam), -ak	-ok, -ek, -ök
2nd singular (you give)	-sz (andsz)	-sz
3rd singular (he/she/it gives)	— (and)	—
1st plural (we give)	-ak (andak)	-unk, -ünk
2nd plural (you give)	-tak (andtak)	-tok, -tek, -tök
3rd plural (they give)	-nak (andnak)	-nak, -nek

Tüm dillerde olduğu gibi, Karpatçada da bu kalıba tam olarak uymayan birçok "düzensiz fiil" vardır. Ancak yukarıdaki tablo yine de çoğu fiil için faydalı bir kılavuzdur.

3. KARPAT DİLİ ÖRNEKLERİ

İşte Karanlık kitaplarda kullanılan bazı kısa Karpatça konuşma örnekleri. Köşeli parantez içinde birebir çevirisini ekliyoruz. En uygun İngilizce çeviriden ilginç bir şekilde farklıdır.

Susu.

Ben geldim.

["ev/doğum yeri." Karpatça'da sıklıkla olduğu gibi "ben" anlaşılır].

Möért?

Ne için?

csitri

küçük olan

["bir şeyin küçük sürçmesi," "bir kızın küçük sürçmesi"]

ainaak enyém

sonsuz dek benim

ainaak sívamet jutta

forever mine (başka bir form)

["forever to-my-heart connected/fixed"]

sívamet

benim aşkım

["of-my-heart," "to-my-heart"]

Tet vigyázam.

Seni

seviyorum.

["seni-

seviyorum-I"]

Sarna Rituaali (Ritüel Sözler) daha uzun bir örnektir ve konuşmadan ziyade ilahi Karpatçaya bir örnektir. Tekrarlama yoluyla ilahiye müzikalite ve güç kazandırmak için yinelenen "*andam*" ("veriyorum") kullanımına dikkat edin.

Sarna Rituaali (Ritüel Kelimeler)

Te avio päläfertüilam.

Sen benim hayat arkadaşımsın.

Éntölam kuulua, avio päläfertüilam.

Seni hayat arkadaşım olarak kabul ediyorum.

Ted kuuluak, kacad, kojed.

Ben sana aidim.

Élidamet andam.

Senin için hayatımı sunuyorum.

Pesümet andam.

Sana korumamı veriyorum.

Uskolfertiilamet andam.

Sana sadakatimi sunuyorum.

Sívamet andam.

Sana kalbimi veriyorum.

Sielamet andam.

Sana ruhumu veriyorum.

Ainamet andam.

Sana bedenimi veriyorum.

Sívamet kuuluak kaik ettü a ted.

Sizinkinin aynısını kendime saklıyorum.

Ainaak olenszal sívambin.

Hayatınız benim için her zaman değerli olacak.

Te élidet ainaak pide minan.

Hayatın her zaman benimkinden üstün olacak.

Te avio päläfertülam.

Sen benim hayat arkadaşısın.

Ainaak sívamet jutta oleny.

Sonsuza dek bana bağlısın.

Ainaak terád vigyázak.

Sen her zaman benim gözetimimdesin.

Bu kelimelerin telaffuzunu duymak için (ve Karpatça telaffuz hakkında daha fazla bilgi için hep birlikte), Lütfen
ziyaret edin:
<http://www.christinefeeahan.com/members/>.

Sarna Kontakawk (Savaşçıların İlahisi) Karpat dilinin bir başka uzun örneğidir. Savaşçıların konseyi yeryüzünün derinliklerinde, magmanın çok altında kristallerden oluşan bir odada gerçekleşir, bu nedenle buhar doğaldır ve atalarının bilgeliği net ve odaklanmıştır. Burası prenslerine ve halklarına kan yemini ettikleri ve savaşçılar ve kardeşler olarak onur kurallarını onayladıkları kutsal bir yerdir. Burası aynı zamanda savaş stratejilerinin doğduğu, tüm anlaşmazlıkların tartışıldığı ve savaşçıların Konsey'e getirip tartışmaya açmak istedikleri endişelerinin konuşulduğu yerdir.

Sarna Kontakawk (Savaşçıların İlahisi)

Veri isüakank-veri eküakank.

Babalarımızın kanı, kardeşlerimizin kanı.

Veri olen elid.

Kan hayattır.

*Andak veri-elidet Karpatiiakank, és wäke-sarna ku meke arwa-arvo,
irgalom, hän ku agba, és wäke kutni, ku manaak verival.*

Bu hayatı halkımıza onur, merhamet, dürüstlük ve dayanıklılık üzerine kanla yoğrulmuş bir yeminle sunuyoruz.

Verink sokta; verink kaņa terád.

Kanımız birbirine karışıyor ve seni çağırıyor.

Akasz énak ku kaņa és juttasz kuntatak it.

Çağrımıza kulak verin ve hemen bize katılın.

Bu kelimelerin telaffuzunu duymak için (ve Karpatça telaffuz hakkında daha fazla bilgi için

hep birlikte),

Lütfen

ziyaret

edin:

<http://www.christinefeeahan.com/members/>.

Kepä Sarna Pus (Küçük Şifa İlahisi), *En Sarna Pus* (Büyük Şifa İlahisi), *Odam-Sarna Kondak* (Ninni) ve *Sarna Pusm O May et* (Dünyayı İyileştiren Şarkı) dahil olmak üzere Karpat şifa ilahileri için **Ek 1'e** bakınız.

4. ÇOK KÖPRÜLÜ BİR KARPAT SÖZLÜĞÜ

Bu çok kısaltılmış Karpatça sözlük, bu Karanlık kitaplarda kullanılan Karpatça kelimelerin çoğunu içermektedir. Elbette, tam bir Karpatça sözlük, bütün bir dil için normal bir sözlük kadar büyük olacaktır (genellikle yüz binden fazla kelime).

Not: Aşağıdaki Karpatça isimler ve fiiller kelime gövdeleridir. Genellikle aşağıdaki gibi izole edilmiş "kök" formunda görünmezler. Bunun yerine, genellikle son eklerle birlikte görünürler (örneğin, sadece "ve" kökü yerine "*andam*"-"veriyorum").

agba-görünür veya uygun olmak.

ai-oh. aina-

body. ainaak-

forever.

Ünsüzle biten bir isimden sonra çoğul yapmak için eklenen ak-son eki.

aka-dikkat etmek; kulak vermek; dinlemek.

akarat-zihin; irade. **ál-**

kutsamak; bağlanmak.

alatt-içinden. aldyn-altında;

altında. alə-kaldırmak;

yükseltmek.

alte-kutsamak; lanetlemek.

ve vermek **için**.

andasz éntölem irgalomet!-merhamet et!

arvo-value (*isim*). **arwa-**

praise (*isim*). **arwa-arvo-**

honor (*isim*).

arwa-arvo olen gæidnod, ekäm-şeref sana rehberlik etsin kardeşim

(*selam*). **arwa-arvo olen isäntä,** ekäm-şeref seni korusun kardeşim

(*selam*). **arwa-arvo pile** sívadet-şeref kalbini aydınlatsın (*selam*).

arwa-arvod mäne me ködak-şerefiniz karanlığa engel olsun (*selamlama*).

asti-until.

avaa-to open.

avio-wedded.

avio päläfertiiil-hayat

arkadaşı. belsó-içinde;

içeride.

bur-good; iyi.

bur tule ekämet kuntamak-well met brother-kin (*selamlama*).

ćaða-kaçmak; koşmak; kaçmak.

ćoro-akmak; yağmur gibi

akmak. **csecsemõ-bebek** (*isim*).

csitri-küçük olan (*dişi*). **diutal-**

zafer; zafer. eći-düşmek.

Ünsüzle biten bir isimden sonra çoğul yapmak için eklenen ek-sonek.

ekä-kardeş.

elä-to live.

eläsz arwa-arvoval-şerefle yaşayasın, asilce yaşayasın (*selamlama*).

eläsz jeläbam ainaak-long ışıhta yaşayasın (*selamlama*). **elävä-**yaşamak.

elävä ainak majaknak-yaşayanların **ülkesi**.

elid-life. emä-mother

(*isim*).

Emä Maye-Doğa **Ana.**

én-l.

en-büyük, çok, büyük.

én jutta félet és ekämet-Ben bir arkadaşı ve kardeşi selamlıyorum (*selamlama*).

En Puwe-Büyük Ağaç. Ygddrasil, *axis mundi*, Meru Dağı, cennet ve cehennem vb. efsanelerle ilgilidir.

engem-me.

és-and. että-

that.

fáz-soğuk veya üşümüş hissetmek.

fél-fellow, friend.

fél ku kuuluaak sívam belső-sevgili. **fél**

ku vigyázak-dear one.

feldolgaz-

hazırlamak. fertiil-

verimli olan.

fesztelen-havadar.

fü-otlar; çimen.

gæidno-yol, yol.

gond-care; endişe; sevgi (*isim*).

hän-he; she; it.

hän agba-it is so.

hän ku-önek: bir kişi; o ki.

hän ku agba-truth.

hän ku kaśwa o numamet-sky-owner.

hän ku kuulua sívamet-kalbimin **bekçisi**.

hän ku meke pirämet-defender. **hän**

ku pesä-protector.

hän ku saa kuć3aket-star-reacher.

hän ku tappa-deadly.

hän ku tuulmahl elidet-vampir (*kelimenin tam anlamıyla: hayat çalan*).

hän ku vie elidet-vampir (*kelimenin tam anlamıyla: hayat hırsızı*).

hän ku vigyáz sielamet-ruhumun **bekçisi**.

hän ku vigyáz sívamet és sielamet-kalbimin ve ruhumun **bekçisi**.

hany-clod; toprak yığını. hisz-

inanmak; güvenmek. **ida-**

doğu.

igazág-adalet. irgalom-merhamet;

acıma; merhamet. **isä-baba** (*isim*).

isäntä-evin efendisi.

Şimdi. Tekrar.

jama-hasta, yaralı veya ölmek üzere olmak; ölüme yakın olmak.

jelä-güneş **ışığı**; gün, güneş; ışık.

jelä keje terád-light sear you (*Karpat küfürleri*).

o jelä peje terád-sun scorch you (*Karpat küfürleri*).

o jelä sielamak-ruhumun ışıǵı.

joma-yolda olmak; gitmek.

jone-gelmek; geri dönmek.

jonesz arwa-arvoval-şerefle **geri dönmek** (*selamlamak*).

jörem-unutmak; yolunu kaybetmek; hata yapmak.

juo-to drink.

juosz és eläsz-iç ve yaşa (*selamlama*).

juosz és olen ainaak sielamet jutta-iç ve benimle bir ol (*selamlama*).

juta-gitmek; dolaşmak.

jüti-gece; akşam.

jutta-baǵlı; sabit (*adj.*). Bağlamak; sabitlemek; bağlamak (*fiil*).

k-sesli harfle biten bir isimden sonra çoǵul yapmak için eklenen

son ek. kaca-erkek sevgili.

kaik-all.

kalma-corpse; ölüm; mezar.

kaŋa-Çaǵırmak; davet etmek; rica etmek;

yalvarmak. **kaŋk-rüzgar borusu**; Adem

elması; boǵaz. **kaða-terk** etmek; bırakmak;

kalmak.

kaða wäkeva óv o köd-karanlıǵa karşı hızlı **durun** (*selamlama*).

Karpati-Karpatyalı.

Karpatii ku köd-liar.

käsi-el (*isim*). **kaśwa-**

sahip olmak.

keje-pişirmek; yakmak; kavurmak.

kepä-lesser, küçük, kolay, az.

kidü-uyandırmak; uyandırmak (*geçişsiz fiil*).

kim-Bütün bir nesneyi bir çeşit örtü ile kaplamak.

kinn-out; dışarıda; dışarıda; olmadan.

kinta-sis; sis; duman.

köd-sis; sis; karanlık.

köd alte hân-karanlık onu lanetlesin (*Karpat küfürleri*).

o köd belső-darkness take it (*Karpat küfürleri*).

köd jutasz belső-shadow take you (*Karpat küfürleri*).

koje-man; koca; drone.

kola-ölmek.

kolasz arwa-arvoval-şerefle ölebilirsin (*selamlama*). koma-boş el;

çıplak el; avuç içi; el çukuru. **kond-bir** ailenin veya klanın **tüm** çocukları.

kont-warrior.

kont o sívanak-güçlü kalp (*kelimenin tam anlamıyla: savaşçının kalbi*).

ku-who; hangi; o.

kuć3-star.

kuć3ak!-stars! (ünlem)

kule-duymak.

kulke-gitmek ya da seyahat etmek (karada ya da suda).

kulkesz arwa-arvoval, ekâm-şerefle **yürü** kardeşim (*selamlama*).

kulkesz ar waval, joşesz arwa arvoval-şerefle **git**, şerefle dön (*selamlama*).

kuly-bağırsak solucanı; tenya; ruhları ele geçiren ve yutan iblis.

kumpa **dalgası** (*isim*).

kuŋe-moon.

kuña-uyuyormuş gibi yatmak; saklambaç oyununda gözleri kapatmak veya örtmek; ölmek.

kunta-band, klan, kabile, aile.

kuras-kılıç; büyük bıçak.

kure-bağlamak; bağlamak.

kutni-taşıyabilmek, taşıyabilmek, dayanabilmek,
dayanabilmek ya da alabilmek. **kutnisz ainaak-long**
may you endure (*selamlama*). **kuulua-ait** olmak;
tutmak.

Batıya.

lamti (veya **lamt3**)-alçak arazi; çayır; derin; derinlik.

lamti ból jüti, kinta, ja szelem - cehennem (*kelimenin tam anlamıyla: gecenin, sislerin ve hayaletlerin çayırı*).

laña-daughter.

lejka-çatlak, çatlak, yarık (*isim*). Kesmek; vurmak; kuvvetle vurmak (*fiil*).

lewl-spirit (*isim*).

lewl ma-öteki dünya (*kelimenin tam anlamıyla: ruhlar diyarı*). *Lewl ma, lamti ból jüti, kinta, ja szelem'i içerir: cehennem dünyası, ama aynı zamanda En Puwe'nin, Büyük Ağaç'ın yukarısındaki dünyaları da içerir.*

liha-et. lõuna-

güney.

løyly-nefes; buhar (*lewl: ruh ile ilgili*).

ma-land; orman.

magköszun-thank.

mana-kötüye kullanmak; lanetlemek; mahvetmek.

mäne-kurtarmak; kurtarmak.

maye-land; toprak; bölge; yer; doğa.

Ben-biz.

meke-deed; çalışmak (*isim*). Yapmak; yapmak; çalışmak (*fiil*).

minan-maden. minden-

her, bütün (*adj.*).

möért?-ne için? (*ünlem*). molanâ-

parçalanmak; dağılmak. molo-

ezmek; parçalara ayırmak.

mozdul-harekete geçmek, harekete geçmek. **muoni-**

atamak; emretmek; reçete etmek; komuta etmek.

musta- hafıza.

myös-also. **nä-**

for.

ɲamaɲ-bu; bu burada.

nélkül-olmadan. nenä-

öfke.

nó gibi; aynı şekilde; gibi.

numa-tanrı; gökyüzü; üst; üst kısım; en yüksek (*İngilizce numinous kelimesiyle ilgili*).

numatorkuld-gök **gürültüsü** (*kelimenin tam anlamıyla: gökyüzü mücadelesi*). **nyál-saliva;**

tükürük (*nyelv: dil ile ilgili*). **nyelv-dil.**

o-the (*ünsüzle başlayan bir isimden önce kullanılır*).

odam-rüya görmek; uyumak.

odam-sarna kondak-ninnisi (*kelimenin tam anlamıyla: çocukların uyku şarkısı*).

olen-olmak. oma-

eski; **eski.** omas-

durmak.

omboće-diğer; ikinci (*adj.*).

ot-the (*sesli harfle başlayan bir isimden önce kullanılır*).

otti - bakmak; görmek; bulmak.

óv-karşı korumak için.

Borç kapısı.

päämoro-amaç; hedef.

pajna-basmak. **pälä-**

yarım; yan. päläfertil-eş

veya eş. peje-yakmak.

peje terád-get burned (*Karpat küfürleri*).

pél-korkmak; korkmak.

pesä-yuva (*gerçek*); koruma (*mecazi*).

pesász jeläbam ainaak-long may you stay in the light (*selamlama*).

pide-üstünde.

yıǵmak-ateşlemek; yanmak.

pirä-daire; halka (*isim*). Çevrelemek; içine almak (*fiil*).

piros-red.

pitä-saklamak; tutmak.

pitäam mustaakad sielpesäambam-Anılarını ruhumda güvende tutuyorum.

pitász baszú, piwtász igazáget-intikam **yok**, sadece adalet.

piwtä-takip etmek; av izini takip etmek.

poâr-bit; parça.

pôhi-north.

pukta-uzaklaştırmak; zulmetmek; kaçtırmak.

pus-sağlıklı; iyileştirici. puse-

sağlığına kavuşmak. **puwe-**

ağaç; odun. **rauho-barış**.

reka-ecstasy; trans.

rituaali-ritüel. sa-sinew;

tendon; kordon. **sa4-**

çağırmak;

isimlendirmek.

saa-gelmek, gelmek; olmak; almak, almak.

saasz hân ku andam szabaddon- özgürce sunduğum şeyi **al**.

salama-yıldırım; şimşek.

sarna-sözler; konuşma; sihirli büyü (*isim*). ilahi söylemek; şarkı söylemek; kutlamak (*fiil*).

sarna kontakawk-warriors' chant.

şaro-donmuş kar.

sas-shoosh (*bir çocuğa veya*

bebeğe). saye-varmak; gelmek;

ulaşmak. **siel-ruh**.

sisar-kardeş.

sív-kalp.

sív pide köd-aşk kötülüğü aşar.

sívad olen wäkeva, hän ku piwtä-kalbin güçlü kalsın, avcı (*selamlama*).

sivamés sielam-kalbim ve ruhum.

sívamet-kalbimin kalbime olan aşkı.

sívdobbanás- **kalp atışı** (*gerçek*); ritim (*mecazi*).

sokta-karıştırmak; karıştırmak.

soŋe-girmek; nüfuz etmek; telafi etmek; yerine koymak. **susu-**

ev; doğum yeri (*isim*). Evde (*adv.*). **szabadon-serbestçe**.

szelem-ghost.

tappa-dans etmek; ayakla vurmak; öldürmek.

te-sen. ted-

sen.

terád keje-get scorched (*Karpat küfürleri*).

tōdhän-bilgi.

tōdhän lõ kuraset agbapäämoroam-bilgi kılıcı hedefine doğru uçarur.

tōja-bükmek; eğilmek; kırmak.

toro-kavga etmek; kavga etmek.

torosz wäkeval-şiddetle **savaşmak** (*selamlama*).

totello-obey.

tuhanos-bin.

tuhanos löylyak türelamak saye diutalet-bin sabırlı nefes zafer getirir.

tule-buluşmak; gelmek.

tumte-hissetmek; dokunmak; üzerine dokunmak.

türe-dolu; doymuş; tamamlanmış.

türelam-sabır.

türelam agba kontsalamaval-sabir savaşçının gerçek silahıdır.

tyvi-kök; taban; gövde. **uskol-**

sadık. uskolfertiil-bağlılık;

sadakat. **veri-kan**.

veri ekäakank-kardeşlerimizin **kanı**.

veri-elidet-kan-yaşam.

veri isäakank-babalarımızın **kanı**.

veri olen piros, ekäm-kanın kırmızı olsun kardeşim (*gerçek*); hayat arkadaşını bul (*mecazi: selamlama*).

veriak ot en Karpatiiak-Prensin kanıyla (*kelimenin tam anlamıyla: Büyük Karpat'ın kanıyla; Karpat küfürleri*).

veridet peje-kanınız yansın (*Karpat küfürleri*).

vigyáz-sevmek; önemsemek; ilgilenmek.

vii-son; en sonunda; nihayet.

wäke-güç; kuvvet.

wäke kaða-sabırlılık. **wäke**

kutni-dayanıklılık.

wäke-sarna-yemin; lanet; kutsama (*kelimenin tam anlamıyla: güç sözleri*).

wäkeva-güçlü. wara-kuş;

karga. **weńca-**

tamamlanmış; bütün.

wete-su (*isim*).

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.